

බුද්දකනිකායෙ

මහානිද්දෙස-අට්ඨකථා

ධම්මච්චය

පටුන

ගන්ථාරම්භකථා	1
1. අට්ඨකච්ඡේදො.....	8
1. කාමසුත්තනිද්දෙසචණ්ණනා.....	8
2. ගුහට්ඨකසුත්තනිද්දෙසචණ්ණනා	70
3. දුට්ඨට්ඨකසුත්තනිද්දෙසචණ්ණනා.....	146
4. සුද්ධට්ඨකසුත්තනිද්දෙසචණ්ණනා	165
5. පරමට්ඨකසුත්තනිද්දෙසචණ්ණනා	186
6. ජරාසුත්තනිද්දෙසචණ්ණනා	192
7. තිස්සමත්තෙය්‍යසුත්තනිද්දෙසචණ්ණනා	203
8. පසුරසුත්තනිද්දෙසචණ්ණනා	221
9. මාගණ්ඨියසුත්තනිද්දෙසචණ්ණනා	237
10. පුරාහෙදසුත්තනිද්දෙසචණ්ණනා	247
11. කලහවිවාදසුත්තනිද්දෙසචණ්ණනා	277
12. වුළුබුද්ධසුත්තනිද්දෙසචණ්ණනා	284
13. මහාබුද්ධසුත්තනිද්දෙසචණ්ණනා	289
14. තුලට්ඨකසුත්තනිද්දෙසචණ්ණනා.....	295
15. අත්තදණ්ඩසුත්තනිද්දෙසචණ්ණනා	336
16. සාරිපුත්තසුත්තනිද්දෙසචණ්ණනා	348

“ධම්මා සුභා ධාතා වච්ඡා පරිචිතා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුඡපට්ඨිදා.”

(මහා සුඤ්ඤත සූත්තං; මජ්ඣිම නිකායො, උපරිපණ්ණාසකො, සුඤ්ඤත වග්ගො.)

පටුන සංස්කරණය - භික්ඛු ධම්මවිහාරී

(අට්ඨ සංඝායනා ත්‍රිපිටක වැඩසටහනින් උපුටා සකසන ලදී)

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

බුද්දකනිකායෙ

මහානිද්දෙස-අට්ඨකථා

ගන්ථාරම්භකථා

අවිජ්ජාලඬ්ඨිං සාතෙත්තො, නන්දිරාගඤ්ච මූලතො;
භාවෙන්තට්ඨඬ්ඨිකං මග්ගං, ඵ්ඨි යො අමතං පදං.

පාපුණිත්වා ජිනො බොධිං, මිගදායං විගාහිය;
ධම්මවක්කං පවත්තෙත්වා, ථෙරං කොණ්ඩඤ්ඤමාදිතො.

අට්ඨාරසන්නං කොට්ඨං, බොධෙසි තාපසො තභිං;
චන්දෙහං සිරසා තඤ්ච, සබ්බසත්තානමුත්තමං.

තථා ධම්මුත්තමඤ්චෙව, සඬ්ඝඤ්චාපි අනුත්තරං;
සංඛිත්තෙන හි යො වුත්තං, ධම්මවක්කං විභාගසො.

සාරිපුත්තො මහාපඤ්ඤො, සත්ථුකප්පො ජිනත්තො;
ධම්මවක්කං විභාජෙත්වා, මහානිද්දෙසමබුචි;
පායො විසිට්ඨො නිද්දෙසො, තංනාමවිසෙසිතො ච.

තං සාරිපුත්තං ජිනරාජපුත්තං, ථෙරං ථීරානෙකගුණාධිවාසං;
පඤ්ඤාපභාවුග්ගතචාරුකිත්තිං, සුනිවවුත්තිඤ්ච අපො නමිත්වා.

බමාදයාදියුත්තෙන, යුත්තමුත්තාදිවාදිනා;
බහුස්සුතෙන ථෙරෙන, දෙවෙන අභියාචිතො.

මහාවිහාරවාසීනං, සජ්ඣායමිහි පතිට්ඨිතො;
ගහෙනබ්බං ගහෙත්වාන, පොරාණෙසු විනිවිජයං.

අවොක්කමෙත්තො සමයං සකඤ්ච, අනාමසන්නො සමයං පරඤ්ච;
පුබ්බොපදෙසට්ඨකථානයඤ්ච, යථානුරූපං උපසංහරත්තො.

ඤාණප්පහෙදාවහනස්ස තස්ස, යොගීහි තෙකෙහි නිසෙවිතස්ස;
අත්ථං අපුබ්බං අනුවණ්ණයන්තො, සුත්තඤ්ච යුත්තිඤ්ච
අනුක්කමෙත්තො.

ආරහිස්සං සමාසෙන, මහානිද්දෙසවණ්ණනං;
සද්ධම්මබ්‍රමානෙන, නාත්තුක්කංසනකම්‍යතා.

වක්ඛාමහං අට්ඨකථං ඡනස්ස, හිතාය සද්ධම්මවිරට්ඨිතත්ථං;
සක්කච්ච සද්ධම්මපඡොතිකං තං, සුණාථ ධාරෙථ ච සාධු සන්තොති.

තත්ථ “පායො විසිට්ඨො නිද්දෙසො, තංනාමවිසෙසිතො වා”ති වුත්තත්තා දුට්ඨො පායො – බ්‍යඤ්ජනපායො, අත්ථපායො ච. තෙසු බ්‍යඤ්ජනපායො අක්ඛරපදබ්‍යඤ්ජනආකාරනිරුත්තිනිද්දෙසවසෙන ඡබ්බිධො. අත්ථපායො සඨකාසනපකාසනවිවරණවිභජනඋත්තානීකරණපඤ්ඤත්තිවසෙන ඡබ්බිධො. තත්ථ තීසු ද්වාරෙසු පරිසුද්ධපයොගභාවෙන විසුද්ධකරුණානං චිත්තෙන පවත්තිතදෙසනා වාචාහි අකථිතත්තා අදෙසිතත්තා අක්ඛරමිති සඤ්ඤිතා, තං පාරායනිකත්‍රාහමණානං මනසා පුච්ඡිතපඤ්භානං වසෙන භගවතා රතනසරෙ නිසිදිත්වා සම්මසිතපට්ඨානමභාපකරණවසෙන ච අක්ඛරං නාමාති ගහෙනබ්බං.

අථ වා අපරිපුණ්ණං පදං අක්ඛරමිති ගහෙනබ්බං “සට්ඨිවස්සසහස්සානී”ති එවමාදීසු (පෙ. ව. 802; ජා. 1.4.54; නෙත්ති. 120) විය. එත්ථ හි සකාර නකාර සොකාරාදීනි අක්ඛරමිති, එකක්ඛරං වා පදං අක්ඛරමිති එකෙ. “යායං තණ්හා පොනොභවිකා”ති එවමාදීසු (මහාව. 14; විහ. 203; ම. නි. 3.374; පටි. ම. 2.30) විභත්‍යන්තං අත්ථපොතකං අක්ඛරපිණ්ඩං පදං. “නාමඤ්ච රූපඤ්චා”ති එවමාදීසු (ධ. ස. දුකමාතිකා 109; සු. නි. 878; මහානි. 107; චූළනි. අභිතමාණවපුච්ඡානිද්දෙසො 6; නෙත්ති. 45) බ්‍රහ්මඅක්ඛරෙහි යුත්තං පදං නාම. සංඛිත්තෙන වුත්තං පදං විභාවෙති. පදෙන අභිහිතං බ්‍යඤ්ජයති බ්‍යත්තං පාකටං කරොතීති බ්‍යඤ්ජනං, වාක්‍යමෙව. “චත්තාරො ඉද්ධිපාදා”ති සඨබ්බෙපෙන කථිතමත්ථං. “කතමෙ චත්තාරො? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඨබාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. වීරියචිත්තවීමංසසමාධිපධානසඨබාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති”තිආදීසු (විහ. 431; සං. නි. 5.813; දී. නි. 3.306; අ. නි. 4.276) පාකටකරණභාවෙන බ්‍යඤ්ජනං නාම. බ්‍යඤ්ජනවිභාගපකාසො ආකාරො. “තත්ථ කතමො ඡන්දො? යො ඡන්දො ඡන්දිකතා කත්තුකම්‍යතා”ති එවමාදීසු (විහ. 433) කථිතබ්‍යඤ්ජනං අනෙකවිධෙන විභාගකරණං ආකාරො නාම. ආකාරාභිහිතස්ස නිබ්බවනං නිරුත්ති. “එස්සො, වෙදනා”ති එවමාදීසු (ධ. ස. 1) ආකාරෙන කථිතං “චුසතීති එස්සො. වෙදියතීති වෙදනා”ති නිහරිත්වා වචනං නිරුත්ති නාම. නිබ්බවනචිත්ථාරො නිස්සෙසතො දෙසොති නිද්දෙසො, වෙදියතීති වෙදනාති නිබ්බවනඋද්ධපදං “සුඛා දුක්ඛා අදුක්ඛමසුඛා, සුඛයතීති

සුඛා, දුක්ඛයතීති දුක්ඛා, නෙව දුක්ඛයති න සුඛයතීති අදුක්ඛමසුඛා”ති අත්ථවිත්ථාරො නිරවසෙසෙන කථිතත්තා නිද්දෙසො නාම.

එවං ඡබ්බිධානි බ්‍යඤ්ජනපදානි ජානිත්වා ච ඡසු අත්ථපදෙසු සඬ්ඛෙපතො කාසනා දීපනා සඬ්ඛාසනා, “මඤ්ඤමානො ඛො, භික්ඛු, ඛන්ධො මාරස්ස අමඤ්ඤමානො මුත්තො පාපිමතො”ති එවමාදීසු සඬ්ඛෙපෙන අත්ථදීපනා සඬ්ඛාසනා නාම. එසො පන ථෙරො “බුද්ධෙන භගවතා එවං සඬ්ඛෙපං කත්වා චුත්තමත්ථං ‘අඤ්ඤාතං භගවා, අඤ්ඤාතං සුගතා’”ති කථෙතුං සමත්ථො පටිච්ඡිකි.

උපරි චත්තබ්බමත්ථං ආදිතො කාසනා දීපනා පකාසනා, “සබ්බං, භික්ඛවෙ, ආදිත්ත”න්ති එවමාදීසු (මහාව. 54; සං. නි. 4.28) පච්ඡා කථිතබ්බමත්ථං පයමවචනෙන දීපනා පකාසනා නාම. එවං පයමං දීපිතං අත්ථං පුන පාකටං කත්වා දීපනෙන “කිඤ්ච, භික්ඛවෙ, සබ්බං ආදිත්තං? චක්ඛුං, භික්ඛවෙ, ආදිත්තං, රූපා ආදිත්තා”ති එවමාදීසු (මහාව. 54; සං. නි. 4.28) කථිතෙසු “තික්ඛිත්තිද්‍රියො සඬ්ඛෙපෙන චුත්තං පටිච්ඡිකි”ති කථිතත්තා ද්වෙ අත්ථපදානි තික්ඛිත්තිද්‍රියස්ස උපකාරවසෙන චුත්තානි.

සංඛිත්තස්ස විත්ථාරාහිධානං සකිං චුත්තස්ස ච පුනපි අභිධානං විවරණං, “කුසලා ධම්මා”ති (ධ. ස. 1) සඬ්ඛෙපෙන නික්ඛිත්තස්ස. “කතමෙ ධම්මා කුසලා? යස්මිං සමයෙ කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති”ති (ධ. ස. 1) නිද්දෙසවසෙන විත්ථාරණං විත්ථාරවසෙන පුන කථනං විවරණං නාම.

තං විභාගකරණං විභජනං, “යස්මිං සමයෙ”ති (ධ. ස. 1) විවරිතෙ කුසලෙ ධම්මෙ “තස්මිං සමයෙ එස්සො හොති, වෙදනා හොති”ති (ධ. ස. 1) විභාගකරණං විභජනං නාම. විවරස්ස විත්ථාරාහිධානෙන විභත්තස්ස ච උපමාහිධානෙන පටිපාදනං උත්තානීකරණං, විවරණෙන විවරිතත්ථස්ස “කතමො තස්මිං සමයෙ එස්සො හොති? යො තස්මිං සමයෙ එස්සො චුසනා සම්චුසනා”ති (ධ. ස. 2) අතිවිවරිත්වා කථනඤ්ච විභජනෙන විභත්තස්ස “සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, ගාථි නිව්චම්මා, එවමෙව ඛවාහං, භික්ඛවෙ, එස්සාහාරො දට්ඨබ්බොති වදාමි”ති (සං. නි. 2.63) එවමාදිඋපමාකථනඤ්ච උත්තානීකරණං නාම. ධම්මං සුණන්තානං ධම්මදෙසනෙන විත්තස්ස අනෙකච්චිධෙන සොමනස්සඋප්පාදනඤ්ච අතිබිණ්ණබුද්ධිනං අනෙකච්චිධෙන ඤාණස්ස තිබ්බිණ්ණභාවකරණඤ්ච පඤ්ඤත්ති නාම, තෙසං සුණන්තානං තංචිත්තතොසනෙන තංචිත්තනිසාමනෙන ච පඤ්ඤායතීති පඤ්ඤත්ති. තත්ථ භගවා අක්ඛරෙහි සඬ්ඛාසයති, පදෙහි පකාසයති, බ්‍යඤ්ජනෙහි විවරති, ආකාරෙහි විභජති, නිරුත්තිහි උත්තානීකරොති, නිද්දෙසෙහි පඤ්ඤාපයති. කිං චුත්තං හොති? බුද්ධා භගවත්තො එකච්චෙ වෙනෙය්‍ය එකස්මිං දෙසනෙ

අක්ඛරෙහි අත්ථසඬකාසනං කරොන්ති...පෙ.... නිද්දෙසෙහි අත්ථපඤ්ඤාපනං කරොන්තිති අයමෙත්ථ අධිප්පායො.

අථ වා අක්ඛරෙහි සඬකාසයිත්වා පදෙහි පකාසයති, බ්‍යඤ්ජනෙහි විවරිත්වා ආකාරෙහි විභජති, නිරුත්තිහි උත්තානිකත්වා නිද්දෙසෙහි පඤ්ඤාපයති. කිං චූත්තං හොති? එවරුපෙන ධම්මදෙසනෙන එකච්චෙසු යානෙසු එකච්චානං චෙනෙය්‍යානං විනයතිති.

අථ වා අක්ඛරෙහි උග්ගාඨයිත්වා පදෙහි පකාසෙන්නො විනයති උග්ගට්ඨකඤ්ඤං, බ්‍යඤ්ජනෙහි විවරිත්වා ආකාරෙහි විභජන්නො විනයති විපඤ්චිතඤ්ඤං, නිරුත්තිහි උත්තානිකත්වා නිද්දෙසෙහි පඤ්ඤාපෙන්නො විනයති නෙය්‍යං. ඉති චෙනෙය්‍යවසෙනපි යොජෙතඛිබ්බෙව.

අත්ථතො පනෙත්ථ කතමො බ්‍යඤ්ජනපායො, කතමො අත්ථපායොති? බුද්ධානං භගවත්තානං ධම්මං දෙසෙන්නානං යො අත්ථාවගමකො සවිඤ්ඤත්තිකසද්දො, සො බ්‍යඤ්ජනපායො. යො තෙන අභිසමෙතඛිබ්බො ලක්ඛණරසාදිසහිතො ධම්මො, සො අත්ථපායොති වෙදිතඛිබ්බො. පුනපි සන්ධායභාසිතො බ්‍යඤ්ජනභාසිතො සාවසෙසපායො අනවසෙසපායො නීතො නෙය්‍යාති ඡබ්බිබ්බො පායො. තත්ථ අනෙකත්ථවත්තා සන්ධායභාසිතො “මාතරං පිතරං හන්ත්වා, රාජානො ද්වෙ ව බත්තියෙ”ති එවමාදි (ධ. ප. 294). එකත්ථවත්තා බ්‍යඤ්ජනභාසිතො ‘මනොපුබ්බඤ්චගමා ධම්මා’ති එවමාදි (ධ. ප. 1.2; නෙත්ති. 89, 92; පෙටකො. 14). සාවසෙසො “සබ්බං, භික්ඛවෙ, ආදිත්ත”න්ති එවමාදි (මහාව. 54; සං. නි. 4.28). විපරිතො අනවසෙසො “සබ්බෙ ධම්මා සබ්බාකාරෙන බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණමුඛෙ ආපාථං ආගච්ඡන්ති”ති එවමාදි (මහානි. 156; චූළනි. මොසරාජමාණවපුච්ඡානිද්දෙසො 85; පටි. ම. 3.5). යථා වචනං, තථා අවගන්තඛිබ්බො නීතො “අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තා”ති එවමාදි. යුත්තියා අනුස්සරිතඛිබ්බො නෙය්‍යා “එකපුග්ගලො භික්ඛවෙ”ති එවමාදි (අ. නි. 1.170).

අත්ථො පන අනෙකප්පකාරො පාඨත්ථො සභාවත්ථො ඤායත්ථො පාඨානුරූපො නපාඨානුරූපො සාවසෙසත්ථො නිරවසෙසත්ථො නීතත්ථො නෙය්‍යත්ථො ඉච්චාදි. තත්ථ යො අප්පස්සත්ථස්ස ඤාපනත්ථමුච්චාරියතෙ, සො පාඨත්ථො “සාත්ථං සබ්‍යඤ්ජන”න්තිආදීසු (පාරා. 1; දී. නි. 1.190) විය. රූපාරූපධම්මානං ලක්ඛණරසාදිසභාවත්ථො “සම්මාදිට්ඨිං භාවෙති”තිආදීසු (විභ. 485; සං. නි. 5.3) විය. යො ඤායමානො භිතාය සංවත්තති, සො ඤාතුං අරහතිති ඤායත්ථො – “අත්ථවාදී ධම්මවාදී”තිආදීසු (දී. නි. 1.9, 194; 3.238; ම. නි. 1.411) විය. යථාපාඨං භාසිතො පාඨානුරූපො “චක්ඛු, භික්ඛවෙ, පුරාණකම්ම”න්ති (සං. නි. 4.146) භගවතා චූත්තං. තස්මා චක්ඛුමපි කම්මන්ති.

බ්‍යාඤ්ජනවිජායාය අත්ථං පටිබාහයමානෙන චුත්තො අත්ථො නපායානුරූපො, සො පායතො අනනුඤ්ඤාතො අකතපටික්ඛෙපො වියුත්තො. සො ච සඬගහෙනබ්බමිපි අසඬගහෙත්වා, පරිවජ්ජෙතබ්බමිපි වා කිඤ්චි අපරිවජ්ජෙත්වා පරිසෙසං කත්වා චුත්තො සාවසෙසත්ථො “චක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙ ච උප්පජ්ජති චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං (සං. නි. 4.60; මහානි. 107). සබ්බෙ තසන්ති දණ්ඩස්ස, සබ්බෙ භායන්ති මච්චුනො”තිආදීසු (ධ. ප. 129) විය. විපරිතො නිරවසෙසත්ථො “සන්ධාවිතං සංසරිතං මමඤ්චෙව තුම්භාකඤ්ච (දී. නි. 2.155; මහාව. 287; නෙත්ති. 114). තත්‍ර, භික්ඛවෙ, කො මන්තා කො සද්ධාතා...පෙ.... අඤ්ඤත්‍ර දිට්ඨපදෙහි”තිආදීසු (අ. නි. 7.66) විය. සද්දවසෙනෙව වෙදිතබ්බො නීතත්ථො “රූපා සද්දා රසා ගන්ධා, ඵොට්ඨබ්බො ච මනොරමා”තිආදීසු (සං. නි. 1.151, 165; මහාව. 33) විය. සම්මුතිවසෙන වෙදිතබ්බො නෙය්‍යත්ථො “චත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, වලාහකුපමා පුග්ගලා”තිආදීසු (අ. නි. 4.101-102) විය. එවමිධ පායඤ්ච අත්ථඤ්ච විවරිත්වා යිතො අසංභීරො හවති පරවාදීහි දීඝරත්තං තිත්ථවාසෙන.

ඉති අසංභීරහාවෙන යාව ආගමාධිගමසම්පදං, තාව චත්තුං සක්කොති. සඬබ්බෙපචිත්ථාරනයෙන හෙතුදාහරණාදීහි අවබොධයිතුං සමත්ථො. එවංවිධො අත්තානඤ්ච පරඤ්ච සොධෙතුං සමත්ථහාවෙන දුස්සිලාදිට්ඨිමලවිරහිතත්තා සුචි. දුස්සිලො හි අත්තානං උපහනති, තෙන නාදෙය්‍යවාචො ච හවති සබ්බොහාරමානො ඉධ නිච්චාතුරො වෙජ්ජොච. දුද්දිට්ඨි පරං උපහනති, නාවස්සයො ච හවති වාළගහාකුලො ඉව කමලසණ්ඩො. උභයවිපන්තො පන සබ්බථාපි අනුපාසනීයො හවති ගුප්තතමිව ඡවාලාතං ගුප්තතො විය ච කණ්ඨසජ්ජො. උභයසම්පන්තො පන සබ්බථාපි උපාසනීයො සෙවිතබ්බො ච විඤ්ඤාහි, නිරූපද්දවො ඉව රතනාකරො, එවං භූතො එවං අමච්ඡරො අහිනාවරියමුට්ඨි. සුත්තසුත්තානුලොමආවරියවාදඅත්තනොමතිසඬබාතානඤ්ච චතුත්තං අපරිච්චාගී, තෙසං වසෙන බ්‍යාබ්‍යාතො.

“එකංසවචනං එකං, විහජ්ජවචනං පදං;
තතියං පටිපුච්ඡෙය්‍ය, චතුත්ථං පන යාපයෙ”ති.

එතෙසං වා අපරිච්චාගී. තතො එව සොතුනං හිතෙ නියුත්තත්තා තෙසං අවබොධනං පති අකිලාසු හවතීති. ආහ වෙන්ථ –

“පායත්ථවිදසංභීරො, චත්තා සුචි අමච්ඡරො;
චතුත්තං අපරිච්චාගී, දෙසකස්ස හිතාත්ථිතො”ති.

එත්ථ දෙසකස්සාති දෙසකො අස්ස, හවෙය්‍යාති අත්ථො. හිතාත්ථිතොති හිතෙ අනුගතො හිතචිත්තො. සො එසො සුචිත්තා පියො, චතුත්තං

අපරිච්චාගිත්තා ගරු, අසංභීරත්තා භාවනීයො, දෙසකත්තා චත්තා, භිතාන්චිතත්තා චචනක්ඛමො, පාඨන්ථවිදත්තා ගම්භීරකථං කත්තා, අමච්ඡරත්තා න වාට්ඨානෙ නියොජකො ඉති –

“පියො ගරු භාවනීයො, චත්තා ච චචනක්ඛමො;
ගම්භීරඤ්ච කථං කත්තා, නො වාට්ඨානෙ නියොජකො”ති. (අ. නි. 7.37; නෙත්ති. 113);

“අභිභිතො දෙසකො සො, තාව දානි අභිධියතෙ”.

තත්ථ ධම්මගරුත්තා කථං න පරිභවති, ආවරියගරුත්තා කථිකං න පරිභවති, සද්ධාපඤ්ඤාදිගුණපටිමණ්ඩිතත්තා අත්තානං න පරිභවති, අසයාමායාවිත්තා අමතාභිමුඛත්තා ච අවික්ඛිත්තවිත්තො භවති, සුමෙධත්තා යොනියො මනසි කරොතිති. චුත්තඤ්ඤෙතං –

“පඤ්චභි, භික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතො සුඤ්ඤාත්තො සද්ධම්මං භබ්බො නියාමං ඔක්කමිතුං කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තං. කතමෙහි පඤ්චභි? න කථං පරිභොති, න කථිකං පරිභොති, න අත්තානං පරිභොති, අවික්ඛිත්තවිත්තො ධම්මං සුඤ්ඤාති එකග්ගවිත්තො, යොනියො මනසි කරොති”ති (අ. නි. 5.151).

තංලක්ඛණප්පත්තත්තා භාවනං භජතීති. ආහ වෙත්ථ –

“ධම්මාවරියගරු සද්ධාපඤ්ඤාදිගුණමණ්ඩිතො;
අසයාමායාවිකස්ස, සුමෙධො අමතාභිමුඛො”.

ඉති චත්තා ච සොතා ච.

එවං චුත්තප්පකාරං බ්‍යඤ්ජනඤ්ච අත්ථඤ්ච දස්සෙත්වා ඉදානි යො අතිඅග්ගං කත්වා කථිතත්තා මහාසමුද්දමභාපථවී විය මහා ච සො නිද්දෙසො වාති මහානිද්දෙසො, තං මහානිද්දෙසං චණ්ණයිස්සාමි.

තදෙනං මහානිද්දෙසං අත්ථසම්පන්නං බ්‍යඤ්ජනසම්පන්නං ගම්භීරං ගම්භීරත්ථං ලොකුත්තරප්පකාසකං සුඤ්ඤාත්තප්පටිසංයුත්තං පටිපත්තිමග්ගඵලවිසෙසසාධනං පටිපත්තිපටිපක්ඛපටිසෙධනං යොගාවචරානං ඤාණවරරතනාකරභූතං ධම්මකථිකානං ධම්මකථාවිලාසවිසෙසභෙතුභූතං සංසාරභීරුකානං දුක්ඛනිස්සරණතදුපායදස්සනෙන අස්සාසන්නත්ථං තප්පටිපක්ඛනාසන්නත්ථඤ්ච ගම්භීරත්ථානඤ්ච අනෙකෙසං සුත්තන්තපදානං අත්ථවිචරණෙන සුජනභදයපරිතොසන්නත්ථං, තථාගතෙන අරහතා

සම්මාසම්බුද්ධෙන සබ්බත්ථ අප්පට්ඨනසබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණමහාදීපොභාසෙන
සකලජනවිත්ථතමහාකරුණාසිනෙනෙන
වෙනෙයාජනහදයගතකිලෙසන්ධකාරවිධමනත්ථං. සමුඡ්ඡලිතස්ස
සද්ධම්මමහාපදීපස්ස තදධිජ්ජායවිකාසනසිනෙහපරිසෙකෙන
පඤ්චවස්සසහස්සමතිවිරසමුඡ්ඡලනම්චිජනා ලොකානුකම්පකෙන
සත්ථුකජ්ජෙන ධම්මරාජස්ස ධම්මසෙනාපතිනා ආයස්මතා
සාරිපුත්තත්ථෙරෙන භාසිතං සුත්වා ආයස්මා ආනන්දො
පයම්මමහාසඬ්ඨිතිකාලෙ යථාසුතමෙව සඬ්ඨගහං ආරොපෙසි.

සො පනෙස විනයපිටකං සුත්තන්තපිටකං අභිධම්මපිටකන්ති තිසු පිටකෙසු
සුත්තන්තපිටකපරියාපන්තො, දීඝනිකායො මජ්ඣිමනිකායො
සංයුත්තනිකායො අඬ්ඨගුත්තරනිකායො බුද්දකනිකායොති පඤ්චසු
මහානිකායෙසු බුද්දකමහානිකායපරියාපන්තො, සුත්තං ගෙයාං
වෙය්‍යාකරණං ගාථා උදානං ඉතිවුත්තකං ජාතකං අබ්භුතධම්මං වෙදල්ලන්ති
නවසු සත්ථුසාසනඬ්ඨගෙසු යථාසම්භවං
ගාථඬ්ඨගවෙය්‍යාකරණඬ්ඨගද්වයසඬ්ඨගහිතො.

“ද්වාසිති බුද්ධතො ගණ්හි, ද්වෙසහස්සාති හික්ඛුතො;
චතුරාසිති සහස්සාති, යෙ මෙ ධම්මා පවත්තිතො”ති. (ථෙරගා. 1027)

ධම්මහණ්ඩාගාරිකත්ථෙරෙන පඤ්චසු යානෙසු එතදග්ගං ආරොපිතෙන
පටිඤ්ඤාතානං චතුරාසිතියා ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානං හික්ඛුතො ගහිතෙසු ද්විසු
ධම්මක්ඛන්ධසහස්සෙසු අනෙකසතධම්මක්ඛන්ධසඬ්ඨගහිතො. තස්ස ද්වෙ
වග්ගා අට්ඨකවග්ගො පාරායනවග්ගො ඛග්ගවිසාණසුත්තඤ්ච, එකෙකස්මිං
වග්ගෙ සොළස සොළස කත්වා ඛග්ගවිසාණසුත්තඤ්චාති තෙත්තිංස සුත්තාති
කාමසුත්තාදිඛග්ගවිසාණසුත්තපරියොසානාති. එවං අනෙකධා වචන්ථාපිතස්ස
ඉමස්ස මහානිද්දෙසස්ස අනුපුබ්බපදත්ථවණ්ණනං කර්ස්සාමි. අයඤ්ඨි
මහානිද්දෙසො පායතො අත්ථතො ච උද්දිසන්තෙන නිද්දිසන්තෙන ච
සක්කච්චං උද්දිසිතබ්බො නිද්දිසිතබ්බො ච, උග්ගණ්හන්තෙනාපි සක්කච්චං
උග්ගණ්හිතබ්බො ධාරෙතබ්බො ච. තං කිස්ස හෙතු? ගම්භීරත්තා ඉමස්ස
මහානිද්දෙසස්ස ලොකහිත්තාය ලොකෙ විරට්ඨිතත්ථන්ති.

1. අට්ඨකවග්ගො

1. කාමසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

තත්ථ කාමසුත්තං ආදි. තස්මිම්පි ‘‘කාමං කාමයමානස්සා’’ති ගාථා ආදි. සා උද්දෙසනිද්දෙසපටිනිද්දෙසවසෙන තිධා යිතා. ‘‘කාමං කාමයමානස්සා’’ති එවමාදි උද්දෙසො. ‘‘කාමාති උද්දානතො ද්වෙ කාමා – වත්ථුකාමා ච කිලෙසකාමා චා’’ති නිද්දෙසො. ‘‘කතමෙ වත්ථුකාමා? මනාපිකා රූපා’’ති එවමාදි පටිනිද්දෙසො.

1. තත්ථ කාමන්ති මනාපියරූපාදිතෙභූමකධම්මසඬ්ඛාතං වත්ථුකාමං. කාමයමානස්සාති ඉච්ඡමානස්ස. තස්ස චෙතං සමිජ්ඣතීති තස්ස කාමයමානස්ස සත්තස්ස තං කාමසඬ්ඛාතං වත්ථු සමිජ්ඣතී චෙ, සචෙ සො තං ලහතීති වුත්තං හොති. අද්ධා පිතිමනො හොතීති එකංසං තුට්ඨවිත්තො හොති. ලද්ධාති ලහිත්වා. මච්චොති සත්තො. යදිච්ඡතීති යං ඉච්ඡති. ඉදං පන සඬ්ඛෙපතො පදත්ථසම්බන්ධමත්තමෙව, විත්ථාරො පන උපරි පාළියං ආගතනායෙනෙව චෙදිතබ්බො. යථා ච ඉමස්මිං, එවං ඉතො පරං සබ්බෙසුපිති.

කාමාති උද්දිසිතබ්බපදං. උද්දානතොති නිද්දිසිතබ්බපදං. උද්දානතොති වග්ගවසෙන ‘‘මච්ඡද්දානං කිතෙය්‍යා’’ති ආදීසු විය. අථ චා උපරුපරි දානතො උද්දානං, උද්ධං උද්ධං සොධනතො ඛ්‍යවදානට්ඨෙත වොදානං විය. විත්ථාරකරණභාවෙන චා. කාමා ඉති පාඨසෙසං කත්වා වත්තබ්බං. ද්වෙති ගණනපරිච්ඡෙදො, න එකං, න තයො. වත්ථුකාමා චාති මනාපියරූපාදිවත්ථුකාමා ච. උපතාපනට්ඨෙත විබාධනට්ඨෙත ච කිලෙසකාමා ච. තෙසු වත්ථුකාමො පරිඤ්ඤෙය්‍යො, කිලෙසකාමො පහාතබ්බො. තත්ථ වත්ථුකාමො කිලෙසකාමෙන පත්ථයිතබ්බොති කාමීයතීති කාමො. කිලෙසකාමො වත්ථුකාමානං පච්චාසීසනස්ස කාරණභාවෙන කාමීයතෙ අනෙතාති කාමො. තත්ථ රූපාදික්ඛන්ධෙ සඬ්ඛතො වත්ථුකාමො, සඬ්ඛාරක්ඛන්ධෙ සඬ්ඛතො කිලෙසකාමො. ඡහි විඤ්ඤාණෙහි විජානිතබ්බො වත්ථුකාමො, මනොවිඤ්ඤාණෙන ජානිතබ්බො කිලෙසකාමො. කිලෙසානං පතිට්ඨට්ඨෙත කාරණට්ඨෙත ආරම්මණට්ඨෙත ච වත්ථුකාමො.

‘‘නෙතෙ කාමා යාති විත්‍රාති ලොකෙ, සඬ්ඤ්ඤාපරාගො පුරිසස්ස කාමො;

තිට්ඨන්ති විත්‍රාති තථෙව ලොකෙ, අථෙත්ථ ධීරා විනයන්ති ඡන්ද්’’න්ති. (අ. නි. 6.63);

නන්දමාණවක- (ධ. ප. අට්ඨ. 1.68 උප්පලවණ්ණත්ථෙරිවත්ථු) සොරෙය්‍යසෙට්ඨිපුත්තාදීනං (ධ. ප. 43) වත්ථුති චෙත්ථ නිදස්සනං.

කිලෙසකාමො තාපනට්ඨෙත බාධනට්ඨෙත ච සයං කාමෙතීති කාමො. චුත්තම්පි චෙතං. “රත්තො බො, බ්‍රාහ්මණ, රාගෙන අභිභූතො පරියාදින්නචිත්තො අත්තඛ්‍යාබාධායපි චෙතෙති, පරඛ්‍යාබාධායපි චෙතෙති, උභයඛ්‍යාබාධායපි චෙතෙති”ති ච “රත්තො බො, බ්‍රාහ්මණ, පාණම්පි භනති, අදින්නම්පි ආදියති, පරදාරම්පි ගච්ඡති, මුසාපි භණ්ති”ති (අ. නි. 3.54) ච එවමාදි නිදස්සනං.

තමෙව පටිනිද්දෙසවසෙන විත්ථාරෙත්වා වත්තුකාමො – “කතමෙ වත්ථුකාමා”තිආදිමාහ. තත්ථ කතමෙති කටේතුකම්‍යතාප්‍රච්ඡා. පඤ්චවිධා හි ප්‍රච්ඡා, තාසං විභාගො උපරි පාළියංයෙව ආවි භවිස්සති. තාසු අයං කටේතුකම්‍යතාප්‍රච්ඡා. තත්ථ මනාපිකාති මනං අප්පායන්ති වද්ධෙන්තීති මනාපා, මනාපා එව මනාපිකා. රූපාති කම්මචිත්තඋතුආභාරසමුට්ඨානවසෙන චතුසමුට්ඨානිකා රූපාරම්මණා. රූපයන්තීති රූපා, වණ්ණවිකාරං ආපජ්ජමානා හදයඨගතභාවං පකාසෙන්තීති අත්ථො.

තත්ථ කෙනට්ඨෙත රූපන්ති? රූප්පනට්ඨෙත. චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා –

“කිඤ්ච, භික්ඛවෙ, රූපං වදෙට්? රූප්පතීති බො, භික්ඛවෙ, තස්මා ‘රූප’න්ති චුච්චති. කෙන රූප්පති? සිතෙනපි රූප්පති, උණ්හෙනපි රූප්පති, ජීසච්ඡායපි රූප්පති, පිපාසායපි රූප්පති, ඩංසමකසවාතාතපසරීසපසම්ඵස්සෙනපි රූප්පති. රූප්පතීති බො, භික්ඛවෙ, තස්මා ‘රූප’න්ති චුච්චති”ති (සං. නි. 3.79).

තත්ථ රූප්පතීති කුප්පති සට්ඨියති පිළියති, භිජ්ජතීති අත්ථො. සිතෙන තාව රූප්පනං ලොකන්තරිකනිරයෙ පාකටං. මහිංසකරට්ඨාදීසුපි හිමපාතසීතලෙසු පදෙසෙසු එතං පාකටමෙව. තත්ථ හි සත්තා සිතෙන භින්නජින්නසරීරා ජීවිතක්ඛයම්පි පාපුණන්ති.

උණ්හෙන රූප්පනං අවිචිමහානිරයෙ පාකටං. තත්ථ හි තත්තාය ලොභපථවියා නිපජ්ජාපෙත්වා පඤ්චවිධබන්ධනාදිකරණකාලෙ සත්තා මහාදුක්ඛං අනුභවන්ති.

ජීසච්ඡාය රූප්පනං පෙත්තිවිසයෙ වෙව දුබ්භික්ඛකාලෙ ච පාකටං. පෙත්තිවිසයස්මිඤ්ඤි සත්තා ද්වෙ තිණි බුද්ධන්තරානි කිඤ්චිදෙව ආමිසං භත්ථෙත ගහෙත්වා මුඛෙ පක්ඛිපන්තා නාම න භොන්ති, අන්තොඋදරං ආදිත්තසුසිරරුක්ඛො විය භොති. දුබ්භික්ඛෙ කඤ්ජිකමත්තම්පි අලභිත්වා මරණසත්තානං පමාණං නත්ථී.

පිපාසාය රුජ්ජනං කාලකඤ්ජිකාදිසු පාකටං. තත්ථ හි සත්තා ද්වෙ තිණි බුද්ධන්තරානි හදයතෙමනමත්තං වා ජීවිහාතෙමනමත්තං වා උදකඛිත්ථුමපි ලද්ධං න සක්කොන්ති. “පානීයං පිට්ඨසාමා”ති නදිං ගතානං ජලං වාලුකාතලං සම්පජ්ජති. මහාසමුද්දං පක්ඛන්තානම්පි සමුද්දො පිට්ඨිපාසාණොයෙව හොති. තෙ සුස්සන්තා බලවදුක්ඛපිළිතා විරවන්ති. ඩංසාදීහි රුජ්ජනං ඩංසමක්ඛිකාදිබහුලෙසු පදෙසෙසු පාකටං. තං පන – “කතමං තං රූපං සනිදස්සනං? සජ්ජපිස”න්ති ආදිනා නයෙන අභිධම්මෙ (ධ. ස. 656, 658) විත්ථාරිතමෙව.

සජ්ජන්තිති සද්දා, උදාහරීයන්තිති අත්ථො. උතුචිත්තවසෙන ද්විසමුට්ඨානිකා සද්දා. ගන්ධයන්තිති ගන්ධා, අත්තනො වත්ථුනි සුවයන්තිති අත්ථො. රසන්ති තෙ සත්තාති රසා, අස්සාදෙන්තිති අත්ථො. ඵ්ඨියන්තිති ථොට්ඨබ්බා. එතෙ ගන්ධාදයො චතුසමුට්ඨානිකාව. තෙසං විභාගො අභිධම්මෙ (ධ. ස. 622-624) විත්ථාරිතොයෙව.

තමෙවත්ථං විත්ථාරවසෙන දස්සෙන්තො “අත්ථරණා පාවුරණා”තිආදිමාහ. තත්ථ අත්ථරිත්වා නිපජ්ජියන්තිති අත්ථරණා. සරීරං වෙයෙත්වා පාරුපියන්තිති පාවුරණා. අන්තොජාතාදයො චත්තාරො දාසී ච දාසො ච දාසිදාසා. ඛේත්තං නාම යස්මිං පුබ්බණ්ණං රුහති. වත්ථු නාම යස්මිං අපරණ්ණං රුහති. යත්ථ වා උභයම්පි රුහති, තං ඛේත්තං. තදත්ථාය කතභූමිභාගො වත්ථු. ඛේත්තවත්ථුසීසෙන චත්ථ වාපිතළාකාදීනිපි සඬගහිතානි. හිරඤ්ඤන්ති කභාපණො. සුවණ්ණන්ති ජාතරූපං. තෙසං ගහණෙන ලොහමාසකො ජතුමාසකො දාරුමාසකොති සබ්බෙපි සඬගහං ගච්ඡන්ති. ගාමනිගමරාජධානියොති එකකුටිකාදි ගාමො. ආපණයුත්තො නිගමො. එකස්ස රඤ්ඤො ආණාපවත්තිට්ඨානං රාජධානී. රට්ඨන්ති ජනපදෙකදෙසං. ජනපදොති කාසිකොසලාදිජනපදො. කොසොති චතුබ්බිධො කොසො – හත්ථි අස්සො රථො පත්ති. කොට්ඨාගාරන්ති තිවිධං කොට්ඨාගාරං – ධනකොට්ඨාගාරං ධඤ්ඤකොට්ඨාගාරං වත්ථකොට්ඨාගාරං. යං කිඤ්චිති අනවසෙසපරියාදානවචනං. රජනීයන්ති රඤ්ජෙතුං යුත්තට්ඨෙන.

ඉතො පරං තිකවසෙන දස්සෙතුං අතීතත්තිකඅජ්ඣත්තත්තිකහීනත්තිකඛකාසත්තිකසංයොගත්තිකකාමාවචරත් තිකවසෙන ඡත්තිකෙ ආහ. තත්ථ අතීතත්තිකෙ තාව අත්තනො සභාවං උජ්ජාදාදික්ඛණං වා පත්වා අතික්කන්තාති අතීතා. තදුභයම්පි න ආගතාති අනාගතා. තං තං කාරණං පටිච්ච උජ්ජන්තාති පච්චුජ්ජන්තා. ඉදං භවෙන පරිච්ඡන්තං. පටිසන්ධිතො හි පට්ඨාය අතීතභවෙසු නිබ්බත්තා අනන්තරභවෙ වා නිබ්බත්තා හොන්තු කජ්ජකොට්ඨසතසහස්සමත්ථකෙ වා, සබ්බෙ අතීතායෙව

නාම. චුත්තො පට්ඨාය අනාගතභවෙසු නිබ්බත්තනකා කාමා අනන්තරභවෙ වා නිබ්බත්තන්තු කප්පකොට්ඨසතසහස්සමත්ථකෙ වා, සබ්බෙ අනාගතායෙව නාම. චුත්තපට්ඨසන්ධිඅන්තරෙ පවත්නා කාමා පච්චුප්පන්තා නාම.

අජ්ඣත්තත්තිකෙ ‘‘ඵවං පවත්තමානා මයං අත්තාති ගහණං ගමිස්සාමා’’ති ඉමිනා විය අධිප්පායෙන අත්තානං අධිකාරං කත්වා පවත්නා අත්තනො සන්තානෙ පවත්නා පාට්ටුග්ගලිකා කාමා අජ්ඣත්තා කාමා නාම. තතො ඛණ්ඩා පන ඉන්ද්‍රියබද්ධා වා අනින්ද්‍රියබද්ධා වා ඛණ්ඩා නාම. තතියපදං තද්වයවසෙන චුත්තං.

භීතත්තිකෙ භීතාති ලාමකා. මජ්ඣිමාති භීතපණීතානං මජ්ඣෙ භවාති මජ්ඣිමා. අවසෙසා උත්තමට්ඨෙන පණීතා. අපි ව උපාදායුපාදාය භීතමජ්ඣිමපණීතතා වෙදිතබ්බා. නෙරයිකානඤ්ඤි කාමා කොට්ඨපත්තා භීතා නාම. තෙ උපාදාය තිරච්ඡානෙසු නාගසුපණ්ණානං කාමා පණීතා නාම. සෙසතිරච්ඡානගතානං කාමා මජ්ඣිමා නාම. තෙසම්පි කාමා භීතා. තෙ උපාදාය මහෙසක්ඛපෙතානං කාමා පණීතා නාම. අවසෙසානං කාමා මජ්ඣිමා නාම. තෙසම්පි භීතා. තෙ උපාදාය ජානපදානං කාමා පණීතා නාම. පච්චන්තවාසීනං කාමා මජ්ඣිමා නාම. තෙසම්පි භීතා. තෙ උපාදාය ගාමභොජකානං කාමා පණීතා නාම. තෙසං පරිවාරිකානං කාමා මජ්ඣිමා නාම. තෙසම්පි භීතා. තෙ උපාදාය ජනපදසාමිකානං කාමා පණීතා නාම. තෙසං පරිවාරිකානං කාමා මජ්ඣිමා නාම. තෙසම්පි භීතා. තෙ උපාදාය පදෙසරාජුනං කාමා පණීතා නාම. තෙසං අමච්චානං කාමා මජ්ඣිමා නාම. තෙසම්පි භීතා. තෙ උපාදාය චක්කවත්තිරඤ්ඤො කාමා පණීතා නාම. තස්ස අමච්චානං කාමා මජ්ඣිමා නාම. තස්සපි භීතා. තෙ උපාදාය භූමිමදෙවානං කාමා පණීතා නාම. තෙසං පරිවාරිකානං දෙවානං කාමා මජ්ඣිමා නාම. තෙසම්පි භීතා. තෙ උපාදාය වාතුමහාරාජිකානං දෙවානං කාමා පණීතාතිආදිනා නයෙන යාව අකනිට්ඨදෙවානං කාමා මත්ථකප්පත්තා පණීතා නාම. ඵවං උපාදායුපාදාය භීතමජ්ඣිමපණීතතා වෙදිතබ්බා.

ඔකාසත්තිකෙ ආපායිකා කාමාති අවච්ඡිසඬ්ඛාතෙසු අපගතඅයෙසු චතුසු අපායෙසු නිබ්බත්තකාමා ආපායිකා. මනුස්සෙසු නිබ්බත්තකාමා මානුසිකා. දෙවෙසු නිබ්බත්තකාමා දිබ්බා.

සංයොගත්තිකෙ පච්චුපට්ඨිතානං කාමානං පරිභුඤ්ජනතො යිපෙත්වා නෙරයිකෙ සෙසඅපායසත්තානං මනුස්සානං වාතුමහාරාජිකෙ දෙවෙ උපාදාය යාව තුසිතකායිකානඤ්ඤ ව දෙවානං කාමා පච්චුපට්ඨිතා කාමා නාම. පකතිපට්ඨත්තාරම්මණතො අතිරෙකෙන රම්තුකාමතාකාලෙ යථාරූචිතං ආරම්මණං නිමිතිනිත්වා නිමිතිනිත්වා රමන්තීති නිමිමානරතීනං දෙවානං කාමා

නිමිමිතා කාමා නාම. අත්තනො අජ්ඣාසයං ඤත්වා පරෙහි නිමිමිතෙ ආරම්මණෙ සෙවත්තීති පරනිමිමිතවසවත්තීනං කාමා පරනිමිමිතා කාමා නාම. පරිග්ගහිතාති “මය්හං එත”න්ති ගහිතා කාමා. අපරිග්ගහිතාති තථා අපරිග්ගහිතා උත්තරකුරුකානං කාමා. මමායිතාති තණ්හාවසෙන “මම එත”න්ති ගහිතා. අමමායිතාති චුත්තපටිපක්ඛා.

සබ්බෙපි කාමාවචරා ධම්මාති “හෙට්ඨතො අවිචිනිරයං පරියන්තං කරිත්වා”තිආදිනා (ධ. ස. 1287) නයෙන චුත්තෙසු කාමාවචරධම්මෙසු පරියාපන්නා. තත්ත්වයං වචනත්ථො – උද්දානතො ද්වෙ කාමා, වත්ථුකාමො ව කිලෙසකාමො වාති. තත්ථ කිලෙසකාමො අත්ථතො ඡන්දරාගො. වත්ථුකාමො තෙභූමකං වට්ටං. කිලෙසකාමො චෙත්ථ කාමෙතීති කාමො. ඉතරො කාමීයතීති. යස්මිං පන පදෙසෙ දුට්ඨොපෙසො කාමො පවත්තිවසෙන අවචරති, සො චතුත්තං අපායානං මනුස්සානං ඡන්තඤ්ච දෙවලොකානං වසෙන එකාදසවිධො පදෙසො කාමො එත්ථ අවචරතීති කාමාවචරො. තත්ථ පරියාපන්නධම්මෙ සන්ධාය “සබ්බෙපි කාමාවචරා ධම්මා”ති චුත්තං. අත්තනො සභාවං ධාරෙන්තීති ධම්මා. රූපාවචරා ධම්මාති “හෙට්ඨතො බ්‍රහ්මලොකං පරියන්තං කරිත්වා උපරිතො අකනිට්ඨෙ දෙවෙ අත්තොකරිත්වා”තිආදිනා (ධ. ස. 1289) නයෙන චුත්තානං රූපාවචරධම්මානං වසෙන සබ්බෙපි ධම්මා රූපාවචරා. අරූපාවචරා ධම්මාති “හෙට්ඨතො ආකාසානඤ්චායතනුපගෙ දෙවෙ පරියන්තං කරිත්වා උපරිතො නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනුපගෙ දෙවෙ අත්තොකරිත්වා”තිආදිනා (ධ. ස. 1291) නයෙන චුත්තා සබ්බෙපි අරූපාවචරා ධම්මා. තත්ථ රූපෙ අවචරන්තීති රූපාවචරා. අරූපෙ අවචරන්තීති අරූපාවචරා. තණ්හාවත්ථුකාති පතිට්ඨට්ඨෙන කාරණට්ඨෙන ව තණ්හාය වත්ථුභූතා. තණ්හාරම්මණාති තණ්හාපවත්තිවසෙන තණ්හාය ආරම්මණභූතා. කාමනීයට්ඨෙනාති පච්චාසිසිතබ්බට්ඨෙන. රජනීයට්ඨෙනාති රඤ්ජෙනුං යුත්තට්ඨෙන. මදනීයට්ඨෙනාති කුලමදාදිමදං උප්පාදනීයට්ඨෙන.

තත්ථ “කතමෙ වත්ථුකාමා? මනාපිකා රූපා”තිආදිං කත්වා “යං කිඤ්චි රජනීයං වත්ථු”ති පරියොසානං සවිඤ්ඤාණකඅවිඤ්ඤාණකවසෙන චුත්තං. අවසෙසං එකචතුක්කාදිකජත්තිකන්ති වෙදිතබ්බං.

එවං වත්ථුකාමං දස්සෙත්වා කිලෙසකාමං දස්සෙතුං “කතමෙ කිලෙසකාමා”තිආදිමාහ. තත්ථ ඡන්දොති දුබ්බලරාගො. රාගොති තතො බලවතරො. උපරි තයොපි රාගා ඉමෙහි බලවතරා. කාමෙසුති පඤ්චසු කාමගුණෙසු. කාමච්ඡන්දොති කාමසඬ්ඛාතො ඡන්දො, න කත්තුකමානාඡන්දො, න ධම්මච්ඡන්දො. කාමනවසෙන රජ්ජනවසෙන ව

කාමොයෙව රාගො කාමරාගො. කාමනවසෙන නන්දනවසෙන ච කාමොයෙව නන්දී කාමනන්දී. එවං සබ්බත්ථ කාමත්ථං විදිත්වා තණ්හායනට්ඨෙන කාමතණ්හා. සිනෙහනට්ඨෙන කාමස්නෙහො. පරිඛය්හනට්ඨෙන කාමපරිලාහො. මුච්ඡනට්ඨෙන කාමමුච්ඡා. ගිලිත්වා පරිනිට්ඨාපනට්ඨෙන කාමඡ්ඤාසානං. වට්ටස්මිං ඔසෙහි ඔසිදාපෙතීති කාමොසො. වට්ටස්මිං යොපෙතීති කාමයොගො. දළ්භවසෙන තණ්හාදිට්ඨිග්ගහණං උපාදානං. චිත්තං නිවරති පරියොනන්ධතීති නිවරණං.

අද්දසන්ති අද්දක්ඛිං. කාමාති ආලපනං. තෙති තව. මූලන්ති පතිට්ඨං. සඬකප්පාති පරිකප්පෙන. න තං සඬකප්පයිස්සාමීති තං පරිකප්පනං න කරස්සාමි. න භොහිසීති න භවිස්සසි.

ඉච්ඡමානස්සාති පච්චාසිසන්තස්ස. සාදියමානස්සාති අස්සාදියමානස්ස. පත්ථයමානස්සාති පත්ථනං උප්පාදෙන්තස්ස. පිහයමානස්සාති පාපුණ්ණං ඉච්ඡං උප්පාදෙන්තස්ස. අභිප්පමානස්සාති තණ්හාවසෙන තිත්තිං උප්පාදෙන්තස්ස. අථ වා අභිවදන්තස්ස.

බත්තියස්ස වාතිආදි චතුප්පාතිවසෙන චුත්තං. ගහට්ඨස්ස වා පබ්බජිතස්ස වාති ලිඬගවසෙන චුත්තං. දෙවස්ස වා මනුස්සස්ස වාති උපපත්තිවසෙන චුත්තං. ඉප්ඤ්ඤාති නිප්පජ්ජති. සමිප්ඤ්ඤාති සමමා නිප්පජ්ජති. ඉප්ඤ්ඤාති විසෙසරූපපටිලාභවසෙන. ලහති දස්සනීයරූපපටිලාභවසෙන. පටිලහති පසාදනීයරූපපටිලාභවසෙන. අධිගච්ඡති සණ්ඨානරූපපටිලාභවසෙන. චින්දති ඡවිප්පසාදරූපපටිලාභවසෙන. අථ වා පුඤ්ඤමහත්තෙන ඉප්ඤ්ඤාති. ජාතිමහත්තෙන ලහති. ඉස්සරියමහත්තෙන පටිලහති. සුඛමහත්තෙන අධිගච්ඡති. සමපත්තිමහත්තෙන චින්දති.

එකංසවචනන්ති එකකොට්ඨාසවචනං. “එකංසං වීවරං කත්වා (පාරා. 349, 367), එකංසඛ්‍යාකරණියො පඤ්ඤො”තිආදීසු (දී. නි. 3.312; අ. නි. 4.42) විය අනෙකංසගහණපටික්ඛෙපො. නිස්සංසයවචනන්ති සංසයවිරහිතවචනං, සන්දෙහපටික්ඛෙපවචනන්ති අත්ථො. නික්කඩ්ඛාවචනන්ති “කථමිදං කථමිදං”න්ති කඩ්ඛාපටික්ඛෙපවචනං. අද්දෙවජ්ඣවචනන්ති ද්විධාභාවං ද්දෙවජ්ඣං, තං අභාවෙන අද්දෙවජ්ඣවචනං. ද්විධාභාවවිරහිතං “අද්දෙවජ්ඣවචනා බුද්ධා”තිආදීසු විය විමතිපටික්ඛෙපො. අද්දෙවළ්භකවචනන්ති ද්විභද්‍යාභාවෙන අද්දෙවළ්භකං. “ඉතිභාස, ඉතිභාසා”ති ද්දෙවළ්භකපටික්ඛෙපවචනං. නියොගවචනන්ති එකස්මිං අත්ථෙ ද්දෙව න යුජ්ජන්තීති නියොගවචනං ද්විධාපට්ඨපටික්ඛෙපො. අඤ්ඤත්ථ පන “නියොගා අනාගතාරම්මණා නත්ථි”ති ආගතං. අපණ්ණකවචනන්ති පලාසරහිතං

සාරවචනං අවිරද්ධකාරණං “අපණ්ණකං යානමෙකෙ”තිආදීසු (ජා. 1.1.1) විය, අපණ්ණකමණි විය සප්පතිට්ඨවචනං. අවත්ථාපනවචනමෙතන්ති එතං වචනං ඔතරිත්වා පතිට්ඨිතං සන්තිට්ඨාපනං යපනං.

යානි ඉමස්මිං මහානිද්දෙසෙ විහත්තිං ආරොපිතානි පදානි, තානි විහත්තිං ගච්ඡන්තානි තීහි කාරණෙහි විහත්තිං ගච්ඡන්ති, නානා භොත්තානි චතුහි කාරණෙහි නානා භවන්ති. අපරදීපනා පනෙත්ථ ද්වෙ යානානි ගච්ඡන්ති. කථං? තානි හි බ්‍යඤ්ජනවසෙන උපසග්ගවසෙන අත්ථවසෙන වානි ඉමෙහි තීහි කාරණෙහි විහත්තිං ගච්ඡන්ති. තත්ථ “කොධො කුප්ඤ්ඤා කුප්ඤ්ඤාත්තං, දොසො දුස්සනා දුස්සිතත්ත”න්ති (ධ. ස. 1066) එවං බ්‍යඤ්ජනවසෙන විහත්තිගමනං වෙදිතබ්බං. තත්ථ හි එකොව කොධො බ්‍යඤ්ජනවසෙන එවං විහත්තිං ලභති. “ඉප්ඤ්ඤා සමිප්ඤ්ඤා ලභති පටිලභති ගච්ඡති අධිගච්ඡති”ති එවං පන උපසග්ගවසෙන විහත්තිගමනං වෙදිතබ්බං. “පණ්ඩිවචං කොසල්ලං නෙපුඤ්ඤං වෙහබ්‍යා විත්තා උපපරික්ඛා”ති (ධ. ස. 16) එවං අත්ථවසෙන විහත්තිගමනං වෙදිතබ්බං.

තෙසු පිතිපදනිද්දෙසෙ තාව ඉමා තිස්සො විහත්තියො ලබ්භන්ති. පිති පාමොජ්ජන්ති හි බ්‍යඤ්ජනවසෙන විහත්තිගමනං භොති. ආමොදනා පමොදනා පහාසොති උපසග්ගවසෙන. විත්ති තුට්ඨි ඔදග්‍යං අත්තමනතානි අත්ථවසෙන. ඉමිනා නයෙන සබ්බපදනිද්දෙසෙසු විහත්තිගමනං වෙදිතබ්බං.

නානා භොත්තානිපි නාමනානත්තෙන ලක්ඛණනානත්තෙන කිව්චනානත්තෙන පටික්ඛෙපනානත්තෙනානි ඉමෙහි චතුහි කාරණෙහි නානා භොත්ති. තත්ථ “කතමො තස්මිං සමයෙ බ්‍යාපාදො භොති? යො තස්මිං සමයෙ දොසො දුස්සනා”ති එත්ථ බ්‍යාපාදොති වා දොසොති වා ද්වෙපි එතෙ කොධො එව, නාමෙන පන නානත්තං ගතාති එවං නාමනානත්තෙන නානත්තං වෙදිතබ්බං.

රාසට්ඨෙත ව පඤ්චපි බන්ධා එකොව බන්ධො භොති. එත්ථ පන රූපං රූප්පනලක්ඛණං, වෙදනා වෙදයිතලක්ඛණං, සඤ්ඤා සඤ්ජානනලක්ඛණං, වෙතනා වෙතයිතලක්ඛණං, විඤ්ඤාණං විජානනලක්ඛණන්ති ඉමිනා ලක්ඛණනානත්තෙන පඤ්චක්ඛන්ධා භොත්ති. එවං ලක්ඛණනානත්තෙන නානත්තං වෙදිතබ්බං.

“වත්තාරො සම්මප්පධානා — ඉධ භික්ඛු අනුප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදාය...පෙ.... විත්තං පග්ගණ්භාති පදහති”ති (විභ. 390; දී. නි. 2.402) එකමෙව වීරියං කිව්චනානත්තෙන චතුසු යානෙසු ආගතං. එවං කිව්චනානත්තෙන නානත්තං වෙදිතබ්බං.

“චත්තාරො අසද්ධම්මා කොධගරුතා, න සද්ධම්මගරුතා, මක්ඛගරුතා, න සද්ධම්මගරුතා, ලාභගරුතා, න සද්ධම්මගරුතා, සක්කාරගරුතා, න සද්ධම්මගරුතා”ති එවමාදීසු (අ. නි. 4.44) පන පටික්ඛෙපනානත්තෙන නානත්තං වෙදිතබ්බං.

ඉමානි පන චත්තාරි නානත්තානි න ජිනියායෙව ලබ්භන්ති, සබ්බෙසුපි යථාලාභවසෙන ලබ්භන්ති. ජිනියා හි ජිනීති නාමං, චිත්තස්ස චිත්තන්ති නාමං. ජිනී ව ඵරණලක්ඛණා, වෙදනා වෙදයිතලක්ඛණා, සඤ්ඤා සඤ්ජානනලක්ඛණා, චෙතනා චෙතයිතලක්ඛණා, විඤ්ඤාණං විජානනලක්ඛණං.

තථා ජිනී ඵරණකිච්චා, වෙදනා අනුභවනකිච්චා, සඤ්ඤා සඤ්ජානනකිච්චා, චෙතනා චෙතයිතකිච්චා, විඤ්ඤාණං විජානනකිච්චන්ති එවං කිච්චනානත්තෙන නානත්තං වෙදිතබ්බං. පටික්ඛෙපනානත්තං ජිනීපදෙ නත්ථි.

අලොභාදිනිද්දෙසෙ පන “අලොභො අලුබ්භනා අලුබ්භිතත්ත”න්තිආදිනා (ධ. ස. 35) නයෙන ලබ්භතීති එවං පටික්ඛෙපනානත්තෙන නානත්තං වෙදිතබ්බං. එවං සබ්බපදනිද්දෙසෙසු ලබ්භමානවසෙන චතුබ්බිධම්පි නානත්තං වෙදිතබ්බං.

අපරදීපනා පන පදත්ථුති වා හොති දළ්භිකම්මං වානි එවං ද්වෙ යානානි ගච්ඡති. යට්ඨිකොටියා උප්පිලෙන්තෙන විය හි සකිමෙව “ජිනී”ති චුත්තෙ එතං පදං ඵුල්ලිතමණ්ඩිතවිභූසිතං නාම න හොති, පුනස්පුනං බ්‍යඤ්ජනවසෙන උපසග්ගවසෙන අත්ථවසෙන “ජිනී පාමොජ්ජං ආමොදනා පමොදනා භාසො පභාසො චිත්ති”ති (ධ. ස. 9) චුත්තෙ ඵුල්ලිතමණ්ඩිතවිභූසිතං නාම හොති. යථා හි දහරකුමාරං නභාපෙත්වා මනොරමං චත්ථං පරිදභාපෙත්වා පුජ්ථානි පිලුන්ධාපෙත්වා අක්ඛීනි අඤ්ජෙත්වා අථස්ස නලාටෙ එකමෙව මනොසිලාබ්බිත්ථුං කරෙය්‍ය, න තස්ස එත්තාවතා චිත්තතිලකො නාම හොති, නානාවණ්ණෙහි පන පරිවාරෙත්වා බිත්ථුසු කතෙසු චිත්තතිලකො නාම හොති. එවං සම්පදම්දං වෙදිතබ්බං. අයං පදත්ථුති නාම.

බ්‍යඤ්ජනවසෙන පන උපසග්ගවසෙන අත්ථවසෙන ව පුනස්පුනං භණ්ණමෙව දළ්භිකම්මං නාම. යථා හි “ආවුසො”ති වා “හන්තෙ”ති වා “යක්ඛො”ති වා “සජ්ජො”ති වා චුත්තෙ දළ්භිකම්මං නාම න හොති, “ආවුසො ආවුසො, හන්තෙ හන්තෙ, යක්ඛො යක්ඛො, සජ්ජො සජ්ජො”ති චුත්තෙ පන දළ්භිකම්මං නාම හොති, එවමෙව සකිංදෙව යට්ඨිකොටියා උප්පිලෙන්තෙන විය “ජිනී”ති චුත්තමත්තෙ දළ්භිකම්මං නාම න හොති, පුනස්පුනං බ්‍යඤ්ජනවසෙන උපසග්ගවසෙන අත්ථවසෙන “ජිනී පාමොජ්ජං

ආමොදනා පමොදනා භාසො පභාසො විත්තී” ති වුත්තෙයෙව දළ්භිකම්මං නාම හොතීති එවං අපරදීපනා ද්වෙ යානානි ගච්ඡති. එතිස්සාපි වසෙන ලබ්භමානකපදනිද්දෙසෙසු සබ්බත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

තත්ථ පිනයතීති පීති. සා සම්පියායනලක්ඛණා, කායචිත්තපිණනරසා ඵරණරසා වා, ඔදග්ගපච්චුපට්ඨානා. යා පඤ්චකාමගුණපටිසඤ්ඤාත්තානි යා රූපාදිපඤ්චකාමකොට්ඨාසපටිසංයුත්තා පීති, සා පිනයතීති පීති, ඉදං සභාවපදං. පමුදිතස්ස භාවො පාමොජ්ජං. ආමොදනාකාරො ආමොදනා. පමොදනාකාරො පමොදනා. යථා වා හෙසජ්ජානං වා තෙලානං වා උණ්භොදකසීතොදකානං වා එකතො කරණං “මොදනා” ති වුච්චති, එවමයම්පි පිතිධම්මානං එකතො කරණෙන මොදනා. උපසග්ගවසෙන පන මණ්ඩෙත්වා “ආමොදනා පමොදනා” ති වුත්තා.

භාසෙතීති භාසො. පභාසෙතීති පභාසො, හට්ඨපහට්ඨාකාරානමෙනං අධිවචනං. විත්තීති විත්තං, ධනස්සෙනං නාමං. අයං පන සොමනස්සපච්චයත්තා විත්තිසරික්ඛතාය විත්ති. යථා හි ධනිනො ධනං පටිච්ච සොමනස්සං උජ්ජජ්ජති, එවං පිතිමතොපි පිතිං පටිච්ච සොමනස්සං උජ්ජජ්ජති. තස්මා “විත්තී” ති වුත්තා. තුට්ඨිති සභාවසණ්ඨිතාය පිතියා එතං නාමං. පිතිමා පන පුග්ගලො කායචිත්තානං උග්ගතත්තා අබ්භුග්ගතත්තා “උදග්ගො” ති වුච්චති, උදග්ගස්ස භාවො ඔදග්ගං.

අත්තනො මනතා අත්තමනතා. අනභිරද්ධස්ස හි මනො දුක්ඛපදට්ඨානත්තා න අත්තනො මනො නාම හොති, අභිරද්ධස්ස සුඛපදට්ඨානත්තා අත්තනො මනො නාම හොති, ඉති අත්තනො මනතා අත්තමනතා, සකමනතා, සකමනස්ස භාවොති අත්ථො. සා පන යස්මා න අඤ්ඤස්ස කස්සචි අත්තනො මනතා, විත්තස්සෙව පනෙසා භාවො වෙතසිකො ධම්මො, තස්මා “අත්තමනතා විත්තස්සා” ති වුත්තා.

චිත්තචිත්තතාය චිත්තං. ආරම්මණං මිනමානං ජානාතීති මනො. මානසන්ති මනො එව, “අත්තලික්ඛවරො පාසො, ය්වායං වරති මානසො” ති (මහාව. 33; සං. නි. 1.151) හි එත්ථ පන සම්පයුත්තකධම්මො “මානසො” ති වුත්තො.

“කථඤ්භි භගවා තුය්හං, සාවකො සාසනෙ රතො;
අජ්ජත්තමානසො සෙක්ඛො, කාලංකයිරා ජනෙ සුතා” ති. (සං. නි. 1.159) –

එත්ථ අරහත්තං “මානස”න්ති චුත්තං. ඉධ පන මනො එව මානසං, බ්‍යාඤ්ජනවසෙන හෙතං පදං වඩ්ඪිතං.

හදයන්ති චිත්තං. “චිත්තං වා තෙ බ්‍යිස්සාමි, හදයං වා තෙ ඵාලෙස්සාමි”ති (සු. නි. ආලවකසුත්තං; සං. නි. 1.237; 246) එත්ථ උරො “හදය”න්ති චුත්තං. “හදයා හදයං මඤ්ඤෙ අඤ්ඤාය තච්ඡති”ති (ම. නි. 1.63) එත්ථ චිත්තං. “චක්කං හදය”න්ති (බු. පා. 3.ද්වතිංසාකාරො; දී. නි. 2.377; ම. නි. 1.110) එත්ථ හදයවත්ථු. ඉධ පන චිත්තමෙව අබ්‍හන්තරට්ඨෙන “හදය”න්ති චුත්තං. තමෙව පරිසුද්ධට්ඨෙන පණ්ඩරං, හවඩ්ගං සන්ධායෙන චුත්තං. යථාහ – “පහස්සරමිදං, හික්ඛවෙ, චිත්තං, තඤ්ච ඛො ආගන්තුකෙහි උපක්කිලෙසෙහි උපක්කිලිට්ඨ”න්ති (අ. නි. 1.49). තතො නික්ඛන්තත්තා පන අකුසලමිපි ගඩ්ගාය නික්ඛන්තා නදී ගඩ්ගා විය ගොධාවරිතො නික්ඛන්තා ගොධාවරී විය ව “පණ්ඩර”න්ත්වෙව චුත්තං.

මනො මනායතනන්ති ඉධ පන මනොග්ගහණං මනස්සෙව ආයතනභාවදීපනත්ථං. තෙනෙනං දීපෙති “නයිදං දෙවායතනං විය මනස්ස ආයතනත්තා මනායතනං, අථ ඛො මනො එව ආයතනං මනායතන”න්ති. තත්ථ නිවාසට්ඨානට්ඨෙන ආකරට්ඨෙන සමොසරණට්ඨානට්ඨෙන සඤ්ජාතිදෙසට්ඨෙන කාරණට්ඨෙන ච ආයතනං වෙදිතබ්බං. තථා හි ලොකෙ “ඉස්සරායතනං, වාසුදෙවායතන”න්තිආදීසු නිවාසට්ඨානං “ආයතන”න්ති චුච්චති. “සුවණ්ණායතනං, රජතායතන”න්තිආදීසු ආකරො. සාසනෙ පන “මනොරමෙ ආයතනෙ, සෙවන්ති නං විහඩ්ගමා”තිආදීසු (අ. නි. 5.38) සමොසරණට්ඨානං. “දක්ඛිණාපථො ගුන්තං ආයතන”න්තිආදීසු සඤ්ජාතිදෙසො. “තත්‍ර තත්‍රෙව සක්ඛිහබ්බතං පාපුණාති සති සතිආයතනෙ”තිආදීසු (අ. නි. 3.102; 5.23; ම. නි. 3.158) කාරණං. ඉධ පන සඤ්ජාතිදෙසට්ඨෙන සමොසරණට්ඨානට්ඨෙන කාරණට්ඨෙනාති තිධාපි වට්ටති.

එස්සාදයො හි ධම්මා එත්ථ සඤ්ජායන්තීති සඤ්ජාතිදෙසට්ඨෙනපි එතං ආයතනං. බහිද්ධා රූපසද්දගන්ධරසථොට්ඨබ්බා ආරම්මණභාවෙනෙත්ථ ඔසරන්තීති සමොසරණට්ඨානට්ඨෙනපි ආයතනං. එස්සාදීනං පන සහජාතාදිපච්චයට්ඨෙන කාරණත්තා කාරණට්ඨෙනපි ආයතනන්ති වෙදිතබ්බං. තදෙව මනනලක්ඛණෙ ඉන්ද්‍රියං කාරෙතීති ඉන්ද්‍රියං, මනො එව ඉන්ද්‍රියං මනින්ද්‍රියං.

විජානාතීති විඤ්ඤාණං. විඤ්ඤාණමෙව ඛන්ධො විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො. තස්ස රාසිආදිවසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. “මහාඋදකක්ඛන්ධොත්ථෙව සඩ්ඛං ගච්ඡති”ති (අ. නි. 4.51) එත්ථ හි රාසට්ඨෙන ඛන්ධො චුත්තො. “සීලක්ඛන්ධො සමාධික්ඛන්ධො”තිආදීසු (දී. නි. 3.555) ගුණට්ඨෙන.

“අද්දසා බො භගවා මහත්තං දාරුක්ඛන්ධ”න්ති (සං. නි. 4.241-242) එත්ථ පණ්ණත්තිමත්තට්ඨෙන. ඉධ පන රුළුභිතො ඛන්ධො චුත්තො. රාසට්ඨෙන හි විඤ්ඤාණක්ඛන්ධස්ස එකදෙසො එකං විඤ්ඤාණං. තස්මා යථා රුක්ඛස්ස එකදෙසං ඡින්දන්තො “රුක්ඛං ඡින්දතී”ති වුච්චති, එවමෙව විඤ්ඤාණක්ඛන්ධස්ස එකදෙසභූතං එකමපි විඤ්ඤාණං රුළුභිතො “විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො”ති චුත්තං.

තප්පා මනොවිඤ්ඤාණධාතුති තෙසං එස්සාදීනං ධම්මානං අනුච්ඡවිකා මනොවිඤ්ඤාණධාතු. ඉමස්මිඤ්ඤි පදෙ එකමෙව චිත්තං මිනනට්ඨෙන මනො, විජානනට්ඨෙන විඤ්ඤාණං, සභාවට්ඨෙන නිස්සත්තට්ඨෙන වා ධාතුති තීහි නාමෙහි චුත්තං. සභගතොති අවිජ්ඣතො. සභජාතොති සද්ධිං නිග්ගතො. සංසට්ඨොති සංසග්ගො හුත්වා යීතො. සම්පයුත්තොති සමං පකාරෙහි යුත්තො. කතමෙහි පකාරෙහිති? එකුප්පාදාදීහි. නත්ථි කෙච්ඡි ධම්මා කෙහිච්ඡි ධම්මෙහි සම්පයුත්තාති? ආමන්තා. ඉති හි ඉමස්ස පඤ්ඤාස්ස පටික්ඛෙපෙ “නනු අත්ථි කෙච්ඡි ධම්මා කෙහිච්ඡි ධම්මෙහි සභගතා සභජාතා සංසට්ඨා එකුප්පාදා එකනිරොධා එකචත්ථුකා එකාරම්මණා”ති (කථා. 473) එවං එකුප්පාදනාදීනං වසෙන සම්පයොගත්ථො චුත්තො. ඉති ඉමෙහි එකුප්පාදනාදීහි සමං පකාරෙහි යුත්තො සම්පයුත්තො. එකුප්පාදොති එකතො උප්පත්තො, න විනාති අත්ථො. එකනිරොධොති එකතො නිරොධො. එකචත්ථුකොති හදයචත්ථුවසෙන එකචත්ථුකො. එකාරම්මණොති රූපාදිවසෙන එකාරම්මණො.

එත්ථ සභගතසද්දො තබ්භාවෙ, වොකිණ්ණෙ, ආරම්මණෙ, නිස්සයෙ, සංසට්ඨොති පඤ්චසු අත්ථෙසු දිස්සති ජිනවචනෙ. “යායං තණ්හා පොනොභවිකා නන්දිරාගසභගතා”ති (මහාව. 14; විහ. 203; ම. නි. 3.374; සං. නි. 5.1081; පටි. ම. 2.30) එත්ථ තබ්භාවෙ වෙදිතබ්බො, නන්දිරාගභූතාති අත්ථො. “යා, භික්ඛවෙ, වීමංසා කොසජ්ජසභගතා කොසජ්ජසම්පයුත්තා”ති (සං. නි. 5.832) එත්ථ වොකිණ්ණෙ, අන්තරන්තරා උප්පජ්ජමානෙන කොසජ්ජෙන වොකිණ්ණොති අයමෙත්ථ අත්ථො. “ලාභී භොති රූපසභගතානං වා සමාපත්තීනං අරූපසභගතානං වා සමාපත්තීන”න්ති (සු. ප. 3-6) එත්ථ ආරම්මණෙ, රූපාරම්මණානං අරූපාරම්මණානන්ති අත්ථො. “අට්ඨිකසඤ්ඤාසභගතං සතිසම්බොජ්ඣ්ඣගං භාවෙතී”ති (සං. නි. 5.238) එත්ථ නිස්සයෙ, අට්ඨිකසඤ්ඤං නිස්සාය අට්ඨිකසඤ්ඤං භාවෙත්වා පටිලද්ධන්ති අත්ථො. “ඉදං සුඛං ඉමාය පීතියා සභගතං භොති සභජාතං සම්පයුත්ත”න්ති (විහ. 578) එත්ථ සංසට්ඨෙ, සංමිස්සන්ති අත්ථො. ඉමස්මිම්පි යානෙ සංසට්ඨෙ ආගතො.

සහජාතසද්දො “සහජාතං පුරෙජාතං පච්ඡාජාත”න්ති (පට්ඨ. 1.1.435) එත්ථ විය සහජාතෙ. සංසට්ඨසද්දො “ගිහිනි සංසට්ඨො”ති ව, “ඵවං සංසට්ඨො, භන්තෙ”ති (සං. නි. 3.3) වාති ඵවමාදීසු සංසග්ගෙ. “කිසෙ පුලෙ විවජ්ජෙත්වා සංසට්ඨා යොජිතා භයා”ති (ජා. 2.22.70) එත්ථ සදිසෙ.

“පුට්ඨමන්දපරිවාරො, අම්බො තෙ දධිවාහන;

මූලං මූලෙන සංසට්ඨං, සාධා සාධා නිසෙවරෙ”ති. (ජා. 1.2.72) –

එත්ථ උපවිතෙ. “විත්තසංසට්ඨා ධම්මා”ති (ධ. ස. දුක්ඛානිකා 59) එත්ථ විත්තසම්පයුත්තධම්මෙ. ඉධ පන යො ඵලජ්ජදානෙ අවියොගධම්මො විනිබ්භොගං අකත්වා එකුජ්ජදාදිධම්මො හුත්වා “සම්පයුත්තො”ති වුච්චති. තංවිසයො. අථ වා “සහගතො”ති වත්වා පච්ඡතො පච්ඡතො ආගතසුත්තෙන විය සො න භොතිති දස්සෙතුං “සහජාතො”ති වුත්තං. එකතො උජ්ජන්තරූපාරූපං විය සොපි න භොතිති දස්සෙතුං “සංසට්ඨො”ති වුත්තං.

බීරොදකං විය ව සොපි න භොතිති දස්සෙතුං “සම්පයුත්තො”ති වුත්තං. විනිබ්භොගං කාතුං අසක්කුණ්ණොප්පයෙන හි සහුජ්ජන්තා ධම්මා සම්පයුත්තාපි අත්ථි බීරතෙලං විය. තථා විජ්ජයුත්තාපි බීරතො අපනීතං නවනීතං විය. ඵවං ලක්ඛණසම්පයුත්තො එකුජ්ජදාදිලක්ඛණොයෙව භොතිති දස්සෙතුං “එකුජ්ජදො”තිආදි වුත්තං. එත්ථ එකුජ්ජදාසහජාතානං කිං නානත්තං? උජ්ජදො අත්තරවිරහිතො එකුජ්ජදො. බීරකාලමුත්තස්සාපි දධිනො මථනෙ මථනෙ පාකටං නවනීතං විය පුරෙහත්තපච්ඡාහත්තවසෙන එකදිවසමෙව ජාතො විය සො න භොතිති දස්සෙතුං එකක්ඛණෙ නිබ්බත්තොති සහජාතො. එකවත්ථුකොති පතිට්ඨට්ඨොන එකපරිවේෂදෙන එකවත්ථුකො, ද්විත්තං හික්ඛුනං එකවත්ථුකතා විය යානන්තරවිරහිතො. එකාරම්මණොති අනියතෙකාරම්මණො න චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං වියාති ඵවමෙකෙ වණ්ණයන්ති.

මව්චොති මූලපදං. රූපාදීසු සත්තො ලග්ගො ලග්ගිතොති සත්තො. වුත්තඤ්ඤෙන “සත්තො සත්තොති, භන්තෙ, වුච්චති, කිත්තාවතා නු ඛො, භන්තෙ, ‘සත්තො’ති වුච්චතිති? රූපෙ ඛො, රාධ, යො ඡන්දො යො රාගො යා නන්දී යා තණ්හා, තත්ථ සත්තො තත්ථ විසත්තො, තස්මා ‘සත්තො’ති වුච්චති”ති (සං. නි. 3.161; මහානි. 7). සත්තයොගෙන වා සත්තො. සුගතිදුග්ගතිං නරතීති නරො. මනුතො පුත්තොති මානවො. උපකරණෙන සයං පොසයතිති පොසො. පුං වුච්චති නිරයො, තං ගලතීති පුග්ගලො. ජීවිතින්ද්‍රියං ධාරෙතීති ජීවො. වුත්තො ජාතිං ගච්ඡතිති ජාගු. ජියතීති ජන්තු. ඉන්ද්‍රියෙන ගච්ඡතිති ඉන්දගු. අථ වා ඉන්දගුතෙන කම්මුතා ගච්ඡතිති ඉන්දගු. “හින්දගු”තිපි පාළි. හින්දන්ති මරණං, තං ගච්ඡතිති හින්දගු. මනුතො ජාතොති මනුජො. යං සාදියතීති යං

රූපාදිං අස්සාදියති. සෙසං චුත්තනයමෙව. ඉතො පරං චුත්තමත්ථං නිගමෙත්තො තෙනාහ භගවා -

“කාමං කාමයමානස්ස...පෙ.... ලද්ධා මච්චො යදිච්ඡති”ති;

ඉතො පරං ඵත්තකම්පි අවත්වා විසෙසමත්තමෙව චක්ඛාම.

2. තස්ස වෙ කාමයානස්සාති තස්ස පුග්ගලස්ස කාමෙ ඉච්ඡමානස්ස, කාමෙන වා යායමානස්ස. ඡන්දජාතස්සාති ජාතතණ්හස්ස. ඡන්තුතොති සත්තස්ස. තෙ කාමා පරිභායන්තීති තෙ කාමා පරිභායන්ති වෙ. සල්ලවිද්ධොව රූප්පතීති අථ සො අයොමයාදිනා සල්ලෙන විද්ධො විය පිළියති. ඉතො පරං චුත්තං චජ්ජෙත්වා අචුත්තෙසු යං යං අනුත්තානං, තං තදෙව කථයිස්සාමි.

චක්ඛුපිණං ආරම්මණං පාපුණනවසෙන යායති ගච්ඡති. දස්සනීයවසෙන පියත්තං ආරම්මණවසෙන අප්පාපෙතීති නියාති. සවනීයං හුත්වා කණ්ණසොතපිණං ආරම්මණවසෙන පරිකඩ්ඪතීති වුස්සති. සරිතබ්බං හුත්වා චිත්තපිණං ආරම්මණවසෙන ගහෙත්වා උපසංහරීයතීති සංහරීයති. යථාති ඔපම්මත්ථෙ නිපාතො. හත්ථිනා යායති ගච්ඡතීති හත්ථියානෙන වා, වාඉති විකප්පත්ථෙ. අස්සෙන යායති ගච්ඡතීති අස්සයානෙන වා. ගොයුත්තං වස්භාදියානං ගොයානං, තෙන ගොයානෙන. අජයානාදීසුපි එසෙව නයො. ඉට්ඨවසෙන ජාතො සඤ්ජාතො.

ආරම්මණපියත්තවසෙන	නිබ්බත්තො	අභිනිබ්බත්තො.
ආරම්මණමනාපභාවෙන	පාතුභූතො.	අථ වා කාමරාගවසෙන ජාතො
සඤ්ජාතො.	කාමනන්දිවසෙන	නිබ්බත්තො
කාමතණ්හාවසෙන	කාමසීනෙහවසෙන	අභිනිබ්බත්තො.
		කාමච්ඡන්දවසෙන
කාමපරිලාභවසෙන	ච	පාතුභූතොති වෙදිතබ්බො.

තෙ වා කාමා පරිභායන්තීති තෙ වත්ථුකාමාදයො පරිභායන්ති විගච්ඡන්ති. සො වා කාමෙහි පරිභායතීති එසො ඛත්තියාදිපුග්ගලො වත්ථුකාමාදිකාමෙහි පරිභායති විගච්ඡති “පුබ්බෙව මච්චං විජහන්ති භොගා, මච්චො ධනෙ පුබ්බතරං ජහාති”ති (ජා. 1.5.2) එවමාදීසු විය. කථන්ති කෙන පකාරෙන. තිට්ඨන්තස්සෙවාති ධරන්තස්සෙව. තෙ භොගෙති තෙ වත්ථුකාමාදයො භොගෙ. රාජානො වාති පට්ඨාදිරාජානො. හරන්තීති ගහෙත්වා ගච්ඡන්ති, අපහරන්ති වා. වොරා වාති සන්ධිච්ඡෙදාදිකා. අග්ගි වාති දාවග්ගිආදි. දහතීති ඤාපෙති හස්මං කරොති. උදකං වාති ඔසාදිඋදකං. වහතීති ගහෙත්වා මහාසමුද්දං පාපෙති. අප්පියා වාති අකන්තා අමනාපා. දායාදා හරන්තීති

දායජ්ජවිරහිතා අස්සාමිකා හරන්ති. නිහිතං වාති නිධානං කත්වා යපිතං. නාධිගච්ඡති න වින්දති න පටිලහති, න පස්සති අත්ථො. දුප්පයුත්තාති විසමපයොගෙන යොජිතා කසිවාණ්ණජ්ජාදිකම්මන්තා. හිජ්ජන්ති හෙදං පාපුණන්ති, න පවත්තන්ති අත්ථො. “හඤ්ජන්ති රථං අයානකා”තිආදීසු (ජා. 2.21.296) සම්භවො වෙදිතබ්බො.

කුලෙ වා කුලභිගාරො උප්පජ්ජති ඛත්තියාදිකුලෙ කුලඤ්ඤාකො කුලෙ අන්තිමපුරිසො නිබ්බන්තති. “කුලභිකරො”තිපි පාළි. යො තෙ භොගෙ විකිරති යො එසො කුලෙ පවිජ්මකො තෙ හිරඤ්ඤාදිකෙ භොගෙ බෙපෙති. විධමති වියොගං කරොති, දුරෙ බිපති. විද්ධංසෙති නාසෙති අදස්සනං ගමෙති. අථ වා ඉත්ථිඤ්ඤානො හුත්වා විකිරති. සුරාඤ්ඤානො හුත්වා විධමති. අක්ඛඤ්ඤානො හුත්වා විද්ධංසෙති. විකිරති වා උප්පන්නං ආයං අජානනෙන. විධමති විස්සජ්ජනමුඛං අජානනෙන. විද්ධංසෙති යපිතට්ඨානෙ ආරක්ඛං අසංවිධානෙනාති එවමාදිනා යොජෙතබ්බං.

අනිච්චතායෙව අට්ඨමීති විනාසභාවො එව අට්ඨමො. භායන්ති අදස්සනං යන්ති. පරිභායන්ති න පුන පඤ්ඤායන්ති. පරිධංසෙන්ති යානතො අපගච්ඡන්ති. පරිපතන්ති පග්ගරන්ති. අන්තරධායන්ති අන්තරධානං අදස්සනං ගච්ඡන්ති. විජ්ජලුප්පන්ති වුණ්ණවිවුණ්ණා හුත්වා අපගච්ඡන්ති.

තිට්ඨන්තෙව තෙ භොගෙති තෙසං ධනානං ධීතකාලෙ “තිට්ඨන්තෙ නිබ්බුතෙ වාපි”ති එවමාදීසු (වි. ව. 806) විය. සොති සො භොගසාමිකො පුග්ගලො. වචති දෙවලොකතො. මරති මනුස්සලොකතො. විජ්ජලුප්පති නාගසුපණ්ණාදිලොකතො. අථ වා භායති ධඤ්ඤකොට්ඨාගාරවසෙන. පරිභායති ධනකොට්ඨාගාරවසෙන. පරිධංසති බලිබද්දහත්ථිඅස්සාදිවසෙන. පරිපතති දාසිදාසවසෙන. අන්තරධායති දාරාහරණවසෙන. නස්සති උදකාදිවසෙනාති එකෙ වණ්ණයන්ති.

අයොමයෙනාති කාළලොහාදිතිබ්බන්තෙන. සල්ලෙනාති කණ්ඩෙන. අට්ඨිමයෙනාති මනුස්සට්ඨිං යපෙත්වා අවසෙසෙන. දන්තමයෙනාති හත්ථිදන්තාදිනා. විසාණමයෙනාති ගොවිසාණාදිනා. කට්ඨමයෙනාති වෙළුකට්ඨාදිනා. විද්ධොති වුත්තජ්ජකාරසල්ලානං අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙන පහටො. රුජ්ජති විකිරති, විකාරං ආපජ්ජති. කුජ්ජති වලති, කොපං උජ්ජාදෙති. සට්ඨියති සට්ඨිතො භොති. පිළියති පිළිතො භොති, ලද්ධජ්ජහාරො කුජ්ජති. “තතියදිවසෙ සලාකං පවෙසෙත්වා ධොවනකාලෙ සට්ඨියති. ඛාරජ්ජදානෙ පිළියති. පහාරධොවනෙ වා රුජ්ජති. තස්මිං

දුක්ඛුප්පාදනෙ කුප්පති. සලාකපවෙසනෙ පිළියති. ඛාරප්පදානෙ සට්ඨියති”ති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති.

බ්‍යාධිතොති ලද්ධස්පහාරො හුත්වා පිළිනො. දොමනස්සිතොති දොමනස්සස්පත්තො. විපරිණාමඤ්ඤථාභාවාති පකතිභාවං ජහිත්වා අඤ්ඤථාභාවං උපනීතෙන, අන්තොසොසාදි සොකො ව වාචාවිජ්ජලාපො පරිදෙවො ව කායපිළනාදි දුක්ඛඤ්ච විත්තපිළනාදි දොමනස්සඤ්ච භූසො ආයාසො උපායාසො ව. එතෙ චුත්තස්පකාරා සොකාදයො උප්පජ්ජන්ති සමුදාවාරං ගච්ඡන්ති.

3. තතියගාථායං සඬ්ඛෙපත්ථො – යො පන ඉමෙ කාමෙ තත්ථ ඡන්දරාගවික්ඛම්භනෙන වා සමුච්ඡෙදෙන වා අත්තනො පාදෙන සප්පස්ස සිරං විය පරිවජ්ජෙති, සො හික්ඛු සබ්බලොකං විජ්ජාරොත්වා ධීතත්තා ලොකෙ විසත්තිකාසඬ්ඛාතං තණ්හං සතො හුත්වා සමතිවත්තති.

යොති විහජිතබ්බං පදං. යො යාදිසොතිආදීති තස්ස විහජනපදානි. එත්ථ ව යස්මා යොති අත්ථපදං. තඤ්ච අනියමෙන පුග්ගලං දීපෙති. තස්මා තස්ස අත්ථං දස්සෙන්නො අනියමෙන පුග්ගලදීපකං යො-සද්දමෙව ආහ. තස්මා එත්ථ එවමත්ථො වෙදිතබ්බො – යොති යො කොචිති. යස්මා යො යො කොචි නාම, සො අවස්සං යථාලිඬ්ඛගයථායුත්තයථාවිහිතයථාප්පකාරයංයානපත්තයංධම්මසමන්තාගතව සෙන එකෙනාකාරෙන පඤ්ඤායති, තස්මා තං තත්ථ ඤාපෙතුං තං හෙදං පකාසෙන්නො “යාදිසො”තිආදිමාහ. තත්ථ යාදිසොති ලිඬ්ඛවසෙන යාදිසො වා තාදිසො වා හොතු, දීසො වා රස්සො වා කාලො වා ඔදාතො වා මඬ්ගුරච්ඡවි වා කිසො වා ථුලො වාති අත්ථො.

යථායුත්තොති යොගවසෙන යෙන වා තෙන වා යුත්තො හොතු, නවකම්මයුත්තො වා උද්දෙසයුත්තො වා වාසධුරයුත්තො වාති අත්ථො. යථාවිහිතොති යථායපිතො නවකම්මාධිට්ඨායිකාදිවසෙන. යථාපකාරොති යථාපකාරෙන පතිට්ඨිතො පදීපනායකාදිවසෙන. යංයානප්පත්තොති යං යානන්තරං පත්තො සෙනාපතිසෙට්ඨිට්ඨානාදිවසෙන. යංධම්මසමන්තාගතොති යෙන ධම්මෙන උපාගතො ධුතඬ්ඛගාදිවසෙන.

වික්ඛම්භනතො වාති උපචාරප්පනාසමාධිති කිලෙසානං දුරිකරණතො වා සට්ඨස්පහාරෙන සෙවාලානං විය. සමුච්ඡෙදතො වාති පුන අප්පවත්තිං කත්වා අවිචන්තතො මග්ගෙන කිලෙසානං උච්ඡින්නමුලතො පහානවසෙන සමුච්ඡෙදතො වා. අට්ඨකඬ්ඛකලුපමා කාමාතිආදීති එකාදස පදානි විපස්සනාවසෙන චුත්තානි.

බුද්ධානුස්සතිං භාවෙන්තොපීතිආදීති ඡ පදානි මරණස්සතිං භාවෙන්තොපී, උපසමානුස්සතිං භාවෙන්තොපීති ඉමානි ච උපචාරජ්ඣානවසෙන චුත්තානි. ආනාපානස්සතිං භාවෙන්තොපී, කායගතාසතිං භාවෙන්තොපී, පට්ඨං ඝානං භාවෙන්තොපීතිආදීති නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තිං භාවෙන්තොපීති පරියොසානානි අප්පනාජ්ඣානවසෙන චුත්තානි. තත්ථ අට්ඨිකඨකලූපමා කාමාති සුනික්කන්තං නික්කන්තං නිමිමංසං ලොහිතමක්ඛිතං අට්ඨිකඨකලං උපමා එතෙසං කාමානන්ති අට්ඨිකඨකලූපමා කාමා. අප්පස්සාදට්ඨෙතාති “අප්පං පරිත්තං සුඛස්සාදං ආදීනවො එත්ථ හියොයා”ති දස්සනට්ඨෙත. පස්සන්තොති “යාවදෙව පන සො කුක්කුරො කිලමථස්ස විසාතස්ස භාගී අස්සා”ති ඤාණවක්ඛුනා පස්සන්තො. පරිවජ්ජෙතීති දුරඨගමෙති. චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා –

“සෙය්‍යාථාපි, ගහපති, කුක්කුරො ජීසව්ඡාදුඛිබ්බලාපරෙතො ගොසාතකසුනං පච්චුපට්ඨිතො අස්ස, තමෙනං දක්ඛො ගොසාතකො වා ගොසාතකන්තෙවාසී වා අට්ඨිකඨකලං සුනික්කන්තං නික්කන්තං නිමිමංසං ලොහිතමක්ඛිතං උපසුම්භෙය්‍ය. තං කිං මඤ්ඤසි, ගහපති, අපි නු ඛො සො කුක්කුරො අමිහං අට්ඨිකඨකලං සුනික්කන්තං නික්කන්තං නිමිමංසං ලොහිතමක්ඛිතං පලෙහන්තො ජීසව්ඡාදුඛිබ්බලාං පටිවිනෙය්‍යා”ති? “නො හෙතං, භන්තෙ”. “තං කිස්ස හෙතු”? “අදුඤ්චි, භන්තෙ, අට්ඨිකඨකලං සුනික්කන්තං නික්කන්තං නිමිමංසං ලොහිතමක්ඛිතං, යාවදෙව පන සො කුක්කුරො කිලමථස්ස විසාතස්ස භාගී අස්සා”ති. “එවමෙව ඛො, ගහපති, අරියසාවකො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති ‘අට්ඨිකඨකලූපමා කාමා චුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ හියොයා’ති. එවමෙනං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දිස්වා යායං උපෙක්ඛා නානත්තා නානත්තසිතා, තං අහිනිවජ්ජෙත්වා යායං උපෙක්ඛා එකත්තා එකත්තසිතා, යත්ථ සබ්බසො ලොකාමිසුපාදානා අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති, තමෙවූපෙක්ඛං භාවෙති”ති (ම. නි. 2.42).

ගිජ්ඣාදිහි සාධාරණා මංසපෙසි උපමා එතෙසන්ති මංසපෙසුපමා. බහුනං සාධාරණට්ඨෙත බහුසාධාරණා. ආදිත්තං තිණුක්කං උපමා එතෙසන්ති තිණුක්කුපමා. අනුදහනට්ඨෙතාති හත්ථාදිඝාතපනට්ඨෙත. සාධිකපොරිසප්පමාණා විතච්චිකානං විතධුමානං අභිගාරානං පුරා අභිගාරකාසු උපමා එතෙසන්ති අභිගාරකාසුපමා. මහාපරිලාභට්ඨෙතාති මහත්තපරිතාපනට්ඨෙත. ආරාමරාමණෙය්‍යාදිකං සුපිනං උපමා එතෙසන්ති සුපිනකුපමා. ඉත්තරපච්චුපට්ඨානට්ඨෙතාති අප්පත්ථා, න උපගන්ත්වා තිට්ඨනට්ඨෙත. යාවිතෙන ලද්ධං යානාදිභණ්ඩං උපමා එතෙසන්ති

යාචිතකූපමා. තාවකාලිකටියෙනාති අනිබන්ධනටියෙන. සම්පන්නඵලරුක්ඛො උපමා ඵතෙසන්ති රුක්ඛඵලූපමා. සම්භඤ්ජනපරිභඤ්ජනටියෙනාති සාධාභඤ්ජනටියෙන වෙව සමන්තතො භඤ්ජිත්වා රුක්ඛපාතනටියෙන ව. අසි ව සුනා ව උපමා ඵතෙසන්ති අසිසුනූපමා. අධිකූටනටියෙනාති ඡින්දනටියෙන. සත්තිසුලං උපමා ඵතෙසන්ති සත්තිසුලූපමා. විනිවිජ්ඣනටියෙනාති නිපතෙත්වා ගමනටියෙන. භයජනනටියෙන සජ්ජසිරං උපමා ඵතෙසන්ති සජ්ජසිරූපමා. සජ්ජපිභයටියෙනාති සහ අභිමුඛෙ භයටියෙන. දුක්ඛජනනං අග්ගික්ඛන්ධං උපමා ඵතෙසන්ති අග්ගික්ඛන්ධූපමා. මහාභිතාපනටියෙනාති මහන්තඅභිතාපකායපිළාඋප්පාදනටියෙනාති කාමං පරිවජ්ජෙතිති. වුත්තඤ්ඤෙනං -

“සෙය්‍යථාපි, ගහපති, ගිජ්ඣො වා කඬකො වා කුලලො වා මංසපෙසිං ආදාය උඬ්ඨියෙය්‍ය, තමෙනං ගිජ්ඣොපි කඬකාපි කුලලාපි අනුපතිත්වා අනුපතිත්වා විතච්ඡෙය්‍යං විස්සජ්ජෙය්‍යං. තං කිං මඤ්ඤසි, ගහපති, සචෙ සො ගිජ්ඣො වා කඬකො වා කුලලො වා තං මංසපෙසිං න ඛිජ්ජමෙව පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, සො තතොනිදානං මරණං වා නිගච්ඡෙය්‍ය, මරණමත්තං වා දුක්ඛ”න්ති “ඵවං, භන්තෙ”. “ඵවමෙව ඛො, ගහපති, අරියසාවකො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති ‘මංසපෙසුපමා කාමා වුත්තා භගවතා...පෙ.... තමෙවුපෙක්ඛං භාවෙති. සෙය්‍යථාපි, ගහපති, පුරිසො ආදිත්තං තිණුක්කං ආදාය පටිවාතං ගච්ඡෙය්‍ය. තං කිං මඤ්ඤසි, ගහපති, සචෙ සො පුරිසො තං ආදිත්තං තිණුක්කං න ඛිජ්ජමෙව පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, තස්ස සා ආදිත්තා තිණුක්කා භත්ථං වා දහෙය්‍ය, බාහුං වා දහෙය්‍ය, අඤ්ඤතරං වා අඤ්ඤතරං වා අඬගපච්චඬගං දහෙය්‍ය, සො තතොනිදානං මරණං වා නිගච්ඡෙය්‍ය, මරණමත්තං වා දුක්ඛ”න්ති? “ඵවං, භන්තෙ”. “ඵවමෙව ඛො, ගහපති, අරියසාවකො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති ‘තිණුක්කූපමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා...පෙ.... තමෙවුපෙක්ඛං භාවෙති. සෙය්‍යථාපි, ගහපති, අඬගාරකාසු සාධිකපොරිසා පුරා අඬගාරානං විතච්චිකානං විතධුමානං. අථ පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍ය ජීවිතුකාමො අමරිතුකාමො සුඛකාමො දුක්ඛජ්ජටික්කුලො, තමෙනං ද්වෙ බලවත්තො පුරිසා නානාබාහාසු ගහෙත්වා අඬගාරකාසු උපකඬ්ඨෙය්‍යං. තං කිං මඤ්ඤසි ගහපති, අපි නු සො පුරිසො ඉති විති වෙව කායං සන්නාමෙය්‍යා”ති? “ඵවං, භන්තෙ”. “තං කිස්සහෙතු”? “විදිතඤ්චි, භන්තෙ, තස්ස පුරිසස්ස ‘ඉමඤ්ච අහං අඬගාරකාසු පපතිස්සාමි, තතොනිදානං මරණං වා නිගච්ඡිස්සාමි මරණමත්තං වා දුක්ඛ”න්ති. “ඵවමෙව ඛො ගහපති අරියසාවකො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති ‘අඬගාරකාසුපමා කාමා වුත්තා භගවතා...පෙ.... තමෙවුපෙක්ඛං භාවෙති. සෙය්‍යථාපි, ගහපති, පුරිසො සුපිනකං

පස්සෙය්‍ය ආරාමරාමණෙය්‍යකං වනරාමණෙය්‍යකං භූමිරාමණෙය්‍යකං පොක්ඛරණිරාමණෙය්‍යකං, සො පටිබුද්ධො න කිඤ්චි පටිපස්සෙය්‍ය. එවමෙව ඛො, ගහපති, අරියසාවකො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති ‘සුපිනකුපමා කාමා චුත්තා භගවතා...පෙ.... තමෙවුපෙක්ඛං භාවෙති. සෙය්‍යථාපි, ගහපති, පුරිසො යාචිතකං භොගං යාචිත්වා යානං වා පොරිසෙය්‍යං පවරමණිකුණ්ඩලං. සො තෙහි යාචිතකෙහි භොගෙහි පුරක්ඛතො පරිවුතො අන්තරාපණං පටිපජ්ජෙය්‍ය. තමෙනං ජනො දිස්වා එවං වදෙය්‍ය ‘භොගී වත භො පුරිසො, එවං කිර භො භොගීතො භොගාති භුඤ්ජන්ති’ති. තමෙනං සාමිකා යත්ථ යත්ථෙව තාති පස්සෙය්‍යං, තත්ථ තත්ථෙව තාති භරෙය්‍යං. තං කිං මඤ්ඤසි, ගහපති, අලං නු ඛො තස්ස පුරිසස්ස අඤ්ඤථත්තායා”ති? “එවං, භන්තෙ”. “තං කිස්සභෙනු”? “සාමිනො හි, භන්තෙ, තාති භරන්ති”ති. “එවමෙව ඛො, ගහපති, අරියසාවකො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති ‘යාචිතකුපමා කාමා චුත්තා භගවතා...පෙ.... තමෙවුපෙක්ඛං භාවෙති. සෙය්‍යථාපි, ගහපති, ගාමස්ස වා නිගමස්ස වා අවිදුරෙ තිබ්බො වනසණ්ඩො, තත්ත්ව රුක්ඛො සම්පන්නඵලො ව උපපන්නඵලො ව. න චස්සු කානිචි ඵලානි භූමියං පතිතාති. අථ පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍ය ඵලත්ථිකො ඵලගවෙසී ඵලපරියෙසනං වරමානො. සො තං වනසණ්ඩං අජ්ඣොගාගෙත්වා තං රුක්ඛං පස්සෙය්‍ය සම්පන්නඵලඤ්ච උපපන්නඵලඤ්ච. තස්ස ඵවමස්ස ‘අයං ඛො රුක්ඛො සම්පන්නඵලො ව උපපන්නඵලො ව, නත්ථි ව කානිචි ඵලානි භූමියං පතිතාති, ජානාමි ඛො පනාහං රුක්ඛං ආරොපිතුං. යංනුනාහං ඉමං රුක්ඛං ආරොහිත්වා යාවදන්ථඤ්ච බාදෙය්‍යං, උච්ඡිගඤ්ච පුරෙය්‍ය’න්ති? සො තං රුක්ඛං ආරොහිත්වා යාවදන්ථඤ්ච බාදෙය්‍ය, උච්ඡිගඤ්ච පුරෙය්‍ය. අථ දුතියො පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍ය ඵලත්ථිකො ඵලගවෙසී ඵලපරියෙසනං වරමානො තිණ්හං කුයාරිං ආදාය. සො තං වනසණ්ඩං අජ්ඣොගාගෙත්වා තං රුක්ඛං පස්සෙය්‍ය සම්පන්නඵලඤ්ච උපපන්නඵලඤ්ච. තස්ස ඵවමස්ස ‘අයං ඛො රුක්ඛො සම්පන්නඵලො ව උපපන්නඵලො ව, නත්ථි ව කානිචි ඵලානි භූමියං පතිතාති, න ඛො පනාහං ජානාමි රුක්ඛං ආරොපිතුං. යංනුනාහං ඉමං රුක්ඛං මූලතො ඡෙත්වා යාවදන්ථඤ්ච බාදෙය්‍යං, උච්ඡිගඤ්ච පුරෙය්‍ය’න්ති. සො තං රුක්ඛං මූලතොව ඡන්දෙය්‍ය. තං කිං මඤ්ඤසි, ගහපති, අමුකො සො පුරිසො පඨමං රුක්ඛං ආරුළුභො, සවෙ සො න ඛිප්පමෙව ඔරොගෙය්‍ය, තස්ස සො රුක්ඛො පපතන්තො හත්ථං වා හඤ්ජෙය්‍ය පාදං වා හඤ්ජෙය්‍ය අඤ්ඤතරං වා අඤ්ඤතරං වා අභිගපච්චිගං හඤ්ජෙය්‍ය, සො තතොනිදානං මරණං වා නිගච්ඡෙය්‍ය, මරණමත්තං වා දුක්ඛ”න්ති? “එවං, භන්තෙ”. “එවමෙව ඛො, ගහපති, අරියසාවකො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති ‘රුක්ඛඵලූපමා කාමා චුත්තා භගවතා

බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියොයා’ති. එවමෙනං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දිස්වා යායං උපෙක්ඛා නානත්තා නානත්තසිතා, තං අභිනිවජ්ජෙත්වා යායං උපෙක්ඛා එකත්තා එකත්තසිතා. යත්ථ සබ්බසො ලොකාමිසුපාදානා අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති. තමෙවූපෙක්ඛං භාවෙති’ති (ම. නි. 2.43-48).

එවං අට්ඨකථකලාදිකඅග්ගික්ඛන්ධූපමපරියොසානතො විපස්සනං දස්සෙත්වා ඉදානි උපචාරසමාධිං දස්සෙන්නො “බුද්ධානුස්සති භාවෙන්නො”ති ආදිමාහ.

තත්ථ පුනස්පුනං උප්පජ්ජනතො සති එව අනුස්සති. පචත්තිතබ්බට්ඨානම්භියෙව ච පචත්තත්තා සද්ධාපබ්බජිතස්ස කුලපුත්තස්ස අනුරූපා සතීතිපි අනුස්සති. බුද්ධං ආරබ්භ උප්පන්නා අනුස්සති බුද්ධානුස්සති. අරහතාදිබුද්ධගුණාරම්මණාය සතියා එතං අධිවචනං, තං බුද්ධානුස්සති. භාවෙන්නොති වච්චෙන්නො බ්‍රහ්මෙන්නො. ධම්මං ආරබ්භ උප්පන්නා අනුස්සති ධම්මානුස්සති, ස්වාක්ඛාතතාදිධම්මගුණාරම්මණාය සතියා එතං අධිවචනං. සඤ්ඤාං ආරබ්භ උප්පන්නා අනුස්සති සඤ්ඤානුස්සති, සුප්පට්ඨපන්නතාදිසඤ්ඤාගුණාරම්මණාය සතියා එතං අධිවචනං. සීලං ආරබ්භ උප්පන්නා අනුස්සති සීලානුස්සති, අත්තතො අඛණ්ඩතාදිසීලගුණාරම්මණාය සතියා එතං අධිවචනං. වාගං ආරබ්භ උප්පන්නා අනුස්සති වාගානුස්සති, අත්තතො මුත්තවාගතාදිවාගගුණාරම්මණාය සතියා එතං අධිවචනං. දෙවතා ආරබ්භ උප්පන්නා අනුස්සති දෙවතානුස්සති, දෙවතා සක්ඛිට්ඨානෙ යපෙත්වා අත්තතො සද්ධාදිගුණාරම්මණාය සතියා එතං අධිවචනං. ආනාපානෙ ආරබ්භ උප්පන්නා සති ආනාපානස්සති, ආනාපානනිමිත්තාරම්මණාය සතියා එතං අධිවචනං. මරණං ආරබ්භ උප්පන්නා සති මරණස්සති, එකභවපරියාපන්නජීවිතින්ද්‍රියුපවිෂ්ඨසඤ්ඤාමරණාරම්මණාය සතියා එතං අධිවචනං.

කුච්ඡිතානං කෙසාදීනං පටික්කුලානං ආයත්තා ආකරත්තා කායොති සඬ්ඛං ගතෙ සරීරෙ ගතා පචත්තා සති කායගතාසති, තාදිසං වා කායං ගතා සති “කායගතාසති”ති වත්තබ්බෙ රස්සං අකත්වා “කායගතාසති”ති චුත්තං. කෙසාදිකෙසු කායකොට්ඨාසෙසු පටික්කුලනිමිත්තාරම්මණාය සතියා එතං අධිවචනං. උපසමං ආරබ්භ උප්පන්නා අනුස්සති. උපසමානුස්සති, සබ්බදුක්ඛූපසමාරම්මණාය සතියා එතං අධිවචනං.

විතක්කවිචාරජිතිසුඛවිත්තෙකග්ගතාසම්පයුත්තං පයමජ්ඣානං භාවෙන්නො. ජිතිසුඛවිත්තෙකග්ගතාසම්පයුත්තං දුතියජ්ඣානං භාවෙන්නො. සුඛවිත්තෙකග්ගතාසම්පයුත්තං තතියජ්ඣානං භාවෙන්නො.

උපෙක්ඛාවිත්තෙකග්ගතාසම්පයුත්තං චතුත්ථජ්ඣානං භාවෙන්තො...පෙ....
නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං භාවෙන්තොපි කාමෙ පරිවජ්ජෙතීති.

වික්ඛම්භනජ්ජහානං දස්සෙත්වා ඉදානි සමුච්ඡෙදෙන කාමානං පහානං
දස්සෙතුං “සොතාපත්තිමග්ගං භාවෙන්තොපි”තිආදිමාහ. තත්ථ
මග්ගසොතස්ස ආපජ්ජනං සොතාපත්ති, සොතාපත්තියා මග්ගො
සොතාපත්තිමග්ගො. අපායගමනීයෙ කාමෙති යෙහි අපායං ගච්ඡන්ති, තෙ
අපායගමනීයෙ කාමෙ සමුච්ඡෙදෙනො සොතාපත්තිමග්ගං භාවෙන්තො
පරිවජ්ජෙති. පටිසන්ධිවසෙන සක්ඛියෙව ඉමං ලොකං ආගච්ඡතීති සකදාගාමී,
තස්ස මග්ගො සකදාගාමීමග්ගො. තං මග්ගං භාවෙන්තො. ඔළාරිකෙති
පරිළාභජ්ජත්තෙ. පටිසන්ධිවසෙනෙව කාමභවං නාගච්ඡතීති අනාගාමී, තස්ස
මග්ගො අනාගාමීමග්ගො. තං මග්ගං භාවෙන්තො. අනුසභගතෙති
සුමුමභාවජ්ජත්තෙ. කිලෙසෙහි ආරකත්තා, කිලෙසාරීනං භතත්තා,
සංසාරවක්කස්ස අරානං භතත්තා, පාපකරණෙ රහාභාවා, පච්චයාදීනං
අරහත්තා ච අරහං, අරහතො භාවො අරහත්තං. කිං තං? අරහත්තඵලං.
අරහත්තස්ස මග්ගො අරහත්තමග්ගො. තං අරහත්තමග්ගං භාවෙන්තො.
සබ්බෙන සබ්බන්ති සබ්බෙනාකාරෙන සබ්බං. සබ්බථා සබ්බන්ති
සබ්බජ්ජකාරෙන සබ්බං. අසෙසං නිස්සෙසන්ති නිරවසෙසං ගන්ධමත්තම්පි
අට්ඨපෙත්වා. අථ චා සබ්බෙන සබ්බං මූලවසෙන. සබ්බථා සබ්බං
ආකාරනිජ්ජදෙසවසෙන. අසෙසං නිස්සෙසං භාවනානිජ්ජදෙසවසෙන. තථා
පුරිමෙන දුච්චරිතාභාවෙන. දුතියෙන පරියුට්ඨානාභාවෙන. තතියෙන
අනුසයාභාවෙන ඵ්වමෙකෙ වණ්ණයන්ති.

සජ්ජො වුච්චති අහීති යො කොච්ඡරන්තො ගච්ඡති. කෙනට්ඨෙනාති
කෙන අත්ථෙත. සංසජ්ජන්තො ගච්ඡතීති යස්මා සමමා සංසරන්තො ගච්ඡතීති
සජ්ජො. භුජන්තොති වච්චකවච්චකො හුත්වා. පන්තසිරොති නිපන්තසිරො
හුත්වා. සිරෙන සුපතීති සීසං භොගන්තරෙ කත්වා සුපනභාවෙන සිරසා සුපතීති
සරීසපො. බිලෙ සයතීති බිලාසයො. “බිලසයො”තිපි පාළි, තං සුන්දරං.
ගුහායං සෙතීති ගුහාසයො. දායා තස්ස ආවුට්ඨොති තස්ස සජ්ජස්ස දුට්ඨෙ දායා
පහරණසත්ථසඬ්ඛාතො ආවුට්ඨො. විසං තස්ස ඥාතූන්ති තස්ස සජ්ජස්ස
බ්‍යාපකසඬ්ඛාතං විසං දාරුණං කක්ඛලං. ජීවිහා තස්ස දුට්ඨොති තස්ස සජ්ජස්ස
ද්වෙධා ජීවිහා. ද්විහි ජීවිහාහි රසං සායතීති දුට්ඨොහි ජීවිහාහි රසං ජානාති
අස්සාදං වින්දති සාදියතීති. ජීවිතුං කාමයතීති ජීවිතුකාමො. අමරිතුං කාමයතීති
අමරිතුකාමො. සුඛං කාමයතීති සුඛකාමො. දුක්ඛජ්ජට්ඨකුලොති දුක්ඛං
අනිච්ඡමානො. පාදෙනාති අත්තතො පාදෙන. සජ්ජසිරන්ති සජ්ජස්ස සීසං.
වජ්ජෙය්‍යාති දුරතො වජ්ජෙය්‍ය. විවජ්ජෙය්‍යාති තස්ස පමාණෙන.
පරිවජ්ජෙය්‍යාති සමන්තතො. අහිනිවජ්ජෙය්‍යාති චතුත්ථජ්ජමාණෙන. අථ චා

පුරිමෙන සීසතො. දුතියතතියෙන ද්විති පස්සෙහි. චතුත්ථෙන පච්ඡතො. “කාමෙ පන අප්පත්තස්ස පරියෙසනමුලදුක්ඛවත්ථුභාවෙන වජ්ජෙය්‍ය. පත්තස්ස ආරක්ඛමුලදුක්ඛවත්ථුභාවෙන විචජ්ජෙය්‍ය. අඤ්ඤාණපරිලාභදුක්ඛවත්ථුභාවෙන පරිචජ්ජෙය්‍ය. විනාසමුඛෙ පියවිජ්ජයොගදුක්ඛවත්ථුභාවෙන අභිනිවජ්ජෙය්‍යා”ති එවමෙකෙ වණ්ණෙයන්ති.

රඤ්ජනවසෙන රාගො. බලවරඤ්ජනට්ඨෙන සාරාගො. විසයෙ සත්තානං අනු අනු නයනතො අනුනයො. අනුරුජ්ඣතිති අනුරොධො, කාමෙතිති අත්ථො. යත්ථ කත්ථවි හවෙ සත්තා එතාය නන්දන්තිති නන්දී, සයං වා නන්දන්ති නන්දී. නන්දී ව සා රඤ්ජනට්ඨෙන රාගො වාති නන්දිරාගො. තත්ථ එකස්මිං ආරම්මණෙ සකිං උප්පන්නා තණ්හා නන්දී, පුනස්පුනං උප්පජ්ජමානා නන්දිරාගොති වුවවති. චිත්තස්ස සාරාගොති යො හෙට්ඨා “බලවරඤ්ජනට්ඨෙන සාරාගො”ති වුත්තො, සො න සත්තස්ස, චිත්තස්සෙව සාරාගොති අත්ථො.

ඉච්ඡන්ති එතාය ආරම්මණානිති ඉච්ඡා. බහලකිලෙසභාවෙන මුච්ඡන්ති එතාය පාණිනොති මුච්ඡා. ගිලිත්වා පරිනිට්ඨපෙත්වා ගහණවසෙන අජ්ඣෙදාසානං. ඉමිනා සත්තා ගිජ්ඣන්ති ගෙධං ආපජ්ජන්තිති ගෙධො. බහලට්ඨෙන වා ගෙධො. “ගෙධං වා පන පවනසණ්ඨ”න්ති හි බහලට්ඨෙනෙව වුත්තං. අනන්තරපදං උපසග්ගවසෙන වඩ්ඪිතං, සබ්බතොභාගෙන වා ගෙධොති පලිගෙධො. සජ්ජන්ති එතෙතාති සඬිගො. ලග්ගනට්ඨෙන වා සඬිගො. ඔසිදනට්ඨෙන පඬිකො. ආකඬ්ඪනවසෙන එජා. “එජා ඉමං පුරිසං පරිකඬ්ඪති තස්ස තස්සෙව භවස්ස අභිනිබ්බත්තියා”ති හි වුත්තං. වඤ්චනට්ඨෙන මායා. වට්ඨස්මිං සත්තානං ජනනට්ඨෙන ජනිකා. “තණ්හා ජනෙති පුරිසං, චිත්තමස්ස විධාවති”ති (සං. නි. 1.55) හි වුත්තං. වට්ඨස්මිං සත්තෙ දුක්ඛෙන සංයොජයමානා ජනෙතිති සඤ්ජනාති. සට්ඨනට්ඨෙන සිබ්බිති. අයඤ්ඤි වට්ඨස්මිං සත්තෙ වුත්තිපට්ඨසන්ධිවසෙන සිබ්බති සට්ඨති තුන්තකාරො විය පිලොතිකාය පිලොතිකං, තස්මා “සට්ඨනට්ඨෙන සිබ්බිති”ති වුත්තා. අනෙකජ්ජකාරං විසයජාලං තණ්හාවිජ්ජන්දිතනිවෙසසඬිබාතං වා ජාලමස්සා අත්ථිති ජාලිති.

ආකඬ්ඪනට්ඨෙන සීසසොතා සරිතා වියාති සරිතා. අල්ලට්ඨෙන වා සරිතා. වුත්තඤ්ඤෙනං “සරිතාති සිනෙහිතාති ව සොමනස්සාති භවන්ති ජන්තුතො”ති (ධ. ප. 341). අල්ලාති වෙව සිනිද්ධාති වාති අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො. අනායබ්‍යසනාපාදනට්ඨෙන කුම්මානුබන්ධසුත්තකං වියාති සුත්තං. වුත්තඤ්ඤෙනං “සුත්තන්ති බො, හික්ඛවෙ, නන්දිරාගස්සෙනං අධිවචන”න්ති (සං. නි. 2.159). රූපාදිසු විත්ථනට්ඨෙන විසකා. තස්ස තස්ස පටිලාභත්ථාය

සත්තෙ ආයුභාපෙතීති ආයුහිතී. උක්කණ්ඨිතුං අපදානතො සභායට්ඨෙන දුතියා. අයඤ්චි සත්තානං වට්ටස්මිං උක්කණ්ඨිතුං න දෙති, ගතගතට්ඨානෙ පියසභායො විය අභිරමාපෙති. තෙනෙව චුත්තං -

“තණ්හාදුතියො පුරිසො, දීසමද්ධානසංසරං;
ඉත්ථභාවඤ්ඤථාභාවං, සංසාරං නාතිවත්තනී”ති. (ඉතිවු. 15; අ. නි. 4.9; මහානි. 191; වුළුනි. පායායනානුගීතිගාථානිද්දෙස 107);

පණ්ඩානකවසෙන පණ්ඩි. භවනෙත්තීති භවරජ්ජු. එතාය හි සත්තා රජ්ජුයා ගීවායං බද්ධා ගොණා විය ඉච්ඡිතිච්ඡිතට්ඨානං නියාන්ති. තං තං ආරම්මණං වනති භජති අල්ලියතීති වනං, වනති යාවතීති වා වනං. වනථොති ඛාඤ්ජනෙන පදං වඩ්ඪිතං. අනත්ථදුක්ඛානං වා සමුට්ඨාපනට්ඨෙන ගහනට්ඨෙන ව වනං වියාති වනං. බලවතණ්හායෙන නාමං. ගහනතරට්ඨෙන පන තතො බලවතරා වනථො නාම. තෙන චුත්තං -

“වනං ඡීන්දප්ථ මා රුක්ඛං, වනතො ජායතෙ භයං;
ෂේත්වා වනඤ්ච වනථඤ්ච, නිබ්බනා භොථ භික්ඛවො”ති. (ධ. ප. 283);

සන්ථවනවසෙන සන්ථවො, සංසග්ගොති අත්ථො. සො දුට්ඨො - තණ්හාසන්ථවො මිත්තසන්ථවො ව. තෙසු ඉධ තණ්හාසන්ථවො අධිජ්ජෙතො. සිනෙභවසෙන ස්නෙහො. ආලයකරණවසෙන කම්පමානා අපෙක්ඛතීති අපෙක්ඛා. චුත්තම්පි චෙතං “ඉමානි තෙ දෙව චතුරාසීති නගරසභස්සාති කුසාවතීරාජධානිජ්ජමුඛානි, එත්ථ දෙව ඡන්දං ජනෙහි ජීවිතෙ අපෙක්ඛං කරොහී”ති (දී. නි. 2.266). ආලයං කරොහීති අයඤ්ඤත්ථ අත්ථො. පාටියෙක්කෙ පාටියෙක්කෙ ආරම්මණෙ බන්ධනීති පට්ඨන්ධු, ඤාතකට්ඨෙන වා පාටියෙක්කො බන්ධුනිපි පට්ඨන්ධු. නිච්චසන්තිස්සිතට්ඨෙනපි සත්තානං තණ්හාසමො බන්ධු නාම නත්ථි. ආරම්මණානං අසනතො ආසා. අජ්ඣෙය්වාත්ථරණතො චෙව තිත්තිං අනුගන්ත්වාච පරිභුඤ්ජනතො වාති අත්ථො. ආසිසනවසෙන ආසිසනා. ආසිසිතස්ස භාවො ආසිසිතත්තං.

ඉදානි තස්සා පවත්තිට්ඨානං දස්සෙතුං “රූපාසා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ ආසිසනවසෙන ආසාති ආසාය අත්ථං ගහෙත්වා රූපෙ ආසා රූපාසා. එවං නවපි පදානි වෙදිතබ්බානි. එත්ථ ව පුරිමානි පඤ්ච පඤ්චකාමගුණවසෙන චුත්තානි, පරික්ඛාරලොභවසෙන ඡට්ඨං. තං විසෙසතො පබ්බජිතානං, තතො පරානි තිණ් අතිත්තියවත්ථුවසෙන ගහට්ඨානං. න හි තෙසං ධනපුත්තජීවිතෙහි අඤ්ඤං පියතරං අත්ථි. “ඉදං මය්හං, ඉදං මය්හ”න්ති වා “අසුකෙන මෙ ඉදං දිත්තං, ඉදං දිත්ත”න්ති වා එවං සත්තෙ ජප්පාපෙතීති ජප්පා. පරතො ද්වෙ පදානි

උපසග්ගෙන වඩිසීතානි, තතො පරං අඤ්ඤානාකාරෙන විහජිතුං ආරද්ධත්තා පුන “ජජ්ජා”ති වුත්තං. ජජ්ජනාකාරො ජජ්ජනා. ජජ්ජිතස්ස භාවො ජජ්ජිතත්තං. පුනජ්ජුනං විසයෙ ලුම්පති ආකඨ්ඨතීති ලොලුපො, ලොලුපස්ස භාවො ලොලුජ්ජං. ලොලුජ්ජනාකාරො ලොලුජ්ජායනා. ලොලුජ්ජසමඨිගිනො භාවො ලොලුජ්ජායිතත්තං.

පුච්ඡඤ්ජිකතානි යාය තණ්හාය ලාභට්ඨානෙසු පුච්ඡං වාලයමානා සුනඛා විය කම්පමානා විවරන්ති, තං තස්සා කම්පනතණ්හාය නාමං. සාධු මනාපමනාපෙ විසයෙ කාමෙතීති සාධුකාමො, තස්ස භාවො සාධුකම්මානා. මානාමාතුච්ඡාතිආදිකෙ අයුත්තට්ඨානෙ රාගොති අධම්මරාගො. යුත්තට්ඨානෙපි බලවා හුත්වා උජ්ජන්තො ලොභො විසමලොභො. “රාගො විසම”න්තිආදිවචනතො (විහ. 924) වා යුත්තට්ඨානෙ වා අයුත්තට්ඨානෙ වා උජ්ජන්තො ඡන්දරාගො අධම්මට්ඨෙත අධම්මරාගො. විසමට්ඨෙත විසමලොභොති වෙදිතඛිඛො. ආරම්මණානං නිකාමනවසෙන නිකන්ති. නිකාමනාකාරො නිකාමනා. පත්ථයනවසෙන පත්ථනා. පිභායනවසෙන පිහනා. සුට්ඨු පත්ථනා සම්පත්ථනා. පඤ්චසු කාමගුණෙසු තණ්හා කාමතණ්හා. රූපාරූපභවෙසු තණ්හා භවතණ්හා. උච්ඡේදසඨ්ඨාතෙ විභවෙ තණ්හා විභවතණ්හා. සුද්ධෙ රූපභවස්මිංයෙව තණ්හා රූපතණ්හා. අරූපභවෙ තණ්හා අරූපතණ්හා. උච්ඡේදදිට්ඨිසහගතො රාගො, නිරොධෙ තණ්හා නිරොධතණ්හා. රූපෙ තණ්හා රූපතණ්හා. සද්දෙ තණ්හා සද්දතණ්හා. ගන්ධතණ්හාදීසුපි එසෙව නයො. ඔසාදයො වුත්තත්ථාව.

කුසලධම්මෙ ආවරතීති ආවරණං. ඡාදනවසෙන ඡදනං. සත්තෙ වට්ටස්මිං ඛන්ධතීති ඛන්ධනං. චිත්තං උපහන්ත්වා කිලිස්සති සංකිලිට්ඨං කරොතීති උපක්කිලෙසො. ථාමගතට්ඨෙත අනු අනු සෙතීති අනුසයො. උජ්ජජ්ජමානං චිත්තං පරිසුට්ඨාතීති පරිසුට්ඨානං, උජ්ජජ්ජිතුං අපදානෙන කුසලවාරං ගණ්හාතීති අත්ථො. “වොරා මග්ගෙ පරිසුට්ඨිංසු, ධුත්තා මග්ගෙ පරිසුට්ඨිංසු”තිආදීසු (චූළව. 430) හි මග්ගං ගණ්හිංසුති අත්ථො. එවම්ධාපි ගහණට්ඨෙත පරිසුට්ඨානං වෙදිතඛිඛං. පලිවෙදනට්ඨෙත ලතා වියාති ලතා. “ලතා උජ්ජජ්ජ තිට්ඨතී”ති (ධ. ප. 340) ආගතට්ඨානෙපි අයං තණ්හා ලතාති වුත්තා. විවිධානි වත්ථුනි ඉච්ඡතීති වෙවිච්ඡං. වට්ටදුක්ඛස්ස මූලන්ති දුක්ඛමූලං. තස්සෙව දුක්ඛස්ස නිදානන්ති දුක්ඛනිදානං. තං දුක්ඛං ඉතො පභවතීති දුක්ඛජ්ජභවො. ඛන්ධනට්ඨෙත පාසො වියාති පාසො, මාරස්ස පාසො මාරපාසො. දුරුග්ගිලනට්ඨෙත බලිසං වියාති බලිසං, මාරස්ස බලිසං මාරබලිසං. තණ්හාහිභූතා මාරස්ස විසයං නාතික්කමන්ති, තෙසං උපරි මාරො වසං වත්තෙතීති ඉමිනා පරියායෙන මාරස්ස විසයොති මාරවිසයො.

සන්දනටියෙන තණ්හාව නදී තණ්හානදී. අජ්ඣාත්ථරණටියෙන තණ්හාව ජාලං තණ්හාජාලං. යථා සුනඛා ගද්දුලබ්ද්ධා යදිව්ජකං නියාන්ති, එවං තණ්හාබ්ද්ධා සත්තාති දළ්භබන්ධනටියෙන ගද්දුලං වියාති ගද්දුලං, තණ්හාව ගද්දුලං තණ්හාගද්දුලං. දුප්පුරණටියෙන තණ්හාව සමුද්දො තණ්හාසමුද්දො. අභිජ්ඣායනටියෙන අභිජ්ඣා. ලුබ්භන්ති එතෙන, සයං වා ලුබ්භති, ලුබ්භනමත්තමෙව වා තත්ති ලොභො. සම්පයුත්තකානං අකුසලානං පතිට්ඨටියෙන මූලං.

විසත්තිකාතීති විසත්තිකා ඉති. කෙනටියෙනාති කෙන සභාවෙන. විසතාති විත්ථවා රූපාදිසු. විසාලාති විපුලා. විසටාති තෙභූමකඛ්‍යාපකවසෙන විසටා. පුරිමවචනමෙව තකාරස්ස ටකාරං කත්වා ඛ්‍යාඤ්ජනවිභාගං කත්වා චුත්තං. විසක්කතීති පරිසප්පති සහති වා. රත්තො හි රාගවත්ථුනා පාදෙන තාලියමානොපි සහති. ඔසක්කනං විජ්චන්දනං වා “විසක්කන”න්තිපි වදන්ති. “කුසලාකුසලානං පතී”ති කෙවි වණ්ණයන්ති. විසංහරතීති තථා තථා කාමෙසු ආනිසංසං පස්සන්තී විවිධෙහි ආකාරෙහි නෙක්ඛම්මාහිමුඛස්පවත්තිතො විත්තං සංහරති සඬ්ඛිපති, විසං වා දුක්ඛං, තං හරති, වහතීති අත්ථො. විසංවාදිකාති අනිච්චාදිං නිච්චාදිතො ගණ්හන්ති විසංවාදිකා හොති. දුක්ඛනිබ්බත්තකස්ස කම්මස්ස හෙතුභාවතො විසමූලා, විසං වා දුක්ඛදුක්ඛාදිභූතා වෙදනා මූලං එතිස්සාති විසමූලා. දුක්ඛසමුදයත්තා විසං ඵලං එතිස්සාති විසඵලා. යාය තණ්හාය රූපාදිකස්ස දුක්ඛස්සෙව පරිභොගො හොති, න අමතස්සාති සා “විසපරිභොගා”ති චුත්තා. සබ්බත්ථ නිරුත්තිවසෙන පදසිද්ධි වෙදිතබ්බා.

තස්සා විසයං දස්සෙතුකාමො “විසාලා වා පන සා තණ්හා රූපෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ විසාලා වා පනාති මහන්තී එව තණ්හායනටියෙන තණ්හා, රූපාදියො පඤ්ච පඤ්චකාමගුණිකරාගවසෙන චුත්තා. කුලෙ ගණෙනිආදීනි එකාදස පදානි ලොලුප්පාදවසෙන චුත්තානි. කාමධාතුත්තිකො කම්මවට්ටවසෙන විහත්තො, කාමභවත්තිකො විපාකවට්ටවසෙන විහත්තො, සඤ්ඤාභවත්තිකො සඤ්ඤාවසෙන විහත්තො, එකවොකාරභවත්තිකො ඛන්ධවසෙන විහත්තො. අතීතත්තිකො කාලවසෙන, දිට්ඨවතුක්කො ආරම්මණවසෙන, අපායත්තිකො ඔකාසවසෙන, ඛන්ධත්තිකො නිස්සත්තනිජ්ජීවවසෙන විහත්තොති ඤාතබ්බං. තත්‍රායං සඬ්ඛෙපෙන අත්ථදීපනා විභාවනා ව –

“තත්ථ කතමා කාමධාතු? හෙට්ඨතො අවිච්චිරයං පරියන්තං කරිත්වා උපරිතො පරනිම්මිතවසවත්තිදෙවෙ අන්තොකරිත්වා යං එතස්මිං අන්තරෙ එත්ථාවචරා එත්ථ පරියාපන්තා ඛන්ධධාතුආයතනා රූපං වෙදනා සඤ්ඤා සඬ්ඛාරා විඤ්ඤාණං, අයං චුච්චති කාමධාතු” (ධ. ස. 1287).

“තත්ථ කතමා රූපධාතු? හෙට්ඨතො භ්‍රහ්මලොකං පරියන්තං කරිත්වා උපරිතො අකනිට්ඨෙ දෙවෙ අන්තොකරිත්වා යං එතස්මිං අන්තරෙ එත්ථාවචරා එත්ථ පරියාපන්නා සමාපන්නස්ස වා උපපන්නස්ස වා දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරිස්ස වා චිත්තචෙතසිකා ධම්මා, අයං වුව්චති රූපධාතු” (ධ. ස. 1289).

“තත්ථ කතමා අරූපධාතු? හෙට්ඨතො ආකාසානඤ්චායනනුපගෙ දෙවෙ පරියන්තං කරිත්වා උපරිතො නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනනුපගෙ දෙවෙ අන්තොකරිත්වා යං එතස්මිං අන්තරෙ එත්ථාවචරා එත්ථ පරියාපන්නා සමාපන්නස්ස වා උපපන්නස්ස වා දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරිස්ස වා චිත්තචෙතසිකා ධම්මා, අයං වුව්චති අරූපධාතු”ති (ධ. ස. 1291). අට්ඨකථායං පන “කාමධාතුති කාමහවො, පඤ්චක්ඛන්ධා ලබ්භන්ති. රූපධාතුති රූපහවො, පඤ්චක්ඛන්ධා ලබ්භන්ති. අරූපධාතුති අරූපහවො, චත්තාරො ඛන්ධා ලබ්භන්ති”ති වුත්තං.

අථ වා කාමරාගසඬ්ඛාතෙන කාමෙන යුත්තා ධාතු කාමධාතු, කාමසඬ්ඛාතා වා ධාතු කාමධාතු. කාමං පභාය රූපෙන යුත්තා ධාතු රූපධාතු, රූපසඬ්ඛාතා වා ධාතු රූපධාතු. කාමඤ්ච රූපඤ්ච පභාය අරූපෙන යුත්තා ධාතු අරූපධාතු, අරූපසඬ්ඛාතා වා ධාතු අරූපධාතු. තා එව ධාතුයො පුන හවපරියායෙන වුත්තා. හවන්තීති හි හවාති වුව්චන්ති. සඤ්ඤාය යුත්තො හවො, සඤ්ඤාවතං වා හවො, සඤ්ඤා වා එත්ථ හවෙ අත්ථීති සඤ්ඤාහවො. සො කාමහවො ච අසඤ්ඤාහවමුත්තො රූපහවො ච නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤාහවමුත්තො අරූපහවො ච හොති.

න සඤ්ඤාහවො අසඤ්ඤාහවො, සො රූපහවෙකදෙසො. ඔළාරිකත්තාභාවතො නෙවසඤ්ඤා, සුබ්‍රමත්තෙන සබ්භාවතො නාසඤ්ඤාති නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා, තාය යුත්තො හවො නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤාහවො. අථ වා ඔළාරිකාය සඤ්ඤාය අභාවා සුබ්‍රමාය ච භාවා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා අස්මිං හවෙති නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤාහවො, සො අරූපහවෙකදෙසො. එකෙන රූපක්ඛන්ධෙන වොකිණ්ණො හවො, එකො වා වොකාරො, අස්ස හවස්සාති එකවොකාරහවො, සො අසඤ්ඤාහවො. චතුහි අරූපක්ඛන්ධෙහි වොකිණ්ණො හවො, චත්තාරො වා වොකාරා අස්ස හවස්සාති චතුවොකාරහවො, සො අරූපහවො එව. පඤ්චහි ඛන්ධෙහි වොකිණ්ණො හවො, පඤ්ච වා වොකාරා අස්ස හවස්සාති පඤ්චවොකාරහවො, සො කාමහවො ච රූපහවෙකදෙසො ච හොති. අතීතත්තිකො හෙට්ඨා වුත්තනායොව. දිට්ඨන්ති චතුසමුට්ඨානිකං රූපාරම්මණං. සුතන්ති ද්විසමුට්ඨානිකං සද්දාරම්මණං. මුතන්ති ඵ්ඨිත්වා ගහෙනබ්බාති

චතුසමුට්ඨානිකානි ගන්ධරසථොට්ඨබ්බාරම්මණානි. විඤ්ඤාතබ්බං නාම මනසා ජානිතබ්බං ධම්මාරම්මණං. තෙසු දිට්ඨසුතමුතවිඤ්ඤාතබ්බෙසු ධම්මෙසු. විසවා විත්ථතානි මහන්තා පත්ථවා.

අපායලොකෙති වඩ්ඪිසඬ්ඛාතස්ස අයස්ස අභාවෙන අපායො, තස්මිං අපායලොකෙ. බන්ධලොකෙති රාසට්ඨෙත රූපාදයො පඤ්චක්ඛන්ධා එව ලොකො. ධාතුලොකෙති සුඤ්ඤතට්ඨෙත චක්ඛුධාතුආදයො අට්ඨාරස ධාතුයො එව ලොකො. ආයතනලොකෙති ආයතනාදීහි කාරණෙහි ද්වාදසායතනානි එව ලොකො. සබ්බෙපි ලුප්පනපලුප්පනට්ඨෙත ලොකො, චුත්තජපකාරෙ ලොකෙ විසවා විත්ථවානි විසත්තිකා. සතොති සරතීති සතො, පුග්ගලෙන සති චුත්තා.

තත්ථ සරණලක්ඛණා සති. සරන්ති තාය, සයං වා සරති, සරණමත්තමෙව වා එසාති සති. සා පනෙසා අපිලාපනලක්ඛණා, අසම්මොසනරසා, ආරක්ඛපච්චුපට්ඨානා, විසයාහිමුඛභාවපච්චුපට්ඨානා වා, ථීරසඤ්ඤාපදට්ඨානා, කායාදිසතිපට්ඨානපදට්ඨානා වා. ආරම්මණෙ දළ්භපතිට්ඨිතත්තා පන එසිකා විය, චක්ඛුද්වාලාදීනං රක්ඛණතො දොචාරිකො විය ව දට්ඨබ්බා.

තස්සා පවත්තිට්ඨානං දස්සෙන්නො “කායෙ කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානං භාවෙන්තො සතො”තිආදිනා නයෙන චතුබ්බිධං සතිපට්ඨානමාහ. තත්ථ කායෙති රූපකායෙ. රූපකායො හි ඉධ අඬ්ඟපච්චඩ්ඟානං කෙසාදීනඤ්ච ධම්මානං සමුහට්ඨෙත හත්ථිකායරථකායාදයො විය “කායො”ති අධිජ්ජෙතො. යථා ව සමුහට්ඨෙත, එවං කුච්ඡිතානං ආයට්ඨෙත. කුච්ඡිතානඤ්චි පරමජෙගුච්ඡානං සො ආයොතිපි කායො. ආයොති උජ්ජත්තිදෙසො. තත්ත්වං වචනත්ථො – ආයන්ති තතොති ආයො. කෙ ආයන්තිති? කුච්ඡිතා කෙසාදයො. ඉති කුච්ඡිතානං කෙසාදීනං ආයොති කායො.

කායානුපස්සනාති කායස්ස අනුපස්සනා, කායං වා අනුපස්සනා, “කායෙ”ති ව වත්වාපි පුන “කායානුපස්සනා”ති දුතියං කායග්ගහණං අසම්මිස්සතො වචන්ථානසනවිනිබ්භොගාදිදස්සනත්ථං කතන්ති වෙදිතබ්බං.

තෙන න කායෙ වෙදනානුපස්සනා විත්තධම්මානුපස්සනා වා, අථ බො කායානුපස්සනායෙවාති කායසඬ්ඛාතෙ වත්ථුස්මිං කායානුපස්සනාකාරස්සෙව දස්සනෙන අසම්මිස්සතො වචන්ථානං දස්සිතං හොති, තථා න කායෙ අඬ්ඟපච්චඩ්ඟවිනිමුත්තථකධම්මානුපස්සනා, නාපි කෙසලොමාදිවිනිමුත්තඉත්ථිපුරිසානුපස්සනා. යොපි චෙත්ථ කෙසලොමාදිකො භූතූපාදායසමුහසඬ්ඛාතො කායො, තත්ථාපි න භූතූපාදායවිනිමුත්තථකධම්මානුපස්සනා, අථ බො රථසම්භාරානුපස්සකස්ස විය

අභිගපච්චඨගසමුභානුපස්සනා, නගරාවයවානුපස්සකස්ස විය
කෙසලොමාදිසමුභානුපස්සනා, කදලික්ඛන්ධපත්තවට්ඨිනිභූජනකස්ස විය
රිත්තමුට්ඨිවිනිවෙයකස්ස විය ව භූතූපාදායසමුභානුපස්සනායෙවාති
සමුභවසෙනෙව කායසඨ්ඛාතස්ස වත්ථුනො නානප්පකාරතො දස්සෙන්තෙන
ඝනවිනිබ්භොගො දස්සිතො හොති. න හෙත්ථ යථාචුත්තසමුභවිනිමුත්තො
කායො වා ඉත්ථී වා පුරිසො වා අඤ්ඤො වා කොච්ච ධම්මො දිස්සති,
යථාචුත්තධම්මසමුභමත්තෙයෙව පන තථා තථා සත්තා මිච්ඡාහිනිවෙසං
කරොන්ති. තෙනාහු පොරාණා –

“යං පස්සති න තං දිට්ඨං, යං දිට්ඨං තං න පස්සති;
අපස්සං ඛජ්ඣතෙ මුළුහො, ඛජ්ඣමානො න මුච්චති”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 2.373; ම. නි. අට්ඨ. 1.106);

ඝනවිනිබ්භොගාදිදස්සනත්ථන්ති චුත්තං. ආදිසද්දෙන වෙන්ථ අයම්පි
අත්ථො වෙදිතබ්බො. අයඤ්ඤි ඵතස්මිං කායෙ කායානුපස්සනායෙව, න
අඤ්ඤධම්මානුපස්සනා. යථා අනුදකභූතායපි මරීටියා උදකානුපස්සනා හොති,
න ඵලං අනිච්චදුක්ඛානත්තාසුභභූතෙයෙව ඉමස්මිං කායෙ
නිච්චසුඛත්තසුභභවානුපස්සනා, අථ ඛො කායානුපස්සනා
අනිච්චදුක්ඛානත්තාසුභාකාරසමුභානුපස්සනායෙවාති චුත්තං හොති.

අථ වා ය්වායං මහාසතිපට්ඨානෙ “ඉධ, හික්ඛවෙ, හික්ඛු අරඤ්ඤගතො
වා...පෙ.... සො සතොව අස්සසති”තිආදිනා (දී. නි. 2.374; ම. නි. 1.107)
නයෙන අස්සාසපස්සාසාදිචුණ්ණිකජාතඅට්ඨිකපරියොසානො කායො චුත්තො,
යො ව පටිසම්භිදායං සතිපට්ඨානකථායං “ඉධෙකච්චො පට්ඨිකායං
අනිච්චතො අනුපස්සති. ආපොකායං. තෙජොකායං. වායොකායං. කෙසකායං.
ලොමකායං. ඡවිකායං. වම්මකායං. මංසකායං. රුහිරකායං. න්භාරුකායං.
අට්ඨිකායං. අට්ඨිමිඤ්ජකාය”න්ති කායො චුත්තො, තස්ස සබ්බස්ස
ඉමස්මිංයෙව කායෙ අනුපස්සනතො කායෙ කායානුපස්සනාති ඵලම්පි අත්ථො
දට්ඨබ්බො.

අථ වා කායෙ “අභ”න්ති වා “මම”න්ති වා ඵලං ගහෙනබ්බස්ස යස්ස
කස්සචි අනුපස්සනතො තස්ස තස්සෙව පන කෙසලොමාදිකස්ස
නානාධම්මසමුභස්ස අනුපස්සනතො කායෙ
කෙසාදිසමුභසඨ්ඛාතකායානුපස්සනාති ඵලමත්ථො දට්ඨබ්බො. අපි ව
“ඉමස්මිං කායෙ අනිච්චතො අනුපස්සති, නො නිච්චතො”තිආදිනා (පටි. ම. 3.35)
අනුක්කමෙන පටිසම්භිදායං ආගතනයස්ස සබ්බස්සෙව
අනිච්චලක්ඛණාදිනො ආකාරසමුභසඨ්ඛාතස්ස කායස්ස අනුපස්සනතොපි

කායෙ කායානුපස්සනාති එවම්පි අත්ථො දට්ඨබ්බො. අයං පන චතුසතිපට්ඨානසාධාරණො අත්ථො.

සතිපට්ඨානන්ති තයො සතිපට්ඨානා සතිගොචරොපි, තිඛා පටිපන්නෙසු සාවකෙසු සත්ථුනො පටිසානුනයවිතිවත්තතාපි, සතිපි. “චතුත්තං, භික්ඛවෙ, සතිපට්ඨානානං සමුදයඤ්ච අත්ථභිගමඤ්ච දෙසිස්සාමි, තං සුභාථ සාධුකං මනසි කරොථ...පෙ.... කො ච, භික්ඛවෙ, කායස්ස සමුදයො? ආහාරසමුදයා කායසමුදයො”තිආදීසු (සං. නි. 5.408) හි සතිගොචරො “සතිපට්ඨාන”න්ති වුවවති. තථා “කායො උපට්ඨානං, නො සති, සති උපට්ඨානඤ්චෙව සති වා”තිආදීසුපි (පටි. ම. 3.35). තස්සත්ථො – පතිට්ඨාති අස්මින්නි පට්ඨානං. කා පතිට්ඨාති? සති. සතියා පට්ඨානං සතිපට්ඨානං, පධානට්ඨානන්ති වා පට්ඨානං, සතියා පට්ඨානං සතිපට්ඨානං, හත්ථිට්ඨානඅස්සට්ඨානාදීනි විය.

“තයො සතිපට්ඨානා යදරියො සෙවති, යදරියො සෙවමානො සත්ථා ගණමනුසාසිතුමරහති”ති (ම. නි. 3.304, 311) එත්ථ තිඛා පටිපන්නෙසු සාවකෙසු සත්ථුනො පටිසානුනයවිතිවත්තතා “සතිපට්ඨාන”න්ති වුත්තා. තස්සත්ථො – පට්ඨපෙතබ්බතො පට්ඨානං, පවත්තයිතබ්බතොති අත්ථො. කෙන පට්ඨපෙතබ්බොති? සතියා, සතියා පට්ඨානං සතිපට්ඨානන්ති. “චත්තාරො සතිපට්ඨානා භාවතා බහුලීකතා සත්ත බොජ්ඣංගපටිපුරෙන්නි”තිආදීසු (ම. නි. 3.147) පන සතියෙව “සතිපට්ඨාන”න්ති වුවවති. තස්සත්ථො – පතිට්ඨාතීති පට්ඨානං, උපට්ඨාති ඔක්කන්තිත්වා පක්ඛන්දිත්වා පවත්තතීති අත්ථො. සතියෙව පට්ඨානන්ති සතිපට්ඨානං. අථ වා සරණට්ඨෙත සති, උපට්ඨානට්ඨෙත පට්ඨානං. ඉති සති ච සා පට්ඨානඤ්චාතිපි සතිපට්ඨානං. ඉදම්ඨ අධිජ්ජෙතං. තං සතිපට්ඨානං. භාවෙන්තොති වඩ්ඪෙන්නො. එත්ථ ච යං තිඛා පටිපන්නෙසු සාවකෙසු සත්ථුනො පටිසානුනයවිතිවත්තතා “සතිපට්ඨාන”න්ති වුත්තං, තං ඉමිනා සුත්තෙන ගහෙතබ්බං. වුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා –

“තයො සතිපට්ඨානා යදරියො සෙවති, යදරියො සෙවමානො සත්ථා ගණමනුසාසිතුමරහති”ති (ම. නි. 3.304, 311) ඉති බො පනෙතං වුත්තං, කිඤ්චෙතං පටිච්ච වුත්තං. ඉධ, භික්ඛවෙ, සත්ථා සාවකානං ධම්මං දෙසෙති අනුකම්පකො හිතෙසි අනුකම්පං උපාදාය “ඉදං වො හිතාය ඉදං වො සුඛායා”ති. තස්ස සාවකා න සුස්සුසන්නි, න සොතං ඔදහන්නි, න අඤ්ඤා විත්තං උපට්ඨපෙන්නි, වොක්කම්ම ච සත්ථු සාසනා වත්තන්නි. තනු, භික්ඛවෙ, තථාගතො න චෙව අනත්තමනො භොති, න ච අනත්තමනතං පටිසංචෙදෙති, අනවස්සුතො ච විහරති සතො සම්පජානො. ඉදං, භික්ඛවෙ, පට්ඨං සතිපට්ඨානං. යදරියො...පෙ.... මරහති.

“පුත වපරං, භික්ඛවෙ, සත්ථා...පෙ.... ඉදං වො සුඛායාති. තස්ස එකච්චෙ සාවකා න සුස්සුසන්ති...පෙ.... වත්තන්ති. එකච්චෙ සාවකා සුස්සුසන්ති...පෙ.... න ච වොක්කම්ම සත්ථු සාසනා වත්තන්ති. තත්‍ර, භික්ඛවෙ, තථාගතො න චෙව අනත්තමනො භොති, න ච අනත්තමනං පටිසංවෙදෙති, න ච අත්තමනො භොති, න ච අත්තමනං පටිසංවෙදෙති. අනත්තමනා ච අත්තමනා ච තදුභයං අභිනිවජ්ජෙත්වා උපෙක්ඛකො විහරති සතො සම්පජානො. ඉදං වුච්චති, භික්ඛවෙ, දුතියං...පෙ.....

“පුත වපරං...පෙ.... ඉදං වො සුඛායාති. තස්ස සාවකා සුස්සුසන්ති...පෙ.... වත්තන්ති. තත්‍ර, භික්ඛවෙ, තථාගතො අත්තමනො චෙව භොති, අත්තමනාඤ්ච පටිසංවෙදෙති, අනවස්සුතො ච විහරති සතො සම්පජානො. ඉදං වුච්චති, භික්ඛවෙ, තතියං”න්ති (දී. නි. 3.311).

එවං පටිසානුනයෙහි අනවස්සුතතා නිව්චං උපට්ඨිතසතිතාය තදුභයං චිතිවත්තතා “සතිපට්ඨාන”න්ති වුත්තා. බුද්ධානමෙව කිර නිව්චං උපට්ඨිතසතිතා භොති, න පච්චෙකබුද්ධාදීනන්ති.

වෙදනාසු වෙදනානුපස්සනාතිආදීසු වෙදනාදීනං පුත වචනෙ පයොජනං කායානුපස්සනායං වුත්තනයෙනෙව යථායොගං යොජෙත්වා වෙදිතඛිඛං. අයම්පි සාධාරණත්ථො. සුඛාදීසු අනෙකස්පහෙදාසු වෙදනාසු විසුං විසුං අනිච්චාදිතො එකෙකවෙදනානුපස්සනා. සරාගාදිකෙ සොළසස්පහෙදෙ විත්තෙ විසුං විසුං අනිච්චාදිතො එකෙකවිත්තානුපස්සනා. කායවෙදනාවිත්තාති යපෙත්වා සෙසතෙභුමකධම්මෙසු විසුං විසුං අනිච්චාදිතො එකෙකධම්මානුපස්සනා සතිපට්ඨානසුත්තන්තෙ වුත්තනයෙන නිවරණාදිධම්මානුපස්සනාති. එත්ථ ච කායෙති එකච්චනං, සරීරස්ස එකත්තා. විත්තෙති එකච්චනං, විත්තස්ස සභාවහෙදාභාවතො ජාතිග්ගහණෙන කතන්ති වෙදිතඛිඛං. යථා ච වෙදනාදයො අනුපස්සිතඛිඛා, තථානුපස්සන්තො වෙදනාසු වෙදනානුපස්සනා, විත්තෙ විත්තානුපස්සනා, ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සනාති වෙදිතඛිඛා. කථං වෙදනා අනුපස්සිතඛිඛා? සුඛා තාව වෙදනා දුක්ඛතො, දුක්ඛා වෙදනා සල්ලතො, අදුක්ඛමසුඛා අනිච්චතො අනුපස්සිතඛිඛා. යථාහ -

“යො සුඛං දුක්ඛතො අද්ද, දුක්ඛමද්දක්ඛි සල්ලතො;
අදුක්ඛමසුඛං සන්තං, අද්දක්ඛි නං අනිච්චතො;
ස වෙ සම්මද්දෙසො භික්ඛු, පරිජානාති වෙදනා”ති. (සං. නි. 4.253);

සඛ්ඛා එව වෙනා දුක්ඛතොපි අනුපස්සිතඛිඛා. වුත්තඤ්ඤෙන “යං කිඤ්චි වෙදයිතං, තං දුක්ඛස්මිත්ති වදාමි”ති (සං. නි. 4.259). සුඛදුක්ඛතොපි ච අනුපස්සිතඛිඛා. යථාහ “සුඛා වෙදනා ධීතිසුඛා, විපරිණාමදුක්ඛා. දුක්ඛා

වෙදනා ධීනිදුක්ඛා, විපරිණාමසුඛා. අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා ඤාණසුඛා, අඤ්ඤාණදුක්ඛා”ති (ම. නි. 1.465). අපි ව අනිච්චාදිසත්තවිපස්සනාවසෙනාපි අනුපස්සිතඛිඛා. විත්තධම්මෙසුපි විත්තං තාව ආරම්මණාධිපතිසහජාතභූමිකම්මවිපාකකිරියාදිනානත්තභෙදානං අනිච්චාදිසත්තානුපස්සනානං සරාගාදියොළසභෙදානඤ්ච වසෙන අනුපස්සිතඛිඛං. ධම්මා සලක්ඛණසාමඤ්ඤලක්ඛණානං සුඤ්ඤතධම්මස්ස අනිච්චාදිසත්තානුපස්සනානං සන්තාසන්තාදීනඤ්ච වසෙන අනුපස්සිතඛිඛා.

ඉමෙ වත්තාරො සතිපට්ඨානා පුබ්බභාගෙ නානාවිත්තෙසු ලබ්භන්ති. අඤ්ඤෙනෙව හි විත්තෙන කායං පරිග්ගණ්හාති, අඤ්ඤෙන වෙදනං, අඤ්ඤෙන විත්තං, අඤ්ඤෙන ධම්මෙ පරිග්ගණ්හාති, ලොකුත්තරමග්ගක්ඛණෙ පන එකවිත්තෙයෙව ලබ්භන්තිති. ආදිතො හි කායං පරිග්ගණ්හිත්වා ආගතස්ස විපස්සනාසම්පයුත්තා සති කායානුපස්සනා නාම, තාය සතියා සමන්තාගතො පුග්ගලො කායානුපස්සි නාම. විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා අරියමග්ගං පත්තස්ස මග්ගක්ඛණෙ මග්ගසම්පයුත්තා සති කායානුපස්සනා නාම, තාය සතියා සමන්තාගතො පුග්ගලො කායානුපස්සි නාම.

වෙදනං පරිග්ගණ්හිත්වා විත්තං පරිග්ගණ්හිත්වා ධම්මෙ පරිග්ගණ්හිත්වා ආගතස්ස විපස්සනාසම්පයුත්තා සති ධම්මානුපස්සනා නාම, තාය සතියා සමන්තාගතො පුග්ගලො ධම්මානුපස්සි නාම. විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා අරියමග්ගං පත්තස්ස මග්ගක්ඛණෙ මග්ගසම්පයුත්තා සති ධම්මානුපස්සනා නාම, තාය සතියා සමන්තාගතො පුග්ගලො ධම්මානුපස්සි නාම, එවං තාව දෙසනා පුග්ගලෙ තිට්ඨති, කායෙ පන “සුභ”න්ති විපල්ලාසප්පභානා කායපරිග්ගාහිකා සති මග්ගෙන සමිජ්ඣිකීති කායානුපස්සනා නාම. වෙදනාය “සුඛ”න්ති විපල්ලාසප්පභානා වෙදනාපරිග්ගාහිකා සති මග්ගෙන සමිජ්ඣිකීති වෙදනානුපස්සනා නාම. විත්තෙ “නිච්ච”න්ති විපල්ලාසප්පභානා විත්තපරිග්ගාහිකා සති මග්ගෙන සමිජ්ඣිකීති විත්තානුපස්සනා නාම. ධම්මෙසු “අත්තා”ති විපල්ලාසප්පභානා ධම්මපරිග්ගාහිකා සති මග්ගෙන සමිජ්ඣිකීති ධම්මානුපස්සනා නාම. ඉති එකාව මග්ගසම්පයුත්තා සති චතුකිච්චසාධකට්ඨෙන වත්තාරි නාමානි ලභති. තෙන චුත්තං “ලොකුත්තරමග්ගක්ඛණෙ පන එකවිත්තෙයෙව ලබ්භන්ති”ති.

පුන උපකාරවසෙන ව අපරිභීනවසෙන ව ගුණවසෙන ව අපරෙ තයො චතුක්කා චුත්තා. තත්ථ අසතිපරිවජ්ජනායාති න සති අසති, සති එත්ථ නත්ථීති වා අසති, මුට්ඨස්සතියා එතං අධිවචනං. පරිවජ්ජනායාති සමන්තතො වජ්ජනෙන. හත්තනික්ඛිත්තකාකසදියෙ හි මුට්ඨසතිපුග්ගලෙ පරිවජ්ජනෙන උපට්ඨිතසතිපුග්ගලසෙවනෙන යානනිසප්පාදියු සතිසමුට්ඨාපනත්ථං

නින්නපොණපබ්භාරවිත්තතාය ච සති උප්පජ්ජති. සතිකරණීයානං ධම්මානන්ති සතියා කාතබ්බානං ධම්මානං. කතත්තාති කතභාවෙන. චතුන්තං මග්ගානං කතත්තා, භාවිතත්තාති අත්ථො. සතිපරිබන්ධානං ධම්මානං හතත්තාති කාමච්ඡන්දාදීනං නාසිතභාවෙන. සතිනිමිත්තානං ධම්මානං අසම්මුට්ඨත්තාති සතියා කාරණානං කායාදිආරම්මණානං අනට්ඨභාවෙන.

සතියා සමන්තාගතත්තාති සතියා සම්මා ආගතත්තා අපරිහීනත්තා ච. වසිතත්තාති වසිභාවජ්ජත්තෙන. පාගුඤ්ඤතායාති පගුණභාවෙන. අපච්චොරොහණතායාති අනිවත්තනභාවෙන අපච්චොසක්කනභාවෙන.

සත්තත්තාති සභාවෙන විජ්ජමානත්තා. සත්තත්තාති නිබ්බූතසභාවත්තා. සමිතත්තාති කිලෙසානං වූපසමිතභාවත්තා. සත්තධම්මසමන්තාගතත්තාති සප්පුරිසධම්මෙහි අපරිහීනත්තා. බුද්ධානුස්සතිආදයො හෙට්ඨා වුත්තනායා එව. සරණකචසෙන සති, ඉදං සතියා සභාවපදං. පුනස්පුනං සරණතො අනුස්සරණවසෙන අනුස්සති. අභිමුඛං ගන්ත්වා විය සරණතො පටිසරණවසෙන පටිස්සති. උපසග්ගවසෙන වා වඩ්ඪිතමත්තමෙව. සරණාකාරො සරණතා. යස්මා පන සරණතාති තිණ්ණං සරණානම්පි නාමං, තස්මා තං පටිසෙධෙතුං පුන සතිග්ගහණං කතං. සතිසඬ්ඛාතා සරණතාති අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො. සුතපරියත්තස්ස ධාරණභාවතො ධාරණතා. අනුපවිසනසඬ්ඛාතෙන ඕගාහනට්ඨෙන අපිලාපනභාවො අපිලාපනතා. යථා හි උදකෙ ලාබුකටාභාදීනි පලවන්ති, න අනුපවිසන්ති, න තථා ආරම්මණෙ සති. ආරම්මණඤ්ඤි එසා අනුපවිසති, තස්මා “අපිලාපනතා”ති වුත්තා. චිරකතචිරභාසිතානං න සම්මුස්සනභාවතො අසම්මුස්සනතා. උපට්ඨානලක්ඛණෙ ජොතනලක්ඛණෙ ච ඉන්ද්‍රියං කාරෙතීති ඉන්ද්‍රියං, සතිසඬ්ඛාතං ඉන්ද්‍රියං සතින්ද්‍රියං. පමාදෙ න කම්පතීති සතිබලං. යථාවසති නියානසති කුසලසතීති සම්මාසති. බුජ්ඣනකස්ස අඬ්ගොති බොජ්ඣකඬ්ගො, පසට්ඨො සුන්දරො වා බොජ්ඣකඬ්ගො සම්බොජ්ඣකඬ්ගො, සතියෙව සම්බොජ්ඣකඬ්ගො සතිසම්බොජ්ඣකඬ්ගො.

එකායනමග්ගොති එකමග්ගො, අයං මග්ගො න ද්වෙධාපථභූතොති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. අථ වා එකෙන අයිතබ්බොති එකායනො. එකෙනාති ගණසඬ්ගණිකං පභාය වූපකට්ඨෙන පවිච්ඡිත්තවිත්තෙන. අයිතබ්බො පටිපජ්ජිතබ්බො, අයන්ති වා එතෙනාති අයනො, සංසාරතො නිබ්බානං ගච්ඡතීති අත්ථො. එකස්ස අයනො එකායනො. එකස්සාති සෙට්ඨස්ස. සබ්බසත්තානං සෙට්ඨොව හගවා, තස්මා “හගවතො”ති වුත්තං භොති. කිඤ්චාපි හි තෙන අඤ්ඤෙපි අයන්ති, එවං සන්තෙපි හගවතොව සො අයනො තෙන උප්පාදිතත්තා. යථාහ “සො හි බ්‍රාහ්මණ හගවා අනුප්පන්තස්ස මග්ගස්ස

උප්පාදෙනා”තිආදි (සං. නි. 1.215; පටි. ම. 3.5; ම. නි. 3.79). අයතීති වා අයනො, ගච්ඡති පවත්තතීති අත්ථො. එකස්මිං අයනො එකායනො. ඉමස්මිංයෙව ධම්මචිනයෙ පවත්තති, න අඤ්ඤත්ථාති චුත්තං හොති. යථාහ “ඉමස්මිං ඛො, සුභද්ද, ධම්මචිනයෙ අරියො අට්ඨච්ඡිගිකො මග්ගො උපලබ්භතී”ති (දී. නි. 2.214). දෙසනාහෙදොයෙව හෙසො, අත්ථනො පන එකොව. අපි ව එකං අයතීති එකායනො. පුබ්බභාගෙ නානාමුබ්භාවනානයෙන පවත්තොපි අපරභාගෙ එකං නිබ්බානමෙව ගච්ඡතීති චුත්තං හොති. යථාහ බ්‍රහ්මා සහම්පති –

“එකායනං ජාතිධයන්තදස්සී, මග්ගං පජානාති හිතානුකම්පී;
එතෙන මග්ගෙන තරිංසු පුබ්බෙ, තරිස්සන්ති යෙ ව තරන්ති ඔස”න්ති.
(සං. නි. 5.384, 409);

මග්ගොති කෙනට්ඨෙන මග්ගො? නිබ්බානං ගමනට්ඨෙන, නිබ්බානත්ථිකෙහි මග්ගනීයට්ඨෙන ව. උපෙතොති ආසන්නං ගතො. සමුපෙතොති තතො ආසන්නතරං ගතො. උභයෙනපි සතියා අපරිහීනොති අත්ථො. උපගතොති උපගන්ත්වා යීතො. සමුපගතොති සම්පයුත්තො හුත්වා යීතො. “උපාගතො සමුපාගතො”තිපි පාළි. උභයෙනාපි සතිසමීපං ආගතොති අත්ථො. උපපන්නොති අවියොගාපන්නො. සමුපපන්නොති පරිපුණ්ණො. සමන්තාගතොති අවිකලො විජ්ජමානො. “උපෙතො සමුපෙතොති ද්විහි පදෙහි පවත්තං කථිතං. උපගතො සමුපගතොති ද්විහි පදෙහි පටිවෙධො. උපපන්නො සමුපපන්නො සමන්තාගතොති තීහි පදෙහි පටිලාභො කථිතො”ති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති.

ලොකෙ වා සා විසත්තිකාති යා එසා අනෙකජපකාරෙන චුත්තා විසත්තිකා, සා ඛන්ධලොකෙ එව, න අඤ්ඤත්‍ර ඛන්ධෙහි පවත්තතීති අත්ථො. ලොකෙ වා තං විසත්තිකන්ති ඛන්ධලොකෙ එව පවත්තං එතං විසත්තිකසඬ්ඛාතං තණ්හං. තරති කාමෙ පරිවජ්ජෙන්නො. උත්තරති කිලෙසෙ පජහන්නො. පතරති තෙසං පතිට්ඨාහෙත්‍රං ඡින්දන්නො. සමතික්කමති සංසාරං අතික්කමන්නො. චිතිවත්තති පටිසන්ධිඅභබ්බුජ්ජත්තිකං කරොන්නො. අථ වා තරති උත්තරති කායානුපස්සනෙන. පතරති වෙදනානුපස්සනෙන. සමතික්කමති චිත්තානුපස්සනෙන. අථ වා තරති සීලෙන. උත්තරති සමාධිනා. පතරති විපස්සනාය. සමතික්කමති මග්ගෙන. චිතිවත්තති එලෙනාති එවමාදිනා යොජෙතබ්බං.

4. චතුත්ථගාථාය අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – යො එකං සාලිඛෙත්තාදිඛෙත්තං වා සරවත්ථාදිචත්ථුං වා කභාපණසඬ්ඛාතං හිරඤ්ඤං වා ගොඤ්ඤාදිහෙදං

ගවාස්සං වා අන්තොජාතාදිදාසෙ වා භතකාදිකම්මකරෙ වා ඉත්ථිසඤ්ඤිතා ථියො වා ඤාතිබන්ධවාදිබන්ධු වා අඤ්ඤෙ වා මනාපියරූපාදිකෙ පුට්ඨකාමෙ අනුගිජ්ඣතිති. සාලික්ඛෙත්තන්ති යත්ථ සාලියො විරුහන්ති. විහික්ඛෙත්තාදිසුපි එසෙව නයො. විහිති අවසෙසවිහයො. මොදයතිති මුග්ගො. සරවත්ථුන්ති සරපතිට්ඨාපනත්ථං කතාකතභූමිභාගො. කොට්ඨකවත්ථාදිසුපි එසෙව නයො. කොට්ඨකොති ද්වාරකොට්ඨාදි. පුරෙති සරස්ස පුරතො. පච්ඡාති සරස්ස පච්ඡතො. එත්ථ ආරාමෙත්ති විත්තං තොසෙත්තිති ආරාමො, පුප්ඵෙනපි එලෙනපි ඡායායපි දකෙනපි රමන්තිති අත්ථො.

පසුකාදයොති එළකාදයො. අන්තොජාතකොති අන්තොසරදාසියා කුච්ඡිමිහි ඡාතො. ධනක්කිතකොති ධනෙන කිණිත්වා පරිවත්තෙත්වා ගහිතො. සාමං වාති සයං වා. දාසඛ්‍යන්ති දාසස්ස භාවො දාසඛ්‍යං, තං දාසඛ්‍යං. උපෙතීති උපගච්ඡති. අකාමකො වාති අත්තතො අරුචියා වා කරමරාතීතො.

තෙ වත්තාරො පුනපි දස්සෙතුං “ආමාය දාසාපි භවන්ති හෙකෙ”ති ආහ. ආමාය දාසාති අන්තොජාතදාසා. “යත්ථ දාසො ආමජාතො ධීතො ථුල්ලාති ගච්ඡති”ති එත්ථාපි එතෙව චුත්තා. ධනෙන කිතාති ධනදාසා. සාමඤ්ච එකෙති සයං දාසා. භයාපණුන්නාති අකාමදාසා. භයෙන පණුන්නා බිපිතා.

භතකාති භතියා ජීවනකා. කසිකම්මාදිකම්මං කරොන්තිති කම්මකරා. උපජීවිතොති සම්මන්තනාදිනා උපගන්ත්වා නිස්සයං කත්වා ජීවන්තිති උපජීවිතො.

ඉත්ථිති ථියති එතිස්සං ගබ්භොති ඉත්ථි. පරිග්ගහොති සභායී සස්සාමිකා. මාතාපිතිබන්ධවාපි ඤාතිබන්ධු. සගොත්තො ගොත්තබන්ධු. එකාවරියකුලෙ වා එකජාතිමත්තං වා උග්ගහිතමත්තො මත්තබන්ධු. ධනුසිප්පාදිසද්ධිං උග්ගහිතකො සිප්පබන්ධු. “මිත්තබන්ධවාතිපි බන්ධු”ති කත්ථවි පොත්ථකෙ පාඨො දිස්සති.

ගිජ්ඣතිති කිලෙසකාමෙන පත්ථෙති. අනුගිජ්ඣතිති අනු අනු ගිජ්ඣති පුනස්පුනං පත්ථෙති. පලිගිජ්ඣතිති සමන්තතො පත්ථෙති. පලිබ්ඡකිතිති විසෙසෙන පත්ථෙති. “ඔළාරිකත්තෙන නිමිත්තග්ගාභවසෙන ගිජ්ඣති, අනුගිජ්ඣති, අනුඛ්‍යාඤ්ජනග්ගාභවසෙන පලිගිජ්ඣති, පලිබ්ඡකිති”ති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති.

5. පඤ්චමගාථායං අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – තං පුග්ගලං අබලඛ්‍යා කිලෙසා බලියන්ති සහන්ති මද්දන්ති. සද්ධාබලාදිවිරහෙන වා අබලං තං පුග්ගලං අබලා කිලෙසා බලියන්ති, අබලත්තා බලියන්තිති අත්ථො. අථ වා තං කාමගිද්ධං

කාමරත්තං කාමපරියෙසන්තඤ්ච සීභාදයො ච පාකට්ඨපරිස්සයා, කායදුච්චරිතාදයො ච අපාකට්ඨපරිස්සයා මද්දන්ති. තතො අපාකට්ඨපරිස්සයෙහි අභිභූතං තං පුග්ගලං ජාතිආදිදුක්ඛං භින්තං නාවං උදකං විය අන්වෙති.

අබලාති නත්ථි එතෙසං බලන්ති අබලා, බලවිරහිතා. දුබ්බලාති මන්දපයොගාබලෙන කත්තබ්බකිච්චවිරහිතා. අප්පබලාති අප්පං පරිත්තං එතෙසං බලන්ති අප්පබලා, යුජ්ඣත්තං අසමත්ථා. අප්පථාමකාති අප්පො පරිත්තො ථාමො එතෙසං වායාමො උස්සාහොති අප්පථාමකා. භීනා නිභීනා පයොගහීනෙන. ඔමකා ථාමහීනෙන. ලාමකා පච්චයහීනෙන. ඡතුක්කා අප්පකාසයහීනෙන. පරිත්තා පත්තිහීනෙන. සහන්තීති මද්දන්ති සට්ඨතං උප්පාදෙන්ති. පරිසහන්තීති සබ්බතො මද්දන්ති. අභිභවන්ති අපරාපරං උප්පත්තිවසෙන. අප්පකොත්ථරන්ති පුනප්පුනං උප්පත්තිවසෙන. පරියාදියන්ති සුස්සොසෙත්වා යානෙන. මද්දන්ති කුසලුප්පත්තිනිවාරණෙන.

සද්ධාබලන්ති සද්දහන්ති එතාය, සයං චා සද්දහති, සද්දහනමත්තමෙව චා එසාති සද්ධා. සා සද්දහනලක්ඛණා, ඔකප්පනලක්ඛණා චා, සම්පසාදනරසා උදකප්පසාදකමණි විය. පක්ඛන්දනරසා චා ඔසුත්තරණො විය. අකාලුසියපච්චුපට්ඨානා, අධිමුත්තිපච්චුපට්ඨානා චා. සද්ධෙය්‍යවත්ථුපදට්ඨානා, සොතාපත්තියඛිගපදට්ඨානා චා. සා හත්ථවිත්තබ්ජාති විය දට්ඨබ්බො. අසද්ධියෙ න කම්පතීති සද්ධාබලං. වීරියබලන්ති වීරස්ස භාවො වීරියං, වීරානං චා කම්මං වීරියං, විධිනා චා නයෙන උපායෙන ඊරයිතබ්බං පවත්තයිතබ්බන්ති වීරියං. තං පනෙනං උපත්ථම්හනලක්ඛණඤ්ච පග්ගහණලක්ඛණඤ්ච වීරියං, සහජාතානං උපත්ථම්හනරසං, අසංසිද්ධනභාවපච්චුපට්ඨානං, “සංවිග්ගො යොනිසො පදහති”ති වචනතො (අ. නි. 4.113) සංවෙගපදට්ඨානං, වීරියාරම්භවත්ථුපදට්ඨානං චා. සම්මා ආරද්ධං සබ්බසම්පත්තීනං මූලන්ති දට්ඨබ්බං. කොසජ්ජෙ න කම්පතීති වීරියබලං. සතියා ලක්ඛණාදීනි චුත්තානෙව.

මුට්ඨස්සච්චෙ න කම්පතීති සතිබලං. සහජාතානි සම්මා ආධියති යපෙතීති සමාධි. සො පාමොක්ඛලක්ඛණො අවික්ඛෙපලක්ඛණො චා, සහජාතානං ධම්මානං ආරම්මණෙ සම්පිණ්ඩනරසො න්හානියචුණ්ණානං උදකං විය, උපසමපච්චුපට්ඨානො, ඤාණපච්චුපට්ඨානො චා. “සමාහිතො යථාභූතං පජානාති පස්සතී”ති හි චුත්තං. විසෙසතො සුඛපදට්ඨානො නිවාතෙ පදිපච්චිනං යිති විය වෙනසො යිතීති දට්ඨබ්බො. උද්ධච්චෙ න කම්පතීති සමාධිබලං. පජානාතීති පඤ්ඤා. කිං පජානාති? “ඉදං දුක්ඛං”න්තිආදිනා (මහාව. 15) නයෙන අරියසච්චානි. සා යථාසභාවපට්ඨෙධලක්ඛණා, අක්ඛලිතපට්ඨෙධලක්ඛණා චා කුසලිස්සාසබ්බන්තඋසුපට්ඨෙධො විය,

විසයොභාසනරසා පදීපො විය, අසම්මොහපච්චුපට්ඨානා අරඤ්ඤගතසුදෙසකො විය. අවිජ්ජාය න කම්පතීති පඤ්ඤාබලං. හිරිබලං ඔත්තප්පබලන්ති අහිරිකො න කම්පතීති හිරිබලං. අනොත්තප්පො න කම්පතීති ඔත්තප්පබලං. අයං උභයවසෙන අත්ථවණ්ණනා හොති. කායදුච්චරිතාදීහි හිරියතීති හිරි, ලජ්ජායෙනං අධිවචනං. තෙහි එව ඔත්තප්පතීති ඔත්තප්පං, පාපතො උබ්බෙගස්සෙනං අධිවචනං.

තෙසං නානාකරණදීපනත්ථං – “සමුට්ඨානං අධිපති, ලජ්ජාදිලක්ඛණෙන වා”ති ඉමං මානිකං යපෙත්වා අයං චිත්ථාරකථා චුත්තා – අප්ඤ්ඤාසමුට්ඨානා හිරි නාම, බහිද්ධාසමුට්ඨානං ඔත්තප්පං නාම. අත්තාධිපති හිරි නාම, ලොකාධිපති ඔත්තප්පං නාම. ලජ්ජාසභාවසණ්ඨිතා හිරි නාම, භයසභාවසණ්ඨිතං ඔත්තප්පං නාම. සප්පතිස්සවලක්ඛණා හිරි නාම, වජ්ජහිරුකභයදස්සාවිලක්ඛණං ඔත්තප්පං නාම.

තත්ථ අප්ඤ්ඤාසමුට්ඨානං හිරිං චතුහි කාරණෙහි සමුට්ඨාපෙති – ඡාතිං පච්චචෙක්ඛිත්වා, වයං පච්චචෙක්ඛිත්වා, සුරභාවං පච්චචෙක්ඛිත්වා, බාහුසච්චං පච්චචෙක්ඛිත්වා. කථං? “පාපකරණං නාමෙනං න ඡාතිසම්පන්නානං කම්මං, භීතජච්චානං කෙවට්ඨාදීනං ඉදං කම්මං, මාදිසස්ස ඡාතිසම්පන්නස්ස ඉදං කම්මං කාතුං න යුත්ත”න්ති එවං තාව ඡාතිං පච්චචෙක්ඛිත්වා පාණාතිපාතාදිපාපං අකරොත්තො හිරිං සමුට්ඨාපෙති. තථා “පාපකරණං නාමෙනං දහරෙහි කත්තබ්බං කම්මං, මාදිසස්ස වයෙ ධීතස්ස ඉදං කම්මං කාතුං න යුත්ත”න්ති එවං වයං පච්චචෙක්ඛිත්වා පාණාතිපාතාදිපාපං අකරොත්තො හිරිං සමුට්ඨාපෙති. තථා “පාපකම්මං නාමෙනං දුබ්බලඡාතිකානං කම්මං, මාදිසස්ස සුරභාවසම්පන්නස්ස ඉදං කම්මං කාතුං න යුත්ත”න්ති එවං සුරභාවං පච්චචෙක්ඛිත්වා පාණාතිපාතාදිපාපං අකරොත්තො හිරිං සමුට්ඨාපෙති. තථා “පාපකම්මං නාමෙනං අන්ධබාලානං කම්මං, න පණ්ඩිතානං. මාදිසස්ස පණ්ඩිතස්ස බහුස්සුතස්ස ඉදං කම්මං කාතුං න යුත්ත”න්ති එවං බාහුසච්චං පච්චචෙක්ඛිත්වා පාණාතිපාතාදිපාපං අකරොත්තො හිරිං සමුට්ඨාපෙති. එවං අප්ඤ්ඤාසමුට්ඨානං හිරිං චතුහි කාරණෙහි සමුට්ඨාපෙති. සමුට්ඨාපෙත්වා ච පන අත්තතො චිත්තෙ හිරිං පවෙසෙත්වා පාපකම්මං න කරොති. එවං අප්ඤ්ඤාසමුට්ඨානා හිරි නාම හොති. කථං බහිද්ධාසමුට්ඨානං ඔත්තප්පං නාම? “සචෙ ත්වං පාපකම්මං කරිස්සසි, චතුසු පරිසාසු ගරහප්පත්තො භවිස්සසි –

“ගරහිස්සන්ති තං විඤ්ඤු, අසුචිං නාගරිකො යථා;
වජ්ජිතො සීලවත්තෙහි, කථං හික්ඛු කරිස්සසි”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. 1
කාමාවචරකුසල ධම්මුද්දෙසකථා) –

එවං පච්චචෙක්ඛන්තො හි ඛනිද්ධාසමුට්ඨිතෙන ඔත්තජ්ජෙන පාපකම්මං න කරොති, එවං ඛනිද්ධාසමුට්ඨානං ඔත්තජ්ජං නාම හොති.

කථං අත්තාධිපති හිරි නාම? ඉධෙකච්චො කුලපුත්තො අත්තානං අධිපතිං ඡෙට්ඨකං කත්වා “මාදිසස්ස සද්ධාපබ්බජිතස්ස බහුස්සුතස්ස ධුතඨගධරස්ස න යුත්තං පාපකම්මං කාතු”න්ති පාපං න කරොති. එවං අත්තාධිපති හිරි නාම හොති. තෙනාහ භගවා “සො අත්තානංයෙව අධිපතිං කරිත්වා අකුසලං පජහති, කුසලං භාවෙති, සාවජ්ජං පජහති, අනවජ්ජං භාවෙති, සුද්ධං අත්තානං පරිහරති”ති (ධ. ස. අට්ඨ. 1 කාමාවචරකුසල ධම්මුද්දෙසකථා; අ. නි. 3.40).

කථං ලොකාධිපති ඔත්තජ්ජං නාම? ඉධෙකච්චො කුලපුත්තො ලොකං අධිපතිං ඡෙට්ඨකං කත්වා පාපකම්මං න කරොති. යථාහ —

“මහා බො පනායං ලොකසන්නිවාසො, මහන්තස්මිං බො පන ලොකසන්නිවාසෙ සන්නි සමණබ්‍රාහ්මණා ඉද්ධිමන්තො දිබ්බචක්ඛුකා පරචිත්තවිදුතො, තෙ දුරතොපි පස්සන්ති, ආසන්නාපි න දිස්සන්ති, චෙතසාපි චිත්තං ජානන්ති. තෙපි මං එවං ජානෙය්‍යං ‘පස්සථ හො ඉමං කුලපුත්තං සද්ධාය අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො සමානො වොකිණ්ණො විහරති පාපකෙහි අකුසලෙහි ධම්මෙහි’ති. දෙවතාපි බො සන්නි ඉද්ධිමන්තිනියො දිබ්බචක්ඛුකා පරචිත්තවිදුතිනියො, තා දුරතොපි පස්සන්ති, ආසන්නාපි න දිස්සන්ති, චෙතසාපි චිත්තං ජානන්ති. තාපි මං එවං ජානෙය්‍යං ‘පස්සථ හො ඉමං කුලපුත්තං සද්ධාය අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො සමානො වොකිණ්ණො විහරති පාපකෙහි අකුසලෙහි ධම්මෙහි’ති. සො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති ‘ආරද්ධං බො පන මෙ වීරියං භවිස්සති අසල්ලිනං, උපට්ඨිතා සති අසම්මුට්ඨා, පස්සද්ධො කායො අසාරද්ධො, සමාහිතං චිත්තං එකග්ග’න්ති. සො ලොකංයෙව අධිපතිං කරිත්වා අකුසලං පජහති, කුසලං භාවෙති, සාවජ්ජං පජහති, අනවජ්ජං භාවෙති, සුද්ධං අත්තානං පරිහරති”ති (ධ. ස. අට්ඨ. 1 කාමාවචරකුසල ධම්මුද්දෙසකථා; අ. නි. 3.40).

එවං ලොකාධිපති ඔත්තජ්ජං නාම හොති. “ලජ්ජාසභාවසණ්ඨිතා හිරි, භයසභාවසණ්ඨිතං ඔත්තජ්ජං”න්ති එත්ථ පන ලජ්ජාති ලජ්ජනාකාරො, තෙන සභාවෙන සණ්ඨිතා හිරි. භයන්ති අපායභයං, තෙන සභාවෙන සණ්ඨිතං ඔත්තජ්ජං. තදුභයම්පි පාපපරිවජ්ජනෙ පාකටං හොති. එකච්චො හි යථා නාම එකො කුලපුත්තො උච්චාරපස්සාවාදීති කරොන්තො ලජ්ජිතබ්බයුත්තකං එකං දිස්වා ලජ්ජනාකාරජ්ජන්තො භවෙය්‍ය හිළිතො, එවමෙව අජ්ඣත්තං ලජ්ජිධම්මං ඔක්කම්ත්වා පාපකම්මං න කරොති. එකච්චො අපායභයහිතො හුත්වා පාපකම්මං න කරොති.

තත්‍රිදං ඔපම්මං - යථා හි ද්වීසු අයොගුලෙසු එකො සීතලො භවෙය්‍යා ගුප්තමක්ඛිතො, එකො උණ්හො ආදිත්තො. තත්ථ පණ්ඩිතො සීතලං ගුප්තමක්ඛිතත්තා ජිගුච්ඡන්තො න ගණ්හාති, ඉතරං ඩාහභයෙන. තත්ථ සීතලස්ස ගුප්තමක්ඛිතජිගුච්ඡාය අගණ්හනං විය අජ්ඣන්තං ලජ්ජිධම්මං ඔක්කමිත්වා පාපස්ස අකරණං, උණ්හස්ස ඩාහභයෙන අගණ්හනං විය අපායභයෙන පාපස්ස අකරණං වෙදිතබ්බං.

“සප්පතිස්සවලක්ඛණා හිරි, වජ්ජභීරුකභයදස්සාවිලක්ඛණං ඔත්තප්ප”න්ති ඉදම්පි ද්වයං පාපපරිවජ්ජනෙ එව පාකටං හොති. එකච්චො හි ජාතිමහත්තපච්චවෙක්ඛණා සත්ථුමහත්තපච්චවෙක්ඛණා දායජ්ජමහත්තපච්චවෙක්ඛණා සබ්බමචාරිමහත්තපච්චවෙක්ඛණාති චතුහි කාරණෙහි සප්පතිස්සවලක්ඛණං හිරිං සමුට්ඨාපෙත්වා පාපං න කරොති. එකච්චො අත්තානුවාදභයං පරානුවාදභයං දණ්ඩභයං දුග්ගතිභයන්ති චතුහාකාරෙහි වජ්ජභීරුකභාවදස්සාවිලක්ඛණං ඔත්තප්පං සමුට්ඨාපෙත්වා පාපං න කරොති. තත්ථ ජාතිමහත්තපච්චවෙක්ඛණාදීනි වෙච අත්තානුවාදභයාදීනි ච විත්ථාරෙත්වා කට්ඨෙතබ්බාති. එවං චුත්තං සත්තවිධං බලං යස්ස පුග්ගලස්ස නත්ථි, තෙ කිලෙසා තං පුග්ගලං සහන්ති...පෙ.... පරියාදියන්ති මද්දන්තිති.

ද්වෙ පරිස්සයාති පාකටාපාකටවසෙන ද්වෙ එව උපද්දවා, න එකං, න තිණි. තෙ විභාගතො දස්සෙතුං “කතමෙ පාකටපරිස්සයා”තිආදිමාහ. තත්ථ කොකාති කෙකා. අයමෙව වා පායො. වොරාති වොරියකම්මෙහි යුත්තා. මාණවාති සාහසිකකම්මෙහි යුත්තා. කතකම්මාති සන්ධිවිෂේදාදිකතවොරිකකම්මා. අකතකම්මාති තං කම්මං කාතුං නික්ඛන්තා. එත්ථ අස්සුති භවෙය්‍යුන්ති අත්ථො. චක්ඛුරොගොති චක්ඛුස්මිං උප්පන්නරොගො, රුජතීති රොගො. චක්ඛුරොගොතිආදයො චත්ථුවසෙන වෙදිතබ්බා. නිබ්බන්තිතපසාදානඤ්ඤි රොගො නාම නත්ථි. කණ්ණරොගොති බහිකණ්ණරොගො. මුඛරොගොති මුඛෙ උප්පන්නරොගො. දන්තරොගොති දන්තසුලං. කාසොති බයරොගො. සාසොති ස්වාසො උග්ගාරරොගො. පිනාසොති බහිනාසිකාය රොගො. ඩාහොති අබ්හන්තරෙ උප්පජ්ජනකො උණ්හො. මුච්ඡාති සතිවිස්සජ්ජනකා. පක්ඛන්දිකාති ලොහිතපක්ඛන්දිකා අතිසාරො. සුලාති ආමසුලා කුච්ඡිවාතො. විසුචිකාති මහන්තො විරෙචනකො. කිලාසොති සබලො. සොසොති සුක්ඛනකො සොසබ්බාධි. අපමාරොති අමනුස්සග්ගාහො වෙරියක්ඛාබාධො. දද්දුති දද්දුපිළකා. කණ්ඩුති බුද්දකපිළකා. කච්ඡුති මහාකච්ඡු. රබ්බොති නබ්බෙහි විලිඛිතට්ඨානෙ රොගො. “නබ්බො”තිපි පාළි. විතච්ඡිකාති හත්ථතලපාදතලෙසු හිරං හිරං කත්වා ඵාලෙන්තො උප්පජ්ජනකරොගො. ලොහිතපිත්තන්ති සොණිතපිත්තං,

රත්තපිත්තන්ති චුත්තං හොති. මධුමෙහොති සරිරබ්භන්තරෙ උක්කට්ඨරොගො. චුත්තඤ්ඤෙතං “අපි ච මධුමෙහො ආබාධො උක්කට්ඨො”ති (පාචි. 15).

අංසාති අරිසරොගො. පිළකාති ලොහිතපිළකා. හගං දාලයතීති හගන්දලා, වච්චමග්ගං ඵාලෙතීති අත්ථො. පිත්තසමුට්ඨානාති පිත්තෙන සමුට්ඨානං උප්පත්ති එතෙසන්ති පිත්තසමුට්ඨානා. තෙ කිර ද්වත්තිංස හොන්ති. සෙම්භසමුට්ඨානාදීසුපි එසෙව නයො. සන්තිපාතිකාති වාතපිත්තසෙම්භානං සන්තිපාතෙන එකීභාවෙන උප්පන්තා. ආබාධට්ඨොන ආබාධා. උතුපරිණාමජාති උතුපරිණාමෙන. අච්චුණ්භාති සිතෙන උප්පජ්ජනකරොගා. විසමපරිහාරජාති අතිට්ඨානනිසජ්ජාදිනා විසමපරිහාරෙන ජානා. ඔපක්කමිකාති වධබන්ධනාදිනා උපක්කමෙන ජානා. කම්මවිපාකජාති බලවකම්මවිපාකසම්භූතා. සීතං උණ්භං...පෙ.... සම්ඵස්සොති ඉමෙ පාකටා එව. ඉති වාති එවං වා. ඉමෙ චුච්චන්තීති නිගමෙත්තො ආහ.

කතමෙ පට්ච්ඡන්තපරිස්සයාති අපාකටා අච්ඡාදිතඋපද්දවා කතමෙති පුච්ඡති. තත්ථ කායදුච්චරිතන්ති පාණාතිපාතඅදින්නාදානමිච්ඡාවාරචෙනනා වෙදිතබ්බා. වච්චුච්චරිතන්ති මුසාවාදපිසුණුවාවාචරුසවාචාසම්ඵප්පලාපචෙනනා වෙදිතබ්බා. මනොදුච්චරිතන්ති අභිජ්ඣාබ්‍යාපාදමිච්ඡාදිට්ඨියො වෙදිතබ්බා. කායෙ පචත්තං, කායතො වා පචත්තං, දුට්ඨු වරිතං, කිලෙසපුත්තිකත්තා වා දුට්ඨු වරිතන්ති කායදුච්චරිතං. වච්චමනොදුච්චරිතෙසුපි එසෙව නයො.

කාමීයන්තීති කාමා, පඤ්ච කාමගුණා. කාමෙසු ඡන්දො කාමච්ඡන්දො. කාමයතීති වා කාමො, කාමො එව ඡන්දො, කාමච්ඡන්දො න කත්තුකම්‍යතාඡන්දො, න ධම්මච්ඡන්දො වා. කාමතණ්භාව එවංනාමිකා. කුසලධම්මෙ නිවරතීති නිවරණං, කාමච්ඡන්දො එව නිවරණං කාමච්ඡන්දනිවරණං. එවං සෙසෙසුපි. බ්‍යාපජ්ජති තෙන චිත්තං පුත්තිභාවං උපගච්ඡති, බ්‍යාපාදයති වා විනයාවාරරුපසම්පත්තිහිතසුඛාදීනීති වා බ්‍යාපාදො. ටීනනතා ටීනං. මිද්ධනතා මිද්ධං, අනුස්සාහසංභනනතා අසත්තිවිසානතා වාති අත්ථො. ටීනඤ්ච මිද්ධඤ්ච ටීනමිද්ධං. තත්ථ ටීනං අනුස්සාහනලක්ඛණං, වීරියවිනොදනරසං, සංසිද්ධනපච්චුපට්ඨානං. මිද්ධං අකම්මඤ්ඤතාලක්ඛණං, ඔනහනරසං, ලීනභාවපච්චුපට්ඨානං, පචලායිකානිද්දාපච්චුපට්ඨානං වා. උභයමිපි අරතිතන්දිවිපමිහිතාදීසු අයොනිසොමනසිකාරපදට්ඨානන්ති.

උද්ධතස්ස භාවො උද්ධච්චං. තං අවුපසමලක්ඛණං වාතාභිසාතවලජලං විය, අනවට්ඨානරසං වාතාභිසාතවලධජපටාකං විය, හන්තත්තපච්චුපට්ඨානං පාසාණාභිසාතසමුද්ධතස්සමං විය, චෙතසො අවුපසමො

අයෝනිසොමනසිකාරපදට්ඨානං. චිත්තචික්ඛෙපොති දට්ඨබ්බං. කුච්ඡිතං කතං කුකතං, තස්ස භාවො කුක්කුච්චං. තං පච්ඡානුතාපලක්ඛණං, කතාකතානුසොචනරසං, විජ්ජට්ඨාරපච්චුපට්ඨානං, කතාකතපදට්ඨානං දාසඛ්‍යං විය දට්ඨබ්බං. උද්ධච්චඤ්ච කුක්කුච්චඤ්ච උද්ධච්චකුක්කුච්චං. විගතා විකිච්ඡාති විචිකිච්ඡා, සභාවං වා විචිනන්තො ඵතාය කිච්ඡති කිලමතීති විචිකිච්ඡා, සා සංසයලක්ඛණා, සංසජ්ජනරසා, අනිච්ඡයපච්චුපට්ඨානා, අනෙකංසග්ගාහපච්චුපට්ඨානා වා, අයෝනිසොමනසිකාරපදට්ඨානා. පටිපත්තිඅත්තරායකරාති දට්ඨබ්බා.

රජ්ජනලක්ඛණො රාගො. දුස්සනලක්ඛණො දොසො. මුය්හනලක්ඛණො මොහො. කුජ්ඣනලක්ඛණො කොධො, චණ්ඩිකලක්ඛණො වා, ආසාතකරණරසො, දුස්සනපච්චුපට්ඨානො. උපනන්ධනලක්ඛණො උපනාහො, චෙරඅජ්ජට්ඨිස්සජ්ජනරසො, කොධානුබන්ධභාවපච්චුපට්ඨානො. චුත්තඤ්චෙනං “පුබ්බකාලං කොධො, අපරකාලං උපනාහො”තිආදි (විහ. 891).

පරගුණමක්ඛනලක්ඛණො මක්ඛො. තෙසං විනාසනරසො, තදවිජාදනපච්චුපට්ඨානො. යුගග්ගාහලක්ඛණො පළාසො, පරගුණෙහි අත්තනො ගුණානං සමීකරණරසො, පරෙසං ගුණජ්ජමාණෙන උපට්ඨානපච්චුපට්ඨානො.

පරසම්පත්තිඛියනලක්ඛණො ඉස්සා, තස්ස අක්ඛමනලක්ඛණො වා, තත්ථ අනභිරතිරසා, තනො විමුඛභාවපච්චුපට්ඨානා. අත්තනො සම්පත්තිනිගුහනලක්ඛණං මච්ඡරියං, අත්තනො සම්පත්තියා පරෙහි සාධාරණභාවං අක්ඛමනරසං, සඬිකොචනපච්චුපට්ඨානං.

කතපාපපට්ච්ඡාදනලක්ඛණො මායා, තස්ස නිගුහනරසා, තදාවරණපච්චුපට්ඨානා. අත්තනො අවිජ්ජමානගුණජ්ජකාසනලක්ඛණං සායෙය්‍යං, තෙසං සමුදාහරණරසං, සරීරාකාරෙහිපි තෙසං විභූතකරණපච්චුපට්ඨානං.

චිත්තස්ස උද්ධුමාතභාවලක්ඛණො ථම්මො, අජ්ජනිස්සවචුත්තිරසො, අමද්දවපච්චුපට්ඨානො. කරණුත්තරියලක්ඛණො සාරම්මො, විපච්චනීකතාරසො, අගාරවපච්චුපට්ඨානො.

උණ්ණතිලක්ඛණො මානො, අභංකාරරසො, උද්ධුමාතභාවපච්චුපට්ඨානො. අඛිභුණ්ණතිලක්ඛණො අතිමානො, අතිවිය අභංකාරරසො, අච්චුද්ධුමාතභාවපච්චුපට්ඨානො.

මත්තභාවලක්ඛණො මදො, මදග්ගහණරසො, උම්මාදපච්චුපට්ඨානො. පඤ්චස්ස කාමගුණස්ස චිත්තස්ස වොස්සග්ගලක්ඛණො පමාදො, වොස්සග්ගානුප්පදනරසො, සතිවිප්පවාසපච්චුපට්ඨානොති එවං ඉමෙසං ධම්මානං ලක්ඛණාදීති වෙදිතබ්බොති. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන “තත්ථ කතමො කොධො”තිආදිනා විහඬිගෙ (විහ. 891) චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

විසෙසතො වෙන්ථ ආමිසගිද්ධො අත්තනා අලහන්තො අඤ්ඤස්ස ලාභිතො කුප්ඤ්ඤාති, තස්ස සකිං උප්පන්තො කොධො කොධොයෙව. තදුත්තරි උපනාහො. සො එවං කුද්ධො උපනාය්හන්තො ව සන්තෙපි අඤ්ඤස්ස ලාභිතො ගුණං මක්ඛෙති “අහම්පි තාදිසො”ති ව යුගග්ගාහං ගණ්හාති. අයමස්ස මක්ඛො ව පලාසො ව, සො එවං මක්ඛි පලාසි තස්ස ලාභසක්කාරාදිස්ස “කිං ඉමස්ස ඉම්හා”ති ඉස්සති පදුස්සති, අයමස්ස ඉස්සා. සචෙ පනස්ස කාචි සම්පත්ති හොති, තස්සා තෙන සාධාරණභාවං න සහති, ඉදමස්ස මච්ඡෙරං. ලාභහෙතු ඛො පන අත්තතො සන්තෙපි දොසෙ පටිච්ඡාදෙති, අයමස්ස මායා. අසන්තෙපි ගුණෙ පකාසෙති, ඉදමස්ස සාධෙය්සං. සො එවං පටිපන්තො සචෙ පන යථාධිප්පායං ලාභං ලහති, තෙන ථද්ධො හොති අමුදුචිත්තො “න ඉදං එවං කාතබ්බ”න්ති ඔවදිතුං අසක්කුණෙය්සා, අයමස්ස ථම්මො. සචෙ පන නං කොචි කිඤ්චි වදති “න ඉදං එවං කාතබ්බ”න්ති, තෙන සාරද්ධවිත්තො හොති, භාකුට්ඨමුඛො “කො මෙ ත්ව”න්ති පසය්හහාණී, අයමස්ස සාරම්මො. තතො ථම්මෙන “අහමෙව සෙය්සා”ති අත්තානං මඤ්ඤන්තො මානී හොති. සාරම්මෙන “කෙ ඉමෙ”ති පරෙ අතිමඤ්ඤන්තො අතිමානී, අයමස්ස මාතො ව අතිමාතො ව. සො තෙහි මානාතිමානෙහි ජාතිමදාදිඅනෙකරූපං මදං ජනෙති, මත්තො සමාතො කාමගුණාදිහෙදෙස්ස වත්ථුස්ස පමජ්ජති, අයමස්ස මදො ව පමාදො වාති වෙදිතබ්බං.

සබ්බෙ කිලෙසාති සබ්බෙපි අකුසලා ධම්මා. උපතාපනට්ඨෙත විබාධනට්ඨෙත ව කිලෙසා. කිලෙසපුත්තිකත්තා දුච්චරිතා. කිලෙසදරථකරණට්ඨෙත දරථා. අන්තොධාහාදිකරණට්ඨෙත පරිළාහා. සදා තාපනට්ඨෙත සන්තාපා. අකොසල්ලසම්භූතට්ඨෙත අභිසඬ්ඛරණට්ඨෙත ව සබ්බෙ අකුසලාභිසඬ්ඛාරා.

කෙනට්ඨෙතාති කෙන අත්ථෙත. අභිභවනාදිතිවිධං අත්ථං දස්සෙතුං “පරිසහන්තීති පරිස්සයා”තිආදිමාහ. පරිසහන්තීති දුක්ඛං උප්පාදෙන්ති අභිභවන්ති. පරිහානාය සංවත්තන්තීති කුසලානං ධම්මානං පරිච්චජනාය සංවත්තන්ති. තත්ත්වයාති තස්මිං සරීරෙ අකුසලා ධම්මා ආසයන්ති නිවසන්ති උප්පජ්ජන්තිති අත්ථො. තෙ පරිස්සයාති කායදුච්චරිතාදයො උපද්දවා.

කුසලානං ධම්මානං අන්තරායායාති උපරි චත්තබ්බානං සම්මාපට්ඨපදාදිතො කොසල්ලසම්භූතානං ධම්මානං අන්තරධානාය අදස්සනත්ථාය සංචත්තන්ති. සම්මාපට්ඨපදායාති සුන්දරාය පසට්ඨාය වා පට්ඨපදාය, න මිච්ඡාපට්ඨපදාය. අනුලොමපට්ඨපදායාති අවිරුද්ධපට්ඨපදාය, න පටිලොමපට්ඨපදාය. අපච්චනීකපට්ඨපදායාති න පච්චනීකපට්ඨපදාය, අපච්චත්ථිකපට්ඨපදාය. අන්චත්ථපට්ඨපදායාති අත්ථඅනුගතාය පට්ඨපදාය, උපරුපරි වඩ්ඪිතාය පට්ඨපදාය. යථා අත්ථො, තථා පට්ඨපජ්ජිතබ්බාය පට්ඨපදායාති චුත්තං හොති. “අන්තත්ථපට්ඨපදායා”තිපි පාළි, තං න සුන්දරං. ධම්මානුධම්මපට්ඨපදායාති ධම්මො නාම නවලොකුත්තරධම්මො. අනුධම්මො නාම විපස්සනාදි. තස්ස ධම්මස්ස අනුරූපා ධම්මපට්ඨපදා ධම්මානුධම්මපට්ඨපදා, තස්සා ධම්මානුධම්මපට්ඨපදාය.

සීලෙසු පරිපූරිකාරිකායාති පාතිමොක්ඛසීලෙසු පාරිපූරිං කත්වා ධීතතාය. ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරකායාති “චක්ඛුනා රූපං දිස්වා”තිආදිනා (දී. නි. 1.213; අ. නි. 3.16; ම. නි. 2.24; චූළනි. මෙත්තගුමාණුවසුච්ඡානිද්දෙස 18) නයෙන චුත්තෙසු මනච්ඡට්ඨෙසු ඉන්ද්‍රියෙසු සුගොපිතද්වාරභාවස්ස. භොජනෙ මත්තඤ්ඤාතායාති පටිග්ගහණාදිසු පමාණයුත්තතාය. අලංසාටකාදිං මුඤ්චිත්වා මිතභොජනතාය.

ජාගරියානුයොගස්සාති “දිවසං වඩ්ඪකමෙන නිසජ්ජාය ආවරණියෙහි ධම්මෙහි”ති (අ. නි. 3.16; ම. නි. 2.24) එවමාදිනා නයෙන පඤ්ච ජාගරණධම්මෙ අනුයොගස්ස. සතිසම්පජ්ඤාස්සාති සබ්බකම්මට්ඨානභාවනානුයුත්තානං සබ්බයොගීනං සබ්බදා උපකාරකස්ස සතිසම්පජ්ඤාස්ස.

සතිපට්ඨානානන්ති ආරම්මණෙසු ඔක්කන්තිත්වා පක්කන්දිත්වා උපට්ඨානතො පට්ඨානං, සතියෙව පට්ඨානං සතිපට්ඨානං. කායවෙදනාවිත්තධම්මෙසු පනස්සා අසුභද්ධක්ඛානිච්චානත්තාකාරගහණවසෙන සුභසුඛනිච්චත්තසඤ්ඤාපහානකිච්චසාධනවසෙන ච පචත්තිතො චතුර්ධා පහෙදො හොති, තෙසං චතුත්තං සතිපට්ඨානානං.

චතුත්තං සම්මජ්ජපධානානන්ති පදහන්ති එතෙනාති පධානං, සොහනං පධානං සම්මජ්ජපධානං, සම්මා වා පදහන්ති එතෙනාති සම්මජ්ජපධානං, සොහනං වා තං කිලෙසවිරූපත්තවිරහතො, පධානඤ්ච භික්ෂුඛනිජ්ඣාදකට්ඨෙත සෙට්ඨභාවාවහනතො, පධානභාවකරණතො වාති සම්මජ්ජපධානං, වීරියස්සෙතං අධිවචනං. උජ්ජන්තූජ්ජන්තානං අනුජ්ජන්තූජ්ජන්තානඤ්ච චතුත්තං

තස්මිං අත්තභාවෙ එතෙ. පාපකාති ලාමකා. අත්තභාවසන්නිස්සයාති අත්තභාවං උපනිස්සාය ආරම්මණං කත්වා උප්පජ්ජන්තිති අත්තභාවසන්නිස්සයා. දකෙති උදකෙ.

චුත්තං හෙතන්ති කථිතඤ්චි එතං. සාන්තෙවාසිකොති අන්තෙවාසිකසඬාතෙන කිලෙසෙන සහ වසතීති සාන්තෙවාසිකො. සාවරියකොති සමුදාවරණසඬාතෙන කිලෙසෙන සහ වසතීති සාවරියකො.

චක්ඛුනා රූපං දිස්වාති චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන රූපං පස්සිත්වා. උපරි සොතෙන සද්දං සුත්වාතිආදීසුපි එසෙව නයො. උප්පජ්ජන්තිති සමුදාවරන්ති. සරසඬකප්පාති නානාරම්මණෙ සංසරණවසෙන උප්පන්නා පරිකප්පා. සංයොජනියාති ආරම්මණභාවං උපගන්ත්වා සංයොජනසම්බන්ධතෙන සංයොජනානං හිතා. ත්‍යස්සාති තෙ පාපකා අස්ස පුග්ගලස්ස. අත්තො වසන්තිති අබ්භන්තරෙ විත්තෙ නිවසන්ති. අත්වාසවන්තිති කිලෙසසන්නානං අනුගන්ත්වා භුසං සවන්ති අනුබන්ධන්ති. තෙ නන්ති තං පුග්ගලං එතෙ අකුසලා ධම්මා. සමුදාවරන්තිති සම්මා ආවරන්ති පවත්තන්තිති අත්ථො.

කිලිස්සනට්ඨෙන මලා. සත්තුඅත්ථෙන අමිත්තා. වෙරිඅත්ථෙන සපත්තා. හනනට්ඨෙන වධකා. පච්චාමිත්තට්ඨෙන පච්චත්ථිකා. අථ වා මලා සූරියස්සොපක්කිලෙසවලාහකා විය. අමිත්තා සූරියස්ස ධූමං විය. සපත්තා සූරියස්ස හිමං විය. වධකා සූරියස්ස රජං විය. පච්චත්ථිකා සූරියස්ස රාහු විය. “මලා සුවණ්ණස්ස මලං විය විත්තප්පභානාසකා. අමිත්තා කාළලොහමලං විය විත්තෙ සිනිද්ධභාවනාසකා, සපත්තා යුගනද්ධං යුජ්ඣන්තා සපත්තා විය විත්තෙ පතිට්ඨිතධම්මධංසකා. වධකා මනුස්සසාතකා විය ධම්මසාතකා. පච්චත්ථිකා රඤ්ඤා උපගතස්ස විනායො විය මොක්ඛමග්ගස්ස පටිසෙධකා”ති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති.

අනත්ථජනනොති න අත්ථං අනත්ථං, තං අනත්ථං උප්පාදෙතීති අනත්ථජනනො. කො සො? ලොභො. විත්තප්පකොපනොති විත්තස්ස පකොපනො වලනො, කුසලං නිවාරෙත්වා විත්තං රුන්ධතීති අත්ථො. භයමන්තරතො ඡාතන්ති අබ්භන්තරෙ අත්තනො විත්තෙයෙව ඡාතං, අනත්ථජනනාදිභයහෙතු. තං ජනො නාවබුජ්ඣතීති තං භයං බාලමහාජනො අවගන්ත්වා ඔතරිත්වා න ඡානාති. අත්ථන්ති ලුද්ධො පුග්ගලො ලොකියලොකුත්තරඅත්ථං න ඡානාති. ධම්මන්ති තස්ස හෙතුං. අන්ධතමන්ති බහලන්ධකාරං. යන්ති යස්මා, යං නරං වා. සහතෙති අභිභවති.

අප්ඤ්ඤාත්තන්ති සකසන්තානෙ. උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජන්ති පුබ්බන්තතො උද්ධං උප්පජ්ජමානා අභිතාය උප්පජ්ජන්ති දුක්ඛාය. තදුභයෙන අභාසුචිභාරාය. අභිතායාති චෙතසිකදුක්ඛත්ථාය. දුක්ඛායාති කායිකදුක්ඛත්ථාය. අභාසුචිභාරායාති තදුභයෙන න සුඛචිභාරත්ථාය. අථ වා “උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජන්ති හවඬගවලනතො පට්ඨාය යාව වොට්ඨබ්බතා, තාව උප්පජ්ජමානා නාම. වොට්ඨබ්බතං පන පත්වා අනිවත්තනභාවෙන උප්පජ්ජන්ති නාමා”ති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති.

තවසාරංච සම්ඵලන්ති අත්තතො එලෙන නාසිතං තවසාරසඬ්ඛාතං වෙළු විය. අරතීති කුසලෙසු ධම්මෙසු උක්කණ්ඨිතතා. රතීති පඤ්ඤාකාමගුණෙ අභිරතී. ලොමහංසොති කණ්ටකසදිසො හුත්වා උද්ධග්ගලොමො. ඉතොනිදානාති අයං අත්තභාවො නිදානං පච්චයො එතෙසන්ති ඉතොනිදානා. ඉතොජාති ඉතො අත්තභාවතො ජාතා. ඉතො සමුට්ඨාය මනොවිතක්කාති යථා දීඝසුත්තකෙන පාදෙ බද්ධං කාකං කුමාරකා තස්ස සුත්තස්ස පරියන්තං අඬගුලිං වෙයෙත්වා ඔස්සජ්ජන්ති, සො දුරං ගන්ත්වාපි පුන තෙසං පාදමුලෙයෙව පතති, එවමෙව ඉතො අත්තභාවතො සමුට්ඨාය පාපවිතක්කා විත්තං ඔස්සජ්ජන්ති.

“සාන්තෙවාසිකො”තිආදිකං පට්මසුත්තං කිලෙසෙන සහවාසං සන්ධාය වුත්තං. “තයොමෙ, භික්ඛවෙ, අත්තරාමලා”තිආදිකං දුතියං කුසලධම්මමලීනකරණවසෙන අත්ථානත්ථස්ස අජානනවසෙන ව. “තයො ඛො, මහාරාජ, පුරිසස්ස ධම්මා අප්ඤ්ඤාත්තං උප්පජ්ජමානා”තිආදිකං තතියං අත්තතො නිස්සයඝාතනවසෙන. “රාගො ව දොසො ව ඉතොනිදානා”තිආදිකං චතුත්ථං කිලෙසානං පතිට්ඨාදස්සනවසෙන වුත්තන්ති ඤාතබ්බං.

තතො තතො පරිස්සයතොති තම්භා තම්භා උපද්දවා. තං පුග්ගලන්ති වුත්තජ්ජකාරකිලෙසසමඬ්ඨිපුග්ගලං. දුක්ඛං අත්ථෙතීති දුක්ඛං අනු එති මාතු පච්ඡතො බීරපිවකො විය. අනුගච්ඡතීති සම්පං ගච්ඡති චොරඝාතකො විය වජ්ඣකප්පත්තස්ස. අත්ථායිකං භොතීති සම්පත්තං භොති ධම්මගන්ථිකාය පරිච්ඡෙදො විය. ජාතිදුක්ඛන්ති ජාතිසද්දස්ස තාව අනෙකෙ අත්ථා පවෙදිතා. යථා –

භවො කුලං නිකායො ව, සීලං පඤ්ඤාත්තී ලක්ඛණං;
පසුති සන්ධි වෙවාති, ජාතිඅත්ථා පවෙදිතා.

තථා භිස්ස “එකම්පි ජාතිං ද්වෙපි ජාතියො”තිආදිසු (පාරා. 12; දී. නි. 1.31; ම. නි. 2.257) භවො අත්ථො. “අක්ඛිත්තො අනුපක්කුට්ඨො

ජාතිවාදෙනා”ති (දී. නි. 1.303) එත්ථ කුලං. “අත්ථි, විසාබ්බෙ, නිගණ්ඨා නාම සමණජාති”ති (අ. නි. 3.71) එත්ථ නිකායො. “යතොහං, භගිනි, අරියාය ජාතියා ජාතො නාහිජානාමී”ති (ම. නි. 2.351) එත්ථ අරියසීලං. “තිරියා නාම තිණජාති නාහියා උග්ගන්ත්වා නහං ආභවිව යීතා අභොසී”ති (අ. නි. 5.196) එත්ථ පඤ්ඤත්ති. “ජාති ද්විභි ඛන්ධෙහි සඬගහිතා”ති (ධාතු. 71) එත්ථ සඬබ්බලක්ඛණං. “සම්පතිජාතො, ආනන්ද, බොධිසත්තො”ති (දී. නි. 2.31; ම. නි. 3.207) එත්ථ පසුති. “භවපච්චයා ජාති”ති (මහාව. 1; උදා. 1; ම. නි. 1.403; සං. නි. 2.53; විභ. 225; කථා. 450) ව, “ජාතිපි දුක්ඛා”ති (මහාව. 14; විභ. 190; දී. නි. 2.387; ම. නි. 2.373; සං. නි. 5.1081; පටි. ම. 2.30) ව එත්ථ පරියායතො පටිසන්ධික්ඛණො, නිජ්ජපරියායතො පන තත්ථ තත්ථ නිබ්බත්තමානානං සත්තානං යෙ යෙ ඛන්ධා පාත්ථගවන්ති, තෙසං තෙසං පට්ඨපාත්ථගාවො ජාති නාම.

කස්මා පනෙසා ජාති දුක්ඛාති වෙ? අනෙකෙසං දුක්ඛානං වත්ථුභාවතො. අනෙකානි හි දුක්ඛානි. සෙය්‍යාදීදං – දුක්ඛදුක්ඛං විපරිණාමදුක්ඛං සඬබ්බරදුක්ඛං පටිච්ඡන්තදුක්ඛං අජ්ජපට්ච්ඡන්තදුක්ඛං පරියායදුක්ඛං නිජ්ජපරියායදුක්ඛන්ති.

තත්ථ කායිකචෙතසිකා දුක්ඛචෙදනා සභාවතො ව නාමතො ව දුක්ඛත්තා “දුක්ඛදුක්ඛ”න්ති වුච්චති.

සුඛචෙදනා විපරිණාමෙන දුක්ඛුජ්ජත්තිහෙතුතො විපරිණාමදුක්ඛං. උපෙක්ඛාවෙදනා වෙච අවසෙසා ව තෙභුමකා සඬබ්බරා උදයබ්බයපිළිත්තතා සඬබ්බරදුක්ඛං.

කණ්ණසුලදන්තසුලරාගජපරිලාභදොසමොභජපරිලාභාදි කායිකචෙතසිකො ආබාධො පුච්ඡිත්වා ජාතිතබ්බතො උපක්කමස්ස ව අපාකට්ඨාවතො පටිච්ඡන්තදුක්ඛං. අපාකට්ඨක්ඛන්තිපි වුච්චති.

ද්වන්තිංසකම්මකාරණාදිසමුට්ඨානො ආබාධො අපුච්ඡිත්වාච ජාතිතබ්බතො උපක්කමස්ස ව පාකට්ඨාවතො අජ්ජපට්ච්ඡන්තදුක්ඛං. පාකට්ඨක්ඛන්තිපි වුච්චති.

යපෙත්වා දුක්ඛදුක්ඛං සෙසං දුක්ඛසච්චවිභවිගෙ ආගතං ජාතිආදි සබ්බමපි තස්ස තස්ස දුක්ඛස්ස වත්ථුභාවතො පරියායදුක්ඛං. දුක්ඛදුක්ඛං පන නිජ්ජපරියායදුක්ඛන්ති වුච්චති.

තත්‍රායං ජාති යං තං බාලපණ්ඩිතසුත්තාදීසු (ම. නි. 3.246 ආදයො) භගවතාපි උපමාවසෙන පකාසිතං ආපායිකං දුක්ඛං, යඤ්ච සුගතියමපි

මනුස්සලොකෙ ගබ්භොක්කන්තිමූලකාදිහෙදං දුක්ඛං උප්පජ්ජති, තස්ස චත්ථභාවතො දුක්ඛං.

තත්‍රිදං ගබ්භොක්කන්තිමූලකාදිහෙදං දුක්ඛං - අයඤ්ඨි සත්තො මාතුකුච්ඡිමහි නිබ්බත්තමානො න උප්පලපදුමපුණ්ඩරිකාදීසු නිබ්බත්තති, අථ ඛො හෙට්ඨා ආමාසයස්ස උපරි පක්කාසයස්ස උදරපටලපිට්ඨිකණ්ටකානං චෙමජ්ඣෙ පරමසම්බාධෙ නිබ්බන්ධකාරෙ නානාකුණපගන්ධපරිභාවිතෙ අසුචිපරමදුග්ගන්ධපවනවිවරිතෙ අධිමත්තජෙගුච්ඡෙ කුච්ඡ්පදෙසෙ පුතිමච්ඡපුතිකුමමාසවන්දනිකාදීසු කිමි විය නිබ්බත්තති. සො තත්ථ නිබ්බත්තො දස මාසෙ මාතුකුච්ඡසම්භවෙන උස්මනා පුට්ඨාකං විය පච්චමානො පිට්ඨපිණ්ඩි විය සෙදියමානො සමිඤ්ජනපසාරණාදිවිරහිතො අධිමත්තං දුක්ඛං පච්චනුභොගීති, ඉදං තාව ගබ්භොක්කන්තිමූලකං දුක්ඛං.

යං පන සො මාතු සහසා උපක්ඛලනගමනනිසිදනවුට්ඨානපරිවත්තනාදීසු සුරාධුත්තහත්ථගතො ඵලකො විය අහිතුණ්ඩිකහත්ථගතො සප්පපොතකො විය ච ආකඨ්ඨනපරිකඨ්ඨනඔධුනනද්ධුනනාදීනා උපක්කමෙන අධිමත්තං දුක්ඛං අනුභවති, යඤ්ච මාතු සීතුදකපානකාලෙ සීතනරකුපපත්තො විය උණ්භයාගුහත්තාදිඅජ්ඣොහරණකාලෙ අඬිගාරවුට්ඨිසම්පරිකිණ්ණො විය ලොණම්බිලාදිඅජ්ඣොහරණකාලෙ ඛාරාපට්ඨිකාදිකම්මකාරණපත්තො විය තිබ්බං දුක්ඛං අනුභොගීති, ඉදං ගබ්භපරිහරණමූලකං දුක්ඛං.

යං පනස්ස මුළුභගබ්භාය මාතුයා මිත්තාමච්චසුභජ්ජාදීහිපි අදස්සනාරහෙ දුක්ඛුප්පත්තිට්ඨානෙ ඡෙදනඵාලනාදීහි දුක්ඛං උප්පජ්ජති, ඉදං ගබ්භවිපත්තිමූලකං දුක්ඛං.

යං විජායමානාය මාතුයා කම්මජෙහි වාතෙහි පරිවත්තෙත්වා නරකපපාතං විය අතිභයානකං යොනිමග්ගං පටිපාතියමානස්ස පරමසම්බාධෙන ච යොනිමුඛෙන තාලච්ඡිග්ගලෙන විය මහානාගස්ස නිකඨ්ඨියමානස්ස නරකසත්තස්ස විය ච සඬ්ඝාතපබ්බතෙහි විචුණ්ණියමානස්ස දුක්ඛං උප්පජ්ජති, ඉදං විජායනමූලකං දුක්ඛං.

යං පන ජාතස්ස තරුණවණසදිසසුබ්බමාලසරීරස්ස හත්ථග්ගණන්භාපනධොවනචොලපරිමජ්ජනාදිකාලෙ සුවිමුඛබුරුධාරාහි විජ්ඣනඵාලනසදිසං දුක්ඛං උප්පජ්ජති, ඉදං මාතුකුච්ඡිතො බහිනික්ඛමනමූලකං දුක්ඛං.

යං පන තතො පරං පවත්තියං අත්තනාව අත්තානං වධෙන්තස්ස අචෙලකචතාදිවසෙන ආතාපනපරිතාපනානුයොගමනුයුත්තස්ස කොධවසෙන

අභුඤ්ජන්තස්ස උබ්බන්ධන්තස්ස ච දුක්ඛං හොති, ඉදං අත්තූපක්කමමුලකං දුක්ඛං.

යං පන පරතො වධබන්ධනාදීනි අනුභවන්තස්ස දුක්ඛං උප්පජ්ජති, ඉදං පරුපක්කමමුලකං දුක්ඛන්ති.

ඉති ඉමස්ස සබ්බස්සාපි දුක්ඛස්ස අයං ජාති වත්ථුමෙව හොති, ඉදං ජාතිදුක්ඛං අන්වෙති.

ජරාදුක්ඛන්ති දුවිධා ජරා - සඬ්ඛතලක්ඛණඤ්ච ඛණ්ඩිව්වාදිසම්මතො සන්තතියං එකභවපරියාපන්තො බන්ධපුරාණභාවො ච, සා ඉධ අධිජ්ජෙතා. සා පනෙසා දුක්ඛා සඬ්ඛාරදුක්ඛභාවතො වෙව දුක්ඛවත්ථුතො ච. යං හිදං අඬ්ඟපච්චඬ්ඟසිලීලභාවතො ඉන්ද්‍රියවිකාරවිරූපතා යොබ්බනවිනාසබලූපසාතසතිමතිවිජ්ජවාසපරපරිභවාදිඅනෙකපච්චයං කායිකචෙතසිකං දුක්ඛමුප්පජ්ජති, ජරා තස්ස වත්ථු. තෙනෙනං වුව්චති -

“අඬ්ඟානං සිලීලභාවා, ඉන්ද්‍රියානං විකාරතො;
යොබ්බනස්ස විනාසෙන, බලස්ස උපසාතතො.

“විජ්ජවාසා සතාදීනං, පුත්තදාරෙහි අත්තතො;
අප්පසාද්ද්‍රියතො වෙව, හියොසා බාලත්තපත්තියා.

“පජ්ජොති දුක්ඛං යං මච්චො, කායිකං මානසං තථා;
සබ්බමෙතං ජරාහෙතු, යස්මා තස්මා ජරා දුඛා”ති. (විභ. අට්ඨ. 192; විසුද්ධි. 2.542);

ඉදං ජරාදුක්ඛං අන්වෙතීති සම්බන්ධො. ඛ්‍යායීති විවිධං දුක්ඛං ආදහනි විදහතීති ඛ්‍යායි. ඛ්‍යායියති තාපයති කම්පයතීති චා ඛ්‍යායි.

මරණදුක්ඛන්ති එත්ථාපි දුවිධං මරණං සඬ්ඛතලක්ඛණඤ්ච, යං සන්ධාය වුත්තං “ජරාමරණං ද්විති බන්ධෙහි සඬ්ඟහිත”න්ති (ධාතු. 71). එකභවපරියාපන්තජීවිතින්ද්‍රියපබන්ධවිච්ඡේදො ච, යං සන්ධාය වුත්තං “නිච්චං මරණතො භය”න්ති (සු. නි. 581; ජා. 1.11.88). තං ඉධ අධිජ්ජෙතං. ජාතිපච්චයා මරණං උපක්කමමරණං සරසමරණං ආයුක්ඛයමරණං පුඤ්ඤක්ඛයමරණන්තිපි තස්සෙව නාමං. පුන ඛණිකමරණං සම්මුතිමරණං සමුච්ඡේදමරණන්ති අයම්පි හෙදො වෙදිතබ්බො. පවත්තෙ රූපාරූපධම්මානං හෙදො ඛණිකමරණං නාම. තිස්සො මතො චුස්සො මතොති ඉදං පරමත්ථතො සත්තස්ස අභාවා, සස්සං මතං, රුක්ඛො මතොති ඉදම්පි ජීවිතින්ද්‍රියස්ස අභාවා සම්මුතිමරණං නාම. බිණාසවස්ස අප්පට්ඨසන්ධිකා කාලකිරියා සමුච්ඡේදමරණං

නාම. බාහිරසම්මුතිමරණං යිපෙත්වා ඉතරං සම්මුතිමරණඤ්ච ඉධ යථාචුත්තජ්ජබන්ධවිච්ඡේදනභාවෙන සංඛගහිතං, දුක්ඛස්ස පන චත්ථභාවතො දුක්ඛං. තෙනෙනං වුව්චති -

“පාපස්ස පාපකම්මාදි-නිමිත්තමනුපස්සතො;
හද්දස්සාපසහන්තස්ස, වියොගං පියවත්ථුකං;
මීයමානස්ස යං දුක්ඛං, මානසං අවිසෙසතො.

“සබ්බෙසඤ්චාපි යං සන්ධි-බන්ධනවිච්ඡේදනාදිකං;
විතුජ්ජමානම්මානං, භොති දුක්ඛං සරීරජං.

“අසය්හමජ්ජනිකාරං, දුක්ඛස්සෙතස්සිදං යතො;
මරණං චත්ථු තෙනෙනං, දුක්ඛමිච්චෙව භාසිත”න්ති. (විභ. අට්ඨ. 193;
විසුද්ධි. 2.543);

සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසදුක්ඛන්ති එත්ථ සොකාදීසු සොකො නාම ඤාතිත්වසනාදීහි ඵ්ථිට්ඨස්ස අන්තොනිජ්ඣානලක්ඛණො චිත්තසන්තාපො. දුක්ඛො පනස්ස දුක්ඛදුක්ඛත්තා චෙව දුක්ඛස්ස ච චත්ථභාවතො. තෙනෙනං වුව්චති -

“සත්තානං හදයං සොකො, සල්ලං විය විතුජ්ජති;
අග්ගිතත්තොව නාරාවො, භුසඤ්ච ධහතෙ පුත.

“සමාවහති ච බ්‍යාධි-ජරාමරණහෙදනං;
දුක්ඛමපි විවිධං යස්මා, තස්මා දුක්ඛොති වුව්චති”ති. (විභ. අට්ඨ. 194;
විසුද්ධි. 2.544);

පරිදෙවො නාම ඤාතිත්වසනාදීහි ඵ්ථිට්ඨස්ස චචිපලාපො. දුක්ඛො පනස්ස සංසාරදුක්ඛභාවතො දුක්ඛචත්ථුතො ච. තෙනෙනං වුව්චති -

“යං සොකසල්ලවිහතො පරිදෙවමානො,
කණ්ඨොට්ඨනාලුතලසොසජ්ජපසය්හං;
භියොයාධිමත්තමධිගච්ඡතියෙව දුක්ඛං, දුක්ඛොති තෙන හගවා
පරිදෙවමානා”ති. (විභ. අට්ඨ. 195; විසුද්ධි. 2.545);

දුක්ඛං නාම කායපිළනලක්ඛණං කායිකං දුක්ඛං. දුක්ඛං පනස්ස දුක්ඛදුක්ඛත්තා චෙව මානසදුක්ඛාවහනතො ච. තෙනෙනං වුව්චති -

“පිළෙති කායිකමිදං, දුක්ඛං දුක්ඛඤ්ච මානසං භියොයා;

ජනයති යස්මා තස්මා, දුක්ඛන්ති විසෙසතො චුත්ත”න්ති. (විහ. අට්ඨ. 196-197; විසුද්ධි. 2.546);

දොමනස්සං නාම චිත්තපිළනලක්ඛණං මානසං දුක්ඛං. දුක්ඛං පනස්ස දුක්ඛදුක්ඛත්තා වෙව කායිකදුක්ඛාවහනතො ව. වෙනොදුක්ඛසමප්පිනා හි කෙසෙ පකිරිය කන්දන්ති, උරානි පතිපිසෙන්නි, ආවට්ටන්ති, විවට්ටන්ති, ඡින්නපපාතං පපතන්ති, සත්ථං ආහරන්ති, විසං බාදන්ති, රජ්ජුයා උබ්බන්ධන්ති, අග්ගිං පවිසන්ති, නානප්පකාරං දුක්ඛං අනුභවන්ති. තෙනෙනං වුවචති –

“පිළෙති යතො චිත්තං, කායස්ස ව පිළනං සමාවහති;
දුක්ඛන්ති දොමනස්සමිපි, දොමනස්සං තතො අභු”ති. (විහ. අට්ඨ. 196-197; විසුද්ධි. 2.547);

උපායාසො නාම ඤාතිබ්‍යසනාදිහි චුට්ඨස්ස අධිමත්තවෙනොදුක්ඛප්පභාවිතො දොසොයෙව. සඬ්ඛාරක්ඛන්ධපරියාපන්නො එකො ධම්මොති එකෙ. දුක්ඛො පනස්ස සඬ්ඛාරදුක්ඛභාවතො චිත්තං පරිදහනතො කායස්ස විහනනතො ව. තෙනෙනං වුවචති –

“චිත්තස්ස ව පරිදහනා, කායස්ස විහනනතො ව අධිමත්තං;
යං දුක්ඛමුපායාසො, ජනෙති දුක්ඛො තතො චුත්තො”ති. (විහ. අට්ඨ. 198; විසුද්ධි. 2.548);

එත්ථ ව මන්දග්ගිනා අන්තොභාජනෙ පාකො විය සොකො, තික්ඛග්ගිනා පච්චිමානස්ස භාජනතො ඛහි නික්ඛමනං විය පරිදෙවො, ඛහි නික්ඛන්තාවසෙසස්ස නික්ඛමිතුමිපි අප්පභොන්තස්ස අන්තොභාජනයෙව යාව පරික්ඛයා පාකො විය උපායාසො දට්ඨබ්බො.

තෙරගිකං දුක්ඛන්ති නිරයෙ පඤ්චවිධඛන්ධනාදිකං දුක්ඛං අන්වෙති, තං දෙවදුතසුත්තෙන දීපෙතබ්බං. තෙනෙනං වුවචති –

“ජායෙථ නො වෙ නරකෙසු සත්තො, තත්ථග්ගිදාහාදිකමප්පසය්හං;
ලහෙථ දුක්ඛං නු කුහිං පතිට්ඨං, ඉච්චාහ දුක්ඛාති මුනීධ ජාති”න්ති. (විහ. අට්ඨ. 191; විසුද්ධි. 2.541);

තිරච්ඡානයොනිකං දුක්ඛන්ති තිරච්ඡානෙසු කසාපතොදනාලනවිජ්ඣනාදිකං අනෙකවිධං දුක්ඛං අන්වෙති, තං බාලපණ්ඩිතසුත්තතො ගහෙතබ්බං. තෙනෙනං වුවචති –

“දුක්ඛං තිරච්ඡෙසු කසාපතොදදණ්ඩාහිසාතාදිභවං අනෙකං;
යං තං කථං තත්ථ භවෙය්‍ය ජාතිං, විනා තහිං ජාති තතොපි දුක්ඛා”ති.
(විභ. අට්ඨ. 191; විසුද්ධි. 2.541);

පෙත්තිවිසයිකං දුක්ඛන්ති පෙනෙසු පන බුජ්ජිපාස වාතාතපාදිනිබ්බත්තං
දුක්ඛඤ්ච ලොකන්තරෙ තිබ්බන්ධකාරෙ අසය්‍යසිතාදිදුක්ඛඤ්ච අන්වෙති.
තෙනෙතං වුව්වති –

“පෙනෙසු දුක්ඛං පන බුජ්ජිපාසාවාතාතපාදිජ්ජභවං විචිත්තං;
යස්මා අජාතස්ස න තත්ථ අත්ථි, තස්මාපි දුක්ඛං මුනි ජාතිමාහ.

“තිබ්බන්ධකාරෙ ව අසය්‍යසිතෙ, ලොකන්තරෙ යං අසුරෙසු දුක්ඛං;
න තං භවෙ තත්ථ න වස්ස ජාති, යතො අයං ජාති තතොපි දුක්ඛා”ති.
(විභ. අට්ඨ. 191; විසුද්ධි. 2.541);

මානුසිකං දුක්ඛන්ති මනුස්සෙසු වධබන්ධනාදිකං දුක්ඛං.
ගබ්භොක්කන්තිමූලකං දුක්ඛන්ති “අයඤ්චි සත්තො මාතුකුච්ඡිමිහි
නිබ්බත්තමානො න උජ්ජලපදුමපුණ්ඩරිකාදීසු නිබ්බත්තති”තිආදිනා නයෙන
යං ජාතිදුක්ඛං වුත්තං, ඉදං තාව ගබ්භොක්කන්තිමූලකං දුක්ඛං අන්වෙති.
ගබ්භෙ ධීතිමූලකං දුක්ඛන්ති යං පන “සො මාතු සහසා
උපක්ඛලනගමනනිසිදනා”තිආදිනා නයෙන යං තිබ්බං දුක්ඛං වුත්තං, ඉදං
ගබ්භෙ ධීතිමූලකං දුක්ඛං අන්වෙති. ගබ්භා වුට්ඨානමූලකං දුක්ඛන්ති “යං
පනස්ස මුල්භගබ්භාය මාතුයා මිත්තාමච්චසුහජ්ජාදිහිපි අදස්සනාරහෙ
දුක්ඛුජ්ජත්තිට්ඨානෙ”තිආදිනා නයෙන යං දුක්ඛං වුත්තං, ඉදං මාතුකුච්ඡිතො
බහි නික්ඛන්තමූලකං දුක්ඛං අන්වෙති. තෙනෙතං වුව්වති –

“යඤ්චාපි ගුප්තරකෙ විය මාතුගබ්භෙ,
සත්තො වසං විරමතො බහි නික්ඛමනඤ්ච;
පජ්ජොති දුක්ඛමතිසොරමිදම්පි නත්ථි,
ජාතිං විනා ඉතිපි ජාති අයඤ්චි දුක්ඛා.

“කිං භාසිතෙන බහුනා නනු යං කුහිඤ්චි,
අත්ථිධ කිඤ්චිරපි දුක්ඛමිදං කදාවි;
නෙවත්ථි ජාතිවිරහෙ යදතො මහෙසි,
දුක්ඛාති සබ්බපයමං ඉමමාහ ජාති”න්ති. (විභ. අට්ඨ. 191; විසුද්ධි. 2.541);

ජාතස්සුපනිබන්ධකං දුක්ඛන්ති ජාතස්ස උපනිබන්ධනං
 න්හානලෙපනබාදනපිවනාදිජග්ගනදුක්ඛං අන්වෙති. ජාතස්ස පරාධෙය්‍යකං
 දුක්ඛන්ති පරස්ස අඤ්ඤස්ස ආයත්තං ඉස්සරියදුක්ඛං අන්වෙති. “සබ්බං
 පරවසං දුක්ඛං”න්ති හි වුත්තං. අත්තූපක්කමං දුක්ඛන්ති යං අත්තනාව අත්තනාං
 වධෙත්තස්ස අවෙලකවතාදිවසෙන ආතාපනපරිතාපනානුයොගමනුයුත්තස්ස
 කොධවසෙන අභුඤ්ජන්තස්ස උබ්බන්ධන්තස්ස ච දුක්ඛං හොති, ඉදං
 අත්තූපක්කමං දුක්ඛං අන්වෙති. පරුපක්කමං දුක්ඛන්ති යං පරතො
 වධබන්ධනාදීනි අනුභවන්තස්ස උප්පජ්ජති, ඉදං පරුපක්කමං දුක්ඛං අන්වෙති.
 දුක්ඛදුක්ඛන්ති කායිකචෙතසිකා දුක්ඛා වෙදනා සභාවතො ච නාමතො ච
 දුක්ඛන්තා දුක්ඛදුක්ඛං, ඉදං දුක්ඛදුක්ඛං අන්වෙති. සඬ්ඛාරදුක්ඛන්ති
 උපෙක්ඛාවෙදනා වෙච අවසෙසා ච තෙභූමකසඬ්ඛාරා උදයබ්බයපිළිත්තතා
 සඬ්ඛාරදුක්ඛං, ඉදං සඬ්ඛාරදුක්ඛං අන්වෙති. විපරිණාමදුක්ඛන්ති සුඛවෙදනා
 විපරිණාමදුක්ඛස්ස හෙතුතො විපරිණාමදුක්ඛං, ඉදං විපරිණාමදුක්ඛං අන්වෙති.

මාතුමරණන්ති මාතුයා මරණං. පිතුමරණන්ති පිතුතො මරණං.
 භාතුමරණන්ති ජෙට්ඨකනිට්ඨභාතුනං මරණං. භගිනිමරණන්ති
 ජෙට්ඨකනිට්ඨභගිනීනං මරණං. පුත්තමරණන්ති පුත්තනං මරණං.
 ධිතුමරණන්ති ධිතුනං මරණං. ඤාතිබ්‍යසනං දුක්ඛන්ති ඤාතීනං බ්‍යසනං,
 චොරරොගභයාදීහි ඤාතික්ඛයො, ඤාතිවිනායොති අත්ථො. තෙන
 ඤාතිබ්‍යසනෙන ථුට්ඨස්ස අජ්ඣොත්ථට්ඨස්ස අභිභූතස්ස උප්පන්නං දුක්ඛං
 ඤාතිබ්‍යසනං දුක්ඛං, තං ඤාතිබ්‍යසනං දුක්ඛං අන්වෙති. සෙසෙසුපි එසෙව
 නයො. අයං පන විසෙසො — හොගානං බ්‍යසනං හොගබ්‍යසනං,
 රාජචොරාදිවසෙන හොගක්ඛයො, හොගවිනායොති අත්ථො. වුත්තනයෙන තං
 හොගබ්‍යසනං දුක්ඛං අන්වෙති. රොගබ්‍යසනන්ති රොගො ඵච බ්‍යසනං
 රොගබ්‍යසනං. රොගො හි ආරොග්‍යං බ්‍යසති විනායෙතීති බ්‍යසනං,
 වුත්තනයෙන තං රොගබ්‍යසනං දුක්ඛං අන්වෙති. සීලබ්‍යසනං දුක්ඛන්ති සීලස්ස
 බ්‍යසනං සීලබ්‍යසනං, දුස්සීලාස්සෙතං නාමං. වුත්තනයෙන තං සීලබ්‍යසනං
 දුක්ඛං අන්වෙති. සම්මාදිට්ඨිං විනාසයමානා උප්පන්නා දිට්ඨියෙව බ්‍යසනං
 දිට්ඨිබ්‍යසනං, වුත්තනයෙන තං දිට්ඨිබ්‍යසනං දුක්ඛං අන්වෙති. එත්ථ ච පුරිමානි
 ද්වෙ අනිජ්ජන්තානි, පච්ඡිමානි තිණි නිජ්ජන්තානි තිලක්ඛණාභතානි. පුරිමානි
 ච තිණි තෙව කුසලානි නාකුසලානි. සීලදිට්ඨිබ්‍යසනද්වයං අකුසලං.

යථාති ඔපම්මෙ. භින්නං නාවන්ති සිටිලබන්ධනං නාවං, ජජ්ජරිභූතං චා
 පදරුග්ඝාටිමං චා. දකමෙසින්ති උදකදායිං උදකජ්ජවෙසනිං. තතො තතො
 උදකං අන්වෙතීති තතො තතො භින්නට්ඨානතො උදකං පවිසති. පුරතොපීති
 නාවාය පුරිමභාගතොපි. පච්ඡතොපීති තස්සා පච්ඡිමභාගතොපි. හෙට්ඨතොපීති

අධොභාගතොපි. පස්සතොපීති උභයපස්සතොපි. යං අන්තරන්තරා න චුත්තං, තං පාඨානුසාරෙන චෙදිතබ්බං.

තස්මා කායගතාසතිආදිභාවනාය ජන්තු, සදා සතො හුත්වා වික්ඛම්භනසමුච්ඡේදවසෙන රූපාදීසු වත්ථුකාමෙසු සබ්බජ්ජකාරමපි කිලෙසකාමං පරිවජ්ජෙන්නො කාමානි පරිවජ්ජෙය්‍යා. එවං තෙ කාමෙ පහාය තජ්ජභානකරමග්ගෙනෙව චතුබ්බිධමපි ඔසං තරෙය්‍යා තරිතුං සක්කුණෙය්‍යා. තතො යථා පුරිසො ගරුකං නාවං උදකං සිඤ්චිත්වා ලහුකාය නාවාය අජ්ජකසිරෙනෙව පාරගු භවෙය්‍යා පාරං ගච්ඡෙය්‍යා, එවමෙවං අත්තභාවනාවං කිලෙසුදකගරුකං සිඤ්චිත්වා ලහුකෙන අත්තභාවෙන පාරගු භවෙය්‍යා. සබ්බධම්මපාරං නිබ්බානං ගතො භවෙය්‍යා, අරහත්තජ්ජත්තියා ගච්ඡෙය්‍යා අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බානෙනානි අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

තස්මාති යස්මා ජාතිආදිකං දුක්ඛං එතං පුග්ගලං අන්වෙති, තස්මා. තංකාරණා තංභෙතුතිආදීසුපි එසෙව නයො. යස්මා චුත්තජ්ජකාරදුක්ඛං එතං අන්වෙති, තංභෙතු. යස්මා අන්වෙති තජ්ජච්චයා, යස්මා අන්වෙති තංනිදානන්ති එවං පදයොජනා කාතබ්බා. භෙතුතිආදීනි කාරණචෙවචනානි. කාරණඤ්ඤි තෙන තස්ස ඵලං හිනොති පවත්තතීති භෙතු. තං තං පටිච්ච ඵලං එති පවත්තතීති පච්චයො. “හන්ද නං ගණ්හථා”ති දස්සෙන්නං විය අත්තතො ඵලං නිදෙතීති නිදානං.

“තංකාරණාති අකාරණනික්කාරණපටිසෙධො. තංභෙතුති අභෙතුමහාභූතභෙතුපටිසෙධො. තජ්ජච්චයාති අජ්ජච්චයෙන සද්ධිං අසාධාරණපච්චයපටිසෙධො. තංනිදානාති අනිදානෙන සහ ආගමාධිගමනිදානපටිසෙධො”ති එවමෙකෙ වණ්ණෙයන්ති. එතං ආදීනවං සම්පස්සමානොති එතං චුත්තජ්ජකාරං උපද්දවං විපස්සනාඤ්ඤානෙක සම්මා පස්සමානො දක්ඛමානො.

සදාති මූලපදං. පුන සදාති අත්ථපදං. සදාති සබ්බදිවසෙ. සබ්බදාති සබ්බස්මිං කාලෙ. සබ්බකාලන්ති පුබ්බණ්ණාදිසබ්බකාලං. නිච්චකාලන්ති දිවසෙ දිවසෙ. ධූවකාලන්ති අබ්බොච්ඡින්නකාලං. සතතන්ති නිරන්තරං. සම්මතන්ති එකීභූතං. අබ්බොකිණ්ණන්ති අඤ්ඤාන අසම්මිස්සං. පොඬ්ඛානුපොඬ්ඛන්ති පටිපාටියා සට්ඨං “පොඬ්ඛානුපොඬ්ඛං අවිරාධිතං උපට්ඨාති”තිආදීසු (සං. නි. 5.1115) විය. උදකුමිකජාතන්ති නිබ්බත්තඋදකඋමිතරඬ්ඛං විය. අවිච්ඡිති අවිරලං. සත්තතීති අනුපච්ඡින්නං. සහිතන්ති සට්ඨං එකීභූතං වා “සහිතං මෙ, අසහිතං තෙ”තිආදීසු (දී. නි.

1.202) විය. එස්සිතන්ති චුසිතං “නිවාතෙ චුසිතග්ගලෙ”තිආදීසු විය. පුරෙහත්තං පච්ඡාභත්තන්ති ද්වෙ පදානි දිවාකාලවිභාගවසෙන. පූර්මං යාමං මජ්ඣමං යාමං පච්ඡමං යාමන්ති තිණි රත්තිවිභාගවසෙන. කාලෙ ජුණ්හෙති අඛිඨමාසවසෙන. වස්සෙ...පෙ.... ගිම්හෙති තිණි උතුරවසෙන. පූර්මෙ වයොඛන්ධෙ...පෙ.... පච්ඡමෙ වයොඛන්ධෙති තිණි වයොවිභාගවසෙන වුත්තානීති ඤාතබ්බං.

සතොති චතුහි කාරණෙහි සතො. “කායෙ කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානං භාවෙන්තො සතො”තිආදීති “එවං සමුච්ඡේදතො කාමෙ පරිවජ්ජෙය්‍යා”ති පරියොසානානි වුත්තත්ථානෙනව. අපි ච සත්තත්තා සතොති තිසු වත්ථුසු සත්තභාවෙන වා තයො කිලෙසෙ පටික්කමාපෙතුං සත්තිභාවෙන වා සත්තත්තා සතො. සත්තත්තාති කිලෙසොපක්කිලෙසෙ පලාපෙත්වා යානෙන ච ආරම්මණෙන ච පමොවෙන්වා සත්තත්තා සතො. සමිතත්තාති ඉට්ඨඵලදායකපුඤ්ඤෙන ච අනිට්ඨඵලදායකපාපෙන ච සමිතත්තා සතො. සත්තධම්මසමන්තාගතොති සප්පුරිසධම්මෙ භජනතො බුද්ධාදිඅරියපුග්ගලෙ සෙවනතො සත්තධම්මසමන්තාගතත්තා සතො.

වත්ථුකාමෙ පරිජානිත්වාති එතෙ වුත්තප්පකාරෙ තෙභූමකෙ වත්ථුකාමෙ තීරණපරිඤ්ඤාය ජානිත්වා. පභායාති කිලෙසකාමෙ පභානපරිඤ්ඤාය පරිච්චජිත්වා. පජහිත්වාති ඡඩ්ඛෙන්වා. කිං කචචරං විය පිටකෙනාති? න හි, අපි ච බො තං විනොදෙන්වා තරිත්වා විජ්ඣිත්වා නීහරිත්වා. කිං බලිබද්දම්ච පතොදෙනාති? න හි, අථ බො තං බ්‍යන්තිං කරිත්වා විගතන්තං කරිත්වා. යථාස්ස අන්තොපි නාවසිස්සති, අන්තමසො භඩ්ගමත්තම්පි, තථා තං කරිත්වා. කථං පන තං තථා කතන්ති? අනභාවං ගහෙන්වා අනු අභාවං ගමෙන්වා. සමුච්ඡේදප්පභානෙන යථා සමුච්ඡන්තා හොති, තථා කරිත්වාති වුත්තං හොති. එස නයො කාමච්ඡන්දනීවරණාදීසු.

කාමොසන්තිආදීසු පඤ්චකාමගුණිකරාගො අවසීදනට්ඨෙන “කාමොසො”ති වුච්චති. භවොසොති රූපාරූපභවෙසු ඡන්දරාගො ඤානනිකන්ති ච. දිට්ඨොසොති සස්සතදිට්ඨාදිසභගතා භවෙ පත්ථනායෙව, දිට්ඨොසො භවොසෙ එව සමොධානං ගච්ඡති. අවිජ්ජොසො චතුසු සච්චෙසු අඤ්ඤාණං. තත්ථ කාමගුණෙ අස්සාදතො මනසි කරොතො අනුප්පන්තො ච කාමොසො උප්පජ්ජති, උප්පන්තො ච කාමොසො සංවඛ්ඪති. මහග්ගතධම්මෙ අස්සාදතො මනසි කරොතො අනුප්පන්තො ච භවොසො උප්පජ්ජති, උප්පන්තො ච සංවඛ්ඪති. තෙභූමකධම්මෙසු චතුර්විපල්ලාසපද්ධිනභාවෙන අනුප්පන්තො ච අවිජ්ජොසො උප්පජ්ජති, උප්පන්තො ච සංවඛ්ඪතීති වෙදිතබ්බො. වුත්තනයපච්චනීකතො සුක්කපක්ඛො විත්ථාරෙතබ්බො.

අප්පණ්ණිතවිමොක්ඛං පටිපන්නො කාමොසං, අනිමිත්තවිමොක්ඛං පටිපන්නො භවොසං, සුඤ්ඤතවිමොක්ඛං පටිපන්නො අවිජ්ජොසඤ්ච තරෙය්‍ය. පට්ඨමග්ගවසෙන තරෙය්‍ය, දුතියමග්ගවසෙන උත්තරෙය්‍ය, තතියමග්ගවසෙන පතරෙය්‍ය, චතුත්ථමග්ගවසෙන සමතික්කමෙය්‍ය, එලවසෙන චීතිවත්තෙය්‍යාති. අථ වා “කාමොසවසෙන තරෙය්‍ය, භවොසවසෙන උත්තරෙය්‍ය, දිට්ඨොසවසෙන පතරෙය්‍ය, අවිජ්ජොසවසෙන සමතික්කමෙය්‍ය, සබ්බොසවසෙන චීතිවත්තෙය්‍යා”ති එවමෙකෙ වණ්ණෙයන්ති.

ගරුකන්ති න සල්ලභුකං. භාරිකන්ති භාරභණ්ඩං එත්ථ ධපයන්තීති භාරිකං. උදකං සිත්වාති උදකං සිඤ්චිත්වා. ඔසිඤ්චිත්වාති අතිරෙකං සිඤ්චිත්වා. ඡඩ්ඛෙත්වාති පාතෙත්වා. ලභුකායාති සල්ලභුකාය. බ්ජ්ජන්ති සීසං. ලභුන්ති තංඛණං. අප්පකසිරෙනෙවාති නිදුක්ඛෙනෙව. පාරං වුව්චති අමතං නිබ්බානන්ති සක්කායඔරතො පාරභූතං පාරං. තණ්හාවානතො නික්ඛන්තං නිබ්බානං කථීයති. යොසොති යො එසො. සබ්බසඩ්ධාරසමථොතිආදි සබ්බං නිබ්බානමෙව. යස්මා හි තං ආගම්ම සබ්බසඩ්ධාරවිජ්ජන්දිතාති සමන්ති වූපසමන්ති, තස්මා “සබ්බසඩ්ධාරසමථො”ති වුව්චති. යස්මා චෙතං ආගම්ම සබ්බෙ උපධයො පටිනිස්සට්ඨා හොන්ති, සබ්බා තණ්හා බීයන්ති, සබ්බෙ කිලෙසරජ්ජා විරජ්ජන්ති, සබ්බං දුක්ඛං නිරුජ්ඣති, තස්මා “සබ්බුපධිපටිනිස්සග්ගො, තණ්හක්ඛයො, විරාගො, නිරොධො”ති වුව්චති. යා පනෙසා තණ්හා භවෙන භවං, එලෙන වා සද්ධිං කම්මං විනති සංසිබ්බතීති කත්වා වානන්ති වුව්චති, තතො නික්ඛන්තං වානතොති නිබ්බානං. පාරං ගච්ඡෙය්‍ය නිමිත්තවසෙන එකතො වුට්ඨානගොත්‍රභුඤාණෙන නිබ්බානපාරං පාපුණෙය්‍ය. අධිගච්ඡෙය්‍ය නිමිත්තපවත්තෙහි උභතොවුට්ඨානමග්ගඤාණෙන නිබ්බානපාරං විසෙසෙන පාපුණෙය්‍ය. චූසෙය්‍ය නිබ්බානාරම්මණඵලවිත්තවසෙන නිබ්බානපාරං චූසෙය්‍ය. සච්ඡිකරෙය්‍ය ගුණවසෙන චූසිත්වා පච්චවෙක්ඛණඤාණෙන නිබ්බානපාරං පච්චක්ඛං කරෙය්‍ය. අථ වා “පට්ඨමග්ගෙන පාරං ගච්ඡෙය්‍ය, දුතියෙන අධිගච්ඡෙය්‍ය, තතියෙන චූසෙය්‍ය, චතුත්ථෙන සච්ඡි කරෙය්‍යා”ති එවමෙකෙ වණ්ණෙයන්ති. යොපි පාරං ගන්තුකාමොති යො කොචි විපස්සනාඤාණෙ ධීතො පුග්ගලො නිබ්බානපාරං ගන්තුකාමො, සොපි අවස්සං තත්ථ ගමිස්සතීති පාරගු. චුත්තඤ්ඤෙනං - “ඔතිණ්ණොමිහි ජාතියා ජරාය මරණෙන සොකෙහි පරිදෙවෙහි දුක්ඛෙහි දොමනස්සෙහි උපායාසෙහි”තිආදි. පුබ්බභාගෙ අජ්ඣාසයවසෙන විපස්සනායොගෙන ච, සොපි පාරගු නාම. යොපි පාරං ගච්ඡතීති යොපි මග්ගසමඬ්ඨී නිබ්බානපාරං ගච්ඡති, සොපි පාරගු නාම. යොපි

පාරං ගතොති යොපි මග්ගෙන කිව්වං නිට්ඨාපෙත්වා එලෙ ධීතො නිබ්බානපාරච්ඡගතො, සොපි පාරගු නාම.

තං ජීනවචනෙන දස්සෙතුං “චුත්තම්පි හෙනං භගවතා - තිණ්ණො පාරච්ඡගතො ඵලෙ තිට්ඨති බ්‍රාහ්මණො”ති ආදිමාහ. අභිඤ්ඤාපාරගුති අධිගතෙන ඤාණෙන ඤාතපරිඤ්ඤාය නිබ්බානපාරං ගන්තුකාමො ගච්ඡති, ගතොති පාරගු. පරිඤ්ඤාපාරගුති සබ්බධම්මානං තීරණපරිඤ්ඤාය සමතික්කමිත්වා චුත්තනයෙන පාරගු. පභානපාරගුති සමුදයපක්ඛිකානං කිලෙසානං පභානපරිඤ්ඤාය සමතික්කමිත්වා චුත්තනයෙන පාරගු. යො හි සබ්බධම්මං පරිජානාති, සො තිහි පරිඤ්ඤාහි පරිජානාති ඤාතපරිඤ්ඤාය තීරණපරිඤ්ඤාය පභානපරිඤ්ඤායාති. තත්ථ කතමා ඤාතපරිඤ්ඤා? සබ්බධම්මං ජානාති “ඉමෙ අජ්ඣත්තිකා, ඉමෙ බාහිරා, ඉද්ධස්ස ලක්ඛණං, ඉමානි රසපච්චුපට්ඨානපදට්ඨානානි”ති, අයං ඤාතපරිඤ්ඤා. කතමා තීරණපරිඤ්ඤා? එවං ඤාතං කත්වා ලබ්භමානවසෙන සබ්බධම්මං තීරෙති “අනිච්චතො දුක්ඛතො රොගතො”ති ආදිනා (සං. නි. 3.122), අයං තීරණපරිඤ්ඤා. කතමා පභානපරිඤ්ඤා? එවං තීරයිත්වා අග්ගමග්ගෙන ධම්මෙසු ඡන්දරාගං පජහති, අයං පභානපරිඤ්ඤාති. ඉමා පරිඤ්ඤායො සන්ධාය “සො අභිඤ්ඤාපාරගු පරිඤ්ඤාපාරගු පභානපාරගු”ති ආහ.

භාවනාපාරගුති භාවනාය කොට්ඨං පත්වා මග්ගවසෙන නිබ්බානපාරං ගතො. සච්ඡිකිරියාපාරගුති ඵලනිබ්බානවසෙන සච්ඡි කිරියාඵලනිබ්බානපාරං ගතො. සමාපත්තිපාරගුති අට්ඨන්තං සමාපත්තීනං පාරං පත්තො. සබ්බධම්මානන්ති පඤ්චක්ඛන්ධාදිසබ්බධම්මානං. සබ්බදුක්ඛානන්ති ජාතිදුක්ඛාදිසබ්බදුක්ඛානං. සබ්බකිලෙසානන්ති කායදූව්චරිතාදිසබ්බකිලෙසානං. අරියමග්ගානන්ති සොතාපත්තිමග්ගාදිවතුන්තං අරියමග්ගානං. නිරොධස්සාති නිබ්බානස්ස. සබ්බසමාපත්තීනන්ති සබ්බාසම්පි අට්ඨන්තං රූපාරූපසමාපත්තීනං. සොති සො අරියො. වසිජ්ජත්තොති වසිභාවජ්ජත්තො. අථ වා කන්තභාවං ඉස්සරියභාවං නිජ්ජන්තභාවං පත්තො. පාරමිජ්ජත්තොති පාරමිති අවසානං නිට්ඨානං, උත්තමභාවං වා තං පත්තො. කත්ථ පත්තොති ආහ “අරියස්මිං සීලස්මි”න්ති ආදි. තත්ථ අරියස්මිං සීලස්මිත්ති නිද්දොසෙ සීලස්මිං. අරියස්මිං සමාධිස්මිත්ති නිද්දොසෙ සමාධිස්මිං. අරියාය පඤ්ඤායාති නිද්දොසාය පඤ්ඤාය. අරියාය විමුක්තියාති නිද්දොසාය ඵලවිමුක්තියා. පුරිමෙන වාචාකම්මන්තාජීවා ගහිතා, දුතියෙන වායාමසතිසමාධයො ගහිතා, තතියෙන විතක්කසම්මාදිට්ඨියො ගහිතා, චතුත්ථෙන තංසම්පයුත්තා සෙසධම්මා ගහිතාති වෙදිතබ්බා.

අන්තගතොති මග්ගෙන සඬ්ඛාරලොකන්තං ගතො. අන්තප්පත්තොති තමෙව ලොකන්තං ඵලෙන පත්තො. කොට්ඨගතොති මග්ගෙන සඬ්ඛාරකොට්ඨං ගතො. කොට්ඨප්පත්තොති තමෙව කොට්ඨං ඵලෙන පත්තො. පරියන්තගතොති මග්ගෙන ඛන්ධායතනාදිලොකපරියන්තං පරිච්ඡේදං පරිවට්ඨමං කත්වා ගතො. පරියන්තප්පත්තොති තමෙව ලොකං ඵලෙන පරියන්තං කත්වා පත්තො. වොසානගතොති මග්ගෙන අවසානං ගතො. වොසානප්පත්තොති ඵලෙන අවසානං පත්තො. තාණගතොති මග්ගෙන තායනං ගතො. තාණප්පත්තොති ඵලෙන තායනං පත්තො. ලෙණගතොති මග්ගෙන නිලීයනං ගතො. ලෙණප්පත්තොති තං ඵලෙන නිලීයනං පත්තො. සරණගතොති මග්ගෙන පතිට්ඨං ගතො. සරණප්පත්තොති ඵලෙන සරණං පත්තො. අභයගතොති මග්ගෙන නිබ්භයං ගතො. අභයප්පත්තොති ඵලෙන නිබ්භයං නිබ්බානං පත්තො. අවිචුතගතොති චුතිවිරහිතං නිබ්බානං මග්ගෙන ගතො. අවිචුතප්පත්තොති තං ඵලෙන පත්තො. අමතගතොති මරණරහිතං නිබ්බානං මග්ගෙන ගතො. අමතප්පත්තොති තං ඵලෙන පත්තො. නිබ්බානගතොති තණ්හාවානතො නික්ඛන්තං නිබ්බානං මග්ගෙන ගතො. නිබ්බානප්පත්තොති තමෙව ඵලෙන පත්තො. සො වුට්ඨවාසොති සො අරහා දසසු අරියවාසෙසු වසි පරිවසි වුට්ඨො වුට්ඨාති ච වුට්ඨවාසො. විණ්ණුවරණොති සීලෙන සහ අට්ඨසු සමාපත්තිසු විණ්ණුවසිති විණ්ණුවරණො. ගතද්ධොති සංසාරද්ධානං අතික්කන්තො. ගතදිසොති සුපිනන්තෙනපි අගතපුබ්බං නිබ්බානදිසං ගතො. ගතකොට්ඨොති අනුපාදිසෙසනිබ්බානකොට්ඨං ගතො හුත්වා යීතො. පාලිතබ්බමවරියොති රක්ඛිතබ්බමවරියො. උත්තමදිට්ඨිප්පත්තොති උත්තමං සම්මාදිට්ඨිං පත්තො. පටිච්ඡිදාකුප්පොති අකුප්පං අවලනං අරහත්තඵලං පටිච්ඡික්කිත්වා යීතො. සච්ඡිකතනිරොධොති නිරොධං නිබ්බානං සච්ඡිකත්වා යීතො.

දුක්ඛං තස්ස පරිඤ්ඤාතන්ති තිවිධං දුක්ඛං තෙන සමතික්කමිත්වා පරිච්ඡින්නං. අභිඤ්ඤායන්ති සභාවලක්ඛණාවබෝධවසෙන සොහනෙන ආකාරෙන ජානිතබ්බං. අභිඤ්ඤාතන්ති අධිකෙන ඤාණෙන ඤාතං. පරිඤ්ඤායන්ති සාමඤ්ඤලක්ඛණාවබෝධවසෙන කිච්චසමාපන්නවසෙන ච ඛ්‍යාපිත්වා පරිජානිතබ්බං. පරිඤ්ඤාතන්ති සමන්තතො ඤාතං. භාවෙනබ්බන්ති වඩ්ඪෙතබ්බං. සච්ඡිකාතබ්බන්ති පච්චක්ඛං කාතබ්බං. දුට්ඨා හි සච්ඡිකිරියා පටිලාභසච්ඡිකිරියා ආරම්මණසච්ඡිකිරියා වාති.

උක්ඛිත්තපලිසොති එත්ථ පලිසොති වට්ටමුලිකා අවිජ්ජා. අයඤ්චි දුක්ඛිපනට්ඨොති “පලිසො”ති වුච්චති. තෙනෙස තස්සා උක්ඛිත්තත්තා “උක්ඛිත්තපලිසො”ති වුත්තො. සංකිණ්ණපරිබොති පරිබා වුච්චති

පුනඛිභවදායකො භවෙසු ජායනවසෙන වෙව සංසරණවසෙන ව “ජාතිසංසාරො”ති ලද්ධනාමානං පුනඛිභවක්ඛන්ධානං පච්චයො කම්මාභිසඬ්ඛාරො. සො හි පුනප්පුනං උප්පත්තිකරණවසෙන පරික්ඛිපිත්වා ධීතත්තා “පරිබා”ති වුච්චති. තෙනෙස තස්සා සංකිණ්ණත්තා විකිණ්ණත්තා “සංකිණ්ණපරිබො”ති වුත්තො. අබ්බුළුභෙසිකොති එසිකාති වට්ටමුලිකා තණ්හා. අයඤ්ඤි ගම්භීරානුගතට්ඨෙන “එසිකා”ති වුච්චති. තෙනෙස තස්සා අබ්බුළුභත්තා ලුඤ්චිත්වා ජඩ්ඨිතත්තා “අබ්බුළුභෙසිකො”ති වුච්චති. නිරග්ගලොති අග්ගලං වුච්චන්ති ඔරම්භාගජනකාති කාමභවෙ උප්පත්තිපච්චයාති ඔරම්භාගියාති. එතාති හි මහාකවාටං විය නගරද්වාරං විත්තං පිදහිත්වා ධීතත්තා “අග්ගල”න්ති වුච්චන්ති. තෙනෙස තෙසං නිරග්ගලත්තා හින්තත්තා “නිරග්ගලො”ති වුත්තො. අරියොති නික්කිලෙසො පරිසුද්ධො. පන්තද්ධජොති පාතිතමානද්ධජො. පන්තභාරොති ඛන්ධභාරකිලෙසභාරඅභිසඬ්ඛාරභාරපඤ්චකාමගුණභාරා පන්තා ඔරොපිතා අස්සාති පන්තභාරො. අපි ව ඉධ මානභාරස්සෙව ඔරොපිතත්තා “පන්තභාරො”ති අධිජ්ජෙතො. විසංයුත්තොති චතුහි යොගෙහි සබ්බකිලෙසෙහි ව විසංයුත්තො. ඉධ පන මානයොගෙනෙව විසංයුත්තත්තා “විසංයුත්තො”ති අධිජ්ජෙතො.

එත්තාවතා ථෙරෙන මග්ගෙන කිලෙසෙ බෙපෙත්වා නිරොධසයනවරගතස්ස ඛිණ්ණාසවස්ස නිබ්බානාරම්මණං ඵලසමාපත්තිං අප්පෙත්වා විහරණකාලො දස්සිතො. යථා හි ද්වෙ නගරාති එකං වොරනගරං, එකං බෙමනගරං. අථ එකස්ස මහායොධස්ස එවං ඉච්ඡා උප්පජ්ජෙය්‍ය “යාවිමං වොරනගරං තිට්ඨති, තාව බෙමනගරං භයතො න මුච්චති. වොරනගරං අනගරං කර්ස්සාමි”ති සන්තාහං කත්වා බග්ගං ගහෙත්වා වොරනගරං උපසඬ්ඛිතත්වා නගරද්වාරෙ උස්සාපිතෙ එසිකත්ථම්මෙහ බග්ගෙන ඡින්දිත්වා සද්ධිං ද්වාරබාහාහි කවාටං හින්දිත්වා පලිසං උක්ඛිපිත්වා පාකාරං හින්දන්තො පරිබං සංකිරිත්වා නගරසොහනත්ථාය උස්සාපිතෙ ධජෙ පාතෙත්වා නගරං අග්ගිනා ඤාපෙත්වා බෙමනගරං පවිසිත්වා උපරිපාසාදමාරුය්හ ඤාතිගණපරිවුතො සුරසභොජනං භුඤ්ජෙය්‍ය. එවං වොරනගරං විය සක්කායො, බෙමනගරං විය නිබ්බානං, මහායොධො විය යොගාවචරො. තස්සෙවං හොති “යාව සක්කායවට්ටං වට්ටති, තාව ද්වත්තිංසකම්මකාරණෙහි අට්ඨනවුතිරොගෙහි පඤ්චවිසතිමභබ්භයෙහි ව පරිමුච්චනං නත්ථි”ති. සො මහායොධො විය සන්තාහං සීලසන්තාහං කත්වා පඤ්ඤාතිණ්හබග්ගං ගහෙත්වා බග්ගෙන එසිකත්ථම්මෙහ විය අරහත්තමග්ගෙන තණ්හෙසිකං ඡින්දිත්වා, සො යොධො සද්වාරබාහකං නගරකවාටං විය පඤ්චොරම්භාගියසංයොජනග්ගලං උග්ගොටෙත්වා, සො යොධො පලිසං විය අවිජ්ජාපලිසං උක්ඛිපිත්වා, සො යොධො පාකාරං හින්දන්තො පරිබං විය කම්මාභිසඬ්ඛාරපාකාරං හින්දන්තො

ජාතිසංසාරපරිබං සංකිරිත්වා, සො යොධො නගරසොහනත්ථාය උස්සාපිතෙ ධජෙ විය මානද්ධජෙ පාතෙත්වා සක්කායනගරං ඤාපෙත්වා, සො යොධො බෙමනගරං පවිසිත්වා උපරිපාසාදෙ සුරසභොජනං භුඤ්ජන්තො විය නිබ්බානනගරං පවිසිත්වා අමතනිරොධාරම්මණං ඵලසමාපත්තිසුඛං අනුභවමානො කාලං චිතිනාමෙති. චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා (අ. නි. 5.71) –

“කථඤ්ච, භික්ඛවෙ, භික්ඛු උක්ඛිත්තපලිසො හොති? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අවිජ්ජා පභීනා හොති උච්ඡින්නමූලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවංකතා ආයතිං අනුජ්ජාදධම්මා. ඵවං බො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු උක්ඛිත්තපලිසො හොති.

“කථඤ්ච, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සංකිණ්ණපරිබො හොති? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පොනොභවිකො ජාතිසංසාරො පභීනො හොති...පෙ.... ඵවං බො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සංකිණ්ණපරිබො හොති.

“කථඤ්ච, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අබ්බුල්භෙසිකො හොති? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො තණ්හා පභීනා හොති...පෙ.... ඵවං බො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අබ්බුල්භෙසිකො හොති.

“කථඤ්ච, භික්ඛවෙ, භික්ඛු නිරග්ගලො හොති? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පඤ්චොරම්භාගියානි සංයොජනානි පභීනානි හොන්ති...පෙ.... ඵවං බො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු නිරග්ගලො හොති.

“කථඤ්ච, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියො පන්නද්ධජො පන්නභාරො විසංයුත්තො හොති? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අස්මිමානො පභීනො හොති උච්ඡින්නමූලො තාලාවත්ථුකතො අනභාවංකතො ආයතිං අනුජ්ජාදධම්මො. ඵවං බො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියො පන්නද්ධජො පන්නභාරො විසංයුත්තො හොති (අ. නි. 5.71).

“ඵවං විමුත්තවිත්තං බො, භික්ඛවෙ, භික්ඛුං සඉන්දා දෙවා සබ්බමකා සපජාපතිකා අන්වෙසං නාධිගච්ඡන්ති ‘ඉදංනිස්සිතං තථාගතස්ස විඤ්ඤාණං’”න්ති (ම. නි. 1.246).

පඤ්චඨගච්ඡපභීනොති කාමච්ඡන්දාදිපඤ්චඨගානි විවිධෙහි උපායෙහි පජහිත්වා යීතො. චුත්තඤ්ඤෙතං –

“කථඤ්චාචුසො, භික්ඛු පඤ්චඨගච්ඡපභීනො හොති? ඉධාචුසො, භික්ඛුනො කාමච්ඡන්දො පභීනො හොති, ඛ්‍යාපාදො පභීනො හොති, ථිනම්ඤ්ඨං පභීනං හොති, උද්ධච්චකුක්කුච්චං පභීනං හොති, විචිකිච්ජා

පභීනා හොති. එවං බො, ආවුසො, භික්ඛු පඤ්චඩගවිජ්ජභීනො හොති”ති (දී. නි. 3.348, 360).

ජලඬගසමන්තාගතොති ඡන්තං අඬගානං පුරෙත්වා ඡසු ද්වාරෙසු රූපාදිආරම්මණෙ පටිසානුනයං වජ්ජෙත්වා උපෙක්ඛාවසෙන සතො සම්පජානො හුත්වා විහරණවසෙන ඡලඬගාති පුරෙත්වා පරිපුණ්ණං කත්වා යීතත්තා “ජලඬගසමන්තාගතො”ති වුත්තො. වුත්තඤ්ඤෙතං –

“කථඤ්ඤාචුසො, භික්ඛු ඡලඬගසමන්තාගතො හොති? ඉධාචුසො, භික්ඛු චක්ඛුනා රූපං දිස්වා නෙව සුමනො හොති න දුම්මනො, උපෙක්ඛකො විහරති සතො සම්පජානො. යොතෙන සද්දං සුත්වා...පෙ.... සානෙන ගන්ධං සායිත්වා, ජීවිහාය රසං සායිත්වා, කායෙන ථොට්ඨබ්බං ඵ්ඨිත්වා, මනසා ධම්මං විඤ්ඤාය නෙව සුමනො හොති න දුම්මනො, උපෙක්ඛකො විහරති සතො සම්පජානො. එවං බො, ආවුසො, භික්ඛු ඡලඬගසමන්තාගතො හොති”ති (දී. නි. 3.348, 360).

එකාරක්ඛොති සතිආරක්ඛෙන එකො උත්තමො ආරක්ඛො අස්සාති එකාරක්ඛො. වුත්තඤ්ඤෙතං –

“කථඤ්ඤාචුසො, භික්ඛු එකාරක්ඛො හොති? ඉධාචුසො, භික්ඛු සතාරක්ඛෙන චෙතසා සමන්තාගතො විහරති. එවං බො, ආවුසො, භික්ඛු එකාරක්ඛො හොති”ති (දී. නි. 3.348, 360).

චතුරාපස්සෙතොති පඤ්ඤාය පටිසෙවනපරිවජ්ජනවිනොදනපජ්ඣනානං වසෙන චතුත්තං අපස්සයානං ඉතො විතො ව අපරිවත්තමානානං වසෙන චතුරාපස්සෙතො, තෙසං පාපුණ්ණිත්වා යීතො. වුත්තඤ්ඤෙතං –

“කථඤ්ඤාචුසො, භික්ඛු චතුරාපස්සෙතො හොති? ඉධාචුසො, භික්ඛු සඬබ්බායෙකං පටිසෙවති, සඬබ්බායෙකං පරිවජ්ජෙති. සඬබ්බායෙකං විනොදෙති, සඬබ්බායෙකං පජ්ඣති”තිආදීනා (දී. නි. 3.348, 360) නයෙන විත්ථායෙත්ථං.

පණුන්තපච්චෙකසච්චොති “ඉදමෙව දස්සනං සච්චං, ඉදමෙව සච්ච”න්ති එවං පාටිච්ඤ්ඤං ගහිතත්තා පච්චෙකසඬබ්බාතාති දිට්ඨිසච්චාති පණුන්තාති නිහටාති පභීනාති අස්සාති පණුන්තපච්චෙකසච්චො.

සමවයසට්ඨෙසතොති එත්ථ අවයාති අනුනා. සට්ඨාති විස්සට්ඨා. සම්මා අවයා සට්ඨා එසනා අස්සාති සමවයසට්ඨෙසතො. සම්මා විස්සට්ඨසබ්බඑසතොති අත්ථො. කෙවලීති පරිපුණ්ණො. වුසිතවාති

වුසිතබ්බමවරියො, ගරුසංවාසෙ අරියමග්ගෙහි දසසු අරියවාසෙසුපි වුසිතවන්තො. උත්තමපුරිසොති බිණ්ණකිලෙසත්තා විසෙසපුරිසො ආජඤ්ඤපුරිසො. පරමපුරිසොති උත්තමපුරිසො, පරමං වා පටිලාභං පත්තත්තා උත්තමං පත්තබ්බං අරහත්තපටිලාභං පත්තො අනුත්තරපුඤ්ඤක්ඛේත්තභූතො උත්තමපුරිසො, තෙනෙවත්ථෙන පරමපුරිසො. අනුත්තරං සමාපත්තිං සමාපජ්ජිතුං අමතං පටිලාභං පත්තත්තා පරමපත්තිජ්ජත්තො. අථ වා “සරාවාසෙ ආදීනවං සඤ්ජානිත්වා සාසනපවිසනවසෙන උත්තමපුරිසො. අත්තභාවෙ ආදීනවං සඤ්ජානිත්වා විපස්සනාපවිසනවසෙන පරමපුරිසො. කිලෙසෙ ආදීනවං සඤ්ජානිත්වා අරියභූමන්තරං පටිට්ඨො පරමපත්තිජ්ජත්තොති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති.

නෙවාචිනතීති කුසලාකුසලානං පහීනත්තා තෙසං විපාකං න වඩ්ඪෙයිති. නාපචිනතීති ඵලෙ ධීතත්තා න විද්ධංසෙති. අපචිනිත්වා ධීතොති පටිජ්ජස්සද්ධිපභානෙ ධීතත්තා කිලෙසෙ විද්ධංසෙත්වා ධීතො. ඉතො පරං තීහිපි පදෙහි මග්ගඵලවසෙනෙව යොජෙතබ්බං. නෙව පජහතීති පභාතබ්බාභාවෙන කිලෙසෙ න පජහති. න උපාදියතීති තණ්හාමානදිට්ඨිහි ගහෙතබ්බාභාවතො තෙහි න ගණ්හාති. පජහිත්වා ධීතොති චජිත්වා ධීතො. නෙව සංසිබ්බතීති තණ්හාවසෙන නෙව සංසිබ්බති. න උස්සිනෙතීති මානවසෙන න උක්කංසති. විසිනිත්වා ධීතොති තණ්හාසංසිවනං අකත්වා ධීතොති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති. නෙව විදුපෙතීති කිලෙසග්ගිං න නිබ්බාපෙති. න සන්ධුපෙතීති කිලෙසග්ගිං න ජාලාපෙති. විදුපෙත්වා ධීතොති තං නිබ්බාපෙත්වා ධීතො.

අසෙක්ඛෙන සීලක්ඛන්ධෙනාති සික්ඛිතබ්බාභාවෙන අසෙක්ඛෙන වාචාකම්මන්තාජීවසීලක්ඛන්ධෙන සීලරාසිනා සමන්තාගතත්තා ධීතො, අපරිහීනභාවෙන ධීතො. සමාධික්ඛන්ධෙනාති වායාමසතීහි සම්පයුත්තෙන සමාධිනා. විමුත්තික්ඛන්ධෙනාති ඵලවිමුත්තිසම්පයුත්තක්ඛන්ධෙන. විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනක්ඛන්ධෙනාති පටිච්චෙක්ඛණඤ්ඤාණෙන. සච්චං සම්පටිපාදියිත්වාති චතුඅරියසච්චං සභාවවසෙන සකසන්තානෙ සම්පාදියිත්වා පටිච්ජ්ඣිත්වා ධීතො. එජං සමතික්කම්මිත්වාති කම්පනතණ්හං අතික්කම්මිත්වා. කිලෙසග්ගිත්ති රාගාදිකිලෙසග්ගිං. පරියාදියිත්වාති ඛෙපෙත්වා නිබ්බාපෙත්වා. අපරිගමනතායාති සංසාරෙ අගමනභාවෙන පුනාගමනාභාවෙනාති අත්ථො. කටං සමාදායාති ජයග්ගාහං ගහෙත්වා. මුත්තිපටිසෙවනතායාති සබ්බකිලෙසෙහි මුච්චිත්වා රූපාදිආරම්මණසෙවනවසෙන. අථ වා සබ්බකිලෙසෙහි මුත්තඵලසමාපත්තිසෙවනවසෙන. මෙත්තාය පාරිසුද්ධියාති උපක්කිලෙසමුත්තාය පරිසුද්ධිභාවෙ ධීතාය මෙත්තාය ධීතො. කරුණාදියුපි එසෙව නයො.

අව්චන්තපාරිසුද්ධියාති අතික්කන්තපරිසුද්ධිභාවෙන පරිසුද්ධියා අන්තං පාපුණිත්වා යීතො. අතම්මයතායාති තණ්හාදිට්ඨිමානා “තම්මයා”ති වුච්චන්ති. තෙසං අභාවො අතම්මයතා, තාය තණ්හාදිට්ඨිමානවිරහිතතාය යීතො. චුත්තඤ්ඤෙනං -

“සො තාදිසො ලොකවිදු සුමෙධො, සබ්බෙසු ධම්මෙසු අතම්මයො මුනී”ති (අ. නි. 3.40). එත්ථාපි තණ්හාමානදිට්ඨිවිරහිතොති අත්ථො. විමුක්තත්තාති සබ්බකිලෙසෙහි මුත්තභාවෙන. සන්තුස්සිතත්තාති යථාලාභයථාබලයථාසාරුප්පසන්තොසවසෙන සන්තුට්ඨිභාවෙන යීතො.

බන්ධපරියන්තෙති එකචතුපඤ්චක්ඛන්ධානං තිහි පරිඤ්ඤග්ගිහි ක්කාපෙත්වා අන්තෙ අවසානෙ යීතො, නත්ථි එතස්ස අන්තොති වා පරියන්තං, තස්මිං පරියන්තෙ. ධාතුපරියන්තාදීසුපි එසෙව නයො. අයං පන විසෙසො - ධාතුපරියන්තෙති අට්ඨාරසන්තං ධාතූනං පරියන්තෙ. ආයතනපරියන්තෙති ද්වාදසන්තං ආයතනානං. ගතිපරියන්තෙති නිරයාදිපඤ්චන්තං ගතීනං. උපපත්තිපරියන්තෙති සුගතිදුග්ගතීසු නිබ්බත්තියා. පටිසන්ධිපරියන්තෙති කාමරූපාරූපභවෙසු පටිසන්ධියා. භවපරියන්තෙති එකචොකාරචතුපඤ්චසඤ්ඤාඅසඤ්ඤානෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤාකාමරූපඅරූප භවානං. සංසාරපරියන්තෙති බන්ධධාතුආයතනානං අබ්බොච්ඡින්නපචත්තියා. වට්ටපරියන්තෙති කම්මවිපාකකිලෙසවට්ටානං පරියන්තෙ. අන්තිමෙ භවෙති අවසානෙ උපපත්තිභවෙ. අන්තිමෙ සමුස්සයෙ යීතොති අවසානෙ සමුස්සයෙ සරීරෙ යීතො. අන්තිමදෙහධරොති අන්තිමං අවසානදෙහං සරීරං ධාරෙතීති අන්තිමදෙහධරො. අරහාති ආරකත්තා අරීනං, අරානඤ්ච භතත්තා, පච්චයාදීනං අරහත්තා, පාපකරණෙ රහාභාවා අරහා.

තස්සායං පච්ඡිමකොති තස්ස බිණ්ණසවස්ස අයං සමුස්සයො අත්තභාවො අවසානො. වරිමොති අප්පො මන්දො වරිමො ආලොපො, වරිමං කබලං විය. පුන පටිසන්ධියා නත්ථිභාවං සන්ධාය “ජාතිමරණසංසාරො, නත්ථි තස්ස පුනඛභවො”ති ආහ. ජනනං ජාති, මරන්ති තෙනාති මරණං, බන්ධාදීනං අබ්බොච්ඡින්නා සංසාරපචත්ති ව තස්ස බිණ්ණසවස්ස පුන නත්ථිති චුත්තං ගාථං නිගමෙන්නො ආහ තෙනාහ භගවා -

“තස්මා ජන්තු...පෙ.... නාවං සිත්ථාව පාරගු”ති.

ඉමස්මිං සුත්තෙ යං අන්තරන්තරා න චුත්තං, තං පාඨානුසාරෙන ගහෙතබ්බං.

සද්ධම්මජ්ජප්පොතිකාය මහානිද්දෙසට්ඨකථාය

කාමසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. ගුහට්ඨකසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

7. දුතියෙ – සත්තොති ලග්ගො. ගුහායන්ති කායෙ. කායො හි රාගාදීනං වාළානං වසනොකාසනො “ගුහා”ති වුවිවති. බහුනාභිජන්තොති බහුනා රාගාදිකිලෙසජාතෙන අභිච්ඡන්තො. එතෙන අජ්ඣන්තබන්ධනං වුත්තං. තිට්ඨන්ති රාගාදිවසෙන තිට්ඨන්තො. මොහනස්මිං පගාළ්භොති මොහනං වුවිවති කාමගුණො. එත්ථ හි දෙවමනුස්සා මුය්හන්ති තෙසු අජ්ඣොගාළ්භා හුත්වා; එතෙන බාහිරබන්ධනං වුත්තං. දුරෙ විවෙකා හි තථාවිධො සොති සො තථාරූපො නරො තිවිධාපි කායවිවෙකාදිවිවෙකා දුරෙ, අනාසන්තො. කිංකාරණා? කාමා හි ලොකෙ න හි සුප්පභායාති යස්මා ලොකෙ කාමා සුප්පභායා න භොන්ති, තස්මාති වුත්තං භොති.

සත්තොති හි බො වුත්තන්ති “සත්තො, නරො, මානවො”ති එවමාදිනා නයෙන කථිතොයෙව. ගුහා තාව වත්තබ්බාති ගුහා තාව කථෙතබ්බා. කායොති වාතිආදීසු අයං තාව පදයොජනා – කායො ඉති වා ගුහා ඉති වා...පෙ.... කුමභො ඉති වාති. තත්ථ කායොති “කුච්ඡිතානං ආයොති කායො”තිආදිනා හෙට්ඨා සතිපට්ඨානකථායං වුත්තොයෙව. රාගාදිවාළානං වසනොකාසට්ඨෙත ගුහා, “පට්ච්ඡාදනට්ඨෙතා”තිපි එකෙ. “දුරභිගමං එකවරං, අසරීරං ගුහාසය”න්තිආදීසු (ධ. ප. 37) විය. රාගාදීහි ඥාපනට්ඨෙත දෙහො “තෙ හින්වා මානුසං දෙහ”න්තිආදීසු (දී. නි. 2.332 ටොකං විසදිසං) විය. පමත්තකරණට්ඨෙත සන්දෙහො “හිජ්ජති පුතිසන්දෙහො, මරණන්තඤ්චි ජීවිත”න්තිආදීසු (ධ. ප. 148) විය. සංසාරෙ සඤ්චරණට්ඨෙත නාවා “සිඤ්ච හික්ඛු ඉමං නාවං, සිත්තා තෙ ලහුමෙස්සති”තිආදීසු (ධ. ප. 369) විය. ඉරියාපට්ඨස අත්ථිභාවට්ඨෙත රටො “රටො සිලපරික්ඛාරො, ඥානක්ඛො වක්කවිරියො”තිආදීසු (සං. නි. 5.4) විය. අවිචුග්ගතට්ඨෙත ධජො “ධජො රට්ඨස පඤ්ඤාණ”න්තිආදීසු (ජා. 2.22.1841) විය.

කිම්බුලානං ආවාසභාවෙන වම්මිකො “වම්මිකොති බො, හික්ඛු, ඉමස්සෙනං වාතුමහාභූතිකස්ස කායස්ස අධිවචන”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.251) විය. යථෙව හි බාහිරකො වම්මිකො, වමති වත්තකො වත්තුස්සයො වත්තසිනෙහසම්බද්ධොති වතුහි කාරණෙහි “වම්මිකො”ති වුවිවති. සො හි අහිනකුලඋන්දුරසරගොළිකාදයො නානස්පකාරෙ පාණකෙ වමතීති වම්මිකො. උපචිකාහි වත්තකොති වම්මිකො. උපචිකාහි වමින්වා මුඛතුණ්ඩකෙහි උක්ඛිත්තපංසුචුණ්ණෙන කට්ඨපමාණෙනපි පොරිසප්පමාණෙනපි උස්සිතොති වම්මිකො. උපචිකාහි වත්තබෙළසිනෙහෙන ආබද්ධතාය සත්තසත්තාහං දෙවෙ වස්සන්තෙපි න විජ්ජකිරියති, නිදාසෙපි තතො පංසුමුට්ඨිං ගහෙත්වා තස්මිං මුට්ඨිනා පිළියමානෙ සිනෙහො නික්ඛමති, එවං වත්තසිනෙහෙන සම්බද්ධොති වම්මිකො. එවමයං කායොපි “අක්ඛිමහා අග්ගිගුප්පකො”තිආදිනා

නයෙන නානප්පකාරං අසුචිකලිමලං වමනීති වමමිකො. බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබිණ්ණසවා ඉමස්මිං අත්තභාවෙ නිකන්තිපරියාදානෙන අත්තභාවං ඡඩ්ඛෙත්වා ගතාති අරියෙහි වන්තකොතිපි වමමිකො. යෙහි වායං තීහි අට්ඨසතෙහි උස්සිතො නභාරුසමබද්ධො මංසාවලෙපනො අල්ලවමමපරියොනද්ධො ඡවිරඤ්ජිතො සත්තෙ වඤ්චෙති, තං සබ්බං අරියෙහි වන්තමෙවාති වන්තුස්සයොතිපි වමමිකො. “තණ්හා ජනෙති පුරිසං, විත්තමස්ස විධාවතී”ති (සං. නි. 1.55-57) එවං තණ්හාය ජනිතත්තා අරියෙහි වන්තෙනෙව තණ්හාසිනෙනෙන සමබද්ධො අයන්ති වන්තසිනෙනෙන සමබද්ධොතිපි වමමිකො. යථා ව වමමිකස්ස අන්තො නානප්පකාරා පාණකා තත්ථෙව ජායන්ති, උච්චාරපස්සාවං කරොන්ති, ගිලානා සයන්ති, මතා නිපතන්ති. ඉති සො තෙසං සුතිසරං වච්චකුටි ගිලානසාලා සුසානඤ්ච හොති. එවං ඛත්තියමහාසාලාදීනමිපි කායො “අයං ගොපිතරක්ඛිතො මණ්ඩිතපසාදිතො මහානුභාවානං කායො”ති අවින්තෙත්වා ඡවිතිස්සිතා පාණා වමමනිස්සිතා පාණා මංසනිස්සිතා පාණා නභාරුනිස්සිතා පාණා අට්ඨිනිස්සිතා පාණා අට්ඨිමිඤ්ජනිස්සිතා පාණාති එවං කුලගණනාය අසිතිමත්තාති කිම්කුලසහස්සාති අන්තොකායස්මිංයෙව ජායන්ති, උච්චාරපස්සාවං කරොන්ති, ගෙලඤ්ඤෙන ආතුරිතාති සයන්ති, මතාමතා නිපතන්ති. ඉති අයමිපි තෙසං පාණානං සුතිසරං වච්චකුටි ගිලානසාලා සුසානඤ්ච හොතීති “වමමිකො”ති සබ්බං ගතො.

මනාපාමනාපපතනට්ඨෙන නගරං “සක්කායනගර”න්තිආදීසු විය. රොගාදීනං නිළභාවෙන කුලාවකභාවෙන නිළං “රොගනිළං පහඬිගුර”න්තිආදීසු (ධ. ප. 148) විය. පටිසන්ධියා නිවාසගෙහට්ඨෙන කුටි “පඤ්චද්වාරායං කුටිකායං පසක්කියා”තිආදීසු (ථෙරගා. 125) විය. පුතිභාවෙන ගණ්ඨො “රොගොති හික්ඛවෙ, ගණ්ඨොති හික්ඛවෙ, සල්ලොති හික්ඛවෙ, කායස්සෙතං අධිවචන”න්තිආදීසු (අ. නි. 9.15) විය. හිජ්ජනට්ඨෙන කුම්භො “කුම්භුපමං කායමිමං විදිත්වා”තිආදීසු (ධ. ප. 40) විය. කායස්සෙතං අධිවචනන්ති එතං චුත්තප්පකාරං චතුමභාභුතමයස්ස කුච්ඡිතධම්මානං ආයස්ස අධිවචනං, කථනන්ති අත්ථො. ගුහායන්ති සරීරස්මිං. සත්තොති අල්ලිනො. විසත්තොති වණ්ණරාගාදිවසෙන විවිධො අල්ලිනො. සණ්ඨානරාගවසෙන ආසත්තො. තත්ථෙව “සුභං සුඛ”න්ති ගහණවසෙන ලග්ගො. අත්තග්ගහණවසෙන ලග්ගිතො. පලිබුද්ධොති එස්සරාගවසෙන අමුඤ්චිත්වා යිතො. හිත්තිබ්බිලෙති හිත්තියං ආකොට්ඨබාණුකෙ. නාගදන්තෙති තථෙව හත්ථිදන්තසදිසෙ වඩ්ඤ්ඤානෙ. සත්තන්ති හිත්තිබ්බිලෙ ලග්ගං. විසත්තන්ති නාගදන්තෙ ලග්ගං. ආසත්තන්ති විවරවංසෙ ලග්ගං. ලග්ගන්ති විවරරජ්ජුයා ලග්ගං. ලග්ගිතන්ති පියපාදෙ ලග්ගං. පලිබුද්ධන්ති මඤ්චපාදෙ ලග්ගන්ති එවමාදිනා නයෙන යොජෙතබ්බං.

ලග්ගනාධිවචනන්ති විසෙසෙන අල්ලියනකථනං. ඡන්තොති වුත්තප්පකාරෙහි කිලෙසෙහි ඡාදිතො. පුනස්පුනං උප්පත්තිවසෙන උපරුපරි ඡන්තොති උච්ඡන්තො. ආවුතොති ආවරිතො. නිවුතොති වාරිතො. ඔචුතොති අවත්ථරිත්වා ඡාදිතො. පිහිතොති භාජනෙන උක්ඛලිමුඛං විය පලිගුණ්ඨිතො. පටිච්ඡන්තොති ආවටො. පටිකුප්ථිතොති අධොමුඛං යපිතො. තත්ථ තිණපණ්ණාදීහි ඡාදිතං විය ඡන්තො. උච්ඡන්තො නදිං ආවරණසෙතු විය. ආවුතො ජනසඤ්චරණමග්ගාවරණං විය.

විනිබද්ධො මානවසෙනාති නානාවිධෙන මානාතිමානවසෙන නානාවිධෙ ආරම්මණෙ බද්ධො හුත්වා තිට්ඨති. පරාමට්ඨො දිට්ඨිවසෙනාති ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිනං වසෙන පරාමට්ඨො ආමසිත්වා ගහිතො. වික්ඛෙපගතො උද්ධච්චවසෙනාති ආරම්මණෙ අසන්තිට්ඨනවසෙන චිත්තවික්ඛෙපං පත්තො උපගතො. අනිට්ඨංගිගතො විචිකිච්ඡාවසෙනාති රතනත්තයාදීසු කඬ්ඛාසඬ්ඛාතාය විචිකිච්ඡාය වසෙන සන්තිට්ඨානං අප්පත්තො. ථාමගතො අනුසයවසෙනාති දුන්නිහරණඅප්පහිනානුසයවසෙන ථීරභාවං පත්තො උපගතො හුත්වා තිට්ඨති.

රුපුපයන්ති තණ්හාදිට්ඨුපයවසෙන රූපං උපගන්ත්වා ආරම්මණං කත්වා. විඤ්ඤාණං තිට්ඨමානං තිට්ඨතීති තස්මිං ආරම්මණෙ රූපාරම්මණං විඤ්ඤාණං තිට්ඨන්තං තිට්ඨති. රූපාරම්මණං රූපපතිට්ඨන්ති රූපමෙව ආරම්මණං ආලම්බිත්වා රූපමෙව පතිට්ඨං කත්වා. නන්දුපසෙවනන්ති සප්පිතිකතණ්හොදකෙන ආසිත්තං විඤ්ඤාණං. වුද්ධිත්ති වුද්ධිභාවං. විරුළුහිත්ති ජවනවසෙන උපරිතො විරුළුහිභාවං. වෙපුල්ලන්ති තදාරම්මණවසෙන වෙපුල්ලං.

අත්ථී රාගොතිආදීනි ලොභස්සෙව නාමානි. සො හි රඤ්ජනවසෙන රාගො, නන්දනවසෙන නන්දී, තණ්හායනවසෙන තණ්හාති වුවචති. පතිට්ඨිතං තත්ථ විඤ්ඤාණං විරුළුහන්ති කම්මං ජවාපෙත්වා පටිසන්ධිආකඬ්ඪනසමත්ථතාය පතිට්ඨිතඤ්ඤෙව විරුළුහඤ්ඤෙව. යත්ථාති තෙභුමකවට්ටෙ භූමිමං. සබ්බත්ථ වා පුරිමපදෙ එතං භූමිමං. අත්ථී තත්ථ සඬ්ඛාරානං වුද්ධිති ඉදං ඉමස්මිං විපාකවට්ටෙ යීතස්ස ආයතිං වට්ටහෙතුකෙ සඬ්ඛාරෙ සන්ධාය වුත්තං. යත්ථ අත්ථී ආයතිං පුනඛහවාහිනිබ්බත්තීති යස්මිං යානෙ ආයතිං පුනඛහවාහිනිබ්බත්ති අත්ථී. තත්ථ පුරිමසුත්තං රූපාදිආරම්මණලග්ගනවසෙන වුත්තං, දුතියසුත්තං තදෙවාරම්මණං අහිනන්දනවසෙන වුත්තං, තතියං විඤ්ඤාණපතිට්ඨානවසෙන වුත්තං, චතුත්ථං චතුබ්බිධආභාරවසෙන, කුසලාකුසලවිඤ්ඤාණපතිට්ඨානවසෙන වුත්තන්ති ඤාතබ්බං.

යෙභුයොනාති පායෙන. මුය්හන්තිති මොහං ආපජ්ජන්ති. සම්මුය්හන්තිති විසෙසෙන මුය්හන්ති. සම්පමුය්හන්තිති සබ්බාකාරෙන මුය්හන්ති. අථ වා රූපාරම්මණං පටිච්ච මුය්හන්ති, සද්දාරම්මණං පටිච්ච සම්මුය්හන්ති, මුතාරම්මණං පටිච්ච සම්පමුය්හන්ති. අවිජ්ජාය අන්ධිකතාති අට්ඨසු යානෙසු අඤ්ඤාණාය අවිජ්ජාය අන්ධිකතා. “ගතා”ති වා පායො, අන්ධභාවං උපගතාති අත්ථො. පගාල්භොති පටිට්ඨො. ඔගාල්භොති හෙට්ඨාභාගං පටිට්ඨො. අජ්ඣෙකාගාල්භොති අධිගගාහිත්වා අවත්ථරිත්වා විසෙසෙන පටිට්ඨො නිමුග්ගොති අධොමුඛං හුත්වා පටිට්ඨො. අථ වා දස්සනසංසග්ගෙන ඔගාල්භො. සවනසංසග්ගෙන අජ්ඣෙකාගාල්භො. වචනසංසග්ගෙන නිමුග්ගො. සජ්ජුරිසසංසග්ගවිරහිතො වා ඔගාල්භො. සද්ධම්මසෙවනවිරහිතො වා අජ්ඣෙකාගාල්භො. ධම්මානුධම්මපටිපත්තිවිරහිතො වා නිමුග්ගො.

විවෙකාති විචිත්ති, විචිච්චනං වා විවෙකො. තයොති ගණනපරිච්ඡේදො. කායවිවෙකොති කායෙන විචිත්ති, චිතා අපසක්කනං. චිත්තවිවෙකාදීසුපි එසෙව නයො. ඉධ භික්ඛුති ඉමස්මිං සාසනෙ. සංසාරෙ භයං ඉක්ඛන්තො භික්ඛු. විචිත්තන්ති සුඤ්ඤං, අප්පසද්දං අප්පනිග්ගොසන්ති අත්ථො. එතදෙව භි සන්ධාය විහඬිගෙ “විචිත්තන්ති සන්තිකෙ චෙපි සෙනාසනං භොති, තඤ්ච අනාකිණ්ණං ගහට්ඨෙහි පබ්බජිතෙහි, තෙන තං විචිත්ත”න්ති (විහ. 526) චුත්තං. සෙති චෙව ආසති ච එත්ථාති සෙනාසනං, මඤ්චපීයාදීනමෙතමධිවචනං. තෙනාහ –

“සෙනාසනන්ති මඤ්චොපි සෙනාසනං, පීයම්පි... භිසිපි... බ්බ්බොහනම්පි... විහාරොපි... අඬ්ඬයොගොපි... පාසාදොපි... අට්ටොපි... මාළොපි... ලෙණම්පි... ගුහාපි... රුක්ඛමූලම්පි... චෙඵගුම්බොපි... යත්ථ වා පන භික්ඛු පටික්කමන්ති, සබ්බමෙතං සෙනාසන”න්ති (විහ. 527).

අපි ච විහාරො අඬ්ඬයොගො පාසාදො හම්මීයං ගුහාති ඉදං විහාරසෙනාසනං නාම. මඤ්චො පීයං භිසි බ්බ්බොහනන්ති ඉදං මඤ්චපීයසෙනාසනං නාම. විම්බිකා වම්බෙණ්ඩො තිණසන්ථාරො පණ්ණසන්ථාරොති ඉදං සන්ථනසෙනාසනං නාම. යත්ථ වා පන භික්ඛු පටික්කමන්ති, ඉදං ඔකාසසෙනාසනං නාමාති එවං චතුබ්බිධං සෙනාසනං භොති. තං සබ්බම්පි සෙනාසනග්ගහණෙන ගහිතමෙව.

ඉධ පනස්ස සකුණසදිසස්ස වාතුද්දිසස්ස භික්ඛුනො අනුච්ඡවිකසෙනාසනං දස්සෙන්තො “අරඤ්ඤං රුක්ඛමූල”න්තිආදිමාහ. තත්ථ අරඤ්ඤන්ති “නික්ඛම්ත්වා බහි ඉන්දබ්බිලා සබ්බමෙතං අරඤ්ඤ”න්ති (විහ. 529) ඉදං

භික්ඛුනීනං වසෙන ආගතං. “ආරඤ්ඤකං නාම සෙනාසනං පඤ්චධනුසතිකං පච්ඡම”න්ති (පාරා. 654) ඉදං පන ඉමස්ස භික්ඛුනො අනුරූපං. තස්ස ලක්ඛණං විසුද්ධිමග්ගෙ ධුතඨගනිද්දෙසෙ (විසුද්ධි. 1.31) වුත්තං. රුක්ඛමූලන්ති යංකිඤ්චි සන්තච්ඡායං විචිත්තං රුක්ඛමූලං. පබ්බතන්ති සෙලං. තත්ථ භි උදකසොණ්ඩීසු උදකකිච්චං කත්වා සීතාය රුක්ඛච්ඡායාය නිසින්නස්ස නානාදිසාසු බායමානාසු සිතෙන වාතෙන බීජියමානස්ස චිත්තං එකග්ගං හොති. කන්දරන්ති කං වුව්චති උදකං, තෙන දාරිතං, උදකෙන භින්නං පබ්බතපදෙසං. යං “නදීකුම්බ”න්තිපි “නදීකුඤ්ජ”න්තිපි වදන්ති. තත්ථ භි රජතපට්ටසදිසා වාලුකා හොති, මත්ථකෙ මණ්ඩිතානං විය වනගහනං, මණ්ඩන්ධසදිසං උදකං සන්දති. එවරූපං කන්දරං ඔරුශ්භ පානීයං පිචිත්වා ගත්තානි සීතානි කත්වා වාලුකං උස්සාපෙත්වා පංසුකුලච්චරං පඤ්ඤපෙත්වා නිසින්නස්ස සමණධම්මං කරොතො චිත්තං එකග්ගං හොති. ගිරිගුහන්ති ද්විත්තං පබ්බතානං අන්තරං, එකස්මිංයෙව වා උමඨගසදිසං මහාවිවරං. සුසානලක්ඛණං විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.34) වුත්තං.

වනපත්ථන්ති ගාමන්තං අතික්කමිත්වා මනුස්සානං අනුපචාරට්ඨානං යත්ථ න කසන්ති න වපන්ති. තෙනෙවාහ “වනපත්ථන්ති දුරානමෙතං සෙනාසනානං අධිවචන”න්තිආදි (විහ. 531). අබ්භොකාසන්ති අච්ඡන්තං. ආකඨ්ඨමානො පනෙත්ථ වීවරකුටිං කත්වා වසති. පලාලපුඤ්ජන්ති පලාලරාසිං. මහාපලාලපුඤ්ජතො භි පලාලං නික්කඨිසීත්වා පබ්භාරලෙණසදිසෙ ආලයෙ කරොන්ති, ගච්ඡගුම්බාදීනමිපි උපරි පලාලං පක්ඛිපිත්වා හෙට්ඨා නිසින්නා සමණධම්මං කරොන්ති. සබ්බමෙතං සන්ධාය වුත්තං “කායෙන විචිත්තො විහරති”තිආදි. එකො වඨකමං අධිට්ඨාති පචත්තයතීති වුත්තං හොති. ඉරියතීති ඉරියාපථං වත්තයති. වත්තතීති ඉරියාපථවුත්තිං උප්පාදෙති. පාලෙතීති ඉරියාපථං රක්ඛති. යපෙතීති යපයති. යාපෙතීති යාපයති.

පයමං ඤානං සමාපන්නස්සාති කුසලජ්ඣානසමඨිගිස්ස. නීවරණෙහි චිත්තං විචිත්තන්ති උපවාරෙන නීවරණෙහි විචිත්තමිපි සමානං අන්තොඅප්පනායං සුට්ඨු විචිත්තං නාම හොතීති දස්සෙතුං “පයමං ඤානං සමාපන්නස්ස නීවරණෙහි චිත්තං විචිත්තං හොති”ති වුත්තං. එසෙව නයො විතක්කවිචාරපීතිසුඛදුක්ඛෙහි දුතියතතියවතුත්ථජ්ඣානානි සමාපන්නානන්ති. රූපසඤ්ඤායාති කුසලවිපාකකිරියවසෙන පඤ්චදසන්තං රූපාවචරජ්ඣානානං සඤ්ඤාය. පටිසසඤ්ඤායාති වක්ඛුරූපාදිසඨ්ඨපට්ටනෙන උප්පන්නාය කුසලාකුසලවිපාකවසෙන ද්විපඤ්චවිඤ්ඤාණසඨ්ඨාතාය පටිසසඤ්ඤාය ව. නානත්තසඤ්ඤායාති නානාරම්මණෙ පචත්තාය වතුචත්තාලීසකාමාවචරසඤ්ඤාය ව චිත්තං විචිත්තං හොති සුඤ්ඤං හොති.

ආකාසානඤ්චායතනං සමාපන්නස්සාති එත්ථ නාස්ස අන්තොති අනන්තං, ආකාසං අනන්තං ආකාසානන්තං, ආකාසානන්තමෙව ආකාසානඤ්චං, තං ආකාසානඤ්චං අධිට්ඨානට්ඨෙත ආයතනමස්ස සසම්පයුත්තධම්මස්ස ක්කානස්ස දෙවානං දෙවායතනමිවාති ආකාසානඤ්චායතනං, කසිණුග්ගාට්ඨාකාසාරම්මණක්කානස්සෙතං අධිවචනං. තං ආකාසානඤ්චායතනං සමාපන්නස්ස කුසලකිරියක්කානං සමාපන්නස්ස. රූපසඤ්ඤායාති සඤ්ඤාසීසෙන රූපාවචරජ්ඣානතො වෙව තදාරම්මණතො ව. රූපාවචරජ්ඣානමපි හි “රූප”න්ති වුච්චති “රූපී රූපාති පස්සති” තිආදීසු (පටි. ම. 1.209), තස්ස ආරම්මණමපි “ඛනිද්ධා රූපාති පස්සති සුවණ්ණදුඛණ්ණානී” තිආදීසුපි (පටි. ම. 1.209). තස්මා ඉධ රූපෙ සඤ්ඤා රූපසඤ්ඤාති එවං සඤ්ඤාසීසෙන රූපාවචරජ්ඣානස්සෙතං අධිවචනං. රූපෙ සඤ්ඤා අස්සාති රූපසඤ්ඤං, රූපමස්ස නාමන්ති වුත්තං හොති. එවං පථවීකසිණාදිභෙදස්ස තදාරම්මණස්ස වෙතං අධිවචනන්ති වෙදිතඛිං. එතාය කුසලවිපාකකිරියාවසෙන පඤ්චදසවිධාය ක්කානසඛිඛාතාය රූපසඤ්ඤාය. එතාය ව පථවීකසිණාදිවසෙන අට්ඨවිධාය ආරම්මණසඛිඛාතාය රූපසඤ්ඤාය.

පටිසසඤ්ඤායාති චක්ඛාදීනං චත්ථුතං රූපාදීනං ආරම්මණානඤ්ච පටිසානෙන සමුප්පන්නා සඤ්ඤා පටිසසඤ්ඤා, රූපසඤ්ඤාදීනං එතං අධිවචනං. යථාහ – “තත්ථ කතමා පටිසසඤ්ඤා? රූපසඤ්ඤා සද්දසඤ්ඤා ගන්ධසඤ්ඤා රසසඤ්ඤා ඵොට්ඨඛිඛසඤ්ඤා, ඉමා වුච්චන්ති පටිසසඤ්ඤායො” ති (විහ. 603). තා කුසලවිපාකා පඤ්ච අකුසලවිපාකා පඤ්චාති එතාය පටිසසඤ්ඤාය.

නානත්තසඤ්ඤායාති නානත්තෙ ගොචරෙ පචත්තාය සඤ්ඤාය, නානත්තාය වා සඤ්ඤාය. යථාහ – “තත්ථ කතමා නානත්තසඤ්ඤා? අසමාපන්නස්ස මනොධාතුසමඛිගිස්ස වා මනොවිඤ්ඤාණධාතුසමඛිගිස්ස වා සඤ්ඤා සඤ්ජානනා සඤ්ජානිතත්තං, ඉමා වුච්චන්ති නානත්තසඤ්ඤායො” ති (විහ. 604) එවං විහඬිගෙ විහජිත්වා වුත්තා. තා ඉධ අධිප්පෙනා. අසමාපන්නස්ස මනොධාතුමනොවිඤ්ඤාණධාතුසඛිගිතා සඤ්ඤා රූපසද්දාදිභෙදෙ නානත්තෙ නානාසභාවෙ ගොචරෙ පචත්තන්ති. යස්මා වෙසා අට්ඨ කාමාවචරකුසලසඤ්ඤා, ද්වාදස අකුසලසඤ්ඤා, එකාදස කාමාවචරකුසලවිපාකසඤ්ඤා, ද්වෙ අකුසලවිපාකසඤ්ඤා, එකාදස කාමාවචරකිරියසඤ්ඤාති එවං චතුචත්තාලීසමපි සඤ්ඤා නානත්තා නානාසභාවා අඤ්ඤමඤ්ඤං අසදිසා, තස්මා “නානත්තසඤ්ඤා” ති වුත්තා, තාය නානත්තසඤ්ඤාය.

චිත්තං විචිත්තං භොතීති ආකාසානඤ්චායතනං සමාපන්නස්ස රූපසඤ්ඤාපටිසසඤ්ඤානානත්තසඤ්ඤාසඬ්ඛාතාහි සඤ්ඤාහි ඤානචිත්තං විචිත්තං භොති චිතා භොති අපසක්කනං භොති. විඤ්ඤාණඤ්චායතනන්ති එතදෙව විඤ්ඤාණං අධිට්ඨානට්ඨෙත ආයතනමස්සාති විඤ්ඤාණඤ්චායතනං, ආකාසෙ පවත්තිවිඤ්ඤාණාරම්මණස්ස ඤානස්සෙන අධිවචනං. තං ඤානං සමාපන්නස්ස චුත්තජ්ජකාරාය ආකාසානඤ්චායතනසඤ්ඤාය චිත්තං විචිත්තං භොති.

ආකිඤ්චඤ්ඤායතනන්ති එත්ථ පන නාස්ස කිඤ්චනන්ති අකිඤ්චනං, අන්තමසො භඩ්ගමත්තම්පි අස්ස අවසිට්ඨං නත්ථිති චුත්තං භොති. අකිඤ්චනස්ස භාවො ආකිඤ්චඤ්ඤං, ආකාසානඤ්චායතනවිඤ්ඤාණාපගමස්සෙන අධිවචනං. තං ආකිඤ්චඤ්ඤං අධිට්ඨානට්ඨෙත ආයතනමස්සාති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං, ආකාසෙ පවත්තිවිඤ්ඤාණාපගමාරම්මණඤානස්සෙන අධිවචනං. තං ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං සමාපන්නස්ස තාය විඤ්ඤාණඤ්චායතනසඤ්ඤාය චිත්තං විචිත්තං.

නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනන්ති එත්ථ පන යාය සඤ්ඤාය භාවතො තං “නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන”න්ති චුච්චති, යථාපටිපන්නස්ස සා සඤ්ඤා භොති, තං තාව දස්සෙතුං විභඩ්ගෙ (විභ. 620) “නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤී”ති උද්ධරිත්වා තඤ්ඤෙව “ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං සන්තතො මනසි කරොති, සඬ්ඛාරාවසෙසසමාපත්තිං භාවෙති, තෙන චුච්චති නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤී”ති චුත්තං. තත්ථ සන්තතො මනසි කරොතීති “සන්තොවතායං සමාපත්ති, යනු හි නාම නත්ථිභාවම්පි ආරම්මණං කරිත්වා වසතී”ති එවං සන්තාරම්මණතාය නං “සන්තා”ති මනසි කරොති. තං නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං අජ්ජෙත්වා නිසින්නස්ස තාය ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසඤ්ඤාය ඤානචිත්තං සුඤ්ඤං භොති.

සොතාපන්නස්සාති සොතාපත්තිඵලං පත්තස්ස. සක්කායදිට්ඨියාති විසතිචත්ථුකාය සක්කායදිට්ඨියා. විචිකිච්ඡායාති අට්ඨසු යානෙසු කඬ්ඛාය. සීලබ්බතපරාමාසාති “සීලෙන සුද්ධි, වතෙන සුද්ධි”ති පරාමසිත්වා උජ්ජජනකදිට්ඨි. දිට්ඨානුසයාති අජ්ජහීනට්ඨෙත සන්තානෙ අනුසයකා දිට්ඨානුසයා. තථා විචිකිච්ඡානුසයා. තදෙකට්ඨෙහි වාති තෙහි සක්කායදිට්ඨිආදීහි එකතො ධීතෙහි ව. උපතාපෙන්නි විබාධෙන්ති වාති කිලෙසා, තෙහි සක්කායදිට්ඨියාදිකිලෙසෙහි චිත්තං විචිත්තං සුඤ්ඤං භොති. එත්ථ “තදෙකට්ඨ”න්ති දුට්ඨං එකට්ඨං පභානෙකට්ඨං සහජෙකට්ඨඤ්ච. අපායගමනියා හි කිලෙසා යාව සොතාපත්තිමග්ගෙන න පහියන්ති, තාව දිට්ඨිවිචිකිච්ඡාහි සහ එකස්මිං පුග්ගලෙ ධීතාති පභානෙකට්ඨා. දසසු හි

කිලෙසෙසු ඉධ දිට්ඨිවිච්ඡිකිච්ඡා එව ආගතා. අනුසයෙසු දිට්ඨානුසයවිච්ඡිකිච්ඡානුසයා ආගතා. සෙසා පන අපායගමනීයො ලොභො දොසො මොහො මානො ටීනං උද්ධච්චං අහිරිකං අනොත්තජ්ජන්ති අට්ඨ කිලෙසා දිට්ඨිවිච්ඡිකිච්ඡාහි සහ පහානෙකට්ඨා හුත්වා ද්විති අනුසයෙහි සද්ධිං සොතාපත්තිමග්ගෙන පහීයන්ති. රාගදොසමොහපමුඛෙසු වා දියඬිඬෙසු කිලෙසසහස්සෙසු සොතාපත්තිමග්ගෙන දිට්ඨියා පහීයමානාය දිට්ඨියා සහ විච්ඡිකිච්ඡා පහීනා, දිට්ඨානුසයවිච්ඡිකිච්ඡානුසයෙහි සහ අපායගමනීයා සබ්බකිලෙසා පහානෙකට්ඨවසෙන පහීයන්ති. සහජෙකට්ඨා පන දිට්ඨියා සහ විච්ඡිකිච්ඡාය ව සහ එකෙකස්මිං චිත්තෙ යිතා අවසෙසකිලෙසා.

සොතාපත්තිමග්ගෙන හි චත්තාරි දිට්ඨිසහගතානි විච්ඡිකිච්ඡාසහගතඤ්චාති පඤ්ච චිත්තානි පහීයන්ති. තත්ථ ද්විසු දිට්ඨිසම්පයුත්තඅසඬ්ඛාරිකචිත්තෙසු පහීයමානෙසු තෙහි සහජාතො ලොභො මොහො උද්ධච්චං අහිරිකං අනොත්තජ්ජන්ති ඉමෙ කිලෙසා සහජෙකට්ඨවසෙන පහීයන්ති, ද්විසු දිට්ඨිසම්පයුත්තඅසඬ්ඛාරිකචිත්තෙසු පහීයමානෙසු තෙහි සහජාතො ලොභො මොහො ටීනං උද්ධච්චං අහිරිකං අනොත්තජ්ජන්ති ඉමෙ කිලෙසා සහජෙකට්ඨවසෙන පහීයන්ති, විච්ඡිකිච්ඡාසහගතචිත්තෙ පහීයමානෙ තෙන සහජාතො මොහො උද්ධච්චං අහිරිකං අනොත්තජ්ජන්ති ඉමෙ කිලෙසා සහජෙකට්ඨවසෙන පහීයන්ති. තෙහි දූවිධෙකට්ඨෙහි කිලෙසෙහි චිත්තං විචිත්තං භොතිති මග්ගචිත්තං විචිච්චති, එලචිත්තං විචිත්තං විසුත්තං අපසක්කිතං සුඤ්ඤං භොතිති අත්ථො.

සකදාගාමීස්ස ඔළාරිකා කාමරාගසඤ්ඤොජනාති ඔළාරිකභූතා කායද්වාරෙ චිතික්කමස්ස පච්චයභාවෙන ථුලභූතා මෙථුනරාගසඬ්ඛාතා සඤ්ඤොජනා. සො හි කාමභවෙ සඤ්ඤොජෙතීති “සඤ්ඤොජන”න්ති වුච්චති. පටිසසඤ්ඤොජනාති බ්‍යාපාදසඤ්ඤොජනා. සො හි ආරම්මණෙ පටිහඤ්ඤතීති “පටිස”න්ති වුච්චති. තෙ එව ථාමගතට්ඨෙන සන්තානෙ අනුසෙන්නීති අනුසයා. අණුසහගතාති සුබ්බමභූතා කාමරාගසඤ්ඤොජනා පටිසසඤ්ඤොජනා අණුසහගතා කාමරාගානුසයා පටිසානුසයාති අජ්ජහිනට්ඨෙන සන්තානෙ අනුසයනවසෙන සුබ්බමභූතා කාමරාගපටිසානුසයා. තදෙකට්ඨෙහි වාති චුත්තත්ථෙහි දූවිධෙකට්ඨෙහි කිලෙසෙහි චිත්තං විචිත්තං සුඤ්ඤං භොති.

අරහතොති කිලෙසාරීනං හතත්තා “අරහා”ති ලද්ධනාමස්ස. රූපරාගාති රූපභවෙ ඡන්දරාගා. අරූපරාගාති අරූපභවෙ ඡන්දරාගා. මානාති අරහත්තමග්ගවජ්ඣා මානා එව. තථා උද්ධච්චඅවිජ්ජාමානානුසයාදයො අරහත්තමග්ගවජ්ඣා. එතෙසු උණ්ණතිලක්ඛණො මානො. අවුපසමලක්ඛණං

උද්ධච්චං. අන්ධභාවලක්ඛණා අවිජ්ජා. රූපරාගඅරූපරාගවසෙන පවත්තා භවරාගානුසයා. තදෙකටියෙහි වානි තෙහි එකතො යිතෙහි ව කිලෙසෙහි. බහිද්ධා ව සබ්බනිමිත්තෙහිති අජ්ඣන්තවිත්තසන්තානෙ අකුසලක්ඛන්ධෙ උපාදාය “බහිද්ධා”ති සඬ්ඛං ගතෙහි අජ්ඣන්තං මුඤ්චිත්වා බහිද්ධා පවත්තෙහි සබ්බසඬ්ඛාරනිමිත්තෙහි මග්ගචිත්තං විච්චිවති විනා හොති අපසක්කති, ඵලචිත්තං විචිත්තං වියුත්තං අපසක්කිතං හොති.

තත්ථ කිලෙසපටිපාටියා මග්ගපටිපාටියා වානි ද්විධා අනුසයානං අභාවො වෙදිතබ්බො. කිලෙසපටිපාටියා හි කාමරාගානුසයපටිඝානුසයානං තතියමග්ගෙන අභාවො හොති, මානානුසයස්ස චතුත්ථමග්ගෙන, දිට්ඨානුසයවිචිකිච්ඡානුසයානං පයමමග්ගෙන, භවරාගානුසයාවිජ්ජානුසයානං චතුත්ථමග්ගෙනෙව. මග්ගපටිපාටියා පන පයමමග්ගෙන දිට්ඨානුසයවිචිකිච්ඡානුසයානං අභාවො හොති, දුතියමග්ගෙන කාමරාගානුසයපටිඝානුසයානං තනුභාවො, තතියමග්ගෙන සබ්බසො අභාවො, චතුත්ථමග්ගෙන මානානුසයභවරාගානුසයාවිජ්ජානුසයානං අභාවො හොති. විත්තවිවෙකොති මහග්ගතලොකුත්තරචිත්තානං කිලෙසෙහි සුඤ්ඤභාවො, තුච්ඡභාවොති අත්ථො.

උපධිවිවෙකොති කිලෙසක්ඛන්ධඅභිසඬ්ඛාරසඬ්ඛාතානං උපධීනං සුඤ්ඤභාවො. උපධිං තාව දස්සෙතුං “උපධි වුච්චන්ති කිලෙසා වා”තිආදිමාහ. රාගාදයො යස්ස උප්පජ්ජන්ති, තං උපතාපෙන්ති විබාධෙන්තිති කිලෙසා ව. උපාදානගොචරා රූපාදයො පඤ්චක්ඛන්ධා ව. උපාදානසම්භූතා පුඤ්ඤාපුඤ්ඤආනෙඤ්ජාභිසඬ්ඛාරා ව. අමතන්ති නත්ථි එතස්ස මරණසඬ්ඛාතං මතන්ති අමතං, කිලෙසවිසපටිපක්ඛන්තා අගදන්තිපි අමතං. සංසාරයොනිගතිඋපපත්තිවිඤ්ඤාණට්ඨිතිසත්තාවාසෙසු සංසිබ්බති විනතීති තණ්හා “වාන”න්ති වුච්චති, තං තත්ථ නත්ථිති නිබ්බානං. විවෙකට්ඨකායානන්ති ගණසඬ්ගණිකාය අපගතසරීරානං. නෙක්ඛම්මාභිරතානන්ති නෙක්ඛම්මෙ කාමාදිතො නික්ඛන්තෙ පයමජ්ඣානාදිකෙ අභිරතානං තන්තින්තානං. පරමචොදානජ්ජත්තානන්ති උත්තමපරිසුද්ධභාවඵලං පාපුණිත්වා යිතානං. “උපක්කිලෙසාභාවෙන පරිසුද්ධචිත්තානං, කිලෙසෙහි මුත්තභාවෙන පරමචොදානජ්ජත්තානං. වික්ඛම්භනජ්ජහානෙන පරිසුද්ධචිත්තානං, සමුච්ඡෙදජ්ජහානෙන පරමචොදානජ්ජත්තාන”න්ති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති. නිරූපධීනන්ති විගතූපධීනං. විසඬ්ඛාරගතානන්ති සඬ්ඛාරාරම්මණං චජිත්වා විගතසඬ්ඛාරං නිබ්බානං ආරම්මණවසෙන උපගතානං. විසඬ්ඛාරගතං විත්තන්ති එත්ථපි හි නිබ්බානමෙව “විසඬ්ඛාර”න්ති වුත්තං.

විදුරෙති විවිධෙ දුරෙ. සුවිදුරෙති සුට්ඨු විදුරෙ. න සන්තිකෙති න සමීපෙ. න සාමන්තාති න එකපස්සෙ. අනාසන්නෙති අනවචන්තසමීපෙ. විවෙකට්ඨෙති අතිදුරෙ, විගතෙති අත්ථො. තාදිසොති තංසදිසො. තස්සණ්ඨිතොති තෙන ආකාරෙන ඨිතො. තප්පකාරොති තෙන පකාරෙන ඨිතො. තප්පට්ඨාගොති තංකොට්ඨාසිකො. අථ චා “අත්තභාවගුහාය ලග්ගභාවෙන තාදිසො. කිලෙසෙහි ඡන්තභාවෙන තස්සණ්ඨිතො. මොහනස්මිං පගාළ්භභාවෙන තප්පකාරො. තිහි විවෙකෙහි දුරභාවෙන තප්පට්ඨාගොති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති.

දුප්පභායාති සුඛෙන පහාතබ්බා න භොන්ති. දුච්චජාති සුඛෙන ඡහිතුං න සක්කා. දුප්පරිච්චජාති සබ්බාකාරෙන ඡහිතුං න සක්කා. දුන්තිමිමදයාති නිමිමදං අමදං කාතුං න සක්කා. දුබ්බිනිවෙදයාති විනිවෙදනං මොචනං කාතුං න සක්කා. දුත්තරාති උත්තරිත්වා අතික්කන්තුං න සක්කා. දුප්පතරාති විසෙසෙත්වා තරිතුං න සක්කා. දුස්සමතික්කමාති දුක්ඛෙන අතික්කමිතබ්බා. දුබ්බිනිවත්තාති නිවත්තෙතුං දුක්ඛා. අථ චා “පකතිවසෙන දුප්පරිච්චජා. ගොණපතාසං විය දුන්තිමිමදයා. නාගපාසං විය දුබ්බිනිවෙදයා. ගිම්හසමයෙ මරුකන්තාරං විය දුත්තරා දුප්පතරා. බ්‍යග්ගපරිග්ගහිතා අට්ඨි විය දුස්සමතික්කමා. සමුද්දව්චි විය දුබ්බිනිවත්තාති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති.

8. එවං පට්ඨගාථාය “දුරෙ විවෙකා හි තථාවිධො”ති සාධෙත්වා පුන තථාවිධානං සත්තානං ධම්මනං ආචි කරොන්තො “ඉච්ඡානිදානා”තිආදිගාථමාහ. තත්ථ ඉච්ඡානිදානාති තණ්හාහෙතුකා. භවසාතබ්ද්ධාති සුඛවෙදනාදිමිහි භවසාතෙන බ්ද්ධා. තෙ දුප්පමුඤ්චාති තෙ භවසාතවත්ථුභූතා ධම්මා. තෙ චා තත්ථ බ්ද්ධා ඉච්ඡානිදානා සත්තා දුප්පමොචයා. න හි අඤ්ඤමොක්ඛාති අඤ්ඤෙ ව මොචෙතුං න සක්කොන්ති. කාරණවචනං චා එතං. තෙ සත්තා දුප්පමුඤ්චා. කස්මා? යස්මා අඤ්ඤෙන මොචෙතබ්බා න භොන්ති. යදි සත්තා මුඤ්චෙය්‍යං, සකෙන ථාමෙන මුඤ්චෙය්‍යන්ති අයමස්ස අත්ථො. පච්ඡා පුරෙ චාපි අපෙක්ඛමානාති අනාගතෙ අතීතෙ චා කාමෙ අපෙක්ඛමානා. ඉමෙ ච කාමෙ පුරිමෙ ච ඡප්පන්ති ඉමෙ චා පච්චුප්පන්තෙ කාමෙ පුරිමෙ චා දුට්ඨෙපි අතීතානාගතෙ බලවතණ්හාය පත්ථයමානා. ඉමෙසඤ්ච ද්විත්තං පදානං “තෙ දුප්පමුඤ්චා න හි අඤ්ඤමොක්ඛා”ති ඉමිනාව සහ සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. ඉතරථා අපෙක්ඛමානා ඡප්පං කිං කරොන්ති, කිං චා කතාති න පඤ්ඤායෙය්‍යං.

භවසාතබ්ද්ධාති භවෙ සාතං භවසාතං, තෙන භවසාතෙන සුඛස්සාදෙන බ්ද්ධා හුත්වා ඨිතා. තං භාජෙත්වා දස්සෙතුං “එකං භවසාතං – සුඛා වෙදනා”තිආදිමාහ. යොබ්බනභාවො යොබ්බඤ්ඤං. අරොගභාවො ආරොග්‍යං.

ජීවිතින්ද්‍රියස්ස පවත්තභාවො ජීවිතං. ලාභොති චතුත්තං පච්චයානං ලාභො. යසොති පරිවාරො. පසංසාති කිත්ති. සුඛන්ති කායිකචෙතසිකං සුඛං. මනාපිකා රූපාති මනවඩ්ඪනකා රූපා. සෙසෙසුපි එසෙව නයො.

චක්ඛුසම්පදාති චක්ඛුස්ස සම්පදා. “මය්හං චක්ඛු සම්පන්නං මණ්ඩිමානෙ උග්ගාටිතසිහපඤ්ජරං විය බායති”ති උප්පන්නං සුඛස්සාදං සන්ධාය “චක්ඛුසම්පදා”ති වුත්තං. සොතසම්පදාදීසුපි එසෙව නයො. සුඛාය වෙදනාය සාතබ්ද්ධා...පෙ.... විබ්ද්ධාති විවිධාකාරෙන බ්ද්ධා. ආබ්ද්ධාති විසෙසෙන ආදිතො බ්ද්ධා. ලග්ගාති ආරම්මණෙන සද්ධිං අප්පිතා. ලග්ගිතාති නාගදන්තෙ එණිතවාරකො විය ලග්ගිතා. යමෙත්ථ ච අවුත්තං, තං සත්තො විසත්තොතිආදිමිහි වුත්තනායෙන ගහෙතබ්බං.

න හි අඤ්ඤමොක්ඛාති න පරෙහි මොක්ඛා. තෙ වා භවසාතවත්ථු දුප්පමුඤ්චාති භවෙ සුඛස්සාදවත්ථුභූතා ධම්මා තෙ මුඤ්චිතුං දුක්ඛා. සත්තා වා එත්තො දුම්මොවයාති සත්තා එව වා එතස්මා භවසාතවත්ථුතො මොචෙතුං දුක්ඛා.

දුරුද්ධරාති උද්ධරිතුං දුක්ඛා. දුස්සමුද්ධරාති සමන්තතො ඡින්නතටෙ නරකාවාටෙ පතිතො විය උද්ධං කත්වා උද්ධරිතුං දුක්ඛා. දුබ්බුට්ඨාපයාති උට්ඨාපෙතුං දුක්ඛා. දුස්සමුට්ඨාපයාති සුබ්බමඅත්තභාවං පට්ඨියං පතිට්ඨාපනං විය උස්සාපෙතුං අතිවිය දුක්ඛා.

තෙ අත්තනා පලිපපලිපන්නාති ගම්භීරකද්දමෙ යාව සීසතො නිමුග්ගා න සක්කොන්ති. පරං පලිපපලිපන්නං උද්ධරිතුන්ති අපරං තට්ථ නිමුග්ගං භත්ථෙ වා සීසෙ වා ගහෙත්වා උද්ධරිත්වා ථලෙ පතිට්ඨාපෙතුං න සක්කොන්ති. සො වත වුත්ථාති සොති වත්තබ්බාකාරපුග්ගලනිද්දෙසො. තස්ස “යො”ති ඉමං උද්දෙසවනං ආහරිත්වා යො අත්තනා පලිපපලිපන්නො, සො වත, වුත්ථ, පරං පලිපපලිපන්නං උද්ධරිස්සතිති. එවං සෙසපදෙසු සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. පලිපපලිපන්නොති ගම්භීරකද්දමෙ නිමුග්ගො වුච්චති. යථා, වුත්ථ, කොචි පුරිසො යාව සීසතො ගම්භීරකද්දමෙ නිමුග්ගො, පරම්පි තට්ථ නිමුග්ගං භත්ථෙ වා සීසෙ වා ගහෙත්වා උද්ධරිස්සතිති නෙතං යානං විජ්ජති. න හි තං කාරණමත්ථි, යෙන සො තං උද්ධරිත්වා ථලෙ පතිට්ඨාපෙය්‍යාති. අදන්තො අවිනීතො අපරිනිබ්බුතොති එත්ථ පන අනිබ්බිසෙවනාය අදන්තො. අසික්ඛිතවිනයාය අවිනීතො. අනිබ්බුතකිලෙසනාය අපරිනිබ්බුතොති වෙදිතබ්බො. සො තාදිසො පරං දමෙස්සති නිබ්බිසෙවනං කරිස්සති, විනෙස්සති තිස්සො සික්ඛා සික්ඛාපෙස්සති. පරිනිබ්බාපෙස්සති තස්ස කිලෙසෙ නිබ්බාපෙස්සති.

නත්ථඤ්ඤො කොච්ඡි අඤ්ඤො කොච්ඡි පුග්ගලො මොවෙනුං සමත්ථො නත්ථි. සකෙන ථාමෙනාති අත්තනො ඤාණථාමෙන. බලෙනාති ඤාණබලෙන. වීරියෙනාති ඤාණසම්පයුත්තවෙතසිකවීරියෙන. පූරිසපරක්කමෙනාති පරං පරං යානං අක්කමනෙන මහත්තවීරියෙන.

නාහං සහිස්සාමිති අහං න සහිස්සාමි න සක්කොමි, න වායමිස්සාමිති චුත්තං හොති. පමොවනායාති පමොවෙනුං. කථංකථීන්ති සකඨිං. ධොතකාති ආලපනං. තරෙසීති තරෙය්‍යාසි.

“අත්තනා හි කතං පාපං, අත්තනා සංකිලිස්සති;
අත්තනා අකතං පාපං, අත්තනාව විසුජ්ඣති;
සුද්ධි අසුද්ධි පච්චත්තං, නාඤ්ඤො අඤ්ඤං විසොධයෙ”ති. (ධ. ප. 165; කථා. 743) –

එත්ථායමත්ථො – යෙන අත්තනා අකුසලං කම්මං කතං හොති, සො චතුසු අපායෙසු දුක්ඛං අනුභවන්තො අත්තනාව සංකිලිස්සති. යෙන පන අත්තනා අකතං පාපං, සො සුගතිඤ්ඤෙව අගතිඤ්ඤෙව ගච්ඡන්තො අත්තනාව විසුජ්ඣති. කුසලකම්මසඬ්ඛාතා සුද්ධි අකුසලකම්මසඬ්ඛාතා ච අසුද්ධි පච්චත්තං කාරකසත්තානං අත්තනියෙව විපච්චති. අඤ්ඤො පුග්ගලො අඤ්ඤං පුග්ගලං න විසොධයෙ නෙව විසොධෙති, න කිලෙසෙතීති චුත්තං හොති.

තිට්ඨතෙව නිබ්බානන්ති අමතමහානිබ්බානං තිට්ඨතියෙව. නිබ්බානගාමිමග්ගොති පුබ්බභාගවිපස්සනාතො පට්ඨාය අරියමග්ගො. තිට්ඨාමහං සමාදූපෙතාති අහං ගණ්භාපෙතා පතිට්ඨාපෙතා තිට්ඨාමි. එවං ඔවදියමානා එවං අනුසාසියමානාති මයා එවං ඔවදියමානා එවං අනුසාසියමානා. එත්ථ උජ්ජන්තෙ වත්ථුස්මිං වදන්තො ඔවදති නාම, අනුජ්ජන්තෙ වත්ථුස්මිං අනුසාසන්තො “අයසොපි තෙ හවිස්සති”තිආදිවසෙන අනාගතං දස්සෙන්නො අනුසාසති නාම. සම්මුඛා වදන්තොපි ඔවදති නාම, පරම්මුඛා දූතසාසනං වා පෙසෙන්නො අනුසාසති නාම. සකිං වදන්තොපි ඔවදති නාම, පුනජ්ජනං වදන්තො අනුසාසති නාම. ඔවදන්තො එව වා අනුසාසති නාම. අජ්ජෙකච්චෙති අපි එකච්චෙ, එකෙති අත්ථො. අච්චන්තනිට්ඨං නිබ්බානං ආරාධෙන්නීති ඛයවයසඬ්ඛාතං අත්තං අතීතන්ති අච්චන්තං, අච්චන්තඤ්ඤෙව තං සබ්බසඬ්ඛාරාතං අජ්ජවත්තිට්ඨානත්තා නිට්ඨඤ්ඤාති අච්චන්තනිට්ඨං, එකන්තනිට්ඨං, සත්තනිට්ඨන්ති අත්ථො. තං අච්චන්තනිබ්බානං ආරාධෙන්නි සම්පාදෙන්නි. නාරාධෙන්නීති න සම්පාදෙන්නි, න පටිලහන්තීති අත්ථො. එත්ථ කායාහන්ති එතෙසු කිං අහං, කිං කරොමීති

අත්ථො. මග්ගක්ඛායීති පටිපදාමග්ගක්ඛායී. ආචික්ඛති කථෙති. අත්තනා පටිපජ්ජමානා මුඤ්ඤෙය්‍යුන්ති පටිපජ්ජන්තා මයං මුඤ්ඤෙය්‍යුං.

අතීතං උපාදායාති අතීතං පටිච්ච. කථං පුරෙ අපෙක්ඛං කරොතීති කෙන පකාරෙන ඉක්ඛං ඔලොකනං කරොති. එවංරූපො අභොසින්ති දීඝරස්සඅණුකපුලාදිවසෙන එවංජාතිකො එවරූපො අභවිං. තත්ථ නන්දිං සමන්තානෙතීති තස්මිං රූපාරම්මණෙ තණ්හං සම්මා ආනයති උපනෙති. වෙදනාදීසුපි එසෙව නයො.

“ඉති මෙ චක්ඛු”තිආදයො චත්ථුආරම්මණවසෙන තණ්හුප්පත්තිං දස්සෙන්නො ආහ. ඉති රූපාතීති එවං රූපා ඉති. තත්ථ ඡන්දරාගපටිබද්ධන්ති තෙසු චක්ඛුරූපෙසු දුබ්බලසඬ්ඛාතො ඡන්දො ව බලවසඬ්ඛාතො රාගො ව, තෙන ඡන්දරාගෙන පටිබද්ධං අල්ලිනං. විඤ්ඤාණන්ති ජවනචිත්තං. ඡන්දරාගපටිබද්ධත්තා විඤ්ඤාණස්සාති තස්ස ජවනවිඤ්ඤාණස්ස ඡන්දරාගෙන බද්ධභාවා. තදභිනන්දතීති තං ආරම්මණං තණ්හාවසෙන අභිනන්දති.

යානිස්ස තාතීති යානි අස්ස තානි. පුබ්බෙති අතීතෙ. සද්ධිත්ති එකතො. හසිතලපිතකිලිතානීති දන්තවිදංසාදිහසිතානි ව, වච්ඡෙදං කත්වා ලපිතානි ව, කායබ්බිඛාදිකිලිතානි ව. තදස්සාදෙතීති තං අස්සාදයති අස්සාදං චින්දති සාදියති. තං නිකාමෙතීති තං නිකාමයති පච්චාසිසති. චිත්තිං ආපජ්ජතීති තුට්ඨිං පාපුණාති.

සියන්ති හවෙය්‍යං. අප්පට්ලද්ධස්ස පටිලාභායාති අප්පත්තස්ස පාපුණන්තොය. චිත්තං පණ්දහතීති චිත්තං යපෙති. වෙනසො පණ්ඩානපච්චයාති චිත්තස්ස යපනකාරණා.

සීලෙන වාති පඤ්චසීලාදිසීලෙන වා. වතෙන වාති ධුතඬ්ඛසමාදානෙන වා. තපෙන වාති විරියසමාදානෙන වා. බ්‍රහ්මවරියෙන වාති මෙටුනවිරතියා වා. දෙවො වාති මහානුභාවො දෙවරාජා වා. දෙවඤ්ඤතරො වාති තෙසං අඤ්ඤතරො වා.

ජප්පන්තාති ගුණවසෙන කථෙන්නා. පජ්ජන්තාති පකාරෙන කථෙන්නා. අභිජප්පන්තාති විසෙසෙන කථෙන්නා, උපසග්ගවසෙන වා වඩ්ඪිතං.

9. එවං පයමගාථාය “දුරෙ විවෙකා හි තථාවිධො”ති සාධෙත්වා දුතියගාථාය ව තථාවිධානං ධම්මතං ආචි කත්වා ඉදානි තෙසං පාපකරණං ආචි කරොන්නො “කාමෙසු ගිද්ධා”ති ගාථමාහ.

තස්සත්ථො — තෙ සත්තා කාමෙසු පරිභොගතණ්ණාය ගිද්ධා, පරියෙසනාදිමනුයුත්තත්තා පසුතා, සම්මොහමාපන්නත්තා පමුළ්භා, අවගමනතාය මච්ඡරියතාය බුද්ධාදීනං වචනං අනාදියතාය ච අවදානියා, කායවිසමාදිම්භි විසමෙ නිවිට්ඨා, අන්තකාලෙ මරණදුක්ඛුපතීතා, “කිංසු භවිස්සාම ඉතො චුතාසෙ”ති පරිදෙවයන්තීති.

ගිද්ධාති කාමරාගෙන ගිද්ධා. ගධිතාති සඬකප්පරාගෙන පච්චාසිසමානා හුත්වා ගධිතා. මුච්ඡිතාති කාමතණ්ණාය මුච්ඡාපරෙනා. අප්ඤ්ඤාසන්නාති කාමනන්දියා අධිමසන්නා අප්ඤ්ඤාත්ථවා. ලග්ගාති කාමසිනෙහෙන අල්ලිතා. ලග්ගිතාති කාමපරිලාහෙන එකීභූතා. පලිබුද්ධාති කාමසඤ්ඤාය ආවට්ටිතා. අථ චා “දිට්ඨිදස්සනෙ ගිද්ධා. අභිණ්භදස්සනෙ ගධිතා. සංසග්ගකිරියස්මිං මුච්ඡිතා. විස්සාසකිරියස්මිං අප්ඤ්ඤාසන්නා. සිනෙහවළඤ්ජස්මිං ලග්ගා. ද්වයංද්වයසමාපත්තිම්භි ලග්ගිතා. අපරාපරං අමුඤ්චමානා හුත්වා පලිබුද්ධා”ති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති.

එසන්නීති පච්චාසිසන්නීති. ගවෙසන්නීති මග්ගයන්ති. පරියෙසන්නීති සබ්බාකාරෙන ඉච්ඡන්නීති පත්ථෙන්නීති. අථ චා දිට්ඨාරම්මණෙ සුභාසුභං අත්ථී, නත්ථීති එසන්නීති. සුභාසුභාරම්මණෙ පච්චක්ඛං කත්වා වළඤ්ජනත්ථාය පියං කරොන්නා ගවෙසන්නීති. විත්තවසෙන එසන්නීති. පයොගවසෙන ගවෙසන්නීති. කරණවසෙන පරියෙසන්නීති. තෙ දුට්ඨෙ කාමෙ පටිච්ච ඔතරිත්වා වරන්තීති තච්චරිතා. තෙ ච කාමෙ බහුලං යෙභුය්‍යෙන වඩ්ඤන්ති පවත්තයන්තීති තඬ්ඬහුලා. තෙ ච කාමෙ ගරුං කත්වා රහන්තීති තග්ගරුකා. තෙසු කාමෙසු නින්තා නම්තා හුත්වා වසන්නීති තන්නින්තා. තෙසු කාමෙසු සන්නින්තා හුත්වා වසන්නීති තප්පොණා. තෙසු කාමෙසු අවලම්බිතා හුත්වා තෙසුයෙව නම්තා වසන්නීති තප්පබ්භාරා. තෙසු කාමෙසු අවත්ථරිත්වා මුච්ඡාපරෙතප්පසඬිගා හුත්වා වදන්තීති තදධිමුත්තා. තෙ ච කාමෙ අධිපතිං ජෙට්ඨකං කත්වා වසන්නීති තදධිපතෙය්‍යා. අථ චා “ආරම්මණස්ස ඉට්ඨභාවෙන තච්චරිතා. ආරම්මණස්ස කන්තභාවෙන තඬ්ඬහුලා. ආරම්මණස්ස මනාපභාවෙන තග්ගරුකා. ආරම්මණස්ස පියභාවෙන තන්නින්තා. ආරම්මණස්ස කාමුපසංහිතභාවෙන තප්පොණා. ආරම්මණස්ස රජනීයභාවෙන තප්පබ්භාරා. ආරම්මණස්ස මුච්ඡනීයභාවෙන තදධිමුත්තා. ආරම්මණස්ස ඛන්ධනීයභාවෙන තදධිපතෙය්‍යා”ති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති.

රූපෙ පරියෙසන්නීතිආදියු පරියෙසන්නීති අලද්ධස්ස ලාභාය එසනවසෙන. පටිලහන්නීති හත්ථගතවසෙන. පරිභුඤ්ජන්නීති වළඤ්ජනවසෙන චුත්තන්ති ඤාතබ්බං. කලහං විවාදං කරොතිති කලහකාරකො. තස්මිං නියුත්තොති

කලහපසුතො. කම්මකාරකාදීසුපි එසෙව නයො. ගොවරෙ වරන්තොති වෙසියාදිගොවරෙ, සතිපට්ඨානාදිගොවරෙ වා වරමානො. තෙසු නියුත්තො ගොවරපසුතො. ආරම්මණුපනිජ්ඣානවසෙන ඤානං අස්ස අත්ථිති ඤායී. තස්මිං නියුත්තො ඤානපසුතො.

අවගච්ඡන්තීති අපායං ගච්ඡන්ති. මච්ඡරිතොති සකසම්පත්තිං නිගුහන්තා. වචනන්ති කථනං. ඛ්‍යපථන්ති වාක්‍යපථං. දෙසනන්ති විස්සජ්ජනඔවාදං. අනුසිට්ඨීන්ති අනුසාසනිං. නාදියන්තීති න ගණ්හන්ති න ගරුං කරොන්ති. “න පටිස්සන්ති”ති වා පායො, සොයෙව අත්ථො. වත්ථුතො මච්ඡරියදස්සනත්ථං “පඤ්ච මච්ඡරියාති ආවාසමච්ඡරිය”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ ආවාසෙ මච්ඡරියං ආවාසමච්ඡරියං. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො.

ආවාසො නාම සකලාරාමොපි පරිවෙණමපි එකොවරකොපි රත්තිට්ඨානාදීනිපි. තෙසු වසන්තා සුඛං වසන්ති, පච්චයෙ ලහන්ති. එකො භික්ඛු වත්තසම්පන්නස්සෙව පෙසලස්ස භික්ඛුතො තත්ථ ආගමනං න ඉච්ඡති, ආගතොපි “බිජ්ජං ගච්ඡතු”ති චිත්තෙසි, ඉදං ආවාසමච්ඡරියං නාම. හණ්ඩනකාරකාදීනං පන තත්ථ වාසං අනිච්ඡතො ආවාසමච්ඡරියං නාම න හොති.

කුලන්ති උපට්ඨාකකුලමපි ඤාතිකුලමපි. තත්ථ අඤ්ඤස්ස උපසඬකමනං අනිච්ඡතො කුලමච්ඡරියං හොති. පාපපුග්ගලස්ස පන උපසඬකමනං අනිච්ඡතොපි මච්ඡරියං නාම න හොති. සො හි තෙසං පසාදහෙදාය පටිපජ්ජති. පසාදං රක්ඛිතුං සමත්ථස්සෙව පන භික්ඛුතො තත්ථ උපසඬකමනං අනිච්ඡතො මච්ඡරියං නාම හොති.

ලාභොති චතුපච්චයලාභොව. තං අඤ්ඤස්මිං සීලවන්තෙයෙව ලහන්තෙ “මා ලහතු”ති චිත්තෙන්තස්ස ලාභමච්ඡරියං හොති. යො පන සද්ධාදෙයාං විනිපාතෙති, අපරිභොගදුජ්ජපරිභොගාදිවසෙන විනාසෙති, පුත්තිභාවං ගච්ඡන්තමපි අඤ්ඤස්ස න දෙනි, තං දිස්වා “සවෙ ඉමං එස න ලභෙයා, අඤ්ඤො සීලවා ලභෙයා, පරිභොගං ගච්ඡෙයා”ති චිත්තෙන්තස්ස මච්ඡරියං නාම නත්ථි.

වණ්ණො නාම සරීරවණ්ණොපි ගුණවණ්ණොපි. තත්ථ සරීරවණ්ණෙ මච්ඡරි “පරො පාසාදිකො රූපවා”ති වුත්තෙ තං න කථෙතුකාමො හොති. ගුණවණ්ණමච්ඡරි පරස්ස සීලෙන ධුතඬිගෙන පටිපදාය ආචාරෙන වණ්ණං න කථෙතුකාමො හොති.

ධම්මොති පරියත්තිධම්මො ච පටිවෙධධම්මො ච. තත්ථ අරියසාවකා පටිවෙධධම්මං න මච්ඡරායන්ති, අත්තනා පටිවිද්ධධම්මෙ සදෙවකස්ස ලොකස්ස පටිවෙධං ඉච්ඡන්ති. තං පන පටිවෙධං “පරෙ ජානන්තු”ති ඉච්ඡන්ති, තන්තිධම්මෙයෙව පන ධම්මමච්ඡරියං නාම හොති. තෙන සමන්තාගතො පුග්ගලො යං ගුල්හං ගන්ථං වා කථාමග්ගං වා ජානාති, තං අඤ්ඤා න ජානාපෙතුකාමො හොති. යො පන පුග්ගලං උපපරික්ඛිත්වා ධම්මානුග්ගහෙන ධම්මං වා උපපරික්ඛිත්වා පුග්ගලානුග්ගහෙන න දෙනි, අයං ධම්මමච්ඡරී නාම න හොති. තත්ථ එකච්චො පුග්ගලො ලොලො හොති, කාලෙන සමණො හොති, කාලෙන බ්‍රාහ්මණො, කාලෙන නිගණ්ඨො. යො හි හික්ඛු “අයං පුග්ගලො පවෙණ්ඤාගතං තන්ති. සණ්භං සුබ්‍රමං ධම්මන්තරං හින්දිත්වා ආලුලෙස්සති”ති න දෙනි, අයං පුග්ගලං උපපරික්ඛිත්වා ධම්මානුග්ගහෙන න දෙනි නාම. යො පන “අයං ධම්මො සණ්භො සුබ්‍රමො, සවායං පුග්ගලො ගණ්ඨස්සති, අඤ්ඤං ඛ්‍යාකරිත්වා අත්තනං ආචි කත්වා නස්සිස්සති”ති න දෙනි, අයං ධම්මං උපපරික්ඛිත්වා පුග්ගලානුග්ගහෙන න දෙනි නාම. යො පන “සවායං ඉමං ධම්මං ගණ්ඨස්සති, අම්භාකං සමයං හින්දිතුං සමත්ථො භවිස්සති”ති න දෙනි, අයං ධම්මමච්ඡරී නාම හොති.

ඉමෙසු පඤ්චසු මච්ඡරියෙසු ආවාසමච්ඡරියෙන තාව යක්ඛො වා පෙතො වා හුත්වා තස්සෙව ආවාසස්ස සඬ්ඛාරං සීසෙන උක්ඛිපිත්වා විවරති. කුලමච්ඡරියෙන තස්මිං කුලෙ අඤ්ඤෙසං දානමානනාදීනි කරොන්තෙ දිස්වා “හින්තං වතිදං කුලං මමා”ති චින්තයතො ලොහිතමපි මුඛතො උග්ගච්ඡති, කුච්ඡිවිරෙවනමපි හොති, අත්තනානිපි ඛණ්ඩාඛණ්ඩානි හුත්වා නික්ඛමන්ති. ලාභමච්ඡරියෙන සඬ්ඝස්ස වා ගණස්ස වා සන්තකෙ ලාභෙ මච්ඡරායිත්වා පුග්ගලිකපරිහොගං විය පරිභුඤ්ජිත්වා යක්ඛො වා පෙතො වා මහාඅජගරො වා හුත්වා නිබ්බත්තති. සර්වචණ්ණගුණචණ්ණමච්ඡරෙන පන පරියත්තිධම්මමච්ඡරියෙන ච අත්තනොව චණ්ණං චණ්ණෙනි, පරෙසං චණ්ණෙ “කිං චණ්ණො එසො”ති තං තං දොසං වදන්තො පරියත්තිධම්මඤ්ච කස්සචි කිඤ්චි අදෙන්තො දුබ්බණ්ණො වෙව එළමුගො ච හොති.

අපි ච ආවාසමච්ඡරියෙන ලොභගෙහෙ පච්චති, කුලමච්ඡරියෙන අප්පලාභො හොති, ලාභමච්ඡරියෙන ගුප්තිරයෙ නිබ්බත්තති, චණ්ණමච්ඡරියෙන භවෙ භවෙ නිබ්බත්තස්ස චණ්ණො නාම න හොති, ධම්මමච්ඡරියෙන කුක්කුළනිරයෙ නිබ්බත්තති.

මච්ඡරායනවසෙන මච්ඡරියං. මච්ඡරායනාකාරො මච්ඡරායනා. මච්ඡරෙන අයිතස්ස මච්ඡෙරසමඬ්ගිතො භාවො මච්ඡරායිතත්තං. “මය්හමෙව හොන්තු, මා අඤ්ඤස්සා”ති සබ්බාපි අත්තනො සම්පත්තියො ඛ්‍යාපෙතුං න ඉච්ඡති

විවිච්ඡෙදා, විවිච්ඡස්ස භාවො වෙවිච්ඡං, මුදුමච්ඡරියස්සෙතං නාමං. කදරියො වුවචති අනාදරො, තස්ස භාවො කදරියං, ථද්ධමච්ඡරියස්සෙතං නාමං. තෙන හි සමන්තාගතො පුග්ගලො පරමිපි පරෙසං දදමානං නිවාරෙති. චුත්තමිපි චෙතං –

“කදරියො පාපසඬිකජ්ජො, මිච්ඡාදිට්ඨිඅනාදරො;
දදමානං නිවාරෙති, යාවමානාන භොජන” ති. (සං. නි. 1.132);

යාවකෙ දිස්වා කටුකභාවෙන චිත්තං අඤ්චති සඬිකොවෙතීති කටුකඤ්චුකො, තස්ස භාවො කටුකඤ්චුකතා. අපරො නයො – කටුකඤ්චුකතා වුවචති කටච්ඡුග්ගාහො. සමතිත්තිකපුණ්ණාය හි උක්ඛලියා හත්තං ගණ්හන්තො සබ්බතොහාගෙන සඬිකුටිතෙන අග්ගකටච්ඡුනා ගණ්හාති පුරෙත්වා ගහෙතුං න සක්කොති, එවං මච්ඡරිපුග්ගලස්ස චිත්තං සඬිකුචති, තස්මිං සඬිකුචිතෙ කායොපි තථෙව සඬිකුචති පටිකුටති පටිනිවට්ටති න සම්පසාරියතීති මච්ඡෙරං “කටුකඤ්චුකතා” ති චුත්තං.

අග්ගහිත්තං චිත්තස්සාති පරෙසං උපකාරකරණෙ දානාදිනා ආකාරෙන යථා න සම්පසාරියති, එවං ආවරිත්වා ගහිතභාවො චිත්තස්ස. යස්මා පන මච්ඡරිපුග්ගලො අත්තනො සන්තකං පරෙසං අදාතුකාමො භොති, පරසන්තකං ගණ්හිතුකාමො. තස්මා “ඉදං අච්ඡරියං මය්හමෙව භොතු, මා අඤ්ඤස්සා” ති පවත්තිවසෙනස්ස අත්තසම්පත්තිනිගුහනලක්ඛණතා පරසම්පත්තිග්ගහණලක්ඛණතා ව වෙදිතබ්බා.

බන්ධමච්ඡරියමිපි මච්ඡරියන්ති අත්තනො පඤ්චක්ඛන්ධසඬිබාතං උපපත්තිහවං අඤ්ඤෙහි අසාධාරණං “අච්ඡරියං මය්හමෙව භොතු, මා අඤ්ඤස්සා” ති පවත්තං මච්ඡරියං බන්ධමච්ඡරියං නාම. ධාතුආයතනමච්ඡරියෙසුපි එසෙව නයො. ගාහොති ගාහනිච්ඡයවසෙන ගහණං. අවදඤ්ඤායාති සබ්බඤ්ඤබුද්ධානමිපි කමීතං අජානනභාවෙන. යාවකානං අදදමානො හි තෙහි කමීතං න ජානාති නාම. ජනා පමත්තාති සතිවිජ්ජවාසා ජනා. වචනන්ති සඬිබෙපවචනං. බ්‍යප්පථන්ති විත්ථාරවචනං. දෙසනන්ති උපමං දස්සෙත්වා අත්ථසන්දස්සනවචනං. අනුසිට්ඨිත්ති පුනස්පුනං සංලක්ඛාපනවචනං. අථ වා දස්සෙත්වා කථනං වචනං නාම. ගණ්හාපෙත්වා කථනං බ්‍යප්පථං නාම. තොසෙත්වා කථනං දෙසනං නාම. පදස්සෙත්වා කථනං අනුසිට්ඨි නාම. අථ වා පරිතාපදුක්ඛං නාසෙත්වා කථනං වචනං නාම. පරිලාභදුක්ඛං නාසෙත්වා කථනං බ්‍යප්පථං නාම. අපායදුක්ඛං නාසෙත්වා කථනං දෙසනං නාම. හවදුක්ඛං නාසෙත්වා කථනං අනුසිට්ඨි නාම. අථ වා දුක්ඛසච්චපරිඤ්ඤාපටිවෙධයුත්තං වචනං. සමුදයසච්චපහානපටිවෙධයුත්තං බ්‍යප්පථං. නිරොධසච්චසච්ඡිකිරියපටිවෙධයුත්තං දෙසනං.

මග්ගසච්චභාවනාපට්ඨෙධයුත්තං අනුසිට්ඨිති එවමාදිනා නයෙන එකෙ වණ්ණයන්ති.

න සුස්සුසන්තිති න සුණන්ති. න සොතං ඔදහන්තිති සවනත්ථං කණ්ණසොතං න යපෙන්නි. න අඤ්ඤා විත්තං උපට්ඨපෙන්නිති ජානනත්ථං විත්තං න පතිට්ඨපෙන්නි. අනස්සවාති ඔවාදං අසුණමානා. අවචනකරාති සුණමානාපි වචනං න කරොන්නිති අවචනකරා. පටිලොමචුත්තිනොති පටාණි හුත්වා පවත්තනකා. අඤ්ඤෙනෙව මුඛං කරොන්නිති කරොන්නාපි මුඛං න දෙන්තිති අත්ථො.

විසමෙති කායසුචරිතාදිසම්මතස්ස සමස්ස පටිපක්ඛත්තා විසමං, තස්මිං විසමෙ. නිවිට්ඨාති පටිට්ඨා දුන්නිහරා. කායකම්මෙති කායතො පවත්තෙ, කායෙන වා පවත්තෙ කායකම්මෙ. වච්ඡකම්මාදියුපි එසෙව නයො.

තත්ථ කායකම්මවච්ඡකම්මමනොකම්මානි දුච්චරිතවසෙන විහත්තානි, පාණාතිපාතාදයො දසඅකුසලකම්මපථවසෙන විහත්තාති ඤාතබ්බං. අයං තාවෙත්ථ සාධාරණපදවණ්ණනා, අසාධාරණෙසු පන පාණස්ස අතිපාතො පාණාතිපාතො, පාණවධො පාණසාතොති චුත්තං හොති. පාණොති චෙත්ථ වොහාරතො සත්තො, පරමත්ථතො ජීවිතින්ද්‍රියං. තස්මිං පන පාණෙ පාණසඤ්ඤිතො ජීවිතින්ද්‍රියුපවිජෙදකඋපක්කමසමුට්ඨාපිතා කායවච්ඡ්චාරානං අඤ්ඤතරද්චාරපවත්තා වධකචෙතනා පාණාතිපාතො. සො ගුණවිරහිතෙසු තිරච්ඡානගතාදියු පාණෙසු බුද්දකෙ පාණෙ අප්පසාවජ්ජො, මහාසරීරෙ මහාසාවජ්ජො. කස්මා? පයොගමහන්තතාය, පයොගසමත්තෙපි වත්ථුමහන්තතාය. ගුණවත්තෙසු මනුස්සාදියු අප්පගුණෙ පාණෙ අප්පසාවජ්ජො, මහාගුණෙ මහාසාවජ්ජො. සරීරගුණානං පන සමහාවෙ සති කිලෙසානං උපක්කමානඤ්ච මුදුතාය අප්පසාවජ්ජො, තිබ්බතාය මහාසාවජ්ජොති වෙදිතබ්බො.

තස්ස පඤ්ච සම්භාරා හොන්ති - පාණො පාණසඤ්ඤිතා වධකවිත්තං උපක්කමො තෙන මරණන්ති. ඡප්පයොගා - සාහත්ථිකො ආණත්තිකො නිස්සග්ගියො ථාවරො විජ්ජාමයො ඉද්ධිමයොති. ඉමස්මිං පනත්ථෙ විත්ථාරියමානෙ අතිපපඤ්චො හොති, තස්මා නං න විත්ථාරයිස්සාම. අඤ්ඤඤ්ච එවරූපං, අත්ථිකෙහි පන සමන්තපාසාදිකං විනයට්ඨකථං (පාරා. අට්ඨ. 2.172) ඔලොකෙත්වා ගහෙතබ්බො.

අදින්තස්ස ආදානං අදින්තාදානං, පරස්ස හරණං ථෙය්‍යං වොරිකාති චුත්තං හොති. තත්ථ අදින්තන්ති පරපරිග්ගහිතං, යත්ථ පරො යථාකාමකාරිතං ආපජ්ජන්තො අදණ්ඩාරහො අනුපවජ්ජො ව හොති, තස්මිං පන

පරපරිග්ගහිතෙ පරපරිග්ගහිතසඤ්ඤිතො තදාදායකඋපක්කමසමුට්ඨාපිකා ථෙය්‍යාවෙනනා අදින්නාදානං. තං හීනෙ පරසන්නකෙ වත්ථුස්මිං අප්පසාවජ්ජං, පණිතෙ මහාසාවජ්ජං. කස්මා? වත්ථුපණිතතාය, වත්ථුසමත්තෙ සති ගුණාධිකානං සන්නකෙ වත්ථුස්මිං මහාසාවජ්ජං. තං තං ගුණාධිකං උපාදාය තතො තතො හීනගුණස්ස සන්නකෙ වත්ථුස්මිං අප්පසාවජ්ජං.

තස්ස පඤ්ච සම්භාරා භොන්ති - පරපරිග්ගහිතං පරපරිග්ගහිතසඤ්ඤිතා ථෙය්‍යවිත්තං උපක්කමො තෙන හරණන්ති. ඡප්පයොගා සාහත්ථිකාදයොව. තෙ ච බො යථානුරූපං ථෙය්‍යාවහාරො පසය්භාවහාරො පටිච්ඡන්තාවහාරො පරිකප්පාවහාරො කුසාවහාරොති ඉමෙසං පඤ්චන්තං අවහාරානං වසෙන පවත්තන්ති. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො. විත්ථාරො පන සමන්තපාසාදිකායං වුත්තො.

කාමෙසුථිච්ඡාවාරොති එත්ථ පන කාමෙසුති මෙටුනසමාවාරෙසු. ථිච්ඡාවාරොති එකන්නනින්දිතො ලාමකාවාරො. ලක්ඛණතො පන අසද්ධම්මසෙවනාධිජ්ජායෙන කායද්වාරජ්ජවත්තා අගමනීයට්ඨානවිතික්කමවෙනනා කාමෙසුථිච්ඡාවාරො.

තත්ථ අගමනීයට්ඨානං නාම පුරිසානං තාව මාතුරක්ඛිතා පිතුරක්ඛිතා මාතෘපිතුරක්ඛිතා භාතුරක්ඛිතා හගිනිරක්ඛිතා ඤාතිරක්ඛිතා ගොත්තරක්ඛිතා ධම්මරක්ඛිතා සාරක්ඛා සපරිදණ්ඩාති මාතුරක්ඛිතාදයො දස, ධනක්කිතා ඡන්දවාසිනී භොගවාසිනී පටවාසිනී ඔදපත්තකිනී ඔහතවුම්බටකා දාසී ච හරියා කම්මකාරී ච හරියා ධජාහටා මුහුත්තිකාති එතා ධනක්කිතාදයො දසාති විසති ඉත්ථිසො. ඉත්ථිසු පන ද්වින්නං සාරක්ඛසපරිදණ්ඩානං දසන්නඤ්ච ධනක්කිතාදින්නති ද්වාදසන්නං ඉත්ථිනං අඤ්ඤෙ පුරිසා, ඉදං අගමනීයට්ඨානං නාම.

සො පනෙස ථිච්ඡාවාරො සීලාදිගුණරහිතෙ අගමනීයට්ඨානෙ අප්පසාවජ්ජො, සීලාදිගුණසම්පන්නෙ මහාසාවජ්ජො. තස්ස චත්තාරො සම්භාරා - අගමනීයවත්ථු තස්මිං සෙවනවිත්තං සෙවනපයොගො මග්ගෙන මග්ගපටිපත්තිඅධිවාසනන්ති. එකො පයොගො සාහත්ථිකො එව.

මුසාති විසංවාදනපුරෙක්ඛාරස්ස අත්ථහඤ්ජනකො වච්ඡයොගො කායපයොගො වා. විසංවාදනාධිජ්ජායෙන පනස්ස පරවිසංවාදකකායවච්ඡයොගසමුට්ඨාපිකා වෙනනා මුසාවාදො. අපරො නයො - මුසාති අභූතං අතච්ඡං වත්ථු. වාදොති තස්ස භූතතො තච්ඡතො විඤ්ඤාපනං. ලක්ඛණතො පන අතථං වත්ථුං තථතො පරං විඤ්ඤාපෙතුකාමස්ස තථාවිඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපිකා වෙනනා මුසාවාදො. සො යමත්ථං හඤ්ජති, තස්ස

අප්පතාය අප්පසාවජ්ජො, මහන්තතාය මහාසාවජ්ජො. අපි ච ගුහට්ඨානං අත්තනො සන්තකං අදාතුකාමතාය “නත්ථි” තිආදිනයජ්ජවත්තො අප්පසාවජ්ජො, සක්ඛිනා හුත්වා අත්ථහඤ්ජනත්ථං චුත්තො මහාසාවජ්ජො. පබ්බජිතානං අප්පකම්පි තෙලං වා සජ්ජිං වා ලහිත්වා හසාධිජ්ජායෙන “අජ්ජ ගාමෙ තෙලං නදී මඤ්ඤෙ සන්දති” ති පුරණකථානයෙන පවත්තො අප්පසාවජ්ජො, අදිට්ඨංයෙව පන දිට්ඨන්තිආදිනා නයෙන වදන්තානං මහාසාවජ්ජො.

තස්ස චත්තාරො සම්භාරා භොන්ති – අතථං චත්ථු විසංවාදනචිත්තං තජ්ජො වායාමො පරස්ස තදත්ථචිජානනන්ති. එකො පයොගො සාහත්ථිකොව. සො ච කායෙන වා කායපට්ඨද්ධෙන වා වාචාය වා පරවිසංවාදකකිරියාකරණෙ දට්ඨබ්බො. තාය චෙ කිරියාය පරො තමත්ථං ජානාති, අයං කිරියසමුට්ඨාපිකා චෙතනාක්ඛණෙයෙව මුසාවාදකම්මිනා බජ්ඣති.

පිසුණුවාචාතිආදීසු යාය වාචාය යස්ස තං වාවං භාසති, තස්ස හදයෙ අත්තනො පියභාවං පරස්ස ච සුඤ්ඤභාවං කරොති, සා පිසුණුවාචා. යාය පන අත්තානම්පි පරම්පි ඵරුසං කරොති, යා වාවා සයම්පි ඵරුසා නෙව කණ්ණසුඛා න හදයඬිගමා, අයං ඵරුසවාචා. යෙන සම්ථං පලපති නිරත්ථකං, සො සම්ථජ්ජලාපො. තෙසං මූලභූතාපි චෙතනා පිසුණුවාචාදිනාමමෙව ලහති, සා එව ඉධ අධිජ්ජෙතාති.

තත්ථ සංකිලිට්ඨචිත්තස්ස පරෙසං වා හෙදාය අත්තනො පියකම්යතාය වා කායචීපයොගසමුට්ඨාපිකා චෙතනා පිසුණුවාචා. සා යස්ස හෙදං කරොති, තස්ස අප්පගුණාය අප්පසාවජ්ජා, මහාගුණතාය මහාසාවජ්ජා.

තස්සා චත්තාරො සම්භාරා භොන්ති – භින්දිතබ්බො පරො “ඉති ඉමෙ නානා භවිස්සන්ති විනා භවිස්සන්ති” ති හෙදපුරෙක්ඛාරතා වා, “ඉති අහං පියො භවිස්සාමි විස්සාසිකො” ති වියකම්යතා වා, තජ්ජො වායාමො, තස්ස තදත්ථචිජානනන්ති.

පරස්ස මම්මච්ඡෙදකකායචීපයොගසමුට්ඨාපිකා එකන්තඵරුසචෙතනා ඵරුසවාචා. මම්මච්ඡෙදකොපි පයොගො චිත්තසණ්ඛතාය ඵරුසවාචා න භොති. මාතාපිතරො හි කදාචි පුත්තකෙ එවම්පි වදන්ති “චොරා චො බණ්ඩාබණ්ඩිකං කරොන්තු” ති, උජ්ජලපත්තම්පි ච නෙසං උපරි පතන්තං න ඉච්ඡන්ති. ආවරියුපජ්ඣායා ච කදාචි නිස්සිතකෙ එවං වදන්ති “කිං ඉමෙ අහිරිකා අනොත්තජ්ජිනො වරන්ති, නිද්ධමථ නෙ” ති. අථ ච නෙසං ආගමාධිගමසම්පත්තිං ඉච්ඡන්ති. යථා ච චිත්තසණ්ඛතාය ඵරුසවාචා න භොති,

එවං චචනසණ්භතාය අඵරුසවාචාපි න භොති. න හි මාරාපෙතුකාමස්ස “ඉමං සුඛං සයාපෙථා”ති චචනං අඵරුසවාචා භොති, චිත්තඵරුසතාය පනෙසා ඵරුසවාචා, සා යං සන්ධාය පචත්තිතා. තස්ස අප්පගුණතාය අප්පසාවජ්ජා, මහාගුණතාය මහාසාවජ්ජා. තස්සා තයො සම්භාරා – අක්කොසිතබ්බො පරො කුපිතචිත්තං අක්කොසනන්ති.

අනත්ථවිඤ්ඤාපිකා කායචච්ඡයොගසමුට්ඨාපිකා අකුසලචෙතනා සම්ඵජ්ජලාපො. සො ආසෙවනමන්දතාය අප්පසාවජ්ජො, ආසෙවනමහන්තතාය මහාසාවජ්ජො. තස්ස ද්වෙ සම්භාරා භොන්ති – භාරතයුද්ධසීතාහරණාදිනිරත්ථකකථාපුරෙක්ඛාරතා තථාරුජිකථාකථනඤ්චාති.

අභිජ්ඣායතීති අභිජ්ඣා, පරහණ්ඩාහිමුඛි හුත්වා තන්තින්නතාය පචත්තතීති අත්ථො. සා “අභො චත ඉදං මමාස්සා”ති එවං පරහණ්ඩාහිජ්ඣායනලක්ඛණා. අදින්නාදානං විය අප්පසාවජ්ජා මහාසාවජ්ජා ව. තස්සා ද්වෙ සම්භාරා භොන්ති – පරහණ්ඩං අත්තනො පරිණාමනඤ්චාති. පරහණ්ඩවත්ථුකෙ හි ලොභෙ උප්පන්නෙපි න තාව කම්මපථභෙදො භොති, යාව “අභො චතිදං මමාස්සා”ති අත්තනො න පරිණාමෙති.

හිතසුඛං ඛ්‍යාපාදයතීති ඛ්‍යාපාදො, සො පරචිනාසාය මනොපදොසලක්ඛණො. ඵරුසවාචා විය අප්පසාවජ්ජො මහාසාවජ්ජො ව. තස්ස ද්වෙ සම්භාරා භොන්ති – පරසත්තො ව තස්ස ව චිනාසචිත්තාති. පරසත්තවත්ථුකෙ හි කොධෙ උප්පන්නෙපි න තාව කම්මපථභෙදො භොති, යාව “අභො චතායං උච්ඡිජ්ජෙය්‍යා විනස්සෙය්‍යා”ති තස්ස චිනාසං න චිත්තෙසි.

යථාභූච්චගහණාභාවෙන මිච්ඡා පස්සතීති මිච්ඡාදිට්ඨි. සා “නත්ථි දින්න”න්තිආදිනා නයෙන විපරිතදස්සනලක්ඛණා. සම්ඵජ්ජලාපො විය අප්පසාවජ්ජා මහාසාවජ්ජා ව.

සඤ්ඤී, අසඤ්ඤී, නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤී භවිස්සාමාති රූපාදිවසෙන කඬ්ඛන්ති. භවිස්සාම නු ඛො මයන්තිආදිනා අත්තනං කඬ්ඛන්ති. තත්ථ භවිස්සාම නු ඛො. න නු ඛො භවිස්සාමාති තස්ස සස්සතාකාරඤ්ච උච්ඡෙදාකාරඤ්ච නිස්සාය අනාගතෙ අත්තනං විජ්ජමානතඤ්ච අවිජ්ජමානතඤ්ච කඬ්ඛන්ති. කිං නු ඛො භවිස්සාමාති ජාතිලිඛිගුපපත්තියො නිස්සාය “ඛත්තියා නු ඛො භවිස්සාම, බ්‍රාහ්මණචෙස්සසුද්දගහට්ඨපබ්බජිතදෙවමනුස්සානං අඤ්ඤතරා”ති කඬ්ඛන්ති. කථං නු ඛො භවිස්සාමාති සණ්ඨානාකාරං නිස්සාය “දීඝා නු ඛො භවිස්සාම,

රස්සඛදාතකණ්භපමාණිකඅප්පමාණිකාදීනං අඤ්ඤතරා”ති කඬ්ඛන්ති. කෙච් පන “ඉස්සරනිම්මානාදීනි නිස්සාය ‘කෙන නු බො කාරණෙන භවිස්සාමා’ති හෙතුතො කඬ්ඛන්ති”ති වදන්ති. කිං හුත්වා කිං භවිස්සාම නු බො මයන්ති ජාතිආදීනි නිස්සාය “බත්තියා හුත්වා නු බො බ්‍රාහ්මණා භවිස්සාම...පෙ.... දෙවා හුත්වා මනුස්සා”ති අත්තතො පරම්පරං කඬ්ඛන්ති. සබ්බත්ථෙව පන අද්ධානන්ති කාලාධිවචනමෙතං.

10. යස්මා එතදෙව තස්මා හි සික්ඛෙට්...පෙ.... ආහු ධීරාති. තත්ථ සික්ඛෙට්ඨාති තිස්සො සික්ඛා ආවජ්ජෙය්‍ය. ඉධෙවාති ඉමස්මිංයෙව සාසනෙ. තත්ථ සික්ඛිතබ්බාති සික්ඛා. තිස්සොති ගණනපරිච්ඡෙදො. අධිසීලසික්ඛාති අධිකං උත්තමං සීලන්ති අධිසීලං, අධිසීලඤ්ච තං සික්ඛිතබ්බට්ඨෙයන සික්ඛා වාති අධිසීලසික්ඛා. එස නයො අධිචිත්තඅධිපඤ්ඤාසික්ඛාසු.

කතමං පනෙත්ථ සීලං, කතමං අධිසීලං, කතමං චිත්තං, කතමං අධිචිත්තං, කතමා පඤ්ඤා, කතමා අධිපඤ්ඤාති? වුවුවනෙ – පඤ්චඩ්ගදසඩ්ගසීලං තාව සීලමෙව. තඤ්ඤි බුද්ධෙ උප්පන්නෙපි අනුප්පන්නෙපි ලොකෙ පවත්නති. උප්පන්නෙ බුද්ධෙ තස්මිං සීලෙ බුද්ධාපි සාවකාපි මහාජනං සමාදාපෙන්නි, අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ පච්චෙකබුද්ධා ච කම්මවාදිනො ච ධම්මිකා සමණබ්‍රාහ්මණා ච චක්කවත්ති ච මහාරාජානො මහාබොධිසත්තා ච සමාදාපෙන්නි, සාමම්පි පණ්ඩිතා සමණබ්‍රාහ්මණා සමාදියන්ති. තෙ තං කුසලං ධම්මං පරිපුරෙත්වා දෙවෙසු ච මනුස්සෙසු ච සම්පත්තිං අනුභොන්ති.

පාතිමොක්ඛසංවරසීලං පන “අධිසීල”න්ති වුවුවති. තඤ්ඤි සූරියො විය පජ්ජොතානං සිනෙරු විය පබ්බතානං සබ්බලොකියසීලානං අධිකඤ්චෙව උත්තමඤ්ච, බුද්ධුප්පාදෙයෙව ච පවත්නති, න චිනා බුද්ධුප්පාදා. න හි තං පඤ්ඤත්තිං උද්ධරිත්වා අඤ්ඤො සත්තො යපෙතුං සක්කොති. බුද්ධායෙව පන සබ්බසො කායවච්ඡිද්ධාරඅප්ඤ්ඤාචාරසොතං ඡින්දිත්වා තස්ස තස්ස චිතික්කමස්ස අනුව්ඡවිකං තං සීලසංවරං පඤ්ඤාපෙන්නි. පාතිමොක්ඛසංවරතොපි ච මග්ගඵලසම්පයුත්තමෙව සීලං අධිසීලං.

කාමාවචරාති පන අට්ඨ කුසලචිත්තාති ලොකියඅට්ඨසමාපත්තිචිත්තාති ච එකජ්ඣං කත්වා චිත්තමෙවාති වෙදිතබ්බාති. බුද්ධුප්පාදානුප්පාදෙ චස්ස පවත්ති, සමාදාපනං සමාදානඤ්ච සීලෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

විපස්සනාපාදකං අට්ඨසමාපත්තිචිත්තං පන “අධිචිත්ත”න්ති වුවුවති. තඤ්ඤි අධිසීලං විය සීලානං, සබ්බලොකියචිත්තානං අධිකඤ්චෙව උත්තමඤ්ච, බුද්ධුප්පාදෙයෙව ච හොති, න චිනා බුද්ධුප්පාදා. තතොපි ච මග්ගඵලචිත්තමෙව අධිචිත්තං.

“අත්ථි දින්නං අත්ථි ශිට්ඨ”න්තිආදිනයප්පවත්තං (ම. නි. 2.94) පන කම්මස්සකතාඤාණං පඤ්ඤා. සා හි බුද්ධෙ උප්පන්නෙනපි අනුප්පන්නෙනපි ලොකෙ පවත්ති. උප්පන්නෙ බුද්ධෙ තස්සා පඤ්ඤාය බුද්ධාපි සාවකාපි මහාජනං සමාදායෙන්ති, අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ පච්චෙකබුද්ධා ච කම්මවාදිනො ච ධම්මිකා සමණබ්‍රාහ්මණා ච චක්කවත්ති ච මහාරාජානො මහාබොධිසත්තා ච සමාදායෙන්ති, සාමම්පි පණ්ඩිතා සත්තා සමාදියන්ති. තථා හි අඬිකුරො දසවස්සසහස්සානි මහාදානං අදාසි. චෙලාමො චෙස්සන්තරො අඤ්ඤෙ ච බහු පණ්ඩිතමනුස්සා මහාදානානි අදංසු. තෙ තං කුසලං ධම්මං පරිපුරෙත්වා දෙවෙසු ච මනුස්සෙසු ච සම්පත්තිං අනුභවිංසු.

තිලක්ඛණාකාරපරිච්ඡේදකං පන විපස්සනාඤාණං “අධිපඤ්ඤා”ති වුවවති. සා හි අධිසීලඅධිවිත්තානි විය සීලවිත්තානං, සබ්බලොකියපඤ්ඤානං අධිකා චෙව උත්තමා ච, න ච විනා බුද්ධුප්පාදා ලොකෙ පවත්ති. තතොපි ච මග්ගඵලපඤ්ඤාව අධිපඤ්ඤා.

ඉදානි එකෙකං දස්සෙන්තො “කතමා අධිසීලසික්ඛා – ඉධ භික්ඛු සීලවා හොති, පාතිමොක්ඛසංවරසංවුත්තො විහරති”තිආදිමාහ. ඉධානි වචනං පුබ්බභාගකරණියසම්පදාය සම්පන්නස්ස සබ්බපකාරසීලපරිපුරකස්ස පුග්ගලස්ස සන්නිස්සයභූතසාසනපරිදීපනං, අඤ්ඤසාසනස්ස ච තථාභාවපටිසෙධනං. චුත්තඤ්ඤෙනං – “ඉධෙව, භික්ඛවෙ, සමණො...පෙ.... සුඤ්ඤා පරප්පවාදා සමණෙහි අඤ්ඤෙහි”ති (ම. නි. 1.139-140). භික්ඛුති තස්ස සීලස්ස පරිපුරකස්ස පුග්ගලස්ස පරිදීපනං. පාතිමොක්ඛසංවරසංවුත්තොති ඉදමස්ස පාතිමොක්ඛසංවරෙ පතිට්ඨිතභාවපරිදීපනං. විහරතීති ඉදමස්ස තදනුරූපවිහාරසමඬිගිභාවපරිදීපනං. ආචාරගොචරසම්පන්නොති ඉදමස්ස පාතිමොක්ඛසංවරස්ස උපකාරකධම්මපරිදීපනං. අණුමත්තෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සාවීති ඉදමස්ස පාතිමොක්ඛතො අවචනධම්මතාපරිදීපනං. සමාදායාති ඉදමස්ස සික්ඛාපදානං අනවසෙසතො ආදානපරිදීපනං. සික්ඛතීති ඉදමස්ස සික්ඛාය සමඬිගිභාවපරිදීපනං. සික්ඛාපදෙසුති ඉදමස්ස සික්ඛිතබ්බධම්මපරිදීපනං.

තත්ථ භික්ඛුති සංසාරෙ භයං ඉක්ඛතීති භික්ඛු. සීලමස්ස අත්ථිති සීලවාති එත්ථ සීලන්ති සීලනට්ඨෙත සීලං. කිමිදං සීලනං නාම? සමාධානං වා, කායකම්මාදිනං සුසීලාවසෙත අවිජ්ජකිණ්ණතානි අත්ථො. උපධාරණං වා, කුසලානං ධම්මානං පතිට්ඨාවසෙත ආධාරභාවොති අත්ථො. එතදෙව හි එත්ථ අත්ථද්වයං සද්දලක්ඛණවිදු අනුජානන්ති. අඤ්ඤෙ පන “අධිසෙවනට්ඨෙත ආචාරට්ඨෙත සීලනට්ඨෙත සිරිට්ඨෙත සීතලට්ඨෙත සිව්ට්ඨෙත සීල”න්ති වණ්ණයන්ති.

සීලනං ලක්ඛණං තස්ස, භින්නස්සාපි අනෙකධා;
සනිදස්සනත්තං රූපස්ස, යථා භින්නස්සනෙකධා.

යථා හි නීලපීතාදිභෙදෙනනෙකධා භින්නස්සාපි රූපායතනස්ස සනිදස්සනත්තං ලක්ඛණං නීලාදිභෙදෙන භින්නස්සාපි සනිදස්සනභාවානතික්කමනතො. තථා සීලස්ස චෙතනාදිභෙදෙන අනෙකධා භින්නස්සාපි යදෙනං කායකම්මාදීනං සමාධානවසෙන, කුසලානඤ්ච ධම්මානං පතිට්ඨාවසෙන චුත්තං සීලනං, තදෙව ලක්ඛණං චෙතනාදිභෙදෙන භින්නස්සාපි සමාධානපතිට්ඨාභාවානතික්කමනතො. එවං ලක්ඛණස්ස පනස්ස

—

දුස්සීලාචිද්ධංසනතා, අනවජ්ජගුණො තථා;
කිච්චසම්පත්තිඅත්ථෙත, රසො නාම පච්චවති.

තස්මා ඉදං සීලං නාම කිච්චට්ඨෙත රසෙන දුස්සීලාචිද්ධංසනරසං,
සම්පත්තිඅත්ථෙත රසෙන අනවජ්ජරසන්ති වෙදිතඛ්ඛං.

සොචෙය්‍යපච්චුපට්ඨානං, තයිදං තස්ස විඤ්ඤුහි;
ඔත්තජ්ජඤ්ච හිරී චෙව, පදට්ඨානන්ති වණ්ණිතං.

තඤ්ඤිදං සීලං “කායසොචෙය්‍යං වච්චසොචෙය්‍යං මනොසොචෙය්‍යං”න්ති එවං චුත්තසොචෙය්‍යපච්චුපට්ඨානං, සොචෙය්‍යභාවෙන පච්චුපට්ඨානි ගහණභාවං ගවිජති. හිරොත්තජ්ජඤ්ච පන තස්ස විඤ්ඤුහි පදට්ඨානන්ති වණ්ණිතං, ආසන්නකාරණන්ති අත්ථො. හිරොත්තජ්ජෙ හි සති සීලං උප්පජ්ජති චෙව තිට්ඨති ව, අසති නෙව උප්පජ්ජති චෙව න තිට්ඨති වාති එවංවිධෙන සීලෙන සීලවා හොති. එතං සීලං නාම පාණාතිපාතාදීහි වා විරමන්තස්ස, වත්තපට්ඨන්ති. වා පුරෙත්තස්ස චෙතනාදයො ධම්මා වෙදිතඛ්ඛා. චුත්තඤ්ඤෙනං පටිසම්භිදායං “කිං සීලන්ති? චෙතනා සීලං, චෙතසිකං සීලං, සංවරො සීලං, අවිතික්කමො සීලං”න්ති (පටි. ම. 1.39).

තත්ථ චෙතනා සීලං නාම පාණාතිපාතාදීහි වා විරමන්තස්ස වත්තපට්ඨන්ති. වා පුරෙත්තස්ස චෙතනා. චෙතසිකං සීලං නාම පාණාතිපාතාදීහි විරමන්තස්ස විරති. අපි ව චෙතනා සීලං නාම පාණාතිපාතාදීහි පජ්ඣන්තස්ස සත්තකම්මපට්ඨෙතනා. චෙතසිකං සීලං නාම “අභිජ්ඣං පහාය විගතාභිජ්ඣෙන චෙතසා විහරති”තිආදිනා (දී. නි. 1.217) නයෙන සංයුත්තමභාවග්ගෙ චුත්තා අනභිජ්ඣාබ්‍යාපාදසම්මාදිට්ඨිධම්මා. සංවරො සීලන්ති එත්ථ පඤ්චවිධෙන සංවරො වෙදිතඛ්ඛො — පාතිමොක්ඛසංවරො සතිසංවරො ඤාණසංවරො ඛන්තිසංවරො වීරියසංවරො. තස්ස නානාකරණං

උපරි ආවි හවිස්සති. අවිතික්කමො සිලන්ති සමාදින්නසිලස්ස කායිකවාචසිකො අවිතික්කමො. එත්ථ ච සංවරසිලං, අවිතික්කමසිලන්ති ඉදමෙව නිජ්ජරියායතො සිලං. චෙතනාසිලං, චෙතසිකං සිලන්ති පරියායතො සිලන්ති වෙදිතබ්බං.

පාතිමොක්ඛන්ති සික්ඛාපදසිලං. තඤ්ඤි යො නං පාති රක්ඛති, තං මොක්ඛෙති මොචෙති ආපායිකාදිහි දුක්ඛෙහි, තස්මා “පාතිමොක්ඛ”න්ති චුත්තං. පාතිමොක්ඛසංවරසංචුතොති පාතිමොක්ඛසංවරසිලෙන සමන්තාගතො. ආචාරගොචරසම්පන්නොති ආචාරෙන චෙව ගොචරෙන ච සම්පන්නො. අණුමත්තෙසුති අස්පමත්තකෙසු. චජ්ජෙසුති අකුසලධම්මෙසු. භයදස්සාවිති භයදස්සි. සමාදායාති සම්මා ආදියිත්වා. සික්ඛති සික්ඛාපදෙසුති තං තං සික්ඛාපදං සමාදියිත්වා සික්ඛති. අපි ච සමාදාය සික්ඛති සික්ඛාපදෙසුති යංකිඤ්චි සික්ඛාපදෙසු සික්ඛාකොට්ඨාසෙසු සික්ඛිතබ්බං කායිකං චා චෙතසිකං චා, තං සබ්බං සමාදාය සික්ඛති.

බුද්දකො සිලක්ඛන්ධොති සඬ්ඝාදිසෙසාදිසාවසෙසො සිලක්ඛන්ධො. මහන්නොති පාරාජිකාදිනිරවසෙසො. යස්මා පන පාතිමොක්ඛසිලෙන හික්ඛු සාසනෙ පතිට්ඨාති නාම, තස්මා තං “පතිට්ඨා”ති චුත්තං. පතිට්ඨහති චා එත්ථ හික්ඛු, කුසලා ධම්මා එව චා එත්ථ පතිට්ඨහන්තිති පතිට්ඨා. අයමත්ථො “සිලෙ පතිට්ඨාය නරො සපඤ්ඤො”ති (සං. නි. 1.23, 192) ච, “පතිට්ඨානලක්ඛණං, මහාරාජ, සිලං සබ්බෙසං කුසලානං ධම්මාන”න්ති (මි. ප. 2.1.9) ච, “සිලෙ පතිට්ඨිතො ඛො, මහාරාජ...පෙ.... සබ්බෙ කුසලා ධම්මා න පරිභායන්ති”ති (මි. ප. 2.1.9) ච ආදියුත්තවසෙන වෙදිතබ්බො.

තදෙනං පුබ්බුජ්ජත්තිඅත්ථෙත ආදි. චුත්තම්පි චෙතං “තස්මාතිහ ත්වං උත්තිය ආදිමෙව විසොධෙහි කුසලෙසු ධම්මෙසු. කො චාදි කුසලානං ධම්මානං, සිලඤ්ච සුවිසුද්ධං දිට්ඨි ච උජුකා”ති (සං. නි. 5.382). යථා හි නගරවඩ්ඪකී නගරං මාපෙතුකාමො පයමං නගරට්ඨානං සොධෙති, තතො අපරභාගෙ විථිචතුක්කසිඬ්ඝාටකාදිපරිච්ඡෙදෙන විහජිත්වාච නගරං මාපෙති. එවමෙව යොගාවචරො ආදිතො සිලං විසොධෙති, තතො අපරභාගෙ සමාධිවිපස්සනාමග්ගඵලනිබ්බානාති සච්ඡිකරොති. යථා චා පන රජකො පයමං තිහි බාරෙහි වත්ථං ධොවිත්වා පරිසුද්ධෙ වත්ථෙ යදිච්ඡකං රඬ්ගජාතං උපනෙති, යථා චා පන ඡෙකො චිත්තකාරො රූපං ලිඛිතුකාමො ආදිතොච හිත්තිපරිකම්මං කරොති, තතො අපරභාගෙ රූපං සමුට්ඨාපෙති. එවමෙව යොගාවචරො ආදිතොච සිලං විසොධෙත්වා අපරභාගෙ සමථිවිපස්සනාදයො ධම්මෙ සච්ඡිකරොති. තස්මා සිලං “ආදි”ති චුත්තං.

තදෙනං වරණසරික්ඛතාය වරණං. වරණානි හි පාදා වුව්චන්ති. යථා හි ඡින්නවරණස්ස පුරිසස්ස දිසං ගමනාහිසඬ්ඛාරො න ජායති, පරිපුණ්ණපාදස්සෙව ජායති, එවමෙව යස්ස සීලං හින්තං හොති ඛණ්ඩං අපරිපුණ්ණං, තස්ස නිබ්බානගමනාය ඤාණගමනං න සම්පජ්ජති. යස්ස පන තං අහින්තං හොති අඛණ්ඩං පරිපුණ්ණං, තස්ස නිබ්බානගමනාය ඤාණගමනං සම්පජ්ජති. තස්මා සීලං “වරණ”න්ති වුත්තං.

තදෙනං සංයමනවසෙන සංයමො. සංවරණවසෙන සංවරොති උභයෙනාපි සීලසංයමො වෙව සීලසංවරො ව කටීතො. වචනත්ථො පනෙත්ථ සංයමෙති විතික්කමවිජ්ජන්දනං, පුග්ගලං වා සංයමෙති විතික්කමවසෙන තස්ස විජ්ජන්දිතුං න දෙතීති සංයමො. විතික්කමස්ස පචෙසනද්වාරං සංවරති පිදහතීති සංවරො.

මොක්ඛන්ති උත්තමං මුඛභූතං වා. යථා හි සත්තානං චතුබ්බිධො ආභාරො මුඛෙන පවිසිත්වා අඬ්ගමඬ්ගානි ඵරති, එවං යොගිනොපි චතුභූමකකුසලං සීලමුඛෙන පවිසිත්වා අත්ථසිද්ධිං සම්පාදෙති. තෙන “මොක්ඛ”න්ති. පමුඛෙ සාධුති පාමොක්ඛං, පුබ්බඬ්ගමං සෙට්ඨං පධානන්ති අත්ථො. කුසලානං ධම්මානං සමාපත්තියානි චතුභූමකකුසලානං පටිලාභත්ථාය පාමොක්ඛං පුබ්බඬ්ගමං සෙට්ඨං පධානන්ති වෙදිතබ්බං.

විච්චිවෙව කාමෙහීති කාමෙහි විච්චිව විනා හුත්වා අපක්කමිත්වා. යො පනායමෙත්ථ එවකාරො, සො නියමත්ථොති වෙදිතබ්බො. යස්මා ච නියමත්ථො, තස්මා තස්මී. පයමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරණසමයෙ අවිජ්ජමානානම්පි කාමානං තස්ස පයමජ්ඣානස්ස පටිපක්ඛභාවං කාමපරිච්චාගෙනෙව චස්ස අධිගමං දීපෙති. කථං? “විච්චිවෙව කාමෙහී”ති එවඤ්ඤි නියමෙ කරියමානෙ ඉදං පඤ්ඤායති, නුනිමස්ස ඤානස්ස කාමා පටිපක්ඛභූතා, යෙසු සති ඉදං න පවත්තති අන්ධකාරෙ සති පදීපොභාසො විය, තෙසං පරිච්චාගෙනෙව චස්ස අධිගමො හොති ඔරිමතීරපරිච්චාගෙන පාරිමතීරස්සෙව. තස්මා නියමං කරොතීති.

තත්ථ සියා “කස්මා පනෙස පුබ්බපදෙයෙව වුත්තො න උත්තරපදෙ, කිං අකුසලෙහි ධම්මෙහි අවිච්චිවාපි ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරෙය්‍යා”ති? න ඛො පනෙනං එවං දට්ඨබ්බං. තංනිස්සරණතො හි පුබ්බපදෙ එව එස වුත්තො. කාමධාතුසමතික්කමනතො හි කාමරාගපටිපක්ඛතො ච ඉදං ඤානං කාමානමෙව නිස්සරණං. යථාහ — “කාමානමෙනං නිස්සරණං යදිදං නෙක්ඛම්ම”න්ති (ඉතිවු. 72). උත්තරපදෙපි පන යථා “ඉධෙව, හික්ඛෙව, සමණො, ඉධ දුතියො සමණො”ති (ම. නි. 1.139) එත්ථ එවකාරො ආනෙත්වා වුව්චති, එවං වත්තබ්බො. න හි සක්කා ඉතො අඤ්ඤෙහිපි නිවරණසඬ්ඛානෙහි

අකුසලෙහි ධම්මෙහි අවිච්චව ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරිතුං. තස්මා විච්චවෙව කාමෙහි විච්චවෙව අකුසලෙහි ධම්මෙහිති එවං පද්ද්වයෙපි එස දට්ඨබ්බො. පද්ද්වයෙපි ච කිඤ්චාපි විච්චවාති ඉමිනා සාධාරණවචනෙන තද්ධිගව්වෙකාදයො කායව්වෙකාදයො ච සබ්බෙපි විවෙකා සඬිගහං ගච්ඡන්ති, තථාපි පුබ්බභාගෙ කායව්වෙකචිත්තව්වෙකචිත්තමිහනව්වෙකා දට්ඨබ්බො. ලොකුත්තරමග්ගක්ඛණෙ කායව්වෙකචිත්තව්වෙකසමුච්ඡෙදව්වෙකනිස්සරණව්වෙකා.

කාමෙහිති ඉමිනා පන පදෙන යෙ ච ඉධ “කතමෙ චත්ථුකාමා මනාපිකා රූපා”තිආදිනා නයෙන චත්ථුකාමා චුත්තා, යෙ ච ඉධෙව විහඬිගෙ “ඡන්දො කාමො රාගො කාමො ඡන්දරාගො කාමො සඬිකප්පො කාමො රාගො කාමො සඬිකප්පරාගො කාමො”ති එවං කිලෙසකාමා චුත්තා, තෙ සබ්බෙපි සඬිගහිනා ඉච්චෙව දට්ඨබ්බො. එවඤ්ඤි සති විච්චවෙව කාමෙහිති චත්ථුකාමෙහිපි විච්චවෙවාති අත්ථො යුජ්ජති. තෙන කායව්වෙකො චුත්තො හොති.

විච්චව අකුසලෙහි ධම්මෙහිති කිලෙසකාමෙහි සබ්බාකුසලෙහි වා විච්චවාති අත්ථො යුජ්ජති. තෙන චිත්තව්වෙකො චුත්තො හොති. පුරිමෙන චෙත්ථ චත්ථුකාමෙහි විවෙකවචනතො එව කාමසුඛපරිච්චාගො, දුතියෙන කිලෙසකාමෙහි විවෙකවචනතො නෙක්ඛම්මසුඛපරිග්ගහො විභාවිතො හොති. එවං චත්ථුකාමකිලෙසකාමවිවෙකවචනතොයෙව ච එතෙසං පයමෙන සංකිලෙසචත්ථුජ්ජහානං, දුතියෙන සංකිලෙසජ්ජහානං. පයමෙන ලොලභාවස්ස හෙතුපරිච්චාගො, දුතියෙන බාලභාවස්ස. පයමෙන ච පයොගසුද්ධි, දුතියෙන ආසයපොසනං විභාවිතං හොතීති ඤාතබ්බං. එස තාව නයො “කාමෙහි”ති එත්ථ චුත්තකාමෙසු චත්ථුකාමපක්ඛෙ.

කිලෙසකාමපක්ඛෙ පන ඡන්දොති ච රාගොති ච එවමාදීහි අනෙකහෙදො කාමච්ඡන්දොව “කාමො”ති අධිජ්ජෙතො. සො ච අකුසලපරියාපන්තොපි සමානො “තත්ථ කතමො කාමච්ඡන්දො, කාමො”තිආදිනා නයෙන විහඬිගෙ ඤානපටිපක්ඛතො විසුං චුත්තො. කිලෙසකාමත්තා වා පුරිමපදෙ චුත්තො, අකුසලපරියාපන්තත්තා දුතියපදෙ. අනෙකහෙදතො චස්ස කාමතොති අවත්වා කාමෙහිති චුත්තං. අඤ්ඤෙසමිපි ච ධම්මානං අකුසලභාවෙ විජ්ජමානෙ “තත්ථ කතමෙ අකුසලා ධම්මා, කාමච්ඡන්දො”තිආදිනා නයෙන විහඬිගෙ (විහ. 564) උපරිඤානඬිගානං පච්චනීකපටිපක්ඛභාවදස්සනතො නීවරණානෙව චුත්තාති. නීවරණාති හි ඤානඬිගපච්චනීකාති තෙසං ඤානඬිගානෙව පටිපක්ඛාති, විද්ධංසකාති විසාතකාතීති චුත්තං හොති. තථා හි “සමාධි කාමච්ඡන්දස්ස පටිපක්ඛො, පීති බ්‍යාපාදස්ස, විතක්කො ටීනමිද්ධස්ස, සුඛං උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස, විචාරො විචිකිච්ඡායා”ති පෙට්කෙ චුත්තං.

එවමෙත්ථ විවිච්චෙව කාමෙහිති ඉමිනා කාමච්ඡන්දස්ස වික්ඛම්භනවිචෙකො චුත්තො හොති, විවිච්ච අකුසලෙහි ධම්මෙහිති ඉමිනා පඤ්චන්තම්පි නිවරණානං. අග්ගහිතග්ගහණෙන පන පයමෙන කාමච්ඡන්දස්ස, දුතියෙන සෙසනිවරණානං. තථා පයමෙන තිස්ස අකුසලමූලෙසු පඤ්චකාමගුණහෙදවිසයස්ස ලොහස්ස, දුතියෙන ආසාතවත්ථුහෙදාදිවිසයානං දොසමොහානං. ඔසාදිසු වා ධම්මෙසු පයමෙන කාමොසකාමයොගකාමාසවකාමුපාදානඅභිජ්ඣාකායගන්ථකාමරාගසංයොජනානං, දුතියෙන අවසෙසඔසයොගාසවඋපාදානගන්ථසංයොජනානං. පයමෙන ච තණ්හාය තංසම්පයුත්තකානඤ්ච, දුතියෙන අවිජ්ජාය තංසම්පයුත්තකානඤ්ච. අපි ච පයමෙන ලොහසම්පයුත්තඅට්ඨවිත්තුප්පාදානං, දුතියෙන සෙසානං චතුත්තං අකුසලවිත්තුප්පාදානං වික්ඛම්භනවිචෙකො චුත්තො හොතිති වෙදිතඛිබ්බො.

එත්තාවතා ච පයමස්ස ඤානස්ස පහානඛිගං දස්සෙත්වා ඉදානි සම්පයොගඛිගං දස්සෙතුං “සවිතක්කං සවිචාර”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ ආරම්මණෙ විත්තස්ස අභිනිරොපනලක්ඛණො විතක්කො, ආරම්මණානුමජ්ජනලක්ඛණො විචාරො. සන්තෙපි ච නෙසං කත්ථවි අවිසොගෙ ඔළාරිකට්ඨෙයන පුබ්බඛිගමට්ඨෙයන ච සණ්ඨාහිසාතො විය චෙතසො පයමාහිනිපාතො විතක්කො, සුමුට්ඨෙයන අනුමජ්ජනසභාවෙන ච සණ්ඨානුරවො විය අනුපබන්ධො විචාරො. විජ්ජාරවා චෙත්ථ විතක්කො පයමුජ්ජත්තිකාලෙ පරිජ්ජන්දනභූතො විත්තස්ස, ආකාසෙ උජ්ජතිතුකාමස්ස පක්ඛිනො පක්ඛිවික්ඛෙපො විය, පදුමාහිමුඛපාතො විය ච ගන්ධානුබන්ධචෙතසො හමරස්ස. සන්තචුත්ති විචාරො නාතිපරිජ්ජන්දනභාවො විත්තස්ස, ආකාසෙ උජ්ජතිතස්ස පක්ඛිනො පක්ඛිප්පසාරණං විය, පරිබ්භමනං විය ච පදුමාහිමුඛපතිතස්ස හමරස්ස පදුමස්ස උපරිභාගෙ.

දුකනිපාතට්ඨකථායං පන “ආකාසෙ ගච්ඡතො මහාසකුණස්ස උභොහි පක්ඛෙහි වාතං ගහෙත්වා පක්ඛෙ සන්තිසීදාපෙත්වා ගමනං විය ආරම්මණෙ චෙතසො අභිනිරොපනභාවෙන පවත්තො විතක්කො, වාතග්ගහණත්ථං පක්ඛෙ එන්ද්‍රපයමානස්ස ගමනං විය අනුමජ්ජනභාවෙන පවත්තො විචාරො”ති චුත්තං. තං අනුප්පබන්ධෙන පවත්තියං යුජ්ජති. සො පන නෙසං විසෙසො පයමදුතියජ්ඣානෙසු පාකටො හොති. අපි ච මලග්ගහිතං කංසභාජනං එකෙන හත්ථෙයන දළ්භං ගහෙත්වා ඉතරෙන හත්ථෙයන චුණ්ණතෙලවාලණ්ඩුපකෙන පරිමජ්ජන්තස්ස දළ්භග්ගහණහත්ථො විය විතක්කො. පරිමජ්ජනහත්ථො විය විචාරො. තථා කුම්භකාරස්ස දණ්ඩප්පහාරෙන චක්කං හමයිත්වා භාජනං කරොන්තස්ස උජ්ජිලනහත්ථො

විය විතක්කො. ඉතො චිතො ච සඤ්චරණහත්ථො විය විචාරො. තථා මණ්ඩලං කරොන්තස්ස මජ්ඣෙ සන්නිරුමහිත්වා යිතකණ්ටකො විය අහිනිරොපනො විතක්කො. ඛහි පරිබ්භමනකණ්ටකො විය අනුමජ්ජමානො විචාරො. ඉති ඉමිනා ච විතක්කෙන ඉමිනා ච විචාරෙන සහ වත්තති රුක්ඛො විය පුජ්ජෙන ච ඵලෙන වාති ඉදං ඤානං ‘‘සවිතක්කං සවිචාර’’න්ති වුච්චති.

විවෙකජන්ති ඵත්ථ විචිත්ති විවෙකො, නිවරණවිගමොති අත්ථො. විචිත්තොති වා විවෙකො, නිවරණවිචිත්තො ඤානසම්පයුත්තධම්මරාසිති අත්ථො. තස්මා විවෙකා, තස්මිං වා විවෙකෙ ජාතන්ති විවෙකජං. පිතිසුඛන්ති ඵත්ථ පිණයතීති පිති, සා සම්පියායනලක්ඛණා. සා පනෙසා බුද්දිකාපිති, ඛණිකාපිති, ඔක්කන්තිකාපිති, උබ්බෙගාපිති, ඵරණාපිතිති පඤ්චවිධා හොති.

තත්ථ බුද්දිකාපිති සරිරෙ ලොමහංසමත්තමෙව කාතුං සක්කොති. ඛණිකාපිති ඛණෙ ඛණෙ විජ්ජුජ්ජාදසදිසා හොති. ඔක්කන්තිකාපිති සමුද්දතීරං විචි විය, කායං ඔක්කමිත්වා ඔක්කමිත්වා හිජ්ජති. උබ්බෙගාපිති බලවතී හොති, කායං උද්ධග්ගං කත්වා ආකාසෙ ලඬ්ඝාපනජ්ජමාණපත්තා.

ඵරණාපිති අතිබලවතී හොති. තාය හි උජ්ජන්තාය සකලසරීරං ධම්මිත්වා පූරිතවත්ථි විය මහතා උදකොසෙන පක්ඛන්දපබ්බතකුච්ඡි විය ච අනුපරිජ්ඣුටං හොති. සා පනෙසා පඤ්චවිධා පිති ගබ්භං ගණ්හන්ති පරිපාකං ගච්ඡන්ති දුට්ඨං පස්සද්ධිං පරිපූරෙති කායපස්සද්ධිඤ්ච විත්තපස්සද්ධිඤ්ච, පස්සද්ධි ගබ්භං ගණ්හන්ති පරිපාකං ගච්ඡන්ති දුට්ඨමපි සුඛං පරිපූරෙති කායිකං චෙතසිකඤ්ච, සුඛං ගබ්භං ගණ්හන්තං පරිපාකං ගච්ඡන්තං තිට්ඨං සමාධිං පරිපූරෙති ඛණිකසමාධිං උපචාරසමාධිං අජ්ජනාසමාධිඤ්චාති. තාසු යා අජ්ජනාසමාධිස්ස මූලං හුත්වා වඬ්ඪමානා සමාධිසම්පයොගඬ්ඟතා ඵරණාපිති, අයං ඉමස්මිං අත්ථෙ අධිජ්ජෙතා පිතීති.

ඉතරං පන සුඛයතීති සුඛං, යස්ස උජ්ජජ්ජති, තං සුඛිතං කරොතීති අත්ථො. සුඛනං වා සුඛං, සුට්ඨු වා බාදති ඛණති ච කායචිත්තාබාධන්ති සුඛං, සොමනස්සවෙදනායෙනං නාමං. තං සාතලක්ඛණං. සන්තෙපි ච නෙසං කත්ථවි අවිජ්ජයොගෙ ඉට්ඨාරම්මණපටිලාභතුට්ඨි පිති, පටිලද්ධරසානුභවනං සුඛං. යත්ථ පිති, තත්ථ සුඛං, යත්ථ සුඛං, තත්ථ න නියමතො පිති. සඬ්ඛාරක්ඛන්ධසඬ්ඟහිතා පිති, වෙදනාක්ඛන්ධසඬ්ඟහිතං සුඛං. කන්තාරබ්බන්තස්ස වනන්තොදකදස්සනසවනෙසු විය පිති, වනච්ඡායජ්ජවෙසනඋදකපරිභොගෙසු විය සුඛං. තස්මිං තස්මිං සමයෙ පාකටභාවතො චෙතං වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. ඉති අයඤ්ච පිති ඉදඤ්ච සුඛං අස්ස ඤානස්ස, අස්මිං වා ඤානෙ අත්ථිති ඉදං ඤානං ‘‘පිතිසුඛ’’න්ති වුච්චති.

අථ වා පිති ව සුඛඤ්ච පිතිසුඛං ධම්මවිනයාදයො විය. විවෙකජං පිතිසුඛං අස්ස ක්කානස්ස, අස්මිං වා ක්කානෙ අත්ථිති ඵ්වම්පි විවෙකජංපිතිසුඛං. යථෙව හි ක්කානං, ඵ්වං පිතිසුඛම්පෙත්ථ විවෙකජමෙව හොති, තඤ්චස්ස අත්ථි, තස්මා අලොපසමාසං කත්වා එකපදෙනෙව ‘‘විවෙකජංපිතිසුඛං’’න්තිපි වත්තුං යුජ්ජති.

පයම්මන්ති ගණනානුපුබ්බතා පයම්මං, ඉදං පයම්මං උප්පන්නන්තිපි පයම්මං. ක්කානන්ති දුට්ඨං ක්කානං ආරම්මණුපනිජ්ඣානං ලක්ඛණුපනිජ්ඣානඤ්චාති. තත්ථ අට්ඨ සමාපත්තියො පට්ඨිකසිණාදිආරම්මණං උපනිජ්ඣායන්තිති ආරම්මණුපනිජ්ඣානන්ති සඬ්ඛ්‍යං ගතා. විපස්සනාමග්ගඵලානි පන ලක්ඛණුපනිජ්ඣානං නාම. තත්ථ විපස්සනා අනිච්චාදිලක්ඛණස්ස උපනිජ්ඣානතො ලක්ඛණුපනිජ්ඣානං. විපස්සනාය කතකිච්චස්ස මග්ගෙන ඉජ්ඣනතො මග්ගො ලක්ඛණුපනිජ්ඣානං, ඵලං පන නිරොධසච්චං තථලක්ඛණං උපනිජ්ඣායන්ති ලක්ඛණුපනිජ්ඣානං. තෙසු ඉධ පුබ්බභාගෙ ආරම්මණුපනිජ්ඣානං, ලොකුත්තරමග්ගක්ඛණෙ ලක්ඛණුපනිජ්ඣානං අධිජ්ජෙතං. තස්මා ආරම්මණුපනිජ්ඣානතො ච ලක්ඛණුපනිජ්ඣානතො ච පච්චනිකක්කාපනතො ච ක්කානන්ති වෙදිතබ්බං.

උපසම්පජ්ජාති උපගන්ත්වා, පාපුණිත්වාති චුත්තං හොති. උපසම්පාදයිත්වා වා, නිජ්ජාදෙත්වාති චුත්තං හොති. විහරතීති තදනුරූපෙන ඉරියාපට්ඨිභාරෙන ඉරියති, චුත්තජ්ජකාරක්කානසමඬ්ඪි හුත්වා අත්තභාවස්ස ඉරියනං චුත්තිං අභිනිජ්ජාදෙති.

තං පනෙතං පයම්මජ්ඣානං පඤ්චඩ්ගවිජ්ජහීනං පඤ්චඩ්ගසමන්තාගතං තිව්ධකල්‍යාණං, දසලක්ඛණසම්පන්නං. තත්ථ කාමච්ඡන්දො ඛ්‍යාපාදො ථිනම්ඤ්ඨං උද්ධච්චකුක්කුච්චං විචිකිච්ඡාති ඉමෙසං පඤ්චන්තං නීවරණානං පහානවසෙන පඤ්චඩ්ගවිජ්ජහීනතා වෙදිතබ්බා. න හි එතෙසු අප්පහීනෙසු ක්කානං උප්පජ්ජති. තෙනස්සෙතානි පහානඩ්ගානීති චුච්චන්ති. කිඤ්චාපි හි ක්කානක්ඛණෙ අඤ්ඤෙපි අකුසලා ධම්මා පහීයන්ති, තථාපි එතානෙව විසෙසෙන ක්කානන්තරායකරානි. කාමච්ඡන්දෙන හි නානාවිසයජ්ජලොභිතං චිත්තං න එකත්තාරම්මණෙ සමාධියති, කාමච්ඡන්දාහිභූතං වා, තං න කාමධාතුජ්ජහානාය පටිපදං පටිපජ්ජති. ඛ්‍යාපාදෙන වා ආරම්මණෙ පටිහඤ්ඤමානං න නිරන්තරං පවත්නති. ථිනම්ඤ්ඨාහිභූතං අකම්මඤ්ඤං හොති. උද්ධච්චකුක්කුච්චපරෙතං අවුපසන්නමෙව හුත්වා පරිබ්භමති. විචිකිච්ඡාය උපහතං ක්කානාධිගමසාධිකං පටිපදං නාරොහති. ඉති විසෙසෙන ක්කානන්තරායකරත්තා එතානෙව පහානඩ්ගානීති චුත්තානි.

යස්මා පන විතක්කො ආරම්මණෙ චිත්තං අභිනිරොපෙති, විචාරො අනුපබන්ධති, තෙහි අවික්ඛෙපාය සම්පාදිතපයොගස්ස චෙතසො

පයොගසම්පත්තිසම්භවා පිති පිණනං සුඛඤ්ච උපබ්බහනං කරොති. අථස්ස සෙසසම්පයුත්තධම්මා එතෙහි අභිනිරොපනානුබන්ධනපිණනුපබ්බහනෙහි අනුග්ගහිතා එකග්ගතා එකත්තාරම්මණෙ සමං සම්මා ච ආධියති. තස්මා විතක්කො විචාරො පිති සුඛං විත්තෙකග්ගතාති ඉමෙසං පඤ්චන්තං උප්පත්තිවසෙන පඤ්චඛගසමන්තාගතතා වෙදිතබ්බං. උප්පන්නෙසු හි එතෙසු පඤ්චසු ඝානං උප්පන්නං නාම හොති. තෙනස්ස එතාති පඤ්චඛගසමන්තාගතානීති වුව්චන්ති. තස්මා න එතෙහි සමන්තාගතං අඤ්ඤදෙව ඝානං නාම අත්ථිති ගහෙතබ්බං. යථා පන අඛගමත්තවසෙනෙව චතුරඛගිනී සෙනා, පඤ්චඛගිකං තුරියං, අට්ඨඛගිකො ච මග්ගොති වුව්චති, එවමිදම්පි අඛගමත්තවසෙනෙව පඤ්චඛගිකන්ති චා පඤ්චඛගසමන්තාගතන්ති චා වුව්චතීති වෙදිතබ්බං.

එතාති ච පඤ්චඛගාති කිඤ්චාපි උපචාරක්ඛණෙපි අත්ථි, අථ බො උපචාරෙ පකතිවිත්තතො බලවතරාති. ඉධ පන උපචාරතොපි බලවතරාති රූපාවචරලක්ඛණප්පත්තාති නිජ්චන්තාති. එත්ථ හි විතක්කො සුවිසදෙන ආකාරෙන ආරම්මණෙ විත්තං අභිනිරොපයමානො උප්පජ්ජති. විචාරො අතිවිය ආරම්මණං අනුමජ්ජමානො. පිතිසුඛං සබ්බාවන්තම්පි කායං ඵරමානං. තෙනෙවාහ – “නාස්ස කිඤ්චි සබ්බාවතො කායස්ස විවෙකජෙන පිතිසුඛෙන අප්ඵටං හොති”ති (දී. නි. 1.226). විත්තෙකග්ගතාපි හෙට්ඨිමම්හි සමුග්ගපටලෙ උපරිමං සමුග්ගපටලං විය ආරම්මණෙසු චූසිතා හුත්වා උප්පජ්ජති, අයමෙතෙසං ඉතරෙහි විසෙසො. තත්ථ විත්තෙකග්ගතා කිඤ්චාපි “සවිතක්කං සවිචාර”න්ති ඉමස්මිං පාඨෙ න නිද්දිට්ඨා, තථාපි විභඪගෙ (විභ. 565) “ඝානන්ති විතක්කො විචාරො පිති සුඛං විත්තෙකග්ගතා”ති එවං චුත්තත්තා අඛගමෙව. යෙන හි අධිජ්ජායෙන භගවතා උද්දෙසො කතො, සොයෙව තෙන විභඪගෙ පකාසිතොති.

තිවිධකල්‍යාණං

තිවිධකල්‍යාණං	දසලක්ඛණසම්පන්නන්ති	එත්ථ	පන
ආදිමජ්ඣපරියොසානවසෙනතිවිධකල්‍යාණතා.		තෙසංයෙව	ච
ආදිමජ්ඣපරියොසානානං	ලක්ඛණවසෙන	දසලක්ඛණසම්පන්නතා	

වෙදිතබ්බං. තත්‍රායං පාළි –

“පඨමස්ස ඝානස්ස පටිපදාවිසුද්ධි ආදි, උපෙක්ඛානුබ්බහනා මජ්ඣෙක, සම්පහංසනා පරියොසානං, පඨමස්ස ඝානස්ස පටිපදාවිසුද්ධි ආදි. ආදිස්ස කති ලක්ඛණාති? ආදිස්ස තීණි ලක්ඛණාති – යො තස්ස පරිපන්ථො, තතො විත්තං විසුජ්ඣති, විසුද්ධන්තා විත්තං මජ්ඣමං සමථනිමිත්තං පටිපජ්ජති, පටිපන්නත්තා තත්ථ විත්තං පක්ඛන්දති.

යඤ්ච පරිපන්ථතො චිත්තං විසුජ්ඣති, යඤ්ච විසුද්ධත්තා චිත්තං මජ්ඣමං සමථනිමිත්තං පටිපජ්ජති, යඤ්ච පටිපන්නත්තා තත්ථ චිත්තං පක්ඛන්දති. පයමස්ස ඤානස්ස පටිපදාවිසුද්ධි ආදි, ආදිස්ස ඉමානි තිණි ලක්ඛණානි. තෙන වුච්චති – ‘පයමං ඤානං ආදිකල්‍යාණඤ්චෙව හොති තිලක්ඛණසම්පන්නඤ්චා’ති.

“පයමස්ස ඤානස්ස උපෙක්ඛානුබුහනා මජ්ඣෙ. මජ්ඣස්ස කති ලක්ඛණානි? මජ්ඣස්ස තිණි ලක්ඛණානි – විසුද්ධං චිත්තං අජ්ඣුපෙක්ඛති, සමථපටිපන්නං අජ්ඣුපෙක්ඛති, එකත්තුපට්ඨානං අජ්ඣුපෙක්ඛති. යඤ්ච විසුද්ධං චිත්තං අජ්ඣුපෙක්ඛති, යඤ්ච සමථපටිපන්නං අජ්ඣුපෙක්ඛති, යඤ්ච එකත්තුපට්ඨානං අජ්ඣුපෙක්ඛති. පයමස්ස ඤානස්ස උපෙක්ඛානුබුහනා මජ්ඣෙ, මජ්ඣස්ස ඉමානි තිණි ලක්ඛණානි. තෙන වුච්චති – ‘පයමං ඤානං මජ්ඣකල්‍යාණඤ්චෙව හොති තිලක්ඛණසම්පන්නඤ්චා’ති.

“පයමස්ස ඤානස්ස සම්පහංසනා පරියොසානං. පරියොසානස්ස කති ලක්ඛණානි? පරියොසානස්ස චත්තාරි ලක්ඛණානි – තත්ථ ජාතානං ධම්මානං අනතිචත්තනට්ඨෙන සම්පහංසනා, ඉන්ද්‍රියානං එකරාසට්ඨෙන සම්පහංසනා, තදුපගචීරියවාහනට්ඨෙන සම්පහංසනා, ආසෙවනට්ඨෙන සම්පහංසනා. පයමස්ස ඤානස්ස සම්පහංසනා පරියොසානං, පරියොසානස්ස ඉමානි චත්තාරි ලක්ඛණානි. තෙන වුච්චති ‘පයමං ඤානං පරියොසානකල්‍යාණඤ්චෙව හොති චතුලක්ඛණසම්පන්නඤ්චා’”ති (පටි. ම. 1.158).

“තත්‍ර පටිපදාවිසුද්ධි නාම සසම්භාරිකො උපවාරො. උපෙක්ඛානුබුහනා නාම අජ්ජනා. සම්පහංසනා නාම පච්චචෙක්ඛණා”ති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති. යස්මා පන “එකත්තගතං චිත්තං පටිපදාවිසුද්ධිපක්ඛන්දඤ්චෙව හොති උපෙක්ඛානුබුහිතඤ්ච ඤාණෙන ච සම්පහංසිත”න්ති පාළියං වුත්තං, තස්මා අන්තොඅජ්ජනායමෙව ආගමනවසෙන පටිපදාවිසුද්ධි, තත්‍රමජ්ඣත්තුපෙක්ඛාය කිච්චවසෙන උපෙක්ඛානුබුහනා, ධම්මානං අනතිචත්තනාදිභාවසාධනෙන පරියොදාපකස්ස ඤාණස්ස කිච්චනිජ්ජන්තිවසෙන සම්පහංසනා ච වෙදිතබ්බා.

කථං? යස්මිඤ්චි වාරෙ අජ්ජනා උජ්ජජ්ජති, තස්මිං යො නිවරණසංඛාරො කිලෙසගණො තස්ස ඤානස්ස පරිපන්ථො, තතො චිත්තං විසුජ්ඣති. විසුද්ධත්තා ආවරණවිරහිතං හුත්වා මජ්ඣමං සමථනිමිත්තං පටිපජ්ජති. මජ්ඣමසමථනිමිත්තං නාම සමජ්ජවත්තො අජ්ජනාසමාධියෙව. තදනන්තරං පන පුරිමචිත්තං එකසන්තතිපරිණාමනායෙන තථත්තං උපගච්ඡමානං මජ්ඣමං සමථනිමිත්තං පටිපජ්ජති නාම, එවං පටිපන්නත්තා තථත්තුපගමනෙන තත්ථ

පක්ඛන්දති නාම. එවං තාව පුරිමචිත්තෙ විජ්ජමානාකාරනිජ්ඣාදිකා පයමස්ස ක්කානස්ස උජ්ජාදක්ඛණ්ණෙයෙව ආගමනවසෙන පටිපදාවිසුද්ධි වෙදිතබ්බා.

එවං විසුද්ධස්ස පන තස්ස පුන විසොධෙතබ්බාභාවතො විසොධතො ඛ්‍යාපාරං අකරොන්තො විසුද්ධං චිත්තං අජ්ඣුපෙක්ඛති නාම. සමථභාවුපගමනෙන සමථපටිපන්නස්ස පුන සමාධානෙ ඛ්‍යාපාරං අකරොන්තො සමථපටිපන්නං අජ්ඣුපෙක්ඛති නාම. සමථපටිපන්නභාවතො එව වස්ස කිලෙසසංසග්ගං පභාය එකත්තෙන උපට්ඨිතස්ස පුන එකත්තූපට්ඨානෙ ඛ්‍යාපාරං අකරොන්තො එකත්තූපට්ඨානං අජ්ඣුපෙක්ඛති නාම. එවං තත්ත්වමජ්ඣත්තූපෙක්ඛාය කිච්චවසෙන උපෙක්ඛානුබුහනා වෙදිතබ්බා.

යෙ පනෙතෙ එවං උපෙක්ඛානුබුහිතෙ තත්ථ ජාතා සමාධිපඤ්ඤාසඬ්ඛාතා යුගනද්ධධම්මා අඤ්ඤමඤ්ඤං අනතිවත්තමානා හුත්වා පවත්තා, යානි ච සද්ධාදීනි ඉන්ද්‍රියානි නානාකිලෙසෙහි විමුත්තත්තා විමුත්තිරසෙන එකරසානි හුත්වා පවත්තානි, යඤ්චෙස තදුපගං තෙසං අනතිවත්තනඑකරසභාවානං අනුච්ඡවිකං වීරියං වාහයනි, යා වස්ස තස්මිං ඛණෙ පවත්තා ආසෙවනා, සබ්බෙපි තෙ ආකාරා යස්මා ඤාණෙන සංකිලෙසවොදානෙසු තං තං ආදීනවඤ්ච ආනිසංසඤ්ච දිස්වා තථා තථා සම්පහංසිතත්තා විසොධිතත්තා පරියොදාපිතත්තා නිජ්ජන්තාව, තස්මා “ධම්මානං අනතිවත්තනාදිභාවසාධනෙන පරියොදාපකස්ස ඤාණස්ස කිච්චනිජ්ජන්තිවසෙන සම්පහංසනා වෙදිතබ්බා”ති වුත්තං.

විතක්කවිචාරානං වූපසමාති විතක්කස්ස ච විචාරස්ස වාති ඉමෙසං ද්විත්තං වූපසමා සමතික්කමා, දුතියජ්ඣානක්ඛණෙ අපාතුභාවාති වුත්තං හොති. තත්ථ කිඤ්චාපි දුතියජ්ඣානෙ සබ්බෙපි පයමජ්ඣානධම්මා න සන්ති, අඤ්ඤෙයෙව හි පයමජ්ඣානෙ එස්සාදයො, අඤ්ඤෙ ඉධ. ඔළාරිකස්ස පන ඔළාරිකස්ස අඬ්ගස්ස සමතික්කමා පයමජ්ඣානතො පරෙසං දුතියජ්ඣානාදීනං අධිගමො හොතීති දස්සනත්ථං. “විතක්කවිචාරානං වූපසමා”ති එවං වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. අජ්ඣත්තන්ති ඉධ නියකජ්ඣත්තං අධිජ්ජෙතං, විහඬ්ගෙ පන “අජ්ඣත්තං පච්චත්ත”න්ති (විහ. 573) එත්තකමෙව වුත්තං. යස්මා නියකජ්ඣත්තං අධිජ්ජෙතං, තස්මා අත්තනි ජාතං, අත්තනො සන්තානෙ නිබ්බත්තන්ති අයමෙත්ථ අත්ථො.

සම්පසාදනන්ති සම්පසාදනං වූච්චති සද්ධා. සම්පසාදනයොගතො ක්කානම්පි සම්පසාදනං, නීලවණ්ණයොගතො නීලවත්ථං විය. යස්මා වා තං ක්කානං සම්පසාදනසමන්තාගතත්තා විතක්කවිචාරක්ඛොභවූපසමනෙන ච වෙතො සම්පසාදයති, තස්මාපි “සම්පසාදන”න්ති වුත්තං. ඉමස්මිඤ්ච

අත්ථවිකජ්ජෙ සම්පසාදනං චෙතසොති එවං පදසම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. පුරිමස්මිං පන අත්ථවිකජ්ජෙ චෙතසොති එතං එකොදිභාවෙන සද්ධිං යොජෙතබ්බං.

තත්‍රායං අත්ථයොජනා - එකො උදෙතීති එකොදි, විතක්කවිචාරෙහි අනජ්ඣාරුළ්භත්තා අග්ගො සෙට්ඨො හුත්වා උදෙතීති අත්ථො. සෙට්ඨොපි හි ලොකෙ එකොති වුවිචිති. විතක්කවිචාරවිරහිතො වා එකො අසභායො හුත්වාතිපි චත්තුං වට්ටති. අථ වා සම්පයුත්තධම්මෙ උදායතීති උදි, උට්ඨාපෙතීති අත්ථො. සෙට්ඨට්ඨෙන එකො ච සො උදි වාති එකොදි, සමාධිස්සෙනං අධිවචනං. ඉති ඉමං එකොදිං භාවෙති වඩ්ඨෙතීති ඉදං දුතියජ්ඣානං එකොදිභාවං. සො පනායං එකොදි යස්මා චෙතසො, න සත්තස්ස, න ජීවස්ස. තස්මා එතං “චෙතසො එකොදිභාව”න්ති වුත්තං.

නත්‍ර වායං සද්ධා පට්ඨමජ්ඣානෙපි අත්ථී, අයඤ්ච එකොදිනාමකො සමාධි, අථ කස්මා ඉදමෙව “සම්පසාදනං චෙතසො එකොදිභාව”න්ති වුත්තන්ති? වුවිචනෙ - අදුඤ්චි පට්ඨමජ්ඣානං විතක්කවිචාරක්ඛොභෙන විචිතරඬ්ඨගසමාකුලමිච ජලං න සුජ්ජසන්නං හොති, තස්මා සතියාපි සද්ධාය සම්පසාදනන්ති න වුත්තං. න සුජ්ජසන්නත්තායෙව චෙත්ථ සමාධිපි න සුට්ඨු පාකටො, තස්මා එකොදිභාවන්තිපි න වුත්තං. ඉමස්මිං පන ඥානෙ විතක්කවිචාරපලිබ්බොධාභාවෙන ලද්ධොකාසා බලවතී සද්ධා, බලවසද්ධාසභායපටිලාභෙනෙව ච සමාධිපි පාකටො. තස්මා ඉදමෙව එවං වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

අවිතක්කං අවිචාරන්ති භාවනාය පභීනත්තා එතස්මිං, එතස්ස වා විතක්කො නත්ථීති අවිතක්කං. ඉමිනාව නයෙන අවිචාරං. එත්ථාහ “නත්‍ර ච ‘විතක්කවිචාරානං වූපසමා’ති ඉමිනාපි අයමත්ථො සිද්ධො. අථ කස්මා පුන වුත්තං ‘අවිතක්කං අවිචාර’”න්ති? වුවිචනෙ - එවමෙතං, සිද්ධොවායමත්ථො. න පනෙතං තදත්ථදීපකං, නත්‍ර අවොචුමිහ “ඔළාරිකස්ස පන ඔළාරිකස්ස අඬ්ඨගස්ස සමතික්කමා පට්ඨමජ්ඣානතො පරෙසං දුතියජ්ඣානාදීනං සමධිගමො හොතීති දස්සනත්ථං ‘විතක්කවිචාරානං වූපසමා’ති එවං වුත්ත”න්ති.

අපි ච විතක්කවිචාරානං වූපසමා ඉදං සම්පසාදනං, න කිලෙසකාලුස්සියස්ස. විතක්කවිචාරානඤ්ච වූපසමා එකොදිභාවං, න උපචාරජ්ඣානමිච නිවරණජ්ජහානා, න පට්ඨමජ්ඣානමිච ච අඬ්ඨගපාතුභාවාති එවං සම්පසාදනඑකොදිභාවානං හෙතුපරිදීපකමිදං වචනං. තථා විතක්කවිචාරානං වූපසමා ඉදං අවිතක්කං අවිචාරං, න තතියචතුත්ථජ්ඣානාති විය චක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදීනි විය ච අභාවාති, එවං අවිතක්කඅවිචාරභාවස්ස හෙතුපරිදීපකඤ්ච, න විතක්කවිචාරාභාවමත්තපරිදීපකං.

විතක්කවිචාරාභාවමත්තපරිදීපකමෙව පන “අවිතක්කං අවිචාර”න්ති ඉදං වචනං. තස්මා පුරිමං වත්වාපි පුන වත්තබ්බමෙවාවති.

සමාධිජන්ති පයමජ්ඣානසමාධිතො සම්පයුත්තසමාධිතො වා ජාතන්ති අත්ථො. තත්ථ කිඤ්චාපි පයමමිපි සම්පයුත්තසමාධිතො ජාතං, අථ ඛො අයමෙව සමාධි “සමාධි”ති වත්තබ්බතං අරහති, විතක්කවිචාරක්ඛොභවිරහෙන අතිවිය අවලත්තා සුප්පසන්නත්තා ව. තස්මා ඉමස්ස වණ්ණහණනත්ථං ඉදමෙව “සමාධිජ”න්ති වුත්තං. පිතිසුඛන්ති ඉදං වුත්තනයමෙව.

දුතියන්ති ගණනානුපුබ්බතා දුතියං. ඉදං දුතියං උප්පන්නන්තිපි දුතියං.

පිතියා ව විරාගාති විරාගො නාම වුත්තජ්ජකාරාය පිතියා ජිගුච්ඡනං වා සමතික්කමො වා. උභින්නං පන අන්තරා ව-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො, සො වූපසමං වා සම්පිණ්ඩෙති විතක්කවිචාරවූපසමං වා. තත්ථ යදා වූපසමමෙව සම්පිණ්ඩෙති, තදා පිතියා විරාගා ව, කිඤ්ච භියොයා වූපසමා වාති එවං යොජනා වෙදිතබ්බා. ඉමස්සා ව යොජනයා විරාගො ජිගුච්ඡනත්ථො හොති, තස්මා පිතියා ජිගුච්ඡනා ව සමතික්කමා වාති අයමත්ථො දට්ඨබ්බො. යදා පන විතක්කවිචාරවූපසමං සම්පිණ්ඩෙති, තදා පිතියා ව විරාගා, කිඤ්ච භියොයා විතක්කවිචාරානඤ්ච වූපසමාති එවං යොජනා වෙදිතබ්බා. ඉමස්සා ව යොජනයා විරාගො සමතික්කමනත්ථො හොති, තස්මා පිතියා ව සමතික්කමා විතක්කවිචාරානඤ්ච වූපසමාති අයමත්ථො දට්ඨබ්බො.

කාමඤ්චෙතෙ විතක්කවිචාරා දුතියජ්ඣානෙයෙව වූපසන්නා, ඉමස්ස පන ඝානස්ස මග්ගපරිදීපනත්ථං වණ්ණහණනත්ථඤ්චෙතං වුත්තං. “විතක්කවිචාරානං වූපසමා”ති භි වුත්තෙ ඉදං පඤ්ඤායති “නුන විතක්කවිචාරවූපසමො මග්ගො ඉමස්ස ඝානස්සා”ති. යථා ව තතියෙ අරියමග්ගෙ අප්පභිනානම්පි සක්කායදිට්ඨාදීනං “පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පහානා”ති (ම. නි. 2.132-133) එවං පහානං වූච්චමානං වණ්ණහණනං හොති, තදධිගමාය උස්සුක්කානං උස්සාහජනකං, එවමෙව ඉධ අවූපසන්නානම්පි විතක්කවිචාරානං වූපසමො වූච්චමානො වණ්ණහණනං හොති, තෙනායමත්ථො වුත්තො “පිතියා ව සමතික්කමා විතක්කවිචාරානඤ්ච වූපසමා”ති.

උපෙක්ඛකො ව විහරතීති එත්ථ උපපත්තිතො ඉක්ඛතීති උපෙක්ඛා, සමං පස්සති, අපක්ඛපතිතා හුත්වා පස්සතීති අත්ථො. තාය විසදාය විපුලාය ථාමගතාය සමන්නාගතත්තා තතියජ්ඣානසමඛිගී “උපෙක්ඛකො”ති වූච්චති.

උපෙක්ඛා පන දසවිධා හොති - ඡළඬගුපෙක්ඛා බ්‍රහ්මවිහාරුපෙක්ඛා බොජ්ඣංගදුපෙක්ඛා වීරියුපෙක්ඛා සඬ්ඛාරුපෙක්ඛා වෙදනුපෙක්ඛා විපස්සනුපෙක්ඛා තත්ත්වමජ්ඣන්තූපෙක්ඛා ක්‍රියානුපෙක්ඛා පාරිසුද්ධුපෙක්ඛාති.

තත්ථ යා “ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු චක්ඛුනා රූපං දිස්වා නෙව සුමනො හොති න දුම්මනො, උපෙක්ඛකො ච විහරති සතො සම්පජානො”ති (ම. නි. 6.1) එවමාගතා බිණ්ණාසවස්ස ඡසු ද්වාරෙසු ඉට්ඨානිට්ඨඡළාරම්මණාපාථෙ පරිසුද්ධපකතිභාවාච්ඡහනාකාරභූතා උපෙක්ඛා, අයං ඡළඬගුපෙක්ඛා නාම.

යා පන “උපෙක්ඛාසහගතෙන චෙතසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති”ති (දී. නි. 1.556; ම. නි. 1.77) එවමාගතා සත්තෙසු මජ්ඣන්තූකාරභූතා උපෙක්ඛා, අයං බ්‍රහ්මවිහාරුපෙක්ඛා නාම.

යා පන “උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣංගං භාවෙති විචෙකනිස්සිත”න්ති (ම. නි. 2.247) එවමාගතා සහජාතානං ධම්මානං මජ්ඣන්තූකාරභූතා උපෙක්ඛා, අයං බොජ්ඣංගදුපෙක්ඛා නාම.

යා පන “කාලෙන කාලං උපෙක්ඛානිමිත්තං මනසි කරොති”ති (අ. නි. 3.103) එවමාගතා අනච්චාරද්ධනානිසිලීලවීරියසඬ්ඛාතා උපෙක්ඛා, අයං වීරියුපෙක්ඛා නාම.

යා පන “කති සඬ්ඛාරුපෙක්ඛා සමථවසෙන උප්පජ්ජන්ති, කති සඬ්ඛාරුපෙක්ඛා විපස්සනාවසෙන උප්පජ්ජන්ති? අට්ඨ සඬ්ඛාරුපෙක්ඛා සමථවසෙන උප්පජ්ජන්ති, දස සඬ්ඛාරුපෙක්ඛා විපස්සනාවසෙන උප්පජ්ජන්ති”ති (පටි. ම. 1.57) එවමාගතා නිවරණාදිපටිසඬ්ඛාසන්තිට්ඨනාගහණෙ මජ්ඣන්තූකාරභූතා උපෙක්ඛා, අයං සඬ්ඛාරුපෙක්ඛා නාම.

යා පන “යස්මිං සමයෙ කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති උපෙක්ඛාසහගත”න්ති (ධ. ස. 150) එවමාගතා අදුක්ඛමසුඛසඬ්ඛාතා උපෙක්ඛා, අයං වෙදනුපෙක්ඛා නාම.

යා පන “යදත්ථී යං භූතං, තං පජ්හති, උපෙක්ඛං පටිලහති”ති (ම. නි. 3.71-72; අ. නි. 7.55) එවමාගතා විචිනනෙ මජ්ඣන්තූකාරභූතා උපෙක්ඛා, අයං විපස්සනුපෙක්ඛා නාම.

යා පන ඡන්දාදීසු යෙවාපනකෙසු ආගතා සහජාතානං සමවාහිතභූතා උපෙක්ඛා, අයං තත්ත්වමජ්ඣන්තූපෙක්ඛා නාම.

යා පන “උපෙක්ඛකො ච විහරතී”ති එවමාගතා අග්ගසුඛෙපි තස්මිං අපක්ඛපාතජනනී උපෙක්ඛා, අයං ඤානුපෙක්ඛා නාම.

යා පන “උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධිං චතුත්ථං ඤාන”න්ති (ධ. ස. 165; දී. නි. 1.232) එවමාගතා සබ්බපච්චනීකපරිසුද්ධා පච්චනීකවූපසමනෙපි අඛ්‍යාපාරභූතා උපෙක්ඛා, අයං පාරිසුද්ධුපෙක්ඛා නාම.

තත්ථ ඡළඬගුපෙක්ඛා ච බ්‍රහ්මවිහාරුපෙක්ඛා ච බොජ්ඣංගඋපෙක්ඛා ච තත්‍රමජ්ඣත්තුපෙක්ඛා ච ඤානුපෙක්ඛා ච පාරිසුද්ධුපෙක්ඛා ච අත්ථතො එකා, තත්‍රමජ්ඣත්තුපෙක්ඛාව හොති. තෙන තෙන අවත්ථාහෙදෙන පනස්සා අයං හෙදො. එකස්සාපි සතො සත්තස්ස කුමාරයුවථෙරසෙනාපතිරාජාදිවසෙන හෙදො විය, තස්මා තාසු යත්ථ ඡළඬගුපෙක්ඛා, න තත්ථ බොජ්ඣංගඋපෙක්ඛාදයො. යත්ථ චා පන බොජ්ඣංගඋපෙක්ඛා, න තත්ථ ඡළඬගුපෙක්ඛාදයො හොන්තීති වෙදිතබ්බා.

යථා චෙතාසං අත්ථතො එකීභාවො, එවං සඬබ්බාරුපෙක්ඛාවිපස්සනුපෙක්ඛානම්පි. පඤ්ඤා එව හි එසා, කිච්චවසෙන ද්විධා හින්තා, යථා හි පුරිසස්ස සායං ගෙහං පට්ඨං සප්පං අප්පදදණ්ඩං ගහෙත්වා පරියෙසමානස්ස තං ථුසකොට්ඨකෙ නිපන්තං දිස්වා “සප්පො නු බො තො”ති අවලොකෙන්තස්ස සොවත්ථිකත්තයං දිස්වා නිබ්බේමතිකස්ස “සප්පො න සප්පො”ති විචිනනෙ මජ්ඣත්තතා උප්පජ්ජති, එවමෙව යා ආරද්ධවිපස්සකස්ස විපස්සනාඤාණෙන ලක්ඛණත්තයෙ දිට්ඨෙ සඬබ්බාරානං අනිච්චභාවාදිවිචිනනෙ මජ්ඣත්තතා උප්පජ්ජති, අයං විපස්සනුපෙක්ඛා. යථා පන තස්ස පුරිසස්ස අප්පදදණ්ඩකෙන ගාල්හං සප්පං ගහෙත්වා “කින්තාහං ඉමං සප්පං අවිහෙයෙත්තො අත්තානඤ්ච ඉමිනා අඩංසාපෙත්තො මුඤ්චෙය්‍ය”න්ති මුඤ්චනාකාරමෙව පරියෙසතො ගහණෙ මජ්ඣත්තතා හොති, එවමෙව යා ලක්ඛණත්තයස්ස දිට්ඨත්තා ආදිත්තෙ විය තයො භවෙ පස්සතො සඬබ්බාරග්ගහණෙ මජ්ඣත්තතා, අයං සඬබ්බාරුපෙක්ඛා. ඉති විපස්සනුපෙක්ඛාය සිද්ධාය සඬබ්බාරුපෙක්ඛාපි සිද්ධාව හොති. ඉමිනා පනෙසා විචිනනග්ගහණෙසු මජ්ඣත්තතාසඬබ්බාතෙන කිච්චෙන ද්විධා හින්තාති. වීරියුපෙක්ඛා පන වෙදනුපෙක්ඛා ච අඤ්ඤාමඤ්ඤාඤ්ච අවසෙසාහි ච අත්ථතො හින්තායෙවාති. ආහ චෙත්ථ –

“මජ්ඣත්තබ්‍රහ්මබොජ්ඣංගඡළඬගඤ්ඤානසුද්ධියො;
විපස්සනා ච සඬබ්බාරවෙදනාවීරියං ඉති.

“විත්ථාරතො දසොපෙක්ඛා-ඡමජ්ඣත්තාදිතො තතො;
දුච්ච පඤ්ඤා තතො ද්විහි, චතස්සොච භවන්තිමා”ති.

ඉති ඉමාසු උපෙක්ඛාසු ක්කානුපෙක්ඛා ඉධ අධිජ්ජෙනා. සා මජ්ඣන්තලක්ඛණා, අනාභොගරසා, අඛ්‍යාපාරපච්චුපට්ඨානා, ජිතිවිරාගපදට්ඨානාති. එත්ථාහ – “නනු වායං අත්ථතො තත්‍රමජ්ඣන්තලක්ඛානව හොති, සා ච පට්ඨනියජ්ඣානෙසුපි අත්ථී. තස්මා තත්‍රාපි ‘උපෙක්ඛකො ච විහරතී’ති එවමයං වත්තඛිබ්බා සියා, සා කස්මා න චුත්තා”ති? අපරිඛ්‍යාත්තකිච්චතො. අපරිඛ්‍යාත්තඤ්ඤි තස්සා තත්ථ කිච්චං, විතක්කාදිහි අභිභූතත්තා. ඉධ පනායං විතක්කවිචාරජිතිහි අනභිභූතත්තා උක්ඛිත්තසිරා විය හුත්වා පරිඛ්‍යාත්තකිච්චා ජාතා, තස්මා චුත්තාති.

සතො ච සම්පජානොති එත්ථ සරතීති සතො. සම්පජානාතීති සම්පජානො. ඉති පුග්ගලෙන සති ච සම්පජඤ්ඤඤච චුත්තං. තත්ථ සරණලක්ඛණා සති, අසම්මුස්සනරසා ආරක්ඛපච්චුපට්ඨානා. අසම්මොහලක්ඛණං සම්පජඤ්ඤං, තීරණරසං, පච්චයපච්චුපට්ඨානං.

තත්ථ කිඤ්චාපි ඉදං සතිසම්පජඤ්ඤං පුරිමජ්ඣානෙසුපි අත්ථී, මුට්ඨස්සතිස්ස හි අසම්පජානස්ස උපචාරමත්තම්පි න සම්පජ්ජති, පගෙව අජ්ජනා. ඔළාරිකත්තා පන තෙසං ක්කානානං භූමියං විය පුරිසස්ස විත්තස්ස ගති සුඛා හොති, අඛ්‍යාත්තං තත්ථ සතිසම්පජඤ්ඤකිච්චං. ඔළාරිකඛිගජ්ජහානෙන පන සුබ්බමත්තා ඉමස්ස ක්කානස්ස පුරිසස්ස බුරධාරායං විය සතිසම්පජඤ්ඤකිච්චපරිග්ගහිතා එව විත්තස්ස ගති ඉච්ඡිතඛිබ්බාති ඉධෙව චුත්තං. කිඤ්ච හියොයා – යථා ධෙනුපගො වච්ඡො ධෙනුතො අපතීතො අරක්ඛියමානො පුනදෙව ධෙනුං උපගච්ඡති, එවමිදං තතියජ්ඣානසුඛං ජිතිතො අපතීතම්පි සතිසම්පජඤ්ඤාරක්ඛෙන අරක්ඛියමානං පුනදෙව ජිතිං උපගච්ඡෙයා, ජිතිසම්පයුත්තමෙව සියා, සුඛෙ වාපි සත්තා සාරජ්ජන්ති. ඉදඤ්ච අතිමධුරසුඛං, තතො පරං සුඛාභාවා. සතිසම්පජඤ්ඤානුභාවෙන පනෙත්ථ සුඛෙ අසාරජ්ජනා හොති, නො අඤ්ඤථාති ඉමම්පි අත්ථවිසෙසං දස්සෙතූ ඉදම්ධෙව චුත්තන්ති වෙදිතඛිබ්බං.

ඉදානි සුඛඤ්ච කායෙන පටිසංවෙදෙතීති එත්ථ කිඤ්චාපි තතියජ්ඣානසමඛිගිතො සුඛපටිසංවෙදනාභොගො නත්ථී, එවං සන්තෙපි යස්මා තස්ස නාමකායෙන සම්පයුත්තං සුඛං. යං වා තං නාමකායසම්පයුත්තං සුඛං, තංසමුට්ඨානෙනස්ස යස්මා අතිපණ්ණෙන රූපෙන රූපකායො ඵුට්ඨො, යස්ස ඵුට්ඨත්තා ක්කානා චුට්ඨිතොපි සුඛං පටිසංවෙදෙයා, තස්මා එතමත්ථං දස්සෙත්තො “සුඛඤ්ච කායෙන පටිසංවෙදෙතී”ති ආහ.

ඉදානි යං තං අරියා ආචික්ඛන්ති උපෙක්ඛකො සතිමා සුඛවිහාරීති එත්ථ යංක්කානහෙතු යංක්කානකාරණා තං තතියජ්ඣානසමඛිගිපුග්ගලං බුද්ධාදයො අරියා ආචික්ඛන්ති දෙසෙත්ති පඤ්ඤාපෙත්ති පට්ඨපෙත්ති විචරන්ති විහජන්ති

උත්තානිකරොන්ති පකාසෙන්නි, පසංසන්නීති අධිජ්ජායො. කින්නි? උපෙක්ඛකො සතිමා සුඛවිහාරීති. තං තතියජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරතීති එවමෙත්ථ යොජනා වෙදිතඛිබ්බා.

කස්මා පන තං තෙ එවං පසංසන්නීති? පසංසාරහතො. අයඤ්ඤි යස්මා අනිමදුරසුඛෙ සුඛපාරමිජ්ජත්තෙපි තතියජ්ඣානෙ උපෙක්ඛකො, න තත්ථ සුඛාභිසංඛගෙන ආකඩ්ඪියති. යථා ව පීති න උජ්ජජ්ජති, එවං උපට්ඨිතසතිතාය සතිමා. යස්මා ව අරියකන්නං අරියජනසෙවිතමෙව ව අසංකිලිට්ඨං සුඛං නාමකායෙන පටිසංවෙදෙති, තස්මා පසංසාරහො. ඉති පසංසාරහතො නං අරියා තෙ එවං පසංසාහෙතුභූතෙ ගුණෙ පකාසෙන්නො “උපෙක්ඛකො සතිමා සුඛවිහාරී”ති එවං පසංසන්නීති වෙදිතඛිබ්බං. තතියන්ති ගණනානුපුඛිබ්බා තතියං, ඉදං තතියං උජ්ජන්නන්තිපි තතියං.

සුඛස්ස ව පහානා දුක්ඛස්ස ව පහානාති කායිකසුඛස්ස ව කායිකදුක්ඛස්ස ව පහානා. පුඛිබ්බොති තඤ්ච ඛො පුඛිබ්බෙව, න චතුත්ථජ්ඣානක්ඛණේ. සොමනස්සදොමනස්සානං අත්ථඪගමාති චෙතසිකසුඛස්ස ව චෙතසිකදුක්ඛස්ස වාති ඉමෙසමිපි ද්වින්නං පුඛිබ්බෙව අත්ථඪගමා, පහානා ඉච්චෙව වුත්තං හොති.

කදා පන නෙසං පහානං හොති? චතුත්තං ඥානානං උපචාරක්ඛණේ. සොමනස්සඤ්ඤි චතුත්ථජ්ඣානස්ස උපචාරක්ඛණෙයෙව පභීයති, දුක්ඛදොමනස්සසුඛානි පයමදුතියතතියජ්ඣානානං උපචාරක්ඛණෙසු. එවමෙතෙසං පහානක්කමෙන අවුත්තානං, ඉන්ද්‍රියවිභවිග්ගෙ පන ඉන්ද්‍රියානං උද්දෙසක්කමෙනෙව ඉධාපි වුත්තානං සුඛදුක්ඛසොමනස්සදොමනස්සානං පහානං වෙදිතඛිබ්බං.

යදි පනෙතානි තස්ස තස්ස ඥානස්ස උපචාරක්ඛණෙයෙව පභීයන්ති, අථ කස්මා “කත්ථ වුජ්ජන්නං දුක්ඛින්නද්‍රියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු විච්චිවෙව කාමෙහි...පෙ.... පයමං ඥානං උපසම්පජ්ජ විහරති, එත්ථ වුජ්ජන්නං දුක්ඛින්නද්‍රියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති. කත්ථ වුජ්ජන්නං දොමනස්සින්නද්‍රියං... සුඛින්නද්‍රියං... සොමනස්සින්නද්‍රියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු, සුඛස්ස ව පහානා...පෙ.... චතුත්ථං ඥානං උපසම්පජ්ජ විහරති. එත්ථ වුජ්ජන්නං සොමනස්සින්නද්‍රියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති”ති (සං. නි. 5.510) එවං ඥානෙස්වෙව නිරොධො වුත්තොති. අනිසයනිරොධත්තා. අනිසයනිරොධො හි නෙසං පයමජ්ඣානාදිසු, න නිරොධොයෙව. නිරොධොයෙව පන උපචාරක්ඛණේ නාතිසයනිරොධො.

තථා හි නානාවජ්ජනෙ පයමජ්ඣානුපචාරෙ නිරුද්ධස්සාපි දුක්ඛින්නද්‍රියස්ස ඩංසමකසාදිසම්ඵස්සෙන වා විසමාසනුපතාපෙන වා සියා උජ්ජන්නි, න ත්වෙව

අන්තොඅප්පනායං. උපවාසෙ වා නිරුද්ධමිපෙතං න සුට්ඨ නිරුද්ධං හොති, පටිපක්ඛෙන අවිහතත්තා. අන්තොඅප්පනායං පන පිතිඵරණෙන සබ්බො කායො සුඛොක්කන්තො හොති, සුඛොක්කන්තකායස්ස ච සුට්ඨ නිරුද්ධං හොති දුක්ඛින්ද්‍රියං, පටිපක්ඛෙන විහතත්තා. නානාවජ්ජනෙයෙව ච දුතියජ්ඣානුපවාසෙ පහිනස්සාපි දොමනස්සින්ද්‍රියස්ස යස්මා එතං විතක්කවිචාරපච්චයෙපි කායකිලමපෙ විත්තුපසාතෙ ච සති උප්පජ්ජති, විතක්කවිචාරාභාවෙ නෙව උප්පජ්ජති. යත්ථ පන උප්පජ්ජති, තත්ථ විතක්කවිචාරභාවෙ. අප්පහිනායෙව ච දුතියජ්ඣානුපවාසෙ විතක්කවිචාරාති තත්ථස්ස සියා උප්පත්ති, න ත්වෙව දුතියජ්ඣානෙ, පහිනප්පච්චයත්තා. තථා තතියජ්ඣානුපවාසෙ පහිනස්සාපි සුඛින්ද්‍රියස්ස පිතිසමුට්ඨානපණිනරුපච්චකායස්ස සියා උප්පත්ති, න ත්වෙව තතියජ්ඣානෙ. තතියජ්ඣානෙ හි සුඛස්ස පච්චයභූතා පිති සබ්බසො නිරුද්ධාති. තථා චතුත්ථජ්ඣානුපවාසෙ පහිනස්සාපි සොමනස්සින්ද්‍රියස්ස ආසන්නත්තා, අප්පනාපත්තාය උපෙක්ඛාය අභාවෙන සම්මා අනතික්කන්තත්තා ච සියා උප්පත්ති, න ත්වෙව චතුත්ථජ්ඣානෙ. තස්මා එව ච “එත්ථුප්පන්නං දුක්ඛින්ද්‍රියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති”ති තත්ථ තත්ථ අපරිසෙසග්ගහණං කතන්ති.

එත්ථාහ – “අපෙචං තස්ස තස්ස ඤානස්සුපවාසෙ පහිනාපි එතා වෙදනා ඉධ කස්මා සමාහරා”ති? සුඛග්ගහණත්ථං. යා හි අයං අදුක්ඛමසුඛන්ති එත්ථ අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා චුත්තා, සා සුඛමා දුඛිඛ්ඤ්ඤායා, න සක්කා සුඛෙන ගහෙතුං, තස්මා යථා නාම දුට්ඨස්ස යථා වා තථා වා උපසඬකම්ත්වා ගහෙතුං අසක්කුණෙයාස්ස ගොණස්ස සුඛගහණත්ථං ගොපො එකස්මිං වජ්ජෙ සබ්බා ගාවො සමාහරති, අපෙකෙකං නිහරන්තො පටිපාටියා ආගතං “අයං සො ගණ්හථ න”න්ති තම්පි ගාහාපෙති, එවමෙව හගවා සුඛග්ගහණත්ථං සබ්බා එතා සමාහරීති. එවඤ්ඤි සමාහරා එතා දස්සෙත්වා “යං නෙව සුඛං, න දුක්ඛං, න සොමනස්සං, න දොමනස්සං, අයං අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා”ති සක්කා හොති එසා ගාහයිතුං.

අපි ච අදුක්ඛමසුඛාය චෙතොවිමුත්තියා පච්චයදස්සනත්ථඤ්ඤාපි එතා චුත්තාති වෙදිතබ්බා. දුක්ඛප්පහානාදයො හි තස්සා පච්චයා. යථාහ – “චත්තාරො බො, ආචුසො, පච්චයා අදුක්ඛමසුඛාය චෙතොවිමුත්තියා සමාපත්තියා. ඉධාචුසො, හික්ඛු සුඛස්ස ච පහානා ...පෙ.... චතුත්ථං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. ඉමෙ බො, ආචුසො, චත්තාරො පච්චයා අදුක්ඛමසුඛාය චෙතොවිමුත්තියා සමාපත්තියා”ති (ම. නි. 1.458). යථා වා අඤ්ඤත්ථ පහිනාපි සක්කායදිට්ඨිආදයො තතියමග්ගස්ස වණ්ණහණනත්ථං “තත්ථ පහිනා”ති චුත්තා, එවං වණ්ණහණනත්ථමිපෙතස්ස ඤානස්සෙතා ඉධ චුත්තාතිපි

වෙදිතබ්බා. පච්චයසාතෙන වා එත්ථ රාගදොසානං අනිදුරභාවං දස්සෙතුම්පෙතා චුත්තාති වෙදිතබ්බා. එතාසු හි සුඛං සොමනස්සස්ස පච්චයො, සොමනස්සං රාගස්ස, දුක්ඛං දොමනස්සස්ස, දොමනස්සං දොසස්ස. සුඛාදිසාතෙන ච තෙ සප්පච්චයා රාගදොසා හතාති අනිදුරෙ හොන්තිති.

අදුක්ඛමසුඛන්ති දුක්ඛාභාවෙන අදුක්ඛං, සුඛාභාවෙන අසුඛං. එතෙනෙත්ථ සුඛදුක්ඛපටිපක්ඛභූතං තතියවෙදනං දීපෙති, න දුක්ඛසුඛාභාවමත්තං. තතියවෙදනා නාම අදුක්ඛමසුඛා, උපෙක්ඛාතිපි වුව්වති. සා ඉට්ඨානිට්ඨවිපරිතානුභවනලක්ඛණා, මජ්ඣන්තරසා, අවිභූතපච්චුපට්ඨානා, සුඛනිරොධපදට්ඨානාති වෙදිතබ්බා.

උපෙක්ඛාසනිපාරිසුද්ධිත්ති උපෙක්ඛාය ජනිතසනිපාරිසුද්ධිං. ඉමස්මිඤ්ඤි ක්කානෙ සුපරිසුද්ධා සති, යා ච තස්සා සනියා පාරිසුද්ධි, සා උපෙක්ඛාය කතා, න අඤ්ඤෙන. තස්මා එතං “උපෙක්ඛාසනිපාරිසුද්ධි”න්ති වුව්වති. යාය ච උපෙක්ඛාය එත්ථ සති පාරිසුද්ධි හොති, සා අත්ථතො තත්ත්වමජ්ඣන්තරාති වෙදිතබ්බා. න කෙවලඤ්ඤෙත්ථ තාය සතියෙව පරිසුද්ධා, අපි ච බො සබ්බෙපි සම්පයුත්තධම්මා, සතිසීසෙන පන දෙසනා චුත්තා.

තත්ථ කිඤ්චාපි අයං උපෙක්ඛා හෙට්ඨාපි තිසු ක්කානෙසු විජ්ජති, යථා පන දිවා සූරියජ්ජභාහිභවා සොම්මභාවෙන ච අත්තනො උපකාරකත්තෙන වා සභාගාය රත්තියා අලාභා දිවා විජ්ජමානාපි චන්දලොඛා අපරිසුද්ධා හොති අපරියොදානා, එවමයම්පි තත්ත්වමජ්ඣන්තරපෙක්ඛාවන්දලොඛා විතක්කාදිපච්චනීකධම්මතෙජාහිභවා සභාගාය ච උපෙක්ඛාවෙදනාරත්තියා අපට්ඨාභා විජ්ජමානාපි පයමජ්ඣානාදිහෙදෙසු අපරිසුද්ධා හොති. තස්සා ච අපරිසුද්ධාය දිවා අපරිසුද්ධවන්දලොඛාය පභා විය සහජානාපි සතිආදයො අපරිසුද්ධාව හොන්ති. තස්මා තෙසු එකමිපි “උපෙක්ඛාසනිපාරිසුද්ධි”න්ති න චුත්තං. ඉධ පන විතක්කාදිපච්චනීකධම්මතෙජාහිභවාභාවා සභාගාය ච උපෙක්ඛාවෙදනාරත්තියා පට්ඨාභා අයං තත්ත්වමජ්ඣන්තරපෙක්ඛාවන්දලොඛා අතිවිය පරිසුද්ධා, තස්සා පරිසුද්ධත්තා පරිසුද්ධවන්දලොඛාය පභා විය සහජානාපි සතිආදයො පරිසුද්ධා හොන්ති පරියොදානා. තස්මා ඉදමෙව “උපෙක්ඛාසනිපාරිසුද්ධි”න්ති චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. චතුත්ථන්ති ගණනානුපුබ්බතා චතුත්ථං. ඉදං චතුත්ථං උප්පන්නන්තිපි චතුත්ථං.

පඤ්ඤවා හොතීති පඤ්ඤා අස්ස අත්ථිති පඤ්ඤවා. උදයත්ථගාමිනියාති උදයගාමිනියා වෙව අත්ථගාමිනියා ච. සමන්තාගතොති පරිපුණ්ණො. අරියායාති නිද්දොසාය. නිබ්බේධිකායාති නිබ්බේධපක්ඛිකාය. දුක්ඛක්ඛයගාමිනියාති නිබ්බානගාමිනියා. සො ඉදං දුක්ඛන්ති එවමාදිසු “එත්තකං දුක්ඛං න ඉතො හියො”ති සබ්බමිපි දුක්ඛසච්චං.

සරසලක්ඛණපටිච්චෙධෙන යථාභූතං පජානාති පටිච්ඡිකුති. තස්ස ච දුක්ඛස්ස නිබ්බත්තිකං තණ්හං “අයං දුක්ඛසමුදයො”ති. තදුභයමපි යං ධානං පත්වා නිරුජ්ඣති, තං තෙසං අප්පවත්තිං නිබ්බානං “අයං දුක්ඛනිරොධො”ති. තස්ස ච සම්පාපකං අරියමග්ගං “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා”ති සරසලක්ඛණපටිච්චෙධෙන යථාභූතං පජානාති පටිච්ඡිකුතිනි එවමත්ථො චෙදිතබ්බො.

එවං සරුපතො සච්චානි දස්සෙත්වා ඉදානි කිලෙසවසෙන පරියායතො දස්සෙත්තො “ඉමෙ ආසවා”තිආදිමාහ. තෙ වුත්තනයෙනෙව චෙදිතබ්බො. එවං තිස්සො සික්ඛායො දස්සෙත්වා ඉදානි තාසං පාරිපූරික්කමං දස්සෙතුං “ඉමා තිස්සො සික්ඛායො ආවජ්ජන්තො සික්ඛෙය්‍යා”තිආදිමාහ. තස්සත්ථො – පච්චෙකං පරිපූරෙතුං ආවජ්ජන්තොපි සික්ඛෙය්‍ය, ආවජ්ජිත්වාපි “අයං නාම සික්ඛා”ති ජානන්තොපි සික්ඛෙය්‍ය, ජානිත්වා පුනස්පුනං පස්සන්තොපි සික්ඛෙය්‍ය, පස්සිත්වා යථාදිට්ඨං පච්චෙක්ඛන්තොපි සික්ඛෙය්‍ය, පච්චෙක්ඛිත්වා තත්ථෙව චිත්තං අවලං කත්වා පතිට්ඨපෙන්නොපි සික්ඛෙය්‍ය, තංතංසික්ඛාසම්පයුත්තසද්ධාවීරියසතිසමාධිපඤ්ඤාහි සකසකකිච්චං කරොන්තොපි සික්ඛෙය්‍ය, අහිඤ්ඤෙය්‍යාහිජානනකාලෙපි තං තං කිච්චං කරොන්තොපි තිස්සො සික්ඛායො සික්ඛෙය්‍ය, අධිසීලං ආවරෙය්‍ය, අධිචිත්තං සම්මා වරෙය්‍ය, අධිපඤ්ඤං සමාදාය වත්තෙය්‍ය.

ඉධානි මූලපදං. ඉමිස්සා දිට්ඨියානිආදීහි දසහි පදෙහි සික්ඛත්තයසඬ්ඛාතං සබ්බඤ්ඤබුද්ධසාසනමෙව කථිතං. තඤ්හි බුද්ධෙන භගවතා දිට්ඨත්තා දිට්ඨිති වුවවති. තස්සෙව බමනවසෙන බත්ති, රුච්චනවසෙන රුචී, ගහණවසෙන ආදායො, සභාවට්ඨෙත ධම්මො, සික්ඛිතබ්බට්ඨෙත විනයො, තදුභයෙනපි ධම්මවිනයො, පවුත්තවසෙන පාවචනං, සෙට්ඨවරියට්ඨෙත බ්‍රහ්මවරියං, අනුසිට්ඨිදානවසෙන සත්ථුසාසනත්ති වුවවති. තස්මා “ඉමිස්සා දිට්ඨියා”තිආදීසු ඉමිස්සා බුද්ධදිට්ඨියා ඉමිස්සා බුද්ධබත්තියා ඉමිස්සා බුද්ධරුචියා ඉමස්මිං බුද්ධආදායෙ ඉමස්මිං බුද්ධධම්මෙ ඉමස්මිං බුද්ධවිනයෙ.

“යෙ බො ත්වං, ගොතමී, ධම්මෙ ජානෙය්‍යාසි ‘ඉමෙ ධම්මා සරාගාය සංවත්තන්ති, නො විරාගාය, සඤ්ඤාගාය සංවත්තන්ති, නො විසඤ්ඤාගාය, ආවයාය සංවත්තන්ති, නො අපවයාය, මහිච්ඡතාය සංවත්තන්ති, නො අප්පිච්ඡතාය, අසන්තුට්ඨියා සංවත්තන්ති, නො සන්තුට්ඨියා, සඬ්ගණිකාය සංවත්තන්ති, නො පච්චෙකාය, කොසජ්ජාය සංවත්තන්ති, නො වීරියාරම්භාය, දුබ්භරතාය සංවත්තන්ති, නො සුභරතායා’ති. එකංසෙන, ගොතමී, ධාරෙය්‍යාසි ‘නෙසො ධම්මො, නෙසො විනයො, නෙතං සත්ථුසාසන’න්ති.

“යෙ ච බො ත්වං, ගොතමී, ධම්මෙ ජානෙය්‍යාසී ‘ඉමෙ ධම්මා විරාගාය සංවත්තන්ති, නො සරාගාය...පෙ.... සුභරතාය සංවත්තන්ති, නො දුභරතායා’ති. එකංසෙන, ගොතමී, ධාරෙය්‍යාසී ‘එසො ධම්මො, එසො විනයො, එතං සත්ථුසාසන’”න්ති (අ. නි. 8.53; වුළුව. 406) –

එවං වුත්තෙ ඉමස්මිං බුද්ධධම්මවිනයෙ ඉමස්මිං බුද්ධපාවචනෙ ඉමස්මිං බුද්ධබ්‍රහ්මවරියෙ ඉමස්මිං බුද්ධසාසනෙති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො.

අපි චෙතං සික්ඛත්තයසඬ්ඛාතං සකලං සාසනං භගවතා දිට්ඨත්තා සම්මාදිට්ඨිපච්චයත්තා සම්මාදිට්ඨිපුබ්බධිගමත්තා ච දිට්ඨි. භගවතො ඛමනවසෙන ඛන්ති. රුච්චනවසෙන රුචි. ගහණවසෙන ආදායො. අත්තනො කාරකං අපායෙසු අපතමානං කත්වා ධාරෙතීති ධම්මො. සොච සංකිලෙසපක්ඛං විනෙතීති විනයො. ධම්මො ච සො විනයො වාති ධම්මවිනයො. කුසලධම්මෙහි වා අකුසලධම්මානං එස විනයොති ධම්මවිනයො. තෙනෙව වුත්තං –

“යෙ ච බො ත්වං, ගොතමී, ධම්මෙ ජානෙය්‍යාසී ‘ඉමෙ ධම්මා විරාගාය සංවත්තන්ති, නො සරාගාය...පෙ.... එකංසෙන ගොතමී ධාරෙය්‍යාසී ‘එසො ධම්මො, එසො විනයො, එතං සත්ථුසාසන’”න්ති (අ. නි. 8.53; වුළුව. 406).

ධම්මෙන වා විනයො, න දණ්ඩාදීහීති ධම්මවිනයො. වුත්තමිපි චෙතං –

“දණ්ඩෙනෙකෙ දමයන්ති, අඬ්ඛසෙහි කසාහි ව;
අදණ්ඩෙන අසත්ථෙත, නාගො දන්තො මහෙසිනා”ති. (වුළුව. 342;
ම. නි. 2.352);

තථා –

“ධම්මෙන නියමානානං, කා උසුයා විජානත”න්ති. (මහාව. 63);

ධම්මාය වා විනයො ධම්මවිනයො. අනවජ්ජධම්මත්ථඤ්ඤෙස විනයො, න භවභොගාමිසත්ථං. තෙනාහ භගවා “නයිදං, හික්ඛවෙ, බ්‍රහ්මවරියං වුස්සති ජනකුහනත්ථ”න්ති (අ. නි. 4.25) විත්ථාරො. පුණ්ණත්ථෙරොපි ආහ “අනුපාදාපරිනිබ්බානත්ථං බො, ආවුසො, භගවති බ්‍රහ්මවරියං වුස්සති”ති (ම. නි. 1.259). විසිට්ඨං වා නයතීති විනයො. ධම්මතො විනයො ධම්මවිනයො. සංසාරධම්මතො හි සොකාදිධම්මතො වා එස විසිට්ඨං නිබ්බානං නයති. ධම්මස්ස වා විනයො, න තිත්ථකරානන්ති ධම්මවිනයො. ධම්මභූතො හි භගවා, තස්සෙව විනයො.

යස්මා වා ධම්මා එව අභිඤ්ඤායා පරිඤ්ඤායා පහාතඛිඛා භාවෙනඛිඛා සවිජ්ඣාතඛිඛා ව, තස්මා එස ධම්මෙසු විනයො, න සත්තෙසු න ජීවෙසු වාති ධම්මවිනයො. සාත්ථසඛ්‍යඤ්ජනාදීහි අඤ්ඤාසං වචනතො පධානං වචනන්ති පවචනං, පවචනමෙව පාවචනං. සබ්බවරියාහි විසිට්ඨවරියභාවෙන බ්‍රහ්මවරියං. දෙවමනුස්සානං සත්ථුභූතස්ස භගවතො සාසනන්ති සත්ථුසාසනං. සත්ථුභූතං වා සාසනන්තිපි සත්ථුසාසනං. “සො වො මමච්චයෙන සත්ථාති (දී. නි. 2.216) හි ධම්මවිනයොව සත්ථා”ති වුත්තොති එවමෙනෙසං පදානං අත්ථො වෙදිතඛිඛො.

යස්මා පන ඉමස්මිංයෙව සාසනෙ සබ්බජ්ජකාරජ්ඣානනිබ්බත්තකො හික්ඛු දිස්සති, න අඤ්ඤානු, තස්මා තත්ථ තත්ථ “ඉමස්සා”ති ව “ඉමස්මි”න්ති ව අයං නියමො කතොති වෙදිතඛිඛො.

ජීවන්ති තෙන තංසම්පයුත්තකා ධම්මාති ජීවිතං. අනුපාලනලක්ඛණෙ ඉන්ද්‍රියං කාරෙතීති ඉන්ද්‍රියං. ජීවිතමෙව ඉන්ද්‍රියං ජීවිතින්ද්‍රියං. තං පවත්තසත්තතාධිපතෙය්‍යං හොති. ලක්ඛණාදීහි පන අත්තනා අවිනිභූත්තානං ධම්මානං අනුපාලනලක්ඛණං ජීවිතින්ද්‍රියං, තෙසං පවත්තනරසං, තෙසංයෙව යපනපච්චුපට්ඨානං, යාපයිතඛිඛධම්මපදට්ඨානං. සත්තෙපි ව අනුපාලනලක්ඛණාදීමහි විධානෙ අත්ථික්ඛණෙයෙව තං තෙ ධම්මෙ අනුපාලෙති, උදකං විය උජ්ජලාදීනි. යථාසකං පච්චයෙහි උජ්ජන්තෙපි ව ධම්මෙ පාලෙති, ධාති විය කුමාරං, සයංපවත්තිතධම්මසම්බන්ධෙනෙව ව පවත්තිති, නියාමකො විය නාවං. න භඩ්ගතො උද්ධං පවත්තයති, අත්තනො ව පවත්තිතඛිඛානඤ්ච අභාවා. න භඩ්ගක්ඛණෙ යපෙති, සයං හිජ්ජමානත්තා, බියමානො විය වට්ටිසිනෙහො පදීපසිඛං, න ව අනුපාලනපවත්තනට්ඨපනානුභාවවිරහිතං, යථාචුත්තක්ඛණෙ තස්ස තස්ස සාධනතොති දට්ඨඛිඛං. ධීතිපරිත්තතාය වාති ධීතික්ඛණස්ස මන්දතාය ථොකතාය. අජ්ජකන්ති මන්දං ලාමකං. සරසපරිත්තතාය වාති අත්තනො පච්චයභූතානං කිච්චානං සම්පත්තීනං වා අජ්ජතාය දුබ්බලතාය.

තෙසං ද්වින්නං කාරණං විභාගතො දස්සෙතුං “කථං ධීතිපරිත්තතායා”තිආදිමාහ. තත්ථ “අතීතෙ චිත්තක්ඛණෙ ජීවිත්ථාති එවමාදි පඤ්චවොකාරහවෙ පවත්තියං චිත්තස්ස නිරුජ්ඣනකාලෙ සබ්බස්මිං රූපාරූපධම්මෙ අනිරුජ්ඣන්තෙපි රූපතො අරූපස්ස පට්ඨානභාවෙන අරූපජීවිතං සන්ධාය, චුතිචිත්තෙන වා සද්ධිං සබ්බෙසං රූපාරූපානං නිරුජ්ඣනභාවෙන පඤ්චවොකාරහවෙ චුතිචිත්තං සන්ධාය, චතුරවොකාරහවෙ රූපස්ස අභාවෙන චතුරවොකාරහවං සන්ධාය කථිත”න්ති වෙදිතඛිඛං. අතීතෙ චිත්තක්ඛණෙහි අතීතචිත්තස්ස භඩ්ගක්ඛණසමඨිගිකාලෙ තංසමඨිගිපුග්ගලො

“ජීවිත්ථ” ඉති වත්තුං ලබ්භති. න ජීවතීති “ජීවතී” තිපි වත්තුං න ලබ්භති. න ජීවිස්සතීති “ජීවිස්සතී” තිපි වත්තුං න ලබ්භති. අනාගතෙ චිත්තක්ඛණෙ ජීවිස්සතීති අනාගතචිත්තස්ස අනුප්පජ්ජනක්ඛණසමඬගීකාලෙ “ජීවිස්සතී” ති වත්තුං ලබ්භති. න ජීවතීති “ජීවතී” ති වත්තුං න ලබ්භති. න ජීවිත්ථාති “ජීවිත්ථ” ඉතිපි වත්තුං න ලබ්භති. පච්චුප්පන්නෙ චිත්තක්ඛණෙති පච්චුප්පන්නචිත්තක්ඛණසමඬගීකාලෙ. ජීවතීති “ඉදානි ජීවතී” ති වත්තුං ලබ්භති. න ජීවිත්ථාති “ජීවිත්ථ” ඉති වත්තුං න ලබ්භති. න ජීවිස්සතීති “ජීවිස්සතී” තිපි වත්තුං න ලබ්භති.

ජීවිතං අත්තභාවො ව සුඛදුක්ඛා වාති අයං ගාථා පඤ්චවොකාරහවං අමුඤ්චිත්වා ලබ්භමානාය දුක්ඛාය වෙදනාය ගහිතත්තා පඤ්චවොකාරහවමෙව සන්ධාය වුත්තාති වෙදිතබ්බො. කථං? ජීවිතන්ති ජීවිතසීසෙන සඬබාරක්ඛන්තො. අත්තභාවොති රූපක්ඛන්තො. “උපෙක්ඛා පන සන්තත්තා, සුඛමිච්චෙව භාසිතා” ති (විභ. අට්ඨ. 232) වුත්තත්තා උපෙක්ඛාවෙදනා අන්තොකරිත්වා සුඛදුක්ඛා වාති වෙදනාක්ඛන්තො, චිත්තං ඉති විඤ්ඤාණක්ඛන්තො වුත්තො. ඉමෙසං චතුන්නං ඛන්ධානං කථිතත්තායෙව ඛන්ධලක්ඛණෙන එකලක්ඛණභාවෙන ලක්ඛණාකාරවසෙන සඤ්ඤාක්ඛන්තොපි කථිතොති වෙදිතබ්බො. එවං වුත්තෙසු පඤ්චසු ඛන්ධෙසු අරූපධම්මං මුඤ්චිත්වා කම්මසමුට්ඨානාදිරූපස්ස අප්පවත්තනභාවෙන එකචිත්තසමායුත්තාති අරූපපධානභාවො කථිතො හොති. කථං? අසඤ්ඤසත්තෙ රූපමිපි ඉධුපචිතකම්මබලං අමුඤ්චිත්වාපි පවත්තති, නිරොධසමාපන්නානං රූපමිපි පයමසමාපන්නසමාපත්තිබලං අමුඤ්චිත්වාපි පවත්තති. එවං අත්තනො අප්පවත්තිට්ඨානෙපි රූපපවත්තිං අත්තනො සන්තකමෙව කත්වා පවත්තනසභාවස්ස අරූපධම්මස්ස අත්තනො පවත්තිට්ඨානෙ රූපපවත්තියා පධානකාරණභාවෙන එකචිත්තසමායුත්තාති චිත්තපධානභාවො කථිතොති වෙදිතබ්බො.

එවං පඤ්චවොකාරහවෙ පවත්තියං රූපපවත්තියා පධානභූතචිත්තනිරොධෙන රූපෙ ධරමානෙයෙව පවත්තානං නිරොධො නාම හොතීති අරූපධම්මවසෙන එව “උභුසො වත්තතෙ බණ්ණා” ති වුත්තං. අථ වා පඤ්චවොකාරහවෙ වුතිචිත්තං සන්ධාය කථිතාති වෙදිතබ්බො. එවං කථියමානෙ සුඛදුක්ඛා වාති කායිකචෙතසිකසුඛවෙදනා ව කායිකචෙතසිකදුක්ඛවෙදනා ව වුතිචිත්තක්ඛණෙ අහොන්තීපි එකසන්තතිවසෙන වුතිචිත්තෙන සද්ධිං නිරුජ්ඣතීති කථිතා. චතුරොකාරහවං වා සන්ධාය කථිතාතිපි වෙදිතබ්බො. කථං? අඤ්ඤස්මිං යානෙ අත්තභාවොති සඤ්ඤාක්ඛන්ධස්ස වුත්තභාවෙන අත්තභාවොති සඤ්ඤාක්ඛන්තොව ගහිතො. බ්‍රහ්මලොකෙ කායිකසුඛදුක්ඛදොමනස්සං අහොන්තමිපි සුඛදුක්ඛා වාති

වෙදනාසාමඤ්ඤතො ලබ්භමානො වෙදනාක්ඛන්ධො ගහිතොති වෙදිතබ්බං. සෙසං චුත්තසදිසමෙව. ඉමෙසු ච තීසු විකප්පෙසු කෙවලාති ධුවසුබසුහඅත්තා නත්ථි, කෙවලං තෙහි අවොමිස්සා. ලහුසො වත්තති බණොති චුත්තනයෙන එකචිත්තක්ඛණිකනය ලහුකො අතිපරිත්තො ජීවිතාදීනං බණො වත්තති.

එකතො ද්විත්තං විත්තානං අප්පවත්තිං දස්සෙන්තො “චුල්ලාසිතිසහස්සානි”ති ගාථමාහ. චුල්ලාසිතිසහස්සානි, කප්පා තිට්ඨන්ති යෙ මරුති යෙ දෙවගණා චතුරාසිති කප්පසහස්සානි ආයුං ගහෙන්වා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනෙ තිට්ඨන්ති. “යෙ නරා”තිපි පාළි. න ත්වෙව තෙපි ජීවන්ති, ද්විති විත්තසමොහිතාති තෙපි දෙවා ද්විති විත්තෙහි සමොහිතා එකතො හුත්වා යුගනද්ධෙන විත්තෙන න තු එව ජීවන්ති, එකෙනෙකෙන විත්තෙන ජීවන්තීති අත්ථො.

ඉදානි මරණකාලං දස්සෙන්තො “යෙ නිරුද්ධා”ති ගාථමාහ. තත්ථ යෙ නිරුද්ධාති යෙ ඛන්ධා නිරුද්ධා අත්ථඨගතා. මරන්තස්සාති මතස්ස. තිට්ඨමානස්ස වාති ධරමානස්ස වා. සබ්බෙපි සදිසා ඛන්ධාති චුතිතො උද්ධං නිරුද්ධක්ඛන්ධා වා පවත්තෙ නිරුද්ධක්ඛන්ධා වා පුන සට්ඨං අසක්කුණෙයාට්ඨෙන සබ්බෙපි ඛන්ධා සදිසා. ගතා අප්පට්ඨසන්ධිකාති නිරුද්ධක්ඛන්ධානං පුන ආගන්ත්වා පට්ඨසන්ධානාභාවෙන ගතා අප්පට්ඨසන්ධිකාති චුච්චන්ති.

ඉදානි තීසු කාලෙසු නිරුද්ධක්ඛන්ධානං නානත්තං නත්ථිති දස්සෙතුං “අනන්තරා”ති ගාථමාහ. තත්ථ අනන්තරා ච යෙ භග්ගා, යෙ ච භග්ගා අනාගතාති යෙ ඛන්ධා අනන්තරාතීතා හුත්වා හින්තා නිරුද්ධා, යෙ ච අනාගතා ඛන්ධා හිප්පිස්සන්ති. තදන්තරෙති තෙසං අන්තරෙ නිරුද්ධානං පච්චුප්පන්තඛන්ධානං. වෙසමං නත්ථි ලක්ඛණෙති විසමස්ස භාවො වෙසමං, තං වෙසමං නත්ථි, තෙහි නානත්තං නත්ථිති අත්ථො. ලක්ඛියතීති ලක්ඛණං, තස්මිං ලක්ඛණෙ.

ඉදානි අනාගතක්ඛන්ධානං වත්තමානක්ඛන්ධෙහි අසම්මිස්සභාවං කට්ඨෙන්තො “අනිබ්බත්තෙන න ජාතො”ති ගාථමාහ. අනිබ්බත්තෙන න ජාතොති අජාතෙන අපාතුභුතෙන අනාගතක්ඛන්ධෙන න ජාතො න නිබ්බත්තො. එතෙන අනාගතක්ඛන්ධස්ස වත්තමානක්ඛන්ධෙන අසම්මිස්සභාවං කට්ඨෙයි. පච්චුප්පන්නෙහි ජීවතීති ඛණපච්චුප්පන්නෙන වත්තමානක්ඛන්ධෙන ජීවති. එතෙන එකක්ඛණෙ ද්විති විත්තෙහි න ජීවතීති කථිතං. විත්තභග්ගා මතොති ද්විති විත්තෙහි එකක්ඛණෙ අජීවනභාවෙන විත්තභට්ඨගෙන මතො. “උපරිතො විත්තභට්ඨගා”තිපි පාළි, තං උජුකමෙව.

පඤ්ඤත්ති පරමත්ථියාති “රූපං ජීරති මච්චානං, නාමගොත්තං න ජීරති”ති (සං. නි. 1.76) වචනක්කමෙන පණ්ණත්තිමත්තං න ජීරණසභාවෙන පරමා ධීති එතිස්සාති පරමත්ථියා, සභාවට්ඨිතිකාති අත්ථො. “දත්තො මනො, මිත්තො මනො”ති පණ්ණත්තිමත්තමෙව හි තිට්ඨති. අථ වා පරමත්ථියාති පරමත්ථිකා. පරමො අත්ථො එතිස්සාති පරමත්ථිකා. අප්පාකාසොති පඤ්ඤත්තියා නත්ථිධම්මං පටිච්ච කථනං විය මනොති පඤ්ඤත්ති නත්ථිධම්මං පටිච්ච න කථියති, ජීවිතින්ද්‍රියහඬගසඬබ්බාතං ධම්මං පටිච්ච කථියති.

අනිධානගතා භග්ගාති යෙ බන්ධා භින්තා, තෙ නිධානං නිහිතං නිවයං න ගච්ඡන්තිති අනිධානගතා. පුඤ්ජො නත්ථි අනාගතෙති අනාගතෙපි නෙසං පුඤ්ජභාවො රාසිභාවො නත්ථි. නිබ්බත්තායෙව තිට්ඨන්තිති පච්චුප්පන්නවසෙන උප්පන්නා ධීතික්ඛණෙ වයධම්මාව භුත්වා තිට්ඨන්ති. කිම්ච? ආරග්ගෙ සාසපුප්පමාති සුචිමුඛෙ සාසපො විය.

ඉදානි බන්ධානං දස්සනභාවං දස්සෙන්නො “නිබ්බත්තාන”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ නිබ්බත්තානං ධම්මානන්ති පච්චුප්පන්නානං බන්ධානං. භඩ්ගො නෙසං පුරක්ඛතොති එතෙසං හෙදො පුරතො කත්වා යපිතො. පලොකධම්මාති නස්සනසභාවා. පුරාණෙහි අධිස්සිකාති පුරෙ උප්පන්නෙහි බන්ධෙහි න මිස්සිකා න සංසග්ගා.

ඉදානි බන්ධානං අදස්සනභාවං දස්සෙන්නො “අදස්සනතො ආයන්ති”ති ගාථමාහ. තත්ථ අදස්සනතො ආයන්තිති අදිස්සමානායෙව ආගච්ඡන්ති උප්පජ්ජන්ති. භඩ්ගා ගච්ඡන්තිදස්සනන්ති හෙදා භඩ්ගතො උද්ධං අදස්සනභාවං ගච්ඡන්ති. විජ්ජුප්පාදොව ආකාසෙති විවටාකාසෙ විජ්ජුලතානිච්ඡරණං විය. උප්පජ්ජන්ති වයන්ති වාති පුබ්බන්තතො උද්ධං උප්පජ්ජන්ති ව හිජ්ජන්ති ව, නස්සන්තිති අත්ථො. “උදෙනි ආපුරති වෙති වන්දො”ති (ජා. 1.5.3) එවමාදිසු විය.

එවං ධීතිපරිත්තතං දස්සෙත්වා ඉදානි සරසපරිත්තතං දස්සෙන්නො “කථං සරසපරිත්තතායා”තිආදිමාහ. තත්ථ අස්සාසුප්පනිබන්ධං ජීවිතන්ති අබ්භන්තරපවිසනනාසිකවාතපට්ඨෙද්ධං ජීවිතින්ද්‍රියං. පස්සාසොති බහිනික්ඛමනනාසිකවාතො. අස්සාසපස්සාසොති තදුහයං. මහාභූතූප්පනිබන්ධන්ති වතුසමුට්ඨානිකානං පථවීආපතෙජවායානං මහාභූතානං පට්ඨෙද්ධං ජීවිතං. කබ්බිකාරාභාරූපනිබන්ධන්ති අසිතපිතාදිකබ්බිකාරආභාරෙන උප්පනිබන්ධං. උස්මුප්පනිබන්ධන්ති කම්මජතෙජොධාතූප්පනිබන්ධං. විඤ්ඤාණූප්පනිබන්ධන්ති

භවභිග්ඛිඤ්ඤාණුපනිබන්ධං. යං සන්ධාය වුත්තං “ආයු උස්මා ච විඤ්ඤාණං, යදා කායං ජහන්තිම”න්ති (සං. නි. 3.95).

ඉදානි නෙසං දුබ්බලකාරණං දස්සෙන්නො “මූලමිති ඉමෙසං දුබ්බල”න්තිආදිමාහ. තත්ථ මූලමිති පතිට්ඨට්ඨෙන මූලභූතමිති. අස්සාසපස්සාසානඤ්ඤි කරජකායො මූලං. මහාභූතාදීනං අවිජ්ජාකම්මතණ්හාහාරා. ඉමෙසන්ති වුත්තජ්ජකාරානං අස්සාසාදීනං ජීවිතින්ද්‍රියපවත්තිකාරණවසෙන වුත්තානං. එතෙසු හි එකෙකස්මිං අසති ජීවිතින්ද්‍රියං න තිට්ඨති. දුබ්බලන්ති අජ්ජපාමං. පුබ්බහෙතුමිති අතීතජාතියං ඉමස්ස විපාකවට්ටස්ස හෙතුභූතා කාරණසඬ්ඛානා අවිජ්ජාසඬ්ඛාරතණ්හපාදානහවාපි. ඉමෙසං දුබ්බලා යෙ පච්චයා තෙපි දුබ්බලාති යෙ ආරම්මණාදිසාධාරණපච්චයා. පභාවිකාති පධානං හුත්වා උජ්ජාදිකා භවතණ්හා. සහභූමිති සහභවිකාපි රූපාරූපධම්මා. සම්පයොගාපිති එකතො යුත්තාපි අරූපධම්මා. සහජාපිති සද්ධිං එකච්ඡිත්තෙ උජ්ජන්තාපි. යාපි පයොජ්ජාති වුත්තපටිසන්ධිවසෙන යොජෙතුං නියුත්තාති පයොජ්ජා, වට්ටමූලකා තණ්හා. වුත්තඤ්ඤෙන “තණ්හාදුතියො පුරිසො”ති (ඉතිවු. 15, 105). නිච්චදුබ්බලාති නිරන්තරෙන දුබ්බලා. අනවට්ඨිතාති න අවට්ඨිතා, ඔතරිත්වා න යීතා. පරිපාතයන්ති ඉමෙති ඉමෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං පාතයන්ති බෙපයන්ති. අඤ්ඤමඤ්ඤස්සාති අඤ්ඤො අඤ්ඤස්ස, එකො එකස්සාති අත්ථො. හි-ඉති කාරණත්ථෙ නිපාතො. නත්ථි තායිතාති තායනො රක්ඛකො නත්ථි. න වාපි යථෙන්නි අඤ්ඤමඤ්ඤන්ති අඤ්ඤෙ අඤ්ඤං යථෙතුං න සක්කොන්ති. යොපි නිබ්බත්තකො සො න විජ්ජතීති යොපි ඉමෙසං උජ්ජාදකො ධම්මො, සො ඉදානි නත්ථි.

න ච කෙනචි කොචි භායතීති කොචි එකොපි කස්සචි වසෙන න පරිභායති. ගන්ධබ්බා ච ඉමෙ හි සබ්බසොති සබ්බෙ හි ඉමෙ බන්ධා සබ්බාකාරෙන භඩ්ගං පාපුණ්තුං යුත්තා. පුරිමෙහි පභාවිතා ඉමෙති පුබ්බහෙතුපච්චයෙහි ඉමෙ වත්තමානකා උජ්ජාදිකා. යෙපි පභාවිකාති යෙපි ඉමෙ වත්තමානකා උජ්ජාදකා පුබ්බහෙතුපච්චයා. තෙ පුරෙ මතාති තෙ වුත්තජ්ජකාරපච්චයා වත්තමානං අපාපුණ්ත්වා පයමමෙව මරණං පත්තා. පුරිමාපි ච පච්ඡිමාපි වාති පුරිමා පුබ්බහෙතුපච්චයාපි ච පච්ඡිමා වත්තමානෙ පච්චයසමුප්පන්නා ච. අඤ්ඤමඤ්ඤං න කදාචි මද්දසංසුති අඤ්ඤමඤ්ඤං කිස්මිඤ්චි කාලෙ න දිට්ඨපුබ්බා. ම-කාරො පදසන්ධිවසෙන වුත්තො.

වාතුමහාරාජිකානං දෙවානන්ති ධතරට්ඨවිරුළුභකවිරුපක්ඛකුචෙරසඬ්ඛානා වතුමහාරාජා ඉස්සරා එතෙසන්ති වාතුමහාරාජිකා. රූපාදිහි දිබ්බන්ති කීළන්තිති දෙවා. තෙ සිනෙරූපබ්බතස්ස

වෙමජ්ඣෙකෙ භොන්ති. තෙසු අත්ථි පබ්බතට්ඨකාපි, අත්ථි ආකාසට්ඨකාපි. තෙසං පරම්පරා චක්කවාලපබ්බතං පත්තා. බිඬ්ඨාපදොසිකා මනොපදොසිකා සිතවලාහකා උණ්භවලාහකා චන්දිමා දෙවපුත්තො සූරියො දෙවපුත්තොති එතෙ සබ්බෙපි වාතුමහාරාජිකදෙවලොකට්ඨා එව තෙසං වාතුමහාරාජිකානං ජීවිතං. උපාදායාති පටිච්ච. පරිත්තකන්ති වුද්ධිපටිසෙධො. ථොකන්ති මන්දකාලං, දීඝදිවසපටිසෙධො. බණ්කන්ති මන්දකාලං, කාලන්තරපටිසෙධො. ලහුකන්ති සල්ලහුකං, අලසපටිසෙධො. ඉතරන්ති සීඝ්‍රබලවපටිසෙධො. අනද්ධනීයන්ති කාලවසෙන න අද්ධානක්ඛමං. නචිරට්ඨිතිකන්ති දිවසෙන චිරං න තිට්ඨතිති නචිරට්ඨිතිකං, දිවසපටිසෙධො.

තාවතිංසානන්ති තෙත්තිංසජනා තත්ථ උපපන්නාති තාවතිංසා. අපි ච තාවතිංසාති තෙසං දෙවානං නාමමෙවාතිපි වුත්තං. තෙපි අත්ථි පබ්බතට්ඨකා, අත්ථි ආකාසට්ඨකා, තෙසං පරම්පරා චක්කවාලපබ්බතං පත්තා. තථා යාමාදීනං. එකදෙවලොකෙපි හි දෙවානං පරම්පරා චක්කවාලපබ්බතං අප්පත්තා නාම නත්ථි. දිබ්බසුඛං යාතා පයාතා සම්පත්තාති යාමා. තුට්ඨා පහට්ඨාති තුසිතා. පකතිපටියත්තාරම්මණතො අතිරෙකෙන නිම්මිතුකාමකාලෙ යථාරුචිතෙ භොගෙ නිම්මිනිත්වා රමන්තිති නිම්මානරතී. චිත්තාවාරං ඤත්වා පරෙහි නිම්මිතෙසු භොගෙසු වසං වත්තෙන්තිති පරනිම්මිතවසවත්ති. බ්‍රහ්මකායෙ බ්‍රහ්මසවාය නියුත්තාති බ්‍රහ්මකායිකා. සබ්බෙපි පඤ්චවොකාරබ්‍රහ්මානො ගහිතා.

ගමනියොති ගන්ධබ්බො. සම්පරායොති පරලොකො. යො භික්ඛවෙ චිරං ජීවති, සො වස්සසතන්ති යො චිරං තිට්ඨමානො, සො වස්සසතමත්තං තිට්ඨති. අප්පං වා භියොයාති වස්සසතතො උපරි තිට්ඨමානො ද්වෙ වස්සසතාති තිට්ඨමානො නාම නත්ථි. භීළෙය්‍ය නන්ති නං ජීවිතං අවඤ්ඤාතං කරෙය්‍ය, ලාමකතො චිත්තෙය්‍ය. “භීළෙය්‍යාන”න්ති ච පයන්ති. අව්චයන්තිති අතික්කමන්ති. අභොරත්තාති රත්තින්දිවපරිච්ඡෙදා. උපරුජ්ඣති ජීවිතින්ද්‍රියං නිරුජ්ඣති, අභාවං උපගච්ඡති. ආයු බිය්‍යති මච්චානන්ති සත්තානං ආයුසඬ්ඛාරො බයං යාති. කුන්තදීනංව ඔදකන්ති යථා උදකච්ඡින්නාය කුන්තදියා උදකං, එවං මච්චානං ආයු බිය්‍යති. පරමත්ථතො හි අතිපරිත්තො සත්තානං ජීවිතක්ඛණො එකචිත්තක්ඛණිකමත්තොයෙව. යථා නාම රථචක්කං පවත්තමානමපි එකෙනෙව නෙමිපදෙසෙන පවත්තති, තිට්ඨමානමපි එකෙනෙව තිට්ඨති, එවමෙව එකචිත්තක්ඛණිකං සත්තානං ජීවිතං තස්මිං චිත්තෙ නිරුද්ධමත්තෙ සත්තො නිරුද්ධොති වුච්චති.

ධීරාති ධීරා ඉති. පුන ධීරාති පණ්ඩිතා. ධිතිමාති ධිති අස්ස අත්ථිති ධිතිමා. ධිතිසම්පන්නාති පණ්ඩිච්චෙන සමන්තාගතා. ධිකතපාපාති ගරහිතපාපා.

තංයෙව පරියායං දස්සෙතුං “ධි වුව්වති පඤ්ඤා”ති ආදිමාහ. තත්ථ පජානාතීති පඤ්ඤා. කිං පජානාති? “ඉදං දුක්ඛ”න්ති ආදිනා නයෙන අරියසච්චාති. අට්ඨකථායං පන “පඤ්ඤාපනවසෙන පඤ්ඤා”ති වුත්තා. කින්ති පඤ්ඤාපෙති? “අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තා”ති පඤ්ඤාපෙති. සාව අවිජ්ජාය අභිභවනතො අධිපතියට්ඨෙන ඉන්ද්‍රියං, දස්සනලක්ඛණෙ වා ඉන්ද්‍රියං කාරෙතීතිපි ඉන්ද්‍රියං, පඤ්ඤාව ඉන්ද්‍රියං පඤ්ඤිත්තියං. සා පනෙසා ඕභාසනලක්ඛණා, පජානනලක්ඛණා ව; යථා හි චතුහින්තිකෙ ගෙහෙ රත්තිභාගෙ දීපෙ ජලිතෙ අන්ධකාරං නිරුජ්ඣති, ආලොකො පාතුහවති, එවමෙව ඕභාසනලක්ඛණා පඤ්ඤා. පඤ්ඤොභාසසමො ඕභාසො නාම නත්ථි. පඤ්ඤවතො හි එකපල්ලඬිකෙන නිසින්නස්ස දසසහස්සිලොකධාතු එකාලොකා භොති. තෙනාහ ථෙරො –

“යථා, මහාරාජ, පුරිසො අන්ධකාරෙ ගෙහෙ තෙලජ්ජදීපං පච්චෙසෙය්‍ය, පච්චිට්ඨො පදීපො අන්ධකාරං විද්ධංසෙති, ඕභාසං ජනෙති, ආලොකං විද්ධංසෙති, පාකටාති ව රූපාති කරොති; එවමෙව ඛො, මහාරාජ, පඤ්ඤා උප්පජ්ජමානා අවිජ්ජන්ධකාරං විද්ධංසෙති, විජ්ජොභාසං ජනෙති, ඤාණාලොකං විද්ධංසෙති, පාකටාති අරියසච්චාති කරොති. එවං ඛො, මහාරාජ, ඕභාසනලක්ඛණා පඤ්ඤා”ති (මි. ප. 2.1.15).

යථා පන ඡෙකො භිසක්කො ආතුරානං සප්පායාසප්පායාති භොජනාදීති ජානාති, එවං පඤ්ඤා උප්පජ්ජමානා කුසලාකුසලෙ සෙවිතබ්බාසෙවිතබ්බෙ භීතජ්ජණිකකණ්හසුක්කසප්පට්ඨාගඅප්පට්ඨාගෙ ධම්මෙ පජානාති. වුත්තම්පි චෙතං ධම්මසෙනාපතිනා “පජානාති පජානාතීති ඛො, ආවුසො, තස්මා පඤ්ඤවාති වුව්වති. කිඤ්ච පජානාති? ඉදං දුක්ඛන්ති පජානාති”ති (ම. නි. 1.449) විත්ථාරෙතබ්බං. එවමස්සා පජානනලක්ඛණතා චෙදිතබ්බා.

අපරො නයො – යථාසභාවපට්ඨෙධලක්ඛණා පඤ්ඤා, අක්ඛලිතපට්ඨෙධලක්ඛණා වා, කුසලිස්සාසබ්බිත්තඋසුපට්ඨෙධො විය. විසයොභාසරසා, පදීපො විය. අසම්මොහපච්චුපට්ඨානා, අරඤ්ඤගතසුදෙසකො විය.

බන්ධධීරාති පඤ්චසු බන්ධෙසුඤාණං පචත්තෙන්තීති බන්ධධීරා. අට්ඨාරසසු ධාතුසු ඤාණං පචත්තෙන්තීති ධාතුධීරා. සෙසෙසසුපි ඉමිනා නයෙන අත්ථො නෙතබ්බො. තෙ ධීරා එවමාහංසුති එතෙ පණ්ඩිතා එවං කථස්සි. කථෙන්නීති “අප්පකං පරිත්තක”න්ති කථයන්ති. හණන්තීති “ථොකං බණ්ක”න්ති හාසන්ති. දීපයන්තීති “ලහුකං ඉත්තර”න්ති පතිට්ඨපෙන්නි. වොහරන්තීති “අනද්ධනිකං නචිරට්ඨිතික”න්ති නානාවිධෙන බ්‍යවහරන්ති.

11. ඉදානි යෙ තථා න කරොන්ති, තෙසං ඛ්‍යාසනුප්පත්තිං දස්සෙන්නො “පස්සාමි”ති ගාථමාහ. තත්ථ පස්සාමිති මංසවක්ඛුආදීහි පෙක්ඛාමි. ලොකෙති අපායාදිමිහි. පරිචන්දමානන්ති ඉතො විතො ච ඵන්දමානං. පජං ඉමන්ති ඉමං සත්තකායං. තණ්හාගතන්ති තණ්හාය ගතං අභිභූතං නිපාතිතන්ති අධිප්පායො. භවෙසුති කාමභවාදිසු. භීතා නරාති භීතකම්මන්තා නරා. මච්චුමුඛෙ ලපන්තීති අන්තකාලෙ සම්පත්තෙ මරණමුඛෙ පරිදෙවන්ති. අවිතතණ්හාසෙති අවිගතතණ්හා. භවාති කාමභවාදිකා. භවෙසුති කාමභවාදිකෙසු. අථ චා භවාභවෙසුති භවභවෙසු, පුනප්පුනභවෙසුති වුත්තං හොති.

පස්සාමිති මංසවක්ඛුනාපි පස්සාමිති දුට්ඨං මංසවක්ඛු – සසම්භාරවක්ඛු පසාදවක්ඛුති. තත්ථ යොයං අක්ඛිකූපකෙ පතිට්ඨිතො හෙට්ඨා අක්ඛිකූපකට්ඨිකෙන උපරි භමුකට්ඨිකෙන උභතො අක්ඛිකූපෙහි ඛහිද්ධා අක්ඛිලොමෙහි පරිච්ඡින්නො අක්ඛිකූපකමජ්ඣා නික්ඛන්තෙන න්හාරුසුත්තකෙන මත්ථලුඬිගෙ ආබද්ධො සෙනකණ්හමණ්ඩලවිචිත්තො මංසපිණ්ඩො, ඉදං සසම්භාරවක්ඛු නාම. යො පන ඵත්ථ සිතො ඵත්ථ පටිබද්ධො චතුන්නං මහාභූතානං උපාදාය පසාදො, ඉදං පසාදවක්ඛු නාම. ඉදමධිප්පෙතං. තදෙනං තස්ස සසම්භාරවක්ඛුනො සෙනමණ්ඩලපරික්ඛිත්තස්ස කණ්හමණ්ඩලස්ස මජ්ඣෙ අභිමුඛෙ ධීතානං සරීරසණ්ඨානුප්පත්තිපදෙසෙ දිට්ඨමණ්ඩලෙ සත්තසු පිචුපටලෙසු ආසිත්තතෙලං පිචුපටලානි විය සත්තක්ඛිපටලානි ඛ්‍යාපෙත්වා පමාණතො උකාසිරමත්තං වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදීනං යථාරහං වත්ථුද්චාරභාවං සාධයමානං තිට්ඨති.

තං චක්ඛතීති චක්ඛු, තෙන මංසවක්ඛුනා පස්සාමි. දිබ්බචක්ඛුනාති “අද්දසං ඛො අහං, භික්ඛවෙ, දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධොනා”ති (ම. නි. 1.284) ඵචංචිධෙන දිබ්බචක්ඛුනා. පඤ්ඤාවක්ඛුනාති “විරජං වීතමලං ධම්මචක්ඛුං උදපාදී”ති (ම. නි. 2.395; මහාව. 16) ඵචං ආගතෙන පඤ්ඤාවක්ඛුනා. බුද්ධචක්ඛුනාති “අද්දසං ඛො අහං, භික්ඛවෙ, බුද්ධචක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්නො”ති (ම. නි. 1.283) ඵචමාගතෙන බුද්ධචක්ඛුනා. සමන්තචක්ඛුනාති “සමන්තචක්ඛු වුච්චති සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං”න්ති (වුළුති. ධොතකමාණවපුච්ඡාඉද්දෙස 32; මොසරාජමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 85) ඵචමාගතෙන සමන්තචක්ඛුනා. පස්සාමිති මංසවක්ඛුනා හත්ථතලෙ යපිතාමලකං විය රූපගතං මංසවක්ඛුනා. දක්ඛාමිති සඤ්ජානාමි දිබ්බෙන චක්ඛුනා වුත්තපාතං. ඔලොකෙමිති අවලොකෙමි පඤ්ඤාවක්ඛුනා චතුසච්චං. නිජ්ඣායාමිති වින්තෙමි බුද්ධචක්ඛුනා සද්ධාපඤ්චමකානි ඉන්ද්‍රියානි. උපපරික්ඛාමිති සමන්තතො ඉක්ඛාමි පරියෙසාමි සමන්තචක්ඛුනා පඤ්ච නෙය්‍යපථෙ.

තණ්හාඵන්දනාය ඵන්දමානන්ති තණ්හාවලනාය වලමානං. ඉතො පරං දිට්ඨිඵන්දනාදිදිට්ඨිඛ්‍යාසනෙන දුක්ඛෙන ඵන්දමානපරියොසානං චුත්තනයත්තා උත්තානමෙව. සම්ඵන්දමානන්ති පුනස්පුනං ඵන්දමානං. විජ්ඵන්දමානන්ති නානාවිධෙන වලමානං. වෙධමානන්ති කම්පමානං. පවෙධමානන්ති පධානෙන කම්පමානං. සම්පවෙධමානන්ති පුනස්පුනං කම්පමානං. උපසග්ගෙන වා පදං වධිසීතං.

තණ්හානුගතන්ති තණ්හාය අනුපවිට්ඨං. තණ්හායානුසටන්ති තණ්හාය අනුපත්ථං. තණ්හායාසන්නන්ති තණ්හාය නිමුග්ගං. තණ්හාය පාතිතන්ති තණ්හාය ඛිත්තං. “පරිපාතිත”න්ති වා පාඨො. අභිභූතන්ති තණ්හාය මද්දිතං අජ්ඣෙකාත්ථං. පරියාදින්නවිත්තන්ති ඛෙපෙත්වා ගහිතවිත්තං. අථ වා ඔසෙන ගතං විය තණ්හාගතං. උපාදිණ්ණකරූපපච්චයෙහි පතිත්වා ගතං විය තණ්හානුගතං. උදකපිට්ඨිං ඡාදෙත්වා පත්ථංතිලිකා උදකපිට්ඨි විය තණ්හානුසටං. වච්චකූපෙ නිමුග්ගං විය තණ්හායාසන්නං. රුක්ඛග්ගතො පතිත්වා නරකෙ පතිතං විය තණ්හාපාතිතං. උපාදිණ්ණකරූපං සංයොගං විය තණ්හාය අභිභූතං. උපාදිණ්ණකරූපපරිග්ගාහකස්ස උප්පන්නවිපස්සනං විය තණ්හාය පරියාදින්නවිත්තං. අථ වා කාමච්ඡන්දෙන තණ්හාගතං. කාමපිපාසාය තණ්හානුගතං. කාමාසවෙන තණ්හානුසටං. කාමපරිලාභෙන තණ්හායාසන්නං. කාමජ්ඣෙකාසානෙන තණ්හාය පාතිතං. කාමොසෙන තණ්හාය අභිභූතං. කාමුපාදානෙන තණ්හාය පරියාදින්නවිත්තන්ති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති. කාමභවෙති කාමාවචරෙ. රූපභවෙති රූපාවචරෙ. අරූපභවෙති අරූපාවචරෙ. තෙසං නානත්තං භෙට්ඨා පකාසිතංයෙව.

භවාභවෙසුති භවාභවෙති භවොති කාමධාතු. අභවොති රූපාරූපධාතු. අථ වා භවොති කාමධාතු රූපධාතු. අභවොති අරූපධාතු. තෙසු භවාභවෙසු. කම්මභවෙති කම්මවට්ටෙ. පුනඛ්භවෙති පොනොභවිකෙ විපාකවට්ටෙ. කාමභවෙති කාමධාතුයා. කම්මභවෙති කම්මවට්ටෙ. තත්ථ කම්මභවො භාවයතීති භවො. කාමභවෙ පුනඛ්භවෙති කාමධාතුයා උපපත්තිභවෙ විපාකවට්ටෙ. විපාකභවො භවතීති භවො. රූපභවාදීසුපි එසෙව නයො. එත්ථ ව “කාමභවෙ රූපභවෙ අරූපභවෙ”ති ඔකාසභවං සන්ධාය චුත්තං. තීසුපි “කම්මභවෙ”ති කම්මභවං, තථා “පුනඛ්භවෙ”ති උපපත්තිභවං සන්ධාය චුත්තං. පුනස්පුනඛ්භවෙති අපරාපරං උප්පත්තියං. ගතියාති පඤ්චගතියා අඤ්ඤතරාය. අත්තභාවාහිනිබ්බත්තියාති අත්තභාවානං අහිනිබ්බත්තියා. අවිතතණ්හාති මූලපදං. අවිගතතණ්හාති බණ්කසමාධි විය බණ්කප්පභානාභාවෙන න විගතා තණ්හා එතෙසන්ති අවිගතතණ්හා. අවත්තතණ්හාති තද්ධිගප්පභානාභාවෙන අපරිච්චත්තතණ්හා. අවත්තතණ්හාති

වික්ඛම්භනප්පහානාභාවෙන න වන්තතණ්හාති අවන්තතණ්හා. අමුත්තතණ්හාති අච්චන්තසමුච්ඡෙදප්පහානාභාවෙන න මුත්තතණ්හා. අප්පභීනතණ්හාති පටිප්පස්සද්ධිප්පහානාභාවෙන න පභීනතණ්හා. අප්පටිනිස්සට්ඨකණ්හාති නිස්සරණප්පහානාභාවෙන භවෙ පතිට්ඨිතං අනුසයකිලෙසං අප්පටිනිස්සජ්ජිත්වා යිතත්තා අප්පටිනිස්සට්ඨකණ්හා.

12. ඉදානි යස්මා අවිගතතණ්හා එවං එන්දන්ති ච ලපන්ති ච, තස්මා තණ්හාවිනායෙ සමාදපෙන්නො “මමායිතෙ”ති ගාථමාහ. තත්ථ මමායිතෙති තණ්හාදිට්ඨිමමත්තෙහි “මම”න්ති පරිග්ගහිතෙ වත්ථුස්මිං. පස්සට්ඨාති සොනාරෙ ආලපන්නො ආහ. එතම්පීති එතම්පි ආදීනවං. සෙසං පාකට්ඨෙව.

ද්වෙ මමත්තාති ද්වෙ ආලයා. යාවතාති පරිච්ඡෙදනියමත්ථෙ නිපාතො. තණ්හාසඬ්ඛාතෙතාති තණ්හාකොට්ඨාසෙන, සඬ්ඛා සඬ්ඛාතන්ති අත්ථතො එකං “සඤ්ඤානිදානා හි පපඤ්චසඬ්ඛා”තිආදීසු (සු. නි. 880) විය. සීමකතන්ති අපරිච්ඡෙදදොසවිරහිතං මරියාදකතං “තියොජනපරමං සීමං සම්මන්තිතු”න්ති ආදීසු (මහාව. 140) විය. ඔධිකතන්ති වචනපරිච්ඡෙදදොසවිරහිතං පරිච්ඡෙදකතං සීමන්තරිකරුක්ඛො විය. පරියන්තකතන්ති පරිච්ඡෙදකතං. සීමන්තරිකරුක්ඛො පන ද්වින්නං සාධාරණං, අයං පන එකාබද්ධතාලපන්ති විය කතන්ති පරියන්තකතං. පරිග්ගහිතන්ති කාලන්තරෙපි පරායත්තං මුඤ්චිත්වා සබ්බාකාරෙන ගහිතං. මමායිතන්ති ආලයකතං වස්සුපගතං සෙනාසනං විය. ඉදං මමන්ති සම්පෙ යිතං. එතං මමන්ති දුරෙ යිතං. එත්තකන්ති පරික්ඛාරනියමතං “එත්තකම්පි නප්පට්ඨාසෙය්‍යා”ති විය. එත්තාවතාති පරිච්ඡෙදත්ථෙපි නිපාතනියමතං “එත්තාවතා ඛො මහානාමා”ති විය. කෙවලම්පි මහාපට්ඨන්ති සකලම්පි මහාපට්ඨිං.

අට්ඨසතං තණ්හාවිවරිතන්ති අට්ඨුත්තරසතං තණ්හාගමනවිත්ථාරං. අට්ඨුත්තරසතං කථං හොතිති චෙ? රූපතණ්හා...පෙ.... ධම්මතණ්හාති එවං වක්ඛුද්වාරාදීසු ජවනවිටීයා පවත්තා තණ්හා “සෙට්ඨිපුත්තො, බ්‍රාහ්මණපුත්තො”ති එවමාදීසු පිතිතො ලද්ධනාමා විය පිතුසදිසාරම්මණෙ භූතා. එත්ථ ච රූපාරම්මණා රූපෙ තණ්හාති රූපතණ්හා. සා කාමරාගභාවෙන රූපං අස්සාදෙන්ති පවත්තමානා කාමතණ්හා. සස්සතදිට්ඨිසහගතරාගභාවෙන “රූපං නිව්චං ධූවං සස්සත”න්ති එවං අස්සාදෙන්ති පවත්තමානා භවතණ්හා. උච්ඡෙදදිට්ඨිසහගතරාගභාවෙන “රූපං උච්ඡිජ්ජති විනස්සති පච්ඡෙදං භවිස්සති”ති එවං අස්සාදෙන්ති පවත්තමානා විභවතණ්හාති එවං තිව්ධා හොති. යථා ච රූපතණ්හා, තථා සද්දතණ්හාදයොපිති එතානි අට්ඨාරස තණ්හාවිවරිතානි හොන්ති. තානි අජ්ඣන්තරූපාදීසු අට්ඨාරස, බහිද්ධාරූපාදීසු අට්ඨාරසානි ඡත්තිංස, ඉති අතීතානි ඡත්තිංස, අනාගතානි ඡත්තිංස,

පච්චුප්පන්නානි ඡත්තිංසාති අට්ඨසතං. අජ්ඣත්තිකස්ස උපාදාය “අස්මි”ති හොති, “ඉත්ථස්මි”ති හොතිති වා එවමාදිති අජ්ඣත්තිකරූපාදිතිස්සිතානි අට්ඨාරස, බාහිරස්සුපාදාය ඉමිනා “අස්මි”ති හොති, ඉමිනා “ඉත්ථස්මි”ති හොතිති බාහිරරූපාදිතිස්සිතානි අට්ඨාරසාති ඡත්තිංස. ඉති අතීතානි ඡත්තිංස, අනාගතානි ඡත්තිංස, පච්චුප්පන්නානි ඡත්තිංසාති එවමපි අට්ඨසතතණ්හාවිවරිතානි හොත්ති.

විසතිවත්ථුකා සක්කායදිට්ඨිති රූපාදිනං පඤ්චන්තං බන්ධානං එකෙකමපි “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති”තිආදිනා (පටි. ම. 1.130-131) නයෙන චතුර්ධා ගාහවසෙන පවත්තානි වත්ථුනි කත්වා උප්පන්නා විජ්ජමානට්ඨයෙන සති බන්ධපඤ්චකසඨ්ඛාතෙ කායෙ දිට්ඨිති සක්කායදිට්ඨි. දසවත්ථුකා මිච්ඡාදිට්ඨිති “නත්ථි දින්නං, නත්ථි යිට්ඨ”න්තිආදිනයජ්ජවත්තා මිච්ඡාදිට්ඨි, අයාථාවදිට්ඨි විරජ්ඣත්වා ගහණතො වා විතථා දිට්ඨි මිච්ඡාදිට්ඨි, අනත්ථාවහත්තා පණ්ඩිතෙහි කුච්ඡිතා දිට්ඨිතිපි මිච්ඡාදිට්ඨි. සා අයොනියො අභිනිවෙසලක්ඛණා, පරාමාසරසා, මිච්ඡාභිනිවෙසපච්චුපට්ඨානා, අරියානමදස්සනකාමතාදිපදට්ඨානා, පරමවජ්ජාති දට්ඨබ්බා. දසවත්ථුකා අන්තග්ගාහිකා දිට්ඨිති සස්සතො ලොකො, අසස්සතො ලොකො, අන්තවා ලොකො”ති ආදිනයජ්ජවත්තා එකෙකං කොට්ඨාසං පතිට්ඨං කත්වා ගහණවසෙන එවං පවත්තා දිට්ඨි දසවත්ථුකා අන්තග්ගාහිකා දිට්ඨි. යා එවරූපා දිට්ඨිති යා එවංජාතිකා දිට්ඨි. දිට්ඨිගතන්ති දිට්ඨිසු ගතං. ඉදං දස්සනං ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිඅන්තොගධත්තාති දිට්ඨිගතං, දිට්ඨියෙව දුරතික්කමනට්ඨයෙන ගහනං දිට්ඨිගහනං තිණගහනවනගහනපබ්බතගහනානි විය. සාසඨිකසජ්ජට්ඨයට්ඨයෙන දිට්ඨිකන්තාරං වොරකන්තාරවාළකන්තාරනිරුද්ධකන්තාරදුබ්භික්ඛකන්තාරා විය. සමමාදිට්ඨියා විනිවිජ්ඣනට්ඨයෙන විලොමනට්ඨයෙන ව දිට්ඨිවිසුකායිකං. මිච්ඡාදස්සනඤ්ඤි උප්පජ්ජමානං සමමාදස්සනං විනිවිජ්ඣති වෙව විලොමෙති ව. කදාපි සස්සතස්ස, කදාපි උච්ඡෙදස්ස ගහණතො දිට්ඨියා විරූපං එන්දිතන්ති දිට්ඨිවිජ්ජන්දිතං. දිට්ඨිගතිකො හි එකස්මිං පතිට්ඨාතුං න සක්කොති. කදාපි සස්සතං අනුස්සරති, කදාපි උච්ඡෙදං. දිට්ඨියෙව බන්ධනට්ඨයෙන සංයොජනන්ති දිට්ඨිසංයොජනං. සුසුමාරාදයො විය පුරිසං ආරම්මණං දළ්භං ගණ්හාතීති ගාහො. පතිට්ඨගහනතො පතිට්ඨාහො. අයඤ්ඤි බලවපවත්තිභාවෙන පතිට්ඨහිත්වා ගණ්හාති. නිව්වාදිවසෙන අභිනිවිසතිති අභිනිවෙසො. ධම්මසභාවං අතික්කමිත්වා නිව්වාදිවසෙන පරතො ආමසතිති පරාමාසො. අනත්ථාවහත්තා කුච්ඡිතො මග්ගො, කුච්ඡිතානං වා අපායානං මග්ගොති කුම්මග්ගො. අයාථාවපට්ඨතො මිච්ඡාපට්ඨො. යථා හි දිසාමුල්ලෙන “අයං අසුකගාමස්ස නාම පට්ඨො”ති ගහිතොපි තං ගාමං න සම්පාපෙති, එවං දිට්ඨිගතිකෙන “සුගතිපට්ඨො”ති ගහිතොපි දිට්ඨි සුගතිං න පාපෙතීති

අයාථාවපථතො මිච්ඡාපථො. මිච්ඡාසභාවතො මිච්ඡත්තං. තත්ථෙව පරිබ්භමනතො තරන්ති එත්ථ බාලාති තිත්ථං, තිත්ථඤ්ච තං අනත්ථානඤ්ච ආයතනන්ති තිත්ථායතනං, තිත්ථියානං වා සඤ්ජාතිදෙසට්ඨෙයන නිවාසට්ඨානට්ඨෙයන ච ආයතනන්තිපි තිත්ථායතනං. විපරියෙසභූතො ගාහො, විපරියෙසතො වා ගාහොති විපරියෙසග්ගාහො. අසභාවගාහොති විපරිත්තග්ගාහො. “අනිච්චෙ නිච්ච”න්ති ආදිනයජ්ජවත්තවසෙන පරිවත්තෙත්වා ගාහො විපල්ලාසග්ගාහො. අනුපායගාහො මිච්ඡාගාහො. අයාථාවකස්මිං චත්ථුස්මිං න සභාවස්මිං චත්ථුස්මිං තථං යාථාවකං සභාවන්ති ගාහො “අයාථාවකස්මිං යාථාවක”න්ති ගාහො. යාවතාති යත්තකා. ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතානිති බ්‍රහ්මජාලෙ (දී. නි. 1.29 ආදයො) ආගතානි ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතානි.

අවිජ්ජෙසංකිතොපි එත්දන්තීති අවිජ්ජන්දිත්වා පසස්භ බලක්කාරෙන ගණ්හිස්සන්තීති උප්පන්නසංකිතොපි චලන්ති. අවිජ්ජන්දන්තෙපිති චුත්තනයෙන අවිජ්ජන්තෙපි. අවිජ්ජන්තෙපිති චුත්තනයෙන අවිජ්ජන්දිත්වා ගහිතෙපි. විපරිණාමසංකිතොපිති පරිවත්තෙත්වා අඤ්ඤාභාවෙන ආසංකිතොපි. විපරිණාමන්තෙපිති විපරිවත්තනකාලෙපි. විපරිණතෙපිති විපරිවත්තිතෙපි. එත්දන්තීති චලන්ති. සම්මන්දන්තීති සබ්බාකාරෙන චලන්ති. විජ්ජන්දන්තීති විවිධාකාරෙන එත්දන්ති. වෙධන්තීති භයං දිස්වා කම්පන්ති. පවෙධන්තීති ඡම්භිතත්තා භයෙන විසෙසෙන කම්පන්ති. සම්පවෙධන්තීති ලොමහංසනභයෙන සබ්බාකාරෙන කම්පන්ති. එත්දමානෙති උපයොගබ්‍රව්වනං. අජ්ජොදකෙති මන්දොදකෙ. පරිත්තොදකෙති ලුළිතොදකෙ. උදකපරියාදානෙති බිණොදකෙ. බලාකාහි වාති චුත්තාවසෙසාහි පක්ඛිජාතීහි. පරිපාතියමානානි විහිංසියමානා සට්ටියමානා. උක්ඛිජියමානානි කද්දමන්තරතො නිහරියමානා ගිලියමානා වා. බජ්ජමානානි බාදියමානා. එත්දන්ති කාකෙහි. සම්මන්දන්ති කුලලෙහි. විජ්ජන්දන්ති බලාකාහි. වෙධන්ති තුණ්ඩෙන ගහිතකාලෙ මරණවසෙන. පවෙධන්ති විජ්ඣනකාලෙ. සම්පවෙධන්ති මරණසමීපෙ.

පස්සිත්වාති අගුණං පස්සිත්වා. තුලයිත්වාති ගුණාගුණං තුලයිත්වා. තීරයිත්වාති ගුණාගුණං විත්ථාරෙත්වා. විභාවයිත්වාති චත්ථුභානභාගිං මුඤ්චිත්වා චජ්ජෙත්වා. විභූතං කත්වාති නිජ්ජන්තිං පාපෙත්වා ආවෙණිකං කත්වා. අථ වා සංකිණ්ණදොසං මොචෙත්වා චත්ථුච්භාගකරණෙන පස්සිත්වා. අපරිච්ඡෙදදොසං මොචෙත්වා පමාණකරණවසෙන තුලයිත්වා. චත්ථුදොසං මොචෙත්වා විභාගකරණවසෙන තීරයිත්වා. සම්මොහදොසං මොචයිත්වා අග්ගවිභාගකරණවසෙන විභාවයිත්වා. සනදොසං මොචෙත්වා

පකතිවිභාගකරණෙන විභූතං කත්වා. පභායාති පජහිත්වා. පටිනිස්සජ්ජිත්වාති නිස්සජ්ජිත්වා. අමමායන්තොති තණ්හාදිට්ඨිහි ආලයං අකරොන්තො. අගණ්හන්තොති දිට්ඨියා පුබ්බභාගෙ පඤ්ඤාය තං න ගණ්හන්තො. අපරාමසන්තොති විතක්කෙන උභතං අකරොන්තො. අනභිනිවෙසන්තොති නියාමොක්කන්තිදිට්ඨිවසෙන නජපවිසන්තො.

අකුබ්බමානොති පරිග්ගාහතණ්හාවසෙන අකරොන්තො. අජනයමානොති පොනොභවිකතණ්හාවසෙන අජනයමානො. අසඤ්ජනයමානොති විසෙසෙන අසඤ්ජනයමානො. අනිබ්බත්තයමානොති පත්ථනාතණ්හාවසෙන න නිබ්බත්තයමානො. අනභිනිබ්බත්තයමානොති සබ්බාකාරෙන න අභිනිබ්බත්තයමානො. උපසග්ගවසෙන වා එතාති පදාති වඩ්ඪිතාති. එවමෙත්ථ පට්ඨමගාථාය අස්සාදං.

13. තතො පරාහි චතුහි ගාථාහි ආදීනවඤ්ච දස්සෙත්වා ඉදාති සඋපායං නිස්සරණං නිස්සරණානිසංසඤ්ච දස්සෙතුං, සබ්බාහි වා එතාහි කාමානං ආදීනවං ඔකාරං සංකිලෙසඤ්ච දස්සෙත්වා ඉදාති නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසං දස්සෙතුං “උභොසු අන්තෙසු”ති ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ උභොසු අන්තෙසුති එස්සඑස්සසමුදයාදීසු ද්විසු, ද්විසු පරිච්ඡෙදෙසු. විනෙය්‍ය ඡන්දන්ති ඡන්දරාගං විනෙත්වා. එස්සං පරිඤ්ඤායාති චක්ඛුසම්චස්සාදිඑස්සං, එස්සානුසාරෙන වා තංසම්පයුත්තෙ සබ්බෙහි අරූපධම්මෙ, තෙසං චත්ථුද්වාරාරම්මණවසෙන රූපධම්මෙ වාති සකලම්පි නාමරූපං තීහි පරිඤ්ඤාහි පරිජානිත්වා. අනානුගිද්ධොති රූපාදීසු සබ්බධම්මෙසු අගිද්ධො. යදත්තගරහී තදකුබ්බමානොති යං අත්තනා ගරහති, තං අකුරුමානො. න ලිම්පතී දිට්ඨසුතෙසු ධරොති සො එවරූපො ධිතිසම්පත්තො ධරො දිට්ඨෙසු ච සුතෙසු ච ධම්මෙසු ද්විත්තං ලෙපානං එකෙනාපි ලෙපෙන න ලිම්පති, ආකාසම්ච නිරූපලිත්තො අච්චන්තවොදානජපත්තො හොති.

එස්සො එකො අන්තොති එස්සො එකපරිච්ඡෙදො. චූසතීති එස්සො. ස්වායං චූසනලක්ඛණො, සඬ්ඝට්ටනරසො, සන්තිපාතපච්චුපට්ඨානො, ආපාඨගතවිසයපදට්ඨානො. අයඤ්ඤි අරූපධම්මොපි සමානො ආරම්මණෙ චූසනාකාරෙනෙව පවත්තතීති චූසනලක්ඛණො. එකදෙසෙනෙව අනල්ලියමානොපි රූපං විය චක්ඛුං, සද්දො විය ච සොතං විත්තං ආරම්මණඤ්ච සඬ්ඝට්ටෙතීති සඬ්ඝට්ටනරසො, චත්ථාරම්මණසඬ්ඝට්ටනතො වා උජ්ජන්තත්තා සම්පත්තිඅත්ථෙතපි රසෙන “සඬ්ඝට්ටනරසො”ති වෙදිතබ්බො. චුත්තඤ්ඤෙනං අට්ඨකථායං —

“චතුර්මකඵස්සො නො ඵුසනලක්ඛණො නාම නත්ථී, සඨසට්ඨනරසො පන පඤ්චද්චාරිකොව හොති. පඤ්චද්චාරිකස්ස හි ඵුසනලක්ඛණොතිපි සඨසට්ඨනරසොතිපි නාමං. මනොද්චාරිකස්ස ඵුසනලක්ඛණොත්ථෙව නාමං, න සඨසට්ඨනරසො”ති (ධ. ස. අට්ඨ. 1, කාමාවචරකුසල, ධම්මුද්දෙසකථා).

ඉදඤ්ච වත්ථා ඉදං සුත්තං (මි. ප. 2.3.8) ආහතං –

“යථා, මහාරාජ, ද්වෙ මෙණ්ඩා යුජ්ඣෙය්‍යං, යථා ඵකො මෙණ්ඩො, ඵචං චක්ඛු දට්ඨබ්බං. යථා දුතියො මෙණ්ඩො, ඵචං රූපං දට්ඨබ්බං. යථා තෙසං සන්තිපාතො, ඵචං ඵස්සො දට්ඨබ්බො. ඵචං ඵුසනලක්ඛණො ච ඵස්සො සඨසට්ඨනරසො ච. යථා, මහාරාජ, ද්වෙ සම්මා චජ්ජෙය්‍යං, ද්වෙ පාණි චජ්ජෙය්‍යං. යථා ඵකො පාණි, ඵචං චක්ඛු දට්ඨබ්බං. යථා දුතියො පාණි, ඵචං රූපං දට්ඨබ්බං. යථා තෙසං සන්තිපාතො, ඵචං ඵස්සො දට්ඨබ්බො. ඵචං ඵුසනලක්ඛණො ච ඵස්සො සඨසට්ඨනරසො චා”ති විත්ථාරො.

යථා චා “චක්ඛුනා රූපං දිස්වා”තිආදීසු (ධ. ස. 1352, 1354) චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදීනි චක්ඛුආදිනාමෙන චුත්තානි, ඵචම්ඨාපි තානි චක්ඛුආදිනාමෙනෙව චුත්තානීති වෙදිතබ්බානි. තස්මා “ඵචං චක්ඛු දට්ඨබ්බ”න්තිආදීසු ඵචං චක්ඛුවිඤ්ඤාණං දට්ඨබ්බන්ති ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඵචං සන්තෙ විත්තාරම්මණසඨසට්ඨනතො ඉමස්මිම්පි සුත්තෙ කිච්චට්ඨෙයෙනෙව රසෙන “සඨසට්ඨනරසො”ති සිද්ධො හොති. තිණ්ණං සන්තිපාතසඨ්ඛාතස්ස පන අත්තනො කාරණස්ස වසෙන පවෙදිතත්තා සන්තිපාතපච්චුපට්ඨානො. අයඤ්චි තත්ථ තත්ථ “තිණ්ණං සඨගති ඵස්සො”ති ඵචං කාරණස්සෙව වසෙන පවෙදිතොති. ඉමස්ස ච සුත්තපදස්ස තිණ්ණං සඨගතියා ඵස්සොති අයමත්ථො, න සඨගතිමත්තමෙව ඵස්සො.

ඵචං පවෙදිතත්තා පන තෙනෙවාකාරෙන පච්චුපට්ඨානීති “සන්තිපාතපච්චුපට්ඨානො”ති චුත්තො. ඵලට්ඨෙන පන පච්චුපට්ඨානෙනෙස වෙදනාපච්චුපට්ඨානො නාම හොති. වෙදනං හෙස පච්චුපට්ඨාපෙති, උප්පාදෙතීති අත්ථො. උප්පාදයමානො ච යථා බහිද්ධා උණ්භපච්චයාපි සමානා ලාබාසඨ්ඛාතධාතුනිස්සිතා උස්මා අත්තනො නිස්සයෙ මුදුභාවකාරී හොති, න අත්තනො පච්චයභූතෙපි බහිද්ධා විතච්චිතභිගාරසඨ්ඛාතෙ උණ්භවාචෙ. ඵචං වත්ථාරම්මණසඨ්ඛාතඅඤ්ඤපච්චයොපි සමානො විත්තනිස්සිතත්තා අත්තනො නිස්සයභූතෙ විත්තෙ ඵච ඵස වෙදනුප්පාදකො හොති, න අත්තනො පච්චයභූතෙපි වත්ථුමිහි ආරම්මණෙවාති වෙදිතබ්බො. තජ්ජෙන

සමන්තාහාරෙන පන ඉන්ද්‍රියෙන ච පරික්ඛතෙ විසයෙ අනන්තරායෙන උප්පජ්ජනතො එස ‘ආපාටගතවිසයපදට්ඨානො’ති වුච්චති.

එස්සො යතො සමුදෙති උප්පජ්ජති, සො “එස්සසමුදයො”ති වුච්චති. වුත්තඤ්ඤෙනං - “සලායතනපච්චයා එස්සො”ති (මහාව. 1; විහ. 225). අතීතදුකො කාලවසෙන වුත්තො. වෙදනාදුකො “උපෙක්ඛා පන සන්තත්තා, සුඛමිච්චෙව භාසිතා”ති (විහ. අට්ඨ. 232) වුත්තත්තා උපෙක්ඛාවෙදනං සුඛමෙව කත්වා සුඛදුක්ඛවසෙන, නාමරූපදුකො රූපාරූපවසෙන, ආයතනදුකො සංසාරපචත්තිවසෙන, සක්කායදුකො පඤ්චක්ඛන්ධවසෙන වුත්තොති වෙදිතඛිඛො. තත්ථ සුඛයතීති සුඛා. වෙදයතීති වෙදනා. දුක්ඛයතීති දුක්ඛා. නමනලක්ඛණං නාමං. රූප්පනලක්ඛණං රූපං. චක්ඛායතනාදීති ඡ අජ්ඣත්තිකානි. රූපායතනාදීති ඡ බාහිරානි. රූපක්ඛන්ධාදයො පඤ්චක්ඛන්ධා විජ්ජමානට්ඨෙන සක්කායො. අවිජ්ජාකම්මතණ්හාආහාරඑස්සනාමරූපා සක්කායසමුදයො.

චක්ඛුසම්ඵස්සොති චක්ඛතීති චක්ඛු, රූපං අස්සාදෙති විභාවෙති වාති අත්ථො. චක්ඛුතො පචත්තො සම්ඵස්සො චක්ඛුසම්ඵස්සො. සො පන අත්තනා සම්පයුත්තාය වෙදනාය සහජාතඅඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයවිපාකආහාරසම්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතවසෙන අට්ඨධා පච්චයො හොති. සුඤ්ඤානීති සොතං. තං සසම්භාරසොතඛිලස්ස අත්තො තනුතම්ඛලොමාවිතෙ අඬිගුලිවෙද්ධසණ්ඨානෙ පදෙසෙ සොතවිඤ්ඤාණාදීනං යථාරහං වත්ථුද්ධාරභාවං සාධයමානං තිට්ඨති. සොතතො පචත්තො සම්ඵස්සො සොතසම්ඵස්සො. සාතසම්ඵස්සාදීසුපි එසෙව නයො. සායතීති සානං. තං සසම්භාරඛිලස්ස අත්තො අප්පදසණ්ඨානෙ පදෙසෙ සාතවිඤ්ඤාණාදීනං යථාරහං වත්ථුද්ධාරභාවං සාධයමානං තිට්ඨති. ජීවිතමවිභායතීති ජීවිතා, සායනට්ඨෙන වා ජීවිතා. සා සසම්භාරජීවිතාය අතිඅග්ගමූලපස්සානි වජ්ජෙත්වා උපරිමතලමජ්ඣෙ හින්තඋප්පලදලග්ගසණ්ඨානෙ පදෙසෙ ජීවිතවිඤ්ඤාණාදීනං යථාරහං වත්ථුද්ධාරභාවං සාධයමානා තිට්ඨති. කුච්ඡිතානං සාසවධම්මානං ආයොති කායො. ආයොති උප්පත්තිදෙසො. යාවතා ඉමස්මිං කායෙ උපාදිණ්ණපචත්ති නාම අත්ථි, තත්ථ යෙභුයොන කායප්පසාදො කායවිඤ්ඤාණාදීනං යථාරහං වත්ථුද්ධාරභාවං සාධයමානො තිට්ඨති. මුනාතීති මනො, විජානාතීති අත්ථො. මනොති සභාවජ්ජනහවඬගං; මනතො පචත්තො සම්ඵස්සො මනොසම්ඵස්සො.

ජබ්බිධම්මෙ ඵස්සං දුට්ඨමෙව හොතිති දස්සෙතුං “අධිවචනසම්ඵස්සො පටිසසම්ඵස්සො”ති ආහ. මනොද්චාරිකො අධිවචනසම්ඵස්සො. පඤ්චද්චාරිකො චත්ථාරම්මණාදිපට්ටසෙන උප්පජ්ජනතො පටිසසම්ඵස්සො.

සුඛවෙදනාය ආරම්මණෙ සුඛවෙදනීයො. දුක්ඛවෙදනාය ආරම්මණෙ දුක්ඛවෙදනීයො. අදුක්ඛමසුඛවෙදනාය ආරම්මණෙ අදුක්ඛමසුඛවෙදනීයො. තත්ථ සුඛයතීති සුඛං, යස්සුප්පජ්ජති, තං සුඛිතං කරොතිති අත්ථො. සුට්ඨු වා බනති, බාදති ච කායචිත්තාබාධන්ති සුඛං. දුක්ඛයතීති දුක්ඛං, යස්සුප්පජ්ජති, තං දුක්ඛිතං කරොතිති අත්ථො. න දුක්ඛං න සුඛන්ති අදුක්ඛමසුඛං, ම-කාරො පදසන්ධිවසෙන වුත්තො.

කුසලොතිආදයො ජාතිවසෙන වුත්තා. තත්ථ කුසලොති ඵකච්ඡතිකුසලචිත්තසම්පයුත්තො. අකුසලොති ද්වාදසාකුසලචිත්තසම්පයුත්තො. අබ්‍යාකතොති අවසෙසවිපාකකිරියාබ්‍යාකතචිත්තසම්පයුත්තො.

පුන භවජ්ජහෙදවසෙන නිද්දිසන්තො “කාමාවචරො”තිආදිමාහ. චතුපඤ්ඤාසකාමාවචරචිත්තසම්පයුත්තො කාමාවචරො. කාමං පභාය රූපෙ අවචරතීති රූපාවචරො, කුසලාබ්‍යාකතවසෙන පඤ්චදසරූපාවචරචිත්තසම්පයුත්තො. කාමඤ්ච රූපඤ්ච පභාය අරූපෙ අවචරතීති අරූපාවචරො, කුසලාබ්‍යාකතවසෙන ද්වාදසාරූපාවචරචිත්තසම්පයුත්තො.

ඉදානි අභිනිවෙසවසෙන දස්සෙන්නො “සුඤ්ඤතො”තිආදිමාහ. තත්ථ සුඤ්ඤතොති රාගදොසමොහෙහි සුඤ්ඤත්තා සුඤ්ඤතො. රාගදොසමොහනිමිත්තෙහි අනිමිත්තත්තා අනිමිත්තො. රාගදොසමොහපණ්ඩිතං අභාවතො අප්පණ්ණිතොති වුවචති.

ඉදානි වට්ටපරියාපන්නඅපරියාපන්නවසෙන දස්සෙන්නො “ලොකියො”තිආදිමාහ. ලොකො වුවචති ලුප්පනපලුප්පනට්ඨෙන වට්ටං, තස්මිං පරියාපන්නභාවෙන ලොකෙ නියුත්තොති ලොකියො. උත්තිණ්ණොති උත්තරො, ලොකෙ අපරියාපන්නභාවෙන ලොකතො උත්තරොති ලොකුත්තරො. චුසනාති චුසනාකාරො. සම්චුසනා සම්චුසිතත්තන්ති උපසග්ගෙන පදං වඩ්ඪිතං.

ඵචං ඤාතං කත්ථාති ඵචං පාකටං කත්ථා ජානන්තො තීරෙති තීරයති, උපරි චත්තබ්බාකාරෙන චිත්තෙති. අනිච්චන්තිකතාය ආදිඅන්තචන්තතාය ච

අනිච්චතො තීරෙති. උප්පාදවයපටිපිළිනතාය දුක්ඛවත්ථුතාය ච දුක්ඛතො. පච්චයයාපනීයතාය රොගමූලතාය ච රොගතො. දුක්ඛතාසුලයොගිතාය කිලෙසාසුචිපග්ගරතාය උප්පාදපරාහඬිගෙහි උද්ධුමානපරිපක්කපහින්තතාය ච ගණ්ඨතො. පිළාපනකතාය අන්තොතුදනතාය දුන්නීභරණීයතාය ච සල්ලතො. විගරහණීයතාය අවඩ්ඪිආවහනතාය අසවත්ථුතාය ච අසතො. අසෙරිභාවජනකතාය ආබාධපදට්ඨානතාය ච ආබාධතො. අවසතාය අවිධෙය්‍යතාය ච පරතො. බ්‍යාධිජරාමරණෙහි ලුප්ඡනපලුප්ඡනතාය පලොකතො. අනෙකබ්‍යසනාවහනතාය ඊතීතො. අවිදිනානංයෙව විපුලානං අනත්ථානං ආවහනතො සබ්බුපද්දවවත්ථුතාය ච උපද්දවතො. සබ්බහයානං ආකරතාය ච දුක්ඛවූපසමසඬිබ්‍යාසස්ස පරමස්සාසස්ස පටිපක්ඛභූතතාය ච භයතො. අනෙකෙහි අනත්ථෙහි අනුබද්ධතාය දොසුපසට්ඨතාය, උපසග්ගො විය අනාධිවාසනාරහතාය ච උපසග්ගතො. බ්‍යාධිජරාමරණෙහි වෙව ලාභාදීහි ච ලොකධම්මෙහි පවලිතතාය චලතො. උපක්කමෙන වෙව සරසෙන ච පහඬිගුපගමනසීලතාය පහඬිගුතො. සබ්බාවත්ථාවිනිපාතිතාය, ථීරභාවස්ස ච අභාවතාය අධූවතො. අත්‍යයනතාය වෙව අලබ්භනෙය්‍යබ්බෙතාය ච අතාණතො. අල්ලිසිතුං අනරහතාය, අල්ලිනානම්පි ච ලෙණකිච්චාකාරිතාය අලෙණතො. නිස්සිතානං භයසාරකත්තාභාවෙන අසරණතො. යථාපරිකප්පිතෙහි ධූවසුභසුඛත්තභාවෙහි රිත්තතාය රිත්තතො. රිත්තතායෙව තුව්ඡතො, අප්පකත්තා වා. අප්පකම්පි හි ලොකෙ “තුව්ඡ”න්ති වුච්චති. සාමිනිවාසිවෙදක කාරකාධිට්ඨායකවිරහිතතාය සුඤ්ඤතො.

සයඤ්ච අසාමිකභාවාදිතාය අනත්තතො. පවත්තිදුක්ඛතාය, දුක්ඛස්ස ච ආදීනවතාය ආදීනවතො. අථ වා ආදීනං වාති ගච්ඡති පවත්තතීති ආදීනවො, කපණමනුස්සස්සෙතං අධිවචනං. බත්ඨාපි ච කපණායෙවාති ආදීනවසදිසතාය ආදීනවතො. ජරාය වෙව මරණෙන වාති ද්වෙධා පරිණාමපකතිතාය විපරිණාමධම්මතො. දුබ්බලතාය, ඵෙග්ගු විය සුබ්බඤ්ඡනීයතාය ච අසාරකතො. අසහෙතුතාය අසමූලතො. මිත්තමුඛසපත්තො විය විස්සාසසාතිතාය වධකතො. විගතභවතාය විභවසම්භූතතාය ච විභවතො. ආසවපදට්ඨානතාය සාසවතො. හෙතුපච්චයෙහි අභිසඬ්ඛතතාය සඬ්ඛතො. මච්චුමාරකිලෙසමාරානං ආමිසභූතතාය මාරාමිසතො. ජාතිජරාබ්‍යාධිමරණපකතිතාය ජාතිජරාබ්‍යාධිමරණධම්මතො. සොකපරිදෙවඋපායාසහෙතුතාය සොකපරිදෙවඋපායාසධම්මතො. තණ්හාදිට්ඨිදූවචරිතසංකිලෙසානං විසයධම්මතාය සංකිලෙසධම්මතො. අවිජ්ජාකම්මතණ්හාසලායතනවසෙන උප්පත්තිතො සමුදයතො. තෙසං අභාවෙන අත්ථඬිගමතො. එස්සෙ ඡන්දරාගවසෙන මධුරස්සාදෙන අස්සාදතො.

එස්සස්ස විපරිණාමෙන ආදීනවතො. උභින්නං නිස්සරණෙන නිස්සරණතො තීරෙතීති සබ්බෙසු ව ඉමෙසු “තීරෙතී”ති පාඨසෙසො දට්ඨබ්බො.

පජ්ඣතීති සකසන්තානතො නිහරති. විනොදෙතීති තුදති. ඛ්‍යන්තිං කරොතීති විගතන්තං කරොති. අනභාවං ගමෙතීති අනු අනු අභාවං ගමෙති. අරියමග්ගසත්ථෙත උච්ඡින්නං තණ්හාඅවිජ්ජාමයං මූලමෙතෙසන්ති උච්ඡින්නමූලා. තාලවත්ථු විය නෙසං වත්ථු කතන්ති තාලාවත්ථුකතා. යථා හි තාලරුක්ඛං සමූලං උද්ධරිත්වා තස්ස වත්ථුමත්තෙ තස්මිං පදෙසෙ කතෙ න පුන තස්ස තාලස්ස උප්පත්ති පඤ්ඤායති, එවං අරියමග්ගසත්ථෙත සමූලෙ රූපාදිරසෙ උද්ධරිත්වා තෙසං පුබ්බෙ උප්පන්නපුබ්බභාවෙන වත්ථුමත්තෙ විත්තසන්තානෙ කතෙ සබ්බෙපි තෙ “තාලාවත්ථුකතා”ති වුව්චන්ති. යස්සෙසොති යස්ස පුග්ගලස්ස එසො ගෙධො. සමුව්ඡින්නොති උච්ඡින්නො. වූපසන්තොති එලෙන වූපසන්තො. පටිපස්සද්ධොති පටිපස්සද්ධිප්පභානෙන පටිපස්සමිභිතො. උපසග්ගෙන වා පදං වඩ්ඪිතං. අභබ්බුප්පත්තිකොති පුන උප්පජ්ජිතුං අභබ්බො. ඤාණග්ගිනා දඩ්ඨොති මග්ගඤාණග්ගිනා ඤාපිතො. අථ වා විසනික්ඛිත්තං භාජනෙන සහ ඡඩ්ඪිතං විය වත්ථුනා සහ පභීතො. මූලච්ඡින්නවිසවල්ලි විය සමූලච්ඡින්නොති සමුව්ඡින්නො. උද්ධනෙ උදකං සිඤ්චිත්වා නිබ්බාපිතඅඬිගාරං විය වූපසන්තො. නිබ්බාපිතඅඬිගාරෙ පතිතඋදකචුසිතං විය පටිපස්සද්ධො. අඬිකුරුප්පත්තියා හෙතුව්ඡින්නබ්බං විය අභබ්බුප්පත්තිකො. අසනිපාතවිසරුක්ඛො විය ඤාණග්ගිනා දඩ්ඨොති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති.

වීතගෙධොති ඉදං සකභාවපරිච්චජනවසෙන චුත්තං. විගතගෙධොති ඉදං ආරම්මණෙ සාලයභාවපරිච්චජනවසෙන. වත්තගෙධොති ඉදං පුන අනාදියනභාවදස්සනවසෙන. මුත්තගෙධොති ඉදං සන්තතිතො විනිමොචනවසෙන. පභීතගෙධොති ඉදං මුත්තස්සාපි ක්වචි අනවට්ඨානදස්සනවසෙන. පටිනිස්සට්ඨගෙධොති ඉදං ආදින්නපුබ්බස්ස නිස්සග්ගදස්සනවසෙන චුත්තං. වීතරාගො විගතරාගො වත්තරාගොති චුත්තනයෙන යොජෙතබ්බං. තත්ථ ගිජ්ඣනවසෙන ගෙධො. රඤ්ජනවසෙන රාගො. නිව්ඡාතොති නිත්තණ්හො. “නිව්ඡදො”තිපි පාඨො, තණ්හාපදනවිරහිතොති අත්ථො. නිබ්බුතොති නිබ්බුතසභාවො. සීතිභූතොති සීතසභාවො. සුඛපටිසංවෙදීති කායිකචෙතසිකසුඛං අනුභවනසභාවො. බ්‍රහ්මභූතොති උත්තමසභාවෙන. අත්තනාති විත්තෙන.

කතත්තා වාති පාපකම්මානං කතභාවෙන ව. අකතත්තා වාති කුසලානං අකතභාවෙන ව. කතං මෙ කායදූව්චරිතං, අකතං මෙ කායසුචරිතන්තිආදයො ද්වාරවසෙන අවිරතිවිරතිවසෙන කම්මපථවසෙන ව චුත්තා. සිලෙසුමිහි න

පරිපූරකාරීතිආදයො චතුපාරිසුද්ධිසිලවසෙන. ජාගරියමනනුයුත්තොති පඤ්චජාගරණවසෙන. සතිසම්පජඤ්ඤානාති සාත්ථකාදිසම්පජඤ්ඤවසෙන. චත්තාරො සතිපට්ඨානාතිආදයො බොධිපක්ඛියධම්මා ලොකියලොකුත්තරවසෙන. දුක්ඛං මෙ අපරිඤ්ඤාතන්තිආදයො චත්තාරො අරියසච්චවසෙන චුත්තාති වෙදිතබ්බං. තෙ අත්ථතො තත්ථ තත්ථ චුත්තනයත්තා පාකට්ඨයෙව.

ධීරො පණ්ඩිතොති සත්ත පදා චුත්තත්ථායෙව. අපි ච දුක්ඛෙ අකම්පියට්ඨෙත ධීරො. සුබෙ අනුප්පිලවට්ඨෙත පණ්ඩිතො. දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකත්ථෙ කතපරිවයට්ඨෙත පඤ්ඤවා. අත්තත්ථපරත්ථෙ නිච්චලට්ඨෙත බුද්ධිමා. ගම්භීරඋත්තානත්ථෙ අපච්චොසක්කනට්ඨෙත ඤාණී. ගුල්භපට්ච්ඡන්තත්ථෙ ඔභාසනට්ඨෙත විභාවී. නික්කිලෙසබ්බවදානට්ඨෙත තුලාසදිසොති මෙධාවී. න ලිම්පනීති සජාතියා න ලිම්පති ආකාසෙ ලෙබ්බා විය. න පලිම්පනීති විසෙසෙන න ලිම්පති. න උපලිම්පනීති සඤ්ඤාගො හුත්වාපි න ලිම්පති හත්ථතලෙ ලෙබ්බා විය. අලිත්තොති සඤ්ඤාගො හුත්වාපි න කිලිස්සති කාසිකවත්ථෙ යපිතමණ්ණරතනං විය. අපලිත්තොති විසෙසෙන න කිලිස්සති මණ්ණරතනෙ පලිවෙධීතකාසිකවත්ථං විය. අනුපලිත්තොති උපගන්ත්වාපි න අල්ලියති පොක්ඛරපත්තෙ උදකබ්බන්දු විය. නික්ඛන්තොති බහි නික්ඛන්තො බන්ධනාගාරතො පලාතො විය. නිස්සටොති පාපපහිතො අමිත්තස්ස පට්ච්ඡාපිතකිලිට්ඨවත්ථු විය. විජ්ජමුත්තොති සුට්ඨු මුත්තො ගස්භුපගෙ චත්ථුම්හි රතිං නාසෙත්වා පුන නාගමනං විය. විසඤ්ඤුත්තොති කිලෙසෙහි එකතො න යුත්තො බ්‍යාධිනා මුත්තගිලාතො විය. විමරියාදිකතෙන චෙතසාති විගතමරියාදිකතෙන චිත්තෙන, සබ්බභවෙන සබ්බාරම්මණෙන සබ්බකිලෙසෙහි මුත්තචිත්තෙනාති අත්ථො.

14. සඤ්ඤං පරිඤ්ඤාති ගාථාය පන අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – න කෙවලඤ්ච එස්සමෙව, අපි ච බො පන කාමසඤ්ඤාදිහෙදං සඤ්ඤං, සඤ්ඤානුසාරෙන වා පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව නාමරූපං තිහි පරිඤ්ඤාහි පරිජානිත්වා ඉමාය පටිපදාය චතුබ්බිධම්පි විතරෙය්‍ය ඔසං, තතො සො තිණ්ණොසො තණ්හාදිට්ඨිපරිග්ගහෙසු තණ්හාදිට්ඨිකිලෙසප්පහානෙන අනුපලිත්තො ඛිණ්ණසවමුනි රාගාදිසල්ලානං අබ්බුල්භත්තා අබ්බුල්භසල්ලො, සතිවෙපුල්ලප්පත්තියා අප්පමත්තො වරං, පුබ්බභාගෙ වා අප්පමත්තො වරන්තො තෙන අප්පමාදවාරෙන අබ්බුල්භසල්ලො හුත්වා සකපරත්තභාවාදිහෙදං නාසිසති ලොකම්මං පරඤ්ච, අඤ්ඤදත්ථු වරිමචිත්තනිරොධා නිරූපාදානොව ජාතවෙදො පරිනිබ්බාතීති අරහත්තනිකූටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි, ධම්මනෙත්තිධ්‍යනමෙව කරොන්තො;

න තු ඉමාය දෙසනාය මග්ගං වා ඵලං වා උප්පාදෙසී, ඛිණාසවස්ස දෙසිතත්තාති.

නීලාදිහෙදං ආරම්මණං සඤ්ජානාතීති සඤ්ඤා. සා සඤ්ජානනලක්ඛණා පච්චාහිඤ්ඤාණරසා. චතුර්විකසඤ්ඤා හි නොසඤ්ජානනලක්ඛණා නාම නත්ථි, සබ්බා සඤ්ජානනලක්ඛණාව. යා පනෙත්ථ අහිඤ්ඤාණෙන සඤ්ජානාති, සා පච්චාහිඤ්ඤාණරසා නාම භොති. තස්සා වඩ්ඪකිස්ස දාරුමිහි අහිඤ්ඤාණං කත්වා පුන තෙන අහිඤ්ඤාණෙන තං පච්චාහිජානනකාලෙ, පුරිසස්ස කාලතිලකාදිඅහිඤ්ඤාණං සල්ලක්ඛෙත්වා පුන තෙන අහිඤ්ඤාණෙන “අසුකො නාම ඵසො”ති තස්ස පච්චාහිජානනකාලෙ, රඤ්ඤො පිළන්ධනගොපකහණ්ඩාගාරිකස්ස තස්මිං තස්මිං පිළන්ධනෙ නාමපණ්ණකං ඛන්ධිත්වා “අසුකං පිළන්ධනං නාම ආහරා”ති චුත්තෙ දීපං ජාලෙත්වා සාරගබ්භං පච්ඡිත්වා පණ්ණං වාචෙත්වා තස්ස තස්සෙව පිළන්ධනස්ස ආහරණකාලෙ ව පවත්ති වෙදිතබ්බා.

අපරො නයො – සබ්බසංඛාරානිකවසෙන හි සඤ්ජානනලක්ඛණා සඤ්ඤා, පුනසඤ්ජානනපච්චයනිමිත්තකරණරසා දාරුආදීසු තච්ඡකාදයො විය, යථාගතිතනිමිත්තවසෙන අහිනිවෙසකරණපච්චපට්ඨානා හත්ථිදස්සකඅන්ධො විය, ආරම්මණ අනොගාල්භවුත්තිතාය අවිරට්ඨානපච්චපට්ඨානා වා විජ්ජු විය, යථාඋපට්ඨිතවිසයපදට්ඨානා තිණපුරිසකෙසු මිගපොතකානං පුරිසාති උප්පන්තසඤ්ඤා විය. යා පනෙත්ථ ඤාණසම්පයුත්තා භොති, සා ඤාණමෙව අනුවත්තති, සසම්භාරපථවීආදීසු සෙසධම්මා පථවීආදීනි වියාති වෙදිතබ්බා.

කාමපට්ඨසඤ්ඤාත්තා සඤ්ඤා කාමසඤ්ඤා. ඛ්‍යාපාදපට්ඨසඤ්ඤාත්තා සඤ්ඤා ඛ්‍යාපාදසඤ්ඤා. විහිංසාපට්ඨසඤ්ඤාත්තා සඤ්ඤා විහිංසාසඤ්ඤා. තෙසු ද්වෙ සත්තෙසුපි සංඛාරෙසුපි උප්පජ්ජන්ති. කාමසඤ්ඤා හි පියෙ මනාපෙ සත්තෙ වා සංඛාරෙ වා විතක්කෙන්තස්ස උප්පජ්ජති. ඛ්‍යාපාදසඤ්ඤා අප්පියෙ අමනාපෙ සත්තෙ වා සංඛාරෙ වා කුප්ඤ්ඤා ඔලොකනකාලතො පට්ඨාය යාව විනාසනා උප්පජ්ජති. විහිංසාසඤ්ඤා සංඛාරෙසු න උප්පජ්ජති. සංඛාරො හි දුක්ඛාපෙතබ්බො නාම නත්ථි. “ඉමෙ සත්තා හඤ්ඤන්තු වා, උච්ඡිජ්ජන්තු වා, විනස්සන්තු වා, මා වා අහෙසු”න්ති විත්තනකාලෙ පන සත්තෙසු උප්පජ්ජති. නෙක්ඛම්මපට්ඨසඤ්ඤාත්තා සඤ්ඤා නෙක්ඛම්මසඤ්ඤා, සා අසුහපුබ්බහාගෙ කාමාවචරා භොති, අසුහකුමානෙ රූපාවචරා, තං කුමානං පාදකං කත්වා උප්පන්තමග්ගඵලකාලෙ ලොකුත්තරා. අඛ්‍යාපාදපට්ඨසඤ්ඤාත්තා සඤ්ඤා අඛ්‍යාපාදසඤ්ඤා, සා මෙත්තාපුබ්බහාගෙ කාමාවචරා භොති, මෙත්තාකුමානෙ රූපාවචරා, තං කුමානං පාදකං කත්වා උප්පන්තමග්ගඵලකාලෙ ලොකුත්තරා. අවිහිංසාපට්ඨසඤ්ඤාත්තා සඤ්ඤා

අවිහිංසාසඤ්ඤා, සා කරුණාපුබ්බහාගෙ කාමාවචරා, කරුණාකාමන රූපාවචරා, තං කාමනං පාදකං කත්වා උප්පන්නමග්ගඵලකාලෙ ලොකුත්තරා. යදා අලොභො සීසං හොති, තදා ඉතරෙ ද්වෙ තදන්වායිකා භවන්ති. යදා මෙත්තා සීසං හොති, තදා ඉතරෙ ද්වෙ තදන්වායිකා භවන්ති. යදා කරුණා සීසං හොති, තදා ඉතරෙ ද්වෙ තදන්වායිකා භවන්ති. රූපාරම්මණං ආරබ්භ උප්පන්නා සඤ්ඤා රූපසඤ්ඤා. සද්දසඤ්ඤාදීසුපි එසෙව නයො. ඉදං තස්සායෙව ආරම්මණතො නාමං. ආරම්මණානං චුත්තත්තා චක්ඛුසම්ඵස්සජාදිවත්ථුනිපි චුත්තානෙව හොන්ති.

යා එවරූපා සඤ්ඤාති අඤ්ඤාපි “පටිසසම්ඵස්සජා සඤ්ඤා අධිවචනසම්ඵස්සජා සඤ්ඤා”ති එවමාදිකා වෙදිතබ්බා. තත්ථ අධිවචනසම්ඵස්සජා සඤ්ඤාතිපි පරියායෙන ඡද්චාරිකායෙව. තයො හි අරුපිනො ඛන්ධා සයං පිට්ඨිවට්ටකා හුත්වා අත්තනා සහජාතසඤ්ඤාය “අධිවචනසම්ඵස්සජා සඤ්ඤා”ති නාමං කරොන්ති, නිප්පරියායෙන පන පටිසසම්ඵස්සජා සඤ්ඤා නාම පඤ්චද්චාරිකා සඤ්ඤා, අධිවචනසම්ඵස්සජා සඤ්ඤා නාම මනොද්චාරිකා සඤ්ඤා. එතා අතිරෙකසඤ්ඤා පරිග්ගහිතාති වෙදිතබ්බා.

සඤ්ඤාති සභාවනාමං. සඤ්ජානනාති සඤ්ජානනාකාරො. සඤ්ජානිතත්තන්ති සඤ්ජානිතභාවො.

අවිජ්ජොසන්ති පුරෙතුං අයුත්තට්ඨෙන කායදුච්චරිතාදි අවින්දියං නාම, අලද්ධබ්බන්ති අත්ථො. තං අවින්දියං වින්දතීති අවිජ්ජා. තබ්බිපරිතතො කායසුචරිතාදි වින්දියං නාම, තං වින්දියං න වින්දතීති අවිජ්ජා. ඛන්ධානං රාසට්ඨං, ආයතනානං ආයතනට්ඨං, ධාතුනං සුඤ්ඤට්ඨං, ඉන්ද්‍රියානං අධිපතියට්ඨං, සච්චානං තථට්ඨං අවිදිතං කරොතීතිපි අවිජ්ජා. දුක්ඛාදීනං පිළිනාදිවසෙන චුත්තං චතුබ්බිධං අත්ථං අවිදිතං කරොතීතිපි අවිජ්ජා. අත්තවිරහිතෙ සංසාරෙ යොනිගතිභවවිඤ්ඤාණට්ඨිතිසත්තාවාසෙසු සත්තෙ ජවාපෙතීති අවිජ්ජා. පරමත්ථතො අවිජ්ජමානෙසු ඉත්ථිපුරිසාදීසු ජවති, විජ්ජමානෙසු ඛන්ධාදීසු න ජවතීති අවිජ්ජා. අපි ච චක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදීනං චත්ථාරම්මණානං පටිච්චසමුප්පාදපටිච්චසමුප්පන්නානඤ්ච ධම්මානං ඡාදනතොපි අවිජ්ජා, තං අවිජ්ජොසං. කාමොසවසෙන උත්තරෙස්ස. භවොසවසෙන පතරෙස්ස. දිට්ඨොසවසෙන සමතික්කමෙස්ස. අවිජ්ජොසවසෙන වීතිවත්තෙස්ස. අථ වා සොතාපත්තිමග්ගෙන පහානවසෙන උත්තරෙස්ස. සකදාගාමිමග්ගෙන පහානවසෙන පතරෙස්ස. අනාගාමිමග්ගෙන පහානවසෙන සමතික්කමෙස්ස. අරහත්තමග්ගෙන පහානවසෙන

වීතිවත්තෙය්‍ය. අථ චා “තරෙය්‍යාදිපඤ්චපදං තදඛිගාදිපඤ්චපභානෙන යොජෙතබ්බ”න්ති කෙවි වදන්ති.

“මොනං වුච්චති ඤාණං”න්ති වත්ථා තං පහෙදතො දස්සෙතුං “යා පඤ්ඤා පජානනා”තිආදිමාහ. තං වුත්තනයමෙව යිපෙත්ථා “අමොහො ධම්මච්චයො”ති පදං. අමොහො කුසලෙසු ධම්මෙසු අභාවනාය පටිපක්ඛො භාවනාහෙතු. අමොහෙන අවිපරිතං ගණ්හාති මුල්ලිහස්ස විපරිතග්ගහණතො. අමොහෙන යාථාචං යාථාවතො ධාරෙන්නො යථාසභාවෙ පවත්ති. මුල්ලිහො හි “තච්ඡං අතච්ඡං, අතච්ඡඤ්ච තච්ඡ”න්ති ගණ්හාති; තථා ඉච්ඡිකාලාභදුක්ඛං න හොති. අමුල්ලිහස්ස “තං කුතෙත්ථ ලබ්භා”ති එවමාදිපච්චවෙක්ඛණසම්භවතො මරණදුක්ඛං න හොති. සම්මොහමරණඤ්ඤි දුක්ඛං, න ච තං අමුල්ලිහස්ස හොති. පබ්බජිතානං සුඛසංවාසො හොති, තිරච්ඡානායොනියං නිබ්බත්ති න හොති. මොහෙන හි නිව්චසම්මුල්ලිහා තිරච්ඡානායොනිං උපපජ්ජන්ති. මොහපටිපක්ඛො ච අමොහො මොහවසෙන අමජ්ඣත්තභාවස්ස අභාවකරො. අමොහෙන අවිහිංසාසඤ්ඤා ධාතුසඤ්ඤා මජ්ඣිමාය පටිපත්තියා පටිපජ්ජනං, පච්ඡිමගන්ථද්වයස්ස පහෙදනඤ්ච හොති. පච්ඡිමානි ද්වෙ සතිපට්ඨානානි තස්සෙව ආනුභාවෙන ඉජ්ඣන්ති. අමොහො දීඝායුකතාය පච්චයො හොති. අමුල්ලිහො හි හිතාහිතං ඤත්ථා අහිතං පරිවජ්ජෙන්නො හිතඤ්ච පටිසෙවමානො දීඝායුකො හොති, අත්තසම්පත්තියා අපරිහීනො හොති. අමුල්ලිහො හි අත්තතො හිතමෙව කරොන්නො අත්තානං සම්පාදෙති. අරියවිහාරස්ස පච්චයො හොති, උදාසීනපක්ඛෙසු නිබ්බුතො හොති අමුල්ලිහස්ස සබ්බාහිසඬගතාය අභාවතො. අමොහෙන අනත්තදස්සනං හොති. අසම්මුල්ලිහො හි යාථාවගහණකුසලො අපරිණායකං ඛන්ධපඤ්චකං අපරිණායකතො බුජ්ඣති. යථා ච එතෙන අනත්තදස්සනං, එවං අත්තදස්සනං මොහෙන. කො හි නාම අත්තසුඤ්ඤතං බුජ්ඣත්ථා පුන සම්මොහං ආපජ්ජෙය්‍යාති.

තෙන ඤාණෙන සමන්තාගතොති එතෙන වුත්තප්පකාරෙන ඤාණෙන සමඬ්භිභූතො සෙක්ඛාදයො මුනි. මොනප්පත්තොති පටිලද්ධඤාණො මුනිභාවං පත්තො. තීණිති ගණනපරිච්ඡෙදො. මොනෙය්‍යානීති මුනිභාවකරා මොනෙය්‍යාකරා පටිපදා ධම්මා. කායමොනෙය්‍යන්තිආදීසු විඤ්ඤත්තිකායරූපකායවසෙන පඤ්ඤාපෙතබ්බං කායමොනෙය්‍යං. විඤ්ඤත්තිවාචාසද්දවාචාවසෙන පඤ්ඤාපෙතබ්බං වච්චිමොනෙය්‍යං. මනොද්වාරිකචිත්තාදිවසෙන පඤ්ඤාපෙතබ්බං මනොමොනෙය්‍යං. තිව්ධකායදුච්චරිතානං පභානන්ති පාණාතිපාතාදිවිධානං කායතො පවත්තානං දුට්ඨු වරිතානං පජහනං. කායසුචරිතන්ති කායතො පවත්තං සුට්ඨු වරිතං. කායාරම්මණෙ ඤාණන්ති කායං ආරම්මණං කත්ථා අනිච්චාදිවසෙන පවත්තං කායාරම්මණෙ ඤාණං. කායපරිඤ්ඤාති කායං ඤාතතීරණප්පභානපරිඤ්ඤාහි

ජානනවසෙන පවත්තං ඤාණං. පරිඤ්ඤාසහගතො මග්ගොති අජ්ඣත්තිකං කායං සම්මසිත්වා උප්පාදිතමග්ගො පරිඤ්ඤාසහගතො. කායෙ ඡන්දරාගස්ස පහානන්ති කායෙ තණ්හාඡන්දරාගස්ස පජහනං. කායසඬ්ඛාරනිරොධොති අස්සාසපස්සාසානං නිරොධො ආවරණො, චතුත්ථජ්ඣානසමාපත්තිසමාපජ්ජනං. වච්ඡසඬ්ඛාරනිරොධොති විතක්කවිචාරානං නිරොධො ආවරණො, දුතියජ්ඣානසමාපත්තිසමාපජ්ජනං. චිත්තසඬ්ඛාරනිරොධොති සඤ්ඤාවෙදනානං නිරොධො ආවරණො, සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධසමාපත්තිසමාපජ්ජනං.

පට්ඨමගාථාය කායමුනින්තිආදීසු කායදුච්චරිතජ්ජහානවසෙන කායමුනි. වච්ඡව්චරිතජ්ජහානවසෙන වාචාමුනි. මනොදුච්චරිතජ්ජහානවසෙන මනොමුනි. සබ්බාකුසලජ්ජහානවසෙන අනාසවමුනි. මොනෙය්‍යසම්පන්නන්ති ජානිතබ්බං ජානිත්වා එලෙ ධීතත්තා මොනෙය්‍යසම්පන්නං. ආහු සබ්බජ්ජහායිනන්ති සබ්බකිලෙසෙ පජහිත්වා ධීතත්තා සබ්බජ්ජහායිනං කථයන්ති.

දුතියගාථාය නින්භාතපාපකන්ති යො අජ්ඣත්තබ්බිද්ධසඬ්ඛාතෙ සබ්බස්මිම්පි ආයතනෙ අජ්ඣත්තබ්බිද්ධාරම්මණවසෙන උප්පත්තිරහානි සබ්බපාපකානි මග්ගඤ්ඤාණෙන නින්භාය ධොවිත්වා ධීතත්තා නින්භාතපාපකං ආහුති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. අගාරමජ්ඣෙකෙ වසන්තා අගාරමුනිනො. පබ්බජ්ජපගතා අනගාරමුනිනො. තත්ථ සෙක්ඛා සෙක්ඛමුනිනො. අරහන්තො අසෙක්ඛමුනිනො. පච්චෙකඛුද්ධා පච්චෙකමුනිනො. සම්මාසම්ඛුද්ධා මුනිමුනිනො.

පුන කථෙතුකමායනාපුච්ඡාවසෙන “කතමෙ අගාරමුනිනො”ති ආහ. අගාරිකානි කසිගොරක්ඛාදිඅගාරිකකම්මෙ නියුත්තා. දිට්ඨපදානි දිට්ඨනිබ්බානා. විඤ්ඤාතසාසනානි විඤ්ඤාතං සික්ඛත්තයසාසනං එතෙසන්ති විඤ්ඤාතසාසනා. අනගාරානි කසිගොරක්ඛාදිඅගාරියකම්මං එතෙසං නත්ථීති පබ්බජ්ජනා “අනගාරා”ති වුච්චන්ති. සත්ත සෙක්ඛානි සොතාපන්නාදයො සත්ත. තීසු සික්ඛාසු සික්ඛන්තීති සෙක්ඛා. අරහන්තො න සික්ඛන්තීති අසෙක්ඛා. තං තං කාරණං පටිච්ච එකකාච අනාවරියකාච චතුසච්චං බුජ්ඣිතවන්නොති පච්චෙකඛුද්ධා පච්චෙකමුනිනො.

මුනිමුනිනො වුච්චන්ති තථාගතානි එත්ථ අට්ඨහි කාරණෙහි භගවා තථාගතො — තථා ආගතොති තථාගතො, තථා ගතොති තථාගතො, තථාලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො, තථාධම්මෙ යාථාවතො අභිසම්ඛුද්ධොති තථාගතො, තථාදස්සිතාය තථාගතො, තථාචාදිතාය තථාගතො, තථාකාරිතාය තථාගතො, අභිභවනට්ඨෙයන තථාගතොති.

කථං භගවා තථා ආගතොති තථාගතො? යථා සබ්බලොකහිතාය උස්සුක්කමාපන්නා පුරිමකා සම්මාසම්බුද්ධා ආගතා. කිං චුත්තං හොති? යෙනාහිනිහාරෙන පුරිමකා භගවත්තො ආගතා, තෙනෙව අම්භාකම්පි භගවා ආගතො. අථ වා යථා පුරිමකා භගවත්තො දානසිලනෙක්ඛම්මපඤ්ඤාචීරියබන්තිසච්චාධිට්ඨානමෙත්තුපෙක්ඛාසඬ්ඛානා දස පාරමියො දස උපපාරමියො දස පරමත්ථපාරමියොති සමතිංසපාරමියො පුරෙත්වා අඬ්ගපරිච්චාගං නයනධනරජ්ජපුත්තදාරපරිච්චාගන්ති ඉමෙ පඤ්ච මහාපරිච්චාගෙ පරිච්චජිත්වා පුබ්බයොගපුබ්බවරියධම්මක්ඛානඤාතත්ථවරියාදයො පුරෙත්වා බුද්ධිවරියාය කොටිං පත්වා ආගතා, තථා අම්භාකම්පි භගවා ආගතො. යථා ච පුරිමකා භගවත්තො චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ, චත්තාරො සම්මජ්ජධානෙ, චත්තාරො ඉද්ධිපාදෙ, පඤ්චින්ද්‍රියානි, පඤ්ච බලානි, සත්ත බොජ්ඣංගිගෙ, අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං භාවෙත්වා පුරෙත්වා ආගතා, තථා අම්භාකම්පි භගවා ආගතො. එවං තථා ආගතොති තථාගතො.

“යථා ච දීපඬ්කරබුද්ධිආදයො, සබ්බඤ්ඤභාවං මුත්තයො ඉධාගතා; තථා අයං සත්තමුනීපි ආගතො, තථාගතො චුච්චති තෙන චක්ඛුමා”ති.

කථං තථා ගතොති තථාගතො? යථා සම්පතිජාතා පුරිමකා භගවත්තො ගතා. කථංඤ්ච තෙ ගතා? තෙ හි සම්පතිජාතා සමෙහි පාදෙහි පට්ඨියං පතිට්ඨාය උත්තරාහිමුඛො සත්තපදවීතිහාරෙන ගතා. යථාහ —

“සම්පතිජාතො, ආනන්ද, බොධිසත්තො සමෙහි පාදෙහි පට්ඨියං පතිට්ඨහිත්වා උත්තරාහිමුඛො සත්තපදවීතිහාරෙන ගච්ඡති, සෙනම්හි ඡත්තෙ අනුධාරියමානෙ සබ්බා ච දිසා අනුච්චලාකෙති, ආසහිඤ්ච වාචං භාසති — ‘අග්ගොහමස්මි ලොකස්ස, ජෙට්ඨොහමස්මි ලොකස්ස, සෙට්ඨොහමස්මි ලොකස්ස, අයමන්තිමා ජාති, නත්ථි දානි පුනඛහවො’”ති (දී. නි. 2.31; ම. නි. 3.207).

තඤ්චස්ස ගමනං තථං අහොසි අවිතථං අනෙකෙසං විසෙසාධිගමානං පුබ්බනිමිත්තභාවෙන. යඤ්චි සො සම්පතිජාතො සමෙහි පාදෙහි පතිට්ඨාති, ඉදමස්ස චතුර්දිපාදපට්ලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. උත්තරමුඛභාවො පනස්ස සබ්බලොකුත්තරභාවස්ස පුබ්බනිමිත්තං. සත්තපදවීතිහාරො සත්තබොජ්ඣංගරතනපට්ලාහස්ස. “සුවණ්ණදණ්ඩා වීතිපතන්ති වාමරා”ති (සු. නි. 693) එත්ථ චුත්තවාමරුක්ඛෙපො පන සබ්බනිත්ථියනිම්මදනස්ස. සෙනච්ඡත්තධාරණං අරහත්තවිමුත්තිවරවිමලසෙනච්ඡත්තපට්ලාහස්ස. සබ්බදිසානුච්චලාකනං සබ්බඤ්ඤානාවරණඤාණපට්ලාහස්ස. ආසහිවාචාභාසනං පන අප්පට්චත්තියවරධම්මචක්කපචත්තනස්ස

පුබ්බනිමිත්තං. තථා අයං භගවාපි ගතො. තඤ්චස්ස ගමනං තථං අහොසි අවිතථං තෙසංයෙව විසෙසාධිගමානං පුබ්බනිමිත්තභාවෙන. තෙනාහු පොරාණා –

“මුහුත්තජාතොව ගවම්පතී යථා, සමෙහි පාදෙහි ඵ්ඨි වසුන්ධරං;
සො වික්කමී සත්ත පදානි ගොතමො, සෙනඤ්ච ඡත්තං අනුධාරයුං
මරු.

“ගන්ත්වාන සො සත්ත පදානි ගොතමො, දිසා විලොකෙසි සමා
සමන්තතො;
අට්ඨභිගුපෙතං ගිරමබ්භදිරයි, සිහො යථා පබ්බතමුද්ධනිට්ඨිතො”ති.
(පටි. ම. අට්ඨ. 1.1.37; ඉතිවු. අට්ඨ. 38);

එවං තථා ගතොති තථාගතො.

අථ වා යථා පුරිමකා භගවන්තො, අයම්පි භගවා තථෙව තෙක්ඛම්මෙන
කාමච්ඡන්දං...පෙ.... පට්ඨමජ්ඣානෙන නිවරණෙ...පෙ....
අනිච්චානුපස්සනාය නිච්චසඤ්ඤං...පෙ.... අරහත්තමග්ගෙන සබ්බකිලෙසෙ
පහාය ගතො, එවම්පි තථා ගතොති තථාගතො.

කථං තථලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො? පථව්ධාතුයා
කක්ඛලත්තලක්ඛණං තථං අවිතථං, ආපොධාතුයා පග්ගරණලක්ඛණං,
තෙජොධාතුයා උණ්හත්තලක්ඛණං, වායොධාතුයා විත්ථම්භනලක්ඛණං,
ආකාසධාතුයා අසම්ඵුට්ඨලක්ඛණං, විඤ්ඤාණධාතුයා විජානනලක්ඛණං.

රූපස්ස රූප්පනලක්ඛණං, වෙදනාය වෙදයිතලක්ඛණං, සඤ්ඤාය
සඤ්ජානනලක්ඛණං, සඬබ්බරානං අභිසඬ්ඛරණලක්ඛණං, විඤ්ඤාණස්ස
විජානනලක්ඛණං.

චිත්තකස්ස අභිනිරොපනලක්ඛණං, විචාරස්ස අනුමජ්ජනලක්ඛණං, පිතියා
ඵරණලක්ඛණං, සුඛස්ස සාතලක්ඛණං, චිත්තෙකග්ගතාය අවික්ඛෙපලක්ඛණං,
එස්සස්ස ඵුසනලක්ඛණං.

සද්ධිත්ථියස්ස අධිමොක්ඛලක්ඛණං, වීරියිත්ථියස්ස පග්ගහලක්ඛණං,
සතිත්ථියස්ස උපට්ඨානලක්ඛණං, සමාධිත්ථියස්ස අවික්ඛෙපලක්ඛණං,
පඤ්ඤිත්ථියස්ස පජානනලක්ඛණං.

සද්ධාබලස්ස අස්සද්ධියෙ අකම්පියලක්ඛණං, වීරියබලස්ස කොසජ්ජෙ, සතිබලස්ස මුට්ඨස්සච්චෙ, සමාධිබලස්ස උද්ධච්චෙ, පඤ්ඤාබලස්ස අවිජ්ජාය අකම්පියලක්ඛණං.

සතිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උපට්ඨානලක්ඛණං, ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස පටිචයලක්ඛණං, වීරියසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස පග්ගහලක්ඛණං, ජිතිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස ඵරණලක්ඛණං, පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උපසමලක්ඛණං, සමාධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස අවික්ඛෙපලක්ඛණං, උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස පටිසඬ්ඛානලක්ඛණං.

සම්මාදිට්ඨියා දස්සනලක්ඛණං, සම්මාසඬ්ඛප්පස්ස අභිනිරොපනලක්ඛණං, සම්මාචාචාය පරිග්ගහලක්ඛණං, සම්මාකම්මන්තස්ස සමුට්ඨානලක්ඛණං, සම්මාආජීවස්ස වොදානලක්ඛණං, සම්මාචායාමස්ස පග්ගහලක්ඛණං, සම්මාසතියා උපට්ඨානලක්ඛණං, සම්මාසමාධිස්ස අවික්ඛෙපලක්ඛණං.

අවිජ්ජාය අඤ්ඤාණලක්ඛණං, සඬ්ඛාරානං චෙතනාලක්ඛණං, විඤ්ඤාණස්ස විජානනලක්ඛණං, නාමස්ස නමනලක්ඛණං, රූපස්ස රූප්පනලක්ඛණං, සලායතනස්ස ආයතනලක්ඛණං, ඵස්සස්ස චූසනලක්ඛණං, වෙදනාය වෙදයිතලක්ඛණං, තණ්හාය හෙතුලක්ඛණං, උපාදානස්ස ගහණලක්ඛණං, භවස්ස ආයුහනලක්ඛණං, ජාතියා නිබ්බත්තිලක්ඛණං, ජරාය ජීරණලක්ඛණං, මරණස්ස චුතිලක්ඛණං.

ධාතුනං සුඤ්ඤතලක්ඛණං, ආයතනානං ආයතනලක්ඛණං, සතිපට්ඨානානං උපට්ඨානලක්ඛණං, සම්මජ්ජධානානං පදහනලක්ඛණං, ඉද්ධිපාදානං ඉජ්ඣනලක්ඛණං, ඉන්ද්‍රියානං අධිපතිලක්ඛණං, බලානං අකම්පියලක්ඛණං, බොජ්ඣකඛිගානං නියානලක්ඛණං, මග්ගස්ස හෙතුලක්ඛණං.

සච්චානං තථලක්ඛණං, සමථස්ස අවික්ඛෙපලක්ඛණං, විපස්සනාය අනුපස්සනාලක්ඛණං, සමථවිපස්සනානං ඵකරසලක්ඛණං, යුගනද්ධානං අනතිවත්තනලක්ඛණං.

සීලවිසුද්ධියා සංවරණලක්ඛණං, චිත්තවිසුද්ධියා අවික්ඛෙපලක්ඛණං, දිට්ඨිවිසුද්ධියා දස්සනලක්ඛණං, බයෙ ඤාණස්ස සමුවිජෙදලක්ඛණං, අනුප්පාදෙ ඤාණස්ස පස්සද්ධිලක්ඛණං, ඡන්දස්ස මූලලක්ඛණං.

මනසිකාරස්ස සමුට්ඨානලක්ඛණං, ඵස්සස්ස සමොධානලක්ඛණං, වෙදනාය සමොසරණලක්ඛණං, සමාධිස්ස පමුඛලක්ඛණං, සතියා ආධිපතෙයාලක්ඛණං, පඤ්ඤාය තතුත්තරියලක්ඛණං, විමුත්තියා

සාරලක්ඛණං, අමනොගධස්ස නිබ්බානස්ස පරියොසානලක්ඛණං තථං අවිතථං, එතං තථලක්ඛණං ඤාණගතියා ආගතො අවිරජ්ඣිත්වා පත්තො අනුප්පත්තොති තථාගතො. එවං තථලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො.

කථං තථධම්මෙ යාථාවතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො? තථධම්මා නාම චත්තාරි අරියසච්චානි. යථාහ –

“චත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි. කතමානි චත්තාරි? ‘ඉදං දුක්ඛ’න්ති, භික්ඛවෙ, තථමෙතං අවිතථමෙතං අනඤ්ඤථමෙතං”න්ති විත්ථාරො (සං. නි. 5.1090).

තානි ව භගවා අභිසම්බුද්ධොති තථානං අභිසම්බුද්ධත්තා තථාගතොති වුච්චති. අභිසම්බුද්ධත්ථො හි එත්ථ ගතසද්දො.

අපි ව ජරාමරණස්ස ජාතිපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨො තථො අවිතථො අනඤ්ඤථො...පෙ.... සඬ්ඛාරානං අවිජ්ජාපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨො තථො අවිතථො අනඤ්ඤථො. තථා අවිජ්ජාය සඬ්ඛාරානං පච්චයට්ඨො...පෙ.... ජාතියා ජරාමරණස්ස පච්චයට්ඨො තථො අවිතථො අනඤ්ඤථො. තං සබ්බං භගවා අභිසම්බුද්ධො, තස්සාපි තථානං අභිසම්බුද්ධත්තා තථාගතො. එවං තථධම්මෙ යාථාවතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො.

කථං තථදස්සිත්තාය තථාගතො? භගවා යං සදෙවකෙ ලොකෙ...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය පජාය අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං චක්ඛුද්ධාරෙ ආපාථං ආගච්ඡන්තං රූපාරම්මණං නාම අත්ථි, තං සබ්බාකාරෙන ජානාති පස්සති. එවං ජානතා පස්සතා ව තෙන තං ඉට්ඨානිට්ඨාදිවසෙන වා දිට්ඨසුතමුතවිඤ්ඤාතෙසු ලබ්භමානකපදවසෙන වා “කතමං තං රූපං රූපායතනං? යං රූපං චතුත්තං මහාභූතානං උපාදාය වණ්ණනිභා සනිදස්සනං සප්පට්ඨං නිලං පිතක”න්තිආදිනා (ධ. ස. 616) නයෙන අනෙකෙහි නාමෙහි තෙරසහි වාරෙහි ද්විපඤ්ඤාසාය නයෙහි විභජ්ජමානං තථමෙව භොති, විතථං නත්ථි. එස නයො සොතද්ධාරාදීසු ආපාථමාගච්ඡන්තෙසු සද්දාදීසු. චුත්තම්පි වෙතං භගවතා –

“යං, භික්ඛවෙ, සදෙවකස්ස ලොකස්ස...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය පජාය දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාතං පත්තං පරියෙසිතං අනුච්චරිතං මනසා, තමහං ජානාමි...පෙ.... තමහං අබ්භඤ්ඤාසිං. තං තථාගතස්ස විදිතං, තං තථාගතො න උපට්ඨාසි”ති (අ. නි. 4.24).

එවං තථදස්සිතාය තථාගතො. තත්ථ තථදස්සිඅත්ථෙ තථාගතොති පදසම්භවො වෙදිතබ්බො.

කථං තථවාදිතාය තථාගතො? යං රත්තිං භගවා බොධිමණ්ඩෙ අපරාජිතපල්ලඬිකෙ නිසින්නො චතුත්තං මාරානං මත්ථකං මද්දිත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො, යඤ්ච රත්තිං යමකසාලානමන්තරෙ අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායී, එත්ථත්තරෙ පඤ්චවත්තාලීසවස්සපරිමාණෙ කාලෙ පට්ඨමබොධියම්පි මජ්ඣිමබොධියම්පි පච්ඡිමබොධියම්පි යං භගවතා භාසිතං සුත්තං ගෙයාං...පෙ.... වෙදල්ලං. සබ්බං තං අත්ථතො ඛ්‍යාඤ්ජනතො ච අනුපවජ්ජං අනුනමනධිකං සබ්බාකාරපරිපුණ්ණං රාගමදනිම්මදනං දොසමොහමදනිම්මදනං, නත්ථී තත්ථ වාලග්ගමත්තම්පි පක්ඛලිතං, සබ්බං තං එකමුද්දිකාය ලඤ්ජිතං විය, එකනාළියා මිතං විය, එකතුලාය තුලිතං විය ච තථමෙව හොති අවිතථං අනඤ්ඤථං. යථාහ -

“යඤ්ච, චුන්ද, රත්තිං තථාගතො අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣති, යඤ්ච රත්තිං අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායති, යං එතස්මිං අත්තරෙ භාසති ලපති නිද්දිසති, සබ්බං තං තථෙව හොති නො අඤ්ඤථා, තස්මා ‘තථාගතො’ති වුච්චති”ති (දී. නි. 3.188).

ගදඅත්ථො හි එත්ථ ගතසද්දො. එවං තථවාදිතාය තථාගතො.

අපි ච ආගදනං ආගදො, වචනන්ති අත්ථො. තථො අවිපරිතො ආගදො අස්සාති දකාරස්ස තකාරං කත්වා තථාගතොති එවමෙතස්මිං අත්ථෙ පදසිද්ධි වෙදිතබ්බො.

කථං තථාකාරිතාය තථාගතො? භගවතො හි වාචාය කායො අනුලොමෙති, කායස්සාපි වාචා. තස්මා යථාවාදී තථාකාරී, යථාකාරී තථාවාදී ච හොති. එවංභූතස්ස වස්ස යථා වාචා, කායොපි තථා ගතො පවත්තොති අත්ථො. යථා ච කායො, වාචාපි තථා ගතා පවත්තාති තථාගතො. තෙනෙවාහ - “යථාවාදී, භික්ඛවෙ, තථාගතො තථාකාරී, යථාකාරී තථාවාදී. ඉති යථාවාදී තථාකාරී, යථාකාරී තථාවාදී. ‘තස්මා තථාගතො’ති වුච්චති”ති (අ. නි. 4.23). එවං තථාකාරිතාය තථාගතො.

කථං අභිභවනට්ඨෙත තථාගතො? උපරි භවග්ගං හෙට්ඨා අවිචිං පරියන්තං කත්වා තිරියං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු සබ්බසත්තෙ අභිභවති සීලෙන සමාධිනා පඤ්ඤාය විමුත්තියා විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනෙන, න තස්ස තුලා වා

පමාණං වා අත්ථී, අථ ඛො අතුලො අප්පමෙය්‍යො අනුත්තරො රාජාතිරාජා දෙවානං අතිදෙවො සක්කානං අතිසක්කො බ්‍රහ්මානං අතිබ්‍රහ්මා. තෙනාහ -

“සදෙවකෙ, භික්ඛවෙ, ලොකෙ...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය පජාය තථාගතො අභිභූ අනභිභූතො අඤ්ඤදත්ථුදසො වසවත්තී, තස්මා ‘තථාගතො’ති වුච්චතී”ති (අ. නි. 4.23).

තත්ථෙවං පදසිද්ධි වෙදිතඛිබ්බා - අගදො විය අගදො. කො පනෙස? දෙසනාවිලාසො වෙච පුඤ්ඤස්සයො ව. තෙන හෙස මහානුභාවො භිසක්කො දිබ්බාගදෙන සප්පෙ විය සබ්බපරප්පවාදිනො සදෙවකඤ්ච ලොකං අභිභවති. ඉති සබ්බලොකාභිභවතෙ තථො අවිපරිතො දෙසනාවිලාසමයො වෙච පුඤ්ඤමයො ව අගදො අස්සාති දකාරස්ස තකාරං කත්වා තථාගතොති වෙදිතඛිබ්බො. එවං අභිභවනට්ඨෙත තථාගතො.

අපි ව තථාය ගතොතිපි තථාගතො, තථං ගතොතිපි තථාගතො. ගතොති අවගතො, අතීතො පත්තො පටිපන්නොති අත්ථො. තත්ථ සකලං ලොකං තීරණපරිඤ්ඤාය තථාය ගතො අවගතොති තථාගතො, ලොකසමුදයං පහානපරිඤ්ඤාය තථාය ගතො අතීතොති තථාගතො, ලොකනිරොධං සච්ඡිකිරියාය තථාය ගතො පත්තොති තථාගතො, ලොකනිරොධගාමිනිං පටිපදං තථං ගතො පටිපන්නොති තථාගතො. තෙන යං චුත්තං භගවතා -

“ලොකො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකස්මා තථාගතො විසංයුත්තො. ලොකසමුදයො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකසමුදයො තථාගතස්ස පභීතො. ලොකනිරොධො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකනිරොධො තථාගතස්ස සච්ඡිකතො. ලොකනිරොධගාමිනී පටිපදා, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධා, ලොකනිරොධගාමිනී පටිපදා තථාගතස්ස භාවිතා. යං, භික්ඛවෙ, සදෙවකස්ස ලොකස්ස...පෙ.... අනුච්චරිතං මනසා, සබ්බං තං තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධං. තස්මා ‘තථාගතො’ති වුච්චතී”ති (අ. නි. 4.23).

තස්ස එවමිපි අත්ථො වෙදිතඛිබ්බො. ඉදමිපි ව තථාගතස්ස තථාගතභාවදීපෙන මුඛමත්තමෙව. සබ්බාකාරෙන පන තථාගතොව තථාගතස්ස තථාගතභාවං වණ්ණෙය්‍යා. යස්මා පන සබ්බබුද්ධා තථාගතගුණෙනාපි සමසමා, තස්මා සබ්බෙසං වසෙන “තථාගතා”ති ආහ.

අරහත්තොති කිලෙසෙහි ආරකත්තා, අරීනං අරානඤ්ච හතත්තා, පච්චයාදීනං අරහත්තා, පාපකරණ රහාභාවා තථාගතො අරහං. ආරකා හි සො

සබ්බකිලෙසෙහි සුචිදුරවිදුරෙ යිතො මග්ගෙන සවාසනානං කිලෙසානං විද්ධංසිත්තාති ආරකත්තා අරහං.

“සො තතො ආරකා නාම, යස්ස යෙනාසමඬිගිතා;
අසමඬිගී ච දොසෙහි, නාටො තෙනාරහං මතො”.

තෙ වානෙන කිලෙසාරයො මග්ගෙන භතාති අරීනං භත්තාපි අරහං.

“යස්මා රාගාදිසඬ්ඛාතා, සබ්බෙපි අරයො භතා;
පඤ්ඤාසත්ථෙන නාටෙන, තස්මාපි අරහං මතො”.

යඤ්චෙනං අවිජ්ජාභවතණ්හාමයනාහිං පුඤ්ඤාදිඅභිසඬ්ඛාරානං ජරාමරණනෙමිං ආසවසමුදයමයෙන අක්ඛෙන විජ්ඣිත්වා තිභවරට්ඨ සමායොජිතං අනාදිකාලජ්ජවත්තං සංසාරචක්කං, තස්සානෙන බොධිමණ්ඩෙ විරියපාදෙහි සීලපථවියං පතිට්ඨාය සද්ධාභත්ථෙන කම්මක්ඛයකරං ඤාණඵරසුං ගහෙත්වා සබ්බෙ අරා භතාති අරහං.

“අරා සංසාරචක්කස්ස, භතා ඤාණාසිනා යතො;
ලොකනාටෙන තෙනෙස, ‘අරහ’න්ති පවුච්චති”.

අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යත්තා ච වීචරාදිපච්චයෙ අරහති පුජාවිසෙසඤ්ච, තෙනෙව ච උජ්ජන්තෙ තථාගතෙ යෙ කෙචි මහෙසක්ඛා දෙවමනුස්සා, න තෙ අඤ්ඤත්ථ පූජං කරොන්ති. තථා හි බ්‍රහ්මා සහම්පති සිනෙරුමත්තෙන රතනදාමෙන තථාගතං පූජෙසි, යථාබලඤ්ච අඤ්ඤෙ දෙවා ච මනුස්සා ච බිම්බිසාරකොසලරාජාදයො. පරිනිබ්බූතමපි ච භගවත්තං උද්දිස්ස ඡන්තවුතිකොට්ඨනං විස්සජ්ජෙත්වා අසොකමහාරාජා සකලජම්බුදීපෙ චතුරාසිතිවිහාරසහස්සාති පතිට්ඨාපෙසි. කො පන වාදො අඤ්ඤෙසං පුජාවිසෙසානන්ති පච්චයාදීනං අරහත්තාපි අරහං.

“පුජාවිසෙසං සහ පච්චයෙහි, යස්මා අයං අරහති ලොකනාටො;
අත්ථානුරූපං අරහන්ති ලොකෙ, තස්මා ජිනො අරහති නාමමෙතං”.

යථා ච ලොකෙ යෙ කෙචි පණ්ඩිතමානිනො බාලා අසිලොකභයෙන රහො පාපං කරොන්ති, ඵවමෙස න කදාචි පාපං කරොතිති පාපකරණෙ රහාභාවතොපි අරහං.

“යස්මා නත්ථී රහො නාම, පාපකම්මෙසු තාදිනො;
රහාභාවෙන තෙනෙස, අරහං ඉති විස්සුතො”.

එවං සබ්බථාපි -

“ආරකත්තා හතත්තා ව, කිලෙසාරීන සො මුනි;
හතසංසාරචක්කාරො, පච්චයාදීන වාරහො;
න රහො කරොති පාපානි, අරහං තෙන වුච්චතී”ති.

යස්මා පන සබ්බෙ බුද්ධා අරහත්තගුණනාපි සමසමා, තස්මා සබ්බෙසම්පි වසෙන “අරහත්තො”ති ආහ. සම්මාසම්බුද්ධාති සම්මා සාමඤ්ච සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධො. තථා හෙස සබ්බධම්මෙ සම්මාසම්බුද්ධො, අභිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මෙ අභිඤ්ඤෙය්‍යානො, පරිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මෙ පරිඤ්ඤෙය්‍යානො, පහාතබ්බෙ ධම්මෙ පහාතබ්බෙතො, සච්ඡිකාතබ්බෙ ධම්මෙ සච්ඡිකාතබ්බෙතො, භාවෙනබ්බෙ ධම්මෙ භාවෙනබ්බෙතො. තෙනෙවාහ -

“අභිඤ්ඤෙය්‍යං අභිඤ්ඤාතං, භාවෙනබ්බඤ්ච භාවිතං;
පහාතබ්බං පහීනං මෙ, තස්මා බුද්ධොස්මි බ්‍රාහ්මණා”ති. (සු. නි. 563; ම. නි. 2.399);

අථ වා චක්ඛු දුක්ඛසච්චං, තස්ස මූලකාරණභාවෙන සමුට්ඨාපිකා පුරිමතණ්හා සමුදයසච්චං, උභින්නං අප්පචත්ති නිරොධසච්චං, නිරොධපජානනා පටිපදා මග්ගසච්චත්ති එවං එකෙකපදුද්ධාරෙනාපි සබ්බධම්මෙ සම්මා සාමඤ්ච බුද්ධො. එස නයො සොතසානප්චිහාකායමනෙසු. එතෙනෙව ව නයෙන රූපාදීනි ඡ ආයතනානි, චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදෙයො ඡ විඤ්ඤාණකායා, චක්ඛුසම්ඵස්සාදෙයො ඡ ඵස්සා, චක්ඛුසම්ඵස්සජා වෙදනාදෙයො ඡ වෙදනා, රූපසඤ්ඤාදෙයො ඡ සඤ්ඤා, රූපසඤ්චෙනනාදෙයො ඡ චෙනනා, රූපතණ්හාදෙයො ඡ තණ්හාකායා, රූපචිතක්කාදෙයො ඡ චිතක්කා, රූපචිචාරාදෙයො ඡ චිචාරා, රූපක්ඛන්ධාදෙයො පඤ්චක්ඛන්ධා, දස කසිණානි, දස අනුස්සතිගො, උද්ධුමාතකසඤ්ඤාදිවසෙන දස සඤ්ඤා, කෙසාදෙයො ද්වන්තිංසාකාරා, ද්වාදසායතනානි, අට්ඨාරස ධාතුගො, කාමහවාදෙයො නව හවා, පට්ඨාදීනි චත්තාරි ඤානානි, මෙත්තාභාවනාදෙයො චතස්සො අප්පමඤ්ඤාදෙයො, චතස්සො අරූපසමාපත්තිගො, පටිලොමනො ජරාමරණාදීනි, අනුලොමනො අවිජ්ජාදීනි පටිච්චසමුප්පාදඬගානි ව යොජෙතබ්බානි.

තත්‍රායං එකපදෙයාජනා - ජරාමරණං දුක්ඛසච්චං, ජාති සමුදයසච්චං, උභින්නං නිස්සරණං නිරොධසච්චං, නිරොධපජානනා පටිපදා මග්ගසච්චත්ති එවං එකෙකපදුද්ධාරෙන සබ්බධම්මෙ සම්මා සාමඤ්ච බුද්ධො අනුබුද්ධො පටිච්චිද්ධො. යං වා පන කිඤ්චි අත්ථි නෙය්‍යං නාම, සබ්බස්ස සම්මා සම්බුද්ධත්තා විමොක්ඛත්තිකඤ්ඤාණවසෙන සම්මාසම්බුද්ධො. තෙසං පන

විභාගො උපරි ආවි භවිස්සති. යස්මා පන සබ්බබුද්ධා සම්මාසම්බුද්ධගුණෙනාපි සමසමා, තස්මා සබ්බෙසමපි වසෙන “සම්මාසම්බුද්ධා”ති ආහ.

මොනෙනාති කාමඤ්ඤි මොනෙයාපට්පදාසඬ්ඛාතෙන මග්ගඤ්ඤාණමොනෙන මුනි නාම හොති, ඉධ පන තුණ්හිභාවං සන්ධාය “න මොනෙනා”ති චුත්තං. මුළුභරුපොති තුව්ඡරුපො. අවිද්දසුති අවිඤ්ඤු. එවරුපො හි තුණ්හිභුතොපි මුනි නාම න හොති. අථ වා මොනෙයාමුනි නාම න හොති, තුව්ඡභාවො ච පන අඤ්ඤාණි ච හොතිති අත්ථො. යො ච තුලංච පග්ගස්භාති යථා හි තුලං ගහෙත්වා යිතො අතිරෙකං වෙ හොති, හරති, උභං වෙ හොති, පක්ඛිපති; එවමෙව සො අතිරෙකං හරන්තො විය පාපං හරති පරිවජ්ජෙති, උභංකෙ පක්ඛිපන්තො විය කුසලං පරිපුරෙති. එවඤ්ච පන කරොන්තො සීලසමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තිවිමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනසඬ්ඛාතං වරං උත්තමමෙව ආදාය පාපානි අකුසලකම්මානි පරිවජ්ජෙති ස මුනි නාමාති අත්ථො. තෙන සො මුනීති කස්මා පන සො මුනීති වෙ? යං හෙට්ඨා චුත්තකාරණං, තෙන සො මුනීති අත්ථො. යො මුනාති උභො ලොකෙති යො පුග්ගලො ඉමස්මිං ඛන්ධාදිලොකෙ තුලං ආරොපෙත්වා මිනන්තො විය “ඉමෙ අජ්ඣත්තිකා ඛන්ධා, ඉමෙ බාහිරා”තිආදිනා නයෙන ඉමෙ උභො අත්ථෙ මුනාති. මුනි තෙන පච්චිචතීති තෙන පන කාරණෙන “මුනි”ති ච්චිචතියෙවාති අත්ථො.

අසතඤ්ඤාති ගාථාය අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – ය්වායං අකුසලකුසලජ්ජහෙදො, අසතඤ්ච සතඤ්ච ධම්මො, තං “අජ්ඣත්තං ඛනිද්ධා”ති ඉමස්මිං සබ්බලොකෙ පට්ඨයඤ්ඤාණෙන අසතඤ්ච සතඤ්ච ඤත්වා ධම්මං. තස්ස ඤාතත්තා එව, රාගාදිහෙදතො සත්තවිධං සඬ්ඛං තණ්හාදිට්ඨිහෙදතො දුට්ඨං ජාලඤ්ච අතිච්ච අතික්කමිත්වා යිතො, සො තෙන මොනසඬ්ඛාතෙන පට්ඨයඤ්ඤාණෙන සමන්තාගතත්තා මුනි. දෙවමනුස්සෙහි පූජිතොති ඉදං පනස්ස ථුතිච්චනං. සො හි ඛිණාසවමුනිත්තා දෙවමනුස්සානං පූජාරහො හොති, තස්මා එවං චුත්තොති.

සල්ලන්ති මූලපදං. සත්ත සල්ලානීති ගණනපරිච්ඡෙදො. රාගසල්ලන්ති රඤ්ජනට්ඨෙන රාගො ච පිළාජනකතාය අන්තොතුදනතාය දුන්නිහරණතාය සල්ලඤ්චාති රාගසල්ලං. දොසසල්ලාදීසුපි එසෙව නයො. අබ්බුළුභසල්ලොති මූලපදං. අබ්බහිතසල්ලොති නිහටසල්ලො. උද්ධතසල්ලොති උද්ධං හටසල්ලො උද්ධරිතසල්ලො. සමුද්ධතසල්ලොති උපසග්ගවසෙන චුත්තො. උප්පාටිතසල්ලොති ලුඤ්චිතසල්ලො. සමුප්පාටිතසල්ලොති උපසග්ගවසෙනෙව.

සක්කව්වකාරීති දානාදීනං කුසලධම්මානං භාවනාය පුග්ගලස්ස වා දෙයාධම්මස්ස වා සක්කව්වකරණවසෙන සක්කව්වකාරී. සත්තභාවකරණෙන සාතව්වකාරී. අට්ඨිතකරණෙන අට්ඨිතකාරී. යථා නාම කකණ්ටකො ථොකං ගන්ත්වා ථොකං තිට්ඨති, න නිරන්තරං ගච්ඡති; එවමෙව යො පුග්ගලො එකදිවසං දානං දත්වා පූජං වා කත්වා ධම්මං වා සුත්වා සමණධම්මං වා කත්වා පුන චිරස්සං කරොති, තං න නිරන්තරං පවත්තෙති. සො ‘අසාතව්වකාරී, අනට්ඨිතකාරී’ති වුච්චති. අයං එවං න කරොතීති අට්ඨිතකාරී. අනොලීනවුත්තිකොති නිරන්තරකරණසඬ්ඛාතස්ස විජ්ජාරස්ස භාවෙන න ලීනවුත්තිකොති අනොලීනවුත්තිකො. අනික්ඛිත්තච්ඡන්දොති කුසලකරණෙ විරියච්ඡන්දස්ස අනික්ඛිත්තභාවෙන අනික්ඛිත්තච්ඡන්දො. අනික්ඛිත්තධුරොති විරියධුරස්ස අනොරොපනෙන අනික්ඛිත්තධුරො, අනොසක්කිතමානසොති අත්ථො. යො තත්ථ ඡන්දො ව වායාමො වාති යො තෙසු කුසලධම්මෙසු කත්තුකමානාධම්මච්ඡන්දො ව පයත්තසඬ්ඛාතො වායාමො ව. උස්සහනවසෙන උස්සාහො ව. අධිමත්තුස්සහනවසෙන උස්සොළ්භී ව. වායාමො වෙසො පාරං ගමනට්ඨෙන. උස්සාහො වෙසො පුබ්බඬ්ඛගමනට්ඨෙන. උස්සොළ්භී වෙසො අධිමත්තට්ඨෙන. අප්පට්ඨානි වාති අනිවත්තනා ව. සති ව සම්පජ්ඣන්ති සරතීති සති. සම්පජානාතීති සම්පජ්ඣන්ති, සමන්තතො පකාරෙහි ජානාතීති අත්ථො. සාත්ථකසම්පජ්ඣන්ති සප්පායසම්පජ්ඣන්ති ගොචරසම්පජ්ඣන්ති අසම්මොහසම්පජ්ඣන්ති ඉමස්ස සම්පජානස්ස වසෙන හෙදො වෙදිතබ්බො. ආතප්පන්ති කිලෙසතාපනවීරියං. පධානන්ති උත්තමවීරියං. අධිට්ඨානන්ති කුසලකරණෙ පතිට්ඨාභාවො. අනුයොගොති අනුයුක්ඡනං. අප්පමාදොති නප්පමජ්ජනං, සතියා අවිජ්ජවාසො.

ඉමං ලොකං නාසීසතීති මූලපදං. සකත්තභාවන්ති අත්තනො අත්තභාවං. පරත්තභාවන්ති පරලොකෙ අත්තභාවං. සකරුපවෙදනාදයො අත්තනො පඤ්චක්ඛන්තො, පරරුපවෙදනාදයො ව පරලොකෙ පඤ්චක්ඛන්තො. කාමධාතුන්ති කාමහවං. රූපධාතුන්ති රූපහවං. අරුපධාතුන්ති අරුපහවං. පුන රූපාරූපවසෙන දුකං දස්සෙතුං කාමධාතුං රූපධාතුං එකං කත්වා, අරුපධාතුං එකං කත්වා වුත්තං. ගතිං වාති පතිට්ඨානවසෙන පඤ්චගති වුත්තා. උපපත්තිං වාති නිබ්බත්තිවසෙන චතුරයොති වුත්තා. පටිසන්ධිං වාති තිණ්ණං භවානං සට්ඨන්තවසෙන පටිසන්ධි වුත්තා. භවං වාති කම්මභවවසෙන. සංසාරං වාති ඛන්ධාදීනං අබ්බොච්ඡින්නවසෙන. වට්ටං වාති තෙභුමකවට්ටං නාසීසතීති.

සද්ධම්මජ්ජප්පොතිකාය මහානිද්දෙසට්ඨකථාය

ගුහට්ඨකසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. දුට්ඨට්ඨකසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

15. දුට්ඨට්ඨකෙ පයමගාථායං තාව තත්ථ වදන්තීති භගවන්තං භික්ඛුසඬ්ඨසඤ්ච උපවදන්ති. දුට්ඨමනාපි එකෙ, අපොපි වෙ සච්චමනාති එකච්චෙ දුට්ඨචිත්තා, එකච්චෙ තථසඤ්ඤිනොපි හුත්වා තිත්ථියා තුට්ඨචිත්තා, යෙ තෙසං සුත්වා සද්දහිංසු, තෙ සච්චමනාති අධිප්පායො. වාදඤ්ච ජාතන්ති එතං අක්කොසවාදං උප්පන්නං. මුනි නො උපෙතීති අකාරකතාය ව අකුප්පනතාය ව බුද්ධමුනි න උපෙති. තස්මා මුනී නත්ථි බිලො කුහිඤ්චිති තෙන කාරණෙන අයං මුනි, රාගාදිබිලෙහි නත්ථි බිලො කුහිඤ්චිති වෙදිතබ්බො.

දුට්ඨමනාති උප්පන්නෙන ධොසෙහි දුෂිතචිත්තා. විරුද්ධමනාති තෙහි කිලෙසෙහි කුසලස්ස ද්වාරං අදත්වා ආවරිතචිත්තා. පටිවිරුද්ධමනාති උපසග්ගවසෙන පදං වඬ්ඨිතං. ආහතමනාති පටිසෙන ආහතං චිත්තං එතෙසන්ති ආහතමනා. පච්චාහතමනාති උපසග්ගවසෙනෙව. ආසාතිතමනාති විහිංසාවසෙන ආසාතිතං මනං එතෙසන්ති ආසාතිතමනා. පච්චාසාතිතමනාති උපසග්ගවසෙනෙව. අථ වා “කොධවසෙන දුට්ඨමනා, උපනාහවසෙන පදුට්ඨමනා, මක්ඛවසෙන විරුද්ධමනා, පළාසවසෙන පටිවිරුද්ධමනා, දොසවසෙන ආහතපච්චාහතමනා, ඛ්‍යාපාදවසෙන ආසාතිතපච්චාසාතිතමනා. පච්චයානං අලාභෙන දුට්ඨමනා පදුට්ඨමනා, අයසෙන විරුද්ධමනා පටිවිරුද්ධමනා, ගරභෙන ආහතපච්චාහතමනා, දුක්ඛවෙදනාසමඬ්ඨිභාවෙන ආසාතිතපච්චාසාතිතමනා”ති එවමාදිනා නයෙන එකෙ වණ්ණයන්ති. උපවදන්තීති ගරහං උප්පාදෙන්ති. අභූතෙනාති අසංවිජ්ජමානෙන.

සද්දහන්තාති පසාදවසෙන සද්ධං උප්පාදෙන්තා. ඔකප්පෙන්තාති ගුණවසෙන ඔතරිත්වා අවකප්පයන්තා. අධිමුච්චන්තාති සමපසාදනවසෙන සන්තිට්ඨානං කත්වා තෙසං කථං අධිවාසෙන්තා. සච්චමනාති තච්ඡමනා. සච්චසඤ්ඤිනොති තච්ඡසඤ්ඤිනො. තථමනාති අවිපරිතමනා. භූතමනාති භූතත්ථමනා. යාථාවමනාති නිච්චලමනා. අවිපරිතමනාති නිච්ඡයමනා. තත්ථ “සච්චමනා සච්චසඤ්ඤිනො”ති සච්චවාදිගුණං, “තථමනා තථසඤ්ඤිනො”ති සච්චසද්ධාගුණං, “භූතමනා භූතසඤ්ඤිනො”ති ධීතගුණං, “යාථාවමනා යාථාවසඤ්ඤිනො”ති පච්චයිකගුණං, “අවිපරිතමනා අවිපරිතසඤ්ඤිනො”ති අවිසංවාදගුණං කථිතන්ති ඤාතබ්බං.

පරතොසොසාති අඤ්ඤෙසං සන්තිකා උප්පන්නසද්දො. අක්කොසොති ජාතිආදීසු දසසු අක්කොසෙසු අඤ්ඤතරො. යො වාදං උපෙතීති යො පුග්ගලො උපවාදං උපගච්ඡති. කාරකො වාති කතදොසො වා. කාරකතායාති දොසස්ස

කතභාවෙන වුවවමානොති කථියමානො. උපවදියමානොති දොසං උපවජ්ජමානො. කුප්පතීති කොපං කරොති.

බිලජාතතාපි නත්ථිති චිත්තඛන්ධභාවචිත්තකවචරභාවසඬ්ඛාතං පටිසබ්බලං ජාතං අස්සාති බිලජාතො, තස්ස භාවො බිලජාතතා, තාපි නත්ථි න සන්ති. පඤ්චපි වෙතොබ්බලාති කාමෙ අවිතරාගො, කායෙ අවිතරාගො, රූපෙ අවිතරාගො, යාවදත්ථං උදරාවදෙහකං භුඤ්ජිත්වා සෙය්‍යසුඛං පස්සසුඛං මිද්ධසුඛං අනුයුත්තො විහරති, අඤ්ඤතරං දෙවනිකායං පණ්ඩාය බ්‍රහ්මචරියං වරති “ඉමිනාහං සිලෙන වා වතෙන වා තපෙන වා බ්‍රහ්මචරියෙන වා දෙවො වා භවිස්සාමි, දෙවඤ්ඤතරො වා”ති (ම. නි. 1.186) එවරූපා පඤ්චපි චිත්තස්ස ඛන්ධභාවකවචරභාවසඬ්ඛාතා වෙතොබ්බලා නත්ථි.

16. ඉමඤ්ච ගාථං වත්වා භගවා ආනන්දත්ථෙරො පුච්ඡි – “එවං බුංසෙත්වා වම්භෙත්වා වුවවමානා භික්ඛු, ආනන්ද, කිං වදන්ති”ති, “න කිඤ්චි භගවා”ති. “න, ආනන්ද, ‘අහං සිලවා’ති සබ්බත්ථ තුණ්හි භවිතබ්බං. ලොකෙ හි නාභාසමානං ජානන්ති, මිස්සං බාලෙහි පණ්ඩිත”න්ති (සං. නි. 2.241) වත්වා “භික්ඛු, ආනන්ද, තෙ මනුස්සෙ එවං පටිච්චාදෙන්තු”ති ධම්මදෙසනත්ථාය “අභුතවාදී නිරයං උපෙති”ති (ධ. ප. 306; උදා. 38; ඉතිවු. 48; සු. නි. 666) ඉමං ගාථං අභාසි. ථෙරො තං උග්ගහෙත්වා භික්ඛු ආහ – “මනුස්සා තුම්භෙහි ඉමාය ගාථාය පටිච්චාදෙතබ්බා”ති. භික්ඛු තථා අකංසු. පණ්ඩිතමනුස්සා තුණ්හි අගෙසුං. රාජාපි රාජපුරිසෙ සබ්බත්ථ පෙසෙත්වා යෙසං ධුත්තානං ලඤ්ජං දත්වා තිත්ථියා තං මාරාපෙසුං, තෙ ගහෙත්වා නිග්ගස්භ තං පවත්තිං ඤාත්වා තිත්ථියෙ පරිභාසි. මනුස්සාපි තිත්ථියෙ දිස්වා ලෙඬ්ඬුනා භනන්ති, පංසුනා ඔකිරන්ති “භගවතො අයසං උජ්ජාදෙසු”න්ති. ආනන්දත්ථෙරො තං දිස්වා භගවතො ආරොචෙසි, භගවා ථෙරස්ස ඉමං ගාථමභාසි “සකඤ්චි දිට්ඨිං...පෙ.... වදෙය්‍යා”ති.

තස්ස අත්ථො – යායං දිට්ඨි තිත්ථියජනස්ස “සුන්දරිං මාරෙත්වා සමණානං සක්‍යපුත්තියානං අවණ්ණං පකාසෙත්වා එතෙනුපායෙන ලද්ධං සක්කාරං සාදිශිස්සාමා”ති සො තං දිට්ඨිං කථං අතික්කමෙය්‍ය? අථ ඛො සො අයසො තමෙව තිත්ථියජනං පච්චාගතො තං දිට්ඨිං අච්චෙතුං අසක්කොන්තං. යො වා සස්සතාදිවාදී, සොපි සකං දිට්ඨිං කථමච්චයෙය්‍ය, තෙන දිට්ඨිජන්දෙන අනුනිතො තාය ව දිට්ඨිරූචියා නිව්චියො, අපි ව ඛො පන සයං සමත්තානි පකුබ්බමානො අත්තනාව පරිපුණ්ණානි තානි දිට්ඨිගතානි කරොන්තො යථා ජානෙය්‍ය, තථෙව වදෙය්‍යාති.

අවණ්ණං පකාසයිත්වාති අගුණං පාකටං කත්වා. සක්කාරන්ති චතුන්නං පච්චයානං සක්කච්චකරණං. සම්මානන්ති චිත්තෙන බහුමානනං. පච්චාහරිස්සාමාති එතං ලාභාදිං නිබ්බත්තෙස්සාම. එවංදිට්ඨිකාති එවංලද්ධිකා. යථා තං “ලාභාදිං නිබ්බත්තෙස්සාම”ති එවං අයං ලද්ධි තෙසං අත්ථි, තථා “අත්ථි මෙ චුත්තජපකාරො ධම්මො”ති එතෙසං බමති වෙච රුච්චති ච, එවංසභාවමෙච වා තෙසං චිත්තං “අත්ථි මෙ චිත්ත”න්ති. තදා තෙසං දිට්ඨි වා, දිට්ඨියා සහ බන්ති වා, දිට්ඨිබන්තීහි සද්ධිං රුචි වා, දිට්ඨිබන්තිරුචීහි සද්ධිං ලද්ධි වා, දිට්ඨිබන්තිරුචිලද්ධිහි සද්ධිං අජ්ඣාසයො වා, දිට්ඨිබන්තිරුචිලද්ධිඅජ්ඣාසයෙහි සද්ධිං අධිජ්ජායො වා භොතීති දස්සෙන්නො “එවංදිට්ඨිකා...පෙ.... එවංඅධිජ්ජායා”ති ආහ. සකං දිට්ඨින්ති අත්තනො දස්සනං. සකං බන්තින්ති අත්තනො සහනං. සකං රුචින්ති අත්තනො රුචිං. සකං ලද්ධින්ති අත්තනො ලද්ධිං. සකං අජ්ඣාසයන්ති අත්තනො අජ්ඣාසයං. සකං අධිජ්ජායන්ති අත්තනො භාවං. අතික්කම්මුන්ති සමතික්කම්මු. අථ බො ස්වෙච අයසොති සො එච අයසො එකංසෙන. තෙ පච්චාගතොති තෙසං පතිආගතො. තෙති සාමීඅත්ථෙ උපයොගවචනං.

අථ වාති අත්ථන්තරදස්සනං. සස්සතොති නිච්චො ධූවො. ලොකොති අත්තභාවො. ඉදමෙච සච්චං, මොසමඤ්ඤන්ති ඉදං එච තච්ඡං තථං, අඤ්ඤං තුච්ඡං. සමත්තාති සම්පුණ්ණා. සමාදින්නාති සම්මා ආදින්නා. ගහිතාති උපගන්ත්වා ගහිතා.

පරාමට්ඨාති සබ්බාකාරෙන පරාමසිත්වා ගහිතා. අහිනිච්චියාති විසෙසෙන ලද්ධජපතිට්ඨා. අසස්සතොති චුත්තච්චරියායෙන වෙදිතබ්බො.

අත්තවාති සඅත්තො. අනන්තවාති වුද්ධිඅනන්තවා. තං ජීවන්ති සො ජීවො, ලිඬිගච්ඡල්ලාසො කතො. ජීවොති ච අත්තායෙච. තථාගතොති සත්තො, “අරහ”න්ති එකෙ. පරං මරණාති මරණතො උද්ධං, පරලොකෙති අත්ථො. න භොති තථාගතො පරං මරණාති මරණතො උද්ධං න භොති. භොති ච න ච භොති තථාගතො පරං මරණාති මරණතො උද්ධං භොති ච න භොති ච. නෙච භොති න න භොති තථාගතො පරං මරණාති උච්ඡෙදවසෙන නෙච භොති, තක්කිකවසෙන න න භොති.

සකාය දිට්ඨියාතිආදයො කරණවචනං. අල්ලිතොති එකීභූතො.

සයං සමත්තං කරොතීති අත්තනා උනභාවං මොචෙත්වා සම්මා අත්තං සමත්තං කරොති. පරිපුණ්ණන්ති අතිරෙකදොසං මොචෙත්වා සම්පුණ්ණං. අනොමන්ති භීතදොසං මොචෙත්වා අලාමකං. අග්ගන්ති ආදිං. සෙට්ඨන්ති

පධානං නිද්දොසං. විසෙසන්ති ජෙට්ඨකං. පාමොක්ඛන්ති අධිකං. උත්තමන්ති විසෙසං න හෙට්ඨිමං. පවරං කරොතීති අතිරෙකෙන උත්තමං කරොති. අථ වා “ආසයදොසමොචනෙන අග්ගං, සංකිලෙසදොසමොචනෙන සෙට්ඨං, උපක්කිලෙසදොසමොචනෙන විසෙසං, පමත්තදොසමොචනෙන පාමොක්ඛං, මජ්ඣිමදොසමොචනෙන උත්තමං, උත්තමමජ්ඣිමදොසමොචනෙන පවරං කරොතී”ති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති. අයං සත්ථා සබ්බඤ්ඤාති අයං අම්භාකං සත්ථා සබ්බජානනවසෙන සබ්බඤ්ඤා. අයං ධම්මො ස්වාක්ඛාතොති අයං අම්භාකං ධම්මො සුට්ඨු අක්ඛාතො. අයං ගණො සුප්පට්ඨන්තොති අයං අම්භාකං ගණො සුට්ඨු පට්ඨන්තො. අයං දිට්ඨි හද්දිකාති අයං අම්භාකං ලද්ධි සුන්දරා. අයං පට්ඨපදා සුපඤ්ඤත්තාති අයං අම්භාකං පුබ්බභාගා අත්තන්ත පාදිපට්ඨපදා සුට්ඨු පඤ්ඤත්තා. අයං මග්ගො නිය්‍යානිකොති අයං අම්භාකං නිය්‍යාමොක්ඛන්තිකො මග්ගො නිය්‍යානිකොති සයං සමත්තං කරොති.

කථෙය්‍ය “සස්සතො ලොකො”ති. භණ්ණෙය්‍ය “ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්ති. දීපෙය්‍ය “අන්තවා ලොකො”ති. වොහරෙය්‍ය නානාවිධෙන ගණ්භාපෙය්‍ය “හොති ව න ව හොතී”ති.

17. අථ රාජා සත්තාහච්චයෙන තං කුණපං ඡඩ්ඛාපෙත්වා සායන්හසමයං විහාරං ගන්ත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා ආහ – “නනු, භන්තෙ, ඊදිසෙ අයසෙ උප්පන්නෙ මය්‍හම්පි ආරොචෙතබ්බං සියා”ති? එවං චුත්තෙ භගවා “න, මහාරාජ, ‘අහං සීලවා ගුණසම්පන්නො’ති පරෙසං ආරොචෙතුං අරියානං පට්ඨප්”න්ති වත්වා තස්සා අට්ඨප්පත්තියා “යො අත්තනො සීලවතානීති අවසෙසගාථායො අහාසි.

තත්ථ සීලවතානීති පාතිමොක්ඛාදීනි සීලානි, ආරඤ්ඤිකාදීනි ධුතඬිගවතානි ව. අනානුපුට්ඨොති අපුච්ඡිතො. පාවාති වදති. අනරියධම්මං කුසලා තමාහු, යො ආතුමානං සයමෙව පාවාති යො එවං අත්තානං සයමෙව වදති, තස්ස තං වාදං “අනරියධම්මො එසො”ති කුසලා එවං කථෙන්නී.

අත්ථී සීලඤ්චෙව වතඤ්චාති සීලනට්ඨෙන සීලඤ්චෙව අත්ථී, සමාදානට්ඨෙන වතඤ්ච අත්ථී, වතං න සීලන්ති චුත්තත්ථෙව වතං අත්ථී, තං න සීලං. කතමන්ති කථෙතුකම්‍යතාපුච්ඡා. ඉධ භික්ඛු සීලවාතිආදයො චුත්තනායා එව. සංවරට්ඨෙනාති සංවරණට්ඨෙන, විතික්කමද්වාරං පිදහනට්ඨෙන. සමාදානට්ඨෙනාති තං තං සික්ඛාපදං සම්මා ආදානට්ඨෙන. ආරඤ්ඤිකඬිගන්ති අරඤ්ඤෙ නිවාසො සීලං අස්සාති ආරඤ්ඤිකො, තස්ස අඬිගං ආරඤ්ඤිකඬිගං. පිණ්ඩපාතිකඬිගන්ති භික්ඛාසඬිබාතානං පරආමිසපිණ්ඩානං පාතො පිණ්ඩපාතො, පරෙහි දින්නානං පිණ්ඩානං පත්තෙ

“යො සමාදියති, සො පුග්ගලො. යෙන සමාදියති, විත්තවෙනසිකා එතෙ ධම්මා. යා සමාදානාවෙනනා, තං ධුතඨගං. යං පටික්ඛිපති, තං චන්ද්‍ර”න්ති (විසුද්ධි. 1.23).

සබ්බානෙව ච ලොලුප්පවිද්ධංසනරසානි,
නිල්ලොලුප්පභාවපච්චුපට්ඨානානි, අප්පිච්ඡතාදිඅරියධම්මපදට්ඨානානි.
එවමෙත්ථ ලක්ඛණාදිහි විනිච්ඡයො වෙදිතබ්බො.

වීරියසමාදානමිති වීරියග්ගහණමිති. කාමන්ති එකංසත්ථෙ නිපාතො. තචො ච න්භාරු වාති ඡවි ච න්භාරුවල්ලියො ච. අට්ඨි වාති සබ්බා අට්ඨියො ච. අවස්සිසතුති තිට්ඨතු. උපසුස්සතු මංසලොහිතන්ති සබ්බං මංසඤ්ච ලොහිතඤ්ච සුක්ඛතු. “තචො”ති එකං අඬගං, “න්භාරු”ති එකං, “අට්ඨි”ති එකං, “උපසුස්සතු මංසලොහිත”න්ති එකං අඬගං. යං තන්ති උපරි වත්තබ්බපදෙන සම්බන්ධො. පුරිසථාමෙනානි පුරිසස්ස කායිකෙන බලෙන, බලෙනානි ඤාණබලෙන. වීරියෙනානි වෙනසිකඤාණවීරියතෙජෙන. පරක්කමෙනානි පරං පරං යානං අක්කමනෙන උස්සාහප්පත්තවීරියෙන. පත්තබ්බන්ති යං තං පාපුණිතබ්බං. න තං අපාපුණිත්වාති තං පත්තබ්බං අප්පත්වා. වීරියස්ස සණ්ඨානං භවිස්සති වුත්තප්පකාරස්ස වීරියස්ස සිලිලත්තං ඔසිද්ධං න භවිස්සති. “පට්ඨාන”න්තිපි පාඨො, අයමෙවත්ථො. විත්තං පග්ගණ්හාතීති විත්තං උස්සාහං ගණ්හාපෙති. පදහතීති පතිට්ඨාපෙති.

නාසිස්සන්ති න බාදිස්සාමි න භුඤ්ජිස්සාමි. න පිච්ඡිස්සාමිති යාගුපානාදිනි න පිච්ඡිස්සාමි. විහාරතො න නික්ඛමෙති සෙනාසනතො බහි න නික්ඛමෙය්‍යං. නපි පස්සං නිපාතෙස්සන්ති පස්සං මඤ්ථෙ වා පියෙ වා භූමියං වා කට්ඨන්ථරකෙ වා පාතනං යපනං න කරිස්සාමි. තණ්හාසල්ලෙ අනුභතෙති තණ්හාසඬ්ඛාතෙ කණ්ඨෙ අනුද්ධට්ඨෙ, අවිගතෙති අත්ථො.

ඉමං පල්ලඬකන්ති සමන්තතො ආභූජිතං උරුබ්ද්ධාසනං. න හින්දිස්සාමිති න විජහිස්සාමි. යාව මෙ න අනුපාදායාති චතුහි උපාදානෙහි ගහණං අග්ගහෙත්වා. ආසවෙහිති කාමාසවාදිහි චතුහි ආසවෙහි. විමුච්චිස්සතිති සමුච්ඡෙදවිමුත්තියා න මුච්චිස්සති. න තාවාහං ඉමම්හා ආසනා වුට්ඨහිස්සාමිති ආදිං කත්වා යාව රුක්ඛමූලා නික්ඛමිස්සාමිති ඔකාසවසෙන වුත්තා. ඉමස්මිඤ්ඤෙව පුබ්බණ්හසමයං අරියධම්මං ආහරිස්සාමිති ආදිං කත්වා යාව ගිම්හෙති කාලවසෙන වුත්තා. පුරිමෙ වයොබන්ධෙතිආදයො වයවසෙන වුත්තා. තත්ථ ආසනා න වුට්ඨහිස්සාමිති නිසින්නාසනා න උට්ඨහිස්සාමි. අඬ්ඬයොගාති නිකුණ්ඩගෙහා. පාසාදාති දීඝපාසාදා. හම්මියාති මුණ්ඩච්ඡදනගෙහා. ගුහායාති පංසුගුහාය. ලෙණාති මරියාදණ්ණච්ඡිද්දා පබ්බතලෙණා. කුටියාති උල්ලිත්තාදිකුටියා. කුටාගාරාති කණ්ණිකං ආරොපෙත්වා කතගෙහතො. අට්ඨාති ද්වාරට්ඨාලකා. මාළාති වට්ටගෙහා. උද්දණ්ඨො නාම එකො පතිස්සයවිසෙසො. “නිජදනගෙහො”තිපි එකෙ. උපට්ඨානසාලාති සන්තිපාතසාලා හොජනසාලා වා. මණ්ඩපාදයො

පාකටායෙව. අරියධම්මන්ති අනවජ්ජධම්මං, අරියානං වා බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබුද්ධසාවකානං ධම්මං. ආහරිස්සාමිති මම චිත්තසමීපං ආනයිස්සාමි සිලෙන. සමාහරිස්සාමිති විසෙසෙන ආනයිස්සාමි සමාධිනා. අධිගච්ඡිස්සාමිති පටිලාභවසෙන ගමිස්සාමි තදභිගෙන. එස්සයිස්සාමිති ඵ්ඨස්සාමි මග්ගෙන. සච්ඡිකරිස්සාමිති පච්චක්ඛං කරිස්සාමි එලෙන. අථ වා සොතාපත්තිමග්ගෙන ආහරිස්සාමි. සකදාගාමිමග්ගෙන සමාහරිස්සාමි, අනාගාමිමග්ගෙන අධිගච්ඡිස්සාමි, අරහත්තමග්ගෙන එස්සයිස්සාමි, පච්චෙකක්ඛණෙන සච්ඡිකරිස්සාමි. ද්විසුපි නයෙසු එස්සයිස්සාමිති නාමකායෙන නිබ්බානං ඵ්ඨස්සාමිති අත්ථො.

අප්පට්ඨොති මූලපදං, තස්ස අප්පච්ඡිතොති අත්ථො. අප්පච්ඡිතොති අජානාපිතො. අයාචිතොති අනායාපිතො. අනජ්ඣෙසිතොති අනාණාපිතො, “න ඉච්ඡිතො”ති එකෙ. අපසාදිතොති න පසාදාපිතො. පාවදනීති කථයති. අහමස්මිති අහං අස්මි හවාමි. ජාතියා වාති ඛත්තියබ්බාහ්මණජාතියා වා. ගොත්තෙන වාති ගොතමාදිගොත්තෙන වා. කොලපුත්තියෙන වාති කුලපුත්තභාවෙන වා. වණ්ණපොක්ඛරතාය වාති සරීරසුන්දරතාය වා. ධනෙන වාති ධනසම්පත්තියා වා. අජ්ඣෙතෙන වාති අජ්ඣායකරණෙන වා. කම්මායතනෙන වාති කම්මමෙව කම්මායතනං, තෙන කම්මායතනෙන, කසිගොරක්ඛකම්මාදිනා වා. සිප්පායතනෙන වාති ධනුසිප්පාදිනා වා. විජ්ජාට්ඨානෙන වාති අට්ඨාරසවිජ්ජාට්ඨානෙන වා. සුතෙන වාති බහුස්සුතගුණෙන වා. පටිභානෙන වාති කාරණාකාරණපටිභානසංඛ්ඛාතඤාණෙන වා. අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙන වා වත්ථුනාති ජාතිආදීනං එකෙකෙන වත්ථුනා වා.

උච්චා කුලාති ඛත්තියබ්බාහ්මණකුලා, එතෙන ජාතිගොත්තමහත්තං දීපෙති. මහාභොගකුලාති ගහපතිමහාසාලකුලා, එතෙන අභිසම්මහත්තං දීපෙති. උළාරභොගකුලාති අවසෙසවෙස්සාදිකුලා, එතෙන පහුතජාතරූපරජතාදිං දීපෙති. වණ්ඩාලාපි හි උළාරභොගා භොන්ති. ඤාතොති පාකටො. යස්සස්සිති පරිවාරසම්පන්නො. සුත්තන්තිකොති සුත්තන්තෙ නියුත්තො. විනයධරොති විනයපිටකධරො. ධම්මකථිකොති ආභිධම්මිකො. ආරඤ්ඤිකොතිආදයො ධුතභිගපුබ්බභිගමපටිපත්තිදස්සනත්ථං වුත්තා. පයමස්ස ඤානස්ස ලාභීතිආදයො රූපාරූපඅට්ඨසමාපත්තියො දස්සෙත්වා පටිච්චෙදස්සනවසෙන වුත්තා. පාවදනීති මූලපදං. කථෙතීති “පිටකාවරියොස්මි”ති කථයති. භණ්ණිති “ධුතභිගිකොමිහි”ති පාකටං කරොති. දීපයතීති “රූපජ්ඣානං ලාභීමිහි”ති පරිදීපයති. වොහරතීති “අරූපජ්ඣානං ලාභීමිහි”ති වාක්‍යාහෙදං කරොති.

බන්ධකුසලාති පඤ්චස්ස බන්ධෙස්ස සලක්ඛණසාමඤ්ඤලක්ඛණෙස්ස ඡෙකා, ඤාතතිරණපභානවසෙන කුසලාති අත්ථො. ධාතුආයතනපටිච්චසමුප්පාදාදිස්ස පි එසෙව නයො. නිබ්බානකුසලාති නිබ්බානෙ ඡෙකා. අනරියානන්ති න අරියානං. එසො ධම්මොති එසො සභාවො. බාලානන්ති අපණ්ඩිතානං. අසප්පුරිසානන්ති න සොභනපුරිසානං. අත්තාති අත්තානං.

18. සන්තොති රාගාදිකිලෙස්සපසමෙන සන්තො. තථා අභිනිබ්බුතත්තො. ඉති'හන්ති සීලෙස්ස අකත්ථමානොති “අභමස්මි සීලසම්පත්තො”ති ආදිනා නයෙන ඉති සීලෙස්ස අකත්ථමානො, සීලනිමිත්තං අත්තුපනායිකං වාවං අභාසමානොති චුත්තං හොති. තමරියධම්මං කුසලා වදන්තීති තස්ස තං අකත්ථනං “අරියධම්මො එසො”ති බුද්ධාදයො බන්ධාදිකුසලා වදන්ති. යස්සුස්සදා නත්ථි කුභිඤ්චි ලොකෙති යස්ස ඛිණ්ණසවස්ස රාගාදයො සත්තුස්සදා කුභිඤ්චි ලොකෙ නත්ථි. තස්ස තං අකත්ථනං “අරියධම්මො එසො”ති එවං කුසලා වදන්තීති සම්බන්ධො.

සන්තොති මූලපදං. රාගස්ස සමිත්තත්තාති රඤ්ජනලක්ඛණස්ස රාගස්ස සමිත්තභාවෙන. දොසාදිස්ස පි එසෙව නයො. විජ්ඣාතත්තාති සබ්බපරිලාභානං ඤාපිතත්තා. නිබ්බුතත්තාති සබ්බසන්තාපානං නිබ්බාපිතභාවෙන. විගතත්තාති සබ්බාකුසලාභිසම්බාරානං විගතභාවෙන දුරභාවෙන. පටිපස්සද්ධත්තාති සබ්බාකාරෙන අභබ්බුප්පත්තිකභාවෙන. සත්තන්තං ධම්මානං භින්නත්තා භික්ඛුති උපරි චත්තබ්බානං සත්තධම්මානං භින්නත්වා යිතභාවෙන භික්ඛු. සක්කායදිට්ඨිවිකිච්ඡාසීලබ්බතපරාමාසොති ඉමෙ තයො කිලෙසා සොතාපත්තිමග්ගෙන භින්නා, රාගො දොසොති ඉමෙ ද්වෙ කිලෙසා ඔළාරිකා සකදාගාමිමග්ගෙන භින්නා, තෙ එව අණුසහගතා අනාගාමිමග්ගෙන භින්නා, මොහො මානොති ඉමෙ ද්වෙ කිලෙසා අරහත්තමග්ගෙන භින්නා. අවසෙසෙ කිලෙසෙ දස්සෙතුං “භින්නාස්ස හොන්ති පාපකා අකුසලා ධම්මා”ති ආහ. සංකිලෙසිකාති කිලෙසපච්චයා. පොනොභවිකාති පුනඛිභවදායිකා. සදරාති කිලෙසදරථා එත්ථ සන්තීති සදරා. “සද්දරා”තිපි පායො, සහදරථාති අත්ථො. දුක්ඛවිපාකාති ඵලකාලෙ දුක්ඛදායිකා. ආයතිං ජාතිජරාමරණියාති අනාගතෙ ජාතිජරාමරණස්ස පච්චයා.

පජ්ජෙන කතෙන අත්තනාති ගාථාය අයං පිණ්ඩත්ථො – යො අත්තනා භාවිතෙන මග්ගෙන පරිනිබ්බානං ගතො, කිලෙසපරිනිබ්බානං පත්තො, පරිනිබ්බානගතත්තා එව ව විනිශ්ඡකඛිබ්බො, විපත්තිසම්පත්තිභානිචුද්ධිඋච්ඡෙදසස්සතඅපුඤ්ඤපුඤ්ඤප්පහෙදං භවඤ්ච විභවඤ්ච විජ්ජහාය මග්ගවාසං චුසිතවා ඛිණ්ණපුනඛිභවොති එතෙසං ථුත්තිවචනානං අරහො සො භික්ඛුති.

ඉතිහන්ති, ඉදහන්ති දුට්ඨො පායො. ඉතීති පදසන්ධිආදයො සන්ධාය “ඉදහ”න්ති පායං න රොවෙන්නි. තත්ථ ඉතීති යං චුත්තං. පදසන්ධිති පදානං සන්ධි පදසන්ධි, පදසංඛ්‍යාන්ති අත්ථො. පදසංසග්ගොති පදානං එකීභාවො. පදපාරිපූරිති පදානං පරිපූරණං ද්විත්තං පදානං එකීභාවො. අක්ඛරසමවායොති එකීභුතොපි අපරිපූරණිකොපි භොති, අයං න එවං. අක්ඛරානං සමවායො සන්තිපාතො භොතීති දස්සන්තං. “අක්ඛරසමවායො”ති ආහ. බ්‍යඤ්ජනසිලිට්ඨතාති බ්‍යඤ්ජනසමුච්චයො පදමිති චුත්තානං බ්‍යඤ්ජනානං අත්ථබ්‍යඤ්ජනානං අත්ථබ්‍යන්තිකාරණානං වා මධුරභාවත්තා පායස්ස මුදුභාවො. පදානුපුබ්බතා මෙතන්ති පදානං අනුපුබ්බභාවො පදානුපුබ්බතා, පදපටිපාටිභාවොති අත්ථො. මෙතන්ති එතං. කතමන්ති වෙ? ඉතීති ඉදං. මෙතන්ති එත්ථ ම-කාරො පදසන්ධිවසෙන චුත්තො. කත්ථි භොතීති “අහමස්මි සිලසම්පන්නො”ති අත්තානං උක්කංසෙත්වා කථනසිලො භොති. කත්ථතීති චුත්තනායෙන කථයති. විකත්ථතීති විවිධා කථයති. කත්ථනාති කථනා. ආරතොති දුරතො රතො. විරතොති යානසඬකන්තිවසෙන විගතභාවෙන රතො. පටිවිරතොති තතො නිවත්තිත්වා සබ්බාකාරෙන වියුත්තො හුත්වා රතො. තත්ථ පිසාවං විය දිස්වා පලාතො ආරතො. හත්ථිමහි මද්දන්තෙ විය පට්ඨාවිත්වා ගතො විරතො. යොධසම්පහාරං විය පොථෙත්වා මද්දෙත්වා ගතො පටිවිරතො.

බිණ්ණසවස්සාති බිණ්ණකිලෙසාසවස්ස. කම්මුස්සදොති පුඤ්ඤාභිසඬබ්බාරඅපුඤ්ඤාභිසඬබ්බාරආනෙඤ්ජාභිසඬබ්බාරසඬබ්බානානං කම්මානං උස්සදො උස්සන්තනා. යස්සිමෙති යස්ස බිණ්ණසවස්ස ඉමෙ උස්සදා.

19. එවං බිණ්ණසවපටිපත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි දිට්ඨිගතිකානං තිත්ථියානං පටිපත්තිඤ්ච දස්සෙන්නො ආහ “පකප්පිතා සඬබ්බා”ති. තත්ථ පකප්පිතාති පරිකප්පිතා. සඬබ්බතාති පච්චයාභිසඬබ්බතා. යස්සාති යස්ස කස්සචි දිට්ඨිගතිකස්ස. ධම්මාති දිට්ඨියො. පුරක්ඛතාති පුරතො කතා. සන්තීති සංවිජ්ජන්ති. අවිච්ඡාතාති අවොදාතා. යදත්තති පස්සති ආනිසංසං, තං නිස්සිතො කුප්පපටිච්චසන්තින්ති යස්සෙතෙ දිට්ඨිධම්මා ‘පුරක්ඛතා අවොදාතා සන්ති, සො එවංවිධො යස්මා අත්තති තස්සා දිට්ඨියා දිට්ඨධම්මිකඤ්ච සක්කාරාදිං, සම්පරායිකඤ්ච ගතිවිසෙසාදිං ආනිසංසං සම්පස්සති, තස්මා තඤ්ච ආනිසංසං, තඤ්ච කුප්පතාය ච පටිච්චසමුප්පන්නාය ච සම්මුතිසන්තිතාය ච කුප්පපටිච්චසන්තිසඬබ්බාතං දිට්ඨිං නිස්සිතො ච භොති. සො තං නිස්සිතත්තා අත්තානං වා උක්කංසෙය්‍ය, පරෙ වා වම්භෙය්‍ය අභුතෙහිපි ගුණදොසෙහි.

සඬ්ඛතානි මූලපදං. සඬ්ඛතානි පච්චයෙහි සමාගන්ත්වා කතා. උපසග්ගවසෙන පදං වඩ්ඪිතං. අභිසඬ්ඛතානි පච්චයෙහි අභිකතා. සණ්ඨපිතානි පච්චයවසෙනෙව සම්මා යපිතා. අනිච්චානි හුත්වා අභාවෙන. පටිච්චසමුප්පන්නානි චත්ථාරම්මණං පටිච්ච උප්පන්නා. බයධම්මානි කමෙන බයසභාවා. වයධම්මානි පචත්තිවසෙන පරිභායනසභාවා. වීරාගධම්මානි අනිචත්ති හුත්වා විගච්ඡනසභාවා. නිරොධධම්මානි නිරුජ්ඣනසභාවා, අනුප්පත්තිධම්මා හුත්වා නිරුජ්ඣනසභාවානි අත්ථො. දිට්ඨිගතිකස්සානි ද්වාසට්ඨිදිට්ඨියො ගහෙත්වා ධීතපුග්ගලස්ස.

පුරෙක්ඛාරානි පුරෙ කතා. තණ්හාධජොති උස්සාපිතට්ඨෙත තණ්හාධජො, තණ්හාපටාකා අස්ස අත්ථිති තණ්හාධජො. පුරෙචාරිකට්ඨෙත තණ්හා එව කෙතු අස්සානි තණ්හාකෙතු. තණ්හාධිපතෙය්‍යානි ඡන්දාධිපතිවසෙන, තණ්හා අධිපතිතො ආගතානි වා තණ්හාධිපතෙය්‍යා, තණ්හාධිපති වා එතස්ස අත්ථිති තණ්හාධිපතෙය්‍යා. දිට්ඨිධජාදිසුපි එසෙව නයො. අචොදාතානි අපරිසුද්ධා. සංකිලිට්ඨානි සයං කිලිට්ඨා. සංකිලෙසිකානි තපනියා.

ද්වෙ ආනිසංසෙ පස්සනීති ද්වෙ ගුණෙ දක්ඛති. දිට්ඨධම්මිකඤ්ච ආනිසංසන්ති ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ පච්චක්ඛධම්මානිසංසඤ්ච. සම්පරාසිකන්ති පරලොකෙ පත්තබ්බං ආනිසංසඤ්ච. යංදිට්ඨිකො සත්ථා භොතීති සත්ථා යථාලද්ධිකො භවති. තංදිට්ඨිකා සාවකා භොත්තීති තස්ස වචනං සුණන්තා සාවකාපි තථාලද්ධිකා භොත්ති. සක්කරොත්තීති සක්කාරප්පත්තං කරොත්ති. ගරුං කරොත්තීති ගරුකාරප්පත්තං කරොත්ති. මානෙත්තීති මනසා පියායන්ති. පුප්පන්තීති චතුපච්චයාහිභාරපුජාය පුප්පන්ති. අපච්ඡිං කරොත්තීති අපච්ඡිප්පත්තං කරොත්ති. තත්ථ යස්ස චත්තාරො පච්චයෙ සක්කරිත්වා සුඅභිසඬ්ඛතෙ පණිතෙ කත්වා දෙන්ති, සො සක්කතො. යස්මිං ගරුභාවං පට්ඨපෙත්වා දෙන්ති, සො ගරුකතො. යං මනසා පියායන්ති, සො මානිතො. යස්ස සබ්බම්පෙතං කරොත්ති, සො පුජිතො. යස්ස අභිවාදනපච්චුපට්ඨානඅඤ්ජලිකම්මාදිවසෙන පරමනිපච්චකාරං කරොත්ති, සො අපචිතො. කෙචි “සක්කරොත්ති කායෙන, ගරුං කරොත්ති වාචය, මානෙත්ති චිත්තෙන, පුප්පන්ති ලාභෙනා”ති වණ්ණෙයන්ති. අලං නාගත්තාය වානි නාගභාවාය නාගරාජභාවාය වා අලං පරියත්තං. සුපණ්ණත්තාය වානි සුපණ්ණරාජභාවාය. යක්ඛත්තාය වානි යක්ඛසෙනාපතිභාවාය. අසුරත්තාය වානි අසුරභාවාය. ගන්ධබ්බත්තාය වානි ගන්ධබ්බදෙවසට්ඨෙ නිබ්බත්තභාවාය. මහාරාජත්තාය වානි චතුත්තං මහාරාජානං අඤ්ඤතරභාවාය. ඉන්ද්‍රත්තාය වානි සක්කභාවාය. බ්‍රහ්මත්තාය වානි බ්‍රහ්මකායිකාදීනං අඤ්ඤතරභාවාය. දෙවත්තාය වානි සම්මුතිදෙවාදීනං අඤ්ඤතරභාවාය. සුද්ධියානි පරිසුද්ධභාවාය

අලං පරියත්තං. විසුද්ධියානි සබ්බමලරහිතඅවිචන්තපරිසුද්ධභාවාය. පරිසුද්ධියානි සබ්බාකාරොන පරිසුද්ධභාවාය.

තත්ථ තිරච්ඡානයොනියං අධිපච්චන්තං සුද්ධියා. දෙවලොකෙ අධිපච්චන්තං විසුද්ධියා. බ්‍රහ්මලොකෙ අධිපච්චන්තං පරිසුද්ධියා. චතුරාර්ථිකජපසහස්සානි අතික්කමිත්වා මුච්චනත්ථං මුත්තියා. අන්තරායාභාවෙන මුච්චනත්ථං විමුත්තියා. සබ්බාකාරොන මුත්තියා පරිමුත්තියා. සුඡ්ඤ්ඤානිති තස්මිං සමයෙ පබ්බජිතභාවෙන සුද්ධිං පාපුණන්ති. විසුඡ්ඤ්ඤානිති පබ්බජ්ජං ගහෙත්වා පටිපත්තියා යුත්තභාවෙන විවිධෙන සුඡ්ඤ්ඤානිති. පරිසුඡ්ඤ්ඤානිති නිජ්ජන්ති. පාපෙත්වා සබ්බාකාරොන සුඡ්ඤ්ඤානිති. මුච්චන්ති තෙසං සමයන්තරධම්මෙන. විමුච්චන්ති එතස්ස සත්ථුනො ඔවාදෙන. පරිමුච්චන්ති එතස්ස සත්ථුනො අනුසාසනෙන. සුඡ්ඤ්ඤානිති ආදයො අනාගතවසෙන චුත්තා. ආයතිං ඵලපාටිකඤ්ඤානිති අනාගත විපාකඵලමාකඤ්ඤානො. ඉදං දිට්ඨිගතිකානං ඉච්ඡාමත්තං. දිට්ඨිගතඤ්ඤානි ඉඡ්ඤාමානං නිරයං වා තිරච්ඡානයොනිං වා නිජ්ජාදෙති.

අවිචන්තසන්නිති අතිඅන්තනිස්සරණසන්නිති. තදඤ්ඤානිති පට්ඨමජ්ඣානාදිගුණඤ්ඤානෙන නිවරණාදිඅගුණඤ්ඤානෙන සමෙතීති ඤානං තදඤ්ඤානිති. සම්මුතිසන්නිති සමාහාරවසෙන දිට්ඨිසන්නිති. තා විභාගතො දස්සෙතුං “කතමා අවිචන්තසන්නිති”ති ආදිමාහ. අමතං නිබ්බානන්ති ඵලමාදයො හෙට්ඨා චුත්තත්ථායෙව. පට්ඨමං ඤානං සමාපන්නස්ස නිවරණා සන්නා භොගන්තිති ඵලමාදයො අන්තො අප්පනායං අතිසයවසෙන චුත්තා. අපි ච සම්මුතිසන්නිති ඉමස්මිං අත්තො අධිජ්ජෙතා, සන්නිති ඉතරෙ ද්වෙ සන්නියො පටික්ඛිපිත්වා සම්මුතිසන්නිතොව දිපෙති. කුප්පසන්නිතිති විපාකජනකවසෙන පරිචන්තනවසෙන චලසන්නිති. පකුප්පසන්නිතිති විසෙසෙන චලසන්නිති. ඵරිතසන්නිතිති කම්පනසන්නිති. සමෙරිතසන්නිතිති විසෙසෙන කම්පිතසන්නිති. චලිතසන්නිතිති තස්සෙව වෙච්චනං. සට්ඨිතසන්නිතිති පිළිතසන්නිති. සන්නිං නිස්සිතොති දිට්ඨිසඤ්ඤානං සන්නිං නිස්සිතො. අස්සිතොති ආසිතො විසෙසෙන නිස්සිතො. අල්ලිතොති එකිභුතො.

20. ඵලං නිස්සිතෙ තාව “දිට්ඨිනිවෙසා...පෙ.... ආදියති ච ධම්ම”න්ති තත්ථ දිට්ඨිනිවෙසානි ඉදංසච්චාහිනිවෙසසඤ්ඤානානි දිට්ඨිනිවෙසනානි. න හි ස්වාතිවත්තානි සුඛෙන අතිවත්තිතබ්බා න භොගන්ති. ධම්මෙසු නිව්චේය්‍ය සමුග්ගහිතන්ති ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතෙසු තං තං සමුග්ගහිතං අහිනිවිට්ඨධම්මං නිව්චිනිත්වා පවත්තා දිට්ඨිනිවෙසා න හි ස්වාතිවත්තානි චුත්තං භොගිති. තස්මා නරො තෙසු නිවෙසනෙසු, නිරස්සති ආදියති ච ධම්මන්ති යස්මා න හි ස්වාතිවත්තා, තස්මා නරො තෙසුයෙව දිට්ඨිනිවෙසනෙසු

අජසීලගොසීලකුක්කුරසීලපඤ්චාතපමරුජ්ජපාතඋක්කුටිකජ්ජධානකණ්ටකාප ස්සයාදිහෙදං සත්ථාරං ධම්මක්ඛානං ගණාදිහෙදඤ්ච තං තං ධම්මං නිරස්සති ච ආදියති ච ජහති ච ගණ්හාති ච වනමක්කටො විය තං තං සාබන්ති චුත්තං හොති.

එවං නිරස්සන්තො ච ආදියන්තො ච අනවට්ඨිතචිත්තත්තා අසන්තෙහිපි ගුණදොසෙහි අත්තතො වා පරස්ස වා යසායසං උජ්ජාදෙය්‍යා. දුරතිවත්තාති අතික්කමිතුං දුක්ඛා. දුත්තරාති දුඋත්තරා. දුජ්ජතරා දුස්සමතික්කමා දුබ්බිතිවත්තාති උපසග්ගෙන වධිසීතා.

නිව්ඡිනිත්වාති සස්සතවසෙන නිව්ඡයං කත්වා. විනිව්ඡිනිත්වාති අත්තවසෙන නානාවිධෙන විනිව්ඡයං කත්වා. විචිනිත්වාති පරියෙසිත්වා. පච්චිනිත්වාති අත්තනියවසෙන සබ්බාකාරෙන පරියෙසිත්වා. “නිවිනිත්වා විචිනිත්වා”තිපි පායො. ඔධිග්ගාහොති අවධිසිත්වා ගාහො. බිලග්ගාහොති කොට්ඨාසවසෙන ගාහො “බිලසො විහජිත්වා”තිආදීසු (දී. නි. 2.378; ම. නි. 1.111) විය. වරග්ගාහොති උත්තමගාහො. කොට්ඨාසග්ගාහොති අවයවවසෙන ගාහො. උච්චයග්ගාහොති රාසිවසෙන ගාහො. සමුච්චයග්ගාහොති කොට්ඨාසවසෙන රාසිවසෙන ච ගාහො. ඉදං සච්චන්ති ඉදමෙව සභාවං. තච්ඡන්ති තථභාවං අවිපරීතසභාවං. තථන්ති විපරිණාමරහිතං. භූතන්ති විජ්ජමානං. යාථාවන්ති යථාසභාවං. අවිපරීතන්ති න විපරීතං.

නිරස්සතීති නිඅස්සති වික්ඛිපති. පරවිච්ඡින්නදනාය වාති පරෙහි විස්සජ්ජාපනෙන. අනභිසම්භුණන්තො වාති අසම්පාපුණන්තො වා අසක්කොන්තො වා විස්සජ්ජෙති. පරො විච්ඡින්නදෙතීති අඤ්ඤො වියොගං කරොති. නත්ථෙත්ථාති නත්ථි එත්ථ. සීලං අනභිසම්භුණන්තොති සීලං අසම්පාදෙන්තො. සීලං නිරස්සතීති සීලං විස්සජ්ජෙති. ඉතො පරෙසුපි එසෙව නයො.

21. යො පනායං සබ්බදිට්ඨිගතාදිදොසධුනනාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතත්තා ධොනො, තස්ස ධොනස්ස හි...පෙ.... අනුපයො සො. කිං චුත්තං හොති? ධොනධම්මසමන්තාගමා ධොනස්ස ධුතසබ්බපාපස්ස අරහතො කත්ථවි ලොකෙ තෙසු තෙසු භවෙසු සංකප්පනා දිට්ඨි නත්ථි. සො තස්සා දිට්ඨියා අභාවා, යාය ච අත්තනා කතං පාපකම්මං පටිච්ඡාදෙන්තා තිත්ථියා මායාය වා මානෙන වා එවං අගතිං ගච්ඡන්ති, තම්පි මායඤ්ච මානඤ්ච පහාය ධොනො රාගාදීනං දොසානං කෙන ගච්ඡෙය්‍යා, දිට්ඨධම්මෙ සම්පරායෙ වා නිරයාදීසු ගතිවිසෙසෙසු කෙන සඬ්ඛං ගච්ඡෙය්‍යා, අනුපයො සො, සො හි තණ්හාදිට්ඨිඋපයානං ද්වින්තං අභාවෙන අනුපයොති.

කිං කාරණාති කෙන කාරණෙන. ධොනා වුවුවති පඤ්ඤාති ධොනා ඉති කිංකාරණා පඤ්ඤා කට්ඨයති. තාය පඤ්ඤාය කායදුවවර්තනති තාය වුත්තප්පකාරාය පඤ්ඤාය කායතො පවත්තං දුට්ඨු කිලෙසපුතිකත්තා වා වර්තනති කායදුවවර්තනං. ධුතඤ්ච ධොතඤ්චාති කම්පිතඤ්ච ධොවිතඤ්ච. සන්ධොතඤ්චාති සම්මා ධොවිතඤ්ච. නිද්ධොතඤ්චාති විසෙසෙන සුට්ඨු නිද්ධොතඤ්ච. රාගො ධුතො වාතිආදයො චතුත්තං මග්ගානං වසෙන යොජෙතබ්බා.

සම්මාදිට්ඨියා මිච්ඡාදිට්ඨි ධුතා වාති මග්ගසම්පයුත්තාය සම්මාදිට්ඨියා මිච්ඡාදිට්ඨි කම්පිතා චලිතා ධොවිතා. සම්මාසඬකප්පාදීසුපි එසෙව නයො. වුත්තඤ්චෙනං “සම්මාදිට්ඨිකස්ස, භික්ඛවෙ, මිච්ඡාදිට්ඨි නිජ්ජිණ්ණා හොති”ති සුත්තං (අ. නි. 10.106; දී. නි. 3.360) විත්ථාරොතබ්බං. සම්මාඤ්ඤාණෙනාති මග්ගසම්පයුත්තඤ්ඤාණෙන, පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණෙන වා. මිච්ඡාඤ්ඤාණන්ති විපරිතඤ්ඤාණං අයාථාවඤ්ඤාණං, පාපකිරියාසු උපවිත්තාවසෙන පාපං කත්වා “සුකතං මයා”ති පච්චවෙක්ඛණාකාරොත ව උප්පන්නො මොහො. සම්මාවිමුත්තියා මිච්ඡාවිමුත්තීති සමුච්ඡෙදවිමුත්තියා විපරිතා අයාථාවිමුත්තියෙව වෙතොවිමුත්තියඤ්ඤිතා.

අරහා ඉමෙහි ධොනෙයොහි ධම්මෙහීති රාගාදීහි කිලෙසෙහි දුරෙ යිතො අරහා ඉමෙහි වුත්තප්පකාරොති කිලෙසධොවනෙහි ධම්මෙහි උපෙනො හොති. ධොනොති ධොනො පුග්ගලො, තෙනෙව “සො ධුතරාගො”තිආදයො ආහ.

මායා වුවුවති වඤ්චනිකාවරියාති වඤ්චනකිරියං වඤ්චනකරණං අස්සා අත්ථිති වඤ්චනිකාවරියා. තස්ස පටිච්ඡාදනහෙතුති තෙසං දුවවර්තනං අප්පකාසනකාරණා. පාපිකං ඉච්ඡං පණ්දහතීති ලාමකං පත්ථනං පතිට්ඨාපෙති. “මා මං පඤ්ඤා”ති ඉච්ඡතීති “මය්හං කතං පාපං පරෙ මා ජානිංසු”ති පච්චාසීසති. සඬකප්පෙතීති විතක්කං උප්පාදෙති. වාචං භාසතීති ජානංයෙව පණ්ණත්ති. විතික්කමන්නො භික්ඛු භාරියං කරොති. “අම්භාකං විතික්කමට්ඨානං නාම නත්ථි”ති උපසන්නො විය භාසති. කායෙන පරක්කමතීති “මයා කතං ඉදං පාපකම්මං මා කෙවි ජානිංසු”ති කායෙන වත්තං කරොති. විජ්ජමානදොසපටිච්ඡාදනතො චක්ඛුමොහනමායා අස්සාති මායාවී, මායාවිතො භාවො මායාවිතා. කත්වා පාපං පුන පටිච්ඡාදනතො අතිච්ච අස්සරති එතාය සත්තොති අච්චසරා. කායවාචාකිරියාහි අඤ්ඤථා දස්සනතො වඤ්චෙතීති වඤ්චනා. එතාය සත්තා නිකරොන්තීති නිකති, මිච්ඡා කරොන්තීති අත්ථො. “නාහං එවං කරොමි”ති පාපානං වික්ඛිපනතො නිකිරණා. “නාහං එවං කරොමි”ති පරිවජ්ජනතො පරිහරණා. කායාදීහි සංහරණතො ගුහනා. සමභාගෙන ගුහනා පරිගුහනා. තිණපණ්ණෙහි විය ගුථං කායවචිකම්මෙහි පාපං

ජාදෙතීති ඡාදනා. සබ්බතො භාගෙන ඡාදනා පරිච්ඡාදනා. න උත්තානිං කත්වා දස්සෙතීති අනුත්තානිකම්මං. න පාකටං කත්වා දස්සෙතීති අනාවිකම්මං. සුට්ඨ ඡාදනා වොච්ඡාදනා. කතපට්ච්ඡාදනවසෙන පුනපි පාපස්ස කරණතො පාපකිරියා. අයං වුව්චතීති අයං කතපට්ච්ඡාදනලක්ඛණා මායා නාම වුව්චති, යාය සමන්තාගතො පුග්ගලො භස්මපට්ච්ඡන්තො විය අඬගාරො, උදකපට්ච්ඡන්තො විය බාණු, පිලොතිකපලිවෙයීතං විය ව සත්ථං හොති.

එකවිධෙන මානොති එකපරිච්ඡෙදෙන එකකොට්ඨාසෙන මානො. යා විත්තස්ස උත්තතීති යා විත්තස්ස අබ්භුස්සාපනා, අයං මානොති අත්ථො. එත්ථ පුග්ගලං අනාමසිත්වා නිබ්බත්තිතමානොව වුත්තො.

අත්තුක්කංසනමානොති අත්තානං උපරි යපනමානො. පරවම්භනමානොති පරෙ ලාමකකරණමානො. ඉමෙ ද්වෙ මානා යෙභුයොන තථා පවත්තාකාරවසෙන වුත්තා.

“සෙයොහමස්මි”ති මානොති ජාතිආදීනි නිස්සාය “අහමස්මි සෙයො”ති උප්පන්නො මානො. සදිසමානාදීසුපි එසෙව නයො. එවම්මෙපි තයො මානා පුග්ගලවිසෙසං අනිස්සාය තථා පවත්තාකාරවසෙන වුත්තා. තෙසු එකෙකො තිණ්ණම්පි සෙයාසදිසභීනානං උප්පජ්ජති. තත්ථ “සෙයොහමස්මි”ති මානො සෙයාස්සෙව යාථාවමානො, සෙසානං අයාථාවමානො. “සදිසොහමස්මි”ති මානො සදිසස්සෙව යාථාවමානො, සෙසානං අයාථාවමානො. “භීනොහමස්මි”ති මානො භීනස්සෙව යාථාවමානො, සෙසානං අයාථාවමානො.

වතුබ්බිධෙන මානො ලොකධම්මවසෙන වුත්තො. පඤ්චවිධෙන මානො පඤ්චකාමගුණවසෙන වුත්තො. ඡබ්බිධෙන මානො වක්ඛාදිසම්පත්තිවසෙන වුත්තො. තත්ථ මානං ජනෙතීති මානං උප්පාදෙති.

සත්තවිධෙන මානනිද්දෙසෙ මානොති උත්තමො. අතිමානොති “ජාතිආදීහි මයා සදිසො නත්ථි”ති අතික්කමිත්වා මඤ්ඤනවසෙන උප්පන්නො මානො. මානාතිමානොති “අයං පුබ්බෙ මයා සදිසො, ඉදානි අහං සෙට්ඨො, අයං භීනතරො”ති උප්පන්නො මානො. අයං භාරාතිභාරො විය පුරිමං සදිසමානං උපාදාය මානාතිමානො නාමාති දස්සෙතුං “මානාතිමානො”ති ආහ. ඔමානොති භීනමානො. යො “භීනොහමස්මි”ති මානො නාම වුත්තො, අයං ඔමානො නාම. අපි චෙත්ථ “ත්ථං ජාතිමා, කාකජාති විය තෙ ජාති. ත්ථං ගොත්තවා, වණ්ඩාලගොත්තං විය තෙ ගොත්තං. තුය්හං සරො අත්ථි, කාකසරො විය තෙ සරො”ති එවං අත්තානං හෙට්ඨා කත්වා පවත්තනවසෙන අයං “ඔමානො”ති වෙදිතබ්බො.

අධිමානොති චත්තාරි සච්චානි අප්පත්වා පත්තසඤ්ඤිස්ස, චතුහි මග්ගෙහි කත්තඛිබ්බෙ කිච්චෙ අකතෙයෙව කතසඤ්ඤිස්ස, චතුසච්චධම්මෙ අනාධිගතෙ අධිගතසඤ්ඤිස්ස, අරහත්තෙ අසච්ඡිකතෙ සච්ඡිකතසඤ්ඤිස්ස උප්පන්නො අධිගතමානො අධිමානො නාම. අයං පන කස්ස උප්පජ්ජති, කස්ස න උප්පජ්ජති? අරියසාවකස්ස තාව න උප්පජ්ජති. සො හි මග්ගඵලනිබ්බානපභීනකිලෙසාවසිට්ඨකිලෙසපච්චවෙක්ඛණෙන සඤ්ජාතසොමනස්සො අරියගුණපට්ඨෙධෙ නික්කඨිබ්බො, තස්මා සොතාපන්නාදීනං “අහං සකදාගාමී”තිආදිවසෙන මානො න උප්පජ්ජති, දුස්සීලස්ස ච න උප්පජ්ජති. සො හි අරියගුණාධිගමෙ නිරාසොච. සීලවතොපි පරිච්චත්තකම්මට්ඨානස්ස නිද්දාරාමතාදිමනුයුත්තස්ස න උප්පජ්ජති, පරිසුද්ධසීලස්ස පන කම්මට්ඨානෙ අප්පමත්තස්ස නාමරූපං වචන්ථපෙත්වා පච්චයපරිග්ගහෙන විනිශ්ඡකඨිබ්බස්ස තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා සඨිබ්බාරෙ සම්මසන්නස්ස ආරද්ධවිපස්සකස්ස උප්පජ්ජති, උප්පන්නෙ ච සුද්ධසමථලාභී සුද්ධවිපස්සනාලාභී චා අන්තරා යපෙනි. සො හි දසපි වස්සානි වීසම්පි වස්සානි තිංසම්පි වස්සානි අසීතිපි වස්සානි කිලෙසසමුදාවාරං අපස්සන්නො “අහං සොතාපන්නො”ති චා “සකදාගාමී”ති චා “අනාගාමී”ති චා මඤ්ඤති, සමථවිපස්සනාලාභී පන අරහත්තෙයෙව යපෙනි. තස්ස හි සමාධිබලෙන කිලෙසා වික්ඛම්භිතා, විපස්සනාබලෙන සඨිබ්බාරා සුපරිග්ගහිතා, තස්මා සට්ඨිපි වස්සානි අසීතිපි වස්සානි වස්සසතම්පි කිලෙසා න සමුදාවරන්ති, බ්ණාසවස්සෙව චිත්තාවාරො හොති. සො ඵලං දීඝරත්තං කිලෙසසමුදාවාරං අපස්සන්නො අන්තරා අට්ඨත්වාච “අරහා අහ”න්ති මඤ්ඤති.

අස්මිමානොති රූපෙ අස්මිතිආදීනා නයෙන පඤ්චසු ඛන්ධෙසු “අහං රූපාදයො”ති උප්පන්නො මානො. මිච්ඡාමානොති පාපකෙහි කම්මායතනසිප්පායතනවිජ්ජාට්ඨානසුතපටිභානසීලබ්බතෙහි, පාපිකාය ච දිට්ඨියා උප්පන්නො මානො. තත්ථ පාපකං කම්මායතනං නාම කෙවට්ටමච්ඡන්ධනෙසාදානං කම්මං. පාපකං සිප්පායතනං නාම මච්ඡජාලබ්පකුමීතකරණෙසු චෙව පාසඨ්ඨිඨනසුලාරොපනාදීසු ච ඡෙකතා. පාපකං විජ්ජාට්ඨානං නාම යා කාවි පරුපසාතවිජ්ජා. පාපකං සුතං නාම භාරතයුද්ධසීතාහරණාදිපටිසංයුත්තං. පාපකං පටිභානං නාම දුබ්භාසිතයුත්තං කප්පනාටකවිලප්පනාදිපටිභානං. පාපකං සීලං නාම අප්පසීලං ගොසීලං. චතම්පි අප්චතගොචතමෙව. පාපිකා දිට්ඨි පන ද්වාසට්ඨියා දිට්ඨිගතෙසු යාකාවි දිට්ඨි. අට්ඨවිධමානො උත්තානත්ථොයෙව.

නචවිධෙන මානනිද්දෙසෙ සෙය්‍යස්ස “සෙය්‍යාහමස්මි”තිආදයො නච මානා පුග්ගලං නිස්සාය චුත්තා. ඵත්ථ පන සෙය්‍යස්ස “සෙය්‍යාහමස්මි”ති මානො රාජානඤ්චෙව පබ්බජිතානඤ්ච උප්පජ්ජති. රාජා හි “රට්ඨෙන චා

ධනවාහනෙහි වා කො මයා සදිසො අත්ථි”ති එතං මානං කරොති. පබ්බජිතොපි “සිලධුතඨගාදීහි කො මයා සදිසො අත්ථි”ති එතං මානං කරොති.

සෙය්‍යස්ස “සදිසොහමස්ථි”ති මානොපි එතෙසංයෙව උප්පජ්ජති. රාජා හි “රට්ඨෙන වා ධනවාහනෙහි වා අඤ්ඤරාජුහි සද්ධිං මය්හං කිං නානාකරණ”න්ති එතං මානං කරොති. පබ්බජිතොපි “සිලධුතඨගාදීහි අඤ්ඤෙන හික්ඛුනා මය්හං කිං නානාකරණ”න්ති එතං මානං කරොති.

සෙය්‍යස්ස “හීනොහමස්ථි”ති මානොපි එතෙසංයෙව උප්පජ්ජති. යස්ස හි රඤ්ඤො රට්ඨං වා ධනවාහනාදීනි වා නාතිසම්පන්නානි භොන්ති, සො “මය්හං රාජාති වොහාරසුඛමත්තකමෙව, කිං රාජා නාම අහ”න්ති එතං මානං කරොති. පබ්බජිතොපි අප්පලාහසක්කාරො “අහං ධම්මකට්ඨකො, බහුස්සුතො, මහාථෙරොති කථාමත්තමෙව, කිං ධම්මකට්ඨකො නාමාහං, කිං බහුස්සුතො නාමාහං, කිං මහාථෙරො නාමාහං, යස්ස මෙ ලාහසක්කාරො නත්ථි”ති එතං මානං කරොති.

සදිසස්ස “සෙය්‍යොහමස්ථි”ති මානාදයො අමච්චාදීනං උප්පජ්ජන්ති. අමච්චො වා හි රට්ඨියො වා “භොගයානවාහනාදීහි කො මයා සදිසො අඤ්ඤො රාජපුරිසො අත්ථි”ති වා, “මය්හං අඤ්ඤෙහි සද්ධිං කිං නානාකරණ”න්ති වා, “අමච්චොති නාමමෙව මය්හං, සාසච්ඡාදනමත්තමපි මෙ නත්ථි, කිං අමච්චො නාමාහ”න්ති වා එතෙ මානෙ කරොති.

හීනස්ස “සෙය්‍යොහමස්ථි”ති මානාදයො දාසාදීනං උප්පජ්ජන්ති. දාසො හි “මාතිතො වා පිතිතො වා කො මයා සදිසො අඤ්ඤො දාසො නාම අත්ථි, අඤ්ඤෙ ජීවිතුං අසක්කොන්තා කුච්ඡිහෙතු දාසා නාම ජාතා, අහං පන පටෙණිආගතත්තා සෙය්‍යො”ති වා, “පටෙණිආගතභාවෙන උභතොසුද්ධිකදාසත්තෙන අසුකදාසෙන නාම සද්ධිං කි මය්හං නානාකරණ”න්ති වා, “කුච්ඡිවසෙනාහං දාසඛ්‍යං උපගතො, මාතාපිතුකොටියා පන මෙ දාසට්ඨානං නත්ථි, කිං දාසො නාම අහ”න්ති වා එතෙ මානෙ කරොති. යථා ව දාසො, එවං පුක්කුසවණ්ඩාලාදයොපි එතෙ මානෙ කරොන්තියෙව.

එත්ථ ව සෙය්‍යස්ස “සෙය්‍යොහමස්ථි”ති උප්පන්නමානොව යාථාවමානො, ඉතරෙ ද්වෙ අයාථාවමානා. තථා සදිසස්ස “සදිසොහමස්ථි”ති, හීනස්ස “හීනොහමස්ථි”ති උප්පන්නමානොව යාථාවමානො, ඉතරෙ ද්වෙ අයාථාවමානා. තත්ථ යාථාවමානා අරහත්තමග්ගවජ්ඣා, අයාථාවමානා සොතාපත්තිමග්ගවජ්ඣා.

එත්ථ ච සෙය්‍යස්ස “සෙය්‍යාහමස්මි”ති මානො උත්තමස්ස උත්තමට්ඨෙයන “අහං සෙය්‍යා”ති එවං උප්පන්නමානො, සෙය්‍යස්ස “සදිසොහමස්මි”ති මානො උත්තමස්ස සමට්ඨෙයන “අහං සදිසො”ති එවං උප්පන්නමානො. සෙය්‍යස්ස “භීනොහමස්මි”ති මානො උත්තමස්ස ලාමකට්ඨෙයන “අහං භීනො”ති එවං උප්පන්නමානො. එවං සෙය්‍යමානො සදිසමානො භීනමානොති ඉමෙ තයො මානා සෙය්‍යස්ස උප්පජ්ජන්ති. සදිසස්සාපි අහං සෙය්‍යා, සදිසො, භීනොති තයො මානා උප්පජ්ජන්ති. භීනස්සාපි අහං භීනො, සදිසො, සෙය්‍යාති තයො මානා උප්පජ්ජන්ති.

දසවිධමානනිද්දෙසෙ ඉධෙකච්චො මානං ජනෙතීති එකච්චො පුග්ගලො මානං ජනයති. ජාතියා වාති බත්තියභාවාදිජාතියම්පත්තියා වා. ගොත්තෙන වාති ගොතමගොත්තාදිනා උක්කට්ඨගොත්තෙන වා. කොලපුත්තියෙන වාති මහාකුලභාවෙන වා. වණ්ණපොක්ඛරතාය වාති වණ්ණසම්පන්නසරීරතාය වා. සරීරඤ්ඨි “පොක්ඛර”න්ති වුව්චති, තස්ස වණ්ණසම්පත්තියා අභිරූපභාවෙනාති අත්ථො. ධනෙන වාති ධනසම්පන්නභාවෙන වා, මය්හං නිධානගතස්ස ධනස්ස පමාණං නත්ථීති අත්ථො. අජ්ඣෙකෙන වාති අජ්ඣායනවසෙන වා. කම්මායතනෙන වාති “අවසෙසා සත්තා ඡින්නපක්ඛකාකසදිසා, අහං පන මහිද්ධිකො මහානුභාවො”ති වා, “අහං යං යං කම්මං කරොමි, තං තං සම්ප්ඤ්ඤිති”ති වා එවමාදිනායජ්ජවත්තෙන කම්මායතනෙන වා. සිප්පායතනෙන වාති “අවසෙසා සත්තා නිසිප්පා, අහං සිප්පවා”ති එවමාදිනායජ්ජවත්තෙන සිප්පායතනෙන වා. විජ්ජාට්ඨානෙන වාති ඉදං හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව. සුතෙන වාති “අවසෙසා සත්තා අප්පස්සුතා, අහං පන බහුස්සුතො”ති එවමාදිසුතෙන වා. පටිභානෙන වාති “අවසෙසා සත්තා අප්පටිභානා, මය්හං පන පටිභානාප්පමාණං නත්ථී”ති එවමාදිපටිභානෙන වා. අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙන වා වත්ථුනාති අවුත්තෙන අඤ්ඤෙන වත්ථුනා වා. යො එවරූපො මානොති මානකරණවසෙන මානො. මඤ්ඤනා මඤ්ඤිතත්තන්ති ආකාරභාවනිද්දෙසො. උස්සිතට්ඨෙයන උත්තති. යස්සුප්පජ්ජති, තං පුග්ගලං උත්තාමෙති උක්ඛිපිත්වා යපෙතීති උත්තාමො. සමුස්සිතට්ඨෙයන ධජො. උක්ඛිපනට්ඨෙයන චිත්තං සම්පග්ගණ්හාතීති සම්පග්ගාහො. කෙතු වුව්චති බහුසු ධජෙසු අවිවුග්ගතධජො. මානොපි පුනප්පුනං උප්පජ්ජමානො අපරාපරෙ උපාදාය අවිවුග්ගතට්ඨෙයන කෙතු වියාති කෙතු, තං කෙතුං ඉච්ඡතීති කෙතුකමායං, තස්ස භාවො කෙතුකමායතා. සා පන චිත්තස්ස, න අත්තනො. තෙන වුත්තං “කෙතුකමායතා චිත්තස්සා”ති. මානසම්පයුත්තඤ්ඨි චිත්තං කෙතුං ඉච්ඡති, තස්ස භාවො, කෙතුසඨ්ඨාතො මානොති. ධොනො මායඤ්ච මානඤ්ච පභාය පජ්ඣිත්වා යො සො ධොනො අරභා හෙට්ඨා වුත්තනයෙන

විනෝදනබ්‍යන්තිකරණාදිවසෙන කිලෙසෙ පජහිත්වා යීතො, සො තෙන රාගාදිනා කිලෙසෙන ගච්ඡෙය්‍ය.

තෙරයිකොති වාති නිරයෙ නිබ්බත්තකසත්තොති වා. තිරච්ඡානයොනිකාදීසුපි එසෙව නයො. සො හෙතු නත්ථිති යෙන ජනකහෙතුනා ගතියාදීසු නිබ්බත්තෙය්‍ය, සො හෙතු නත්ථි. පච්චයොති තස්සෙව වෙච්චනං. කාරණන්ති යානං. කාරණඤ්ඤි තදායත්තවුත්තිතාය අත්තතො ඵලස්ස යානන්ති වුච්චති. තස්මා යෙන හෙතුනා යෙන පච්චයෙන ගතියාදීසු නිබ්බත්තෙය්‍ය, තං කාරණං නත්ථි.

22. යො පන තෙසං ද්විත්තං උපයානං භාවෙන උපයො හොති, සො උපයො හි...පෙ.... දිට්ඨිමිධෙව සබ්බන්ති. තත්ථ උපයොති තණ්හාදිට්ඨිනිස්සිතො. ධම්මෙසු උපෙති වාදන්ති “රත්තො”ති වා “දුට්ඨො”ති වා එවං තෙසු තෙසු ධම්මෙසු උපෙති වාදං. අනුපයං කෙන කථං වදෙය්‍යාති තණ්හාදිට්ඨිජ්ජහානෙන පන අනුපයං බිණාසවං කෙන රාගෙන වා දොසෙන වා කථං “රත්තො”ති වා “දුට්ඨො”ති වා වදෙය්‍ය. එවං අනුපවජ්ජො ව සො කිං තිත්ථියා විය කතපට්ඨිඡාදකො භවිස්සතීති අධිජ්ජායො. අත්තා නිරත්තා න හි තස්ස අත්ථිති තස්ස හි අත්තදිට්ඨි වා උච්ඡෙදදිට්ඨි වා නත්ථි, ගහණමුඤ්චනං වාපි අත්තනිරත්තසඤ්ඤිතං නත්ථි. කිං කාරණා නත්ථිති වෙ? අධොසි සො දිට්ඨිමිධෙව සබ්බන්ති. යස්මා සො ඉධෙව අත්තභාවෙ ඤාණම්බුනා සබ්බදිට්ඨිගතං අධොසි පජහි විනෝදෙසීති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. තං සුත්වා රාජා අත්තමතො භගවත්තං අභිවාදෙත්වා පක්කාමිති.

රත්තොති වාති රාගෙන රත්තොති වා. දුට්ඨොති වාතිආදීසුපි එසෙව නයො. තෙ අභිසංඛාරා අජ්ජහිනාති යෙ පුඤ්ඤාපුඤ්ඤආනෙඤ්ජාභිසංඛාරා, තෙ අජ්ජහිනා. අභිසංඛාරානං අජ්ජහිනත්තාති තෙසං වුත්තජ්ජකාරානං කම්මාභිසංඛාරානං න පහිනභාවෙන. ගතියා වාදං උපෙතීති පඤ්චන්තං ගතීනං අඤ්ඤතරාය කථනං උපගච්ඡති. තෙනෙවාහ — “තෙරයිකොති වා...පෙ.... වාදං උපෙති උපගච්ඡති”ති. වදෙය්‍යාති කථෙය්‍ය. ගහිතං නත්ථිති ගහෙතබ්බං නත්ථි. මුඤ්චිතබ්බං නත්ථිති මුඤ්චිත්වා යීතත්තා මොචෙතබ්බං නත්ථි.

යස්සත්ථි ගහිතන්ති යස්ස පුග්ගලස්ස “අහං මම”ති ගහිතං අත්ථි. තස්සත්ථි මුඤ්චිතබ්බන්ති තස්ස පුග්ගලස්ස මොචෙතබ්බං අත්ථි. උපරි පදානි පරිචත්තෙත්වා යොජෙතබ්බානි. ගහණං මුඤ්චනා සමතික්කන්තොති ගහණමොචනා අරහා අතික්කන්තො. බුද්ධිපරිහානිච්චිත්තොති වඩ්ඪිඤ්ච

පරිහානිඤ්ච අතික්කමිත්වා පවත්තො. සො චූට්ඨවාසොතිආදිං කත්වා ඤාණග්ගිනා දඬුපානීති පරියොසානං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව. අධොසීති කන්තෙසි. ධුනි සන්ධුනි නිද්ධුනීති උපසග්ගෙන පදං වඩ්ඪිතං.

සද්ධම්මජ්ජපජ්ජොතිකාය මහානිද්දෙසට්ඨකථාය

චූට්ඨට්ඨකසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

4. සුද්ධට්ඨකසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

23. චතුත්ථෙ සුද්ධට්ඨකෙ පටිමගාලාය තාවත්ථො – න, භික්ඛවෙ, එවරුපෙන දස්සනෙන සුද්ධි හොති, අපි ච ඛො කිලෙසමලීනත්තා අසුද්ධං, කිලෙසරොගානං අධිගමා සරොගමෙව චන්දාහං බ්‍රාහ්මණං, අඤ්ඤං වා එවරුපං දිස්වා දිට්ඨිගතිකො ඛාලො අභිජානාති “පස්සාමි සුද්ධං පරමං අරොගං, තෙන ච දිට්ඨිසඬ්ඛාතෙන දස්සනෙන සංසුද්ධි නරස්ස හොති”ති, සො එවං අභිජානන්තො තං දස්සනං “පරම”න්ති ඤත්වා තස්මිං දස්සනෙ සුද්ධානුපස්සි සමානො තං දස්සනං “මග්ගඤ්ඤාණ”න්ති පච්චෙති. තං පන මග්ගඤ්ඤාණං න හොති.

පරමං ආරොග්‍යප්පත්තන්ති උත්තමං නිබ්‍යාධිං පාපුණිත්වා යීතං. තාණප්පත්තන්ති තථා පාලනප්පත්තං. ලෙණප්පත්තන්ති නිලියනප්පත්තං. සරණප්පත්තන්ති පතිට්ඨාපත්තං, දුක්ඛනාසනං වා පත්තං. අභයප්පත්තන්ති නිබ්භයභාවප්පත්තං. අවිචුතප්පත්තන්ති නිව්චලභාවං පත්තං. අමතප්පත්තන්ති අමතං මහානිබ්බානං පත්තං. නිබ්බානප්පත්තන්ති වානචිරහිතං පත්තං.

අභිජානන්තොති විසෙසෙන ජානන්තො. ආජානන්තොති ආජානමානො. විජානන්තොති අනෙකවිධෙන ජානමානො. පටිච්චානන්තොති තං තං පටිච්ච විජානමානො. පටිච්ච්ඤානන්තොති හදයෙ කුරුමානො.

චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං රූපදස්සනෙනාති චක්ඛුච්ඤ්ඤාණෙන රූපදස්සනං. ඤාණන්ති පච්චෙතීති පඤ්ඤා ඉති සද්දහති. මග්ගොති පච්චෙතීති “උපායො”ති සද්දහති. පථොති සඤ්ඤාපථො. නියානන්ති ගහෙත්වා යාතීති නියානං. “නියාන”න්ති වා පායො.

24. “දිට්ඨොන වෙ සුද්ධි”ති දුතියගාලා. තස්සත්ථො – තෙන රූපදස්සනසඬ්ඛාතෙන දිට්ඨොන යදි කිලෙසසුද්ධි නරස්ස හොති, තෙන වා ඤාණෙන සො යදි ජාතිආදිදුක්ඛං පජ්ඣාති, එවං සන්තෙ අරියමග්ගතො අඤ්ඤෙන අසුද්ධිමග්ගෙනෙව සො සුඡ්ඤ්ඤාති, රාගාදීහි උපධිහි සඋපධිකො එව සමානො සුඡ්ඤ්ඤාති චත්තබ්බතං ආපන්නො හොති, න ච එවංවිධො සුඡ්ඤ්ඤාති. තස්මා දිට්ඨි හි නං පාව තථා වදානං, සා නං දිට්ඨියෙව “මිච්ඡාදිට්ඨිකො අය”න්ති කථෙති, දිට්ඨිඅනුරූපං “සස්සනො ලොකො”තිආදිනා නයෙන තථා තථා වදති.

රාගෙන සහ චත්තතීති සරාගො, රාගවාති අත්ථො. සදොසොතිආදියුපි එසෙව නයො.

25. න බ්‍රාහ්මණොති තතියගාථා. තස්සත්ථො – යො පන බාහිතපාපත්තා බ්‍රාහ්මණො හොති, සො මග්ගෙන අධිගතාසවක්ඛයො ඛිණාසවබ්‍රාහ්මණො අරියමග්ගඤ්ඤාණතො අඤ්ඤෙන අභිමඤ්ඤාසම්මතරූපසඤ්ඤානෙ දිට්ඨො, තථාච්චිධසද්දසඤ්ඤානෙ සුතෙ, අච්චිකික්කමසඤ්ඤානෙ සීලෙ, හත්ථිවතාදිහෙදෙ වතෙ, පථවිආදිහෙදෙ මුතෙ ච උප්පත්තෙන මිච්ඡාඤ්ඤාණෙන සුද්ධිං න ආහාති. සෙසමස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස වණ්ණහණනාය වුත්තං. සො හි තෙධාතුකපුඤ්ඤ සබ්බස්මිඤ්ච පාපෙ අනුපලිත්තො, කස්මා? තස්ස පහිනත්තා තස්ස අත්තදිට්ඨියා, යස්ස කස්සචි වා ගහණස්ස පහිනත්තා අත්තඤ්ඤාණො, පුඤ්ඤාණිසඤ්ඤානො අකරණතො “නයිධ පකුබ්බමානො”ති වුච්චති. තස්මා නං එවං පසංසන්නො ආහ. සබ්බස්සෙව වස්ස පුරිමපාදෙන සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො – පුඤ්ඤෙව පාපෙ ච අනුපලිත්තො අත්තඤ්ඤාණො නයිධ පකුබ්බමානො න බ්‍රාහ්මණො අඤ්ඤෙන සුද්ධිමාහාති. නාති පටික්ඛෙපොති න ඉති පටිසෙධො.

බාහිත්වා සබ්බපාපකානීති ගාථායත්ථො – යො චතුත්ථමග්ගෙන බාහිත්වා සබ්බපාපකානි ඨිතත්තො ඨිතොඉච්චෙව වුත්තං හොති. බාහිතපාපත්තා එව ච විමලො විමලභාවං බ්‍රහ්මභාවං සෙට්ඨභාවං පත්තො, පටිනිස්සට්ඨසමාධිවික්ඛෙපකරකිලෙසමලෙන අග්ගමග්ගඵලසමාධිනා සාධුසමාහිතො, සංසාරහෙතුසමතික්කමෙන සංසාරමතිච්ච පරිනිට්ඨිතකිච්චතාය කෙවලීති ච, තණ්හාදිට්ඨිහි අනිස්සිතත්තා අනිස්සිතොති ච, ලොකධම්මෙහි නිබ්බිකාරත්තා තාදීති ච පවුච්චති. එවං පුත්තිරහො ස බ්‍රහ්මා සො බ්‍රාහ්මණොති.

අඤ්ඤත්‍ර සතිපට්ඨානෙහීති වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ මුඤ්චිත්වා. සම්මප්පධානාදිසුපි එසෙව නයො.

සන්තෙකෙ සමණබ්‍රාහ්මණාති එකච්චෙ ලොකසඤ්ඤානෙන “සමණබ්‍රාහ්මණා”ති ලද්ධවොහාරා සංවිජ්ජන්ති. දිට්ඨසුද්ධිකාති දිට්ඨොන සුද්ධිං ඉච්ඡමානා. තෙ එකච්චානං රූපානං දස්සනන්ති එතෙ දිට්ඨසුද්ධිකා එතෙසං රූපාරම්මණානං ඔලොකනං. මඤ්ඤං පච්චෙත්තීති ඉද්ධිකාරණං බුද්ධිකාරණං සබ්බසම්පත්තිකාරණං පතිට්ඨාපෙත්ති. අමඤ්ඤං පච්චෙත්තීති අනිද්ධිකාරණං න බුද්ධිකාරණං න සම්පත්තිකාරණං පතිට්ඨාපෙත්ති. තෙ කාලතො වුට්ඨහිත්වාති එතෙ දිට්ඨාදිමඤ්ඤිකා පුරෙතරමෙව උට්ඨහිත්වා. අභිමඤ්ඤානානීති විසෙසෙන වුඩ්ඪිකාරණගතාති. රූපානි පස්සන්තිති නානාවිධානි රූපාරම්මණානි දක්ඛන්ති. වාටකසකුණන්ති එවංනාමකං. චුස්සවෙච්චලට්ඨිත්ති චුස්සනක්ඛන්තෙන උප්පත්තං තරුණබෙච්චලට්ඨිං. ගබ්හිනිත්ථිත්ති සගබ්හං ඉත්ථිං. කුමාරකං බන්ධෙ ආරොපෙත්වා

ගච්ඡන්තන්ති තරුණදාරකං අංසෙ උස්සාපෙත්වා ගච්ඡමානං. පුණ්ණසංචන්ති උදකපුණ්ණසං. රොහිතමච්ඡන්ති රත්තරොහිතමච්ඡං. ආජඤ්ඤරථන්ති සින්ධවයුත්තරථං. උසහන්ති මඬගලඋසහං. ගොකපිලන්ති කපිලගාවිං.

පලාලපුඤ්ජන්ති ථුසරාසිං. තක්කසංචන්ති ගොතක්කාදිපුරිතවාටිං. රිත්තසංචන්ති තුව්ඡසං. නටන්ති නටකාදිං. “ධුත්තකිරිය”න්ති එකෙ. නග්ගසමණකන්ති නිච්චොළසමණං. බරන්ති ගද්දහං. බරයානන්ති ගද්දහයුත්තං වය්භාදිකං. එකයුත්තයානන්ති එකෙන වාහනෙන සංයුත්තං යානං. කාණන්ති එකක්ඛිලභයක්ඛිකාණං. කුණ්ණන්ති හත්ථකුණං. බඤ්ජන්ති බඤ්ජපාදං තිරියගතපාදං. පක්ඛහන්ති පියසප්පිං. ජිණ්ණකන්ති ජරාජිණ්ණං. බ්‍යාධිකන්ති බ්‍යාධිපිළිතං. මතන්ති කාලඬිකතං.

සුතසුද්ධිකානි සොතවිඤ්ඤාණෙන සුතෙන සුද්ධිං ඉච්ඡමානා. සද්දානං සවනන්ති සද්දාරම්මණානං සවනං. වඩ්ඪසාති වාතිආදයො ලොකෙ පවත්තසද්දමත්තානි ගහෙත්වා චුත්තා. අමඬගලං පන “කාණො”තිආදිනා තෙන තෙන නාමෙන චුත්තසද්දායෙව. “ජින්ද”න්ති වාති හත්ථපාදාදිච්ඡින්නන්ති වා. “හින්ද”න්ති වාති සිසාදිහින්තන්ති වා. “දඩ්ඪ”න්ති වාති අග්ගිනා ක්‍යාපිතන්ති වා. “නට්ඨ”න්ති වාති වොරාදිහි විනාසිතන්ති වා. “නත්ථි”ති වාති න විජ්ජතිති වා.

සීලසුද්ධිකානි සීලෙන විසුද්ධිං ඉච්ඡනකා. සීලමත්තෙනාති සංවරණමත්තෙන. සංයමමත්තෙනාති උපරමමත්තෙන. සංවරමත්තෙනාති ද්වාරථකනමත්තෙන. අවිතික්කමමත්තෙනාති න අතික්කමිතමත්තෙන. සමණො මුණ්ඩිකාපුත්තොති මාතිතො ලද්ධනාමං. සම්පන්නකුසලන්ති පරිපුණ්ණකුසලං. පරමකුසලන්ති උත්තමකුසලං. උත්තමපත්තිජපත්තන්ති උත්තමං අරහත්තං පාපුණ්ණිකබ්බතං පත්වා ධීතං. අයොජ්ජන්ති පරාජෙතූං අසක්කුණෙය්‍යං සමණං.

වතසුද්ධිකානි සමාදානෙන වතෙන සුද්ධිං ඉච්ඡනකා. හත්ථිවතිකා වාති සමාදින්නං හත්ථිවතං එතෙසං අත්ථිති හත්ථිවතිකා, සබ්බහත්ථිකිරියං කරොන්තිති අත්ථො. කථං? “අජ්ජ පට්ඨාය හත්ථිහි කාතබ්බං කරිස්සාමි”ති එවං උජ්ජන්නචිත්තා හත්ථිනං ගමනාකාරං තිට්ඨනාකාරං නිසිද්දනාකාරං සයනාකාරං උච්චාරපස්සාවකරණාකාරං, අඤ්ඤෙ හත්ථි දිස්වා සොණ්ඩං උස්සාපෙත්වා ගමනාකාරඤ්ච සබ්බං කරොන්තිති හත්ථිවතිකා. අස්සවතිකාදිසුපි ලබ්භමානවසෙන යථායොගං යොජෙතබ්බං. තෙසු අවසානෙ දිසාවතිකා වාති පුරත්ථිමාදිදිසානං නමස්සනවසෙන සමාදින්නදිසාවතිකා, එතෙසං චුත්තජපකාරානං සමණබ්‍රාහ්මණානං වතසමාදානං සම්පජ්ජමානං

හත්ථිආදීනං සහඛ්‍යතං උපනෙති. සචෙ ඛො පනස්ස මිච්ඡාදිට්ඨි හොති “ඉමිනාහං සීලවතසමාදානබ්‍රහ්මවරියෙන දෙවො වා දෙවඤ්ඤතරො වා හොමි”ති විත්තයන්තස්ස නිරයනිරව්ඡානයොනීනං අඤ්ඤතරො හොතීති ඤාතබ්බං. චුත්තඤ්ඤතං භගවතා (ම. නි. 2.79) –

“ඉධ, පුණ්ණ, එකච්චො කුක්කුරවතං භාවෙති පරිපුණ්ණං අබ්බොකිණ්ණං, කුක්කුරසීලං භාවෙති පරිපුණ්ණං අබ්බොකිණ්ණං, කුක්කුරවිත්තං භාවෙති පරිපුණ්ණං අබ්බොකිණ්ණං, කුක්කුරාකප්පං භාවෙති පරිපුණ්ණං අබ්බොකිණ්ණං. සො කුක්කුරවතං භාවෙත්වා පරිපුණ්ණං අබ්බොකිණ්ණං, කුක්කුරසීලං භාවෙත්වා පරිපුණ්ණං අබ්බොකිණ්ණං, කුක්කුරවිත්තං භාවෙත්වා පරිපුණ්ණං අබ්බොකිණ්ණං, කුක්කුරාකප්පං භාවෙත්වා පරිපුණ්ණං අබ්බොකිණ්ණං කායස්ස භෙදා පරං මරණා කුක්කුරානං සහඛ්‍යතං උපපජ්ජති. සචෙ ඛො පනස්ස එවංදිට්ඨි හොති ‘ඉමිනාහං සීලෙන වා වතෙන වා තපෙන වා බ්‍රහ්මවරියෙන වා දෙවො වා හවිස්සාමි දෙවඤ්ඤතරො වා’ති, සාස්ස හොති මිච්ඡාදිට්ඨි. මිච්ඡාදිට්ඨිස්ස ඛො අහං, පුණ්ණ, ද්විත්තං ගතීනං අඤ්ඤතරං ගතීං වදාමි නිරයං වා නිරව්ඡානයොනීනං වා. ඉති ඛො, පුණ්ණ, සම්පජ්ජමානං කුක්කුරවතං කුක්කුරානං සහඛ්‍යතං උපනෙති, විපජ්ජමානං නිරය”න්ති.

ගන්ධබ්බවතිකාදයො ගන්ධබ්බාදීනං සහඛ්‍යතං උපගච්ඡන්තීති අත්ථො න ගහෙතබ්බො, මිච්ඡාදිට්ඨියා ගහිතත්තා නිරයනිරව්ඡානයොනීමෙව උපගච්ඡන්තීති ගහෙතබ්බො.

මුත්තසුද්ධිකාති චුසිතෙන සුද්ධිකා. පථචිං ආමසන්තීති සසම්භාරිකං මහාපථචිං කායෙන චුසන්ති. හරිතන්ති අල්ලනීලසද්දලං. ගොමයන්ති ගවාදිගොමයං. කච්ඡපන්ති අට්ඨිකච්ඡපාදිඅනෙකවිධං. ඵාලං අක්කමන්තීති අයඵාලං මද්දන්ති. තිලවාහන්ති තිලසකථං තිලරාසිං වා. චුස්සතිලං බාදන්තීති මඬිගලපටිසංයුත්තං තිලං බාදන්ති. චුස්සතෙලං මක්ඛෙන්තීති තථාරූපං තිලතෙලං සරීරබ්‍හඤ්ජනං කරොන්ති. දන්තකට්ඨන්ති දන්තපොණං. මත්තිකාය න්භායන්තීති කුඬිකුට්ඨාදිකාය සණ්භමත්තිකාය සරීරං උබ්බට්ඨෙත්වා න්භායන්ති. සාටකං නිවාසෙන්තීති මඬිගලපටිසංයුත්තං චත්ථං පරිදහන්ති. වෙයනං වෙයෙන්තීති සීසවෙයනං පත්තුණ්ණාදිපටං සීසෙ යපෙන්ති පටිමුච්චන්ති.

තෙධාතුකං කුසලාභිසඬ්ඛාරන්ති කාමධාතුරූපධාතුඅරූපධාතුසු පටිසන්ධිදායකං කොසල්ලසම්භූතං පච්චයාභිසඬ්ඛාරං. සබ්බං අකුසලන්ති

ද්වාදසවිධං අකොසල්ලසම්භූතං අකුසලං. යතොති යදා. තෙ දසවිධො පුඤ්ඤාභිසංඛාරො ච, ද්වාදසවිධො අපුඤ්ඤාභිසංඛාරො ච, චතුර්විධො ආතෙඤ්ජාභිසංඛාරො ච යථානුරූපං සමුච්ඡෙදප්පහාතෙන පභීනා හොත්ති. අත්තදිට්ඨිප්පහොති “එසො මෙ අත්තා”ති ගහිතදිට්ඨිං ජහො. ගාහං ජහොති “එසොහමස්මි”ති මානසම්පයුත්තගහණං ජහො. පුන අත්තඤ්ජප්පහොති “එතං මමා”ති තණ්හාගහණවසෙන ච දිට්ඨිගහණවසෙන ච පරාමසිත්වා ගහිතං, පරතො ආමට්ඨඤ්ච, තස්මිං අභිනිවිට්ඨඤ්ච, බලවතණ්හාවසෙන ගිලිත්වා අජ්ඣෙදාසිතඤ්ච, බලවමුච්ඡිතඤ්ච. සබ්බං තං චත්තං හොතිතිආදයො වුත්තනායායෙව.

26. එවං “න බ්‍රාහ්මණො අඤ්ඤතො සුද්ධිමාහා”ති චත්වා ඉදානි යෙ දිට්ඨිගතිකා අඤ්ඤතො සුද්ධිං බ්‍රුවන්ති, තෙසං තස්සා දිට්ඨියා අනිබ්බාහකභාවං දස්සෙන්තො “පුරිමං පහායා”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – තෙහි අඤ්ඤතො සුද්ධිවාදා සමානාපි යස්සා දිට්ඨියා අප්පභීනත්තා ගහණමුඤ්චනං හොති, තාය පුරිමං සත්ථාරාදිං පහාය අපරං නිස්සිතා, එජාසංඛාරාය තණ්හාය අනුගතා අභිභූතා රාගාදිභෙදං න තරන්ති සංඛිං, තඤ්ච අතරන්තා තං තං ධම්මං උග්ගණ්හන්ති ච නිරස්සජන්ති ච මක්කටොව සාබන්ති.

පුරිමං සත්ථාරං පහායාති පුරිමගහිතං සත්ථුපට්ඨඤ්ඤං චජ්ජෙන්වා. පරං සත්ථාරං නිස්සිතාති අඤ්ඤං සත්ථුපට්ඨඤ්ඤං නිස්සිතා අල්ලිනා. පුරිමං ධම්මක්කන්තං පහායාතිආදීසුපි එසෙව නයො.

එජානුගාති තණ්හාය අනුගා. එජානුගතාති තණ්හාය අනුගතා. එජානුසටාති තණ්හාය අනුසටා පක්ඛන්දා වා. එජාය පන්තා පතිතාති තණ්හාය නිමුග්ගා ච නික්ඛිපිතා ච.

මක්කටොති වානරො. අරඤ්ඤෙති විපිනෙ. පවතෙති මහාවතෙ. චරමානොති ගච්ඡමානො. එවමෙවාති ඔපම්මසංසන්දනං. පුට්ඨි නානා. පුට්ඨිදිට්ඨිගතානීති නානාවිධානි දිට්ඨිගතානි. ගණ්හන්ති ච මුඤ්චන්ති වාති ගහණවසෙන ගණ්හන්ති ච චජනවසෙන මුඤ්චන්ති ච. ආදියන්ති ච නිරස්සජන්ති වාති පලිබොධං කරොන්ති ච විස්සජ්ජෙන්ති ච බිපන්ති ච.

27. පඤ්චමගාථාය ච සම්බන්ධො – යො ච සො “දිට්ඨි හි නං පාව තථා වදාන”න්ති වුත්තො, සො සයං සමාදායාති. තත්ථ සයන්ති සාමං. සමාදායාති ගහෙන්වා. වතානීති හත්ථිවතාදීනි. උච්චාවචන්ති අපරාපරං, භීනපණිතං වා සත්ථාරතො සත්ථාරාදිං. සඤ්ඤසත්තොති කාමසඤ්ඤාදීසු උග්ගො. විද්වා ච

වෙදෙහි සමෙව්ව ධම්මන්ති පරමත්ථවිද්වා ච අරහා චතුහි මග්ගඤ්ඤාණවෙදෙහි චතුසච්චධම්මං අභිසමෙව්වාති. සෙසං පාකට්මෙව.

සාමං සමාදායාති සයමෙව ගහෙත්වා. ආදායාති ආදිශිත්වා ගණ්හිත්වා. සමාදායාති සම්මා ආදාය. ආදිශිත්වාති පලිබොධං කත්වා. සමාදිශිත්වාති සම්මා පලිබොධං කත්වා. ගණ්හිත්වාති අවිස්සජ්ජෙත්වා. පරාමසිත්වාති දස්සිත්වා. අභිනිවිසිත්වාති පතිට්ඨහිත්වා. කාමසඤ්ඤාදයො චුත්තනයා ඵව.

විද්වාති මෙධාවි. විජ්ජාගතොති විජානනභාවං ගතො. ඤාණීති පඤ්ඤාසම්පන්නො. විභාවිති ඤාණෙන විමංසකො. මෙධාවිති අනිච්චාදිහි තුලිතඤ්ඤාණො. පඤ්ඤාතිආදයො හෙට්ඨා චුත්තනයායෙව. චතුසච්චධම්මං විචිනාතිති ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣග්ගො. බොජ්ඣග්ගත්ථො හෙට්ඨා චුත්තොව. විමංසාති චතුසච්චධම්මවිචිනනා පඤ්ඤාව. “විමංසා ධම්මවිත්තනා”ති හි චුත්තා. විපස්සනාති මග්ගසම්පයුත්තා විවිධාකාරෙන පස්සනා පඤ්ඤාව. සම්මාදිට්ඨිති සොහනා පසට්ඨා සුන්දරා මග්ගසම්පයුත්තා සම්මාදිට්ඨි. තෙහි වෙදෙහිති එතෙහෙව චතුහි මග්ගඤ්ඤාණෙහි. අන්තගතොති ජාතිජරාමරණස්ස පරියොසානං ගතො. කොට්ඨගතොතිආදයො හෙට්ඨා චුත්තනයාව. වෙදානං වා අන්තගතොති ජාතිතබ්බානං අවසානජ්ජත්තො. වෙදෙහි වා අන්තගතොති චතුහි මග්ගඤ්ඤාණවෙදෙහි වට්ටදුක්ඛස්ස පරියන්තභාවෙන අන්තසඬ්ඛාතං නිබ්බානං ගතො. විදිතත්තාති විදිතභාවෙන ජාතිතභාවෙන.

වෙදානි විවෙය්‍ය කෙවලානීති ගාථාය අයමත්ථො — යො චතුහි මග්ගඤ්ඤාණවෙදෙහි කිලෙසක්ඛයං කරොත්තො ගතො, සො පරමත්ථතො වෙදගු නාම හොති. සොච සබ්බසමණ්‍යාභ්මණානං සත්ථසඤ්ඤිතානි වෙදානි තායෙව මග්ගභාවනාය කිච්චතො අනිච්චාදිවසෙන විවෙය්‍ය. තත්ථ ඡන්දරාගජ්ජහානෙන තමෙව සබ්බං වෙදමනිච්ච යාපි වෙදපච්චයා, අඤ්ඤාථා වා උජ්ජජ්ජන්ති වෙදනා, තාසු සබ්බවෙදනාසු චීතරාගො හොති. තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්නො “කිං පත්තිනමාහු වෙදගු”න්ති (සු. නි. 533) පුට්ඨො “ඉදං පත්තින”න්ති අවත්වා “වෙදානි විවෙය්‍ය...පෙ.... වෙදගු සො”ති ආහ. යස්මා වා යො පච්චයපඤ්ඤාය වෙදානි විවෙය්‍ය, තත්ථ ඡන්දරාගජ්ජහානෙන සබ්බං වෙදමනිච්ච වත්තති. සො සත්ථසඤ්ඤිතානි වෙදානි ගතො ඤාතො අතික්කන්තොව හොති. යො වෙදනාසු චීතරාගො, සොපි වෙදනාසඤ්ඤිතානි වෙදානි ගතො අතික්කන්තො, අතිවෙදනං ගතොතිපි වෙදගු. තස්මා තමපි අත්ථං දස්සෙන්නො “ඉදං පත්තින”න්ති අවත්වා “වෙදානි විවෙය්‍ය...පෙ.... වෙදගු සො”ති ආහ.

සමෙච්චාති ඤාණෙන සමාගන්ත්වා. අභිසමෙච්චාති ඤාණෙන පටිච්ඡක්ඛිත්වා. ධම්මන්ති චතුසච්චධම්මං. සබ්බෙ සඬ්ඛාරාති සබ්බෙ සජ්ජචයා ධම්මා. තෙ හි සඬ්ඛතසඬ්ඛාරා නාම. පච්චයෙහි සඬ්ගම්ම කරියන්තීති සඬ්ඛාරා, තෙ එවං පච්චයෙහි සඬ්ගම්ම කතන්තා “සඬ්ඛතා”ති විසෙසෙත්වා වුත්තා. “කම්මනිබ්බන්තා තෙභූමකරුපාරුපධම්මා අභිසඬ්ඛතසඬ්ඛාරා”ති (විසුද්ධි. 2.587) අට්ඨකථාසු වුත්තා. තෙපි “අනිච්චා චත සඬ්ඛාරා”තිආදීසු (දී. නි. 2.221, 272; සං. නි. 1.186) සඬ්ඛතසඬ්ඛාරෙසු සඬ්ගහං ගච්ඡන්ති. “අවිජ්ජාගතොයං, භික්ඛවෙ, පුරිසපුග්ගලො පුඤ්ඤඤවෙ සඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛරොති”තිආදීසු (සං. නි. 2.51) අවිජ්ජාපච්චයා සඬ්ඛාරාච ආගතා. තෙභූමිකකුසලාකුසලවෙතනා අභිසඬ්ඛරණකසඬ්ඛාරා නාම. “යාවතිකා අභිසඬ්ඛාරස්ස ගති, තාවතිකං ගන්ත්වා අක්ඛාහතං මඤ්ඤෙ අට්ඨාසී”තිආදීසු (අ. නි. 3.15) ආගතං කායිකචෙතසිකචීරියං පයොගාභිසඬ්ඛාරො නාම. “සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධං සමාපන්නස්ස බො, ආවුසො විසාබ, භික්ඛුනො පයමං නිරුජ්ඣති චට්ඨසඬ්ඛාරො, තතො කායසඬ්ඛාරො, තතො චිත්තසඬ්ඛාරො”තිආදීසු (ම. නි. 1.464) ආගතා චිත්තකච්චාරා චාචං සඬ්ඛරොන්තීති චට්ඨසඬ්ඛාරා, අස්සාසපස්සාසා කායෙන සඬ්ඛරියන්තීති කායසඬ්ඛාරා, සඤ්ඤා ච වෙදනා ච චිත්තෙන සඬ්ඛරියන්තීති චිත්තසඬ්ඛාරා. ඉධ පන සඬ්ඛතසඬ්ඛාරා අධිජ්ජෙතා. අනිච්චා හුත්වා අභාවට්ඨෙත. දුක්ඛා පටිපිළනට්ඨෙත. සබ්බෙ ධම්මාති නිබ්බානමපි අන්තොකත්වා වුත්තා. අනත්තා අවසවත්තනට්ඨෙත. අවිජ්ජාපච්චයා සඬ්ඛාරාති එත්ථ යං පටිච්ච ඵලමෙති, සො පච්චයො. පටිච්චාති න චිතා, අපච්චක්ඛිත්වාති අත්ථො. එතීති උප්පජ්ජති වෙච පචත්තති චාති අත්ථො. අපිච උපකාරකට්ඨො පච්චයට්ඨො. අවිජ්ජා ච සා පච්චයො චාති අවිජ්ජාපච්චයො, තස්මා අවිජ්ජාපච්චයා. සඬ්ඛාරා සම්භවන්තීති නිබ්බන්තන්ති, එවං සම්භවන්තිසද්දස්ස සෙසපදෙහිපි යොජනා කාතබ්බා.

තත්ථ කතමා අවිජ්ජා? දුක්ඛෙ අඤ්ඤාණං, දුක්ඛසමුදයෙ අඤ්ඤාණං, දුක්ඛනිරොධෙ අඤ්ඤාණං, දුක්ඛනිරොධගාමිනියා පටිපදාය අඤ්ඤාණං, පුබ්බන්තෙ අඤ්ඤාණං, අපරන්තෙ අඤ්ඤාණං, පුබ්බන්තාපරන්තෙ අඤ්ඤාණං, ඉදජ්ජචයනාපටිච්චසමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු අඤ්ඤාණං. කතමෙ සඬ්ඛාරා? පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරො අපුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරො ආනෙඤ්ජාභිසඬ්ඛාරො, කායසඬ්ඛාරො චට්ඨසඬ්ඛාරො චිත්තසඬ්ඛාරො, අට්ඨ කාමාවචරකුසලවෙතනා, පඤ්ච රූපාවචරකුසලවෙතනා පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරො, ද්වාදස අකුසලවෙතනා අපුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරො, චතස්සො අරූපාවචරකුසලවෙතනා ආනෙඤ්ජාභිසඬ්ඛාරො, කායසඤ්ඤෙතනා කායසඬ්ඛාරො, චට්ඨසඤ්ඤෙතනා චට්ඨසඬ්ඛාරො, මනොසඤ්ඤෙතනා චිත්තසඬ්ඛාරො.

තත්ථ සියා - කථං පනෙතං ජානිතබ්බං “ඉමෙ සඬ්ඛාරා අවිජ්ජාපච්චයා හොන්ති”ති? අවිජ්ජාභාවෙ භාවතො. යස්ස හි දුක්ඛාදීසු අවිජ්ජාසඬ්ඛාතං අඤ්ඤාණං අප්පහීනං හොති, සො දුක්ඛෙ තාව පුබ්බන්තාදීසු ච අඤ්ඤාණෙන සංසාරදුක්ඛං සුඛසඤ්ඤාය ගහෙත්වා තස්සෙව හෙතුභූතෙ නිව්ට්ඨෙ පඬ්ඛාරෙ ආරහති. සමුදයෙ අඤ්ඤාණෙන දුක්ඛහෙතුභූතෙපි තණ්හාපරික්ඛාරෙ සඬ්ඛාරෙ සුඛහෙතූතො මඤ්ඤමානො ආරහති. නිරොධෙ පන මග්ගෙ ච අඤ්ඤාණෙන දුක්ඛස්ස අනිරොධභූතෙපි ගතිවිසෙසෙ දුක්ඛනිරොධසඤ්ඤී භුත්වා නිරොධස්ස ච අමග්ගභූතෙසුපි යඤ්ඤාමරතපාදීසු නිරොධමග්ගසඤ්ඤී භුත්වා දුක්ඛනිරොධං පත්ථයමානො යඤ්ඤාමරතපාදිමුඛෙන නිව්ට්ඨෙ පඬ්ඛාරෙ ආරහති.

අපි ච සො තාය චතුසු සච්චෙසු අප්පහීනාවිජ්ජතාය විසෙසතො ජාතිජරාරොගමරණාදිඅනෙකාදීනවචොකිණ්ණමිපි පුඤ්ඤඵලසඬ්ඛාතං දුක්ඛං දුක්ඛතො අජානන්තො තස්ස අධිගමාය කායච්චිත්තසඬ්ඛාරහෙදං පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරං ආරහති දෙවච්ඡරකාමකො විය මරුජ්ජපාතං. සුඛසම්මතස්සාපි ච තස්ස පුඤ්ඤඵලස්ස අන්තෙ මහාපරිලාභජනිකං විපරිණාමදුක්ඛතං අප්පස්සාදතඤ්ඤං අපස්සන්තොපි තප්පච්චයං චුත්තජ්ජකාරමෙව පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරං ආරහති සලභො විය දීපසිඛාහිනිපාතං, මධුබ්න්දුගිද්ධො විය ච මධුලිත්තසත්ථධාරාලෙහනං.

කාමුපසෙවනාදීසු ච සවිපාකෙසු ආදීනවං අපස්සන්තො සුඛසඤ්ඤාය වෙච කිලෙසාහිභූතතාය ච ද්වාරත්තයජ්ජවත්තමිපි අපුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරං ආරහති බාලො විය ගුථකීළනං, මරිතුකාමො විය ච විසබ්බදනං. ආරුජ්ජවිපාකෙසු වාපි සඬ්ඛාරවිපරිණාමදුක්ඛතං අනවබුජ්ඣමානො සස්සතාදිවිපල්ලාසෙන චිත්තසඬ්ඛාරභූතං ආනෙඤ්ජාභිසඬ්ඛාරං ආරහති දිසාමුල්ලො විය පිසාවනගරාහිමුඛමග්ගගමනං. එවං යස්මා අවිජ්ජාභාවතොව සඬ්ඛාරභාවො, න අභාවතො. තස්මා ජානිතබ්බමෙන “ඉමෙ සඬ්ඛාරා අවිජ්ජාපච්චයා හොන්ති”ති.

එත්ථාහ - ගණ්හාම තාව එතං “අවිජ්ජා සඬ්ඛාරානං පච්චයො”ති, කිං පනායමෙකාව අවිජ්ජා සඬ්ඛාරානං පච්චයො, උදාහු අඤ්ඤෙපි පච්චයා සන්තීති? කිං පනෙත්ථ යදි තාව එකාව, එකකාරණවාදො ආපජ්ජති. අථ අඤ්ඤෙපි සන්ති, “අවිජ්ජාපච්චයා සඬ්ඛාරා”ති එකකාරණනිද්දෙසො නුපපජ්ජති? න නුපපජ්ජති. කස්මා? යස්මා -

“එකං න එකතො ඉධ, නානෙකමනෙකතොපි නො එකං;
එලමත්ථි අත්ථි පන එක-හෙතුඵලදීපනෙ අත්ථො”. (විභ. අට්ඨ. 226,
සඬ්ඛාරපදනිද්දෙස; පටි. ම. අට්ඨ. 1.1.105; විසුද්ධි. 2.617);

භගවා හි කත්ථවි පධානත්තා, කත්ථවි පාකටත්තා, කත්ථවි අසාධාරණත්තා දෙසනාවිලාසස්ස ච වෙනෙය්‍යානඤ්ච අනුරූපතො එකමෙව හෙතුං වා ඵලං වා දීපෙති. තස්මා අයමිධ අවිජ්ජා විජ්ජමානෙසුපි අඤ්ඤෙසු වත්ථාරම්මණසහජාතධම්මාදීසු සඬබ්බාරකාරණෙසු “අස්සාදානුපස්සිනො තණ්හා පට්ඨස්සති”ති (සං. නි. 2.52) ච, “අවිජ්ජාසමුදයා ආසවසමුදයො”ති (ම. නි. 1.104) ච වචනතො අඤ්ඤෙසමිපි තණ්හාදීනං සඬබ්බාරහෙතුනං හෙතුති පධානත්තා, “අවිද්වා, භික්ඛවෙ, අවිජ්ජාගතො පුඤ්ඤාභිසඬබ්බාරම්පි අභිසඬබ්බරොති”ති පාකටත්තා, අසාධාරණත්තා ච සඬබ්බාරානං හෙතුභාවෙන දීපිතාති වෙදිතබ්බා. එතෙනෙව ච එකෙකහෙතුඵලදීපනපරිහාරවචනෙන සබ්බත්ථ එකෙකහෙතුඵලදීපනෙ පයොජනං වෙදිතබ්බන්ති.

එත්ථාහ – එවං සන්තෙපි එකත්තානිට්ඨඵලාය සාවජ්ජාය අවිජ්ජාය කථං පුඤ්ඤානෙඤ්ජාභිසඬබ්බාරපට්ඨයත්තං යුජ්ජති? න හි නිම්බිඛිපතො උච්ඡු උජ්ජජ්ජතිති. කථං න යුජ්ජස්සති? ලොකස්මිඤ්ඤි –

“විරුද්ධො වා විරුද්ධො ච, සදිසාසදිසො තථා;
ධම්මානං පට්ඨයො සිද්ධො, විපාකා ඵව තෙ ව න”.

ඉති අයං අවිජ්ජා විපාකවසෙන එකත්තානිට්ඨඵලා, සභාවවසෙන ච සාවජ්ජාපි සමානා සබ්බෙසමිපි එතෙසං පුඤ්ඤාභිසඬබ්බාරාදීනං යථානුරූපං යානකිච්චසභාවවිරුද්ධාවිරුද්ධපට්ඨයවසෙන, සදිසාසදිසපට්ඨයවසෙන ච පට්ඨයො භොතීති වෙදිතබ්බා. අපි ච අයං අඤ්ඤෙසුපි පරියායො –

“චුතුපපාතෙ සංසාරෙ, සඬබ්බාරානඤ්ච ලක්ඛණෙ;
යො පට්ඨිච්චසමුජ්ජන්ත-ධම්මෙසු ච විමුශ්භති.

“අභිසඬබ්බරොති සො එතෙ, සඬබ්බාරෙ තිව්ඨෙ යතො;
අවිජ්ජා පට්ඨයො තෙසං, තිව්ධානම්පයං තතො.

“යථාපි නාම ජච්චන්ධො, නරො අපරිණායකො;
එකදා යාති මග්ගෙන, උම්මග්ගෙනාපි එකදා.

“සංසාරෙ සංසරං බාලො, තථා අපරිණායකො;
කරොති එකදා පුඤ්ඤං, අපුඤ්ඤමපි එකදා.

“යදා ච ඤත්වා සො ධම්මං, සච්චානි අභිසමෙස්සති;
තදා අවිජ්ජුපසමා, උපසන්තො වරිස්සති”ති.

සඬ්ඛාරපච්චයා විඤ්ඤාණන්ති ජවිඤ්ඤාණකායා චක්ඛුවිඤ්ඤාණං සොතවිඤ්ඤාණං සානවිඤ්ඤාණං ජිව්හාවිඤ්ඤාණං කායවිඤ්ඤාණං මනෝවිඤ්ඤාණං. තත්ථ චක්ඛුවිඤ්ඤාණං කුසලවිපාකං අකුසලවිපාකන්ති දුට්ඨං. තථා සොතසානජිව්හාකායවිඤ්ඤාණානි. මනෝවිඤ්ඤාණං පන ද්වෙ විපාකමනෝධාතුයො, තිස්සො අහෙතුකවිපාකමනෝවිඤ්ඤාණධාතුයො, අට්ඨ සහෙතුකවිපාකචිත්තානි, පඤ්ච රූපාවචරවිපාකචිත්තානි, චත්තාරි අරූපාවචරවිපාකචිත්තානීති බාවිසතිට්ඨං. ඉති සබ්බානි බාත්තිංසලොකියවිපාකවිඤ්ඤාණානි.

තත්ථ සීයා – කථං පනෙතං ජානිතබ්බං “ඉදං චුත්තජ්ජකාරං විඤ්ඤාණං සඬ්ඛාරපච්චයා භොති”ති? උපචිතකම්මාභාවෙ විපාකාභාවතො. විපාකඤ්ඤාණං, විපාකඤ්ච න උපචිතකම්මාභාවෙ උජ්ජජ්ජති, යදි උජ්ජජ්ජෙය්‍යා, සබ්බෙසං සබ්බවිපාකානි උජ්ජජ්ජෙය්‍යුං, න ච උජ්ජජ්ජන්තිති ජානිතබ්බමෙතං “සඬ්ඛාරපච්චයා ඉදං විඤ්ඤාණං භොති”ති. සබ්බමෙව හි ඉදං පචත්තිපටිසන්ධිවසෙන ද්වෙධා පචත්තති. තත්ථ ද්වෙ පඤ්චවිඤ්ඤාණානි, ද්වෙ මනෝධාතුයො, සොමනස්සසහගතා අහෙතුකමනෝවිඤ්ඤාණධාතූනි ඉමානි තෙරස පඤ්චවොකාරභවෙ පචත්තියංයෙව පචත්තන්ති. සෙසානි එකුනවිසති තිසු භවෙසු යථානුරූපං පචත්තියමපි පටිසන්ධියමපි පචත්තන්ති.

“උද්ධජ්ජව්‍යවයම්ති ධම්ම-මත්තමෙතං භවත්තරමුපෙති;
නාස්ස තතො සඬ්ඛන්ති, න තතො හෙතුං විනා භොති”.

ඉති හෙතං උද්ධජ්ජව්‍යවයං රූපාරූපධම්මමත්තං උජ්ජජ්ජමානං “භවත්තරමුපෙති”ති චුච්චති, න සත්තො න ජීවො. තස්ස ච නාපි අතීතභවතො ඉධ සඬ්ඛන්ති අත්ථි, නාපි තතො හෙතුං විනා ඉධ පාතුභාවො. එත්ථ ච පුරිමං චචනතො චුති, පච්ඡිමං භවත්තරාදිපටිසන්ධානතො පටිසන්ධිති චුච්චති.

එත්ථාහ – නනු එවං අසඬ්ඛන්තිපාතුභාවෙ සති යෙ ඉමස්මිං මනුස්සත්තභාවෙ බන්ධා, තෙසං නිරුද්ධත්තා, ඵලපච්චයස්ස ච කම්මස්ස තත්ථ අගමනතො, අඤ්ඤස්ස අඤ්ඤතො ච තං ඵලං සීයා, උපභුඤ්ජකෙ ච අසති කස්ස තං ඵලං සීයා, තස්මා න සුන්දරමිදං විධානන්ති? තත්‍රිදං චුච්චති –

“සත්තානෙ යං ඵලං එතං, නාඤ්ඤස්ස න ච අඤ්ඤතො;
බ්‍රිජානං අභිසඬ්ඛාරො, එතස්සත්ථස්ස සාධකො.

“ඵලස්සුජ්ජත්තියා එව, සිද්ධා භුඤ්ජකසම්මුති;

එලුප්පාදෙන රුක්ඛස්ස, යථා එලති සම්මුති”ති.

යොපි වදෙය්‍ය “එවං සන්තෙපි එතෙ සඬ්ඛාරා විජ්ජමානා වා එලස්ස පච්චයා සිද්ධං, අවිජ්ජමානා වා. යදි ව විජ්ජමානා, පවත්තික්ඛණ්ණෙයෙව නෙසං විපාකෙන හවිතඛිබ්බං. අථ අවිජ්ජමානා, පවත්තිතො පුබ්බෙ පච්ඡා ව නිච්චං එලාවහා සිද්ධ”න්ති. සො එවං වත්තඛිබ්බො –

“කතත්තා පච්චයා එතෙ, න ව නිච්චං එලාවහා;
පාටිභොගාදිකං තත්ථ, වෙදිතඛිබ්බං නිදස්සන”න්ති.

විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපන්ති ඉධ වෙදනාසඤ්ඤාසඬ්ඛාරක්ඛන්ධා නාමං, චත්තාරි මහාභූතානි චතුත්තඤ්ඤං මහාභූතානං උපාදායරූපං රූපං. අභාවකගඛිභසෙය්‍යකානං අණ්ඩජානඤ්ඤං පටිසන්ධික්ඛණ්ණං චත්ථුදසකං කායදසකන්ති වීසති රූපරූපානි, තයො ව අරුපිනො ඛන්ධාති එතෙ තෙවීසති ධම්මා “විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූප”න්ති වෙදිතඛිබ්බා. සභාවකානං භාවදසකං පක්ඛිපිත්වා තෙත්තිංස, ඔපපාතිකසත්තෙසු බ්‍රහ්මකායිකාදීනං පටිසන්ධික්ඛණ්ණං චක්ඛුසොතචත්ථුදසකානි ජීවිතින්ද්‍රියනවකඤ්ඤාති එකුනචත්තාලීස රූපරූපානි, තයො ව අරුපිනො ඛන්ධාති එතෙ ඛාවත්තාලීස ධම්මා “විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූප”න්ති වෙදිතඛිබ්බා. කාමහවෙ පන සෙසඔපපාතිකානං, සංසෙදජානං වා සභාවකපරිපුණ්ණායතනානං පටිසන්ධික්ඛණ්ණං චක්ඛුසොතසානජීවිහාකායචත්ථුභාවදසකානීති සත්තති රූපරූපානි, තයො ව අරුපිනො ඛන්ධාති එතෙ තෙසත්තති ධම්මා “විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූප”න්ති වෙදිතඛිබ්බා. එස උක්කංසො, අවකංසෙන පන තංතංදසකචිකලානං තස්ස තස්ස වසෙන භාපෙත්වා භාපෙත්වා පටිසන්ධියං විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපසඬ්ඛා වෙදිතඛිබ්බා. අරුපිනං පන තයොව අරුපිනො ඛන්ධා. අසඤ්ඤීනං රූපතො ජීවිතින්ද්‍රියනවකමෙවාති. එස තාව පටිසන්ධියං නයො.

පවත්තෙ පන සඬ්ඛන්ථ රූපපවත්තිදෙසෙ පටිසන්ධිචිත්තස්ස ධීතික්ඛණ්ණං පටිසන්ධිචිත්තෙන සහ පවත්තඋතුතො උතුසමුට්ඨානං සුද්ධට්ඨකං පාතුහවති. පඨමහවච්ඡගතො පභූති චිත්තසමුට්ඨානං සුද්ධට්ඨකං, සද්දපාතුභාවකාලෙ උතුතො වෙච චිත්තතො ව සද්දනවකං, කඛලීකාරාහාරූපජීවීනං ආහාරසමුට්ඨානං සුද්ධට්ඨකන්ති එවං ආහාරසමුට්ඨානස්ස, සුද්ධට්ඨකස්ස, උතුචිත්තසමුට්ඨානානඤ්ඤං ද්විත්තං නවකානං වසෙන ඡබ්බිසතිවිධං, එකෙකචිත්තෙ තික්ඛන්තුං උප්පජ්ජමානං චුත්තකම්මසමුට්ඨානඤ්ඤං සත්තතිවිධන්ති ඡන්තචුතිවිධං රූපං, තයො ව අරුපිනො ඛන්ධාති නවනචුතිධම්මා යථාසම්භවං “විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූප”න්ති වෙදිතඛිබ්බා.

තත්ථ සියා — කථං පනෙතං ජානිතබ්බං “පටිසන්ධිනාමරූපං විඤ්ඤාණපච්චයා හොති”ති? සුත්තතො යුත්තිතො ච. සුත්තෙ හි “චිත්තානුපරිවත්තිතො ධම්මා”තිආදිනා (ධ. ස. දුකමානිකා 62) නයෙන බහුධා වෙදනාදීනං විඤ්ඤාණපච්චයතා සිද්ධා. යුත්තිතො පන —

“චිත්තජෙන හි රූපෙන, ඉධ දිට්ඨොන සිජ්ඣති;
අදිට්ඨස්සාපි රූපස්ස, විඤ්ඤාණං පච්චයො ඉති”ති.

නාමරූපපච්චයා සලායතනන්ති නාමං චුත්තමෙව. ඉධ පන රූපං නියමතො චත්තාරි මහාභූතානි, ඡ වත්ථුනි, ජීවිතින්ද්‍රියන්ති එකාදසවිධං. සලායතනං පන චක්ඛායතනං සොතසානජීවිහාකායමනායතනං.

තත්ථ සියා — කථං පනෙතං ජානිතබ්බං “නාමරූපං සලායතනස්ස පච්චයො”ති? නාමරූපභාවෙ භාවතො. තස්ස තස්ස හි නාමස්ස රූපස්ස ච භාවෙ තං තං ආයතනං හොති, න අඤ්ඤාථාති.

සලායතනපච්චයා එස්සොති —

“ඡලෙව එස්සා සඬ්ඛෙපා, චක්ඛුසම්ඵස්සආදයො;
විඤ්ඤාණම්ච ඛාත්තිංස, චිත්ථාරෙන භවන්ති තෙ”.

ඵස්සපච්චයා වෙදනාති —

“ද්වාරතො වෙදනා චුත්තා, චක්ඛුසම්ඵස්සජාදිකා;
ඡලෙව තා පහෙදෙන, ඉධ ඛාත්තිංස වෙදනා”.

වෙදනාපච්චයා තණ්හාති —

“රූපතණ්හාදිහෙදෙන, ඡ තණ්හා ඉධ දීපිතා;
එකෙකා තිවිධා තත්ථ, පචත්තාකාරතො මතා.

“දුක්ඛී සුඛං පත්ථයති, සුඛී භියොයාපි ඉච්ඡති;
උපෙක්ඛා පන සන්තත්තා, සුඛම්චිචෙව භාසිතා.

“තණ්හාය පච්චයා තස්මා, හොන්ති තිස්සොපි වෙදනා;
වෙදනාපච්චයා තණ්හා, ඉති චුත්තා මහෙසිනා”ති.

තණ්හාපච්චයා උපාදානන්ති චත්තාරි උපාදානානි කාමුපාදානං දිට්ඨුපාදානං සීලබ්බතුපාදානං අත්තවාදුපාදානං. උපාදානපච්චයා භවොති ඉධ කම්මභවො

අධිජ්ජෙතො, උපපත්තිහවො පන පදුද්ධාරවසෙන චුත්තො. භවපච්චයා ජාතීති කම්මභවපච්චයා ජාති පටිසන්ධිබන්ධානං පාතුහවො.

තත්ථ සියා – කථං පනෙතං ජාතිතබ්බං “භවො ජාතියා පච්චයො” ති වෙ? බාහිරපච්චයසමත්තෙපි භීතපණීතතාදිවිසෙසදස්සනතො. බාහිරානඤ්ඤි ජනකජනනිසුක්කසොණිකාභාරාදීනං පච්චයානං සමත්තෙපි සත්තානං යමකානම්පි සතං භීතපණීතතාදිවිසෙසො දිස්සති. සො ච න අහෙතුකො සබ්බදා ච සබ්බෙසඤ්ඤි අභාවතො, න කම්මභවතො අඤ්ඤාහෙතුකො තදහිනිබ්බත්තකසත්තානං අජ්ඣත්තසත්තානො අඤ්ඤාස්ස කාරණස්ස අභාවතොති කම්මභවහෙතුකොච. කම්මඤ්ඤි සත්තානං භීතපණීතතාදිවිසෙසස්ස හෙතු. තෙනාහ භගවා – “කම්මං සත්තෙ විහජති යදිදං භීතපණීතතායා” ති (ම. නි. 3.289). තස්මා ජාතිතබ්බමෙතං “භවො ජාතියා පච්චයො” ති.

ජාතිපච්චයා ජරාමරණන්තිආදීසු යස්මා අසති ජාතියා ජරාමරණඤ්ඤිවෙව සොකාදයො ච ධම්මා න භොන්ති, ජාතියා පන සති ජරාමරණඤ්ඤිවෙව ජරාමරණසඬ්ඛාතදුක්ඛධම්මචුට්ඨස්ස බාලස්ස ජරාමරණාදිසම්බන්ධා වා තෙන තෙන දුක්ඛධම්මෙන චුට්ඨස්ස අනභිසම්බන්ධා වා සොකාදයො ච ධම්මා භොන්ති. තස්මා ජාතිපච්චයා ජරාමරණන්ති. සමෙච්ච අභිසමෙච්ච ධම්මන්ති ඤාණෙන සමාගන්ත්වා චතුසච්චධම්මං පටිවිජ්ඣන්වා.

එවං ද්වාදසපදිකං පච්චයාකාරජපවත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි විචට්ටවසෙන අවිජ්ජාදීනං නිරොධදස්සනත්ථං. “අවිජ්ජානිරොධා සඬ්ඛාරනිරොධොති සමෙච්ච අභිසමෙච්ච ධම්ම”න්තිආදිමාහ. තත්ථ අවිජ්ජානිරොධාති අවිජ්ජාය අනුප්පාදනිරොධා පුන අප්පවත්තිනිරොධෙන. සඬ්ඛාරනිරොධොති සඬ්ඛාරානං අනුප්පාදනිරොධො භොති. එවං සෙසපදෙසුපි. ඉදං දුක්ඛන්තිආදයො පුබ්බෙ චුත්තනයා එව. ඉමෙ ධම්මා අභිඤ්ඤායාති ඉමෙ තෙභූමකා ධම්මා සභාවලක්ඛණාවබෝධවසෙන සොහනාකාරෙන, අධිකෙන ඤාණෙන වා සභාවතො ජාතිතබ්බා. පරිඤ්ඤායාති සාමඤ්ඤලක්ඛණාවබෝධවසෙන, කිච්චසමාපනවසෙන ච ඛ්‍යාපිත්වා ජාතිතබ්බා. ඉමෙ ධම්මා පහාතබ්බාති ඉමෙ සමුදයපක්ඛිකා ධම්මා තෙන තෙන ගුණඬ්ඛිගෙන පහාතබ්බා. භාවෙනබ්බාති වඬ්චෙනබ්බා. සච්ඡිකාතබ්බාති පච්චක්ඛං කාතබ්බා. දුට්ඨා සච්ඡිකිරියා පටිලාභසච්ඡිකිරියා ච ආරම්මණසච්ඡිකිරියා ව. ඡන්තං එස්සායතනානන්ති චක්ඛාදීනං ඡන්තං ආයතනානං. සමුදයඤ්ඤි අත්ථඬ්ඛිගමඤ්ඤිවාති උප්පාදඤ්ඤි නිරොධඤ්ඤිව.

භූරිපඤ්ඤාති භූරි වියාති භූරි, තාය භූරිපඤ්ඤාය සමන්තාගතො භූරිපඤ්ඤා. මහාපඤ්ඤාතිආදීසු මහාපඤ්ඤාදීහි සමන්තාගතොති අත්ථො.

තත්ත්වං මහාපඤ්ඤාදීනං නානත්තං - කතමා මහාපඤ්ඤා? මහත්තෙ අත්ථෙ පරිග්ගණ්හාතීති මහාපඤ්ඤා. මහත්තෙ ධම්මෙ...පෙ.... මහත්තා නිරුත්තියො... මහත්තාති පටිභානාති පරිග්ගණ්හාතීති මහාපඤ්ඤා. මහත්තෙ සීලක්ඛන්ධෙ පරිග්ගණ්හාතීති මහාපඤ්ඤා. මහත්තෙ සමාධික්ඛන්ධෙ...පෙ.... පඤ්ඤාක්ඛන්ධෙ... විමුත්තික්ඛන්ධෙ... විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනක්ඛන්ධෙ පරිග්ගණ්හාතීති මහාපඤ්ඤා. මහත්තාති යානායානාති...පෙ.... මහාවිහාරසමාපත්තියො... මහත්තාති අරියසච්චාති... මහත්තෙ සතිපට්ඨානෙ... සම්මප්පධානෙ... ඉද්ධිපාදෙ... මහත්තාති ඉන්ද්‍රියාති ... බලාති... බොජ්ඣංගිගාති... මහත්තෙ අරියමග්ගෙ... මහත්තාති සාමඤ්ඤඵලාති... මහාඅභිඤ්ඤායො... මහත්තං පරමත්ථං නිබ්බානං පරිග්ගණ්හාතීති මහාපඤ්ඤා.

කතමා පුට්ඨපඤ්ඤා? පුට්ඨනානාඛන්ධෙසු ඤාණං පවත්තතීති පුට්ඨපඤ්ඤා. පුට්ඨනානාධාතුසු...පෙ.... පුට්ඨනානාආයතනෙසු... පුට්ඨනානාපටිච්චසමුප්පාදෙසු... පුට්ඨනානාසුඤ්ඤතමනුපලබ්භෙසු... පුට්ඨනානාඅත්ථෙසු... ධම්මෙසු... නිරුත්තීසු... පටිභානෙසු... පුට්ඨනානාසීලක්ඛන්ධෙසු... පුට්ඨනානාසමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තිවිමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනක්ඛන්ධෙසු... පුට්ඨනානායානායානෙසු... පුට්ඨනානාවිහාරසමාපත්තීසු... පුට්ඨනානාඅරියසච්චෙසු... පුට්ඨනානාසතිපට්ඨානෙසු... සම්මප්පධානෙසු... ඉද්ධිපාදෙසු... ඉන්ද්‍රියෙසු... බලෙසු... බොජ්ඣංගිගෙසු... පුට්ඨනානාඅරියමග්ගෙසු... සාමඤ්ඤඵලෙසු... අභිඤ්ඤාසු... පුට්ඨනානාජනසාධාරණෙ ධම්මෙ සමතික්කම්ම පරමත්ථෙ නිබ්බානෙ ඤාණං පවත්තතීති පුට්ඨපඤ්ඤා.

කතමා භාසපඤ්ඤා? ඉධෙකච්චො භාසබ්භුලො වෙදබ්භුලො තුට්ඨිබ්භුලො පාමොජ්ජබ්භුලො සීලං පරිපුරෙති. ඉන්ද්‍රියසංවරං පරිපුරෙති. භොජනෙ මත්තඤ්ඤතං...පෙ.... ජාගරියානුයොගං... සීලක්ඛන්ධං... සමාධික්ඛන්ධං... පඤ්ඤාක්ඛන්ධං... විමුත්තික්ඛන්ධං... විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනක්ඛන්ධං පරිපුරෙතීති භාසපඤ්ඤා. භාසබ්භුලො...පෙ.... පාමොජ්ජබ්භුලො යානායානං පටිවිජ්ඣතීති භාසපඤ්ඤා. භාසබ්භුලො විහාරසමාපත්තියො පරිපුරෙතීති භාසපඤ්ඤා. භාසබ්භුලො අරියසච්චාති පටිවිජ්ඣතීති භාසපඤ්ඤා. සතිපට්ඨානෙ භාවෙති සම්මප්පධානෙ... ඉද්ධිපාදෙ... ඉන්ද්‍රියාති... බලාති... බොජ්ඣංගිගෙ... අරියමග්ගං භාවෙතීති භාසපඤ්ඤා, භාසබ්භුලො

සාමඤ්ඤඵලානි සච්ඡිකරොතිති හාසපඤ්ඤා, අභිඤ්ඤායො පටිච්ඡිකානිති හාසපඤ්ඤා, හාසබ්බලො පරමත්ථං නිබ්බානං සච්ඡිකරොතිති හාසපඤ්ඤා.

කතමා ජවනපඤ්ඤා? යං කිඤ්චි රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං අප්පිකාත්තං වා බහිද්ධා වා ඔළාරිකං වා සුබ්බමං වා භීතං වා පණීතං වා යං දුරෙ සන්නිකෙ වා, සබ්බං රූපං අනිච්චතො ඛිජ්ජං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා. දුක්ඛතො, අනත්තතො ඛිජ්ජං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා. යා කාවි වෙදනා...පෙ.... යා කාවි සඤ්ඤා... යෙ කෙචි සඬබ්බාරා... යං කිඤ්චි විඤ්ඤාණං අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං...පෙ.... යං දුරෙ සන්නිකෙ වා, සබ්බං විඤ්ඤාණං අනිච්චතො... දුක්ඛතො... අනත්තතො ඛිජ්ජං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා. චක්ඛුං...පෙ.... ජරාමරණං අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං අනිච්චතො... දුක්ඛතො... අනත්තතො ඛිජ්ජං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා.

රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං අනිච්චං බයට්ඨෙත, දුක්ඛං භයට්ඨෙත, අනත්තා අසාරකට්ඨෙතාති තුලයිත්වා තීරයිත්වා විභාවයිත්වා විභූතං කත්වා රූපනිරොධෙ නිබ්බානෙ ඛිජ්ජං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා. වෙදනා... සඤ්ඤා... සඬබ්බාරා... විඤ්ඤාණං... චක්ඛුං...පෙ.... ජරාමරණං අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං අනිච්චං බයට්ඨෙත, දුක්ඛං භයට්ඨෙත, අනත්තා අසාරකට්ඨෙතාති තුලයිත්වා...පෙ.... විභූතං කත්වා ජරාමරණනිරොධෙ නිබ්බානෙ ඛිජ්ජං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා.

රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං අනිච්චං සඬබ්බතං පටිච්චසමුප්පන්නං බයධම්මං වයධම්මං විරාගධම්මං නිරොධධම්මන්ති තුලයිත්වා...පෙ.... විභූතං කත්වා රූපනිරොධෙ නිබ්බානෙ ඛිජ්ජං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා. වෙදනා...පෙ.... සඤ්ඤා... සඬබ්බාරා... විඤ්ඤාණං... චක්ඛුං...පෙ.... ජරාමරණං අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං අනිච්චං...පෙ.... නිරොධධම්මන්ති තුලයිත්වා...පෙ.... විභූතං කත්වා ජරාමරණනිරොධෙ නිබ්බානෙ ඛිජ්ජං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා.

කතමා තික්ඛපඤ්ඤා? ඛිජ්ජං කිලෙසෙ ඡින්දතීති තික්ඛපඤ්ඤා. උප්පන්නං කාමචිතක්කං නාධිවාසෙති. උප්පන්නං ඛ්‍යාපාදචිතක්කං... උප්පන්නං විහිංසාචිතක්කං... උප්පන්නුප්පන්නෙ පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ... උප්පන්නං රාගං... උප්පන්නං දොසං... මොහං... කොධං... උපනාහං... මක්ඛං... පළාසං... ඉස්සං... මච්ඡරියං... මායං... සායෙය්‍යං... ථම්මං... සාරම්මං... මානං... අතිමානං... මදං... පමාදං... සබ්බෙ කිලෙසෙ... සබ්බෙ දුච්චරිතෙ... සබ්බෙ අභිසඬබ්බාරෙ... සබ්බෙ භවගාමිකම්මෙ නාධිවාසෙති පජහති විනොදෙති ඛ්‍යන්තීකරොති අනභාවං ගමෙතිති තික්ඛපඤ්ඤා. එකමිහි ආසනෙ චත්තාරො

අරියමග්ගා, චත්තාරි ච සාමඤ්ඤඵලානි, චතස්සො ච පටිසම්භිදායො, ඡ අභිඤ්ඤායො අධිගතා හොන්ති සච්ඡිකතා එස්සිතා පඤ්ඤායාති තික්ඛපඤ්ඤා.

කතමා නිබ්බේධිකපඤ්ඤා? ඉධෙකච්චො සබ්බසඬ්ඛාරෙසු උබ්බෙගබ්භුලො හොති උත්තාසබ්භුලො උක්කණ්ඨනබ්භුලො අරතිබ්භුලො අනභිරතිබ්භුලො බහිමුබ්බො න රමති සබ්බසඬ්ඛාරෙසු, අනිබ්බිද්ධපුබ්බං අපදාලිතපුබ්බං ලොභක්ඛන්ධං නිබ්බිජ්ඣති පදාලෙතීති නිබ්බේධිකපඤ්ඤා. අනිබ්බිද්ධපුබ්බං අපදාලිතපුබ්බං දොසක්ඛන්ධං...පෙ.... මොහක්ඛන්ධං... කොධං... උපනාහං...පෙ.... සබ්බෙ භවගාමිකම්මෙ නිබ්බිජ්ඣති පදාලෙතීති නිබ්බේධිකපඤ්ඤා.

28. ස සබ්බධම්මෙසු විසෙනිභූතො, යං කිඤ්චි දිට්ඨං ච සුතං මුතං වාති සො භූරිපඤ්ඤො ඛිණ්ණාසවො යං කිඤ්චි දිට්ඨං වා සුතං වා මුතං වා තෙසු සබ්බධම්මෙසු මාරසෙනං විනාසෙත්වා යිතභාවෙන විසෙනිභූතො. තමෙව දස්සින්ති තං එව විසුද්ධදස්සිං. විවටං වරන්තන්ති තණ්හාඡදනාදිවිගමෙන විවටං හුත්වා වරන්තං. කෙනිධ ලොකස්මි විකප්පයෙය්‍යාති කෙන ඉධ ලොකෙ තණ්හාකප්පෙන වා දිට්ඨිකප්පෙන වා කොචි විකප්පෙය්‍ය, තෙසං වා පභීනත්තා රාගාදිනා පුබ්බෙ වුත්තෙනාති.

කාමා තෙ පයමා සෙනාතිආදීසු චතුසු ගාථාසු අයමත්ථො – යස්මා ආදිතොව අගාරියභූතෙ සත්තෙ චත්ථුකාමෙසු කිලෙසකාමා මොහයන්ති, තෙ අභිභූය්‍ය අනගාරියභාවං උපගතානං පත්තෙසු වා සෙනාසනෙසු, අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙසු වා අධිකුසලෙසු ධම්මෙසු අරති උප්පජ්ජති. වුත්තඤ්ඤෙතං – “පබ්බජිතෙන ඛො, ආවුසො, අභිරති දුක්ඛරා”ති (සං. නි. 4.331). තතො තෙ පරපට්ඨිකපිකත්තා බුජ්ජිපාසා බාධෙති, තාය බාධිතානං පරියෙසනතණ්හා විත්තං කිලමයති, අථ තෙසං කිලන්තවිත්තානං ථීනමිද්ධං ඔක්කමති තතො විසෙසමනධිගච්ඡන්තානං දුරභිසම්භවෙසු අරඤ්ඤවනපත්ථෙසු සෙනාසනෙසු විහරතං උත්‍රාසසඤ්ඤිතා භීරු ඡායති, තෙසං උස්සඬ්ඛිතපරිසඬ්ඛිතානං දීඝරත්තං විවෙකරසමනස්සාදයමානානං විහරතං “න සියා නු ඛො එස මග්ගො”ති පටිපත්තියං විචිකිච්ඡා උප්පජ්ජති, තං විනොදෙන්වා විහරතං අප්පමත්තකෙන විසෙසාධිගමෙන මානමක්ඛට්ඨිභා ඡායන්ති, තෙපි විනොදෙන්වා විහරතං තතො අධිකතරං විසෙසාධිගමං නිස්සාය ලාභසක්කාරසිලොකා උප්පජ්ජන්ති, ලාභාදිමුච්ඡිතා ධම්මපට්ඨිපකානි පකාසෙන්තා මිච්ඡායසං අධිගන්ත්වා තත්ථ යිතා ඡාතිආදීහි අත්තානං උක්කංසෙන්ති, පරං වම්භෙන්ති. තස්මා කාමාදීනං පයමසෙනාදිභාවො වෙදිතබ්බො.

එවමෙනං දසවිධං සෙනං උද්දිසිත්වා යස්මා සා කණ්භධම්මසමන්තාගතත්තා කණ්භස්ස නමුවිනො උපකාරාය සංවත්තති, තස්මා නං “තව සෙනා”ති නිද්දිසන්තො ආහ – “එසා නමුවී තෙ සෙනා, කණ්භස්සාභිජ්ජහාරිති”ති. තත්ථ අභිජ්ජහාරිතී සමණබ්‍රාහ්මණානං සාතිතී නිජ්ජපොථීතී, අත්තරායකරීති අත්ථො. න නං අසුරො ජිනාති, ජෙත්වාච ලහතෙ සුඛත්ති එවං තව සෙනං අසුරො කායෙ ච ජීවිතෙ ච සාපෙක්ඛො පුරිසො න ජිනාති, සුරො පන ජිනාති, ජෙත්වාච මග්ගසුඛං ඵලසුඛඤ්ච අධිගච්ඡති.

යතො චතුහි අරියමග්ගෙහීති යදා චතුහි නිද්දොසනිබ්බානමග්ගනසඬ්ඛාතෙහි මග්ගෙහි. මාරසෙනාති මාරස්ස සෙනා චචනකරා කිලෙසා. පටිසෙනිකරාති පටිපක්ඛකරා. ජිනා චාති පරාජයමානා හනිතා ච. පරාජිනා චාති නිග්ගහිතා ච. හග්ගාති හින්තා. විජ්ජලුග්ගාති චුණ්ණවිචුණ්ණා. පරම්මුඛාති විමුඛභාවං පාපිතා. විසෙනිභූතොති නික්කිලෙසො හුත්වා යීතො.

වොදාතදස්සිත්ති ඛ්‍යවදාතදස්සිං. තාති ඡදනාතීති එතාති තණ්හාදිකිලෙසඡදනාති. විචටාතීති පාකට්ඨකතාති. විද්ධංසිතාතීති යීතට්ඨානතො අපහතාති. උග්ගසාට්ඨතාතීති උජ්ජාට්ඨතාති. සමුග්ගසාට්ඨතාතීති විසෙසෙන උජ්ජාට්ඨතාති.

29. න කජ්ජයන්තීති ගාලාය සම්බන්ධො අත්ථො ච – කිඤ්ච භියො? තෙ භි තාදිසා සන්තො ද්වින්තං කජ්ජානං පුරෙක්ඛාරානඤ්ච කෙනචි න කජ්ජයන්ති, න පුරෙක්ඛරොන්ති. පරමත්ථං අච්චන්තසුද්ධිං අධිගතත්තා අනච්චන්තසුද්ධිංයෙව අකිරියස්සත්තදිට්ඨිං “අච්චන්තසුද්ධි”ති න තෙ වදන්ති. ආදානගන්ථං ගතිතං විසජ්ජාති චතුබ්බධම්පි රූපාදීනං ආදායකත්තා ආදානගන්ථං අත්තතො චිත්තසන්තානෙ ගථිතං බද්ධං අරියමග්ගසත්ථෙත විස්සජ්ජ ඡිත්තදිත්වා. සෙසං පාකට්ඨෙව.

අච්චන්තසුද්ධිත්ති අච්චන්තං පරමත්ථං සුද්ධිං. සංසාරසුද්ධිත්ති සංසාරතො සුද්ධිං. අකිරියදිට්ඨිත්ති කරොතො න කරියති පාපන්ති අකිරියදිට්ඨිං. සස්සතවාදන්ති “නිච්චො ධුචො සස්සතො”ති වචනං. න වදන්ති න කථෙත්ති.

ගන්ථාති නාමකායං ගන්ථෙත්ති, චුතිපටිසන්ධිවසෙන වට්ඨස්මිං සට්ඨන්තීති ගන්ථා. අභිජ්ඣා ච සා නාමකායසට්ඨතවසෙන ගන්ථො චාති අභිජ්ඣාකායගන්ථො. භිතසුඛං ඛ්‍යාපාදයතීති ඛ්‍යාපාදො. ඛ්‍යාපාදො ච සො චුත්තනයෙන ගන්ථො චාති ඛ්‍යාපාදො කායගන්ථො. සීලබ්බතපරාමාසොති

“ඉතො ඛනිද්ධා සමණ්‍යාග්මණානං සීලෙන සුද්ධි වතෙන සුද්ධි”ති (ධ. ස. 1143, 1222) පරතො ආමාසො. ඉදංසච්චාභිනිවෙසොති සබ්බඤ්ඤාභාසිතමපි පටික්ඛිපිත්වා “සස්සතො ලොකො, ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ”න්ති (ධ. ස. 1144) ඉමිනා ආකාරෙන අභිනිවෙසො ඉදංසච්චාභිනිවෙසො. අත්තනො දිට්ඨියා රාගොති අත්තනා අභිනිවිසිත්වා ගහිතාය දිට්ඨියා ඡන්දරාගො. පරවාදෙසු ආසාතොති පරස්ස වචනෙසු කොපො. අප්පච්චයොති අනුට්ඨාකාරො. අත්තනො සීලං වාති අත්තනා සමාදින්නං ගොසීලාදිසීලං වා. අත්තනො දිට්ඨිති අත්තනා ගහිතා පරාමට්ඨා දිට්ඨි. තෙහි ගන්ථෙහිති එතෙහි චුත්තෙහි නාමකායසටතෙහි. රූපං ආදියන්තීති චතුසමුට්ඨානිකං රූපාරම්මණං ආදියන්ති ගණ්හන්ති. උපාදියන්තීති උපගන්ත්වා ගණ්හන්ති තණ්හාගහණෙන. පරාමසන්ති දිට්ඨිගහණෙන. අභිනිවිසන්ති මානගහණෙන. වට්ටන්ති තෙභූමකවට්ටං. ගන්ථෙති ඛන්ධනෙ.

වොසජ්ජිත්වා වාති සම්මා විස්සජ්ජිත්වා වා. ගථීතෙති ඛන්ධනෙ. ගන්ථීතෙති ගන්ථනෙන ගන්ථීතෙ. විඛන්ධෙති විසෙසෙන ඛන්ධෙ. ආඛන්ධෙති අනෙකවිධෙන ඛන්ධෙ. පලිබුද්ධෙති අමුඤ්ඤිතෙ. ඛන්ධනෙ පොට්ඨිත්වාති තණ්හාමානදිට්ඨිඛන්ධනාති පජ්ජොට්ඨිත්වා. විසජ්ජාති වජ්ජිත්වා.

ඉමෙ පන චත්තාරො ගන්ථෙ කිලෙසපටිපාටියාපි ආහරිතුං වට්ටති, මග්ගපටිපාටියාපි – කිලෙසපටිපාටියා අභිජ්ඣාකායගන්ථො අරහත්තමග්ගෙන පභියති, ඛ්‍යාපාදො කායගන්ථො අනාගාමිමග්ගෙන, සීලබ්බතපරාමාසො කායගන්ථො ඉදංසච්චාභිනිවෙසො කායගන්ථො සොතාපත්තිමග්ගෙන. මග්ගපටිපාටියා සීලබ්බතපරාමාසො කායගන්ථො ඉදංසච්චාභිනිවෙසො කායගන්ථො සොතාපත්තිමග්ගෙන, ඛ්‍යාපාදො කායගන්ථො අනාගාමිමග්ගෙන, අභිජ්ඣාකායගන්ථො අරහත්තමග්ගෙනාති. එතෙ චත්තාරො ගන්ථා යස්ස සංවිජ්ජන්ති, තං චුතිපටිසන්ධිවසෙන වට්ටස්මි. ගන්ථෙත්ති සට්ඨන්තීති ගන්ථා. තෙ චතුස්පභෙදා අභිජ්ඣායන්ති එතාය, සයං වා අභිජ්ඣායති, අභිජ්ඣායනමත්තමෙව වා එසාති අභිජ්ඣා. ලොභොයෙව නාමකායං ගන්ථෙති චුතිපටිසන්ධිවසෙන වට්ටස්මි. සට්ඨන්ති කායගන්ථො. බියාපජ්ජති තෙන චිත්තං සුතිභාවං ගච්ඡති, ඛ්‍යාපාදයති වා විනයාවාරරූපසම්පත්තිහිතසුඛාදීනීති ඛ්‍යාපාදො. “ඉතො ඛනිද්ධා සමණ්‍යාග්මණානං සීලෙන සුද්ධි වතෙන සුද්ධි”ති පරාමසනං සීලබ්බතපරාමාසො, සබ්බඤ්ඤාභාසිතමපි පටික්ඛිපිත්වා “සස්සතො ලොකො, ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ”න්තිආදිනා ආකාරෙන අභිනිවිසන්ති ඉදංසච්චාභිනිවෙසො. යථා වය්හං වාතිආදිං වය්හාදිවිසඬ්ඛරණං ගන්ථානං වියොගකරණෙ උපමං දස්සෙන්නො ආහ.

න ජනෙන්තීති න උප්පාදෙන්ති. න සඤ්ජනෙන්තීති න නිබ්බත්තෙන්ති. නාහිනිබ්බත්තෙන්තීති උපසග්ගවසෙන පදං වඩ්ඪිතං. න සඤ්ජනෙන්තීති උප්පාදක්ඛණං. න නිබ්බත්තෙන්ති නාහිනිබ්බත්තෙන්තීති පවත්තික්ඛණං සන්ධාය වුත්තං.

30. සීමානිගොති ගාථා එකපුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය වුත්තා. පුබ්බසදිසො එව පනස්සා සම්බන්ධො, සො එවං අත්ථවණ්ණනාය සද්ධිං වෙදිතබ්බො – කිඤ්ච හියොයා? සො ඊදිසො භූරිපඤ්ඤො චතුත්තං කිලෙසසීමානං අතීතත්තා සීමානිගො, බාහිතපාපත්තා ච බ්‍රාහ්මණො, ඉත්ථම්භුතස්ස ච තස්ස නත්ථි, පරචිත්තපුබ්බෙනිවාසඤ්ඤාණෙනි ඤත්වා වා මංසදිබ්බවක්ඛුහි දිස්වා වා කිඤ්චි සමුග්ගහීතං, අහිනිවිට්ඨන්ති වුත්තං හොති. සො ච කාමරාගාභාවතො න රාගරාගී රූපාරූපරාගාභාවතො න විරාගරත්තො, යතො එවංවිධස්ස තස්ස “ඉදං පරම”න්ති කිඤ්චි ඉධ උග්ගහීතං නත්ථිති අරහත්තනිකූටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

වතස්සො සීමායොති වත්තාරො පරිච්ඡෙදා. දිට්ඨානුසයොති දිට්ඨි ච සා අප්පහීනට්ඨෙන අනුසයො වාති දිට්ඨානුසයො. විචිකිච්ඡානුසයාදීසුපි එසෙව නයො. කෙනට්ඨෙන අනුසයා? අනුසයනට්ඨෙන. කො එස අනුසයට්ඨො නාමාති? අප්පහීනට්ඨො. එතෙ හි අප්පහීනට්ඨෙන තස්ස තස්ස සන්තානෙ අනුසෙන්නි නාම, තස්මා “අනුසයා”ති වුච්චන්ති. අනුසෙන්නීති අනුරූපං කාරණං ලභිත්වා උප්පජ්ජන්තීති අත්ථො. අථාපි සියා – අනුසයට්ඨො නාම අප්පහීනාකාරො, අප්පහීනාකාරො ච “උප්පජ්ජති”ති වත්තුං න යුජ්ජති, තස්මා න අනුසයා උප්පජ්ජන්තීති. තත්‍රිදං පටිච්චනං – අප්පහීනාකාරො අනුසයො, අනුසයොති පන අප්පහීනට්ඨෙන ථාමගතා කිලෙසා වුච්චන්ති. සො චිත්තසම්පයුත්තො සාරම්මණො සප්පච්චයට්ඨෙන සහෙතුකො එකන්තාකුසලො අතීතොපි හොති අනාගතොපි පච්චුප්පන්නොපි, තස්මා “උප්පජ්ජති”ති වත්තුං යුජ්ජති.

තත්‍රිදං පමාණං – පටිසම්භිදායං තාව අභිසමයකථායං (පටි. ම. 3.21) “පච්චුප්පන්නෙ කිලෙසෙ පජ්භතී”ති පුච්ඡිත්වා අනුසයානං පච්චුප්පන්නභාවස්ස අත්ථිතාය “ථාමගතො අනුසයං පජ්භතී”ති වුත්තං. ධම්මසඬ්ගණියං මොහස්ස පදභාෂනෙ (ධ. ස. 390) “අවිජ්ජානුසයො අවිජ්ජාපරිශුට්ඨානං, අවිජ්ජාලඬ්භී මොහො අකුසලමූලං, අයං තස්මිං සමයෙ මොහො හොති”ති අකුසලචිත්තෙන සද්ධිං අවිජ්ජානුසයස්ස උප්පන්නභාවො වුත්තො. කථාවත්ථුස්මිං “අනුසයා අබ්‍යාකතා අනුසයා අහෙතුකා අනුසයා චිත්තච්ඡෙදයුත්තා”ති (කථා. 605) සබ්බෙ වාදා පටිසෙධිතා. අනුසයයමකෙ සත්තන්තං මහාවාරානං අඤ්ඤතරස්මිං උප්පජ්ජනවාටෙර “යස්ස

කාමරාගානුසයො උප්පජ්ජති තස්ස පටිසානුසයො උප්පජ්ජති” තිආදි වුත්තං. තස්මා “අනුසෙන්තිති අනුරූපං කාරණං ලභිත්වා උප්පජ්ජන්ති” ති යං වුත්තං, තං ඉමිනා තත්තිජ්ජමාණෙන සුචුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. යම්පි “චිත්තසම්පයුත්තො සාරම්මණො” තිආදි වුත්තං, තම්පි සුචුත්තමෙව. අනුසයො හි නාමෙස පරිනිජ්ඣන්තො චිත්තසම්පයුත්තො අකුසලධම්මොති නිට්ඨමෙත්ථ ගත්තබ්බං.

තත්ථ දිට්ඨානුසයො චතුසු දිට්ඨිසම්පයුත්තෙසු, විචිකිච්ඡානුසයො විචිකිච්ඡාසහගතෙ, අවිජ්ජානුසයො ද්වාදසසු අකුසලචිත්තෙසු සහජාතවසෙන ආරම්මණවසෙන ව; තයොපි අවසෙසතෙභූමකධම්මෙසු ආරම්මණවසෙන දිට්ඨිවිචිකිච්ඡාමොහා. කාමරාගානුසයො චෙත්ථ ලොභසහගතචිත්තෙසු සහජාතවසෙන ආරම්මණවසෙන ව, මනාපෙසු අවසෙසකාමාවචරධම්මෙසු ආරම්මණවසෙන උප්පජ්ජමානො ලොභො. පටිසානුසයො දොමනස්සසහගතචිත්තෙසු සහජාතවසෙන ආරම්මණවසෙන ව, අමනාපෙසු අවසෙසකාමාවචරධම්මෙසු ආරම්මණවසෙනෙව උප්පජ්ජමානො දොසො. මානානුසයො දිට්ඨිවිජ්ජයුත්තලොභසහගතචිත්තෙසු සහජාතවසෙන ආරම්මණවසෙන ව, දුක්ඛවෙදනාවජ්ජෙසු අවසෙසකාමාවචරධම්මෙසු රූපාරූපාවචරධම්මෙසු ව ආරම්මණවසෙනෙව උප්පජ්ජමානො මානො. භවරාගානුසයො චතුසු දිට්ඨිවිජ්ජයුත්තෙසු උප්පජ්ජමානොපි සහජාතවසෙන වුත්තො. ආරම්මණවසෙනෙව පන රූපාරූපාවචරධම්මෙසු උප්පජ්ජමානො ලොභො වුත්තො.

තත්ථ දිට්ඨානුසයොති ද්වාසට්ඨිවිධා දිට්ඨි. විචිකිච්ඡානුසයොති අට්ඨවත්ථුකා විචිකිච්ඡා. තදෙකට්ඨා ව කිලෙසාති සහජෙකට්ඨවසෙන දිට්ඨියා විචිකිච්ඡාය, සහජෙකට්ඨවසෙන එකතො යිතා. මානානුසයොති නවවිධමානො. පරමත්ථඤාණෙන වා ඤාත්වාති පරෙසං චිත්තාවාරජානනපඤ්ඤාය ජානිත්වා, චෙතොපරියඤාණෙන ජානිත්වාති වුත්තං හොති. පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤාණෙන වාති අතීතෙ නිවුට්ඨක්ඛන්ධානුස්සරණඤාණෙන ජානිත්වා. මංසවක්ඛුනා වාති පකතිවක්ඛුනා. දිබ්බවක්ඛුනා වාති දිබ්බසදිසෙන දිබ්බවිහාරසන්තිස්සිතෙන වා දිබ්බවක්ඛුනා පස්සිත්වා. රාගරත්තාති රාගෙන රඤ්ජිතා. යෙ පඤ්චසු කාමගුණෙසුති යෙ පඤ්චසු රූපාදිවත්ථුකාමකොට්ඨාසෙසු. විරාගරත්තාති විරාගසංඛ්ඛාතාසු රූපාරූපසමාපත්තිසු අතිරත්තා අල්ලීනා. යතො කාමරාගො වාති යදා කාමභවෙ රාගො ව. රූපාරූපරාගෙසුපි එසෙව නයො.

සද්ධම්මජ්ජපජ්ජොතිකාය මහානිද්දෙසට්ඨකථාය

සුද්ධට්ඨකසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

5. පරමට්ඨකසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

31. පඤ්චමෙ පරමට්ඨකසුත්තෙ පරමන්ති දිට්ඨිසු පරිබ්බසානොති ඉදං පරමන්ති ගහෙත්වා සකාය සකාය දිට්ඨියා වසමානො. යදුත්තරිං කුරුතෙති යං අත්තනො සත්ථාරාදිං සෙට්ඨං කරොති. භීනාති අඤ්ඤෙ තතො සබ්බමාහාති තං අත්තනො සත්ථාරාදිං යපෙත්වා තතො අඤ්ඤෙ සබ්බෙ “භීනා ඉමෙ”ති ආහ. තස්මා විවාදානි අවිතිවත්තොති තෙන කාරණෙන සො දිට්ඨිකලභෙ අවිතිවත්තොව හොති.

වසන්තීති පයමුප්පන්නදිට්ඨිවසෙන වසන්ති. පවසන්තීති පවිසිත්වා වසන්ති. ආවසන්තීති විසෙසෙන වසන්ති. පරිවසන්තීති සබ්බභාගෙන වසන්ති. තං උපමාය සාධෙත්තො “යථා ආගාරිකා වා”තිආදිමාහ. ආගාරිකා වාති සරසාමිකා. සරෙසු වසන්තීති අත්තනො සරෙසු ආසඬකවිරහිතා හුත්වා නිවසන්ති. සාපත්තිකා වාති ආපත්තිබහුලා. සකිලෙසා වාති රාගාදිකිලෙසබහුලා. උත්තරිං කරොතීති අතිරෙකං කරොති. අයං සත්ථා සබ්බඤ්ඤාති ‘අයං අම්භාකං සත්ථා සබ්බං ජානාති’.

සබ්බෙ පරප්පවාදෙ බ්වතීති සබ්බා පරලද්ධියො ඡඩ්ඛෙති. උක්ඛ්වතීති නිහරති. පරික්ඛ්වතීති පරමිමුඛෙ කරොති. දිට්ඨිමෙධගානීති දිට්ඨිවිභෙසකානි.

32. දුතියගාථායත්ථො – එවං අවිතිවත්තො ව යං දිට්ඨෙ සුතෙ සීලවතෙ මුතෙති එතෙසු චතුසු වත්ථුසු උප්පන්නදිට්ඨිසඬ්ඛාතෙ අත්තනි පුබ්බෙ චුත්තප්පකාරං ආනිසංසං පස්සති, තදෙව සො තත්ථ සකාය දිට්ඨියා ආනිසංසං “ඉදං සෙට්ඨ”න්ති අභිනිවිසිත්වා අඤ්ඤං සබ්බං පරසත්ථාරාදිකං නිභීනතො පස්සති.

ද්වෙ ආනිසංසෙ පස්සතීති ද්වෙ ගුණ ඔලොකෙති. දිට්ඨධම්මිකඤ්චාති දිට්ඨෙ පච්චක්ඛෙ අත්තභාවෙ විපච්චනකරණං. සම්පරාසිකඤ්චාති පරලොකෙ පටිලහිතබ්බගුණඤ්ච. යංදිට්ඨිකො සත්ථාති යංලද්ධිකො තිත්ථායතනසාමිකො. අලං නාගත්තාය වාති නාගරාජභාවාය වා පරියත්තං. සුපණ්ණත්තාදීසුපි එසෙව නයො. දෙවත්තාය වාති සම්මුතිදෙවාදිභාවාය. ආයතිං ඵලපාටිකඬ්ඛි හොතීති අනාගතෙ විපාකඵලං පත්ථයානො හොති. දිට්ඨසුද්ධියාපි ද්වෙ ආනිසංසෙ පස්සතීති චක්ඛුච්ඤ්ඤාණෙන දිට්ඨරූපායතනස්ස වසෙන සුද්ධියා හෙතුත්තාපි අත්තනො ගහිතගහණෙන ද්වෙ ගුණ ඔලොකෙති. සුතසුද්ධියාදීසුපි එසෙව නයො.

33. තතියගාථායත්ථො – එවං පස්සතො ව යං අත්තනො සත්ථාරාදිං නිස්සිකො අඤ්ඤං පරසත්ථාරාදිං භීනං පස්සති, තං පන දස්සනං ගන්ථමෙව

කුසලා වදන්ති, බන්ධනන්ති චුත්තං හොති. යස්මා එතදෙව, තස්මා හි දිට්ඨං ව සුතං මුතං වා, සීලබ්බතං භික්ඛු න නිස්සයෙය්‍ය, නාහිනිවෙසෙය්‍යාති චුත්තං හොති.

කුසලාති බන්ධාදිජානනෙ ඡෙකා. බන්ධකුසලාති රූපාදීසු පඤ්චසු බන්ධෙසු කුසලා. ධාතුආයතනපටිච්චසමුප්පාදසතිපට්ඨානසම්මප්පධානඉද්ධිපාදඉන්ද්‍රියබලබෝජ්‍ය ඤාතමග්ගඵලනිබ්බානෙසුපි එසෙව නයො. තත්ථ මග්ගකුසලාති චතුසු මග්ගෙසු. ඵලකුසලාති චතුසු ඵලෙසු. නිබ්බානකුසලාති දූවිධෙ නිබ්බානෙ ඡෙකා. තෙ කුසලාති තෙ ඵලෙසු චුත්තප්පකාරෙසු ඡෙකා. එවං වදන්තීති එවං කථෙත්ති. ගන්ථො එසොති පස්සතො ච අත්තතො සත්ථාරාදිනිස්සිතඤ්ච අඤ්ඤං පරසත්ථාරාදිං භීතතො දස්සනඤ්ච ගන්ථො බන්ධනො එසොති වදන්ති. ලග්ගතං එතන්ති එතං චුත්තප්පකාරං නාගදන්තෙ ලග්ගිතං විය අධොලම්බනං. බන්ධනං එතන්ති නිච්ඡින්නිද්දං දුක්ඛට්ඨයෙන සඬබ්බිකාදිබන්ධනං විය එතං බන්ධනං. පලිබොධො එසොති සංසාරතො නික්ඛම්තුං අප්පදානට්ඨයෙන එසො පලිබොධො.

34. චතුත්ථගාථායත්ථො – න කෙවලං දිට්ඨසුතාදීසු න නිස්සයෙය්‍ය, අපිච බො පන අසඤ්ජාතං උපරුපරි දිට්ඨිමිපි ලොකස්මිං න කප්පෙය්‍ය, න ජනෙය්‍යාති චුත්තං හොති. කිදිසං? ඤාණෙන වා සීලවතෙන වාපි, සමාපත්තිඤාණාදිඤාණෙන වා සීලවතෙන වා යා කප්පියති, එතං දිට්ඨිං න කප්පෙය්‍ය. න කෙවලඤ්ච දිට්ඨිං න කප්පෙය්‍ය, අපිච බො පන මානෙනපි ජාතිආදීහි වත්ථුහි සමොති අත්තානමනුපනෙය්‍ය, භීතො න මඤ්ඤෙට්ඨිවිසෙසි වාපිති.

අට්ඨසමාපත්තිඤාණෙන වාති පට්ඨමජ්ඣානාදීනං අට්ඨන්තං සමාපත්තීනං සම්පයුත්තපඤ්ඤාය වා. පඤ්චාභිඤ්ඤාඤාණෙන වාති ලොකියානං පඤ්චන්තං අභිඤ්ඤානං සම්පයුත්තපඤ්ඤාය වා. මිච්ඡාඤාණෙන වාති විපරිතසභාවෙන පවත්තාය පඤ්ඤාය අමුත්තෙ මුත්තං පස්සාති එවං උප්පන්නෙන මිච්ඡාඤාණෙන වා.

35. පඤ්චමගාථායත්ථො – එවඤ්ඤි දිට්ඨිං අකප්පෙන්නො අමඤ්ඤමානො ච අත්තං පභාය අනුපාදියානො යං පුබ්බෙ ගහිතං, තං පභාය පරං අග්ගණ්හන්තො තස්මිමිපි චුත්තප්පකාරෙ ඤාණෙ දූවිධං නිස්සයං නො කරොති, අකරොත්තො ච ස වෙ වියත්තෙසු නානාදිට්ඨිවසෙන භින්නෙසු සත්තෙසු න වග්ගසාරී ඡන්දාදිවසෙන අගච්ඡනධම්මො හුත්වා ද්වාසට්ඨියා දිට්ඨිසු කිඤ්චි දිට්ඨිං න පච්චෙති, න පච්චාගච්ඡති චුත්තං හොති.

චතුර්ථි උපාදානෙහිති කාමුපාදානාදීහි චතුර්ථි භුසං ගහණෙහි ස වෙ වියත්තෙසුති සො පුග්ගලො නිච්ඡිතෙසු. භිත්තෙසුති ද්විධා භිත්තෙසු.

36. ඉදානි යො සො ඉමාය ගාථාය වුත්තො ඛිණ්ණසවො, තස්ස වණ්ණහණනත්ථං “යස්සුභයන්තෙ”තිආදිකා තිස්සො ගාථායො ආහ. තත්ථ පට්ඨගාථාය යස්සුභයන්තෙති පුබ්බෙ වුත්තෙ ඵස්සාදිහෙදෙ. පණ්ඩිති තණ්හා. භවාභවායාති පුනස්පුනභවාය. ඉධ වා හුරං වාති සකත්තභාවාදිහෙදෙ ඉධ වා පරත්තභාවාදිහෙදෙ පරත්ථ වා.

ඵස්සො ඵකො අන්තොති චක්ඛුසම්ඵස්සාදිකො ඵකො කොට්ඨාසො. ඵස්සසමුදයොති වත්ථාරම්මණො. යතො සමුදෙති උප්පජ්ජති, සො සමුදයො. දුතියො අන්තොති දුතියො කොට්ඨාසො. අතීතන්ති අති ඉතං අතීතං, අතික්කන්තන්ති වුත්තං හොති. අනාගතන්ති න ආගතං, අනුප්පන්තන්ති වුත්තං හොති. සුඛා වෙදනාදයො විසභාගවසෙන. නාමරූපදුකං නමනරූප්පනවසෙන. අප්ඤ්ඤාතිකාදයො අප්ඤ්ඤාතිකාභිරවසෙන. සක්කායාදයො ඛන්ධපඤ්ඤානං පවත්තිසමුදයවසෙන වුත්තාති වෙදිතබ්බා.

සකත්තභාවොති අත්තනො අත්තභාවො. පරත්තභාවොති පරස්ස අත්තභාවො.

37. දුතියගාථාය දිට්ඨෙ වාති දිට්ඨසුද්ධියා වා. ඵස නයො සුතාදීසු. සඤ්ඤාති සඤ්ඤාසමුට්ඨාපිකා දිට්ඨි.

අපරාමසන්තන්ති තණ්හාමානදිට්ඨිති න පරාමසන්තං. අනභිනිවෙසන්තන්ති තෙහෙව අනභිනිවිසන්තං.

“විනිබ්බද්ධො”ති වාති මානෙන විනිබ්බද්ධොති වා. “පරාමට්ඨො”ති වාති පරතො නිව්වසුඛසුභාදීහි පරාමට්ඨොති වා. වික්ඛෙපගතොති උද්ධව්වවසෙන. අනිට්ඨභගතොති විවිකිච්ඡාවසෙන. ථාමගතොති අනුසයවසෙන. ගතියාති ගන්තබ්බවසෙන.

38. තතියගාථාය ධම්මාපි තෙසං න පටිච්ඡිකාසෙති ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතධම්මාපි තෙසං “ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ”න්ති (උදා. 54) ඵචං න පටිච්ඡිකා. පාරභගතො න පච්චෙති තාදීති නිබ්බානපාරං ගතො තෙන තෙන මග්ගෙන පහිනෙ කිලෙසෙ පුන නාගච්ඡති පඤ්ඤාති ච ආකාරෙහි තාදී හොතීති. සෙසං පාකට්ඨෙව.

විසතිවත්ථුකා සක්කායදිට්ඨිති “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති” තිආදිනා (පටි. ම. 1.132) නයෙන එකෙකස්මිං ඛන්ධෙ චතුභි චතුභි ආකාරෙහි පඤ්චක්ඛන්ධෙ පතිට්ඨං කත්වා පවත්තා විජ්ජමානො කායෙ දිට්ඨි. දසවත්ථුකා මිච්ඡාදිට්ඨිති “නත්ථි දින්න” තිආදිනයජ්ජවත්තා (ධ. ස. 1221) දිට්ඨි. අත්තග්ගාහිකාදිට්ඨිති “සස්සතො ලොකො ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ” තිආදිනයජ්ජවත්තා (ම. නි. 3.27) එකෙකං අත්තං අත්ථිති ගහෙත්වා පවත්තා දිට්ඨි. යා එවරූපා දිට්ඨිති ඉදානි වුවිච්චානානං එකුනවිසපදානං සාධාරණං මූලපදං. යා දිට්ඨි, තදෙව දිට්ඨිගතං; යා දිට්ඨි, තදෙව දිට්ඨිගහනන්ති සබ්බෙසං සම්ඛන්ධො කාතබ්බො. යා අයාථාවදස්සනට්ඨෙයන දිට්ඨි, තදෙව දිට්ඨිසු ගතං දස්සනං ද්වාසට්ඨිදිට්ඨියා අත්තොගතත්තාති දිට්ඨිගතං. හෙට්ඨාපිස්ස අත්ථො වුත්තොයෙව.

ද්වින්නං අත්තානං එකත්තගතත්තාතිපි දිට්ඨිගතං. තත්ථ සස්සතොති නිච්චො. ලොකොති අත්තා. “ඉධ සරීරංයෙව නස්සති, අත්තා පන ඉධ පරත්ථ ච සොයෙවා” ති මඤ්ඤන්ති. සො හි සාමඤ්ඤෙව ආලොකෙතිති කත්වා ලොකොති මඤ්ඤති. අසස්සතොති අනිච්චො. අත්තා සරීරෙනෙව සහ නස්සතිති මඤ්ඤන්ති. අත්තවාති පරිත්තෙ කසිණෙ කුඩානං උජ්ජාදෙන්වා තං පරිත්තකසිණාරම්මණං වෙනනං. “සපරියන්තො අත්තා” ති මඤ්ඤන්ති. අනන්ත වාති න අත්තවා අජ්ජමාණෙ කසිණෙ කුඩානං උජ්ජාදෙන්වා තං අජ්ජමාණකසිණාරම්මණං වෙනනං. “අපරියන්තො අත්තා” ති මඤ්ඤන්ති. තං ජීවං තං සරීරන්ති ජීවො ච සරීරඤ්ච තංයෙව. ජීවොති අත්තා, ලිඛිගවිපල්ලාසෙන නපුංසකච්චනං කතං. සරීරන්ති රාසට්ඨෙයන ඛන්ධපඤ්චකං. අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරන්ති අඤ්ඤො ජීවො අඤ්ඤං ඛන්ධපඤ්චකං. හොති තථාගතො පරං මරණොති ඛන්ධා ඉධෙව විනස්සන්ති, සත්තො මරණතො පරං හොති විජ්ජති න නස්සති, තථාගතොති වෙනං සත්තාධිවචනන්ති. කෙච් පන “තථාගතොති අරහා” ති වදන්ති. ඉමෙ න හොතිති පක්ඛෙ දොසං දිස්වා එවං ගණ්හන්ති. න හොති තථාගතො පරං මරණොති ඛන්ධාපි ඉධෙව නස්සන්ති, තථාගතො ච මරණතො පරං න හොති උච්ඡිජ්ජති. ඉමෙ හොතිති පක්ඛෙ දොසං දිස්වා එවං ගණ්හන්ති. හොති ච න ච හොතිති ඉමෙ එකෙකපක්ඛපරිග්ගහෙ දොසං දිස්වා උභයපක්ඛං ගණ්හන්ති. නෙව හොති න න හොතිති ඉමෙ උභයපක්ඛපරිග්ගහෙ උභයදොසාපත්තිං දිස්වා “හොති ච න හොති” ති ච “නෙව හොති න න හොති” ති ච අමරාවික්ඛෙපපක්ඛං ගණ්හන්ති.

අයං පනෙත්ථ අට්ඨකථානායො (පටි. ම. අට්ඨ. 2.1.113) – “සස්සතො ලොකො” ති වාතිආදීහි දසභාකාරෙහි දිට්ඨිපහෙදොව වුත්තො. තත්ථ

සස්සතො ලොකොති ච ඛන්ධපඤ්චකං ලොකොති ගහෙත්වා “අයං ලොකො නිව්චො ධූවො සබ්බකාලිකො”ති ගණ්හන්තස්ස සස්සතන්ති ගහණාකාරජ්ජවත්තා දිට්ඨි. අසස්සතොති තමෙව ලොකං “උච්ඡිජ්ජති විනස්සති”ති ගණ්හන්තස්ස උච්ඡෙදග්ගහණාකාරජ්ජවත්තා දිට්ඨි. අන්තවාති පරිත්තකසිණලාභිනො සුජ්ජමත්තෙ වා සරාවමත්තෙ වා කසිණෙ සමාපන්තස්ස අන්තොසමාපත්තියං පවත්තිතරූපාරූපධම්මෙ “ලොකො”ති ච කසිණපරිච්ඡෙදන්තෙන “අන්තවා”ති ච ගණ්හන්තස්ස “අන්තවා ලොකො”ති ගහණාකාරජ්ජවත්තා දිට්ඨි. සා සස්සතදිට්ඨිපි හොති උච්ඡෙදදිට්ඨිපි. විපුලකසිණලාභිනො පන තස්මිං කසිණෙ සමාපන්තස්ස අන්තොසමාපත්තියං පවත්තිතරූපාරූපධම්මෙ “ලොකො”ති ච කසිණපරිච්ඡෙදන්තෙන ච “අනන්තො”ති ගණ්හන්තස්ස “අනන්තවා ලොකො”ති ගහණාකාරජ්ජවත්තා දිට්ඨි. සා සස්සතදිට්ඨි හොති, උච්ඡෙදදිට්ඨිපි. තං ජීවං තං සරීරන්ති හෙදනධම්මස්ස සරීරස්සෙව “ජීව”න්ති ගහිතත්තා “සරීරෙ උච්ඡිජ්ජමානෙ ජීවමිපි උච්ඡිජ්ජති”ති උච්ඡෙදග්ගහණාකාරජ්ජවත්තා දිට්ඨි. දුතියපදෙන සරීරතො අඤ්ඤස්ස ජීවස්ස ගහිතත්තා “සරීරෙ ච උච්ඡිජ්ජමානෙපි ජීවං න උච්ඡිජ්ජති”ති සස්සතගහණාකාරජ්ජවත්තා දිට්ඨි. හොති තථාගතොතිආදීසු “සත්තො තථාගතො නාම, සො පරං මරණා හොති”ති ගණ්හතො පට්ඨා සස්සතදිට්ඨි. “න හොති”ති ගණ්හතො දුතියා උච්ඡෙදදිට්ඨි. “හොති ච න ච හොති”ති ගණ්හතො තතියා එකච්චසස්සතදිට්ඨි. “නෙව හොති න න හොති”ති ගණ්හතො චතුත්ථා අමරාවික්ඛෙපදිට්ඨිති චුත්තජ්ජකාරා දසවිධා දිට්ඨි. යථායොගං භවදිට්ඨි ච විභවදිට්ඨි වාති ද්විධා හොති. තාසු එකාපි තෙසං ඛිණාසවානං න පටිච්ඡිතාති අත්ථො.

යෙ කිලෙසාති යෙ කිලෙසා සොතාපත්තිමග්ගෙන පභීනා, තෙ කිලෙසෙ. න පුනෙතීති න පුන එති. න පච්චෙතීති පුන නිබ්බත්තෙත්වා න පටිච්චිති, න පච්චාගච්ඡතීති පච්චහවෙ නාගච්ඡති. පඤ්චහාකාරෙහි තාදීති පඤ්චහි කාරණෙහි කොට්ඨාසෙහි වා සදිසො. ඉට්ඨානිට්ඨෙ තාදීති ඉට්ඨාරම්මණෙ ච අනිට්ඨාරම්මණෙ ච අනුනයපටිසං මුඤ්චිත්වා ධීතත්තා ද්විසු සදිසො. චත්තාවීති කිලෙසෙ චජිතවා. තිණ්ණාවීති සංසාරං අතික්කම්තවා. මුත්තාවීති රාගාදිතො මුත්තවා. තංනිද්දෙසා තාදීති තෙන තෙන සීලසද්ධාදිනා නිද්දිසිත්වා නිද්දිසිත්වා කථෙතබ්බතො සදිසො.

තං පඤ්චවිධං විත්ථාරෙත්වා කථෙතුකාමො “කථං අරහා ඉට්ඨානිට්ඨෙ තාදී”තිආදිමාහ. තත්ථ ලාභෙහිති චතුත්තං පච්චයානං ලාභෙහි. අලාභෙහිති තෙසං අලාභෙහි. යසෙහිති පරිවාරෙහි. අයසෙහිති පරිවාරවිපත්තියාපි. පසංසායහිති වණ්ණහණනායපි. නිත්ථායහිති ගරහායපි. සුඛෙහිති

කායිකසුබ්බෙ. දුක්ඛෙපිති කායිකදුක්ඛෙපි. එකඤ්චෙ බාහං ගන්ධෙන ලිම්පෙය්‍යුන්ති සචෙ එකං බාහං චතුජාතියගන්ධෙන ලෙපං උපරුපරි දදෙය්‍යුං. වාසියා තච්ඡෙය්‍යුන්ති යදි එකං බාහං චඩ්ඨකී වාසියා තච්ඡෙත්වා තච්ඡෙත්වා තනුං කරෙය්‍යුං. අමුස්මිං නත්ථි රාගොති අමුස්මිං ගන්ධලෙපනෙ සිනෙහො නත්ථි න සංවිජ්ජති. අමුස්මිං නත්ථි පටිසන්ති අමුස්මිං වාසියා තච්ඡනෙ පටිහනනසඬ්ඛාතං පටිසං කොපං නත්ථි න සංවිජ්ජති. අනුනයපටිසව්ජ්ජනීතොති සිනෙහඤ්ච කොපඤ්ච පජහිත්වා යීතො. උග්ඝාතිනිඝාතිවිතිවත්තොති අනුනයවසෙන අනුග්ගහඤ්ච පටිසවසෙන නිග්ගහඤ්ච අතික්කමිත්වා යීතො. අනුරොධවීරොධසමතික්කන්තොති අනුනයඤ්ච පටිසඤ්ච සම්මා අතික්කන්තො.

සීලෙ සතීති සීලෙ සංවිජ්ජමානෙ. සීලවාති සීලසම්පන්නො. තෙන නිද්දෙසං කථනං ලහතීති තාදී. සද්ධාය සති සද්ධොති එවමාදීසුපි එසෙව නයො.

සද්ධම්මජ්ජපජ්ජොතිකාය මහානිද්දෙසට්ඨකථාය

පරමට්ඨකසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. ජරාසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

39. ඡට්ඨෙ ජරාසුත්තෙ අප්පං වත ජීවිතං ඉදන්ති ඉදං වත මනුස්සානං ජීවිතං අප්පකං පරිත්තං ධීතිපරිත්තතාය සරසපරිත්තතායාති ගුහට්ඨකසුත්තෙපි චුත්තනයමෙතං. ඔරං වස්සසතාපි මියානීති වස්සසතා ඔරං කලලාදිකාලෙපි මියානි. අතිව්වාති වස්සසතං අතික්කමිත්වා. ජරසාපි මියානීති ජරාය මියානි. ඉතො පරං ගුහට්ඨකසුත්තවණ්ණනාය චුත්තනයෙනෙව ගහෙතබ්බං.

අප්පන්ති මන්දං. ගමනියො සම්පරායොති පරලොකො ගන්තබ්බො. කලලකාලෙපිති එත්ථ කලලකාලං නාම පටිසන්ධික්ඛණෙ තීහි ජාතිඋණ්ණංසුහි කතසුත්තග්ගෙ ධීතතෙලබ්න්දුප්පමාණං අවිජං විජ්ජසන්නකලලං හොති. යං සන්ධාය චුත්තං –

“තිලතෙලස්ස යථා බින්නු, සප්පිමණ්ඩො අනාවිලො;
එවං වණ්ණප්පට්ඨාගං, කලලං සම්පවුච්චති”ති. (සං. නි. අට්ඨ. 1.1.235; විහ. අට්ඨ. 26 පකිණ්ණකකථා);

තස්මිං කලලකාලෙපි. වචනීති ජීවිතං ගලුති. මරනීති ජීවිතවියොගං ආපජ්ජති. අන්තරධායනීති අදස්සනං පාපුණාති. විජ්ජලුජ්ජනීති ජීජ්ජති. “අණ්ඩපයොනියා වචති. ජලාබුජයොනියා මරති. සංසෙදජයොනියා අන්තරධායති. ඔපපාතිකයොනියා විජ්ජලුජ්ජනී”ති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති. අබ්බුදකාලෙපිති අබ්බුදං නාම කලලතො සත්තාහව්වයෙන මංසධොවනඋදකවණ්ණං හොති, කලලන්ති නාමං අන්තරධායති. චුත්තමපි වෙනං –

“සත්තාහං කලලං හොති, පරිපක්කං සමුහතං;
විවට්ටමානං තබ්භාවං, අබ්බුදං නාම ජායති”ති. (සං. නි. අට්ඨ. 1.1.235);

තස්මිං අබ්බුදකාලෙපි. පෙසිකාලෙපිති තස්මාපි අබ්බුදා සත්තාහව්වයෙන විලීනතිපුසදිසා පෙසි නාම සඤ්ජායති. සා මරිවචාණ්ණෙන දීපෙතබ්බා. ගාමදාරිකා හි සුපක්කානි මරිවානි ගහෙත්වා සාටකන්තෙ භණ්ඩිකං කත්වා පිළෙත්වා මණ්ඩං ආදාය කපාලෙ පක්ඛිපිත්වා ආතපෙ යපෙන්නි, තං සුක්ඛමානං සබ්බභාගෙහි මුච්චති. එවරූපා පෙසි හොති, අබ්බුදන්ති නාමං අන්තරධායති. චුත්තමපි වෙනං –

“සත්තාහං අබ්බුදං හොති, පරිපක්කං සමුහතං;
විවට්ටමානං තබ්භාවං, පෙසි නාම පජායති”ති. (සං. නි. අට්ඨ. 1.1.235);

තස්මිං පෙසිකාලෙපි. සනකාලෙපීති තතොපි පෙසිතො සත්තාහව්වයෙන කුක්කුටණ්ඩසණ්ඨානො සනො නාම මංසපිණ්ඩො නිබ්බත්තති, පෙසිති නාමං අන්තරධායති. චුත්තම්පි වෙනං -

“සත්තාහං පෙසි භවති, පරිපක්කං සමුහනං;
විවට්ටමානං තබ්භාවං, සනොති නාම ජායති.

“යථා කුක්කුටියා අණ්ඩං, සමන්තා පරිමණ්ඩලං;
එවං සනස්ස සණ්ඨානං, නිබ්බත්තං කම්මපච්චයා”ති. (සං. නි. අට්ඨ. 1.1.235);

තස්මිං සනකාලෙපි. පසාඛකාලෙපීති පඤ්චමෙ සත්තාහෙ ද්විත්තං ද්විත්තං භත්ථපාදානං සීසස්ස චත්ථාය පඤ්ච පිළකා ජායන්ති, යං සන්ධාය චුත්තං - “පඤ්චමෙ, හික්ඛවෙ, සත්තාහෙ පඤ්ච පිළකා සණ්ඨහන්ති කම්මතො”ති. තස්මිං පසාඛකාලෙපි. තතො පරං ඡට්ඨසත්තමාදීති සත්තාහාති අතික්කම්ම දෙසනං සඬ්ඛිපිත්වා ද්වාචත්තාලීසසත්තාහෙ පරිණතකාලෙ කෙසලොමනබාදීනං උප්පත්තිකාලඤ්ච. තස්ස ච නාහිතො උට්ඨිතො නාලො මාතු උදරපටලෙන එකාබද්ධො භොති, සො උප්පලදණ්ඩකො විය ඡිද්දො, තෙන ආහාරරසො සංසරිත්වා ආහාරසමුට්ඨානරූපං සමුට්ඨාපෙති. එවං සො දසමාසෙ යාපෙති, තං සබ්බං අවත්වා “සුතිසරෙ”ති ආහ. යං සන්ධාය චුත්තං -

“කෙසා ලොමා නබාති ව”;
“යඤ්චස්ස භුඤ්ජතී මාතා, අන්තං පානඤ්ච භොජනං;
තෙන සො තත්ථ යාපෙති, මාතුකුච්ඡිගතො නරො”ති. (සං. නි. 1.235; කථා. 692);

තත්ථ සුතිසරෙති සුතිකසරෙ, විජායනසරෙති අත්ථො. “සුතිකාසරෙ”ති වා පායො, සුතිකායාති පදවිෂේදො. අද්ධමාසිකොපිති ජාතදිවසතො පට්ඨාය අද්ධමාසො එතස්ස අත්ථිති අද්ධමාසිකො. ද්වෙමාසිකාදීසුපි එසෙව නයො. ජාතදිවසතො පට්ඨාය එකං සංවච්ඡරං එතස්ස අත්ථිති සංවච්ඡරිකො. උපරි ද්වෙවස්සිකාදීසුපි එසෙව නයො.

යදා ජිණ්ණො භොතීති යස්මිං කාලෙ ජරාජිණ්ණො භවති ජජ්ජරිභූතො. චුද්ධොති වයොචුද්ධො. මහල්ලකොති ජාතිමහල්ලකො. අද්ධගතොති තයො අද්ධෙ අතික්කන්තො. වයොඅනුප්පත්තොති තතියං වයං අනුප්පත්තො. ඛණ්ඩදන්තොති අන්තරන්තරා පතිතා දන්තා ඵාලිතා ව ජරානුභාවෙන ඛණ්ඩා දන්තා ජාතා අස්සාති ඛණ්ඩදන්තො. පලිතකෙසොති පණ්ඩරකෙසො. විලුනන්ති ලුඤ්චිත්වා ගහිතකෙසා විය බල්ලාටසීයො. බලිතසිරොති

මහාබල්ලාටසීසො. වලීනන්ති සඤ්ජාතවලී. තිලකාහතගත්තොති සෙනතිලකකාළතිලකෙහි විකිණ්ණසරිරො. හොග්ගොති හග්ගො, ඉමිනාපිස්ස වඩ්ඪකභාවං දීපෙති. දණ්ඩපරායණොති දණ්ඩපටිස්සරණො දණ්ඩදුතියො. සො ජරායපීති සො පුග්ගලො ජරායපි අභිභූතො මරති. නත්ථි මරණමිහා මොක්ඛොති මරණතො මුඤ්චනුපායො නත්ථි නුපලබ්භති.

එලානමිව පක්කානං, පාතො පතනතො භයන්ති පරිපාකගතානං සිථිලවණ්ටානං පනසඵලාදිපක්කානං පච්චුසකාලෙ අවස්සං පතිස්සන්තීති ඵලසාමිකානං භායමානානං විය. එවං ජාතාන මච්චානං, නිච්චං මරණතො භයන්ති එවමෙව උප්පන්නානං සත්තානං මච්චුසඬ්ඛාතමරණතො සතතං කාලං භයං.

යථාපි කුම්භකාරස්සාති යථා නාම මත්තිකාභාජනං කරොන්තස්ස. කතං මත්තිකභාජනන්ති (සු. නි. 582) තෙන නිට්ඨාපිතභාජනං. සබ්බං හෙදනපරියන්තන්ති පක්කාපක්කං සබ්බං හෙදනං භිජ්ජපරියන්තං අවසානං අස්සාති හෙදනපරියන්තං. එවං මච්චාන ජීවිතන්ති එවමෙව සත්තානං ආයුසඬ්ඛාරං.

දහරා ව මහන්තා වාති තරුණා ව මහල්ලකා ව. යෙ බාලා යෙ ව පණ්ඩිතාති යෙ ව අස්සාසපස්සාසායත්තා ජීවිතා බාලා යෙ ව පණ්ඩිච්චෙන සමන්තාගතා බුද්ධාදයො. සබ්බෙ මච්චුවසං යන්තීති එතෙ චුත්තප්පකාරා දහරාදයො සබ්බෙ මච්චුනො ඉස්සරියං උපගච්ඡන්ති.

තෙසං මච්චුපරෙතානන්ති එතෙසං මච්චුතා පරිවාරිතානං. ගච්ඡතං පරලොකතොති ඉතො මනුස්සලොකතො පරලොකං ගච්ඡන්තානං. න පිතා තායතෙ පුත්තන්ති පිතා පුත්තං න රක්ඛති. ඤාතී වා පත ඤාතකෙති මාතාපිතිපක්ඛිකා ඤාතී වා තෙයෙව ඤාතකෙ රක්ඛිතුං න සක්කොන්ති.

පෙක්ඛතඤ්ඤෙව ඤාතීනන්ති චුත්තවිධානංයෙව ඤාතීනං පෙක්ඛන්තානංයෙව ඔලොකෙන්තානංයෙව. පස්ස ලාලප්පතං පුටුති පස්සාති ආලපනං. ලාලපන්තානං විලපන්තානං පුටුතං නානප්පකාරානං. එකමෙකොව මච්චානං, ගොවජ්ඣො විය නිය්‍යතීති සත්තානං එකමෙකො වධාය නිය්‍යමානගොණො විය මරණාය නිය්‍යති පාපුණියති. එවමඛිභාහතො ලොකොති එවමෙව සත්තලොකො භුසං ආහතො. මච්චුතා ව ජරාය වාති මරණෙන ව ජරාය ව අභිභූතො.

40. මමාසිකෙති මමාසිතවත්ථුකාරණා. විනාභාවං සත්තමෙවිදන්ති සත්තං විජ්ජමානං විනාභාවමෙව ඉදං, න සක්කා අවිනාභාවෙන භවිතුන්ති චුත්තං හොති.

සොවන්තීති චිත්තෙන සොවනං කරොන්ති. කිලමන්තීති කායෙන කිලමථං පාපුණන්ති. පරිදෙවන්තීති නානාවිධං වාචාවිලාපං භණන්ති. උරත්තාළිං කන්දන්තීති උරං තාළෙත්වා තාළෙත්වා කන්දන්ති. සම්මොහං ආපජ්ජන්තීති සම්මොහභාවං පාපුණන්ති.

අනිච්චොති භුත්වා අභාවටියෙන. සඬ්ඛකොති පච්චයෙහි සඬ්ගම්ම කතො. පටිච්චසමුප්පන්නොති පච්චයසාමග්ගිං පටිච්ච න පච්චක්ඛාය සහ සම්මා ව උප්පන්නො. බයධම්මොති බයං ගමනසභාවො. වයධම්මොති වයං ගමනසභාවො, භඬ්ගවසෙන භඬ්ගගමනසභාවොති අත්ථො. විරාගධම්මොති විරජ්ජනසභාවො. නිරොධධම්මොති නිරුජ්ඣනසභාවො. ය්වායං පරිග්ගහොති යො අයං පරිග්ගහො. ‘‘යාය පරිග්ගහො’’තිපි පායො, අයමෙව පදච්ඡේදො. නිච්චොති සත්තකාලිකො. ධූවොති ථීරො. සස්සකොති අවචනො. අවිපරිණාමධම්මොති පකතිඅජහනසභාවො. සස්සති සමං තථෙව යස්සතීති චන්දසුරියසිනෙරුමභාසමුද්දපථවීපබ්බතාදයො විය තිටියෙයා.

නානාභාවොති ජාතියා නානාභාවො. විනාභාවොති මරණෙන වියොගභාවො. අඤ්ඤාභාවොති සබ්භාවතො අඤ්ඤාභාවො. පුරිමානං පුරිමානං බන්ධානන්ති අනන්තරෙ පුරෙ උප්පන්නානං බන්ධානං. විපරිණාමඤ්ඤාභාවොති පකතිභාවං ජහිත්වා අඤ්ඤාභාවෙන. පච්ඡිමා පච්ඡිමා බන්ධාදයො පවත්තන්ති උප්පජ්ජන්තීති සම්බන්ධො.

සබ්බං සරාවාසපලිබ්බොධන්ති සකලං ගිහිභාවජටං. ඤාතිමිත්තාමච්චපලිබ්බොධන්ති මාතෘපිතුපක්ඛිකා ඤාතී, මිත්තා සභායා, අමච්චා භව්වා. සන්නිධිපලිබ්බොධන්ති නිධානජටං ඡන්දිත්වා. කෙසමස්සුං ඔහාරෙත්වාති කෙසෙ ව මස්සුති ව ඔරොපයිත්වා. කාසායාති වත්ථානීති කසායරසපිතාති වත්ථානී.

41. මාමකොති මම උපාසකො හික්ඛු වාති සඬ්ඛං ගතො, බුද්ධාදීනි වා වත්ථුනි මමායමානො.

තෙසං තෙසං සත්තානන්ති අනෙකෙසං සත්තානං සාධාරණනිද්දෙසො. ‘‘යඤ්ඤදත්තස්ස මරණං, සොමදත්තස්ස මරණං’’න්ති එවඤ්ඤි දිවසම්පි කථියමානෙ නෙව සත්තා පරියාදානං ගච්ඡන්ති, න සබ්බං අපරත්තදීපනං සිජ්ඣති. ඉමෙහි පන ද්විති පදෙහි න කොචි සත්තො අපරියාදිත්තො හොති, න

කිඤ්චි අපරත්තාදීපනං න සිජ්ඣති. තම්භා තම්භානි අයං ගතිවසෙන අනෙකෙසං නිකායානං සාධාරණනිද්දෙසො. සත්තනිකායානි සත්තානං නිකායා, සත්තසථා සත්තසමුහානි අත්ථො. චුතීති වචනවසෙන චුත්තං. එකචතුපඤ්චක්ඛන්ධාය චුතියා සාමඤ්ඤවචනමෙතං. වචනතානි භාවවචනෙන ලක්ඛණනිදස්සනං. හෙදොති චුතිඛන්ධානං භඩ්ගුප්පත්තිපරිදීපනං. අන්තරධානන්ති සටස්ස විය හින්තස්ස හින්තානං ඛන්ධානං යෙන කෙනචි පරියායෙන ධානාභාවපරිදීපනං. මච්චුමරණන්ති මච්චුසඬ්ඛාතං මරණං, න ඛණිකමරණං. කාලො නාම අන්තකො, තස්ස කිරියාති කාලංකිරියා. එත්තාවතා සම්මුතිමරණං දීපිතං. ඉදානි පරමත්ථෙත දීපෙතුං “ඛන්ධානං හෙදො”තිආදිමාහ. පරමත්ථෙත හි ඛන්ධායෙව හිජ්ජන්ති, න සත්තො නාම කොචි මරති. ඛන්ධෙසු පන හිජ්ජමානෙසු සත්තො මරති, හින්තෙසු “මතො”ති වොහාරො හොති.

එත්ථ ච චතුචොකාරපඤ්චවොකාරවසෙන ඛන්ධානං හෙදො, එකචොකාරවසෙන කලෙවරස්ස නික්ඛෙපො. චතුචොකාරවසෙන චා ඛන්ධානං හෙදො, සෙසද්වයවසෙන කලෙවරස්ස නික්ඛෙපො වෙදිතඛිබ්බො. කස්මා? කාමරූපභවද්වයෙපි රූපකායසඬ්ඛාතස්ස කලෙවරස්ස සබ්භාවතො. යස්මා චා චාතුමහාරාජිකාදීසු ඛන්ධා හිජ්ජන්තෙව, න කිඤ්චි නික්ඛිපන්ති, තස්මා තෙසං වසෙන ඛන්ධානං හෙදො, මනුස්සාදීසු කලෙවරස්ස නික්ඛෙපො. එත්ථ ච කලෙවරස්ස නික්ඛෙපකරණතො මරණං. “කලෙවරස්ස නික්ඛෙපො”ති චුත්තං. ජීවිතින්ද්‍රියස්සුපච්ඡෙදොති ඉමිනා ඉන්ද්‍රියඛද්ධස්සෙව මරණං නාම හොති, අනින්ද්‍රියඛද්ධස්ස මරණං නාම නත්ථිති දස්සෙති. “සස්සං මතං, රුක්ඛො මතො”ති ඉදං පන වොහාරමත්තමෙව. අත්ථතො පන එවරූපානි වචනානි සස්සාදීනං ඛයවයභාවමෙව දීපෙන්නි. රූපගතන්ති රූපමෙව රූපගතං. වෙදනාගතන්තිආදීසුපි එසෙව නයො.

තත්ථ පුබ්බෙව මච්චන්ති මච්චං චා හොගා පුබ්බෙව පඨමතරඤ්ඤෙව විජහන්ති. මච්චො චා තෙ හොගෙ පුබ්බතරං ජහති. කාමකාමීති වොරරාජානං ආලපති. අම්භො කාමෙ කාමයමාන කාමකාමී හොගිනො නාම ලොකෙ අසස්සනා, හොගෙසු චා නට්ඨෙසු ජීවමානා ච අහොගිනො හොන්ති. හොගෙ චා පහාය සයං නස්සන්ති, තස්මා අහං මහාජනස්ස සොකකාලෙපි න සොවාමීති අත්ථො.

විදිතා මයා සත්තුක ලොකධම්මානි වොරරාජානං ආලපන්තො ආහ. අම්භො සත්තුක මයා ලාභො අලාභො යසො අයසොතිආදයො ලොකධම්මා විදිතා. යථෙව හි චන්දො උදෙති ච පුරති ච පුන ච බියති, යථා ච සුරියො අන්ධකාරං විධමෙන්නො මහන්තං ලොකප්පදෙසං තපිත්වාන පුන සායං අත්ථං

පලෙති අත්ථං ගච්ඡති න දිස්සති, එවමෙව භොගා උප්පජ්ජන්ති ච විනස්සන්ති ච, තත්ථ කිං සොකෙන, තස්මා න සොවාමීති අත්ථො.

තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤතීති තණ්හාය ජනිතමානමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. මානං කරොති දිට්ඨිමඤ්ඤනායාති දිට්ඨිං උපනිස්සයං කත්වා උප්පන්නාය මඤ්ඤනාය. මානමඤ්ඤනායාති සහජාතමානමඤ්ඤනාය. කිලෙසමඤ්ඤනායාති චුත්තජපකාරාය උපතාපනට්ඨෙන කිලෙසමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති.

කුහාති විම්භාපකා. ථද්ධාති බාණු විය ථද්ධා. ලපාති පච්චයනිමිත්තෙන ලපනකා.

42. සඬගතන්ති සමාගතං, දිට්ඨං ඵුට්ඨං වා. පියායිතන්ති පියකතං.

සඬගතන්ති සම්මුඛිභූතං. සමාගතන්ති සමීපං ආගතං. සමාහිතන්ති එකිභූතං. සන්නිපතිතන්ති පිණ්ඩිතං. සුපිනගතොති සුපිනං පටිට්ඨො. සෙනාබ්බුහං පස්සතීති සෙනාසන්නිවෙසං දක්ඛති. ආරාමරාමණ්ණයාකන්ති පුප්ඵාරාමාදීනං රමණීයභාවං. වනරාමණ්ණයාකාදීසුපි එසෙව නයො. පෙතන්ති ඉතො පරලොකං ගතං. කාලඬකතන්ති මතං.

43. නාමංයෙවාචසිස්සති, අක්ඛෙය්‍යන්ති සබ්බං රූපාදිධම්මජාතං පභීයති, නාමමත්තමෙව තු අචසිස්සති “බුද්ධරක්ඛිතො ධම්මරක්ඛිතො”ති එවං අක්ඛාතුං කථෙතුං.

යෙ වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාභිසම්භූතාති යෙ සයං වක්ඛුච්ඤ්ඤාණෙන අභිසම්භූතා රාසිකතා දිට්ඨා චතුසමුට්ඨානිකා රූපා. සොතච්ඤ්ඤාණාභිසම්භූතාති පරතොසොසෙන සොතච්ඤ්ඤාණෙන රාසිකතා සුතා ද්විසමුට්ඨානිකා සද්දා.

44. මුනයොති ඛිණ්ණසචමුනයො. බෙමදස්සිනොති නිබ්බානදස්සිනො.

සොකොති සොකනිද්දෙසෙ — බ්‍යසතීති බ්‍යසනං, හිතසුඛං බීජති විද්ධංසෙතීති අත්ථො. ඤාතීනං බ්‍යසනං ඤාතිබ්‍යසනං, චොරරොගහයාදීහි ඤාතික්ඛයො ඤාතිවිනාසොති අත්ථො. තෙන ඤාතිබ්‍යසනෙන. ඵුට්ඨස්සාති අජ්ඣෙධාත්ථට්ඨස්ස, අභිභූතස්ස සමන්තාගතස්සාති අත්ථො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. අයං පන විසෙසො — භොගානං බ්‍යසනං භොගබ්‍යසනං, රාජචොරාදිවසෙන භොගක්ඛයො භොගවිනාසොති අත්ථො. රොගොයෙව බ්‍යසනං රොගබ්‍යසනං. රොගො හි ආරොග්‍යං බ්‍යසති විනාසෙතීති බ්‍යසනං. සීලස්ස බ්‍යසනං සීලබ්‍යසනං, දුස්සීලාස්සෙනං නාමං. සම්මාදිට්ඨිං

විනාසයමානා උප්පන්නා දිට්ඨියෙව ඛ්‍යාසනං දිට්ඨිඛ්‍යාසනං. එත්ථ ච පුරිමානි ද්වෙ අනිප්පන්නානි, පච්ඡිමානි තිණි නිප්පන්නානි තිලක්ඛණඛණාහතානි. පුරිමානි ච තිණි නෙව කුසලානි නාකුසලානි, සීලදිට්ඨිඛ්‍යාසනද්වයං අකුසලං.

අඤ්ඤතරඤ්ඤතරොනාති ගහිතෙසු වා යෙන කෙනචි අග්ගහිතෙසු වා මිත්තාමච්චඛ්‍යාසනාදීසු යෙන කෙනචි. සමන්තාගතස්සාති සමනුබන්ධස්ස අපරිමුච්චමානස්ස. අඤ්ඤතරඤ්ඤතරොන දුක්ඛධම්මෙනාති යෙන කෙනචි සොකදුක්ඛස්ස උප්පත්තිහෙතුනා. සොකොති සොචනකචසෙන සොකො. ඉදං තෙහි කාරණෙහි උප්පජ්ජනකසොකස්ස සභාවපච්චත්තං. සොචනාති සොචනාකාරො. සොචිතත්තන්ති සොචිතභාවො. අන්තොසොකොති අඛණන්තරසොකො. දුතියපදං උපසග්ගෙන වඩ්ඪිතං. සො හි අඛණන්තරං සුක්ඛාපෙන්තො විය පරිසුක්ඛාපෙන්තො විය උප්පජ්ජනීති “අන්තොසොකො අන්තොපරිසොකො”ති වුවවති. අන්තොදාහොති අඛණන්තරදාහො. දුතියපදං උපසග්ගෙන වඩ්ඪිතං. චෙතසො පරිජ්ඣායනාති චිත්තස්ස ඤානනාකාරො. සොකො හි උප්පජ්ජමානො අග්ගි විය චිත්තං ඤාපෙති දහති, “චිත්තං මෙ ඤාමං, න මෙ කිඤ්චි පටිභාති”ති වදාපෙති. දුක්ඛිතො මනො දුම්මනො, තස්ස භාවො දොමනස්සං. අනුපවිට්ඨට්ඨෙයන සොකොච සල්ලන්ති සොකසල්ලං.

පරිදෙවනිද්දෙසෙ – “මය්හං ධිතා, මය්හං පුත්තො”ති එවං ආදිස්ස ආදිස්ස දෙවන්ති රොදන්ති එතෙනාති ආදෙවො. තං තං වණ්ණං පරිකිත්තෙන්වා පරිකිත්තෙන්වා දෙවන්ති එතෙනාති පරිදෙවො. තතො පරානි ද්වෙ ද්වෙ පදානි පුරිමද්වයස්සෙව ආකාරභාවනිද්දෙසවසෙන වුත්තානි. වාචානි වචනං. පලාපොති තුව්ඡං නිරත්ථකචචනං. උප්පඨ්ඨහණිතඅඤ්ඤහණිතාදිවසෙන විරූපො පලාපො විජ්ජලාපො. ලාලජ්ජොති පුනජ්ජනං ලපනං. ලාලජ්ජනාකාරො ලාලජ්ජනා. ලාලජ්ජිතස්ස භාවො ලාලජ්ජිතත්තං. මච්ඡරියාදීනි වුත්තත්ථානෙව.

45. සත්තමගාථා එවං මරණඛණාහතෙ ලොකෙ අනුරූපපටිපත්තිදස්සනත්ථං වුත්තා. තත්ථ පතිලීනවරස්සාති තතො තතො පතිලීනං චිත්තං කත්වා වරන්තස්ස. භික්ඛුනොති කල්‍යාණපුපුජ්ජනස්ස වා සෙක්ඛස්ස වා. සාමග්ගියමාහු තස්ස තං, යො අත්තානං භවතො න දස්සයෙති තස්සෙතං පතිරූපමාහු, යො එවංපටිපන්නො නිරයාදිහෙදෙ භවතො අත්තානං න දස්සයෙ. එවඤ්ඤි සො ඉමම්භා මරණා මුච්චෙය්‍යාති අධිප්පායො.

පතිලීනවරා වුවුවන්තීති තතො තතො ලීනචිත්තාවාරා කථියන්ති. සත්ත සෙක්ඛාති අධිසීලාදීසු තීසු සික්ඛාසු සික්ඛන්තීති සොනාපත්තිමග්ගට්ඨං ආදිං කත්වා යාව අරහත්තමග්ගට්ඨා සත්ත සෙක්ඛා. අරහාති ඵලට්ඨො. සො

නිට්ඨිතචිත්තත්තා පතිලීනො. සෙක්ඛානං පතිලීනවරණභාවෙ කාරණං දස්සෙන්නො “කිං කාරණං”තිආදිමාහ. තෙ තතො තතොති තෙ සත්ත සෙක්ඛා තෙහි තෙහි ආරම්මණෙහි චිත්තං පතිලීනෙන්තාති අත්තනො චිත්තං නිලීනෙන්තා. පතිකුටෙන්තාති සඬකොචෙන්තා. පතිවට්ටෙන්තාති කටසාරකං විය ආභූජෙන්තා. සන්තිරුද්ධන්තාති සන්තිරුජ්ඣන්තා. සන්තිගණ්හන්තාති නිග්ගහං කුරුමානා. සන්තිවාරෙන්තාති වාරයමානා. රක්ඛන්තාති රක්ඛං කුරුමානා. ගොපෙන්තාති චිත්තමඤ්ජුසාය ගොපයමානා.

ඉදානි ද්වාරවසෙන දස්සෙන්නො “චක්ඛුද්වාරො”තිආදිමාහ. තත්ථ චක්ඛුද්වාරොති චක්ඛුවිඤ්ඤාණද්වාරො. සොතද්වාරාදීසුපි එසෙව නයො. භික්ඛුනොති පුටුප්පනකලාණකස්ස වා භික්ඛුනො, සෙක්ඛස්ස වා භික්ඛුනොති භික්ඛුසද්දස්ස වචනත්ථං අවත්වා ඉධාධිප්පෙතභික්ඛුයෙව දස්සිතො. තත්ථ පුටුප්පනො ව සො කිලෙසානං අසමුච්ඡින්නත්තා, කලාණො ව සීලාදිපටිපත්තියුත්තත්තාති පුටුප්පනකලාණොව පුටුප්පනකලාණකො, තස්ස පුටුප්පනකලාණකස්ස. අධිසීලාදීනි සික්ඛතීති සෙක්ඛො, තස්ස සෙක්ඛස්ස වා සොතාපන්නස්ස වා සකදාගාමීනො වා අනාගාමීනො වා.

ආසන්නි නිසීදන්ති එත්ථාති ආසනං. යත්ථාති යෙසු මඤ්චපීඨාදීසු. මඤ්චොතිආදීනි ආසනස්ස පහෙදවචනාති. මඤ්චොපි හි නිසජ්ජායපි ඔකාසත්තා ඉධ ආසනෙසු වුත්තො, සො පන මසාරකඛුන්දිකාබද්ධකුලීරපාදකආභවිවපාදකානං අඤ්ඤතරො. පීඨමපි තෙසං අඤ්ඤතරමෙව. හිසීති උණ්ණහිසි වොළහිසි වාකහිසි තිණහිසි පණ්ණහිසිනං අඤ්ඤතරා. තට්ටිකාති තාලපණ්ණාදීහි විනිත්වා කතා. වම්මඛණ්ඩොති නිසජ්ජාරහො යො කොචි වම්මඛණ්ඩො. තිණසන්ථාරාදයො තිණාදීනි ගුම්බෙත්වා කතා. අසප්පායරූපදස්සනෙනාති අසප්පායානං ඉට්ඨරූපානං ඔලොකනෙන. ඊත්තන්ති අබ්භන්තරතො තුව්ඡං. විචිත්තන්ති බහිද්ධාපවෙසනෙන සුඤ්ඤං. පච්චිත්තන්ති කොචි ගහට්ඨො තත්ථ නත්ථීති අතිරෙකෙන සුඤ්ඤං. අසප්පායසද්දස්සවනෙපි එසෙව නයො. පඤ්චහි කාමගුණෙහීති ඉත්ථීරූපසද්දගන්ධරසථොට්ඨබ්බෙහි පඤ්චහි කාමකොට්ඨාසෙහි. වුත්තමපි වෙනං -

“රූපා සද්දා රසා ගන්ධා, ථොට්ඨබ්බා ව මනොරමා;
පඤ්ච කාමගුණා ලොකෙ, ඉත්ථීරූපස්මිං දිස්සරෙ”ති. (අ. නි. 5.55);

භජතොති චිත්තෙන සෙවනං කරොන්නස්ස. සම්භජතොති සම්මා සෙවන්නස්ස. සෙවතොති උපසඬකමන්නස්ස. නිසෙවතොති නිස්සයං කත්වා

සෙවන්තස්ස. සංසෙවතොති සුට්ඨු සෙවන්තස්ස. පටිසෙවතොති පුනථපුනං උපසඬ්ඛමන්තස්ස.

ගණසාමග්ගීති සමණානං එකීභාවො සමග්ගභාවො. ධම්මසාමග්ගීති සත්තතිංසබ්බොධිපක්ඛියධම්මානං සමුභභාවො. අනභිනිබ්බත්තිසාමග්ගීති අනිබ්බත්තමානානං අනුප්පජ්ජමානානං අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බුතානං අරහත්තානං සමුභො. සමග්ගාති කායෙන අවියොගා. සම්මොදමානාති චිත්තෙන සුට්ඨු මොදමානා තුස්සමානා. අවිච්ඡේදමානාති වාචාය විවාදං අකුරුමානා. බිරොදක්ඛිභූතාති බිරෙන සංසට්ඨඋදකසදිසා.

තෙ එකතො පක්ඛන්දන්තීති තෙ බ්බොධිපක්ඛියධම්මා එකං ආරම්මණං පවිසන්ති. පසිදන්තීති තස්මිංයෙව ආරම්මණෙ පසාදමාපජ්ජන්ති. අනුපාදිසෙසායාති උපාදිවිරහිතාය.

නිබ්බානධාතුයාති අමතමහානිබ්බානධාතුයා. උභනත්තං වාති එත්ථ උනභාවො උභනත්තං, අපරිපුණ්ණභාවොති අත්ථො. පුණ්ණත්තං වාති පරිපුණ්ණභාවො පුණ්ණත්තං, පුණ්ණභාවො වා න පඤ්ඤායති නත්ථීති අත්ථො.

නෙරයිකානන්ති නිරයෙ නිබ්බත්තනකකම්මානං අත්ථිභාවෙන. නිරයං අරහන්තීති නෙරයිකා, තෙසං නෙරයිකානං. නිරයො භවනන්ති නිරයො එව තෙසං වසනට්ඨානං සරං. තිරච්ඡානයොනිකානන්තිආදීසුපි එසෙව නයො. තස්සෙසා සාමග්ගීති තස්ස බිණ්ණසවස්ස එසා නිබ්බානසාමග්ගී. එතං ඡන්තන්ති එතං අනුච්ඡවිකං. පතිරුපන්ති සදිසං පටිභාගං, අසදිසං අප්පටිභාගං න භොති. අනුච්ඡවිකන්ති එතං සමණබ්‍රාහ්මණානං වා ධම්මානං, මග්ගඵලනිබ්බානසාසනධම්මානං වා අනුච්ඡවිකං. තෙසං ඡවිං ඡායං සුන්දරභාවං අත්ථෙති අනුගච්ඡති, අථ බො සන්තිකාව තෙහි ධම්මෙහි අනුච්ඡවිකත්තා එව ව අනුලොමං. තෙසඤ්ච අනුලොමෙති, අථ බො න විලොමං න පච්චනිකභාවෙ යීතං.

46. ඉදානි “යො අත්තානං භවතෙ න දස්සයෙ”ති එවං බිණ්ණසවො විභාවිතො, තස්ස වණ්ණභණ්ණනත්ථං ඉතො පරා තිස්සො ගාථායො ආභ. තත්ථ පට්ඨගාථාය සබ්බත්ථාති ද්වාදසසු ආයතනෙසු. න පියං කුබ්බති නොපි අප්පියන්ති නිද්දෙසෙ පියාති චිත්තෙ පිතිකරා. තෙ විභාගතො දස්සෙන්තො “කතමෙ සත්තා පියා, ඉධ යස්ස තෙ භොන්තී”ති ආභ. තත්ථ යස්ස තෙති යෙ අස්ස තෙ. භොන්තීති භවන්ති. අත්ථකාමාති වඩ්ඪිකාමා. හිතකාමාති සුඛකාමා. ඵාසුකාමාති සුඛවිහාරකාමා. යොගක්ඛෙමකාමාති චතුහි යොගෙහි බෙමං.

නිබ්භයං කාමා. මමායතීති මාතා. පියායතීති පිතා. භජතීති භාතා. භගීතීති එත්ථාපි එසෙව නයො. පුං තායති රක්ඛතීති පුත්තො. කුලවංසං ධාරෙතීති ධිතා. මිත්තා සභායා. අමච්චා භව්චා. ඤාතී පිතුපක්ඛිකා. සාලොභිතා මාතිපක්ඛිකා. ඉමෙ සත්තා පියාති ඉමෙ සත්තා පිතිජනකා. චුත්තවිපරියායෙන අප්පියා වෙදිතඛිබ්බා.

47. යදිදං දිට්ඨසුත්තමුත්තෙසු වාති එත්ථ පන යදිදං දිට්ඨසුත්තං, එත්ථ වා මුත්තෙසු වා ධම්මෙසු; එවං මුනි න උපලිම්පතීති එවං සම්බන්ධො වෙදිතඛිබ්බො.

උදකථෙවොති උදකස්ස ථෙවො. “උදකත්ථෙවකො”තිපි පාඨො. පද්ධමපත්තෙති පද්ධම්නිපත්තෙ.

48. ධොනො න හි තෙන මඤ්ඤති, යදිදං දිට්ඨසුත්තමුත්තෙසු වාති අත්තාපි යදිදං දිට්ඨසුත්තං, තෙන වත්ථුනා න මඤ්ඤති, මුත්තෙසු වා ධම්මෙසු න මඤ්ඤතීති එවමෙව සම්බන්ධො වෙදිතඛිබ්බො. න හි සො රජ්ජති, නො විරජ්ජතීති බාලපුපුජ්ජනො විය න රජ්ජති, කල්‍යාණපුපුජ්ජනසෙක්ඛා විය න විරජ්ජති, රාගස්ස බිණ්ණත්තා “විරත්තො”ත්ථෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති. සෙසං පාකට්ඨෙවොති.

තාය පඤ්ඤාය කායදුච්චරිතන්ති සම්පයුත්තාය පුබ්බභාගායෙව වා පඤ්ඤාය පරිග්ගහෙතඛිබ්බෙ පරිග්ගණ්හන්තො යොගී තිව්ධං කායදුච්චරිතං සමුච්ඡෙදවසෙන ධුනාති. අයඤ්ච පුග්ගලො විපන්තධම්මං දෙසනාධම්මෙසු ධුනන්තෙසු තංධම්මසමඬ්ඛිපුග්ගලොපි ධුනාති නාම. තෙ ව ධම්මෙ පඤ්ඤාය අත්තනො පවත්තික්ඛණ්ණෙ ධුනිතුමාරද්ධො ධුනාති චුච්චති, යථා භුඤ්ජිතුමාරද්ධො භුත්තොති චුච්චති. ලක්ඛණං පනෙත්ථ සද්දසත්ථතො වෙදිතඛිබ්බං. ධුනන්ති කත්තුසාධනං. ධුතං පයමමග්ගෙන. ධොතං දුතියමග්ගෙන. සන්ධොතං තතියමග්ගෙන. නිද්ධොතං චතුත්ථමග්ගෙන.

ධොනො දිට්ඨං න මඤ්ඤතීති අරහා මංසවක්ඛුනා දිට්ඨං දිබ්බවක්ඛුනා දිට්ඨං රූපායතනං න මඤ්ඤති තීහි මඤ්ඤනාහි, කථං? රූපායතනං සුභසඤ්ඤාය සුඛසඤ්ඤාය ව පස්සන්තො න තත්ථ ඡන්දරාගං ජනෙති න තං අස්සාදෙති නාහිනන්දති, එවං දිට්ඨං තණ්හාමඤ්ඤනාය න මඤ්ඤති. “ඉති මෙ රූපං සියා අනාගතමද්ධාන”න්ති වා පනෙත්ථ නන්දිං න සමන්තානෙති. රූපසම්පදං වා ආකඬ්ඛමානො දානං න දෙති, සීලං න සමාදියති, උපොසථකම්මං න කරොති. එවමපි දිට්ඨං තණ්හාමඤ්ඤනාය න මඤ්ඤති, අත්තනො පන පරස්ස ව රූපසම්පත්තිවිපත්තිං නිස්සාය මානං න ජනෙති. “ඉමිනාහං සෙය්‍යාස්මිති වා, සදිසොස්මිති වා, හීනොස්මිති වා”ති එවං දිට්ඨං මානමඤ්ඤනාය න මඤ්ඤති. රූපායතනං පන “නිච්චං ධූවං සස්සත”න්ති න මඤ්ඤති. අත්තානං “අත්තනිය”න්ති න මඤ්ඤති. මඬ්ගලං “අමඬ්ගල”න්ති

න මඤ්ඤති. එවං දිට්ඨං දිට්ඨිමඤ්ඤනාය න මඤ්ඤති. දිට්ඨස්මිං න මඤ්ඤතීති රූපස්මිං අත්තානං සමනුපස්සනායෙන අමඤ්ඤන්තො දිට්ඨස්මිං න මඤ්ඤති. යථා වා ථනෙ ථඤ්ඤං, එවං රූපස්මිං රාගාදයොති අමඤ්ඤන්තොපි දිට්ඨස්මිං න මඤ්ඤති. තස්මිංයෙව පනස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනාය අමඤ්ඤන්තෙ වත්ථුස්මිං සිනෙහං මානඤ්ච න උප්පාදයතො තණ්හාමානමඤ්ඤනාපි නත්ථීති වෙදිතබ්බො. එවං දිට්ඨස්මිං න මඤ්ඤති. දිට්ඨතො න මඤ්ඤතීති එත්ථ පන දිට්ඨතොති නිස්සක්කවචනං. තස්මා සඋපකාරණස්ස අත්තතො වා පරස්ස වා යථාචුත්තප්පහෙදතො දිට්ඨතො උපපත්ති වා නිග්ගමනං වා දිට්ඨතො වා අඤ්ඤො අත්තාති අමඤ්ඤමානො දිට්ඨතො න මඤ්ඤතීති වෙදිතබ්බො. අයමස්ස න දිට්ඨිමඤ්ඤනා. තස්මිංයෙව පනස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනාය අමඤ්ඤන්තෙ වත්ථුස්මිං සිනෙහං මානඤ්ච න උප්පාදයතො න තණ්හාමානමඤ්ඤනාපි වෙදිතබ්බො.

දිට්ඨා මෙති න මඤ්ඤතීති එත්ථ පන “එතං මමා”ති තණ්හාවසෙන අමමායමානො දිට්ඨං තණ්හාමඤ්ඤනාය න මඤ්ඤති. සුතන්ති මංසසොතෙනපි සුතං, දිබ්බසොතෙනපි සුතං, සද්දායතනස්සෙතං අධිවචනං. මුතන්ති මුත්ථා මුනිත්ථා ව ගහිතං ආභවිව උපගන්ත්වාති අත්ථො. ඉන්ද්‍රියානං ආරම්මණානඤ්ච අඤ්ඤමඤ්ඤං සංකිලෙසෙ විඤ්ඤාතන්ති චුත්තං හොති. ගන්ධරසථොට්ඨබ්බායතනානං එතං අධිවචනං. විඤ්ඤාතන්ති මනසා විඤ්ඤාතං, සෙසානං සත්තානං ආයතනානමෙතං අධිවචනං, ධම්මාරම්මණස්ස වා, ඉධ පන සක්කායපරියාපන්නමෙව ලබ්භති. විත්ථාරො පනෙත්ථ දිට්ඨවාරෙ චුත්තනායෙන වෙදිතබ්බො.

ඉදානි භගවතා චුත්තසුත්තවසෙන දස්සෙන්නො “අස්මිති භික්ඛවෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ අස්මිති භවාමි, නිව්චස්සෙතං අධිවචනං. මඤ්ඤිතමෙතන්ති දිට්ඨිකප්පනං එතං. අයමහමස්මිති අයං අහං අස්මි භවාමි.

අඤ්ඤත්‍ර සතිපට්ඨානෙහීති යපෙත්ථා චතුසතිපට්ඨානෙ.

සබ්බෙ බාලපුපුප්පනා රජ්ජන්තීති සකලා අන්ධබාලා නානාජනා ලග්ගන්ති. සත්ත සෙක්ඛා විරජ්ජන්තීති සොතාපන්නාදයො සත්ත අරියජනා විරාගං ආපජ්ජන්ති. අරහා නෙව රජ්ජති නො විරජ්ජතීති කිලෙසානං පරිනිබ්බාපිතත්තා උභයමිපි න කරොති. බයා රාගස්සාතිආදයො තිව්ධාපි නිබ්බානමෙව.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකාය මහානිද්දෙසට්ඨකථාය

ජරාසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. තිස්සමෙත්තෙයාසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

49. සත්තමෙ තිස්සමෙත්තෙයාසුත්තෙ මෙටුනමනුයුත්තස්සාති මෙටුනධම්මං සමායුත්තස්ස. ඉතීති එවමාහ. ආයස්මාති පියවචනමෙතං. තිස්සොති නාමං තස්ස ථෙරස්ස. සොපි හි තිස්සොති නාමෙන. මෙත්තෙයොති ගොත්තං, ගොත්තවසෙනෙව එස පාකටො අහොසි. තස්මා අට්ඨුප්පත්තියං (සු. නි. අට්ඨ. 2.821) චුත්තං – “තිස්සමෙත්තෙයා නාම ද්වෙ සභායා”ති. විසාතන්ති උපසාතං. බුභීති ආචික්ඛ. මාරිසාති පියවචනමෙතං, නිද්දුක්ඛාති චුත්තං හොති. සුත්වාන තව සාසනන්ති තව වචනං සුත්වා. විවෙකෙ සික්ඛිස්සාමසෙති සභායං ආරභිහ ධම්මදෙසනං යාවත්තො භණ්ති, සො පන සික්ඛිතසික්ඛොයෙව.

මෙටුනධම්මො නාමාති ඉදං නිද්දිසිතබ්බස්ස මෙටුනධම්මස්ස උපදෙසපදං. අසද්ධම්මොති අසතං නිවජනානං ධම්මො. ගාමධම්මොති ගාමවාසීනං සෙවනධම්මො. වසලධම්මොති වසලානං ධම්මො, කිලෙසවස්සනතො වා සයමෙව වසලො ධම්මොති වසලධම්මො. දුට්ඨුල්ලොති දුට්ඨො ව කිලෙසෙහි දුට්ඨත්තා, ථුලො ව අනිපුණභාවතොති දුට්ඨුල්ලො. යස්මා ව තස්ස ධම්මස්ස පරිවාරභූතං දස්සනම්පි ගහණම්පි ආමසනම්පි චුසනම්පි සට්ඨනම්පි දුට්ඨුල්ලං, තස්මාපි දුට්ඨුල්ලො සො මෙටුනධම්මො. ඔදකන්තිකොති උදකං අස්ස අත්තෙ සුද්ධත්ථං ආදියතීති උදකත්තො, උදකත්තොයෙව ඔදකන්තිකො. රහො පටිච්ඡන්තො ඔකාසෙ කත්තබ්බතාය රහස්සො. විනයෙ පන “දුට්ඨුල්ලං ඔදකන්තිකං රහස්ස”න්ති (පාරා. 39) පායො. තත්ථ තිසු පදෙසු යො සොති පදං පරිවත්තෙත්වා යං තන්ති කත්වා යොජෙතබ්බං “යං තං දුට්ඨුල්ලං, සො මෙටුනධම්මො, යං තං ඔදකන්තිකං සො මෙටුනධම්මො, යං තං රහස්සං, සො මෙටුනධම්මො”ති. ඉධ පන “යො සො අසද්ධම්මො, සො මෙටුනධම්මො...පෙ.... යො සො රහස්සො, සො මෙටුනධම්මො”ති එවං යොජනා වෙදිතබ්බා. ද්වයෙන ද්වයෙන සමාපජ්ජිතබ්බතො ද්වයංද්වයසමාපත්ති. තත්ථ යොජනා – යා සා ද්වයංද්වයසමාපත්ති, සො මෙටුනධම්මො නාමාති. කිංකාරණා චුච්චති මෙටුනධම්මොති කෙන කාරණෙන කෙන පරියායෙන මෙටුනධම්මොති කථියති. තං කාරණං දස්සෙන්නො “උභින්නං රත්තාන”න්තිආදිමාහ. තත්ථ උභින්නං රත්තානන්ති ද්වින්නං ඉත්ථිපුරිසානං රාගෙන රඤ්ජිතානං. සාරත්තානන්ති විසෙසෙන සුට්ඨ රඤ්ජිතානං. අවස්භුතානන්ති කිලෙසෙන තිත්තානං. පරිසුට්ඨිතානන්ති කුසලාචාරං පරියාදිශිත්වා මද්දිත්වා ඨිතානං. “මග්ගෙ චොරා පරිසුට්ඨිතා”තිආදිසු විය. පරියාදින්නවිත්තානන්ති කුසලවිත්තං පරියාදිශිත්වා බෙපෙත්වා ඨිතවිත්තානං. උභින්නං සදිසානන්ති ද්වින්නං කිලෙසෙන සදිසානං. ධම්මොති සභාවො. තං කාරණාති තෙන කාරණෙන. තං උපමාය

සාධෙත්තො “උභො කලහකාරකා”තිආදිමාහ. තත්ථ උභො කලහකාරකාති පුබ්බභාගෙ කලහකාරකා ද්වෙ. මෙදුන්නකාති වුව්චන්තීති සදිසාති වුව්චන්ති. භණ්ඩනකාරකාති තත්ථ තත්ථ ගන්ත්වා භණ්ඩනං කරොන්තා. භස්සකාරකාති වාචාකලහං කරොන්තා. විවාදකාරකාති නානාවචනං කරොන්තා. අධිකරණකාරකාති විනිවිජයපාපුණනවිසෙසකාරණං කරොන්තා. වාදිනොති වාදපටිවාදිනො. සල්ලාපකාති වාචං කථෙන්නා එවමෙවන්ති උපමාසංසන්දනං.

යුත්තස්සාති සඤ්ඤාත්තස්ස. පයුත්තස්සාති ආදරෙන යුත්තස්ස. ආයුත්තස්සාති විසෙසෙන යුත්තස්ස. සමායුත්තස්සාති එකතො යුත්තස්ස. තච්චරිතස්සාති තංචරිතං කරොන්තස්ස. තබ්බහුලස්සාති තංබ්බලං කරොන්තස්ස. තග්ගරුකස්සාති තංගරුං කරොන්තස්ස. තන්තින්තස්සාති තස්මිං නතචිත්තස්ස. තප්පොණස්සාති තස්මිං නතකායස්ස. තප්පබ්භාරස්සාති තස්මිං අභිමුඛකායස්ස. තදධිමුත්තස්සාති තස්මිං අධිහරිතස්ස. තදධිපතෙයාස්සාති තං අධිපතිං ජෙට්ඨකං කත්වා පවත්තස්ස.

විසාතන්ති නිද්දෙසස්ස උද්දෙසවචනං. විසාතන්ති පිළනං. උපසාතන්ති සම්පං කත්වා පිළනං. පිළනන්ති සට්ඨනං. සට්ඨනන්ති පිළනං. සබ්බං අඤ්ඤමඤ්ඤවෙචනං. උපද්දවන්ති හිංසනං. උපසග්ගන්ති තත්ථ තත්ථ උපගන්ත්වා පිළනාකාරං. බුහිති කථෙහි. ආචික්ඛාති විස්සජ්ජෙහි. දෙසෙහිති දස්සෙහි. පඤ්ඤපෙහිති ඤාපෙහි. පට්ඨපෙහිති ය්පෙහි. විවරාති පාකටං කරොහි. විහජාති භාජෙහි. උත්තානීකරොහීති තීරං පාපෙහි. පකාසෙහිති පාකටං කරොහි.

තුය්හං වචනන්ති තච වාචං. ඛාජ්ජපට්ඨන්ති වචනං. දෙසනන්ති ආචික්ඛනං. අනුසාසනන්ති ඔවාදං. අනුසිට්ඨන්ති අනුසාසනං. සුත්වාති සොතෙන සුත්වා. සුඤ්ඤත්වාති තස්සෙව වෙචනං. උග්ගහෙත්වාති සම්මා ගහෙත්වා. උපධාරයිත්වාති අනාසෙත්වා. උපලක්ඛයිත්වාති සල්ලක්ඛෙත්වා.

50. මුස්සතෙ වාපි සාසනන්ති පරියත්තිපට්ඨන්තිතො දුව්ධම්පි සාසනං නස්සති. වාපිති පදපුරණමත්තං. එතං තස්මිං අනරියන්ති තස්මිං පුග්ගලෙ එතං අනරියං, යදිදං මිච්ඡාපට්ඨපදා. ගාරවාධිවචනන්ති ගුණවිසිට්ඨසබ්බසත්තුත්තමගරුගාරවාධිවචනං. තෙනාහු පොරාණා –

“භගවාති වචනං සෙට්ඨං, භගවාති වචනමුත්තමං;
ගරු ගාරවයුත්තො සො, භගවා තෙන වුව්චති”ති. (විසුද්ධි. 1.142);

චතුර්ඛිකං වා නාමං ආචත්ථිකං, ලිඬ්භිකං, නෙමිත්තිකං, අධිච්චසමුප්පන්නන්ති. අධිච්චසමුප්පන්නං නාම ලොකියවොහාරෙන “යදිච්ඡක”න්ති චුත්තං හොති. තත්ථ චච්ඡො, දම්මො, බලීබද්ධොති ඵලමාදි ආචත්ථිකං, දණ්ඨි, ඡත්ති, සිඛි, කර්ති ඵලමාදි ලිඬ්භිකං, තෙවිජ්ජො, ඡළභිඤ්ඤාති ඵලමාදි නෙමිත්තිකං, සිරිවඩ්ඪසකො, ධනවඩ්ඪසකොති ඵලමාදි චචනත්ථං අනපෙක්ඛිත්වා පචත්තං අධිච්චසමුප්පන්නං. ඉදං පන භගවාති නාමං නෙමිත්තිකං, න මහාමායාය, න සුද්ධොදනමහාරාජෙන, න අසිනියා ඤාතිසහස්සෙහි කතං, න සක්කසන්තුසිතාදීහි දෙවතාවිසෙසෙහි කතං. චක්ඛති ච “භගවාති නෙතං නාමං මාතරා කතං...පෙ.... පටිලාභා සච්ඡිකා පඤ්ඤත්ති යදිදං භගවා”ති (මහානි. 84).

“භාග්‍යවා භග්ගවා යුත්තො, භගෙහි ච විභත්තවා;
භත්තවා චත්තගමනො, භවෙසු භගවා තතො”ති. (විසුද්ධි. 1.144);

තත්ථ –

“චණ්ණාගමො චණ්ණවිපරියායො, ද්වෙ වාපරෙ චණ්ණවිකාරනාසා;
ධාතුනමත්ථාතිසයෙන යොගො, තදුච්චතෙ පඤ්චවිධං නිරුත්ති”න්ති.

—

ඵලං චුත්තනිරුත්තිලක්ඛණං ගහෙත්වා පදසිද්ධි වෙදිතබ්බා. තත්ථ “නක්ඛත්තරාජාරිව තාරකාන”න්ති ඵත්ථ රකාරාගමො විය අවිජ්ජමානස්ස අක්ඛරස්ස ආගමො චණ්ණාගමො නාම. “භිංසනා, භිංසො”ති චත්තබ්බෙ “සිංහො”ති විය විජ්ජමානක්ඛරානං හෙට්ඨුපරියවසෙන පරිචත්තනං චණ්ණවිපරියායො නාම. “නවෙ ඡන්තකෙ දානං දියාති”ති ඵත්ථ අකාරස්ස ඵකාරාපජ්ජනතා විය අඤ්ඤක්ඛරස්ස අඤ්ඤක්ඛරාපජ්ජනතා චණ්ණවිකාරො නාම. “ජීවනස්ස මුතො ජීවනමුතො”ති චත්තබ්බෙ “ජීමුතො”ති චකාරනකාරානං විනාසො විය විජ්ජමානක්ඛරවිනාසො චණ්ණවිනාසො නාම. “ඵරුසාහි වාචාහි පක්ඛබ්බමානො ආසජ්ජ මං ත්වං වදසි කුමාරා”ති ඵත්ථ පක්ඛබ්බමානොති පදස්ස අභිභවමානොති අත්ථපටිපාදනං විය තත්ථ තත්ථ යථායොගං විසෙසත්ථයොගො ධාතුනං අත්ථාතිසයෙන යොගො නාම.

ඵලං නිරුත්තිලක්ඛණං ගහෙත්වා සද්දනායෙන වා පියොදරාදිනිස්සිතො පතිට්ඨානීති පියොදරාදිපක්ඛෙපලක්ඛණං ගහෙත්වා යස්මා ලොකියලොකුත්තරසුඛාහිනිබ්බත්තකං දානසීලාදිපාරජ්ජත්තං භාග්‍යමස්ස අත්ථි, තස්මා “භාග්‍යවා”ති චත්තබ්බෙ “භගවා”ති චුච්චතීති ඤාතබ්බං.

යස්මා

පන

ලොභදොසමොභවිපරිතමනසිකාරඅහිරිකානොත්තජපකොඬුපනාහමක්ඛපළාස ඉස්සා-

මච්ඡරියමායාසායෙයාථමහසාරම්භමානාතිමානමදපමාදනණ්හාඅවිජ්ජාතිවිධා කුසලමූලදුච්චරිත-

සංකිලෙසමලවිසමසඤ්ඤාවිතක්කපපඤ්චවතුබ්බිධවිපරියෙසආසවගන්ථඔස යොගඅගති-

තණ්හුජ්ජාදුපාදානපඤ්චවෙනොබ්බිලවිනිබන්ධනීවරණාහිනන්දනජවිවාදමූලතණ් හාකායසත්තානුසය-

අට්ඨමිච්ඡත්තනවතණ්හාමූලකදසාකුසලකම්මපථද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතඅට්ඨසතත ණ්හාවිචරිතජපභෙසබ්බදරථ- පරිලාභකිලෙසසතසහස්සානි, සඬ්ඛෙපතො වා පඤ්ච කිලෙසබන්ධඅභිසඬ්ඛාරදෙවපුත්තමච්චුමාරෙ අහඤ්ජී, තස්මා හග්ගත්තා එතෙසං පරිස්සයානං “හග්ගවා”ති වත්තබ්බෙ “හගවා”ති වුච්චති. ආහ වෙන්ථ

—

“හග්ගරාගො හග්ගදොසො, හග්ගමොහො අනාසවො;
හග්ගාස්ස පාපකා ධම්මා, හගවා තෙන වුච්චති”ති. (පාරා. අට්ඨ. 1.96;
විසුද්ධි. 1.144);

භාග්‍යවත්තතාය වස්ස සතපුඤ්ඤජලක්ඛණවරස්ස රූපකායසම්පත්ති දීපිතා හොති. හග්ගදොසතාය ධම්මකායසම්පත්ති. තථා ලොකියසරික්ඛකානං බහුමතභාවො, ගහට්ඨපබ්බජිතෙහි අභිගමනීයතා, අභිගතානඤ්ච නෙසං කායචිත්තදුක්ඛාපනයනෙ පටිබලභාවො, ආමිසදානධම්මදානෙහි උපකාරිතා, ලොකියලොකුත්තරසුබ්බෙහි ච සඤ්ඤාජනසමත්ථතා දීපිතා හොති.

යස්මා ච ලොකෙ ඉස්සරියධම්මයසසිරිකාමපයත්තෙසු ඡසු ධම්මෙසු හගසද්දො පවත්නති, පරමඤ්චස්ස සකචිත්තෙ ඉස්සරියං, අණ්මාලඬ්ඨිසිමාදිකං වා ලොකියසම්මතං සබ්බාකාරපරිපූරං අත්ථී, තථා ලොකුත්තරො ධම්මො, ලොකත්තයඛ්‍යාපකො යථාභූච්චගුණාධිගතො අතිවිය පරිසුද්ධො යසො, රූපකායදස්සනඛ්‍යාවට්ඡනනයනජපසාදජනනසමත්ථා සබ්බාකාරපරිපූරා සබ්බඬ්ඨගපච්චඬ්ඨගසිරී, යං යං එතෙන ඉච්ඡිතං පත්ථිතං අත්තහිතං පරහිතං වා, තස්ස තස්ස තථෙව අභිනිජ්ජන්තත්තා ඉච්ඡිතිච්ඡිතත්ථනිජ්ජත්තිසඤ්ඤිතො කාමො, සබ්බලොකගරුභාවජ්ජත්තිහෙතුභූතො සම්මාවායාමසඬ්ඛාතො පයත්තො ච අත්ථී, තස්මා ඉමෙහි හගෙහි යුත්තත්තාපි හගා අස්ස සන්තීති ඉමිනා අත්ථෙත “හගවා”ති වුච්චති.

යස්මා පන කුසලාදීහි හෙදෙහි සබ්බධම්මෙ,
බන්ධායතනධාතුසච්චඉන්ද්‍රියපට්ච්චසමුප්පාදාදීහි වා කුසලාදිධම්මෙ,

පිළිනසඬ්ඛතසන්නාපවිපරිණාමට්ඨේන වා දුක්ඛමරියසච්චං,
ආයුහනනිදානසංයොගපලිබොධට්ඨේන සමුදයං,
නිස්සරණවිවේකාසඬ්ඛතඅමතට්ඨේන නිරොධං,
නියානිකහෙතුදස්සනාධිපතෙයාට්ඨේන මග්ගං විහත්තවා, විහජ්ජිතවා
විවරිත්තවා දෙසිතවාති වුත්තං හොති, තස්මා “විහත්තවා”ති වත්තබ්බේ
“හගවා”ති වුව්වති.

යස්මා ච එස දිබ්බබ්‍රහ්මඅරියවිහාරෙ කායචිත්තඋපධිවිවේකෙ
සුඤ්ඤතප්පණිහිතානිමිත්තවිමොක්ඛේ අඤ්ඤෙ ච ලොකියලොකුත්තරෙ
උත්තරිමනුස්සධම්මෙ හජි සෙවි බහුලමකාසි, තස්මා “හත්තවා”ති වත්තබ්බේ
“හගවා”ති වුව්වති.

යස්මා පන තිසු හවෙසු තණ්හාසඬ්ඛාතං ගමනං අනෙත වත්තං, තස්මා
“හවෙසු වත්තගමනො”ති වත්තබ්බේ හවසද්දතො හකාරං ගමනසද්දතො
ගකාරං වත්තසද්දතො වකාරඤ්ච දීඝං කත්වා ආදාය “හගවා”ති වුව්වති, යථා
ලොකෙ “මෙහනස්ස ඛස්ස මාලා”ති වත්තබ්බේ “මෙබලා”ති වුව්වති.

පුන අපරම්පි පරියායං නිද්දිසන්තො “අපි ච හග්ගරාගොති
හගවා”තිආදිමාහ. තත්ථ හග්ගො රාගො අස්සාති හග්ගරාගො.
හග්ගදොසාදීසුපි එසෙව නයො. කණ්ඩකොති විනිවිජ්ඣනට්ඨේන කිලෙසා
එව. හජිති උද්දෙසවසෙන විහාගං කත්වා භාජෙසි. විහජිති නිද්දෙසවසෙන
විවිධා භාජෙසි. පවිහජිති පටිනිද්දෙසවසෙන පකාරෙන විහජි. උග්ගට්ඨකඤ්ඤානං
වසෙන හජි. විපඤ්චිතඤ්ඤානං වසෙන විහජි. නෙය්‍යානං වසෙන පවිහජි.

ධම්මරතනන්ති –

“විත්තිකතං මහග්ගඤ්ච, අතුලං දුල්ලභදස්සනං;
අනොමසත්තපරිහොගං, රතනං තෙන වුව්වති”ති. (බු. පා. අට්ඨ. 6.3;
දී. නි. අට්ඨ. 2.33) –

එවං වණ්ණිතං ධම්මරතනං තිවිධෙන භාජෙසි. භවානං අන්තකරොති
කාමහවාදීනං නවන්තං භවානං පරිච්ඡේදං පරියන්තං පරිවට්ඨමං කාරකො.
භාවිතකායොති වඩ්ඪිතකායො. තථා ඉතරෙසුපි. හජිති සෙවි.
අරඤ්ඤවනපත්ථානීති ගාමස්ස වා නගරස්ස වා ඉන්ද්‍රබිලතො බහි අරඤ්ඤං.
වනපත්ථානි මනුස්සපචාරාතික්කන්තානි වනසණ්ඩානි. පත්තානීති යත්ථ
මනුස්සා න කසන්ති න වපන්ති දුරානි සෙනාසනානි. කෙච් පන
“වනපත්තානීති යස්මා යත්ථ බ්‍යග්ගාදයො අත්ථි, තං වනං තෙ පාලයන්ති
රක්ඛන්ති, තස්මා තෙහි රක්ඛිතත්තා වනපත්තානී”ති වදන්ති. සෙනාසනානීති

සෙනි වෙව ආසති ව එත්ථාති සෙනාසනාති. අප්පසද්දානීති වචනසද්දෙන අප්පසද්දානි. අප්පනිග්ගොසානීති ගාමනගරනිග්ගොසසද්දෙන අප්පනිග්ගොසානි. විජනවාදානීති අන්තොසඤ්චරණජනස්ස සරීරවාතෙන විරහිතානි. “විජනවාදානී”තිපි පාඨො, “අන්තොජනවාදෙන විරහිතානී”ති අත්ථො. “විජනපාතානී”තිපි පාඨො, “ජනසඤ්චාරවිරහිතානී”ති අත්ථො. මනුස්සරාහස්සෙය්‍යකානීති මනුස්සානං රහස්සකරණට්ඨානානි. පටිසල්ලානසාරුජ්ජානීති විවෙකානුරූපානි. භාගී වානි “භාගො විවරාදිකොට්ඨාසො අස්ස අත්ථී”ති භාගී. “පටිලාභවසෙන අත්ථරසාදිභාගො අස්ස අත්ථී”ති භාගී. අත්ථරසස්සාති හෙතුඵලසම්පත්තිසංඛ්‍යාතස්ස අත්ථරසස්ස. ධම්මරසස්සාති හෙතුසම්පත්තිසංඛ්‍යාතස්ස ධම්මරසස්ස. චුත්තඤ්ඤෙනං “හෙතුඵලෙ ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා, හෙතුමහි ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා”ති (විහ. 720). විමුත්තිරසස්සාති ඵලසම්පත්තිසංඛ්‍යාතස්ස විමුත්තිරසස්ස. චුත්තමපි වෙනං “කිච්චසම්පත්තිඅත්ථෙත, රසො නාම පච්චවතී”ති (පටි. ම. අට්ඨ. 1.1.2 මානිකාවණ්ණනා; විසුද්ධි. 1.8).

චතුත්තං ඤානානන්ති පට්ඨමජ්ඣානාදීනං චතුත්තං ඤානානං. චතුත්තං අප්පමඤ්ඤානන්ති මෙත්තාදීනං ඵරණජ්ජමාණවිරහිතානං චතුත්තං බ්‍රහ්මවිහාරානං. චතුත්තං අරූපසමාපත්තීනන්ති ආකාසානඤ්චායතනාදීනං චතුත්තං අරූපජ්ඣානානං. අට්ඨන්තං විමොක්ඛානන්ති “රූපි රූපානි පස්සතී”තිආදිනා (ධ. ස. 248) නයෙන චුත්තානං ආරම්මණවිමුත්තානං අට්ඨන්තං විමොක්ඛානං. අභිභායතනානන්ති එත්ථ අභිභූතානි ආයතනානි එතෙසං ඤානානන්ති අභිභායතනානි, ඤානානි. ආයතනානීති අධිට්ඨානට්ඨෙත ආයතනසංඛ්‍යාතානි කසිණාරම්මණානි. ඤාණුත්තරිකො හි පුග්ගලො විසදඤ්ඤාණොති කිං එත්ථ ආරම්මණෙ සමාපජ්ජිතබ්බං, න මයි විත්තෙකග්ගතාකරණෙ භාරො අත්ථීති තානි ආරම්මණානි අභිභවිත්වා සමාපජ්ජති. සහ නිමිත්තජ්ජාදෙනෙවෙත්ථ අප්පනං නිබ්බත්තෙතීති අත්ථො. එවං උජ්ජාදිතානි ඤානානි අභිභායතනානීති චුච්චන්ති, තෙසං අට්ඨන්තං අභිභායතනානං. නවන්තං අනුපුබ්බවිහාරසමාපත්තීනන්ති පුබ්බං පුබ්බං අනු අනුපුබ්බං, අනුපුබ්බං විහරිතබ්බතො සමාපජ්ජිතබ්බතො අනුපුබ්බවිහාරසමාපත්ති, අනුපටිපාටියා සමාපජ්ජිතබ්බාති අත්ථො, තාසං නවන්තං අනුපුබ්බවිහාරසමාපත්තිනං. දසන්තං සඤ්ඤාභාවනානන්ති ගිරිමානන්දසුත්තෙ (අ. නි. 10.60) ආගතානං අනිච්චසඤ්ඤාදීනං දසන්තං සඤ්ඤාභාවනානං. දසන්තං කසිණසමාපත්තීනන්ති සකලට්ඨෙත කසිණසංඛ්‍යාතානං පට්ඨිකසිණජ්ඣානාදීනං දසන්තං ඤානානං. ආනාපානස්සතිසමාධිස්සාති ආනාපානස්සතිසම්පයුත්තසමාධිස්ස. අසුභසමාපත්තියාති අසුභජ්ඣානසමාපත්තියා. දසන්තං තථාගතබලානන්ති

දසබලබලානං දසන්තං. චතුත්තං වෙසාරජ්ජානන්ති විසාරදහාවානං චතුත්තං වෙසාරජ්ජානං. චතුත්තං පටිසම්භිදානන්ති පටිසම්භිදාඤ්ඤාණානං චතුත්තං. ඡන්තං අභිඤ්ඤාණානන්ති ඉද්ධිවිධාදීනං ඡන්තං අභිඤ්ඤාණානං. ඡන්තං බුද්ධධම්මානන්ති “සබ්බං කායකම්මං ඤාණානුපරිවත්ති” තිආදිනා (චූළති. මොසරාජමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 85; නෙත්ති. 15) නයෙන උපරි ආගතානං ඡන්තං බුද්ධධම්මානං.

තත්ථ විවරාදයො භාග්‍යසම්පත්තිවසෙන චුත්තා. අත්ථරසතිකො පටිවෙධවසෙන චුත්තො. අධිසීලතිකො පටිපත්තිවසෙන. ක්‍ෂාන්තතිකො රූපාරූපජ්ඣානවසෙන. විමොක්ඛත්තිකො සමාපත්තිවසෙන. සඤ්ඤාවතුක්කො උපවාරජ්ජනාවසෙන. සතිපට්ඨානාදයො සත්තතිංසබ්බොධිපක්ඛියධම්මවසෙන. තථාගතබලානන්තිආදයො ආවේණිකධම්මවසෙන චුත්තාති වෙදිතබ්බං.

ඉතො පරං භගවාති නෙතං නාමන්තිආදි “අත්ථමනුගතා අයං පඤ්ඤත්ති” ති ඤාපනත්ථං චුත්තං. තත්ථ සමණා පබ්බජ්ජපගතා. බ්‍රාහ්මණා භොවාදිතො සමිත්තපාපබාහිත්තපාපා වා. දෙවතා සක්කාදයො බ්‍රහ්මානො ව. විමොක්ඛන්තිකන්ති විමොක්ඛො අරහත්තමග්ගො, විමොක්ඛස්ස අන්තො අරහත්තඵලං, තස්මිං විමොක්ඛන්තෙ භවං විමොක්ඛන්තිකං නාමං. සබ්බඤ්ඤාභාවො හි අරහත්තමග්ගෙන සිජ්ඣති, අරහත්තඵලාධිගමෙන සිද්ධො භොති. තස්මා සබ්බඤ්ඤාභාවො විමොක්ඛන්තෙ භවො භොති. තං නෙමිත්තිකම්පි නාමං විමොක්ඛන්තෙ භවං නාම භොති. තෙන චුත්තං – “විමොක්ඛන්තිකමෙතං බුද්ධානං භගවන්තාන”න්ති. බොධියා මූලෙ සහ සබ්බඤ්ඤාභාසඤ්ඤාණස්ස පටිලාභාති මහාබොධිරුක්ඛමූලෙ යථාචුත්තක්ඛණෙ සබ්බඤ්ඤාභාසඤ්ඤාණස්ස පටිලාභෙන සහ. සච්ඡිකා පඤ්ඤත්තිති අරහත්තඵලසච්ඡිකිරියාය සබ්බධම්මසච්ඡිකිරියාය වා ජාතා පඤ්ඤත්ති. යදිදං භගවාති යා අයං භගවාති පඤ්ඤත්ති.

ද්විති කාරණෙහිති ද්විති කොට්ඨාසෙහි. පරියත්තිසාසනන්ති තෙපිටකං බුද්ධවචනං. පටිපත්තිති පටිපජ්ජති ඵතායාති පටිපත්ති. යං තස්ස පරියාපුටන්ති තෙන පුග්ගලෙන යං පරියාපුටං සජ්ඣායිතං කරණත්ථෙ සාම්ච්චනං. “පරියාපුට්ට”න්තිපි පායො. සුත්තන්ති උභතොවිභවිගනිද්දෙසබන්ධකපරිවාරා, සුත්තනිපාතෙ මඬගලසුත්ත- (බු. පා. 5.1 ආදයො; සු. නි. 261 ආදයො) රතනසුත්ත- (බු. පා. 6.1 ආදයො) තුච්චකසුත්තානි (සු. නි. 921 ආදයො), අඤ්ඤම්පි ච සුත්තනාමකං තථාගතවචනං සුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. ගෙය්‍යන්ති සබ්බම්පි සගාථකං සුත්තං ගෙය්‍යන්ති වෙදිතබ්බං, විසෙසෙන සංයුත්තකෙ සකලොපි සගාථාවග්ගො.

වෙය්‍යාකරණන්ති සකලං අභිධම්මපිටකං නිග්ගාථකං සුත්තං, යඤ්ච අඤ්ඤම්පි අට්ඨහි අඬගෙහි අසඬගහිතං බුද්ධවචනං, තං “වෙය්‍යාකරණ”න්ති වෙදිතබ්බං. ගාථාති ධම්මපදං, ථෙරගාථා, ථෙරීගාථා, සුත්තනිපාතෙ නොසුත්තනාමිකා සුද්ධිකගාථා ච “ගාථා”ති වෙදිතබ්බා. උදානන්ති සොමනස්සඤ්ඤාණමයිකගාථාපටිසංයුත්තා ද්වෙඅසීති සුත්තන්තා “උදාන”න්ති වෙදිතබ්බං. ඉතිවුත්තකන්ති “වුත්තඤ්ඤතං භගවතා”තිආදිනයජ්ජවත්තා (ඉතිවු. 1 ආදයො) දසුත්තරසතසුත්තන්තා “ඉතිවුත්තක”න්ති වෙදිතබ්බං. ජාතකන්ති අපණ්ණකජාතකාදීති (ජා. 1.1.1) පණ්ණාසාධිකාති පඤ්චජාතකසතාති “ජාතක”න්ති වෙදිතබ්බං. අඛ්‍යාතධම්මන්ති “චත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, අච්ඡරියා අඛ්‍යාතධම්මා ආනන්දෙ”තිආදිනයජ්ජවත්තා (දී. නි. 2.209; අ. නි. 4.129) සබ්බෙපි අච්ඡරියඅඛ්‍යාතධම්මපටිසංයුත්තා සුත්තන්තා “අඛ්‍යාතධම්ම”න්ති වෙදිතබ්බං. වෙදල්ලන්ති වුළුවෙදල්ල- (ම. නි. 1.460 ආදයො) මහාවෙදල්ල- (ම. නි. 1.449 ආදයො) සම්මාදිට්ඨි- (ම. නි. 1.89 ආදයො) සක්කපඤ්ඤ- (දී. නි. 2.344 ආදයො) සඬබාරභාජනියමහාපුණ්ණමසුත්තාදයො (ම. නි. 3.85 ආදයො) සබ්බෙපි වෙදඤ්ච තුට්ඨිඤ්ච ලද්ධා ලද්ධා පුච්ඡිතසුත්තන්තා “වෙදල්ල”න්ති වෙදිතබ්බං. ඉදං පරියත්තිසාසනන්ති ඉදං වුත්තජ්ජකාරං තෙපිටකං බුද්ධවචනං පරියාපුණ්ණිතබ්බට්ඨෙත පරියත්ති, අනුසාසනට්ඨෙත සාසනන්ති කත්වා පරියත්තිසාසනං. තම්පි මුස්සතීති තම්පි පරියත්තිසාසනං නස්සති. සම්මුස්සතීති ආදිතො නස්සති. පරිබාහිරො භොතීති පරම්මුඛො භොති.

කතමං පටිපත්තිසාසනන්ති ලොකුත්තරධම්මතො පුබ්බභාගො තදත්ථං පටිපජ්ජියතීති පටිපත්ති. සාසියන්ති එත්ථ වෙනෙය්‍යාති සාසනං. සම්මාපටිපදාතිආදයො වුත්තනායා එව.

පාණම්පි භනතීති ජීවිතින්ද්‍රියම්පි සාතෙති. අදින්තම්පි ආදියතීති පරපරිග්ගහිතම්පි චත්ථං ගණ්හාති. සන්ධිම්පි ඡන්දතීති සරසන්ධිම්පි ඡන්දති. නිල්ලොපම්පි හරතීති ගාමෙ පහරිත්වා මහාවිලොපම්පි කරොති. එකාගාරිකම්පි කරොතීති පණ්ණාසමත්තෙහිපි සට්ඨිමත්තෙහිපි පරිවාරෙත්වා ජීවග්ගාහං ගහෙත්වාපි ධනං ආහරාපෙති. පරිපන්ථෙපි කිට්ඨතීති පන්ථදුහනකම්මං කරොති. පරදාරම්පි ගච්ඡතීති පරදාරෙසු වාරිත්තං ආපජ්ජති. මුසාපි භණ්ණතීති අත්ථභඤ්ජනකං මුසාපි වදති. අනරියධම්මොති අනරියසභාවො.

51. එකො පුබ්බෙ වරිත්වානාති පබ්බජ්ජාසඬබාතෙන වා ගණාවචස්සග්ගට්ඨෙත වා පුබ්බෙ ලොකෙ විහරිත්වා. යානං භන්තංච තං ලොකෙ, භීනමාහු පුපුජ්ජනන්ති තං විබ්භන්තකං පුග්ගලං යථා භත්ථියානාදියානං අදන්තං විසමම්පි ආරොහති, ආරොහනකම්පි භඤ්ජති,

පපාතෙපි පපතති, එවං කායදුච්චරිතාදිවිසමාරොහනෙන නිරයාදිසු, අත්ථහඤ්ජනෙන ජාතිපපාතාදිසු පපතනෙන ව යානං හත්තංව භීනං පුටුඡ්ජනඤ්ච ආභුති.

පබ්බජ්ජාසඬ්ඛාතෙන වාති පබ්බජ්ජාකොට්ඨාසෙන වා “පබ්බජ්ජො සමණො”ති ගණනාරොපනෙන වා. ගණාවචස්සග්ගට්ඨෙන වාති ගණසඬ්ගණිකාරාමතං විස්සජ්ජෙත්වා වස්සග්ගට්ඨෙන වා.

එකො පටික්කමතීති එකකොව ගාමනො නිවත්තති. යො නිසෙවතීති නිද්දෙසස්ස උද්දෙසපදං. අපරෙන සමයෙනාති අඤ්ඤස්මිං කාලෙ අපරභාගෙ. බුද්ධන්ති සබ්බඤ්ඤබුද්ධං. ධම්මන්ති ස්වාක්ඛාතතාදිගුණයුත්තං ධම්මං. සඬ්ඝන්ති සුඡපටිපන්නතාදිගුණයුත්තං සඬ්ඝං. සික්ඛන්ති අධිසිලාදිසික්ඛිතබ්බං සික්ඛං. පච්චක්ඛායාති බුද්ධාදිං පටික්ඛිපිත්වා. භීනායාති භීනත්ථාය ගිහිභාවාය. ආවත්තිත්වාති නිවත්තිත්වා. සෙවති එකචාරං සෙවති. නිසෙවති අනෙකවිධෙන සෙවති. සංසෙවති අල්ලිපිත්වා සෙවති. පටිසෙවති පුනර්පුනං සෙවති.

හත්තන්ති විබ්භන්තං. අදන්තන්ති දන්තභාවං අනුපතීතං. අකාරිතන්ති සුසික්ඛිතකිරියං අසික්ඛාපිතං. අවිනීතන්ති න විනීතං ආචාරසම්පත්තියා අසික්ඛිතං. උජ්ජප්ථං ගණ්භාතීති චුත්තජ්ජකාරං යානං අදන්තාතිගුත්තං හත්තං විසමමග්ගං උපෙති. විසමං බාණුමිපි පාසාණුමිපි අභිරුහතීති විසමං හුත්වා යීතං බරබාණුමිපි තථා පබ්බතපාසාණුමිපි ආරොහති. යානමිපි ආරොහනකමිපි හඤ්ජතීති වය්භාදියානං ආරොහන්තස්ස පාපේන්තස්ස හත්ථපාදාදිමිපි හින්දති. පපාතෙපි පපතතීති එකතොවිජින්නපබ්භාරපපාතෙපි පාතෙති. සො විබ්භන්තකොති සො පටික්කන්තකො. හත්තයානපටිභාගොති අනවට්ඨිතයානසදිසො. උජ්ජප්ථං ගණ්භාතීති කුසලකම්මපථතො පටික්කමිත්වා අපායපථභූතං උජ්ජප්ථං මිච්ඡාමග්ගං උපෙති. විසමං කායකම්මං අභිරුහතීති සමස්ස පටිපක්ඛං කායදුච්චරිතසඬ්ඛාතං විසමං කායකම්මං ආරොහති. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. නිරයෙ අත්තානං හඤ්ජතීති නිරස්සාදසඬ්ඛාතෙ නිරයෙ අත්තභාවං චුණ්ණවිචුණ්ණං කරොති. මනුස්සලොකෙ අත්තානං හඤ්ජතීති විවිධකම්මකාරණවසෙන හඤ්ජති. දෙවලොකෙ අත්තානං හඤ්ජතීති පියවිජ්ජයොගාදිදුක්ඛවසෙන. ජාතිපපාතමිපි පපතතීති ජාතිපපාතෙපි පාතෙති. ඡරාපපාතාදිසුපි එසෙව නයො. මනුස්සලොකෙති ඉධ අධිජ්ජෙතලොකමෙව දස්සෙති.

පුටුඡ්ජනාති නිද්දෙසස්ස උද්දෙසපදං. තත්ථ පුටුඡ්ජනාති –

පුටුනං ජනනාදිහි, කාරණෙහි පුටුඡ්ජනො;

පුපුඵඡනන්තොගධක්කා, පුපුචායං ජනො ඉති.

සො හි පුටුනං නානප්පකාරානං කිලෙසාදීනං ජනනාදීහිපි කාරණෙහි පුටුප්පනො. තං විභාගතො දස්සෙතුං “පුටු කිලෙසෙ ජනෙන්ති”තිආදිමාහ. තත්ථ බහුනං නානප්පකාරානං සක්කායදිට්ඨිනං අවිහතත්තා වා තා ජනෙන්ති, තාහි ජනිතාති වා පුටුප්පනා. අවිහතමෙවත්ථං ජනසද්දො වදති. පුටු සත්ථාරානං මුබුල්ලොකිකාති එත්ථ පුටු නානාජනා සත්ථුපටිඤ්ඤා එතෙසන්ති පුටුප්පනාති වචනත්ථො. පුටු සබ්බගතීහි අවුට්ඨිතාති එත්ථ ජනෙතබ්බො ජනයන්ති එත්ථාති ජනා, ගතියො. පුටු ජනා එතෙසන්ති පුටුප්පනා. ඉතො පරෙ ජායන්ති එතෙහිති ජනා, අභිසංඛාරාදයො. තෙ එතෙසං විජ්ජන්තීති පුටුප්පනා. අභිසංඛාරණාදිඅත්ථො එව වා ජනසද්දො දට්ඨබ්බො. නානාසන්තාපෙහි සන්තපන්තීති රාගග්ගිආදයො සන්තාපා. තෙ එව වා සබ්බෙපි වා කිලෙසා පරිලාභා. පුටු පඤ්චස්ස කාමගුණෙසුති එත්ථ ජායතීති ජනො, රාගො ගෙධොති එවමාදිකො, පුටු ජනො එතෙසන්ති පුටුප්පනා. පුටු ජාතා රත්තාති එවං රාගාදිඅත්ථො එව වා ජනසද්දො දට්ඨබ්බො. පලිබුද්ධාති සම්බද්ධා. ආවුතාති ආවරිතා. නිවුතාති වාරිතා. ඔවුතාති උපරිතො පිහිතා. පිහිතාති හෙට්ඨාභාගෙන පිහිතා. පට්ච්ජන්තාති අපාකටා. පටිකුප්පීතාති අධොමුඛගතා.

අප වා පුද්ගලික වා ගණනපට්මකිතානං අරියධම්මපරම්මුඛානං නිවධම්මසමාවාරානං ජනානං අන්තොගධත්තාපි පුද්ගලිකතා. පුද්ගලික වා අයං විසුංයෙව සඬ්ඛං ගතො, විසංසට්ඨො සිලසුතාදිගුණයුත්තෙනි අරියෙනි ජනොතිපි පුද්ගලිකතො.

එවි. යෙ තෙ -

“දූවෙ පුපුඡ්ජනා වුත්තා, බුද්ධෙනාදිච්චන්ධුනා;
අන්ධො පුපුඡ්ජනො එකො, කල්යාණෙකො පුපුඡ්ජනො”ති. —

ද්වේව පුපුර්ජනා වුත්තා, තෙසු අන්ධපුපුර්ජනො වුත්තො භාතීති
වෙදිතඛිබ්බො.

52. යසෝ කිත්ති වානි ලාභසක්කාරො පසංසා ව. පුබ්බෙති පබ්බජිතහාවෙ. භායතෙ වාපි තස්ස සාති තස්ස විබ්භන්තකස්ස සතො සො ච යසෝ සා ච කිත්ති භායති. එතම්පි දිස්වාති එතම්පි පුබ්බෙ යසකිත්තීනං ලාභං පච්ඡා ච භානිං දිස්වා. සික්ඛෙථ මෙදුතං විජ්ජහාතවෙති තිස්සො සික්ඛායො සික්ඛෙථ. කිං කාරණා? මෙදුතං විජ්ජහාතවෙ, මෙදුතජ්ජහාතත්ථායාති වුත්තං හොති.

කිත්තිවණ්ණගතොති භගවා කිත්තිවණ්ණො, කිත්තිසද්දඤ්චෙව ගුණඤ්ච උක්ඛිපිත්වා වදන්තො හොතිති අත්ථො. චිත්තං නානාතයෙන කථනං අස්ස අත්ථිති චිත්තකථී. කල්‍යාණපටිභානොති සුන්දරපඤ්ඤො.

භායතීති නිද්දෙසස්ස උද්දෙසපදං. පරිභායතීති සමන්තතො භායති. පරිධංසතීති අධොපථවිං පතති. පරිපතතීති සමන්තතො අපගච්ඡති. අත්තරධායතීති අදස්සනං යාති. විජ්ජලුප්පතීති උච්ඡිජ්ජති.

බුද්දකො සීලක්ඛන්ධොති ථුල්ලච්චයාදි. මහන්තො සීලක්ඛන්ධොති පාරාජිකසංඛිසාදිසෙසො.

මෙටුනධම්මස්ස පහානායාති තදඛිගාදිපහානෙන පජහනත්ථාය. වූපසමායාති මලානං වූපසමනත්ථාය. පටිනිස්සග්ගායාති පක්ඛන්දනපරිච්චාගපටිනිස්සග්ගත්ථාය. පටිපස්සද්ධියාති පටිපස්සද්ධිසංඛිතස්ස ඵලස්ස අත්ථාය.

53. යො හි මෙටුනං න විජ්ජජහති සඬකජ්ජෙහි...පෙ.... තථාවිධො. තත්ථ පරෙතොති සමන්තාගතො. පරෙසං නිග්ඝොසන්ති උපජ්ඣායාදීනං නින්දාවචනං. මඬකු හොතිති දුම්මනො හොති.

කාමසඬකජ්ජෙනාති කාමපටිසංයුත්තෙන විතක්කෙන. උපරිට්ඨෙපි ඵසෙව නයො. ථුට්ඨොති විතක්කෙහි ථුසිතො. පරෙතොති අපරිහීනො. සමොහීතොති සමමා ඔහිතො අන්තො පටිට්ඨො. කපණො වියාති දුග්ගතමනුස්සො විය. මන්දො වියාති අඤ්ඤාණී විය. මොමුහො වියාති සම්මොහභූතො විය. ඝායතීති චිත්තෙති. පජ්ඣායතීති භුසං චිත්තෙති. නිජ්ඣායතීති අනෙකවිධෙන චිත්තෙති. අපජ්ඣායතීති තතො අපගන්ත්වා චිත්තෙති. උලුකොති උලුකසකුණො. රුක්ඛසාඛායන්ති රුක්ඛෙ උට්ඨිතසාඛාය, විටපෙ වා. මුසිකං මග්ගයමානොති මුසිකං ගවෙසමානො, “මග්ගයමානො”තිපි පදන්ති. කොත්ථුති සිඬගාලො. බිළාරොති බබ්බු. සන්ධිසමලසඬකටීරෙති ද්විත්තං සරානං අත්තරෙ ව උදකනිද්ධමනවික්ඛල්ලකච්චරනික්ඛිපනට්ඨානෙ ව ථණ්ඩිලෙ ව. වහච්ඡන්තොති පිට්ඨිගිවමංසච්ඡන්තො. ඉතො පරා ගාථා පාකටසම්ඛන්ධා ඵව.

54. තාසු සත්ථානීති කායදුච්චරිතාදීනි. තානි හි අත්තතො පරෙසඤ්ච ඡෙදනට්ඨෙන “සත්ථානී”ති වුච්චන්ති. තෙසු වායං විසෙසෙන තාව ආදිතො මුසාවචනසත්ථානෙව කරොති, “ඉමිනා කාරණෙනාහං විබ්භන්තො”ති භණන්තො. තෙනෙවාහ – “ඵස බ්වස්ස මහාගෙධො, මොසවජ්ජං පගාහතී”ති.

තත්ථ එස ඛවස්සාති එස ඛො අස්ස. මහාගෙධොති මහාබන්ධනං. කතමොති චෙ? යදිදං මොසවජ්ජං පගාහති, ස්වායං මුසාවාදජ්ඣොගාහො “මහාගෙධො”ති වෙදිතබ්බො.

තීණි සත්ථානීති තයො ඡෙදකා. කායදුච්චරිතං කායසත්ථං. වච්ඡත්ථාදීසුපි එසෙව නයො. තං විභාගතො දස්සෙතුං “තිවිධං කායදුච්චරිතං කායසත්ථං”න්ති ආහ. සම්පජානමුසා භාසතීති ජානන්තො තුච්ඡං වාවං භාසති. අභිරතො අහං හන්තෙ අහොසිං පබ්බජ්ජායාති සාසනෙ පබ්බජ්ජාය අනභිරතිවිරහිතො අහං ආසිං. මාතා මෙ පොසෙතබ්බාති මාතා මයා පොසෙතබ්බා. තෙනමහි විබ්භන්තොති හණතීති තෙන කාරණෙන පටික්කන්තො අස්මීතිපි කථෙති. පිතා මෙ පොසෙතබ්බොතිආදීසුපි එසෙව නයො.

එසො තස්ස මහාගෙධොති තස්ස පුග්ගලස්ස එසො මහාබන්ධො. මහාවනන්ති මහන්තං දුට්ඨවනං. ගහනන්ති දුරතික්කමං. කන්තාරොති වොරකන්තාරාදිසදිසො. විසමොති කණ්ටකවිසමො. කුටිලොති වඩ්ඤ්ඤාකසදිසො. පඬිකොති පල්ලෙසදිසො. පලිපොති කද්දමසදිසො. පලිබොධොති මහාදුක්ඛො. මහාබන්ධනන්ති මහන්තං දුමොචයබන්ධනං. යදිදං සම්පජානමුසාවාදොති යො අයං සම්පජානමුසාවාදො.

සහග්ගතො වාති සභායං යීතො වා. පරිසග්ගතො වාති ගාමපරිසායං යීතො වා. ඤාතිමජ්ඣගතො වාති දායාදානං මජ්ඣෙ යීතො වා. පුග්ගමජ්ඣගතො වාති සෙතීනං මජ්ඣෙ යීතො වා. රාජකුලමජ්ඣගතො වාති රාජකුලස්ස මජ්ඣෙ මහාවිනිච්ඡයෙ යීතො වා. අභිනීතොති පුච්ඡනත්ථාය නීතො. සක්ඛිපුට්ඨොති සක්ඛිං කත්වා පුච්ඡිතො. එහමිහො පුරිසාති ආලපනමෙතං. අත්තහෙතු වා පරහෙතු වාති අත්තනො වා පරස්ස වා හත්ථපාදාදිහෙතු වා ධනහෙතු වා. ආමිසකිඤ්ඤික්ඛහෙතු වාති එත්ථ ආමිසන්ති ලාහො අධිජ්ජෙතො. කිඤ්ඤික්ඛන්ති යං වා තං වා අජ්ජමත්තකං, අන්තමසො තිත්තිරවට්ටකසජ්ජිපිණ්ඩනවනිතපිණ්ඩාදිමත්තකස්සපි ලාභස්ස හෙතුති අත්ථො. සම්පජානමුසා භාසතීති ජානන්තොයෙව මුසාවාදං කරොති.

පුත අඤ්ඤං පරියායං දස්සෙන්තො “අපි ව තීහාකාරෙහි මුසාවාදො හොති, පුබ්බෙවස්ස හොති”තිආදිමාහ. තත්ථ තීහාකාරෙහිති සම්පජානමුසාවාදස්ස අඬිගභූතෙහි තීහි කාරණෙහි. පුබ්බෙවස්ස හොතීති පුබ්බභාගෙයෙව අස්ස පුග්ගලස්ස එවං හොති “මුසා හණ්ණස්ස”න්ති. හණන්තස්ස හොතීති හණමානස්ස හොති. හණ්ණස්ස හොතීති හණ්ණෙන අස්ස හොති. යං වත්තබ්බං තස්මිං චුත්තෙ හොතීති අත්ථො. අථ වා හණ්ණස්සාති චුත්තවතො නිට්ඨිතවචනස්ස හොතීති. යො එවං පුබ්බභාගෙපි ජානාති, හණන්තොපි

ජානාති, පච්ඡාසි ජානාති “මුසා මයා හණිත”න්ති, සො එවං වදන්තො මුසාවාදකම්මුනා ඛජ්ඣකීති අයමෙත්ථ අත්ථො දස්සිතො. කිඤ්චාපි දස්සිතො, අථ ඛො අයමෙත්ථ විසෙසො – පුච්ඡා තාව හොති, “මුසා හණිස්ස”න්ති පුබ්බහාගො අත්ථි, “මුසා මයා හණිත”න්ති පච්ඡාහාගො නත්ථි. චුත්තමත්තමෙව හි කොචි පමුස්සති කිං තස්ස මුසාවාදො හොති, න හොතීති? සා එවං අට්ඨකථාසු විස්සජ්ජිතා – පුබ්බහාගෙ “මුසා හණිස්ස”න්ති ව, හණන්තස්ස “මුසා හණාමි”ති ව ජානතො පච්ඡාහාගෙ “මුසා මයා හණිත”න්ති න සක්කා න හවිතුං, සවෙපි න හොති, මුසාවාදොයෙව. පුරිමමෙව හි අභිගද්වයං පමාණං. යස්සාපි පුබ්බහාගෙ “මුසා හණිස්ස”න්ති ආහොගො නත්ථි, හණන්තො පන “මුසා හණාමි”ති ජානාති. හණිතෙපි “මුසා මයා හණිත”න්ති ජානාති. සො මුසාවාදෙන න කාරොතබ්බො. පුබ්බහාගො හි පමාණතරො. තස්මිං අසති දවා හණිතං වා, රවා හණිතං වා හොතීති.

එත්ථ ව තංඤාණතා ව ඤාණසමොධානඤ්ච පරිච්චජිතබ්බං. තංඤාණතා පරිච්චජිතබ්බාති යෙන චිත්තෙන “මුසා හණිස්ස”න්ති ජානාති, තෙනෙව “මුසා හණාමි”ති ව, “මුසා මයා හණිත”න්ති ව ජානාතීති එවං එකචිත්තෙනෙව තීසු බණෙසු ජානාතීති අයං තංඤාණතා පරිච්චජිතබ්බා. න හි සක්කා තෙනෙව චිත්තෙන තං චිත්තං ජානිතුං, යථා න සක්කා තෙනෙව අසිතා සො අසි ඡින්දිතුන්ති. පුරිමං පුරිමං පන චිත්තං පච්ඡිමස්ස පච්ඡිමස්ස චිත්තස්ස තථා උප්පත්තියා පච්චයො භුත්වා නිරුජ්ඣති. තෙනෙනං චුච්චති –

“පමාණං පුබ්බහාගොව, තස්මිං සති න හෙස්සති;
සෙසද්වයන්ති නත්ථෙත, මිති වාචා තිවඬ්ඨිකා”ති. (පාරා. අට්ඨ. 2.200);

ඤාණසමොධානං පරිච්චජිතබ්බන්ති එතානි තිණි චිත්තානි එකක්ඛණෙ උප්පජ්ජන්තීති න ගහෙතබ්බාති. ඉදඤ්චි චිත්තං නාම –

“අනිරුද්ධමිති පඨමෙ, න උප්පජ්ජති පච්ඡිමං;
නිරන්තරුප්පජ්ජනතො, එකං විය පකාසතී”ති. (පාරා. අට්ඨ. 2.200);

ඉතො පරං පන ය්වායං අජානංයෙව “ජානාමි”තිආදිනා නයෙන සම්පජානමුසා හණති, යස්මා සො “ඉදං අභුත”න්ති එවංදිට්ඨිකො හොති, තස්ස හි අත්ථෙව අයං ලද්ධි. තථා “ඉදං අභුත”න්ති එවමස්ස බමති වෙව රුච්චති ව. එවමස්ස සඤ්ඤා, එවංසභාවමෙව වස්ස චිත්තං “ඉදං අභුත”න්ති. යදා පන මුසා වත්තුකාමො හොති, තදා තං දිට්ඨිං වා දිට්ඨියා සහ බන්තිං වා දිට්ඨිබන්තිහි සද්ධිං රුචිං වා දිට්ඨිබන්තිරුචිහි සද්ධිං සඤ්ඤං වා දිට්ඨිබන්තිරුචිසඤ්ඤාහි සද්ධිං භාවං වා විනිධාය නික්ඛිපිත්වා පටිච්ඡාදෙත්වා

අභූතං කත්වා භණති. තස්මා තෙසම්පිවසෙන අඬගහෙදං දස්සෙතුං “අපි ච චතුහාකාරෙහි” තිආදි වුත්තං.

එත්ථ ච විනිධාය දිට්ඨිත්ති බලවධම්මවිනිධානවසෙනෙතං වුත්තං. විනිධාය බන්තිත්තිආදීති තතො දුබ්බලදුබ්බලානං විනිධානවසෙන. විනිධාය සඤ්ඤාත්ති ඉදං පනෙත්ථ සබ්බදුබ්බලධම්මවිනිධානවසෙන. සඤ්ඤාමත්තම්පි නාම අවිනිධාය සම්පජානමුසා භාසිස්සතීති නෙතං යානං විජ්ජති.

55. මන්දොව පරික්ඛිස්සතීති පාණවධාදීති කරොන්තො තතොනිදානඤ්ච දුක්ඛමනුභොන්තො භොගපරියෙසනාරක්ඛණාති ච කරොන්තො මොමුභො විය පරික්ඛිස්සති.

තමෙනං රාජානො ගහෙත්වා විවිධා කම්මකාරණා කාරෙත්තීති න රාජානො කරොන්ති, රාජාධිපාපුරිසා නානාවිධාති කම්මකාරණාති කරොන්ති. කසාහිපි තාලෙන්තීති කසාදණ්ඩකෙහිපි විතජ්ජෙත්ති. වෙත්තෙහිති වෙත්තලතාහි. අද්ධදණ්ඩකෙහිති මුග්ගරෙහි, පහාරසාධනත්ථං වා චතුහත්ථදණ්ඩං ද්වෙධා ඡෙත්වා ගතිතදණ්ඩකෙහි. බිලඬගථාලිකන්ති කඤ්ජියඋක්ඛලිකකම්මකාරණං. තං කරොන්තා සීසකපාලං උප්පාටෙන්වා තත්තං අයොගුලං සණ්ඩාසෙන ගහෙත්වා තත්ථ පක්ඛිපන්ති, තෙන මත්ථලුඬගං පක්කුට්ඨිත්වා උපරි උත්තරති. සඬබ්බුණ්ඩිකන්ති සඬබ්බුණ්ඩිකම්මකාරණං. තං කරොන්තා

උත්තරොට්ඨඋභතොකණ්ණචුළිකගලවාටකපරිච්ඡෙදෙන වම්මං ඡින්දිත්වා සබ්බකෙසෙ එකතො ගණ්ඨිං කත්වා දණ්ඩකෙන වෙයෙත්වා උප්පාටෙන්ති, සහ කෙසෙහි වම්මං උට්ඨහති. තතො සීසකටාහං ථුලසක්ඛරාහි සංසිත්වා ධොවන්තා සඬබ්බණ්ණං කරොන්ති. රාහුමුඛන්ති රාහුමුඛකම්මකාරණං. තං කරොන්තා සඬකුනා මුඛං විවරිත්වා අන්තොමුඛෙ දීපං ජාලෙන්ති, කණ්ණචුළිකාහි වා පට්ඨාය මුඛං නිබාදනෙන බනන්ති, ලොහිතං පග්ගරිත්වා මුඛං පුරෙති.

ජොතිමාලිකන්ති සකලසරීරං තෙලපිලොතිකාය වෙයෙත්වා ආලිම්පෙත්ති. හත්ථපජ්ජොතිකන්ති හත්ථෙ තෙලපිලොතිකාය වෙයෙත්වා දීපං විය පජ්ජාලෙන්ති. එරකවත්තිකන්ති එරකවත්තකම්මකාරණං. තං කරොන්තා හෙට්ඨාගීවතො පට්ඨාය වම්මවට්ටෙ කන්තිත්වා ගොජ්ජකෙ පාතෙන්ති. අථ තං යොත්තෙහි බන්ධිත්වා කඩ්ඞන්ති. සො අත්තතො වම්මවට්ටෙ අක්කම්මිත්වා අක්කම්මිත්වා පතති. විරකවාසිකන්ති විරකවාසිකකම්මකාරණං. තං කරොන්තා තථෙව වම්මවට්ටෙ කන්තිත්වා කටියං යපෙත්ති, කටිතො පට්ඨාය කන්තිත්වා ගොජ්ජකෙසු යපෙත්ති, උපරිමෙහි හෙට්ඨිමසරීරං විරකනිවාසනනිවත්ථං විය

හොති. එණෙයාකන්ති එණෙයාකකම්මකාරණං. තං කරොන්තා උභොසු කප්පරෙසු ච උභොසු ජණ්ණකෙසු ච අයවලයානි දත්වා අයසුලානි කොට්ටෙන්ති, සො චතුභි අයසුලෙහි භූමියං පතිට්ඨහති. අථ නං පරිවාරෙත්වා අග්ගිං කරොන්ති. “එණෙයාකො ජොතිපරිග්ගහො යථා”ති ආගතට්ඨානෙපි ඉදමෙව චුත්තං. තං සන්ධිතො සන්ධිතො සුලානි අපනෙත්වා චතුභි අට්ඨිකොට්ඨියෙව යපෙන්නි. එවරූපා කම්මකාරණා නාම නත්ථි.

බලිසමංසිකන්ති උභතොමුඛෙහි බලිසෙහි පහරිත්වා චම්මමංසන්භාරූති උප්පාටෙන්ති. කභාපණ්ණිකන්ති සකලසරීරං තිණ්භාහි වාසිහි කොට්තො පට්ඨාය කභාපණ්ණිකං කභාපණ්ණිකං පාතෙත්තා කොට්ටෙන්ති. බාරාපතච්ඡිකන්ති සරීරං තත්ථ තත්ථ ආවුඛෙහි පහරිත්වා කොච්ඡෙහි බාරං සංසෙන්නි, චම්මමංසන්භාරූති පග්ගරිත්වා පසවන්ති, අට්ඨිකසඬ්ඛලිකාව තිට්ඨති. පලිසපරිවත්තිකන්ති එකෙන පස්සෙන නිපජ්ජාපෙත්වා කණ්ණච්ඡිද්දෙන අයසුලං කොට්ටෙන්වා පථවියා එකාබද්ධං කරොන්ති. අථ නං පාදෙ ගහෙත්වා ආවිඤ්ජන්ති. පලාලපීඨකන්ති ඡෙකා කාරණිකා ඡව්චම්මං අච්ඡින්නදිත්වා නිසදපොතකාහි අට්ඨිති ඡින්නදිත්වා කෙසෙසු ගහෙත්වා උක්ඛිපන්ති, මංසරාසියෙව හොති. අථ නං කෙසෙහෙව පරියොනන්ධිත්වා ගණ්හන්ති, පලාලපීඨං විය කත්වා පලිවෙය්ගන්ති. සුනබෙහිපීති කතිපයානි දිවසානි ආහාරං අදත්වා ඡාතසුනබෙහි බාදාපෙන්නි. තෙ මුහුත්තෙන අට්ඨිසඬ්ඛලිකමෙව කරොන්ති. එවම්පි කිස්සතීති එවම්පි විසාතං පාපුණාති. පරිකිලිස්සතීති උපතාපං පාපුණාති.

පුන අඤ්ඤං කාරණං දස්සෙන්නො “අථ වා කාමතණ්හාය අභිභූතො”තිආදිමාහ. තත්ථ කාමතණ්හායාති පඤ්චකාමගුණිකලොභෙන. අභිභූතොති තෙන මද්දිතො. පරියාදින්නචිත්තොති කුසලාචාරං බෙපෙත්වා ගහිතචිත්තො. හොගෙ පරියෙසන්නොති ධනං ගවෙසමානො. නාවාය මහාසමුද්දං පක්ඛන්දතීති තරණිසඬ්ඛාතාය නාවාය මහන්තං ලොණසාගරං පවිසති. සීතස්ස පුරක්ඛතොති සීතං පුරතො කත්වා. උණ්හස්ස පුරක්ඛතොති උණ්හං පුරතො කත්වා. ඩංසාති පිඬ්ගලමක්ඛිකා. මකසාති මකසා එව. පිළියමානොති ඩංසාදිසම්ඵස්සෙහි විහෙසියමානො. බුප්පිපාසාය මියාමානොති බුද්දාපිපාසාය මරමානො. තිගුම්බං ගච්ඡතීතිආදීති මූලපදං ගච්ඡතීතිපරියොසානානි චතුච්ඡති පදානි රට්ඨනාමෙන චුත්තානි. මරුකන්තාරං ගච්ඡතීති වාලුකකන්තාරං තාරකසඤ්ඤාය ගච්ඡති. ජණ්ණපථන්ති ඡාණ්ඨි ගන්තබ්බමග්ගං. අප්පථන්ති අපෙහි ගන්තබ්බමග්ගං. මෙණ්ඩපට්ඨෙ පිඨෙව නයො.

සඬකුපටන්ති බාණුකෙ කොට්ටෙන්වා තෙහි උග්ගමිතබ්බං බාණුමග්ගං, තං ගච්ඡන්තො පබ්බතපාදෙ යන්වා අයසිඬසාටකං යොත්තෙන බන්ධිත්වා උද්ධං බිපිත්වා පබ්බතෙ ලග්ගාපෙත්වා යොත්තෙනාරුය්හ වජිරග්ගෙන ලොහදණ්ඨෙන පබ්බතං විජ්ඣිත්වා බාණුකං කොට්ටෙන්වා තත්ථ යන්වා සිඬසාටකං ආකඬ්ඪිත්වා පුන උපරි ලග්ගාපෙත්වා තත්ථ යීතො වම්මයොත්තං ඔලම්බෙන්වා තං ආදාය ඔතරිත්වා හෙට්ඨිමබාණුකෙ බන්ධිත්වා වාමහත්ථෙත යොත්තං ගහෙන්වා දක්ඛිණහත්ථෙත මුග්ගරං ආදාය යොත්තං පහරිත්වා බාණුකං නීහරිත්වා පුන අභිරුහති. එතෙනුපායෙන පබ්බතමත්ථකං අභිරුය්හ පරතො ඔතරන්තො පුරිමනයෙනෙව පයමං පබ්බතමත්ථකෙ බාණුකං කොට්ටෙන්වා වම්මපසිබ්බකෙ යොත්තං බන්ධිත්වා බාණුකෙ වෙයේත්වා සයං අන්තොපසිබ්බකෙ නිසිදිත්වා මක්කටකානං සුත්තවිස්සජ්ජනාකාරෙන යොත්තං විනිවෙයේත්වා ඔතරති. තෙන වුත්තං – “බාණුකෙ කොට්ටෙන්වා තෙහි උග්ගමිතබ්බං බාණුමග්ග”න්ති. ඡත්තපටන්ති වම්මජත්තෙන වාතං ගාහාපෙත්වා සකුණෙහි විය ඔතරිතබ්බං මග්ගං. වංසපටන්ති වෙණුගුම්බජෙදනසත්ථෙත ඡිත්දිත්වා රුක්ඛං ඵරසුනා කොට්ටෙන්වා මග්ගං කරොන්තො වෙළුවනෙ නිස්සෙණිං කත්වා වෙළුම්බෙ ආරුය්හ වෙළුං ඡිත්දිත්වා අපරස්ස වෙළුම්බස්ස උපරි පාතෙන්වා වෙළුම්බමත්ථකෙනෙව ගන්තබ්බං මග්ගං සන්ධාය “වංසපටං ගච්ඡති”ති වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

ගවෙසන්තො න වින්දති, අලාභමූලකම්පි දුක්ඛං දොමනස්සං පටිසංවෙදෙතීති අවින්දනමූලකම්පි කායිකචෙතසිකං දුක්ඛං පටිලහති.

ලද්ධාති ලභිත්වා. ආරක්ඛමූලකන්ති රක්ඛණමූලකම්පි. කිත්ති මෙ භොගෙති කෙන උපායෙන මම භොගෙ. නෙව රාජානො හරෙය්‍යුං...පෙ.... න අප්පියා දායාදා හරෙය්‍යුන්ති. ගොපයතොති මඤ්ජුසාදීහි ගොපයන්තස්ස. විජ්ජපුජ්ජන්තීති විනස්සන්ති.

56. එතමාදීනවං ඤත්වා, මුනි පුබ්බාපරෙ ඉධාති එතං “යසො කිත්ති ව යා පුබ්බෙ, භායතෙ වාපි තස්ස සා”ති ඉතො පභුති වුත්තෙ පුබ්බාපරෙ ඉධ ඉමස්මිං සාසනෙ පුබ්බතො අපරෙ සමණභාවතො විබ්භන්තකභාවෙ ආදීනවං මුනි ඤත්වා.

දළ්භං කරෙය්‍යාති නිද්දෙසපදස්ස උද්දෙසපදං. ථීරං කරෙය්‍යාති අසිථිලං කරෙය්‍යා. දළ්භං සමාදානො අස්සාති ථීරපටිඤ්ඤො භවෙය්‍යා. අවට්ඨිතසමාදානොති සන්තිට්ඨානපටිඤ්ඤො.

57. එතං අරියානමුත්තමන්ති යදිදං විවෙකචරියා, එතං බුද්ධාදීනං අරියානං උත්තමං. තස්මා විවෙකංයෙව සික්ඛෙථාති අධිජ්ජායො. න තෙන සෙට්ඨො

මඤ්ඤෙථාති තෙන ච විවෙකෙන අත්තානං “සෙට්ඨො අහ”න්ති න මඤ්ඤෙයා, තෙන මානථද්ධො න භවෙයායාති චුත්තං හොති.

උත්තතින්ති උස්සාපනං. උත්තමන්ති උග්ගන්ත්වා පට්ඨපනං. මානන්ති අහංකාරං. ථාමන්ති බලක්කාරං. ථම්හන්ති ථද්ධකරණං. ථද්ධොති අමද්දවො. පත්ථද්ධොති විසෙසෙන අමද්දවො. පග්ගහිතසිරොති උට්ඨිතසිසො. සාමන්තාති න ආරකා. ආසන්නෙති න දුරෙ. අවිදුරෙති සමීපෙ. උපකට්ඨෙති සන්නිකෙ.

58. රිත්තස්සාති විචිත්තස්ස, කායදුච්චරිතාදීහි විරහිතස්ස. ඔසතිණ්ණස්ස පිභයන්ති, කාමෙසු ගධිතා පජාති වත්ථුකාමෙසු ලග්ගා සත්තා තස්ස චතුරොසතිණ්ණස්ස පිභයන්ති ඉණායිකා විය ආණණාස්සාති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

රිත්තස්සාති සබ්බකිලෙසෙහි තුව්ඡස්ස. විචිත්තස්සාති සුඤ්ඤස්ස. පච්චිත්තස්සාති එකකස්ස. ඉදාහි යෙහි රිත්තො හොති, තෙ දස්සෙන්නො “කායදුච්චරිතෙන රිත්තස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ කිලෙසපටිපාටියා මග්ගපටිපාටියාති ද්විධා රිත්තතා වෙදිතබ්බා. කිලෙසපටිපාටියා තාව රාගො මොහො ථම්හො සාරම්හො මානො මදොති, ඉමෙහි ඡහි කිලෙසෙහි අරහත්තමග්ගෙන රිත්තො හොති; දොසො කොධො උපනාහො පමාදොති, ඉමෙහි චතුහි කිලෙසෙහි අනාගාමිමග්ගෙන රිත්තො හොති; අතිමානො මක්ඛො පළාසො ඉස්සා මච්ඡරියං මායා සායෙයාන්ති, ඉමෙහි සත්තහි සොතාපත්තිමග්ගෙන රිත්තො හොති.

මග්ගපටිපාටියා පන සොතාපත්තිමග්ගෙන අතිමානො මක්ඛො පළාසො ඉස්සා මච්ඡරියං මායා සායෙයාන්ති; ඉමෙහි සත්තහි රිත්තො හොති, අනාගාමිමග්ගෙන දොසො කොධො උපනාහො පමාදොති, ඉමෙහි චතුහි රිත්තො හොති; අරහත්තමග්ගෙන රාගො මොහො ථම්හො සාරම්හො මානො මදොති, ඉමෙහි ඡහි රිත්තො හොති. තීණි දුච්චරිතානි සබ්බකිලෙසෙහිතිආදිනා නයෙන අවසෙසාපි යථායොගං යොජෙතබ්බා.

වත්ථුකාමෙ පරිජානිත්වාති තෙභුමකෙ වත්ථුකාමෙ ඤාතතිරණපරිඤ්ඤාහි සමාපනවසෙන ජානිත්වා. කිලෙසකාමෙ පහායාති ඡන්දාදයො කිලෙසකාමෙ පහානපරිඤ්ඤාය ඡහිත්වා. බ්‍යන්තිං කරිත්වාති විගතන්තං විගතකොටිං කරිත්වා.

කාමොසං තිණ්ණස්සාති අනාගාමිමග්ගෙන අවසානසඬ්ඛාතං කාමොසං තරිත්වා යිතස්ස. භවොසන්ති අරහත්තමග්ගෙන. දිට්ඨොසන්ති

සොතාපත්තිමග්ගෙන. අවිජ්ජොසන්ති අරහත්තමග්ගෙන. සබ්බං
සංසාරපට්ඨන්ති සබ්බන්ධධාතුආයතනපටිපාටිසඬ්ඛානං පටං
අරහත්තමග්ගෙනෙව තරිත්වා ධීතස්ස. සොතාපත්තිමග්ගෙන උත්තිණ්ණස්ස.
සකදාගාමිමග්ගෙන නිත්තිණ්ණස්ස. අනාගාමිමග්ගෙන කාමධාතුං
අතික්කන්තස්ස. අරහත්තමග්ගෙන සබ්බභවං සමතික්කන්තස්ස.
ඵලසමාපත්තිවසෙන චිතිවත්තස්ස. පාරංගතස්සාතිආදීති නිබ්බානවසෙන
චුත්තානි. යථා ඉණ්ණාසිකා ආණ්ණායන්ති පවඨ්ඨකඉණ්ණං ආදාය විචරන්තා
ආණ්ණායං. පත්ථෙත්තීති පත්ථනං උප්පාදෙන්ති. ආබාධිකා ආරොග්ගන්ති
පිත්තාදිරොගාතුරො හෙසජ්ජකිරියාය තංරොගචුපසමනත්ථං ආරොග්ගං. යථා
බන්ධනබද්ධාති නක්ඛත්තදිවසෙ බන්ධනාගාරෙ බද්ධපුරිසා. යථා දාසා
භූජිස්සන්ති යස්මා භූජිස්සා පුරිසා යං ඉච්ඡන්ති, තං කරොන්ති, න නං කොචි
බලක්කාරෙන තතො නිවත්තෙති, තස්මා දාසා භූජිස්සභාවං පත්ථෙත්තී. යථා
කන්තාරද්ධානපක්ඛන්දාති යස්මා බලවත්තො පුරිසා භත්ථභාරං ගහෙත්වා
සජ්ජාචුධා සපරිවාරා කන්තාරං පටිපජ්ජන්ති, තෙ වොරා දුරතොව දිස්වා
පලායන්ති. තෙ සොත්ථිතා කන්තාරං නිත්ථරිත්වා බෙමන්තං පත්වා
හට්ඨතුට්ඨා හොන්ති. තස්මා කන්තාරපක්ඛන්දා බෙමන්තභූමිං පත්ථෙත්තී.
දෙසනාපරියොසානෙ තිස්සො සොතාපත්තිඵලං පත්වා පච්ඡා පබ්බජිත්වා
අරහත්තං සච්ඡාකාසී.

සද්ධම්මපජ්ජොතිකාය මහානිද්දෙසට්ඨකථාය

තිස්සමෙත්තෙයාසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. පසුරසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

59. අට්ඨමෙ පසුරසුත්තනිද්දෙසෙ පයමගාථාය තාව සඬ්ඛෙපො – ඉමෙ දිට්ඨිගතිකා අත්තනො දිට්ඨිං සන්ධාය “ඉධෙව සුද්ධි”ති වදන්ති. අඤ්ඤාසු පන ධම්මෙසු විසුද්ධිං නාහු, එවං යං අත්තනො සත්ථාරාදිං නිස්සිකා, තත්ථෙව “එස වාදො සුභො”ති එවං සුභවාදා හුත්වා පුටු සමණබ්‍රාහ්මණා “සස්සතො ලොකො”ති ආදීසු පච්චෙකසච්චෙසු නිවිට්ඨා.

සඬ්ඛෙ පරවාදෙ ඛිපන්තිති සඬ්ඛා පරලද්ධියො ඡඩ්ඛෙන්ති. උක්ඛිපන්තිති දුරතො ඛිපන්ති. පරික්ඛිපන්තිති සමන්තතො ඛිපන්ති. සුභවාදාති නිද්දෙසස්ස උද්දෙසපදං. සොහනවාදාති “එතං සුන්දර”න්ති කථෙන්නා. පණ්ඩිතවාදාති “පණ්ඩිතා මය”න්ති එවං කථෙන්නා. ථීරවාදාති “නිද්දොසවාදං වදාමා”ති කථෙන්නා. ඤායවාදාති “යුත්තවාදං වදාමා”ති කථෙන්නා. හෙතුවාදාති “කාරණසහිතං වදාමා”ති කථෙන්නා. ලක්ඛණවාදාති “සල්ලක්ඛෙනබ්බං වදාමා”ති වදන්තා. කාරණවාදාති “උදාහරණයුත්තවාදං වදාමා”ති කථෙන්නා. යානවාදාති “පක්කමිතුං අසක්කුණෙය්‍යවාදං වදාමා”ති වදන්තා.

නිවිට්ඨාති අත්තොපවිට්ඨා. පතිට්ඨිතාති තත්ථෙව ධීතා.

60. එවං නිවිට්ඨා ව “තෙ වාදකාමා”ති දුතියගාථා. තත්ථ බාලං දහන්ති මිටු අඤ්ඤාමඤ්ඤන්ති “අයං බාලො, අයං බාලො”ති එවං ද්වෙපි ජනා අඤ්ඤාමඤ්ඤං බාලං දහන්ති, බාලතො පස්සන්ති. වදන්ති තෙ අඤ්ඤාසිකා කථොප්පන්නි තෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤාසත්ථාරාදිනිස්සිකා කලහං වදන්ති. පසංසකාමා කුසලාවදානාති පසංසත්ථිකා උභොපි “මයං කුසලාවදානා පණ්ඩිතවාදා”ති එවං සඤ්ඤිතො හුත්වා.

වාදන්ථිකාති වාදෙන අත්ථිකා. වාදාධිප්පායාති වාදඡ්ඤාසයා. වාදපුරෙක්ඛාරාති වාදමෙව පුරතො කත්වා වරමානා. වාදපරියෙසනං වරන්තාති වාදමෙව ගවෙසනං වරමානා. විගය්හාති පවිසිත්වා. ඔගය්හාති ඔතරිත්වා. අප්පකොගාහෙත්වාති නිමුප්පිත්වා. පවිසිත්වාති අත්තොකත්වා.

අනොපවන්තිති නිහිනඔපවති, තෙපවිරහිතාති අත්ථො. සා කථාති එසා වාචා. කථොප්පං වදන්තිති නිත්තෙජං හණන්ති. එවං වදානෙසු ව තෙසු එකො නියමතො එව.

61. යුත්තො කථායන්ති ගාථා. තත්ථ යුත්තො කථායන්ති වාදකථාය උස්සුක්කො. පසංසම්ච්ඡං විනිසාති භොතිති අත්තනො පසංසං ඉච්ඡන්තො “කථං නු බො නිග්ගහෙස්සාමි”ති ආදීනා නයෙන පුබ්බෙව වාදා කථංකථී

විනිසාහි හොති. අපාහතස්මිත්ති පඤ්ඤාවිමංසකෙහි “අත්ථාපගතං තෙ භණ්ණං, බ්‍යඤ්ජනාපගතං තෙ භණ්ණං” න්තිආදිනා නයෙන අපහරිතෙ වාදෙ. නින්දාය සො කුප්පතීති එවං අපාහතස්මිඤ්ච වාදෙ උප්පන්නාය නින්දාය සො කුප්පතී. රත්ඨමෙසීති යස්ස රත්ඨමෙව ගවෙසන්තො.

ථොමනන්ති වණ්ණහණනං. කිත්තින්ති පාකට්ඨකරණං. වණ්ණහාරියන්ති ගුණවඨ්ඨනං. පුබ්බෙව සල්ලාපාති සල්ලාපතො පුරෙතරමෙව. “කථමිදං කථමිදං” න්ති කථංකථා අස්ස අත්ථිති කථංකථී. ජයො නු බො මෙති මම ජයො. කථං නිග්ගහන්ති කෙන පකාරෙන නිග්ගණ්හනං. පටිකම්මං කරිස්සාමිති මම ලද්ධිං පරිසුද්ධිං කරිස්සාමි. විසෙසන්ති අතිරෙකං. පටිවිසෙසන්ති පුනස්පුනං විසෙසං. ආවෙය්‍යං කරිස්සාමිති පරිවෙය්‍යං කරිස්සාමි. නිබ්බෙය්‍යන්ති මම නිබ්බෙය්‍යං මොචනං නික්ඛමනං. ඡෙදන්ති වාදජින්නං. මණ්ඩලන්ති වාදසඨ්ඨානං. පාරිසජ්ජාති පරිවාරිකා. පාසාරිකාති කාරණිකා. අපහරන්තිති පටිබාහන්ති.

අත්ථාපගතන්ති අත්ථතො අපගතං, අත්ථො නත්ථිති. අත්ථතො අපහරන්තිති අත්ථමහා පටිබාහන්ති. අත්ථො තෙ දුන්නිතොති තව අත්ථො න සම්මා උපනිතො. බ්‍යඤ්ජනං තෙ දුරොපිතන්ති තව බ්‍යඤ්ජනං දුප්පතිට්ඨාපිතං. නිග්ගහො තෙ අකතොති තයා නිග්ගහො න කතො. පටිකම්මං තෙ දුක්කටන්ති තයා අත්තතො ලද්ධිපතිට්ඨාපනං දුට්ඨු කතං. විසමකථං දුක්කථිතන්ති න සම්මා කථිතං. දුබ්භණ්ණන්ති භණ්ණන්තෙනපි දුට්ඨු භණ්ණං. දුල්ලපිතන්ති න සම්මා විස්සජ්ජිතං. දුරුත්තන්ති අඤ්ඤා භණ්ණං. දුබ්භාසිතන්ති විරූපං භාසිතං.

නින්දායාති ගරහණෙන. ගරහායාති දොසකථනෙන. අකිත්තියාති අගුණකථනෙන. අවණ්ණහාරිකායාති අගුණවඨ්ඨනෙන.

කුප්පතීති පකතිභාවං ජහෙත්වා වලති. බ්‍යාපජ්ජතීති දොසවසෙන පුතිභාවං ආපජ්ජති. පතිට්ඨියතීති කොධවසෙන ගුණභාවං ගච්ඡති. කොපඤ්ඤාති කුපිතභාවං. දොසඤ්ඤාති දුසනං. අපච්චයඤ්ඤාති අතුට්ඨාකාරඤ්ඤා. පාතුකරොතීති පාකට්ඨං කරොති. රත්ඨමෙසීති අන්තරගවෙසී. විරත්ඨමෙසීති ඡිද්දගවෙසී. අපරද්ධමෙසීති ගුණං අපනෙත්වා දොසමෙව ගවෙසී. බලිතමෙසීති පක්ඛලනගවෙසී. ගලිතමෙසීති පතනගවෙසී. “සට්ඨිතමෙසී” තිපි පාඨො, තස්ස පිලිනගවෙසීති අත්ථො. විවරමෙසීති දොසගවෙසී.

62. න කෙවලඤ්ච සො කුප්පතී, අපිච බො පන “යමස්ස වාද” න්ති ගාථා. තත්ථ පරිභීනමාහු, අපාහතන්ති අත්ථබ්‍යඤ්ජනාදිතො අපාහතං පරිභීනං

වදන්ති. පරිදෙවතීති තතොනිමිත්තං සො “අඤ්ඤං මයා ආවජ්ජිත”න්තිආදීහි විජ්ජලපති. සොවතීති “තස්ස ජයො”තිආදීනි ආරබ්භ සොවති. “උපච්චගා ම”න්ති අනුක්ථුනාතීති “සො මං වාදෙන වාදං අතික්කන්තො”තිආදීනා නයෙන සුට්ඨතරං විජ්ජලපති.

පරිභාෂිතන්ති න වඩ්ඪිතං. අඤ්ඤං මයා ආවජ්ජිතන්ති අඤ්ඤං කාරණං මයා අවනමිතං. වින්තිතන්ති විමංසිතං. මහාපක්ඛොති මහන්තො ඤාතිපක්ඛො එතස්සාති මහාපක්ඛො. මහාපරිසොති මහාපරිවාරිකපරිසො. මහාපරිවාරොති මහාදාසදාසිපරිවාරො. පරිසා වායං වග්ගාති අයඤ්ච පරිසා වග්ගා, න එකා. පුන හඤ්ජිස්සාමීති පුන හින්දිස්සාමි.

63. එතෙ විවාදා සමණෙසුති එත්ථ පන සමණා වුච්චන්ති බාහිරපරිබ්බාජකා. එතෙසු උග්ගාතිනිසාති හොතීති එතෙසු වාදෙසු ජයපරාජයාදිවසෙන විත්තඋග්ගාතනිසාතං වා පාපුණන්තො උග්ගාති ව නිසාති ව හොති. විරමෙ කථොජ්ජන්ති පජ්ඣෙය්‍ය කලහං. න හඤ්ඤදත්ථත්ථි පසංසලාභාති න හි එත්ථ පසංසලාභතො අඤ්ඤො අත්ථො අත්ථි. උත්තානො වාති න ගම්භිරොති අත්ථො “පඤ්චිමෙ කාමගුණා”තිආදීසු (අ. නි. 6.63) විය.

ගම්භිරො වාති දුප්පවෙසො අප්පතිට්ඨො පටිච්චසමුප්පාදො විය. ගුළ්හො වාති පටිච්ඡන්තො හුත්වා යිතො “අභිරම නන්ද අහං තෙ පාටිභොගො”තිආදීසු (උදා. 22) විය. පටිච්ඡන්තො වාති අපාකටො “මාතරං පිතරං හන්ත්වා”තිආදීසු (ධ. ප. 294; නෙත්ති. 113) විය. නෙය්‍යො වාති නීහරිත්වා කථෙතබ්බො “අසද්ධො අකතඤ්ඤු වා”තිආදීසු (ධ. ප. 97) විය. නීතො වාති පාළියා යිතනියාමෙන කථෙතබ්බො “චත්තාරොමෙ, හික්ඛවෙ, අරියවංසා”තිආදීසු (අ. නි. 4.28) විය. අනවජ්ජො වාති නිද්දොසත්ථො “කුසලා ධම්මා”තිආදීසු (ධ. ස. තිකමාතිකා 1) විය. නික්කිලෙසො වාති කිලෙසවිරහිතො විපස්සනා විය. වොදානො වාති පරිසුද්ධො ලොකුත්තරං විය. පරමත්ථො වාති උත්තමත්ථො උත්තමත්ථභූතො අත්ථො ඛන්ධධාතුආයතනනිබ්බානාති විය.

64. ඡට්ඨගාථායත්ථො – යස්මා ච න හඤ්ඤදත්ථත්ථි පසංසලාභා, තස්මා පරමං ලාභං ලභන්තොපි “සුන්දරො අය”න්ති තත්ථ දිට්ඨියා පසංසිතො වා පන හොතීති තං වාදං පරිසාය මජ්ඣෙ දිපෙත්වා තතො සො තෙන ජයත්ථෙන තුට්ඨිං වා දන්තවිදංසකං වා ආපජ්ජන්තො හස්සති, මානෙන ච උන්නමති. කිං කාරණං? යස්මා තං ජයත්ථං පජ්ජය්‍ය යථාමනො ජාතො.

උම්භයිත්වාති පුරත්වා. බුහයිත්වාති වඩ්ථෙත්වා. ඉමිස්සා ගාථාය නිද්දෙසො උත්තානත්ථො.

65. එවං උත්තමතො ව “යා උත්තති”ති ගාථා. තත්ථ මානාතිමානං වදනෙ පනෙසොති එසො පන තං උත්තතිං “විසාතභූමි”ති අබුජ්ඣමානො මානඤ්ච අතිමානඤ්ච වදති. එවං ඉමිස්සාපි ගාථාය නිද්දෙසො උත්තානත්ථො.

66. එවං වාදෙ දොසං දස්සෙත්වා ඉදානි තස්ස වාදං අසම්පට්ඨිජන්තො “සුරො”ති ගාථමාහ. තත්ථ රාජබාදායාති රාජබාදනීයෙන, භත්තවෙනනෙනාති චුත්තං හොති. අභිගජ්ජමෙති පටිසුරමිච්ජන්ති යථා සො පටිසුරං ඉච්ජන්තො අභිගජ්ජන්තො එති, එවං දිට්ඨිගතිකො දිට්ඨිගතිකන්ති දස්සෙති. යෙනෙව සො තෙන පලෙහීති යෙන සො තුය්හං පටිසුරො, තෙන ගච්ජ. පුබ්බෙව නත්ථී යදිදං යුධායාති යං පන කිලෙසජාතං යුද්ධාය සියා, තං ඉධ පුබ්බෙව නත්ථී, බොධිමුලෙයෙවස්ස පහිනන්ති දස්සෙති.

සුරොති නිද්දෙසස්ස උද්දෙසපදං. සුට්ඨු උරො සුරො, විස්සට්ඨඋරො නින්තඋරොති අත්ථො. වීරොති පරක්කමචන්තො. වික්කන්තොති සඩ්ගාමං පවිසන්තො. අභිරුතිආදයො චුත්තනයා එව. පුට්ඨොති නිද්දෙසස්ස උද්දෙසපදං. පොසිතොති පුලකතො. ආපාදිතොති උපඩ්ඨබ්බලිතො පටිපාදිතො. වඩ්ඨිතොති තතො තතො භාවිතො.

ගජ්ජන්තොති අබ්‍යත්තසරෙන ගජ්ජන්තො. උග්ගජ්ජන්තොති උක්කුට්ඨිං කරොන්තො. අභිගජ්ජන්තොති සිහනාදං කරොන්තො. එතීති ආගච්ජති. උපෙතීති තතො සමීපං ගච්ජති. උපගච්ජතීති තතො සමීපං ගන්ත්වා න නිවත්තති. පටිසුරන්ති නිබ්භයං. පටිපුරිසන්ති සත්තුපුරිසං. පටිසත්තුන්ති සත්තු හුත්වා අභිමුඛෙ යීතං. පටිමල්ලන්ති පටිසෙධං හුත්වා යුජ්ඣන්තං. ඉච්ජන්තොති ආකඩ්ඛමානො.

පලෙහීති ගච්ජ. වජාති මා තිට්ඨ. ගච්ජාති සමීපං උපසඩ්ධකම. අභික්කමාති පරක්කමං කරොහි.

බොධියා මූලෙති මහාබොධිරුක්ඛස්ස සමීපෙ. යෙ පටිසෙනිකරා කිලෙසාති යෙ කිලෙසා පටිපක්ඛකරා. පටිලොමකරාති පටාණිකරා. පටිකණ්ටකකරාති විනිවිජ්ඣනකරා. පටිපක්ඛකරාති සත්තුකරා.

67. ඉතො පරං සෙසගාථා පාකට්ඨසම්බන්ධා එව. තත්ථ විවාදයන්තීති විවදන්ති. පටිසෙනිකත්තාති පටිලොමකාරකා. “න ත්වං ඉමං ධම්මවිනයං ආජානාසී”තිආදිනා නයෙන විරුද්ධවචනං විවාදො.

සහිතං මෙති මම වචනං අත්ථසංහිතං. අසහිතං තෙති තව වචනං අනත්ථසංහිතං. අධිවිණ්ණං තෙ විපරාවත්තන්ති යං තං අධිවිණ්ණං විරකාලසෙවනවසෙන පගුණං, තං මම වාදං ආගම්ම නිවත්තං. ආරොපිතො තෙ වාදොති තුය්හං උපරි මයා දොසො ආරොපිතො. වර වාදප්පමොක්ඛායාති හත්තපුටං ආදාය තං තං උපසඬ්ඛමිත්වා වාදා පමොක්ඛත්ථාය උත්තරං පරියෙසමානො විවර. නිබ්බේදෙහි වාති අථ වා මයා ආරොපිතදොසතො අත්තානං මොචෙහි. සචෙ පහොසිති සචෙ සක්කොසි.

ආවෙධීයාය ආවෙධීයන්ති ආවෙදෙත්වා නිවත්තනෙන නිවත්තනං. නිබ්බේධීයාය නිබ්බේධීයන්ති දොසතො මොචනෙන මොචනං. ඡෙදෙන ඡෙදන්ති එවමාදි හෙට්ඨා චුත්තනයත්තා යථායොගං යොජෙතබ්බං.

68. විසෙනිකත්වාති කිලෙසසෙනං විනාසෙත්වා. කිං ලභෙථාති පටිමල්ලං කිං ලභිස්සසි. පසුරාති තං පරිබ්බාජකං ආලපති. යෙසිධ නත්ථීති යෙසං ඉධ නත්ථී. ඉමායපි ගාථාය නිද්දෙසො උත්තානත්ථොයෙව.

69. පවිත්තකන්ති “ජයො නු ඛො මෙ හවිස්සති”තිආදීනි විතක්කෙන්තො. ධොනෙන යුගං සමාගමාති ධුතකිලෙසෙන බුද්ධෙන සද්ධිං යුගග්ගාහං සමාපන්තො. න හි ත්වං සක්ඛසි සම්පයාතවෙති කොත්ථුආදයො විය සිහාදීහි ධොනෙන සහ යුගං ගහෙන්වා එකපදම්පි සම්පයාතුං යුගග්ගාහමෙව වා සම්පාදෙතුං න සක්ඛිස්සසිති.

මනොති නිද්දෙසස්ස උද්දෙසපදං. විත්තන්ති විත්තතාය විත්තං. “ආරම්මණං මිනමානං ජානාති”ති මනො. මානසන්ති මනො එව. “අත්තලික්ඛවරො පාසො, ය්වායං වරති මානසො”ති (මහාව. 33; සං. නි. 1.151) හි එත්ථ පන සම්පයුත්තකධම්මො මානසොති චුත්තො.

“කථඤ්ඤි හගවා තුය්හං, සාවකො සාසනෙ රතො;
අප්පත්තමානසො සෙක්ඛො, කාලංකයිරා ජනෙසුතා”ති. (සං. නි. 1.159) –

එත්ථ අරහත්තං මානසන්ති චුත්තං. ඉධ පන මනොව මානසං, බ්‍යඤ්ජනවසෙන හෙතං පදං වඩ්ඪිතං.

හදයන්ති විත්තං. “විත්තං වා තෙ බ්විස්සාමි, හදයං වා තෙ ඵාලෙස්සාමි”ති (සු. නි. ආලවකසුත්ත; සං. නි. 1.237) එත්ථ උරො හදයන්ති චුත්තං. “හදයා හදයං මඤ්ඤෙ අඤ්ඤාය තච්ඡති”ති (ම. නි. 1.63) එත්ථ විත්තං. “වක්කං හදය”න්ති (දී. නි. 2.377; ම. නි. 1.110; බු. පා. 3.ද්වත්තිංසාකාර) එත්ථ

හදයවත්ථු. ඉධ පන චිත්තමෙව අබ්භන්තරට්ඨෙත “හදය”න්ති වුත්තං. තමෙව පරිසුද්ධට්ඨෙත පණ්ඩරං, හවඬගං සන්ධායෙනං වුත්තං. යථාහ “පහස්සරමිදං, හික්ඛවෙ, චිත්තං, තඤ්ච ඛො ආගන්තුකෙහි උපක්කිලෙසෙහි උපක්කිලිට්ඨ”න්ති (අ. නි. 1.49). තතො නික්ඛන්තත්තා පන අකුසලමපි ගඬගාය නික්ඛන්තා නදී ගඬගා විය ගොධාවරිතො නික්ඛන්තා ගොධාවරි විය ව “පණ්ඩර”න්ත්වෙව වුත්තං.

මනො මනායතනන්ති ඉධ පන මනොගහණං මනස්සෙව ආයතනභාවදීපනත්ථං. තෙනෙනං දීපෙති “නයිදං දෙවායතනං විය මනස්ස ආයතනත්තා මනායතනං, අථ ඛො මනො එව ආයතනං මනායතන”න්ති. තත්ථ නිවාසට්ඨානට්ඨෙත ආකරට්ඨෙත සමොසරණට්ඨානට්ඨෙත සඤ්ජාතිදෙසට්ඨෙත කාරණට්ඨෙත ව ආයතනං වෙදිතබ්බං. තථා හි ලොකෙ “ඉස්සරායතනං වාසුදෙවායතන”න්තිආදීසු නිවාසට්ඨානං ආයතනන්ති වුවිවති. “සුවණ්ණායතනං රජතායතන”න්තිආදීසු ආකරො. සාසනෙ පන “මනොරමෙ ආයතනෙ, සෙවන්ති නං විහඬගමා”තිආදීසු (අ. නි. 5.38) සමොසරණට්ඨානං. “දක්ඛිණාපථො ගුන්තං ආයතන”න්තිආදීසු සඤ්ජාතිදෙසො. “තත්ත තත්තෙව සක්ඛිහබ්බතං පාපුණාති සති සතිආයතනෙ”තිආදීසු (අ. නි. 3.102; ම. නි. 3.158) කාරණං. ඉධ පන සඤ්ජාතිදෙසට්ඨෙත සමොසරණට්ඨානට්ඨෙත කාරණට්ඨෙතාති තිධාපි වට්ටති.

එස්සාදයො හි ධම්මා එත්ථ සඤ්ජායන්තීති සඤ්ජාතිදෙසට්ඨෙතපි එතං ආයතනං. බහිද්ධා රූපසද්දගන්ධරසථොට්ඨබ්බා ආරම්මණභාවෙනෙත්ථ ඔසරන්තීති සමොසරණට්ඨානට්ඨෙතපි ආයතනං. එස්සාදීනං පන සහජාතාදිපච්චයට්ඨෙත කාරණත්තා කාරණට්ඨෙතාපි ආයතනන්ති වෙදිතබ්බං. මනින්ද්‍රියං වුත්තත්ථමෙව.

විජානාතීති විඤ්ඤාණං. විඤ්ඤාණමෙව ඛන්ධො විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො. තස්ස රාසිආදිවසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. “මහාඋදකක්ඛන්ධොත්වෙව සඬබ්බං ගච්ඡතී”ති (අ. නි. 4.51) එත්ථ හි රාසට්ඨෙත ඛන්ධො වුත්තො. “සිලක්ඛන්ධො සමාධික්ඛන්ධො”තිආදීසු (දී. නි. 3.355) ගුණට්ඨෙත. “අද්දස ඛො හගවා මහන්තං දාරුක්ඛන්ධ”න්ති (සං. නි. 4.241) එත්ථ පණ්ණත්තිමත්තට්ඨෙත. ඉධ පන රුළුහිතො ඛන්ධො වුත්තො. රාසට්ඨෙත හි විඤ්ඤාණක්ඛන්ධස්ස එකදෙසො එකං විඤ්ඤාණං. තස්මා යථා රුක්ඛස්ස එකදෙසං ඡින්දන්තො රුක්ඛං ඡින්දතීති වුවිවති, එවමෙව විඤ්ඤාණක්ඛන්ධස්ස එකදෙසභූතං එකමපි විඤ්ඤාණං රුළුහිතො විඤ්ඤාණක්ඛන්ධොති වුත්තං.

තප්පා මනෝවිඤ්ඤාණධාතුනි තෙසං එස්සාදීනං ධම්මානං අනුච්ඡවිකා මනෝවිඤ්ඤාණධාතු. ඉමස්මිඤ්ඤි පදෙ එකමෙව චිත්තං මිනනට්ඨෙන මනෝ, විජානනට්ඨෙන විඤ්ඤාණං, සභාවට්ඨෙන නිස්සත්තට්ඨෙන වා ධාතුනි තීභි නාමෙහි වුත්තං.

සද්ධිං යුගං සමාගමන්ති එකප්පභාරෙන සද්ධිං. සම්මාගන්ත්වාති පාපුණ්ත්වා. යුගග්ගාහං ගණ්ඨිත්වාති යුගපටිභාගං ගහෙත්වා. සාකච්ඡෙතුන්ති සද්ධිං කට්ඨෙතුං. සල්ලපිතුන්ති අල්ලාපසල්ලාපං කාතුං. සාකච්ඡං සමාපජ්ජිතුන්ති සද්ධිං කථනං පටිපජ්ජිතුං. න පටිබලභාවෙ කාරණං දස්සෙතුං. “තං කිස්සහෙතු, පසුරො පරිබ්බාජකො භීනො”තිආදිමාහ. සො හි භගවා අග්ගො වාති අසද්ධිසදානඅග්ගත්තා අසමානපඤ්ඤත්තා අග්ගො ව. සෙට්ඨො වාති සබ්බගුණෙහි අප්පටිසම්මට්ඨෙන සෙට්ඨො ව. මොක්ඛො වාති සවාසනෙහි කිලෙසෙහි මුත්තත්තා මොක්ඛො ව. උත්තමො වාති අත්තනො උත්තරිතරවිරහිතත්තා උත්තමො ව. පවරො වාති සබ්බලොකෙන අභිපත්ථනීයත්තා පවරො ව. මත්තෙන මාතඨගෙනාති පහින්තමදෙන හත්ථිනා.

කොත්ථුකොති ජීරණසිඬ්ඨිගාලො. සීහෙන මීගරඤ්ඤා සද්ධිත්ති කෙසරසීහෙන මීගරාජෙන සහ. තරුණකොති ජාපකො. ධෙනුපකොති බීරපකො. උසහෙනාති මඬිගලසම්මතෙන උසහෙන. චලකකුනා සද්ධිත්ති චලමානකකුනා සද්ධිං. ධඩ්ඤාති කාකො. ගරුලෙන වෙනතෙය්‍යෙන සද්ධිත්ති එත්ථ ගරුලෙනාති ජාතිවසෙන නාමං. වෙනතෙය්‍යෙනාති ගොත්තවසෙන. වණ්ඨාලොති ඡවවණ්ඨාලො. රඤ්ඤා වක්කවත්තිනාති වාතුද්දීපිකවක්කවත්තිනා. පංසුපිසාවකොති කවචරජඩ්ඨනට්ඨානෙන නිබ්බත්තකො යක්ඛො. ඉන්දෙන දෙවරඤ්ඤා සද්ධිත්ති සක්කෙන දෙවරාජෙන සහ. සො හි භගවා මහාපඤ්ඤාතිආදීනි ඡප්පදානි හෙට්ඨා විත්ථාරිතානි. තත්ථ පඤ්ඤාපහෙදකුසලොති අත්තනො අනන්තචිකප්පෙ පඤ්ඤාහෙදෙ ඡෙකො. පහින්තඤ්ඤාණොති අනන්තප්පහෙදපත්තඤ්ඤාණො. එතෙන පඤ්ඤාපහෙදකුසලත්තෙපි සති තාසං පඤ්ඤානං අනන්තහෙදත්තං දස්සෙති. අධිගතපටිසම්භිදොති පටිලද්ධඅග්ගචතුපටිසම්භිදඤ්ඤාණො. චතුචෙසාරජ්ජප්පත්තොති චත්තාරි විසාරදභාවසඬ්ඨාතාති ඤ්ඤාණාති පත්තො. යථාහ —

“සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ පටිජානතො ‘ඉමෙ ධම්මා අනභිසම්බුද්ධා’ති, තත්ථ වත මං සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා දෙවො වා මාරො වා බ්‍රහ්මා වා කොපි වා ලොකස්මිං සහධම්මෙන පටිච්චාදෙස්සතිති නිමිත්තමෙතං, හික්ඛවෙ, න සමනුපස්සාමි, එතමහං,

භික්ඛවෙ, නිමිත්තං අසමනුපස්සන්තො ඛෙමජ්ජන්තො අභයජ්ජන්තො වෙසාරජ්ජජ්ජන්තො විහරාමි.

“ඛිණ්ණාසවස්ස තෙ පටිජානතො ‘ඉමෙ ආසවා අපරික්ඛිණා’ති...පෙ.... ‘යෙ ඛො පන තෙ අන්තරායිකා ධම්මා චුත්තා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායායා’ති...පෙ.... යස්ස ඛො පන තෙ අත්ථාය ධම්මො දෙසිතො, සො න නියායාති තක්කරස්ස සම්මා දුක්ඛක්ඛයායාති, තත්ත්ව වත මං සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා දෙවො වා මාරො වා බ්‍රහ්මා වා කොචි වා ලොකස්මිං සහධම්මෙන පටිවොදෙස්සතිති නිමිත්තමෙනං, භික්ඛවෙ, න සමනුපස්සාමි, එතමහං, භික්ඛවෙ, නිමිත්තං අසමනුපස්සන්තො ඛෙමජ්ජන්තො අභයජ්ජන්තො වෙසාරජ්ජජ්ජන්තො විහරාමි”ති (අ. නි. 4.8; ම. නි. 1.150).

දසබලබලධාරීති දස බලානි එතෙසන්ති දසබලා, දසබලානං බලානි දසබලබලානි, තානි දසබලබලානි ධාරයතීති දසබලබලධාරී, දසබලඤ්ඤාණබලධාරීති අත්ථො. එතෙහි තීහි වචනෙහි අනන්තජ්ජනදානං නෙය්‍යානං පහෙදමුඛමත්තං දස්සිතං. සොයෙව පඤ්ඤාපයොගවසෙන අභිමඤ්ඤාසම්මතට්ඨෙන පූරිසාසභො. අසන්තාසට්ඨෙන පූරිසසීභො. මහන්තට්ඨෙන පූරිසනාගො. පජානනට්ඨෙන පූරිසාපඤ්ඤො. ලොකකිච්චධුරවහනට්ඨෙන පූරිසධොරස්භො.

අථ තෙජාදිකං අනන්තඤ්ඤාණතො ලද්ධං ගුණවිසෙසං දස්සෙතුකාමො තෙසං තෙජාදීනං අනන්තඤ්ඤාණමූලභාවං දස්සෙන්නො “අනන්තඤ්ඤාණො”ති වත්වා “අනන්තතෙජො”ති ආදිමාහ. තත්ථ අනන්තඤ්ඤාණොති ගුණනවසෙන ව පභාවවසෙන ව අන්තවිරහිතඤ්ඤාණො. අනන්තතෙජොති වෙනෙය්‍යසන්තානෙ මොහතමවිධමනෙන අනන්තඤ්ඤාණතෙජො. අනන්තයසොති පඤ්ඤාගුණෙහෙව ලොකත්තයවිත්ථතානන්තකිත්තිසොසො. අඛිංචොති පඤ්ඤාධනසමිද්ධියා සමිද්ධො. මහද්ධනොති පඤ්ඤාධනවච්ඡිත්තෙපි පභාවමහත්තෙන මහන්තං පවත්තපඤ්ඤාධනමස්සාති මහද්ධනො. “මහාධනො”ති වා පාඨො. ධනවාති පසංසිතබ්බපඤ්ඤාධනවත්තා නිව්චයුත්තපඤ්ඤාධනවත්තා අතිසයභාවෙන පඤ්ඤාධනවත්තා ධනවා. එතෙසුපි හි තීසු අත්ථෙසු ඉදං වචනං සද්දවිදු ඉච්ඡන්ති.

එවං පඤ්ඤාගුණෙන භගවතො අත්තසම්පත්තිසිද්ධිං දස්සෙත්වා පුන පඤ්ඤාගුණෙනෙව ලොකහිතසම්පත්තිසිද්ධිං දස්සෙන්නො “නෙතා”ති ආදිමාහ. තත්ථ වෙනෙය්‍ය සංසාරසංඛ්‍යාතභයට්ඨානතො නිබ්බානසංඛ්‍යාතං ඛෙමට්ඨානං නෙතා. තත්ථ නයනකාලෙ එව

සංවරච්ඡායපහානච්ඡායවසෙන වෙනෙයො විනෙතා. ධම්මදෙසනාකාලෙ එව සංසයච්ඡෙදනෙන අනුනෙතා. සංසයං ඡින්දිත්වා සඤ්ඤාපෙතබ්බං අත්ථං පඤ්ඤාපෙතා. තථා පඤ්ඤාපිතානං නිව්ඡයකරණෙන නිප්ඤ්ඤාපෙතා. තථා නිප්ඤ්ඤාපිතස්ස අත්ථස්ස පටිපත්තිපයොජනවසෙන පෙක්ඛෙතා. තථාපටිපත්තෙ පටිපත්තිබලෙන පසාදෙතා. යො හි භගවාති එත්ථ හි-කාරො අනන්තරං චුත්තස්ස අත්ථස්ස කාරණොපදෙසෙ නිපාතො.

අනුප්පත්තස්ස මග්ගස්ස උප්පාදෙතාති සකසන්තානෙ නඋප්පත්තපුබ්බස්ස ඡඅසාධාරණඤ්ඤාණහෙතුභූතස්ස අරියමග්ගස්ස බොධිමූලෙ ලොකහිතත්ථං සකසන්තානෙ උප්පාදෙතා. අසඤ්ජාතස්ස මග්ගස්ස සඤ්ජනෙතාති වෙනෙයාසන්තානෙ අසඤ්ජාතපුබ්බස්ස සාවකපාරමීඤ්ඤාණහෙතුභූතස්ස අරියමග්ගස්ස ධම්මවක්කප්පවත්තනතො පභූති යාවජ්ජකාලා වෙනෙයාසන්තානෙ සඤ්ජනෙතා. සාවකවෙනෙයානම්පි හි සන්තානෙ භගවතා චුත්තවචනෙනෙව අරියමග්ගස්ස සඤ්ජනනතො භගවා සඤ්ජනෙතා නාම හොති. අනක්ඛාතස්ස මග්ගස්ස අක්ඛාතාති අට්ඨධම්මසමන්තාගතානං බුද්ධභාවාය කථාහිනීභාරානං බොධිසත්තානං බුද්ධභාවාය බ්‍යාකරණං දත්වා අනක්ඛාතපුබ්බස්ස පාරමිතාමග්ගස්ස “බුද්ධො භවිස්සති”ති බ්‍යාකරණමත්තෙනෙව බොධිමූලෙ උප්පජ්ජිතබ්බස්ස අරියමග්ගස්ස අක්ඛාතා. අයං නයො පච්චෙකබොධිසත්තබ්‍යාකරණෙපි ලබ්භතියෙව. මග්ගඤ්ඤාති පච්චෙකක්ඛණාවසෙන අත්තනො උප්පාදිතස්ස අරියමග්ගස්ස ඤාතා. මග්ගවීදුති වෙනෙයාසන්තානෙ ජනෙතබ්බස්ස අරියමග්ගස්ස කුසලො. මග්ගකොච්ඡොති බොධිසත්තානං අක්ඛාතබ්බමග්ගෙ විචක්ඛණො. අථ චා අභිසම්බොධිපටිපත්ති මග්ගඤ්ඤා, පච්චෙකබොධිපටිපත්ති මග්ගවීදු, සාවකබොධිපටිපත්ති මග්ගකොච්ඡො. අථ චා –

“එතෙන මග්ගෙන තරිංසු පුබ්බෙ,
තරිස්සන්ති යෙ ච තරන්ති ඔස”න්ති. (සං. නි. 5.409) –

වචනතො යථායොගං අතීතානාගතපච්චුප්පත්තබුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකානං මග්ගවසෙන ච සුඤ්ඤානානිමිත්තඅප්පණිහිතමග්ගවසෙන ච උග්ගච්ඡිකඤ්ඤාච්ඡෙදනෙයාපුග්ගලානං මග්ගවසෙන ච යථාක්කමෙනෙත්ථ යොජනං කරොන්ති. මග්ගානුගා ච පනස්සාති භගවතො ගතමග්ගානුගාමිනො හුත්වා. එත්ථ ච-සද්දො හෙතුඅත්ථෙ නිපාතො, එතෙන ච භගවතා මග්ගඋප්පාදනාදිගුණාධිගමාය හෙතු චුත්තො හොති. පන-සද්දො කතත්ථෙ නිපාතො, තෙන භගවතා කතමග්ගකරණං චුත්තං හොති. පච්ඡා සමන්තාගතාති පට්ඨං ගතස්ස භගවතො පච්ඡා සීලාදිගුණෙන සමන්තාගතා.

ඉති ථෙරො “අනුප්පන්නස්ස මග්ගස්ස උප්පාදෙනා” තිආදීහි යස්මා සබ්බෙපි භගවතො සීලාදයො ගුණා අරහත්තමග්ගමෙව නිස්සාය ආගතා, තස්මා අරහත්තමග්ගමෙව නිස්සාය ගුණං කපෙසි.

ජානං ජානාතීති ජානිතබ්බං ජානාති, සබ්බඤ්ඤාතාය යංකිඤ්චි පඤ්ඤාය ජානිතබ්බං නාම අත්ථි, තං සබ්බං පඤ්චනෙයාපථභූතං පඤ්ඤාය ජානාතීති අත්ථො. පස්සං පස්සතීති පස්සිතබ්බං පස්සති, සබ්බදස්සාවිතාය තංයෙව නෙයාපථං චක්ඛුනා දිට්ඨං විය කරොත්තො පඤ්ඤාචක්ඛුනා පස්සතීති අත්ථො. යථා වා එකච්චො විපරීතං ගණ්හන්තො ජානන්තොපි න ජානාති, පස්සන්තොපි න පස්සති, න එවං භගවා. භගවා පන යථාසභාවං ගණ්හන්තො ජානන්තො ජානාතියෙව, පස්සන්තො පස්සතියෙව. ස්වායං නයන පරිණායකට්ඨෙත චක්ඛුභූතො. විදිතතාදිඅත්ථෙත ඤාණභූතො. අවිපරීතසභාවට්ඨෙත වා පරියත්තිධම්මපවත්තනතො හදයෙන චිත්තෙන්වා වාචාය නිව්ජාරිතධම්මමයොති වා ධම්මභූතො. සෙට්ඨට්ඨෙත බ්‍රහ්මභූතො. අථ වා චක්ඛු විය භූතොති චක්ඛුභූතො. ඤාණං විය භූතොති ඤාණභූතො. අවිපරීතධම්මො විය භූතොති ධම්මභූතො. බ්‍රහ්මා විය භූතොති බ්‍රහ්මභූතො. ය්වායං ධම්මස්ස වචනතො චත්තනතො වා චත්තා. නානප්පකාරෙහි වචනතො චත්තනතො වා පවත්තා. අත්ථං නීහරිත්වා දස්සනතො අත්ථස්ස නින්තොතා. අමතාධිගමාය පටිපත්තිදෙසනතො, අමතප්පකාසනාය වා ධම්මදෙසනාය අමතස්ස අධිගමාපනතො අමතස්ස දාතා. ලොකුත්තරස්ස ධම්මස්ස උප්පාදිතත්තා වෙනෙයානුරූපෙන යථාසුඛං ලොකුත්තරධම්මස්ස දානෙන ච ධම්මෙසු ඉස්සරොති ධම්මස්සාමි. තථාගතපදං හෙට්ඨා වුත්තත්ථං.

ඉදානි “ජානං ජානාතී” තිආදීහි වුත්තගුණං සබ්බඤ්ඤාතාය විසෙසෙන්වා දස්සෙතුකාමො සබ්බඤ්ඤාතං සාධෙන්තො “නත්ථි” තිආදිමාහ. එවංභූතස්ස හි තස්ස භගවතො පාරමිතාපුඤ්ඤඵලප්පභාවනිප්ඵන්නෙන අරහත්තමග්ගඤාණෙන සබ්බධම්මෙසු සවාසනස්ස සම්මොහස්ස විහතත්තා අසම්මොහතො සබ්බධම්මානං ඤාතත්තා අඤ්ඤාතං නාම නත්ථි. තපෙව ච සබ්බධම්මානං චක්ඛුනා විය ඤාණචක්ඛුනා දිට්ඨත්තා අදිට්ඨං නාම නත්ථි. ඤාණෙන පත්තත්තා අවිදිතං නාම නත්ථි. අසම්මොහසව්ඡිකිරියාය සව්ඡිකතත්තා අසව්ඡිකතං නාම නත්ථි. අසම්මොහපඤ්ඤාය චුට්ඨත්තා පඤ්ඤාය අඵස්සිතං නාම නත්ථි.

පච්චුප්පන්නන්ති පච්චුප්පන්නං කාලං වා ධම්මං වා. උපාදායාති ආදාය, අන්තොකත්වාති අත්ථො. උපාදායවචනෙනෙව කාලවිනිමුත්තං නිබ්බානමපි ගහිතමෙව භොති. “අතීතා” දිවචනානි ච “නත්ථි” තිආදිවචනෙනෙව සට්ඨන්ති, “සබ්බෙ” තිආදිවචනෙන වා. සබ්බෙ ධම්මාති

සබ්බසබ්බතාසබ්බතධම්මපරියාදානං. සබ්බාකාරොනාති සබ්බධම්මෙසු එකෙකස්සෙව ධම්මස්ස අනිච්චාකාරාදිසබ්බාකාරපරියාදානං. ඤාණමුඛෙති ඤාණාහිමුඛෙ. ආපාථං ආගච්ඡන්තීති ඔසරණං උපෙන්නි. ඡානිතබ්බන්ති පදං නෙය්‍යන්ති පදස්ස අත්ථවිවරණත්ථං වුත්තං.

අත්තත්ථො වාතිආදීසු වා-සද්දො සමුච්චයත්ථො. අත්තත්ථොති අත්තනො අත්ථො. පරත්ථොති පරෙසං තිණ්ණං ලොකානං අත්ථො. උභයත්ථොති අත්තනො ච පරෙසඤ්චාති සකිංයෙව උභින්නං අත්ථො. දිට්ඨධම්මිකොති දිට්ඨධම්මෙ නියුත්තො, දිට්ඨධම්මප්පයොජනො වා අත්ථො. සම්පරායෙ නියුත්තො, සම්පරායප්පයොජනො වා සම්පරායිකො. උත්තානොතිආදීසු වොහාරවසෙන වත්තබ්බො සුඛපතිට්ඨත්තා උත්තානො. වොහාරං අතික්කමිත්වා වත්තබ්බො සුඤ්ඤතාපටිසංයුත්තො දුක්ඛපතිට්ඨත්තා ගම්භිරො. ලොකුත්තරො අවිචන්තතිරොක්ඛත්තා ගුළ්භො. අනිච්චතාදිකො සනාදීහි පටිච්ඡන්තත්තා පටිච්ඡන්තො. අපචුරවොහාරොන වත්තබ්බො යථාරුතං අග්ගහෙත්වා අධිප්පායස්ස නෙතබ්බතො නෙය්‍යො. පචුරවොහාරොන වත්තබ්බො වචනමත්තෙනෙව අධිප්පායස්ස නීතත්තා නීතො. සුපරිසුද්ධසීලසමාධිවිපස්සනත්ථො තදඛිගවික්ඛම්භනවසෙන වජ්ජවිරහිතත්තා අනවජ්ජො. කිලෙසසමුච්ඡෙදනතො අරියමග්ගත්ථො නක්කිලෙසො. කිලෙසපටිප්පස්සද්ධත්තා අරියඵලත්ථො වොදානො. සබ්බතාසබ්බතෙසු අග්ගධම්මත්තා නිබ්බානං පරමත්ථො. පරිවත්තතීති බුද්ධඤාණස්ස විසයභාවතො අබ්භිභූතත්තා අත්තොබුද්ධඤාණෙ ඛ්‍යාපිත්වා වා සමන්තා වා අලඬිකරිත්වා වා විසෙසෙන වා වත්තති.

“සබ්බං කායකම්ම”න්තිආදීහි භගවතො ඤාණවිසයතං දස්සෙති. ඤාණානුපරිවත්තීති ඤාණං අනුපරිවත්ති, ඤාණවිරහිතං න භොතීති අත්ථො. අප්පටිභතන්ති නිරාවරණතං දස්සෙති. පුන සබ්බඤ්ඤතං උපමාය සාධෙතුකාමො “යාවතක”න්තිආදිමාහ. තත්ථ ඡානිතබ්බන්ති නෙය්‍යං. නෙය්‍යපරියන්තො නෙය්‍යාවසානමස්ස අත්ථීති නෙය්‍යපරියන්තිකං. අසබ්බඤ්ඤතං පන නෙය්‍යාවසානමෙව නත්ථී. ඤාණපරියන්තිකෙපි එසෙව නයො. පුරිමයමකෙ වුත්තත්ථමෙව ඉමිනා යමකෙන විසෙසෙත්වා දස්සෙති, තතියයමකෙන පටිසෙධවසෙන නියමෙත්වා දස්සෙති. එත්ථ ච නෙය්‍යං ඤාණස්ස පථත්තා නෙය්‍යපථො. අඤ්ඤමඤ්ඤපරියන්තට්ඨායිනොති නෙය්‍යඤ්ච ඤාණඤ්ච බෙපෙත්වා යානතො අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස පරියන්තෙ යානසීලා.

ආවජ්ජනපටිබද්ධාති මනොද්චාරාවජ්ජනායත්තා, ආවජ්ජිතානන්තරමෙව ඡානාතීති අත්ථො. ආකඬ්ඛපටිබද්ධාති රුච්ඡායත්තා, ආවජ්ජනානන්තරං

ජවනඤාණෙන ජානාතීති අත්ථො. ඉතරානි ද්වෙ පදානි ඉමෙසං ද්විත්තං පදානං යථාක්කමෙන අත්ථජපකාසනත්ථං වුත්තානි. ආසයං ජානාතීති එත්ථ ආසයන්ති නිස්සයන්ති එත්ථාති ආසයො, මිච්ඡාදිට්ඨියා සම්මාදිට්ඨියා කාමාදීහි නෙක්ඛම්මාදීහි වා පරිභාවිතස්ස සන්තානස්සෙනං අධිවචනං. සත්තසන්තානං අනුසෙන්නි අනුපවත්තෙන්නීති අනුසයා, ථාමගතානං කාමරාගාදීනංව එතං අධිවචනං. අනුසයං ජානාතීති අනුසයකථා හෙට්ඨා වුත්තායෙව.

වරිතන්ති පුබ්බෙ කතකුසලාකුසලකම්මං. අධිමුත්තින්ති සම්පති කුසලෙ අකුසලෙ වා චිත්තවොසග්ගො. අජ්ජරජක්ඛෙති පඤ්ඤාමයෙ අක්ඛිම්හි අජ්ජං රාගාදිරජො එතෙසන්ති අජ්ජරජක්ඛා. අජ්ජං රාගාදිරජො එතෙසන්ති වා අජ්ජරජක්ඛා, තෙ අජ්ජරජක්ඛෙ. මහාරජක්ඛෙති ඤාණමයෙ අක්ඛිම්හි මහන්තං රාගාදිරජො එතෙසන්ති මහාරජක්ඛා. මහන්තං රාගාදිරජො එතෙසන්ති වා මහාරජක්ඛා, තෙ මහාරජක්ඛෙ. තික්ඛිත්තිද්වයෙ මුදිත්තිද්වයෙති තික්ඛානි සද්ධාදීනි ඉන්ද්‍රියානි එතෙසන්ති තික්ඛිත්තිද්වයා. මුදුනි සද්ධාදීනි ඉන්ද්‍රියානි එතෙසන්ති මුදිත්තිද්වයා. ස්වාකාරෙ ද්වාකාරෙති සුන්දරා සද්ධාදයො ආකාරා කොට්ඨාසා එතෙසන්ති ස්වාකාරා. කුච්ඡිතා ගරහිතා අසද්ධාදයො ආකාරා කොට්ඨාසා එතෙසන්ති ද්වාකාරා. සුවිඤ්ඤාපයෙ දුට්ඨිඤ්ඤාපයෙති යෙ කථිතං කාරණං සල්ලක්ඛෙන්නි සුඛෙන සක්කා භොග්හි විඤ්ඤාපෙත්තුං, තෙ සුවිඤ්ඤාපයා. තඛ්ඛිපරිතා දුට්ඨිඤ්ඤාපයා. භබ්බාභබ්බෙති භබ්බෙ ව අභබ්බෙ ව. අරියාය ජාතියා භවන්ති ජායන්තිති භබ්බා. වත්තමානසමිපෙ වත්තමානවචනං. භවිස්සන්ති ජායිස්සන්ති වාති භබ්බා, භාජනභූතාති අත්ථො. යෙ අරියමග්ගපට්ඨෙධස්ස අනුව්ඡවිකා උපනිස්සයසම්පන්නා, තෙ භබ්බා. වුත්තපට්ඨක්ඛා අභබ්බා.

සත්තෙ පජානාතීති රූපාදිකෙ ආරම්මණෙ ලග්ගෙ ලග්ගිතෙ සත්තෙ පජානාති. සදෙවකො ලොකොති සහ දෙවෙහි සදෙවකො. සහ මාරොන සමාරකො. සහ බ්‍රහ්මුනා සබ්‍රහ්මකො. සහ සමණබ්‍රාහ්මණෙහි සස්සමණබ්‍රාහ්මණී. පජානත්තා පජා. සහ දෙවමනුස්සෙහි සදෙවමනුස්සා. “පජා”ති සත්තලොකස්ස පරියායවචනමෙතං. තත්ථ සදෙවකවචනෙන පඤ්චකාමාවචරදෙවග්ගහණං, සමාරකවචනෙන ඡට්ඨකාමාවචරදෙවග්ගහණං. සබ්‍රහ්මකවචනෙන බ්‍රහ්මකායිකාදිබ්‍රහ්මග්ගහණං. සස්සමණබ්‍රාහ්මණීවචනෙන සාසනස්ස පච්චත්ථිකපච්චාමිත්තසමණබ්‍රාහ්මණග්ගහණං. සමිතපාපබාහිතපාපසමණබ්‍රාහ්මණග්ගහණඤ්ච. පජාවචනෙන සත්තලොකග්ගහණං. සදෙවමනුස්සවචනෙන සම්මුතිදෙවඅවසෙසමනුස්සග්ගහණං. එවමෙත්ථ තීහි පදෙහි ඔකාසලොකො. ද්විති පජාවසෙන සත්තලොකො ගහිතොති වෙදිතබ්බො.

අපරො නයො – සදෙවකග්ගහණෙන අරුපාවචරලොකො ගහිතො, සමාරකග්ගහණෙන ඡකාමාවචරලොකො, සබ්බමකග්ගහණෙන රුපාවචරබ්‍රහ්මලොකො, සස්සමණුබ්‍රාහ්මණාදිග්ගහණෙන චතුපරිසවසෙන සම්මුතිදෙවෙහි වා සහ මනුස්සලොකො, අවසෙසසබ්බසත්තලොකො වා. අපි චෙත්ථ සදෙවකවචනෙන උක්කට්ඨපරිච්ඡේදනො සබ්බස්සපි ලොකස්ස අන්තොබුද්ධඤාණෙ පරිවත්තනභාවං සාධෙති. තතො යෙසං සීයා “මාරො මහානුභාවො ඡකාමාවචරිස්සරො වසවත්ති, කිං සොපි අන්තොබුද්ධඤාණෙ පරිවත්තති”ති. තෙසං විමතිං විධමෙත්තො “සමාරකො”ති ආහ. යෙසං පන සීයා “බ්‍රහ්මා මහානුභාවො, එකඛිගුලියා එකස්මිං චක්කවාලසහස්සෙ ආලොකං ඵරති. ද්වීහි...පෙ.... දසහි අඛිගුලීහි දසසු චක්කවාලසහස්සෙසු ආලොකං ඵරති, අනුත්තරඤ්ච ඤානසමාපත්තිසුඛං පටිසංවෙදෙති, කිං සොපි අන්තොබුද්ධඤාණෙ පරිවත්තති”ති. තෙසං විමතිං විධමෙත්තො “සබ්බමකො”ති ආහ. තතො යෙසං සීයා “පුටු සමණුබ්‍රාහ්මණා සාසනපච්චත්ථිකා, කිං තෙපි අන්තොබුද්ධඤාණෙ පරිවත්තති”ති. තෙසං විමතිං විධමෙත්තො “සස්සමණුබ්‍රාහ්මණී පජා”ති ආහ.

එවං උක්කට්ඨානං අන්තොබුද්ධඤාණෙ පරිවත්තනභාවං පකාසෙත්වා අථ සම්මුතිදෙවෙ අවසෙසමනුස්සෙ ව උපාදාය උක්කට්ඨපරිච්ඡේදවසෙන සෙසසත්තලොකස්ස අන්තොබුද්ධඤාණෙ පරිවත්තනභාවං පකාසෙත්තො “සදෙවමනුස්සා”ති ආහ. අයමෙත්ථ අනුසන්ධික්කමො. පොරාණා පනාහු “සදෙවකොති දෙවතාහි සද්ධිං අවසෙසලොකො. සමාරකොති මාරෙන සද්ධිං අවසෙසලොකො. සබ්බමකොති බ්‍රහ්මෙහි සද්ධිං අවසෙසලොකො. එවං සබ්බෙහි තිහවුපගෙ සත්තෙ තිභාකාරෙහි තිසු පදෙසු පක්ඛිපිත්වා පුන ද්විභාකාරෙහි පරියාදාතුං ‘සස්සමණුබ්‍රාහ්මණී පජා සදෙවමනුස්සා’ති වුත්තං. එවං පඤ්චහි පදෙහි තෙන තෙන ආකාරෙන තෙධාතුකමෙව පරියාදිත්තං හොති”ති.

අන්තමසොති උපරිමන්තෙන. තිමිතිමිඛිගලන්ති එත්ථ තිමි නාම එකා මච්ඡජාති, තිමිං ගිලිතුං සමත්ථා තතො මහත්තසරීරා තිමිඛිගලා නාම එකා මච්ඡජාති, තිමිඛිගලමපි ගිලිතුං සමත්ථා පඤ්චයොජනසතිකසරීරා තිමිතිමිඛිගලා නාම එකා මච්ඡජාති. ඉධ ජාතිග්ගහණෙන එකවචනං කතන්ති වෙදිතබ්බං. ගරුළං වෙනතෙය්‍යන්ති එත්ථ ගරුළොති ජාතිවසෙන නාමං. වෙනතෙය්‍යාති ගොත්තවසෙන. පදෙසෙති එකදෙසෙ. සාරිපුත්තසමාති සබ්බබුද්ධානං ධම්මසෙනාපතිත්ථෙරෙ ගහෙත්වා වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. සෙසසාවකා හි පඤ්ඤාය ධම්මසෙනාපතිත්ථෙරෙන සමා නාම නත්ථි. යථාහ – “එතදග්ගං, හික්ඛවෙ, මම සාවකානං හික්ඛුනං මහාපඤ්ඤානං යදිදං

සාරිපුත්තො”ති (අ. නි. 1.188-189). අට්ඨකථායඤ්ච (විසුද්ධි. 1.171; පටි. ම. අට්ඨ. 2.3.5) වුත්තං –

“ලොකනාථං යපෙත්වාන, යෙ වඤ්ඤෙ සන්ති පාණිනො;
පඤ්ඤාය සාරිපුත්තස්ස, කලං නාග්ගන්ති සොළසි”න්ති.

ඵරිත්වාති බුද්ධඤාණං සබ්බදෙවමනුස්සානම්පි පඤ්ඤං පාපුණිත්වා
යානතො තෙසං පඤ්ඤං ඵරිත්වා ඛ්‍යාපිත්වා තිට්ඨති. අභිභවිත්වාති
සබ්බදෙවමනුස්සානම්පි පඤ්ඤං අතික්කම්ත්වා, තෙසං අවිසයභූතම්පි සබ්බං
නෙය්‍යං අභිභවිත්වා තිට්ඨතීති අත්ථො.

පටිසම්භිදායං (පටි. ම. 3.5) පන “අතිසංසිත්වා”ති පාඨො, සංසිත්වා
තුදිත්වාති අත්ථො. යෙපි තෙතිආදීහි ඵලං ඵරිත්වා අභිභවිත්වා යානස්ස
පච්චික්ඛකාරණං දස්සෙති. තත්ථ පණ්ඩිතාති පණ්ඩිතච්චෙන සමන්තාගතා.
නිපුණාති සණ්භසුබ්බමබුද්ධිනො සුබ්බමෙ අත්ථත්තරෙ පටිච්ඡ්ඤාසමත්ථා.
කතපරප්පවාදාති විඤ්ඤාතපරප්පවාදා චෙව පරෙහි සද්ධිං කතවාදපරිචයා ච.
වාලචෙධිරූපාති වාලචෙධිධනුග්ගහසදිසා. චො භින්දන්තා මඤ්ඤෙ වරන්ති
පඤ්ඤාගතෙන දිට්ඨිගතානීති වාලචෙධි විය වාලං සුබ්බමානිපි පරෙසං
දිට්ඨිගමනාති අත්තතො පඤ්ඤාගමනෙන භින්දන්තා විය වරන්තීති අත්ථො.
අථ චා “ගුථගතං මුත්තගත”න්තිආදීසු (අ. නි. 9.11) විය පඤ්ඤා ඵල
පඤ්ඤාගතං. දිට්ඨියො ඵල දිට්ඨිගතාති. පඤ්ඤෙ අභිසඤ්චරිත්වා
අභිසඤ්චරිත්වාති ද්විපදම්පි තිපදම්පි චතුපදම්පි පුච්ඡං රචයිත්වා තෙසං
පඤ්ඤානං අතිබහුකත්තා සබ්බසඤ්චගත්ථං ද්වික්ඛත්තුං වුත්තං. ගුල්භාති ච
පටිච්ඡන්තාති ච අත්ථජාතානීති පාඨසෙසො. තෙසං තථා විනයං දිස්වා
අත්තනා අභිසඤ්චතං පඤ්ඤං පුච්ඡන්තීති ඵලං භගවතා අධිප්පෙතත්තා පඤ්ඤං
පුච්ඡන්ති. අඤ්ඤෙසං පන පුච්ඡාය ඔකාසමෙව අදත්වා භගවා
උපසඤ්චකමන්තානං ධම්මං දෙසෙති. යථාහ –

“තෙ පඤ්ඤං අභිසඤ්චරොන්ති ‘ඉමං මයං පඤ්ඤං සමණං ගොතමං
උපසඤ්චකම්ත්වා පුච්ඡස්සාම, සචෙ නො සමණො ගොතමො ඵලං පුට්ඨො
ඵලං ඛ්‍යාකරිස්සති, ඵලමස්ස මයං වාදං ආරොපෙස්සාම, ඵලං චෙපි නො
පුට්ඨො ඵලං ඛ්‍යාකරිස්සති, ඵලම්පිස්ස මයං වාදං ආරොපෙස්සාමා’ති.
තෙ සුණන්ති ‘සමණො බලු හො ගොතමො අමුකං නාම ගාමං වා නිගමං
වා ඔසටො’ති. තෙ යෙන සමණො ගොතමො තෙනුපසඤ්චකමන්ති. තෙ
සමණො ගොතමො ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙති සමාදායෙති
සමුත්තෙජෙති සම්පහංසෙති. තෙ සමණෙන ගොතමෙන ධම්මියා කථාය
සන්දස්සිතා සමාදායිතා සමුත්තෙජිතා සම්පහංසිතා න චෙව සමණං

ගොතමං පඤ්භං පුච්ඡන්ති, කුතොස්ස වාදං ආරොපෙස්සන්ති, අඤ්ඤදත්ථු සමණස්සෙව ගොතමස්ස සාවකා සම්පජ්ජන්ති”ති (ම. නි. 1.289).

කස්මා පඤ්භෙ න පුච්ඡන්තිති වෙ? හගවා කිර පරිසමජ්ඣෙ ධම්මං දෙසෙන්නො පරිසාය අජ්ඣාසයං ඔලොකෙති, තතො පස්සති “ඉමෙ පණ්ඩිතා ගුළ්භං රහස්සං පඤ්භං ඔවට්ටිකසාරං කත්වා ආගතා”ති. සො තෙහි අපුට්ඨොයෙව “පඤ්භපුච්ඡාය එත්තකා දොසා, විස්සජ්ජනෙ එත්තකා, අත්ථෙ, පදෙ, අක්ඛරෙ එත්තකාති; ඉමං පඤ්භං පුච්ඡන්තො එවං පුච්ඡෙය්‍යා, විස්සජ්ජෙන්නො එවං විස්සජ්ජෙය්‍යා”ති; ඉති ඔවට්ටිකසාරං කත්වා ආතීනෙ පඤ්භෙ ධම්මකථාය අන්තරෙ පක්ඛිපිත්වා දස්සෙති. තෙ පණ්ඩිතා “සෙය්‍යා වත නො, යෙ මයං ඉමෙ පඤ්භෙ න පුච්ඡමිහා. සචෙපි මයං පුච්ඡෙය්‍යාම, අජ්ජතිට්ඨිතෙ නො කත්වා සමණො ගොතමො ඛිපෙය්‍යා”ති අත්තමනා හවන්ති.

අපි ව බුද්ධා නාම ධම්මං දෙසෙන්නා පරිසං මෙත්තාය ඵරන්ති. මෙත්තාඵරණෙන දසබ්ලෙසු මහාජනස්ස චිත්තං පසිදති. බුද්ධා නාම රූපග්ගජ්ජන්තා භොන්ති දස්සනසම්පන්නා මධුරස්සරා මුදුජ්චහා සුචුසිතදන්තාවරණා, අමතෙන හදයං සිඤ්චන්තා විය ධම්මං කථෙන්නි. තත්‍ර නෙසං මෙත්තාඵරණෙන පසන්නචිත්තානං එවං භොති – “එවරූපං අද්වෙජ්ඣකථං අමොසකථං නිය්‍යානිකකථං කථෙන්නෙන හගවතා සද්ධිං න සක්ඛිස්සාම පච්චනිකග්ගාහං ගණ්හිතු”න්ති අත්තතො පසන්නභාවෙනෙව පඤ්භෙ න පුච්ඡන්තිති.

කථිතා විස්සජ්ජිතා වාති “එවං තුම්හෙ පුච්ඡං”ති අපුච්ඡිතපඤ්භානං උච්චාරණෙන තෙ පඤ්භා හගවතා කථිතා එව භොන්ති. යථා ව තෙ විස්සජ්ජෙතඛිබ්බා, තථා විස්සජ්ජිතා එව භොන්ති. නිද්දිට්ඨකාරණාති ඉමිනා කාරණෙන ඉමිනා හෙතුනා එවං භොන්තිති එවං සහෙතුකං කත්වා විස්සජ්ජනෙන හගවතා නිද්දිට්ඨකාරණා එව භොන්ති තෙ පඤ්භා. උපක්ඛිත්තකා ව තෙ හගවතො සම්පජ්ජන්තිති ඛත්තියපණ්ඩිතාදයො හගවතො පඤ්භවිස්සජ්ජනෙනෙව හගවතො සම්පෙ ඛිත්තකා පක්ඛිත්තකා සම්පජ්ජන්ති; සාවකා වා සම්පජ්ජන්ති, උපාසකා වාති අත්ථො; සාවකසම්පත්තිං වා පාපුණන්ති, උපාසකසම්පත්තිං වාති චුත්තං භොති. අථාති අනන්තරත්ථෙ, තෙසං උපක්ඛිත්තකසම්පත්තිසමනන්තරමෙවාති අත්ථො. තත්ථාති තස්මිං යානෙ, තස්මිං අධිකාරෙ වා. අතිරොචනීති අතිවිය ජොතති පකාසති. යදිදං පඤ්ඤායාති යායං හගවතො පඤ්ඤා, තාය පඤ්ඤාය හගවා

අතිරොච්ඡිති අත්ථො. ඉති-සද්දො කාරණත්ථො, ඉමිනා කාරණෙනාති
අත්ථො. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙවාවි.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකාය මහානිද්දෙසට්ඨකථාය

පසුරසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. මාගණ්ඩියසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

70. නවමෙ මාගණ්ඩියසුත්තනිද්දෙසෙ පටමගාථාය නාව අප්පාලනිග්‍රොධමුලෙ නානාරූපානි නිමිනිත්වා අභිකාමං ආගතං මාරධීතරං දිස්වාන තණ්හං අරතිං රගඤ්ච ඡන්දමත්තම්පි මෙටුනස්මිං නාහොසි, කිමෙවිදං ඉම්ස්සා දාරිකාය මුත්තකරීසපුණ්ණං රූපං දිස්වා භවිස්සති, සබ්බථා පාදාපි නං සම්ප්‍රසිතුං න ඉවිජෙ, කුතොතෙන සංවසිතුන්ති.

මුත්තපුණ්ණන්ති ආහාරඋතුවසෙන වත්ථිපුටන්තරං පූරෙත්වා ධීතමුත්තෙන පූරිතං. කරීසපුණ්ණන්ති පක්කාසයසඬාතෙ හෙට්ඨානාහිපිට්ඨිකණ්ටකමුලානං අන්තරෙ උබ්බෙධෙන අට්ඨභිගුලමත්තෙ අන්තාවසානෙ ධීතවච්චෙන පුණ්ණං. සෙම්භපුණ්ණන්ති උදරපටලෙ ධීතඵකපත්තප්පමාණෙන සෙම්භෙන පූරිතං. රුහිරපුණ්ණන්ති යකනස්ස හෙට්ඨාභාගං පූරෙත්වා හදයවක්කපප්ථාසානං උපරි ථොකං ථොකං පග්ගරන්තෙන වක්කහදයයකනපප්ථාසෙ තෙමයමානෙන ධීතෙන ඵකපත්තස්ස පූරණමත්තෙන සන්තිවිතලොහිතසඬාතෙන ව කෙසලොමනබදන්තානං මංසවිනිමුත්තට්ඨානඤ්චෙව ථද්ධසුක්ඛවම්මඤ්ච යපෙත්වා ධමනීජාලානුසාරෙන සබ්බං උපාදිණ්ණකසරීරං ඵරිත්වා ධීතසංසරණලොහිතසඬාතෙන ව දුට්ඨෙන රුහිරෙන පුණ්ණං.

අට්ඨසඬසාතන්ති සකලසරීරෙ හෙට්ඨා අට්ඨිතං උපරිට්ඨිතානි සාධිකානි තිණි අට්ඨිසතානි, තෙහි අට්ඨිහි සටිතං. න්හාරූසම්බන්ධන්ති සකලසරීරෙ අට්ඨිති ආබන්ධිත්වා ධීතානි නව න්හාරූසතානි, තෙහි න්හාරූහි සම්බන්ධං ආබන්ධං. රුධිරමංසාවලෙපනන්ති සංසරණලොහිතෙන ව සාධිකානි තිණි අට්ඨිසතානි අනුලිම්පෙත්වා ධීතෙන නවමංසපෙසිසතෙන ව අනුලිත්තං සරීරං. වම්මවිනද්ධන්ති සකලසරීරං පරියොනන්ධිත්වා පාකටකිලොමකස්ස උපරි ඡවියා හෙට්ඨා ධීතං වම්මං, තෙන වම්මෙන විනද්ධං පරියොනද්ධං. “වම්මාවනද්ධ”න්තිපි පාළි. ඡවියා පටිච්ඡන්තන්ති අතිසුබ්බමඡවියා පටිච්ඡන්තං ඡාදෙත්වා ධීතං. ඡිද්දාවඡිද්දන්ති අනෙකඡිද්දං. උග්ගරන්තන්ති අක්ඛිමුඛාදීහි උග්ගරන්තං. පග්ගරන්තන්ති අධොභාගෙන පග්ගරන්තං. කම්මසඬසනිසෙවිතන්ති සුචිමුඛාදීහි නානාපාණකුලසමුහෙහි ආසෙවිතං. නානාකලිමලපරිපූරන්ති අනෙකවිධෙහි අසුචිකොට්ඨාසෙහි පූරිතං.

71. තතො මාගණ්ඩියො “පබ්බජිතා නාම මානුසකෙ කාමෙ පහාය දිබ්බකාමත්ථාය පබ්බජන්ති, අයඤ්ච දිබ්බෙපි කාමෙ න ඉච්ඡති, ඉදම්පි ඉත්ථීරතනං, කා නු අස්ස දිට්ඨි”ති ප්‍රච්ඡිතුං දුතියං ගාථමාහ. තත්ථ ඵතාදිසං චෙ රතනන්ති දිබ්බිත්ථීරතනං සන්ධාය භණ්ති. නාරිත්ති අත්තනො ධීතරං

සන්ධාය. දිට්ඨිගතං සිලවතං නු ජීවිතන්ති දිට්ඨිඤ්ච සිලඤ්ච වතඤ්ච ජීවිතඤ්ච. හවුපපත්තිඤ්ච වදෙසි කිදිසන්ති අත්තනො හවුපපත්තිං වා තුවං කිදිසං වදෙසි.

72. ඉතො පරා ද්වෙ ගාථා විස්සජ්ජනපුච්ඡානායෙන පවත්තත්තා පාකට්ඨමන්ධායෙව. තාසු පට්ඨගාථාය සඬ්ඛෙපත්ථො – තස්ස මය්හං මාගණ්ඨිය ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතධම්මෙසු නිව්ඡිනිත්වා “ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ”න්ති (ම. නි. 3.27, 301) එවං ඉදං වදාමිති සමුග්ගහීතං න භොති නත්ථි න විජ්ජති, කිං කාරණං? අහඤ්චි පස්සන්තො දිට්ඨිසු ආදීනවං කඤ්චි දිට්ඨිං අග්ගහෙත්වා සච්චානි පවිච්ඡන්තො අජ්ඣන්තං රාගාදීනං සන්තිභාවෙන අජ්ඣන්තසන්තිසඬ්ඛාතං නිබ්බානමෙව අද්දසන්ති.

ආදීනවන්ති උපද්දවං. සදුක්ඛන්ති කායිකදුක්ඛෙන සදුක්ඛං. සවිසාතන්ති චෙතසිකදුක්ඛෙන සහිතං. සඋපායාසන්ති උපායාසසහිතං. සපරිලාභන්ති සදරථං. න නිබ්බිදායාති න වට්ටෙ නිබ්බිත්තන්තාය. න විරාගායාති න වට්ටෙ විරාගත්තාය. න නිරොධායාති න වට්ටස්ස නිරොධත්තාය. න උපසමායාති න වට්ටස්ස උපසමත්තාය. න අභිඤ්ඤායාති න වට්ටස්ස අභිජානනත්තාය. න සම්බොධායාති න කිලෙසනිද්දාවිගමෙන වට්ටතො සම්බුද්ධත්තාය. න නිබ්බානායාති න අමතනිබ්බානත්තාය. එත්ථ පන “නිබ්බිදායා”ති විපස්සනා. “විරාගායා”ති මග්ගො. “නිරොධාය උපසමායා”ති නිබ්බානං. “අභිඤ්ඤාය සම්බොධායා”ති මග්ගො. “නිබ්බානායා”ති නිබ්බානමෙව. එවං එකස්මිං යානෙ විපස්සනා, තිසු මග්ගො, තිසු නිබ්බානං චුත්තන්ති එවං වචන්තාකථා වෙදිතබ්බා. පරියායෙන පන සබ්බානිපෙතානි මග්ගවෙච්චනානිපි නිබ්බානවෙච්චනානිපි භොන්තියෙව.

අජ්ඣන්තං රාගස්ස සන්තින්ති අජ්ඣන්තරාගස්ස සන්තිභාවෙන නිබ්බුතභාවෙන අජ්ඣන්තසන්තිසඬ්ඛාතං නිබ්බානං ඔලොකෙසිං. දොසස්ස සන්තින්තිආදීසුපි එසෙව නායො. පවිච්ඡන්ති නිද්දෙසස්ස උද්දෙසපදං. විච්ඡන්තොති සච්චානි වඬ්ඨෙත්තො විභාවෙත්තො. පවිච්ඡන්තොති තානෙව පච්චෙකං විභාවෙත්තො. කෙච්චි “ගවෙසන්තො”ති වණ්ණයන්ති. අදස්සන්ති ඔලොකෙසිං. අදක්ඛිත්ති විනිවිජ්ඣං. අඵස්සිත්ති පඤ්ඤාය ථුසිං. පටිවිජ්ඣන්ති ඤාණෙන පච්චක්ඛං අකාසිං.

73. දුතියගාථාය සඬ්ඛෙපත්ථො – යානිමානි දිට්ඨිගතානි තෙහි තෙහි සත්තෙහි විනිවිජ්ජන්තා ගහිතත්තා “විනිවිජ්ජා”ති ව අත්තනො පච්චයෙහි අභිසඬ්ඛතභාවාදිනා නායෙන “පකප්පිතානි”ති ව චුච්චන්ති, තෙ වෙ මුනී දිට්ඨිගතධම්මෙ අග්ගහෙත්වා අජ්ඣන්තසන්ති යමෙතමත්ථං බුසි, ආචික්ඛ මෙ, කථං නු ධිරොහි පවෙදිතං තං කථං පකාසිතං ධිරොහීති වදති.

ඉමිස්සා ගාථාය නිද්දෙසො උත්තානත්ථො යපෙත්වා පරමත්ථපදං. තත්ථ යං පරමත්ථන්ති යං උත්තමං නිබ්බානං.

74. අට්ඨස්ස භගවා යථා යෙන උපායෙන තං පදං ධීරෙහි පකාසිතං, තං උපායං සපට්ඨස්සං දස්සෙන්නො “න දිට්ඨියා”ති ගාථමාහ. තත්ථ න දිට්ඨියාතිආදීහි දිට්ඨිසුතිඅට්ඨසමාපත්තිඤ්ඤාණබාහිරසීලබ්බතානි පටික්ඛිපති. “සුද්ධිමාහා”ති එත්ථ චුත්තං ආහ-සද්දං සබ්බත්ථ නකාරෙන සද්ධිං යොජෙත්වා පුරිමපදත්තයං නෙත්වා “දිට්ඨියා සුද්ධිං නාහ න කථෙමි”ති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො. යථා වෙත්ථ, එවං උත්තරපදෙසුපි. තත්ථ ච අදිට්ඨියා නාහාති දසවත්ථුකං සම්මාදිට්ඨිං විනා න කථෙමි. තථා අස්සුතියාති නවඨගං සවනං විනා. අඤ්ඤාණාති කම්මස්සකතසච්චානුලොමිකඤ්ඤාණං විනා. අසීලතාති පාතිමොක්ඛසංවරං විනා. අබ්බතාති ධුතඨගවතං විනා. නොපි තෙනාති තෙසු එකමෙකෙන දිට්ඨිආදිමත්තෙනාපි න කථෙමිති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො. එතෙ ච නිස්සජ්ජ අනුග්ගහායාති එතෙ ච පුරිමදිට්ඨිආදිහෙදෙ කණ්ඨපක්ඛිකෙ ධම්මෙ සමුග්ගාතකරණෙන නිස්සජ්ජ, පච්ඡිමෙ අදිට්ඨිආදිහෙදෙ සුක්කපක්ඛිකෙපි අතම්මයතාපජ්ජනෙන අනුග්ගහාය. සන්නො අනිස්සාය භවං න ජප්පෙති ඉමාය පටිපත්තියා රාගාදිවූපසමෙන සන්නො චක්ඛාදිසු කඤ්චි ධම්මං අනිස්සාය එකමිපි භවං න ජප්පෙ, අපිහෙතුං අපත්ථෙතුං සමත්ථො සියා, අයමස්ස අජ්ඣත්තසන්නිති අධිප්පායො.

සවනමිපි ඉච්ඡිතබ්බන්ති සුත්තාදිවසෙන සුණනමිපි ආකඨිතිබ්බං. සම්භාරා ඉමෙ ධම්මාති සම්මාදිට්ඨිආදිකා ඉමෙ ධම්මා උපකාරට්ඨෙන සම්භාරා හොත්ති. කණ්ඨපක්ඛිකානන්ති අකුසලපක්ඛෙ භවානං. සමුග්ගාතතො පහානං ඉච්ඡිතබ්බන්ති සම්මා හනනතො සමුච්ඡෙදතො පහානං ආකඨිතිබ්බං. තෙධාතුකෙසු කුසලෙසු ධම්මෙසුති කාමරූපාරූපසඨ්ඨාතෙසු තෙභූමකෙසු කොසල්ලසම්භූතෙසු. අතම්මයතාති නිත්තණ්ඨහාවො.

75. එවං චුත්තෙ වචනත්ථං අසල්ලක්ඛෙන්නො මාගණ්ඨියො “නො වෙ කිරා”ති ගාථමාහ. තත්ථ දිට්ඨාදීනි චුත්තනායානෙව. කණ්ඨපක්ඛිකානියෙව පන සන්ධාය උභයත්‍රාපි ආහ. ආහ-සද්දං පන “නො වෙ”ති සද්දෙන යොජෙත්වා නො වෙ කිර ආහ නො වෙ කිර කථෙසීති එවං අත්ථො දට්ඨබ්බො. මොමුහන්ති අතිමුල්භං, මොහනං වා. පච්චෙන්තීති ජානන්ති. ඉමිස්සාපි ගාථාය නිද්දෙසො උත්තානො.

76. අට්ඨස්ස භගවා තං දිට්ඨිං නිස්සාය පුච්ඡං පටික්ඛිපන්නො “දිට්ඨිඤ්ච නිස්සායා”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – ත්වං මාගණ්ඨිය දිට්ඨිං නිස්සාය පුනස්සුතං පුච්ඡමානො යාති තෙ දිට්ඨිගතාති සමුග්ගහිතාති, තෙස්වෙව

සමුග්ගහිතෙසු පමොහං ආගතො ත්වං ඉතො ච මයා වුත්තආජ්ඣන්තසන්තිතො පටිපත්තිතො ධම්මදෙසනතො චා අණුම්පි යුත්තසඤ්ඤං න පස්සසි, තෙන කාරණෙන ත්වං ඉමං ධම්මං මොමුහතො පස්සසිති.

ලග්ගනං නිස්සාය ලග්ගනන්ති දිට්ඨිලග්ගනං අල්ලිසිත්වා දිට්ඨිලග්ගනං. බන්ධනන්ති දිට්ඨිබන්ධනං. පලිබොධන්ති දිට්ඨිපලිබොධං.

අත්ඨකාරං පක්ඛන්දොසීති බහලන්ඨකාරං පට්ටියොසි. යුත්තසඤ්ඤන්ති සමණධම්මෙ යුත්තසඤ්ඤං. පත්තසඤ්ඤන්ති සමණධම්මෙ පටිලද්ධසඤ්ඤං. ලග්ගනසඤ්ඤන්ති සඤ්ජානිතසඤ්ඤං. කාරණසඤ්ඤන්ති හෙතුසඤ්ඤං. යානසඤ්ඤන්ති කාරණසඤ්ඤං. න පටිලහසීති න වින්දසි. කුතො ඤාණන්ති මග්ගඤාණං පන කෙන කාරණෙන ලහිස්සසි. අනිච්චං වානි හුත්වා අභාවටියෙන පඤ්චක්ඛන්ධා අනිච්චං. අනිච්චසඤ්ඤානුලොමං වානි “පඤ්චක්ඛන්ධා අනිච්චා”ති උප්පන්නා සඤ්ඤා අනිච්චසඤ්ඤා, තාය සඤ්ඤාය අනුලොමං අප්පටික්කුලං අනිච්චසඤ්ඤානුලොමං. කිං තං? විපස්සනාඤාණං. ද්වින්නං විපස්සනාඤාණානං දුක්ඛානත්තසඤ්ඤානුලොමානම්පි එසෙව න යො.

77. එවං සමුග්ගහිතෙසු පමොහෙන මාගණ්ඨියස්ස විවාදාපත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි තෙසු අඤ්ඤෙසු ච ධම්මෙසු විගතජ්ජමොහස්ස අත්තතො නිබ්බිවාදනං දස්සෙන්නො “සමො විසෙසී”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – යො එවං තිධා මානෙන චා දිට්ඨියා චා පුග්ගලෙන චා මඤ්ඤති, සො තෙන මානෙන තාය චා දිට්ඨියා තෙන චා පුග්ගලෙන විවදෙය්‍ය. යො පන අම්භාදිසො ඉමාසු තීසු විධාසු අවිකම්පමානො, සමො විසෙසීති න තස්ස හොති, න ච හිතොති පාඨසෙසො. ඉම්ඤ්ඤාපි ගාථාය නිද්දෙසො උත්තානොව.

78. කිඤ්ච හියොයා – “සච්චන්ති සො”ති ගාථා. තස්සත්ථො – සො එවරුපො පහිනමානදිට්ඨිකො “මාදිසො ‘බාහිතපාපත්තා’දිනා න යෙන බ්‍රාහ්මණො, ඉදමෙව සච්ච”න්ති කිං වදෙය්‍ය කිං වත්ථුං භණෙය්‍ය, කෙන චා කාරණෙන භණෙය්‍ය, “මය්හං සච්චං, තුය්හං මුසා”ති චා කෙන මානෙන දිට්ඨියා පුග්ගලෙන චා විවදෙය්‍ය. යස්මිං මාදිසෙ ඛිණ්ණසච්චෙ “සදිසොහමස්මී”ති පවත්තියා සමං චා, ඉතරද්වයභාවෙන පවත්තියා විසමං චා මඤ්ඤිතං නත්ථී, සමානාදීසු කෙන වාදං පටිසංයුජෙය්‍ය පටිජ්ඣරෙය්‍යාති. ඉම්ඤ්ඤාපි ගාථාය නිද්දෙසො උත්තානො.

79. නනු එකංසෙනෙව එවරුපො පුග්ගලො? “ඔකං පභායා”ති ගාථා. තත්ථ ඔකං පභායාති රුපධාත්වාදිච්ඤ්ඤාණස්සොකාසං තනු ඡන්දරාගජ්ජභානෙන ඡඩ්ඛෙත්වා. අනිකෙතසාරීති රුපනිමිත්තනිකෙතාදීති

තණ්හාවසෙන අසරන්තො. ගාමෙ අකුබ්බං මුනි සන්ථවානීති ගාමෙ ගිහිසන්ථවානි අකරොන්තො. කාමෙහි රිත්තොති කාමෙසු ඡන්දරාගාහාවෙන සබ්බකාමෙහි පුටුභුතො. අපුරක්ඛරානොති ආයතිං අත්තභාවං අනභිනිබ්බත්තෙන්තො. කථං න විග්ගස්භ ජනෙන කසිරාති ජනෙන සද්ධිං විග්ගාහිකකථං න කට්ඨයා.

භාලිද්දකානීති එවංනාමකො ගහපති. යෙනායස්මා මහාකච්චානො තෙනුපසඬකමීති යෙනාති භූමිමත්ථෙ කරණවචනං. තස්මා යත්ථ මහාකච්චානො, තත්ථ උපසඬකමීති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. යෙන වා කාරණෙන මහාකච්චානො දෙවමනුස්සෙහි උපසඬකමීතබ්බො, තෙන කාරණෙන උපසඬකමීති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. කෙන ව කාරණෙන මහාකච්චානො උපසඬකමීතබ්බො?

නානප්පකාරගුණවිසෙසාධිගමාධිප්පායෙන, සාදුඵලූපභොගාධිප්පායෙන දිජගණෙහි නිව්චච්චිතමහාරුක්ඛො විය. උපසඬකමීති ව ගතොති චුත්තං හොති. උපසඬකමීත්වාති උපසඬකමනපරියොසානදීපනං. අථ වා එවං ගතො තතො ආසන්නතරං යානං මහාකච්චානස්ස සමීපසඬබාතං ගන්ත්වාතිපි චුත්තං හොති.

අභිවාදෙන්වාති පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා. ඉදානි යෙනත්ථෙත මහාකච්චානස්ස උපට්ඨානං ආගතො, තං පුච්ඡතුකාමො දසනබසමොධානසමුප්පලං අඤ්ජලිං සිරසි පතිට්ඨාපෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තන්ති භාවනපුංසකනිද්දෙසො “විසමං වන්දිමසුරියා පරිවත්තන්ති” තිආදීසු (අ. නි. 4.7) විය. තස්මා යථා නිසින්තො එකමන්තං නිසින්තො හොති, එවං නිසීදීති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. භූමිමත්ථෙ වා එතං උපයොගවචනං. නිසීදීති නිසජ්ජං කප්පෙසි. පණ්ඩිතා හි දෙවමනුස්සා ගරුට්ඨානියං උපසඬකමීත්වා ආසනකුසලතාය එකමන්තං නිසීදන්ති. අයඤ්ච ගහපති තෙසං අඤ්ඤතරො, තස්මා එකමන්තං නිසීදි.

කථං නිසින්තො ව පන එකමන්තං නිසින්තො හොතීති? ඡ නිසජ්ජදොසෙ වජ්ජෙත්වා. සෙය්‍යථිදං? අතිදුරං අච්චාසන්නං උපරිවාතං උන්නතප්පදෙසං අතිසම්මුඛං අතිපච්ඡාති. අතිදුරෙ නිසින්තො හි සචෙ කට්ඨකාමො හොති, උච්චාසද්දෙන කට්ඨකබ්බං හොති. අච්චාසන්නෙ නිසින්තො සඬ්ඝට්ඨනං කරොති. උපරිවාතෙ නිසින්තො සරීරගන්ධෙන බාධති. උන්නතප්පදෙසෙ නිසින්තො අගාරවං පකාසෙති. අතිසම්මුඛා නිසින්තො සචෙ දට්ඨකාමො හොති, වක්ඛුනා වක්ඛුං ආහව්ව දට්ඨබ්බං හොති. අතිපච්ඡා නිසින්තො සචෙ දට්ඨකාමො හොති, ගීවං පසාරෙත්වා දට්ඨබ්බං හොති. තස්මා අයම්පි එතෙ ඡ නිසජ්ජදොසෙ වජ්ජෙත්වා නිසීදි. තෙන චුත්තං – “එකමන්තං නිසීදි” ති.

එතදවොවාති එතං අවොච. චුත්තමිදං හන්තෙ කච්චාන භගවතා අට්ඨකචග්ගියෙ මාගණ්ඩියපඤ්ඤෙහි අට්ඨකචග්ගියමිති මාගණ්ඩියපඤ්ඤො නාම අත්ථි, තස්මිං පඤ්ඤෙහි.

රූපධාතුති රූපක්ඛන්ධො අධිජ්ජෙතො. රූපධාතුරාගච්චිඛන්ධන්ති රූපධාතුමිති රාගෙන විනිබ්බං. විඤ්ඤාණන්ති කම්මවිඤ්ඤාණං. ඔකසාරීති ගෙහසාරී ආලයසාරී. කස්මා පනෙත්ථ “විඤ්ඤාණධාතු ඛො ගහපති”ති න චුත්තන්ති? සම්මොභවිසාතත්ථං. “ඔකො”ති හි අත්ථතො පච්චයො චුච්චති, පුරෙජාතඤ්ච කම්මවිඤ්ඤාණං පච්ජාජාතස්ස කම්මවිඤ්ඤාණස්සපි විපාකවිඤ්ඤාණස්සපි, විපාකවිඤ්ඤාණඤ්ච විපාකවිඤ්ඤාණස්සපි කම්මවිඤ්ඤාණස්සපි පච්චයො හොති, තස්මා “කතරං නු ඛො ඉධ විඤ්ඤාණ”න්ති සම්මොභො භවෙය්‍ය. තස්ස විසාතත්ථං තං අග්ගහෙත්වා අසම්භින්නාව දෙසනා කතාති. අපිච විපාකආරම්මණවසෙන චතස්සො අභිසංඛාරවිඤ්ඤාණට්ඨිතියොති චුත්තාති තා දස්සෙතුමිපි ඉධ විඤ්ඤාණං න ගහිතං.

උපසුපාදානාති තණ්හූපයදිට්ඨුපයවසෙන ද්වෙ උපයා, කාමුපාදානාදීති චත්තාරි උපාදානාති ච. චෙතසො අධිට්ඨානාභිනිවෙසානුසයාති අකුසලචිත්තස්ස අධිට්ඨානභූතා චෙච අභිනිවෙසභූතා ච අනුසයභූතා ච. තථාගතස්සාති සම්මාසම්බුද්ධස්ස. සබ්බෙසමිපි හි බිණ්ණාසවානං එතෙ පහිනාව, සත්ථු පන බිණ්ණාසවහාවො ලොකෙ අතිපාකටොති උපරිමකොටියා එවං චුත්තං. විඤ්ඤාණධාතුයාති ඉධ විඤ්ඤාණං කස්මා ගහිතං? කිලෙසජ්ජහානදස්සනත්ථං. කිලෙසා හි න කෙවලං චතුසුයෙව ඛන්ධෙසු පහිනා පහියන්ති, පඤ්චසුපි පහියන්තියෙවාති කිලෙසජ්ජහානදස්සනත්ථං ගහිතං. එවං ඛො ගහපති අනොකසාරී හොතීති එවං කම්මවිඤ්ඤාණෙන ඔකං අසරන්තෙන අනොකසාරී නාම හොති.

රූපනිමිත්තනිකෙතවිසාරවිනිබ්බන්ධාති රූපමෙව කිලෙසානං පච්චයට්ඨෙන නිමිත්තං, ආරම්මණකිරියසංඛාරානෙන නිවාසට්ඨෙන නිකෙතන්ති රූපනිමිත්තනිකෙතං. විසාරො ච විනිබ්බන්ධො ච විසාරවිනිබ්බන්ධා. උභයෙනපි හි කිලෙසානං පත්ථට්ඨාවො ච විනිබ්බන්ධනභාවො ච චුත්තො, රූපනිමිත්තනිකෙතෙ විසාරවිනිබ්බන්ධාති රූපනිමිත්තනිකෙතවිසාරවිනිබ්බන්ධා, තස්මා රූපනිමිත්තනිකෙතමිති උජ්ජන්තෙන කිලෙසවිසාරෙන චෙච කිලෙසවිනිබ්බන්ධනෙන වාති අත්ථො. නිකෙතසාරීති චුච්චතීති ආරම්මණකරණවසෙන නිවාසට්ඨානට්ඨෙන නිකෙතසාරීති චුච්චති. පහිනාති තෙ රූපනිමිත්තනිකෙතෙ කිලෙසවිසාරවිනිබ්බන්ධා පහිනා.

කස්මා පනෙත්ථ පඤ්චක්ඛන්ධා ව “ඔකා”ති වුත්තා, ඡ ආරම්මණාති “නිකෙත”න්ති? ඡන්දරාගස්ස බලවද්ධබලතාය. සමානෙපි හි එතෙසං ආලයට්ඨෙත විසයභාවෙ ඔකොති නිජ්ජරියායෙන සුද්ධං ගෙහමෙව වුවචති, නිකෙතන්ති “අජ්ජ අසුකට්ඨානෙ කිලිස්සාමා”ති කතසඬකෙතානං නිවාසනට්ඨානං උය්‍යානාදි. තත්ථ යථා පුත්තදාරධනධඤ්ඤපුණ්ණගෙහෙ ඡන්දරාගො බලවා හොති, එවං අජ්ඣන්තිකෙසු ඛන්ධෙසු. යථා පන උය්‍යානට්ඨානාදීසු තතො දුබ්බලතරො හොති, එවං බාහිරෙසු ඡසු ආරම්මණෙසුති ඡන්දරාගස්ස බලවද්ධබලතාය එවං දෙසනා කතාති වෙදිතබ්බො.

සුඛිතෙසු සුඛිතොති උපට්ඨාකෙසු ධනධඤ්ඤලාභාදිවසෙන සුඛිතෙසු “ඉදානාහං මනාපං වීචරං මනාපං භොජනං ලහිස්සාමි”ති ගෙහස්සිතසුඛෙන සුඛිතො හොති, තෙහි පත්තසම්පත්තිං අත්තනා අනුභවමානො විය වරති. දුක්ඛිතෙසු දුක්ඛිතොති තෙසං කෙනවිදෙව කාරණෙන දුක්ඛෙ උජ්ජන්තෙ සයං ද්විගුණෙන දුක්ඛෙන දුක්ඛිතො හොති. කිච්චකරණීයෙසුති කිච්චසඬබාතෙසු කරණීයෙසු. වොයොගං ආපජ්ජතීති උපයොගං සයං තෙසං කිච්චානං කත්තබ්බතං ආපජ්ජති.

කාමෙසුති වත්ථුකාමෙසු. එවං බො ගහපති කාමෙහි අරිත්තො හොතීති එවං කිලෙසකාමෙහි අරිත්තො හොති.

අත්තො කාමානං භාවෙන අතුච්ඡො. සුක්කපක්ඛො තෙසං අභාවෙන රිත්තො තුච්ඡොති වෙදිතබ්බො.

පුරක්ඛරානොති වට්ටං පුරතො කුරුමානො. එවංරූපො සියන්තිආදීසු දීඝරස්සකාලොදාතාදීසු රූපෙසු එවංරූපො නාම භවෙය්‍යන්ති පත්ථෙති. සුඛාදීසු වෙදනාසු එවංවෙදනො නාම. නිලසඤ්ඤාදීසු සඤ්ඤාසු එවංසඤ්ඤො නාම. පුඤ්ඤාහිසඬබාරාදීසු සඬබාරෙසු එවංසඬබාරො නාම. චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදීසු විඤ්ඤාණෙසු එවංවිඤ්ඤාණො නාම භවෙය්‍යන්ති පත්ථෙති.

අපුරක්ඛරානොති වට්ටං පුරතො අකුරුමානො. සහිතං මෙ, අසහිතං තෙති තුය්හං වචනං අසහිතං අසිලිට්ඨං, මය්හං සහිතං සිලිට්ඨං මධුරං මධුරපානසදිසං. අධිවිණ්ණං තෙ විපරාවත්තන්ති යං තුය්හං දීඝෙන කාලෙන පරිචිතං සුජ්ජගුණං, තං මම වාදං ආගම්ම සබ්බං බණ්ණන විපරාවත්තං නිවත්තං. ආරොපිතො තෙ වාදොති තුය්හං දොසො මයා ආරොපිතො. වර වාදජ්ජමොක්ඛායාති තං තං ආචරියං උපසඬකමිත්වා උත්තරං පරියෙසන්තො ඉමස්ස වාදස්ස මොක්ඛාය වර ආහිණ්ඩ. නිබ්බෙය්‍යෙහි වා සචෙ පහොසීති අථ සයමෙව පහොසී, ඉධෙව නිබ්බෙය්‍යෙහීති.

80. සො ඵවරුපො “යෙහි විවිත්තො”ති ගාථා. තත්ථ යෙහිති යෙහි දිට්ඨිගතාදිහි. විවිත්තො විවරෙය්‍යාති රිත්තො චරෙය්‍ය. න තානි උග්ගය්‍යභ වදෙය්‍ය නාගොති “ආගුං න කරොති”තිආදිනා (වුළුති. හද්‍රාවුධමාණවප්‍රච්ඡානිද්දෙස 70; පාරායනානුගීතිනිද්දෙස 102) නයෙන නාගො තානි දිට්ඨිගතානි උග්ගහෙත්වා න චරෙය්‍ය. ඵලම්බුජන්ති ඵලසඤ්ඤිතෙ අම්බුමිහි ජාතං කණ්ටකනාලං වාරිජං, පදුමන්ති වුත්තං හොති. යථා ජලෙන පඬිකෙන චනුපලිත්තන්ති තං පදුමං යථා ජලෙන ච පඬිකෙන ච අනුපලිත්තං හොති. ඵචං මුනි සන්තිවාදො අගිද්ධොති ඵචං අජ්ඣත්තසන්තිවාදො මුනි ගෙධාභාවෙන අගිද්ධො. කාමෙ ච ලොකෙ ච අනුපලිත්තොති දුට්ඨොති කාමෙ අපායාදිකෙ ච ලොකෙ ද්විහි සිලෙසෙහි අනුපලිත්තො හොති.

ආගුං න කරොතිති අකුසලාදිදොසං න කරොති. න ගච්ඡතිති අගතිවසෙන න ගච්ඡති. නාගච්ඡතිති පහිනකිලෙසෙ න උපෙති. පාපකාති ලාමකා. අකුසලාති අකොසල්ලසම්භූතා. තෙ කිලෙසෙ න පුනෙතීති යෙ කිලෙසා පහිනා, තෙ කිලෙසෙ පුන න ඵති. න පච්චෙතීති පටි න උපෙති. න පච්චාගච්ඡතිති පුන න නිවත්තති.

බරදණ්ධොති බරපත්තදණ්ධො ඵරුසදණ්ධො. වත්තගෙධොති විස්සට්ඨගෙධො. වත්තගෙධොති වම්හගෙධො. මුත්තගෙධොති ඡින්නබන්ධනගෙධො. පහිනගෙධොති පජහිතගෙධො. පටිනිස්සට්ඨගෙධොති යථා න පුන විත්තං ආරුහති, ඵචං පටිවිස්සජ්ජිතගෙධො. උපරි චිතරාගාදියුපි ඵසෙව නයො. සබ්බානෙව තානි ගහිතග්ගහණස්ස විස්සට්ඨභාවවෙච්චනානි.

81. කිඤ්ච හියෙය්‍යා – “න වෙදගු”ති ගාථා. තත්ථ න වෙදගු දිට්ඨියායකොති චතුමග්ගවෙදගු මාදිසො දිට්ඨියායකො න හොති, දිට්ඨියා ගච්ඡන්තො වා, තං සාරතො පච්චෙත්තො වා න හොති. තත්ථ වචනත්ථො – යායතීති යායකො. කරණවචනෙන දිට්ඨියා යායතීති දිට්ඨියායකො. උපයොගත්ථො සාම්චවනෙනපි දිට්ඨියා යාතීතිපි දිට්ඨියායකො. න මුනියා ස මානමෙතීති මුතරුපාදිහෙදාය මුනියාපි සො මානං න ඵති. න හි තම්මයො සොති තණ්හාදිට්ඨිවසෙන තම්මයො හොති තප්පරායණො, අයං පන න තාදිසො. න කම්මුතා නොපි සුතෙන නෙය්‍යාති පුඤ්ඤාභිසම්බාරාදිනා කම්මුතා වා, සුතසුද්ධිආදිනා සුතෙන වා සො නෙතබ්බො න හොති. අනුපතීතො ස නිවෙසනෙසුති සො ද්විත්තම්පි උපයානං පහිනත්තා සබ්බෙසු තණ්හාදිට්ඨිනිවෙසනෙසු අනුපතීතො.

මුතරුපෙන වාති එත්ථ මුතරුපං නාම ගන්ධරසථොට්ඨබ්බාති. මානං නෙතීති අස්මිමානං න එති. න උපෙතීති සමීපං න එති. න උපගච්ඡතීති උපගන්ත්වා න තිට්ඨති. තම්මයොති තප්පකතො.

82. තස්ස ච එවංවිධස්ස “සඤ්ඤාවිරත්තස්සා”ති ගාථා. තත්ථ සඤ්ඤාවිරත්තස්සාති නෙක්ඛම්මසඤ්ඤාපුබ්බභිගමාය භාවනාය පහිනකාමාදිසඤ්ඤස්ස. ඉමිනා පදෙන උභතොභාගවිමුත්තො සමථයානිකො අධිජ්ජෙතො. පඤ්ඤාවිමුත්තස්සාති විපස්සනාපුබ්බභිගමාය භාවනාය සබ්බකිලෙසෙහි විමුත්තස්ස. ඉමිනා සුක්ඛවිපස්සකො අධිජ්ජෙතො. සඤ්ඤඤව දිට්ඨිඤ්ඤව යෙ අග්ගහෙසුං, තෙ සට්ඨමානා විවරන්ති ලොකෙති යෙ පන කාමසඤ්ඤාදිකං සඤ්ඤං අග්ගහෙසුං, තෙ විසෙසතො ගහට්ඨා කාමාධිකරණං, යෙ ච දිට්ඨිං අග්ගහෙසුං, තෙ විසෙසතො පබ්බජිතා ධම්මාධිකරණං අඤ්ඤමඤ්ඤං සට්ඨෙත්තා විවරන්තිති.

යො සමථපුබ්බභිගමං අරියමග්ගං භාවෙතීති යො පුග්ගලො සමථපුබ්බභිගමං පුරෙවාරිකං කත්වා සහවිපස්සනං අරියමග්ගං භාවෙති, පඨමං සමාධිං උජ්ජාදෙත්වා පච්ඡා සහවිපස්සනං අරියමග්ගං උජ්ජාදෙතීති අත්ථො. තස්ස ආදිතොති තස්ස පුග්ගලස්ස පඨමජ්ඣානාදිතො. උපාදායාති පටිච්ච ආගම්ම. ගන්ථා වික්ඛම්භිතා භොන්තීති ගන්ථා දුර්ඝතා භවන්ති. අරහත්තෙ පත්තෙති අරහත්තඵලං පත්තෙ. අරහතොති අරහත්තඵලෙ ධීතස්ස. ගන්ථා ච මොහා වාතිආදයො සබ්බෙ කිලෙසා පහිනා භොන්ති.

යො විපස්සනාපුබ්බභිගමං අරියමග්ගං භාවෙතීති යො පුග්ගලො විපස්සනං පුබ්බභිගමං පුරෙවාරිකං කත්වා අරියමග්ගං භාවෙති, පඨමං විපස්සනං උජ්ජාදෙත්වා පච්ඡා අරියමග්ගසම්පයුත්තං සමාධිං භාවෙතීති අත්ථො. තස්ස ආදිතො උපාදායාති තස්ස පුග්ගලස්ස විපස්සනතො පට්ඨාය විපස්සනං පටිච්ච. මොහා වික්ඛම්භිතා භොන්තීති එත්ථ වික්ඛම්භිතාති දුරං පාපිතා සඤ්ඤාවසෙන. සට්ඨෙත්තීති යෙ කාමසඤ්ඤාදිං ගණ්හන්ති, තෙ සඤ්ඤාවසෙන පිළෙන්නි. සඬ්ඝට්ඨෙත්තීති තතො තතො පිළෙන්නි. ඉදානි සට්ඨෙත්තෙ දස්සෙතුං “රාජානොපි රාජුහි විවදන්ති”තිආදිනා නයෙන විත්ථාරො වුත්තො. අඤ්ඤමඤ්ඤං පාණිහිපි උපක්කමන්තීති එත්ථ අඤ්ඤමඤ්ඤං හත්ථෙහි පහරන්ති. ලෙඩ්ඛුහිති කපාලඛණ්ඩෙහි. දණ්ඩෙහිති අඩ්ඞදණ්ඩකෙහි. සත්ථෙහිති උභතොධාරෙහි සත්ථෙහි.

අභිසම්බාරානං අජ්ජහිනත්තාති පුඤ්ඤාදිඅභිසම්බාරානං අජ්ජහිනභාවෙන. ගතියා සට්ඨෙත්තීති ගන්තබ්බාය පතිට්ඨාභූතාය ගතියා පිළෙන්නි සට්ඨනං.

ආපජ්ජන්ති. නිරයාදීසුපි එසෙව නයො. සෙසමෙත්ථ චූත්තනයත්තා
උත්තානමෙව.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකාය මහානිද්දෙසට්ඨකථාය

මාගණ්ඨියසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. පුරාහෙදසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

83. දසමෙ පුරාහෙදසුත්තනිද්දෙසෙ කථංදස්සිති ඉමස්ස සුත්තස්ස ඉතො පරෙසඤ්ච පඤ්චන්තං.

කලහවිවාදවූලබ්ධහමහාබ්බහතුවටකඅත්තදණ්ඩසුත්තානං.

සම්මාපරිබ්බාජනීයසුත්තවණ්ණනායං. (සු. නි. අට්ඨ. 2.362 ආදයො) වුත්තනයෙනෙව සාමඤ්ඤතො උප්පත්ති වෙදිතබ්බා. විසෙසතො පන යථෙව තස්මි. මහාසමයෙ රාගවරිතදෙවතානං සප්පායවසෙන ධම්මං දෙසෙතුං නිමිත්තබුද්ධෙන අත්තානං පුච්ඡාපෙත්වා සම්මාපරිබ්බාජනීයසුත්තන්ත- (සු. නි. 361 ආදයො) මහාසි, එවං තස්මිංයෙව මහාසමයෙ “කිං නු ඛො පුරා සරිරහෙදා කත්තබ්බ”න්ති උප්පන්නවිත්තානං දෙවතානං විත්තං ඤාත්වා තාසං අනුග්ගහත්ථං අඬ්ඨතෙළසහික්ඛුසතපරිවාරං නිමිත්තබුද්ධං ආකාසෙන ආනෙත්වා තෙන අත්තානං පුච්ඡාපෙත්වා ඉමං සුත්තමහාසි.

කථං? බුද්ධා නාම මහත්තා එතෙ සත්තවිසෙසා, යං සදෙවකස්ස ලොකස්ස දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාතං පත්තං පරියෙසිතං අනුවචරිතං මනසා න කිඤ්චි කත්ථවි නිලාදිවසෙන විහත්තරූපාරම්මණෙසු විහත්තරූපාරම්මණං වා, හෙරිසද්දාදිවසෙන විහත්තසද්දාරම්මණාදීසු සද්දාදිආරම්මණං වා අත්ථි, යං එතෙසං ඤාණමුඛෙ ආපාථං නාගච්ඡති. යථාහ - “යං, හික්ඛවෙ, සදෙවකස්ස ලොකස්ස...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාතං පත්තං පරියෙසිතං අනුවචරිතං මනසා, තමහං ඡානාමි තමහං අබ්භඤ්ඤාසි”න්ති (අ. නි. 4.24). එවං සබ්බත්ථ අප්පට්ඨතඤාණො හගවා සබ්බාපි තා දෙවතා හබ්බාහබ්බවසෙන ද්වෙ කොට්ඨාසෙ අකාසි. “කම්මාවරණෙන වා සමන්තාගතා”තිආදිනා (සු. ප. 12) හි නයෙන වුත්තා සත්තා අහබ්බා නාම. තෙ එකවිහාරෙ වසන්තෙපි බුද්ධා න ඔලොකෙන්ති. විපරිතා පන හබ්බා නාම. තෙ දූරෙ වසන්තෙපි ගන්ත්වා සඬ්ගණ්හන්ති. තස්මි. දෙවතාසන්නිපාතෙ යෙ අහබ්බා, තෙ පහාය හබ්බෙ පරිග්ගහෙසි. පරිග්ගහෙන්වා “එත්තකා එත්ථ රාගවරිතා, එත්තකා දොසාදිවරිතා”ති වරියවසෙන ඡ කොට්ඨාසෙ අකාසි. අථ නෙසං සප්පායධම්මදෙසනං උපධාරෙන්තො “රාගවරිතානං දෙවතානං සම්මාපරිබ්බාජනීයසුත්තං (සු. නි. 361 ආදයො) කථෙස්සාමි, දොසවරිතානං කලහවිවාදසුත්තං (සු. නි. 868 ආදයො), මොහවරිතානං මහාබ්බහසුත්තං (සු. නි. 901 ආදයො), විතක්කවරිතානං වූලබ්ධහසුත්තං (සු. නි. 884 ආදයො), සද්ධාවරිතානං තුවටකසුත්තං (සු. නි. 921 ආදයො), බුද්ධිවරිතානං පුරාහෙදසුත්තං (සු. නි. 854 ආදයො) කථෙස්සාමි”ති දෙසනං වචන්ථාපෙත්වා පුන තං පරිසං මනසාකාසි “අත්තජ්ඣාසයෙන නු ඛො ඡානෙය්‍යා, පරජ්ඣාසයෙන, අට්ඨුප්පත්තිකෙන, පුච්ඡාවසෙනා”ති. තතො “පුච්ඡාවසෙන ඡානෙය්‍යා”ති ඤාත්වා “අත්ථි නු ඛො කොචි දෙවතානං අජ්ඣාසයං ගහෙන්වා වරියවසෙන පඤ්භං පුච්ඡිතුං සමත්ථො”ති “තෙසු පඤ්චසතෙසු හික්ඛුසු

එකොප්පි න සක්කොති”ති අද්දස. තතො අසීතිමහාසාවකෙ, ද්වෙ අග්ගසාවකෙ ව සමන්තාහරිත්වා “තෙපි න සක්කොන්ති”ති දිස්වා වින්තෙසි – “සවෙ පච්චෙකබුද්ධො භවෙය්‍ය, සක්කුණෙය්‍ය නු ඛො”ති. “සොපි න සක්කුණෙය්‍යා”ති ඤත්වා “සක්කසුයාමාදීසු කොචි සක්කුණෙය්‍යා”ති සමන්තාහරි. සවෙ හි තෙසු කොචි සක්කුණෙය්‍ය, තං පුච්ඡාපෙත්වා අත්තනා විස්සජ්ජෙය්‍ය. න පන තෙසුපි කොචි සක්කොති. අට්ඨස්ස එතදහොසි – “මාදිසො බුද්ධොයෙව සක්කුණෙය්‍ය, අත්ථි පන කත්ථවි අඤ්ඤො බුද්ධො”ති අනන්තාසු ලොකධාතුසු අනන්තඤාණං පත්ථරිත්වා ලොකං ඔලොකෙන්තො න අඤ්ඤං බුද්ධං අද්දස. අනච්ඡරියඤ්චෙනං, ඉදානි අත්තනා සමං න පස්සෙය්‍ය, යො ජාතදිවසෙපි බ්‍රහ්මජාලවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 1.7) චුත්තනායෙන අත්තනා සමං අපස්සන්තො “අග්ගොහමස්මි ලොකස්සා”ති (දී. නි. 2.31) අප්පට්ඨත්තියං සිහනාදං නදි. එවං අඤ්ඤං අත්තනා සමං අපස්සිත්වා වින්තෙසි “සවෙ අහං පුච්ඡිත්වා අහමෙව විස්සජ්ජෙය්‍යං, එවං තා දෙවතා න සක්ඛිස්සන්ති පටිවිජ්ඣිතුං. අඤ්ඤස්මිං පන බුද්ධොයෙව පුච්ඡන්තෙ මයි ව විස්සජ්ජන්තෙ අච්ඡෙරකං භවිස්සති, සක්ඛිස්සන්ති ව දෙවතා පටිවිජ්ඣිතුං, තස්මා නිමිත්තබුද්ධං මාපෙස්සාමි”ති අභිඤ්ඤාපාදකං ඤානං සමාපජ්ජිත්වා චුට්ඨාය “පත්තච්චරග්ගහණං ආලොකිතං විලොකිතං සම්ඤ්ජිතං පසාරිතඤ්ච මම සදිසංයෙව හොතු”ති කාමාවචරවිත්තෙහි පරිකම්මං කත්වා “පාචිනායුගන්ධරපරික්ඛෙපතො උල්ලඬිසයමානං චන්දමණ්ඩලං හින්දිත්වා නික්ඛමන්තො විය ආගච්ඡතු”ති රූපාවචරවිත්තෙන අධිට්ඨාසි. දෙවසඬිසො තං දිස්වා “අඤ්ඤොපි නු ඛො හො, චන්දො උග්ගතො”ති ආහ. අථ චන්දං ඔහාය ආසන්නතරෙ ජාතෙ “න චන්දො, සුරියො උග්ගතො”ති. පුන ආසන්නතරෙ ජාතෙ “න සුරියො, දෙවවිමානං එත”න්ති. පුන ආසන්නතරෙ ජාතෙ “න දෙවවිමානං, දෙවපුත්තො එසො”ති. පුන ආසන්නතරෙ ජාතෙ “න දෙවපුත්තො, මහාබ්‍රහ්මා එසො”ති. පුන ආසන්නතරෙ ජාතෙ “න මහාබ්‍රහ්මා, අපරොපි හො බුද්ධො ආගතො”ති ආහ.

තත්ථ පුච්ඡජ්ජනදෙවතා වින්තයිංසු – “එකබුද්ධස්ස තාව අයං දෙවතාසන්නිපාතො. ද්වින්තං කීවමහන්තො භවිස්සති”ති. අරියදෙවතා වින්තයිංසු – “එකිස්සා ලොකධාතුයා ද්වෙ බුද්ධා නාම නත්ථි, අද්ධා භගවා අත්තනා සදිසං අඤ්ඤං එකං බුද්ධං නිමිතී”ති. අට්ඨස්ස දෙවසඬිසස්ස පස්සන්තස්සෙව නිමිත්තබුද්ධො ආගන්ත්වා දසබලං අවන්දිත්වා සම්මුඛට්ඨානෙ සමසමං කත්වා මාපිතෙ ආසනෙ නිසීදි. භගවතො බාත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණානි, නිමිත්තස්සාපි, භගවතො සරිරා ඡබ්බණ්ණරස්මියො නික්ඛමන්ති, නිමිත්තස්සාපි, භගවතො සරිරරස්මියො නිමිත්තසරිරෙ පටිහඤ්ඤන්ති, නිමිත්තස්ස රස්මියො භගවතො කායෙ පටිහඤ්ඤන්ති. තා ද්වින්තමපි බුද්ධානං සරිරතො උග්ගම්ම භවග්ගං ආහච්ච තතො තතො පටිනිවත්තිත්වා දෙවතානං මත්ථකමත්ථකපරියන්තෙන

ඔතරිත්වා චක්කවාලමුඛවට්ටියං පතිට්ඨහිංසු. සකලචක්කවාලගඛ්භං සුවණ්ණමයවඬිකගොපානසිවිනද්ධම්ච චෙතියසරං විරොචිත්ථ. දසසහස්සචක්කවාලදෙවතා එකචක්කවාලෙ රාසිභූතා ද්විත්තං බුද්ධානං රස්මිඅඛන්තරං පටිසිත්වා අට්ඨංසු. නිමිමිතො නිසිදන්තොයෙව “කථංදස්සි කථංසිලො, උපසන්තොති වුවචති”තිආදිනා නයෙන අධිපඤ්ඤාදිකං පුව්ඡන්තො ගාථමාහ.

තත්ථ පුව්ඡාය තාව සො නිමිමිතො කථංදස්සිති අධිපඤ්ඤං, කථංසිලොති අධිසිලං, උපසන්තොති අධිවිත්තං පුව්ඡති. සෙසං පාකට්ඨමෙව.

නිමිමිතබුද්ධාදිවිභාවනත්ථං පෙට්ඨකෙ -

“උපෙති ධම්මං පරිපුව්ඡමානො, කුසලං අත්ථුපසඤ්ඡිතං;
න ජීවති න නිබ්බූතො න මනො, තං පුග්ගලං කතමං වදන්ති බුද්ධා.
(පරි. 479);

“සංසාරබ්බිණො න ච වන්තරාගො, න වාපි සෙක්ඛො න ච
දිට්ඨධම්මො;
අබ්බිණාසවො අන්තිමදෙහධාරී, තං පුග්ගලං කතමං වදන්ති බුද්ධා.

“න දුක්ඛසච්චෙන සමඬ්භිභූතො, න මග්ගසච්චෙන කුතො නිරොධො;
සමුදයසච්චෙනො සුච්ඤ්ඤරො, තං පුග්ගලං කතමං වදන්ති බුද්ධා.

“අහෙතුකො නොපි ච රූපනිස්සිතො, අපච්චයො නොපි ච සො
අසඬ්ඛනො;
අසඬ්ඛනාරම්මණො නොපි ච රූපී, තං පුග්ගලං කතමං වදන්ති
බුද්ධා”ති. -

වුත්තං.

තත්ථ පඨමගාථා නිමිමිතබුද්ධං සන්ධාය, දුතියගාථා පච්ඡිමභවිකබොධිසත්තං සන්ධාය, තතියගාථා අරහත්තඵලට්ඨං සන්ධාය, චතුත්ථගාථා අරූපෙ නිබ්බානපච්චවෙක්ඛණමනොද්වාරපුරෙවාරිකචිත්තසමඬ්භිං සන්ධාය වුත්තාති ඤාතබ්බා. කිදිසෙන දස්සනෙනාති කිදිසවසෙන දස්සනෙන. කිංසණ්ඨිතෙනාති කිංසරික්ඛෙන. කිංපකාරෙනාති කිංවිධෙන. කිංපටිභාගෙනාති කිංආකාරෙන.

යං පුව්ඡාමීති යං පුග්ගලං පුව්ඡාමි, තං මය්හං වියාකරොහි. යාවාමීති ආයාවාමි. අජ්ඣෙසාමීති ආණාපෙමි. පසාදෙමීති තව සන්තානෙ සොමනස්සං උප්පාදෙමි. බුහිති නිද්දෙසස්ස උද්දෙසපදං. ආචික්ඛාති දෙසෙනබ්බානං

“ඉමානි නාමානී”ති නාමවසෙන කථෙහි. දෙසෙහිති දස්සෙහි. පඤ්ඤපෙහිති ජානාපෙහි. ඤාණමුඛවසෙන හි අප්පනං යපෙත්තො “පඤ්ඤපෙහි”ති වුවිච්ඡි. පට්ඨපෙහිති පඤ්ඤාපෙහි, පවත්තාපෙහිති අත්ථො. ඤාණමුඛෙ යපෙහිති වා. විවරාති විවටං. කරොහි, විවරිත්වා දස්සෙහිති අත්ථො. විහජාති විහාගකිරියාය විහාවෙත්තො දස්සෙහිති අත්ථො. උත්තානීකරොහීති පාකටභාවං කරොහි.

අට්ඨ වා ආවික්ඛාති දෙසනාදීනං ඡන්තං පදානං මූලපදං. දෙසනාදීනි ඡ පදානි එතස්ස අත්ථස්ස විවරණත්ථං වුත්තානි. තත්ථ දෙසෙහිති උග්ගට්ඨකඤ්ඤානං වසෙන සඬබ්බෙපතො පයමං. උද්දෙසවසෙන දෙසෙහි. උග්ගට්ඨකඤ්ඤා හි සඬබ්බෙපෙන වුත්තං පයමං. වුත්තඤ්ඤා පටිවිජ්ඣානති. පඤ්ඤපෙහිති විපඤ්චිතඤ්ඤානං වසෙන තෙසං විත්තතොසනෙන බුද්ධිනිසානෙන ව පයමං. සංඛිත්තස්ස විත්ථාරතො නිද්දෙසවසෙනෙව පඤ්ඤපෙහි. පට්ඨපෙහිති තෙසංයෙව නිද්දිට්ඨස්ස නිද්දෙසස්ස පටිනිද්දෙසවසෙන විත්ථාරිතවසෙන යපෙති පට්ඨපෙහි. විවරාති නිද්දිට්ඨස්සපි පුනස්පුනං වචනෙන විවරාහි. විහජාති පුනස්පුනං වුත්තස්සාපි විහාගකරණෙන විහජාහි. උත්තානීකරොහීති විවටස්ස විත්ථාරතරවචනෙන විහත්තස්ස ව නිදස්සනවචනෙන උත්තානීං කරොහි. අයං දෙසනා නෙය්‍යානම්පි පටිවෙධාය භොතීති.

84. විස්සජ්ජනෙ පන භගවා සරුපෙන අධිපඤ්ඤාදීනි අවිස්සජ්ජෙත්ථාව අධිපඤ්ඤාදිජ්ජනාවෙන යෙසං කිලෙසානං උපසමා “උපසන්තො”ති වුවිච්ඡි, නානාදෙවතානං ආසයානුලොමෙන තෙසං උපසමමෙව දීපෙත්තො “වීතතණ්ණො”තිආදිකා ගාථායො අභාසි. තත්ථ ආදිතො අට්ඨන්තං ගාථානං “තං බුම්භු උපසන්තො”ති ඉමාය ගාථාය සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො, තතො පරාසං “ස වෙ සන්තොති වුවිච්ඡි”ති ඉමිනා සබ්බපච්ඡිමෙන පදෙන.

අනුපදවණ්ණනානායො – වීතතණ්ණො පුරාහෙදාති යො සරීරහෙදා පුබ්බමෙව පහිනතණ්ණො. පුබ්බමන්තමනිස්සිතොති අතීතද්ධාදිහෙදං පුබ්බඅන්තං අනිස්සිතො. වෙමජ්ඣෙකු නුපසඬබ්බෙයොති පච්චුජ්ජන්තෙපි අද්ධති “රත්තො”තිආදිනා නයෙන න උපසඬබ්බතබ්බො. තස්ස නත්ථි පුරක්ඛතන්ති තස්ස අරහතො ද්විත්තං පුරෙක්ඛාරානං අභාවා අනාගතෙ අද්ධති පුරක්ඛතමපි නත්ථි, තං බුම්භු උපසන්තොති එවමෙත්ථ යොජනා වෙදිතබ්බො. එස නයො සබ්බත්ථ.

පුරා කායස්ස හෙදාති කරජකායස්ස හෙදතො පුබ්බබ්බෙයෙව. අත්තභාවස්සාති සකලත්තභාවස්ස. කලෙවරස්ස නික්ඛෙපාති කලෙවරස්ස නික්ඛෙපතො සරීරස්ස යපනතො. ජීවිතින්ද්‍රියස්ස උපච්ඡෙදාති දුට්ඨස්ස ජීවිතින්ද්‍රියස්ස උපච්ඡෙදතො පුබ්බමෙව.

පුබ්බන්තො වුව්වති අතීතො අද්ධාති පුබ්බසඬ්ඛාතො අන්තො කොට්ඨාසො “අතීතො අද්ධාති, අතික්කන්තො කාලො”ති කථීයති. අතීතං අද්ධානං ආරම්භාති අතීතකාලං පටිච්ච තණ්හා පහීනා.

අපරමිපි හද්දෙකරත්තපරියායං (ම. නි. 3.272 ආදයො) දස්සෙන්නො “අථ වා”තිආදිමාහ. තත්ථ එවංරූපො අභොසින්ති කාලොපි සමානො ඉන්ද්‍රිලමණිවණ්ණො අභොසින්ති එවං මනුඤ්ඤරූපවසෙනෙව එවංරූපො අභොසිං. කුසලසුඛසොමනස්සවෙදනාවසෙනෙව එවංවෙදනො. තං සම්පයුත්තානංයෙව සඤ්ඤාදිනං වසෙන එවංසඤ්ඤො. එවංසඬ්ඛාරො. එවංවිඤ්ඤාණො අභොසිං අතීතමද්ධානන්ති තත්ථ නන්දිං න සමන්තානෙනීති තෙසු රූපාදිසු තණ්හං වා තණ්හාසම්පයුත්තදිට්ඨිං වා නානුපවත්තයති. අපරෙන පරියායෙන මහාකච්චානහද්දෙකරත්තපරියායං දස්සෙන්නො “අථ වා ඉති මෙ චක්ඛු අභොසි”තිආදිමාහ. තත්ථ චක්ඛුති චක්ඛුපසාදො. රූපාති චතුසමුට්ඨානිකරූපා. ඉමිනා නයෙන සෙසායතනානිපි වෙදිතබ්බාති. විඤ්ඤාණන්ති නිස්සයවිඤ්ඤාණං. න තදහිනන්දතීති තං චක්ඛුඤ්චෙව රූපඤ්ච තණ්හාදිට්ඨිවසෙන නාහිනන්දති. ඉති මෙ මනො අභොසි ඉති ධම්මාති එත්ථ පන මනොති භවඬ්ඛවිත්තං. ධම්මාති තෙභූමකධම්මාරම්මණං. හසිතලපිතකීලිතානීති දන්තවිදංසකහසිතඤ්ච වාචාලපිතඤ්ච කායකීලාදිකීලිතඤ්චාති හසිතලපිතකීලිතානි. න තදස්සාදෙනීති තාති හසිතාදීති නාහිනන්දති. න තං නිකාමෙතීති කන්තං න කරොති. න ච තෙන චිත්තිං ආපජ්ජතීති තෙන ච තුට්ඨිං න පාපුණාති.

තං තං පච්චයං පටිච්ච උප්පන්නොති පච්චුප්පන්නො. රත්තොති නුපසඬ්ඛෙයොයාති රාගෙන රත්තොති ගණනං න උපතෙතබ්බො. උපරිපි එසෙව නයො. එවරූපො සියන්තිආදිසු පණිතමනුඤ්ඤරූපාදිවසෙනෙව තණ්හාදිට්ඨිපවත්තසඬ්ඛාතා නන්දි සමන්තානායනා වෙදිතබ්බා. න පණිදහතීති පත්ථනාවසෙන න යපෙති. අප්පණිධානපච්චයාති න පත්ථනායපනකාරණෙන.

85. අසන්තාසීති තෙන තෙන අලාභතො අසන්තසන්තො. අවිකත්ථීති සීලාදීහි අවිකත්ථනසීලො. අකුක්කුවොති හත්ථකුක්කුවවාදිවිරහිතො. මන්තභාණීති මන්තාය පරිග්ගහෙත්වා වාචං භාසිතා. අනුද්ධතොති උද්ධච්චවිරහිතො. ස වෙ වාචායතොති සො වාචාය යතො සංයතො චතුදොසවිරහිතං වාචං භාසිතා භොති.

අක්කොධතොති යඤ්ඤි බො චුත්තන්ති “න කොධතො අකොධතො කොධවිරහිතො”ති යං කථීතං, තං පයිමං තාව කොධං කථෙතුකාමො “අපිච

කොට්ඨකානා වත්තබ්බො”ති ආහ. කොට්ඨකානා වත්තබ්බොති පටිමං කොට්ඨකානා කට්ඨකබ්බො. දසහාකාරෙහි කොට්ඨකා ඡායතීති දසහි කාරණෙහි කොට්ඨකා උප්පජ්ජති. අනත්ථං මෙ අවරීති අවධිසීං මෙ අකාසි, ඉමිනා උපායෙන සබ්බපදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො. අට්ඨානෙ වා පන කොට්ඨකා ඡායතීති අකාරණෙ කොට්ඨකා උප්පජ්ජති. එකච්චො හි “දෙවො අතිවස්සතී”ති කුප්පති, “න වස්සතී”ති කුප්පති, “සුරියො තප්පතී”ති කුප්පති, “න තප්පතී”ති කුප්පති, වාතෙ වායන්තෙපි කුප්පති, අවායන්තෙපි කුප්පති, සම්මජ්ජිතං අසක්කොන්තො බොධිපණ්ණානං කුප්පති, වීචරං පාරුපිතං අසක්කොන්තො වාතස්ස කුප්පති, උපක්ඛලිත්වා බාණුකස්ස කුප්පති. ඉදං සන්ධාය වුත්තං – “අට්ඨානෙ වා පන කොට්ඨකා ඡායතී”ති. තත්ථ හෙට්ඨා නවසු යානෙසු සත්තෙ ආරබ්භ උප්පන්නත්තා කම්මපට්ඨෙදො හොති.

අට්ඨානසාතො පන සඬබ්බරෙසු උප්පන්නො කම්මපට්ඨෙදං න කරොති. විත්තං ආසාතෙන්නො උප්පන්නොති විත්තස්ස ආසාතො. තතො බලවතරො පටිසාතො. පටිහඤ්ඤනවසෙන පටිසං. පටිවිරුජ්ඣතීති පටිවිරොධො. කුප්පනවසෙන කොපො. පකොපො සම්පකොපොති උපසග්ගවසෙන පදං වධිසීතං. දුස්සනවසෙන දොසො. පදොසො සම්පදොසොති උපසග්ගවසෙන පදං වධිසීතං. විත්තස්ස බ්‍යාපත්තීති විත්තස්ස විපන්නතා විපරිවත්තනාකාරො. මනං පද්‍යයමානො උප්පජ්ජතීති මනොපදොසො. කුප්ඤ්ඤනවසෙන කොට්ඨකා. කුප්ඤ්ඤනාකාරො කුප්ඤ්ඤනා. කුප්ඤ්ඤනස්ස භාවො කුප්ඤ්ඤත්තං. දුස්සතීති දොසො. දුස්සනාති දුස්සනාකාරො. දුස්සිත්තන්ති දුස්සිත්තභාවො. පකතිභාවවිපහනට්ඨෙන බ්‍යාපජ්ජනං බ්‍යාපත්ති. බ්‍යාපජ්ජනාති බ්‍යාපජ්ජනාකාරො. විරුජ්ඣතීති විරොධො. පුනප්පුනං විරුජ්ඣතීති පටිවිරොධො. විරුද්ධාකාරපටිවිරුද්ධාකාරවසෙන වා ඉදං වුත්තං. චණ්ඩිකො වුවචති චණ්ඩො, ථද්ධපුග්ගලො, තස්ස භාවො චණ්ඩික්කං. න එතෙන සුරොපිතං වචනං හොති, දුරුත්තං අපරිපුණ්ණමෙව හොතීති අසුරොපො. කුද්ධකාලෙ හි පරිපුණ්ණවචනං නාම නත්ථි, සවෙපි කස්සචි හොති, තං අප්පමාණං. අපරෙ පන “අස්සුප්පනනට්ඨෙන අස්සුරොපනතො අස්සුරොපො”ති වදන්ති, තං අකාරණං සොමනස්සස්සාපි අස්සුප්පනනතො. හෙට්ඨාවුත්තඅත්තමනතාපටිපක්ඛතො න අත්තමනතාති අනත්තමනතා. සා පන යස්මා විත්තස්සෙව, න සත්තස්ස, තස්මා “විත්තස්සා”ති වුත්තං.

අධිමත්තපරිත්තතා වෙදිතබ්බොති අධිමත්තභාවො පරිත්තභාවො ව, බලවභාවො මන්දභාවොති අත්ථො. කඤ්චි කාලෙති එකදා. “කඤ්චි කාල”න්තිපි පාඨො. විත්තාවිලකරණමත්තො හොතීති විත්තස්ස ආවිලකරණප්පමාණො, විත්තකිලිට්ඨකරණප්පමාණොති අත්ථො. “විත්තාලසකරණමත්තො”තිපි පාඨො, තං න සුන්දරං. තස්ස

චිත්තකිලමටකරණමත්තොති අත්ථො. න ච තාව මුඛකුලානචිකුලානො
හොතීති මුඛස්ස සඬකොවනවිසඬකොවනො න ච තාව හොති. න ච තාව
හනුසඤ්චොපනො හොතීති ද්විත්තං හනුනං අපරාපරං චලනො න ච තාව
හොති. න ච තාව ඵරුසවාචං නිච්ඡාරණො හොතීති පරෙසං මම්මච්ඡෙදකං
ඵරුසවාචං මුඛතො නිහරණෙන ඛහි නික්ඛමනො න ච තාව හොති. න ච තාව
දිසාවිදිසානුවිලොකනො හොතීති පරස්ස අඛ්භුක්කිරණත්ථං දණ්ඩාදිඅත්ථාය
දිසඤ්ච අනුදිසඤ්ච පුනස්පුනං විලොකනො න ච තාව හොති.

න ච තාව දණ්ඩසත්ථපරාමසනො හොතීති ආසාතනත්ථං දණ්ඩඤ්ච
ඵකතොධාරාදිසත්ථඤ්ච ආදියනො න ච තාව හොති. න ච තාව
දණ්ඩසත්ථඅඛ්භුක්කිරණො හොතීති චුත්තප්පකාරං දණ්ඩසත්ථං උක්ඛිපිත්වා
පහරණො න ච තාව හොති. න ච තාව දණ්ඩසත්ථඅභිනිපාතනො හොතීති ඵතං
දුට්ඨං පරස්ස පහරණත්ථං න ච තාව ඛිපනො හොති. න ච තාව
ජිත්තච්චිජිත්තකරණො හොතීති දණ්ඩසත්ථාදිඛිපනෙන පරසරීරං
ද්විධාකරණො ච විවිධාකාරෙන චණ්ණකරණො ච න තාව හොති.
“ජිද්දවිච්ඡිද්දකරණො”තිපි පාඨො. න ච තාව සම්භඤ්ජනපලිභඤ්ජනො
හොතීති සරීරං හඤ්ජිත්වා චුණ්ණවිචුණ්ණකරණො න ච තාව හොති. න ච තාව
අඬගමඬගඅපකඬඬනො හොතීති අඬගපච්චඬගං සම්පග්ගහෙත්වා අපනෙත්වා
කඬඬනො න ච තාව හොති. න ච තාව ජීවිතා වොරොපනො හොතීති
ජීවිතින්ද්‍රියතො වොරොපනො න ච තාව හොති. න ච තාව
සඛ්ඛවාගපරිච්චාගාය සණ්ඨිතො හොතීති සඛ්ඛං පරස්ස ජීවිතං නාසෙත්වා
අත්තනො ජීවිතනාසනත්ථාය සණ්ඨිතො න ච තාව හොති. ඉදං චුත්තං හොති –
යදා අඤ්ඤං ජීවිතා වොරොපෙත්වා අත්තානං ජීවිතා වොරොපනත්ථාය ඨිතො,
තදා සඛ්ඛවාගපරිච්චාගා නාම හොති. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා –

“කොධං ඡෙත්වා සුඛං සෙති, කොධං ඡෙත්වා න සොචති;
කොධස්ස විසමුලස්ස, මධුරග්ගස්ස බ්‍රාහ්මණ;
වධං අරියා පසංසන්ති, තඤ්භි ඡෙත්වා න සොචති”ති. (සං. නි. 1.187,
267);

යතොති යදා. පරපුග්ගලං ඝාටෙත්වාති පරපුග්ගලං නාසෙත්වා. අත්තානං
ඝාටෙතීති අත්තානං මාරෙති. පරමුස්සදගතොති අතිබලවහාවං ගතො.
පරමචෙපුල්ලප්පත්තොති අතිවිපුලභාවං පත්තො. කොධස්ස පහීනත්තාති
අනාගාමිමග්ගෙන චුත්තප්පකාරස්ස කොධස්ස පහීනභාවෙන. කොධවත්ථුස්ස
පරිඤ්ඤාතත්තාති කොධස්ස පතිට්ඨාභූතස්ස කාරණභූතස්ස
පියාපියඅට්ඨානසඬ්ඛාතස්ස වත්ථුස්ස ඤාතතීරණපරිඤ්ඤාහි බ්‍යාපෙත්වා

ඤාතභාවෙන. කොධහෙතුස්ස උපච්ඡින්නත්තාති කොධස්ස ජනකහෙතුනො දොමනස්සහගතචිත්තුප්පාදස්ස උච්ඡින්නභාවෙන.

තාසීති භායනසීලො හොති. උත්තාසීති අතිභායනසීලො. පරිත්තාසීති සමත්තනො භායනසීලො. භායතීති භයං උප්පජ්ජති. සන්තාසං ආපජ්ජතීති විරූපභාවං පාපුණාති. කත්ථී හොතීති අත්තනො වණ්ණහණනසීලො හොති. විකත්ථීති විවිධා නානජපකාරනො වණ්ණහණනසීලො. ජාතියා වාති ඛත්තියභාවාදිජාතියම්පත්තියා වා. ගොත්තෙන වාති ගොතමගොත්තාදිනා උක්කට්ඨගොත්තෙන වා. කොලපුත්තියෙන වාති මහාකුලභාවෙන වා. වණ්ණපොක්ඛරතාය වාති වණ්ණසම්පන්නසරීරතාය වා. සරීරඤ්ඨි “පොක්ඛර”න්ති වුච්චති, තස්ස වණ්ණසම්පත්තියා අභිරූපභාවෙනාති අත්ථො. ධනෙන වාතිආදීති උත්තානත්ථානෙව.

කුක්කුච්චන්ති නිද්දෙසස්ස උද්දෙසපදං. තත්ථ කුක්කුච්චන්ති කුච්ඡිතං කතං කුකතං, තස්ස භාවො කුක්කුච්චං. තං පච්ඡානුතාපලක්ඛණං, කතාකතානුසොචනරසං, විජ්ජට්ඨාරපච්චුපට්ඨානං, කතාකතපදට්ඨානං, දාසඛ්‍යං විය දට්ඨබ්බං. හත්ථකුක්කුච්චමිජිති හත්ථෙහි කුච්ඡිතං කතං කුකතං, තස්ස භාවො හත්ථකුක්කුච්චං. පාදකුක්කුච්චාදීසුපි එසෙව නයො.

අකප්පියෙ කප්පියසඤ්ඤිතාති අච්ඡමංසං සුකරමංසන්ති බාදති, දීපිමංසං මිගමංසන්ති බාදති, අකප්පියභොජනං කප්පියභොජනන්ති භුඤ්ජති, විකාලෙ කාලසඤ්ඤිතාය භුඤ්ජති, අකප්පියපානකං කප්පියපානකන්ති පිචති. අයං අකප්පියෙ කප්පියසඤ්ඤිතා. කප්පියෙ අකප්පියසඤ්ඤිතාති සුකරමංසං අච්ඡමංසන්ති බාදති, මිගමංසං දීපිමංසන්ති බාදති, කප්පියභොජනං අකප්පියභොජනන්ති භුඤ්ජති, කාලෙ විකාලසඤ්ඤිතාය භුඤ්ජති, කප්පියපානකං අකප්පියපානකන්ති පිචති. අයං කප්පියෙ අකප්පියසඤ්ඤිතා. අවජ්ජෙ වජ්ජසඤ්ඤිතාති නිද්දොසෙ දොසසඤ්ඤිතා. වජ්ජෙ අවජ්ජසඤ්ඤිතාති සදොසෙ නිද්දොසසඤ්ඤිතා. කුක්කුච්චායනාති කුක්කුච්චායනාකාරො. කුක්කුච්චායිතත්තන්ති කුක්කුච්චායිතභාවො. චෙතසො විජ්ජට්ඨාරොති චිත්තස්ස විරූපො පටිසරණභාවො. මනොවිලෙඛොති චිත්තස්ස විලෙඛො.

කතත්තා ව අකතත්තා වාති කායසුච්චරිතාදීනං කතභාවෙන ව කායසුච්චරිතාදීනං අකතභාවෙන ව. කතං මෙ කායසුච්චරිතන්ති මයා කායෙන කිලෙසපුත්තිකත්තා දුට්ඨු වරිතං කායෙන කතං. අකතං මෙ කායසුච්චරිතන්ති මයා කායෙන සුට්ඨු වරිතං න කතං. වච්ඡුච්චරිතවච්ඡුච්චරිතාදීසුපි එසෙව නයො නිරොධපරියොසානෙසු.

චිත්තස්සාති න සත්තස්ස න පොසස්ස. උද්ධච්චන්ති උද්ධතාකාරො. අවුපසමොති න වුපසමො. වෙනො වික්ඛිපතීති වෙනසො වික්ඛෙපො, හන්තත්තං චිත්තස්සාති චිත්තස්ස හන්තභාවො හන්තයානහන්තගොණාදීනං විය. ඉමිනා එකාරම්මණස්මිංයෙව විප්ඵන්දනං කථිතං. උද්ධච්චඤ්ඤි එකාරම්මණෙ විප්ඵන්දති, විවිකිච්ඡා නානාරම්මණෙති. ඉදං වුවචති උද්ධච්චන්ති අයං උද්ධතභාවො කථියති.

මුසාවාදං පභායාති එත්ථ මුසාති විසංවාදනපුරෙක්ඛාරස්ස අත්ථහඤ්ජකො වචිපයොගො කායපයොගො වා. විසංවාදනාධිප්පායෙන පනස්ස පරවිසංවාදකකායවචිපයොගසමුට්ඨාපිකා වෙනනා මුසාවාදො.

අපරො නයො – මුසාති අභූතං අතච්ඡං වත්ථු. වාදොති තස්ස භූතතො තච්ඡතො විඤ්ඤාපනං. ලක්ඛණතො පන අතථං වත්ථුං තථතො පරං විඤ්ඤාපෙතුකාමස්ස තථාච්ඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපිකා වෙනනා මුසාවාදො, තං මුසාවාදං. පභායාති ඉමං මුසාවාදවෙනනාසඬ්ඛාතං දුස්සිලාං පජහිත්වා. පටිච්චරතොති පහිනකාලතො පට්ඨාය තතො දුස්සිලාතො ඔරතො චිරතොව. නත්ථි තස්ස චිතික්කමිස්සාමිති චක්ඛුසොතවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා, පගෙව කායවිඤ්ඤෙය්‍යාති ඉමිනා නයෙන අඤ්ඤෙසුපි එවරුපෙසු පදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො.

සච්චං වදතීති සච්චවාදී. සච්චෙන සච්චං සන්දහති සට්ඨන්ති සච්චසන්ධො, න අන්තරන්තරා මුසා වදතීති අත්ථො. යො හි පුරිසො කදාචි මුසා වදති, කදාචි සච්චං, තස්ස මුසාවාදෙන අන්තරිතත්තා සච්චං සච්චෙන න සට්ඨන්ති, තස්මා සො න සච්චසන්ධො, අයං පන න තාදිසො, ජීවිතහෙතුපි මුසා අවත්වා සච්චෙන සච්චං සන්දහතියෙවාති සච්චසන්ධො.

ඓකොති ථීරො, ථීරකථොති අත්ථො. එකො හි පුග්ගලො හලිද්දිරාගො විය, පුසරාසිමිහි නිබ්බානාණු විය, අස්සපිට්ඨෙ යපිතකුම්භණ්ඩමිව ච න ථීරකථො හොති, එකො පාසාණලෙඛා විය, ඉන්දබ්බිලා විය ච ථීරකථො හොති, අසිනා සිසං ඡන්දන්තෙපි ද්වෙ කථා න කථෙති, අයං වුවචති ඓකො.

පච්චයිකොති පත්තියායිතබ්බකො, සද්ධායිතබ්බකොති අත්ථො. එකච්චො හි පුග්ගලො න පච්චයිකො හොති, “ඉදං කෙන වුත්තං, අසුකෙනා”ති වුත්තෙ “මා තස්ස වචනං සද්දහං”ති වත්තබ්බතං ආපජ්ජති. එකො පච්චයිකො හොති, “ඉදං කෙන වුත්තං, අසුකෙනා”ති වුත්තෙ “යදි තෙන වුත්තං, ඉදමෙව පමාණං, ඉදානි උපපරික්ඛිතබ්බං නත්ථි, එවමෙව ඉද්”න්ති වත්තබ්බතං ආපජ්ජති, අයං වුවචති පච්චයිකො.

අවිසංවාදකො ලොකස්සාති තාය සච්චවාදිතාය ලොකං න විසංවාදෙතීති අත්ථො.

පිසුණං වාවං පභායාතිආදීසු යාය වාවාය යස්ස තං වාවං භාසති, තස්ස හදයෙ අත්තනො පියභාවං පරස්ස ච සුඤ්ඤභාවං කරොති, සා පිසුණා වාවා. යාය පන අත්තානම්පි පරම්පි ඵරුසං කරොති, යා වාවා සයම්පි ඵරුසා, නෙව කණ්ණසුඛා න හදයඬගමා, අයං ඵරුසා වාවා. යෙන සම්ඵං පලපති නිරත්ථකං, සො සම්ඵප්පලාපො. යා තෙසං මූලභූතා චෙතනාපි පිසුණවාදිනාමමෙව ලහති, සා ඵව ච ඉධ අධිප්පෙනා.

ඉමෙසං හෙදායාති යෙසං ඉතො චුත්තානං සන්තිකෙ සුතං, තෙසං හෙදාය. භින්නානං වා සන්ධාතාති ද්විත්තං මිත්තානං වා සමානුපජ්ඣායකාදීනං වා කෙනවිදෙව කාරණෙන භින්නානං එකමෙකං උපසඬකමිත්වා “තුම්භාකං ඊදිසෙ කුලෙ ජාතානං ඵවං බහුස්සුතානං ඉදං න යුත්ත”න්තිආදීති වත්වා සන්ධානං කත්තා අනුකත්තා.

අනුප්පදාතාති සන්ධානානුප්පදාතා. ද්වෙ ජනෙ සමග්ගෙ දිස්වා “තුම්භාකං ඵවරුපෙ කුලෙ ජාතානං ඵවරුපෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතානං අනුවිච්චකමෙත”න්තිආදීති වත්වා දළ්භිකම්මං කත්තාති අත්ථො. සමග්ගො ආරාමො අස්සාති සමග්ගාරාමො, යත්ථ සමග්ගා නත්ථි, තත්ථ වසිතුම්පි න ඉච්ඡතීති අත්ථො. “සමග්ගාරාමො”තිපි පාළි, අයමෙවෙත්ථ අත්ථො. සමග්ගරතොති සමග්ගෙසු රතො, තෙ පභාය අඤ්ඤත්‍ර ගන්තුම්පි න ඉච්ඡතීති අත්ථො. සමග්ගෙ දිස්වාපි සුත්වාපි නන්දතීති සමග්ගනන්දි. සමග්ගකරණං වාවං භාසිතාති යා වාවා සත්තෙ සමග්ගෙයෙව කරොති, තං සාමග්ගිගුණපරිදීපිකමෙව වාවං භාසති, න ඉතරන්ති.

පරස්ස මම්මච්ඡෙදකකායවච්ඡයොගසමුට්ඨාපිකා එකන්තඵරුසචෙතනා ඵරුසා වාවා, නෙලාති ඵලං චූච්චති දොසො, නස්සා ඵලන්ති නෙලා, නිද්දොසාති අත්ථො “නෙලඬගො සෙතපච්ඡාදො”ති එත්ථ (උදා. 65; පෙටකො. 25) චුත්තනෙලං විය. කණ්ණසුඛාති බ්‍යඤ්ජනමධුරතාය කණ්ණානං සුඛා, සුච්චිජ්ඣානං විය කණ්ණසුලං න ජනෙති. අත්ථමධුරතාය සකලසරීරෙ කොපං අජනෙත්වා පෙමං ජනෙතීති පෙමනීයා. හදයං ගච්ඡති අපට්ඨඤ්ඤමානා සුබ්බෙත විත්තං පටිසතීති හදයඬගමා. ගුණපරිපුණ්ණතාය පුරෙ හවාති පොරී, පුරෙ සංවඬ්ඞනාරී විය සුකුමාරාතිපි පොරී, පුරස්ස එසාතිපි පොරී, නගරවාසිනං කථාති අත්ථො. නගරවාසිනො හි යුත්තකථා හොන්ති, පිතිමත්තං පිතාති භාතිමත්තං භාතාති වදන්ති. ඵවරුපි කථා බහුතො ජනස්ස

කන්තා භොතීති බහුජනකන්තා. කන්තභාවෙනෙව බහුතො ජනස්ස මනාපා විත්තවුඩ්ඪිකරාති බහුජනමනාපා.

අනත්ථවිඤ්ඤාපිකා කායවච්ඡයොගසමුට්ඨාපිකා අකුසලවේතනා සම්ඵජ්ජලාපො. කාලෙන වදතීති කාලවාදී, වත්තබ්බයුත්තකාලං සල්ලක්ඛෙන්වා වදතීති අත්ථො. භූතං තථං තච්ඡං සභාවමෙව වදතීති භූතවාදී. දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකත්ථසන්නිස්සිතමෙව කත්වා වදතීති අත්ථවාදී. නවලොකුත්තරධම්මසන්නිස්සිතං කත්වා වදතීති ධම්මවාදී. සංවරවිනයපභානවිනයසන්නිස්සිතං කත්වා වදතීති විනයවාදී.

නිධානං වුව්චති යපනොකාසො, නිධානමස්ස අත්ථිති නිධානවතී, හදයෙ නිධානබ්බයුත්තකං වාවං භාසිතාති අත්ථො. කාලෙනාති ඵවරුපිං භාසමානොපි ච “අභං නිධානවතිං වාවං භාසිස්සාමි”ති න අකාලෙන භාසති, යුත්තකාලං පන අපෙක්ඛිත්ථාව භාසතීති අත්ථො. සාපදෙසන්ති සඋපමං, සකාරණන්ති අත්ථො. පරියන්තවතින්ති පරිච්ඡෙදං දස්සෙන්වා යථාස්සා පරිච්ඡෙදො පඤ්ඤායති, ඵවං භාසතීති අත්ථො. අත්ථසංභිතන්ති අනෙකෙහිපි නයෙහි විභජන්තෙන පරියාදාතුං අසක්කුණෙය්‍යත්‍යාය අත්ථසම්පන්නං භාසති. යං වා සො අත්ථවාදී අත්ථං වදති, තෙන අත්ථෙත සහිතත්තා අත්ථසංභිතං වාවං භාසති, න අඤ්ඤං නික්ඛිපිත්ථා අඤ්ඤං භාසතීති වුත්තං භොති. චතුද්දොසාපගතං වාවං භාසතීති මුසාවාදාදිහි චතුහි දොසෙහි අපගතං වාවං භාසති. ද්වන්තිංසාය තිරච්ඡානකථායාති ද්වන්තිංසාය සග්ගමොක්ඛානං තිරච්ඡානභූත්‍යාය කථාය.

දස කථාවත්ථුනීති අජ්ජිච්ඡතාදීනි දස විවට්ටනිස්සිත්‍යාය කථාය වත්ථුභූතාති කාරණාති. අජ්ජිච්ඡකථන්ති ඵත්ථ අජ්ජිච්ඡොති ඉච්ඡාවිරහිතො අනිච්ඡො නිත්තණ්ණො. ඵත්ථ හි බ්‍යඤ්ජනං සාවසෙසං විය, අත්ථො පන නිරවසෙසො. න හි බිණ්ණාසවස්ස අණුමත්තාපි ඉච්ඡා නාම අත්ථි.

අපිවෙත්ථ අත්‍රිච්ඡතා පාපිච්ඡතා මහිච්ඡතා අජ්ජිච්ඡතාති අයං භෙදො වෙදිතබ්බො – තත්ථ සකලාභෙ අතිත්තස්ස පරලාභපත්ථනා අත්‍රිච්ඡතා නාම, තාය සමන්තාගතස්ස ඵකභාජනෙ පක්කපුච්ඡෙපි අත්තනො පත්තෙ පතිතෙ න සුපක්කො විය බුද්දකො විය ච බායති, ස්වෙව පන පරස්ස පත්තෙ පක්ඛිත්තො සුපක්කො විය මහන්තො විය ච බායති. අසන්නගුණසම්භාවනතා පන පටිග්ගහණෙ ච අමත්තඤ්ඤතා පාපිච්ඡතා නාම, සා “ඉධෙකච්චො අසද්ධො සමානො සද්ධොති මං ජනො ජානාතු”තිආදිනා (විහ. 851) නයෙන අත්‍රෙව ආගතායෙව. තාය ච සමන්තාගතො පුග්ගලො කොහඤ්ඤෙ පතිට්ඨාති. සන්නගුණසම්භාවනතා පන පටිග්ගහණෙ ච අමත්තඤ්ඤතා මහිච්ඡතා නාම,

සාපි “ඉධෙකච්චො සද්ධො සමානො සද්ධොති මං ජනො ජානාතුති ඉච්ඡති, සීලවා සමානො සීලවාති මං ජනො ජානාතු”ති (විහ. 851) ඉමිනා නයෙන ආගතායෙව. තාය සමන්තාගතො පුග්ගලො දුස්සන්තප්පයො හොති, විජාතමාතාපිස්ස චිත්තං ගහෙතුං න සක්කොති. තෙනෙනං වුච්චති –

“අග්ගික්ඛන්ධො සමුද්දො ව, මහිවිජො වාපි පුග්ගලො;
සකටෙන පච්චයෙ දෙනු, තයොපෙන අත්තප්පයා”ති. (ම. නි. අට්ඨ. 1.252; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.63; උදා. අට්ඨ. 31);

සන්තගුණනිගුහනතා පන පටිග්ගහණෙ ව මත්තඤ්ඤා අප්පිච්ඡතා නාම, තාය සමන්තාගතො පුග්ගලො අත්තති විජ්ජමානමපි ගුණං පටිච්ඡාදෙනුකාමතාය සද්ධො සමානො “සද්ධොති මං ජනො ජානාතු”ති න ඉච්ඡති. සීලවා... පටිච්ඡිත්තො... බහුස්සුතො... ආරද්ධවීරියො... සමාධිසම්පන්නො... පඤ්ඤවා... බ්ණාසවො සමානො “බ්ණාසවොති මං ජනො ජානාතු”ති න ඉච්ඡති සෙය්‍යථාපි මජ්ඣන්තිකත්ථෙරො. එවං අප්පිච්ඡො ව පන හික්ඛු අනුප්පන්නං ලාභං උප්පාදෙති, උප්පන්නං ථාවරං කරොති, දායකානං චිත්තං ආරාධෙති, යථා යථා හි සො අත්තනො අප්පිච්ඡතාය අප්පං ගණ්හාති, තථා තථා තස්ස වත්තෙ පසන්නා මනුස්සා බහු දෙන්ති.

අපරොපි චතුබ්බිධො අප්පිච්ඡො පච්චයඅප්පිච්ඡො ධුතඬගඅප්පිච්ඡො පරියත්තිඅප්පිච්ඡො අධිගමඅප්පිච්ඡොති. තත්ථ චතුස්ස පච්චයෙස්ස අප්පිච්ඡො පච්චයඅප්පිච්ඡො. සො දායකස්ස වසං ජානාති, දෙය්‍යධම්මස්ස වසං ජානාති, අත්තනො ථාමං ජානාති. යදි හි දෙය්‍යධම්මො බහු හොති, දායකො අප්පං දාතුකාමො, දායකස්ස වසෙන අප්පං ගණ්හාති. දෙය්‍යධම්මො අප්පො, දායකො බහුං දාතුකාමො, දෙය්‍යධම්මස්ස වසෙන අප්පං ගණ්හාති. දෙය්‍යධම්මොපි බහු, දායකොපි බහුං දාතුකාමො, අත්තනො ථාමං ඤත්වා පමාණෙනෙව ගණ්හාති.

ධුතඬගසමාදානස්ස අත්තති අත්ථිභාවං න ජානාපෙතුකාමො ධුතඬගඅප්පිච්ඡො නාම. යො පන බහුස්සුතභාවං න ජානාපෙතුකාමො, අයං පරියත්තිඅප්පිච්ඡො නාම. යො පන සොතාපන්නාදීස්ස අඤ්ඤතරො හුත්වා සොතාපන්නාදිභාවං ජානාපෙතුං න ඉච්ඡති, අයං අධිගමඅප්පිච්ඡො නාම. බ්ණාසවො පන අත්තිච්ඡතං පාපිච්ඡතං මහිච්ඡතං පහාය සබ්බසො ඉච්ඡාපටිපක්ඛන්තාය අලොභසඬ්ඛාතාය පරිසුද්ධාය අප්පිච්ඡතාය සමන්තාගතත්තා අප්පිච්ඡො නාම. “ආවුසො, අත්තිච්ඡතා පාපිච්ඡතා මහිච්ඡතාති, ඉමෙ ධම්මා පහාතබ්බාති, තෙස්ස ආදීනවං දස්සෙත්වා එවරූපං අප්පිච්ඡතං සමාදාය වත්තිතබ්බ”න්ති වදන්තො අප්පිච්ඡකථං කටෙති නාම.

සන්තුට්ඨිකථන්තිආදීසු විසෙසත්ථමෙව දීපයිස්සාම, යොජනා පන චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බා. සන්තුට්ඨිකථන්ති ඉතරීතරපච්චයසන්තොසං නිස්සිතං කථං. සො පනෙස සන්තොසො ද්වාදසවිධො හොති. සෙය්‍යථිදං – වීචරෙ යථාලාභසන්තොසො, යථාබලසන්තොසො, යථාසාරුප්පසන්තොසොති තිවිධො. එවං පිණ්ඩපාතාදීසුපි.

තස්සායං පහෙදවණ්ණනා – ඉධ භික්ඛු වීචරං ලභති සුන්දරං වා අසුන්දරං වා. සො තෙනෙව යාපෙති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලභන්තොපි න ගණ්හාති. අයමස්ස වීචරෙ යථාලාභසන්තොසො. අථ පන යො පකතිදුබ්බලො වා හොති, ආබාධජරාභිභූතො වා, ගරුචීවරං පාරුපන්තො කිලමති. සො සභාගෙන භික්ඛුනා සද්ධිං තං පරිවත්තෙන්වා ලභුකෙන යාපෙන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස වීචරෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො පණීතපච්චයලාභී හොති. සො පත්තුණ්ණචීවරාදීනං අඤ්ඤතරං මහග්ගචීවරං, බහුනි වා පන චීවරානි ලභිත්වා “ඉදං ථෙරානං චිරපබ්බජිතානං, ඉදං බහුස්සුතානං අනුරූපං, ඉදං ගිලානානං, ඉදං අප්පලාභීනං හොතු”ති දත්වා තෙසං පුරාණචීවරං වා සඬිකාරකූටාදිතො වා නන්තකානි උච්චිතිත්වා තෙහි සඬිසාටිං කත්වා ධාරෙන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස වීචරෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛු පිණ්ඩපාතං ලභති ලුඬං වා පණීතං වා, සො තෙනෙව යාපෙති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලභන්තොපි න ගණ්හාති. අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාලාභසන්තොසො. යො පන අත්තතො පකතිවිරුද්ධං වා බ්‍යාධිවිරුද්ධං වා පිණ්ඩපාතං ලභති, යෙනස්ස පරිභුත්තෙන අථාසු හොති, සො තං සභාගස්ස භික්ඛුනො දත්වා තස්ස භත්ථතො සප්පායභොජනං භුඤ්ජිත්වා සමණධම්මං කරොන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො බහුං පණීතං පිණ්ඩපාතං ලභති, සො තං වීචරං විය ථෙරචිරපබ්බජිතබහුස්සුතඅප්පලාභීගිලානානං දත්වා තෙසං වා සෙසකං පිණ්ඩාය වා වරින්වා මිස්සකාහාරං භුඤ්ජන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛු සෙනාසනං ලභති මනාපං වා අමනාපං වා, සො තෙන නෙව සොමනස්සං න දොමනස්සං උප්පාදෙති, අන්තමසො තිණසන්ථාරකෙනාපි යථාලද්ධෙනෙව තුස්සති. අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාලාභසන්තොසො. යො පන අත්තතො පකතිවිරුද්ධං වා බ්‍යාධිවිරුද්ධං වා සෙනාසනං ලභති, යත්ථස්ස වසතො අථාසු හොති, සො තං සභාගස්ස භික්ඛුනො දත්වා තස්ස සන්තකෙ සප්පායසෙනාසනෙ වසන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාබලසන්තොසො.

අපරො මහාපුඤ්ඤො ලෙණමණ්ඩපකුටාගාරාදීනි බහුනි පණ්ණසෙනාසනානි ලහනි, සො තං චීවරං විය ථෙරචිරපබ්බජිතබහුස්සුතඅප්පලාභීගිලානානං දත්වා යත්ථ කත්ථවි වසන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො. යොපි “උත්තමසෙනාසනං නාම පමාදට්ඨානං, තත්ථ නිසින්තස්ස ටීනමිදං. ඔක්කමති, නිද්දාහිභුතස්ස පුන පටිබුජ්ඣතො පාපවිතක්කා පාතුහවන්ති”ති පටිසඤ්චික්ඛිත්වා තාදිසං සෙනාසනං පත්තමපි න සම්පට්ඨන්ති, සො තං පටික්ඛිපිත්වා අබ්භොකාසරුක්ඛමුලාදීසු වසන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛු භෙසජ්ජං ලහනි ලුඛං වා පණ්ණං වා, සො යං ලහනි, තෙනෙව තුස්සති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලහන්තොපි න ගණ්හාති. අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාලාභසන්තොසො. යො පන තෙලෙන අත්ථිකො ථාණ්ණං ලහනි, සො තං සහගස්ස භික්ඛුනො දත්වා තස්ස හත්ථතො තෙලං ගහෙත්වා අඤ්ඤදෙව වා පරියෙසිත්වා භෙසජ්ජං කරොන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාබලසන්තොසො.

අපරො මහාපුඤ්ඤො බහුං තෙලමධුථාණ්ණාදිපණ්ණභෙසජ්ජං ලහනි, සො තං චීවරං විය ථෙරචිරපබ්බජිතබහුස්සුතඅප්පලාභීගිලානානං දත්වා තෙසං ආහතෙන යෙන කෙනවි යාපෙන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. යො පන එකස්මිං භාජනෙ චතුමධුරං යාපෙත්වා එකස්මිං මුත්තහරීතකං “ගණ්හ, හන්තෙ, යදිච්ඡසී”ති වුච්චමානො “සවස්ස තෙසු අඤ්ඤතරෙතපි රොගො වූපසම්මති, අථ මුත්තහරීතකං නාම බුද්ධාදීහි වණ්ණිත”න්ති චතුමධුරං පටික්ඛිපිත්වා මුත්තහරීතකෙන භෙසජ්ජං කරොන්තො පරමසන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො. ඉමෙසං පන පච්චෙකපච්චයෙසු තිණ්ණං තිණ්ණං සන්තොසානං යථාසාරුප්පසන්තොසොව අග්ගො. අරහා එකෙකස්මිං පච්චයෙ ඉමෙහි තිහිපි සන්තුට්ඨොව.

පච්චෙකකථන්ති පච්චෙකනිස්සිතං කථං. තයො හි විවෙකා කායවිවෙකො චිත්තවිවෙකො උපධිවිවෙකොති. තත්ථ එකො ගච්ඡති, එකො තිට්ඨති, එකො නිසීදති, එකො සෙය්‍යං කප්පෙති, එකො ගාමං පිණ්ඩාය පවිසති, එකො පටික්කමති, එකො අභික්කමති, එකො වඩ්ඤමං අධිට්ඨාති, එකො වරති, එකො විහරතීති අයං කායවිවෙකො නාම. අට්ඨ සමාපත්තියො පන චිත්තවිවෙකො නාම. නිබ්බානං උපධිවිවෙකො නාම.

වුත්තමපි හෙතං — “කායවිවෙකො ච විවෙකට්ඨකායානං නෙක්ඛම්මාහිරතානං. චිත්තවිවෙකො ච පරිසුද්ධචිත්තානං.

පරමවොදානජපත්තානං. උපධිවිවෙකො ච නිරුපධිනං පුග්ගලානං විසඬිඛාරගතාන”න්ති (මහානි. 57).

අසංසග්ගකථන්ති එත්ථ පන සවනසංසග්ගො දස්සනසංසග්ගො සමුල්ලපනසංසග්ගො සම්භොගසංසග්ගො කායසංසග්ගොති පඤ්චවිධො සංසග්ගො. තෙසු ඉධ භික්ඛු සුඤ්ඤානි “අමුක්ඛස්මිං ගාමෙ වා නිගමෙ වා ඉත්ථි වා කුමාරි වා අභිරුපා දස්සනීයා පාසාදිකා පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතා”ති, සො තං සුත්වා සංසිද්ධි විසිද්ධි, න සක්කොති බ්‍රහ්මවරියං සන්ධාරෙතුං, සික්ඛාදුබ්බලාං අනාවිකත්වා භීතායාවත්තති. එවං පරෙහි කට්ඨමානරුපාදිසම්පත්තිං අත්තනා වා භසිතලපිතගීතසද්දං සුඤ්ඤානස්ස සොතවිඤ්ඤාණවිථිවසෙන උජ්ජන්තො රාගො සවනසංසග්ගො නාම.

“ඉධ භික්ඛු න හෙව ඛො සුඤ්ඤානි, අපි ච ඛො සාමං පස්සති ඉත්ථිං වා කුමාරිං වා අභිරුපං දස්සනීයං පාසාදිකං පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතං, සො තං දිස්වා සංසිද්ධි විසිද්ධි, න සක්කොති බ්‍රහ්මවරියං සන්ධාරෙතුං, සික්ඛාදුබ්බලාං අනාවිකත්වා භීතායාවත්තති. එවං විසභාගරුපං ඔලොකෙන්තස්ස පන වක්ඛවිඤ්ඤාණවිථිවසෙන උජ්ජන්තො රාගො දස්සනසංසග්ගො නාම.

අඤ්ඤමඤ්ඤං අල්ලාපසල්ලාපවසෙන උජ්ජන්තො රාගො පන සමුල්ලපනසංසග්ගො නාම. භික්ඛුනො භික්ඛුනීයා සන්තකං භික්ඛුනීයා වා භික්ඛුස්ස සන්තකං ගහෙත්වා පරිභොගකරණවසෙන උජ්ජන්තො රාගො සම්භොගසංසග්ගො නාම. හත්ථග්ගාහාදිවසෙන උජ්ජන්තො රාගො පන කායසංසග්ගො නාම. අරහා ඉමෙහි පඤ්චහි සංසග්ගෙහි චතුර්හි පරිසාරි සද්ධිං අසංසට්ඨො, ගාහමුත්තකො වෙව සංසග්ගමුත්තකො ච. අසංසග්ගස්ස වණ්ණං භණන්තො අසංසග්ගකථං කථෙති නාම.

වීරියාරම්භකථන්ති එත්ථ යො පග්ගහිතවීරියො පරිපුණ්ණකායිකචෙතසිකවීරියො හොති, ගමනෙ උජ්ජන්තං කිලෙසං යානං පාපුණ්ණං න දෙති, යානෙ උජ්ජන්තං කිලෙසං නිසජ්ජං, නිසජ්ජාය උජ්ජන්තං කිලෙසං සයනං පාපුණ්ණං න දෙති, දණ්ඨෙත කණ්ඨසජ්ජං උජ්ජිලෙත්වා ගණ්ඨන්තො විය අමිත්තං ගීවාය අක්කමන්තො විය ච විවරති, තාදිසස්ස ආරද්ධවීරියස්ස වණ්ණං භණන්තො වීරියාරම්භකථං කථෙති නාම.

සීලකථන්තිආදීසු සීලන්ති චතුපාරිසුද්ධිසීලං. සමාධිති විපස්සනාපාදකා අට්ඨ සමාපත්තියො. පඤ්ඤාති ලොකියලොකුත්තරඤ්ඤාණං. විමුක්ඛීති අරහත්තඵලවිමුක්ති. විමුක්ඛිඤ්ඤාණදස්සනන්ති එකුනවිසතිවිධං

පච්චවෙක්ඛණ්ණඤාණං. සීලාදීනං ගුණං පකාසෙන්නො සීලාදිකථං කථෙති නාම.

සතිපට්ඨානකථන්තිආදීනි සඛිගජාලමතිව්ව සො මුනීනිපරියොසානානි පුබ්බෙ වුත්තානුසාරෙන වෙදිතබ්බානි.

86. නිරාසත්තීති නිත්තණ්ණො. විවෙකදස්සි එස්සෙසුති පච්චුප්පන්නෙසු වක්ඛුසම්ඵස්සාදිසු අත්තාදිභාවවිවෙකං පස්සති. දිට්ඨිසු ච න නියතීති ද්වාසට්ඨියා දිට්ඨිසු කායවි දිට්ඨියා න නියති.

විපරිණතං වා වත්ථුං න සොවතීති පකතිභාවං ජහිත්වා නට්ඨෙ කිස්මිඤ්චි වත්ථුස්මිං න සොකං ආපජ්ජති. විපරිණතස්මිං වාති විනස්සමානෙ වත්ථුමිහි.

වක්ඛුසම්ඵස්සොති වක්ඛුං වත්ථුං කත්වා වක්ඛුච්ඤ්ඤාණසහජාතො එස්සො වක්ඛුසම්ඵස්සො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. එත්ථ ච පුරිමා වක්ඛුපසාදාදිවත්ථුකාව, මනොසම්ඵස්සො හදයවත්ථුකොපි අවත්ථුකොපි සබ්බො චතුභුමකො එස්සො. අධිවචනසම්ඵස්සොති පරියායෙන එතස්ස නාමං හොතියෙව. තයො හි අරුපිනො ඛන්ධා සයං පිට්ඨිවට්ටකා හුත්වා අත්තනො සහජාතසම්ඵස්සස්ස අධිවචනසම්ඵස්සොති නාමං කරොන්ති. පටිසසම්ඵස්සොති නිප්පරියායෙන පන පටිසසම්ඵස්සො නාම පඤ්චද්වාරිකඑස්සො. අධිවචනසම්ඵස්සො නාම මනොද්වාරිකඑස්සො. සුඛවෙදනීයො එස්සොති සුඛවෙදනාය හිතො උප්පාදකො එස්සො. ඉතරද්වයෙපි එසෙව නයො. කුසලො එස්සොති එකච්ඡතිකුසලචිත්තසහජාතො එස්සො. අකුසලොති ද්වාදසඅකුසලසහජාතො එස්සො. අබ්‍යාකතොති ඡප්පඤ්ඤාසඅබ්‍යාකතසහජාතො එස්සො. කාමාවචරොති චතුපඤ්ඤාසකාමාවචරසහජාතො එස්සො. රූපාවචරොති කුසලාදිපඤ්චදසරූපාවචරසම්පයුත්තො. අරූපාවචරොති කුසලාබ්‍යාකතවසෙන ද්වාදසඅරූපාවචරසම්පයුත්තො.

සුඤ්ඤතොති අනත්තානුපස්සනාවසෙන විපස්සන්තස්ස උප්පන්නො මග්ගො සුඤ්ඤතො, තෙන සහජාතො එස්සො සුඤ්ඤතො එස්සො. ඉතරද්වයෙපි එසෙව නයො. අනිමිත්තොති එත්ථ අනිව්චානුපස්සනාවසෙන විපස්සන්තස්ස උප්පන්නො මග්ගො අනිමිත්තො. අප්පණ්හිතොති දුක්ඛානුපස්සනාවසෙන විපස්සන්තස්ස උප්පන්නො මග්ගො අප්පණ්හිතො. ලොකියොති ලොකො වුච්චති ලුප්පනපලුප්පනට්ඨෙන වට්ටො, තස්මිං පරියාපන්නභාවෙන ලොකෙ නියුත්තොති ලොකියො, තෙභුමකො ධම්මො. ලොකුත්තරොති ලොකතො උත්තරො උත්තිණ්ණොති ලොකුත්තරො,

ලොකෙ අපරියාපන්නභාවෙනපි ලොකුත්තරො. අත්තෙන වාති අත්තභාවෙන වා. අත්තනියෙන වාති අත්තායත්තෙන වා.

87. පතිලීනොති රාගාදීනං පහීනත්තා තතො අපගතො. අකුහකොති අවිම්භාපකො තිහි කුහනවත්ථුහි. අපිභාලුති අපිහනසිලො, පත්ථනාතණ්භාය රහිතොති වුත්තං හොති. අමච්ඡරීති පඤ්චමච්ඡෙරවිරහිතො. අප්පගඛිහොති කායපාගඛිහියාදිවිරහිතො. අප්පගුච්ඡොති සම්පන්නසිලාදිතාය අප්පගුච්ඡනියො අසෙවනකො මනාපො. පෙසුණෙය්‍යො ව නො යුතොති ද්විහි ආකාරෙහි උපසංහරිතඛිබ්බෙ පිසුණකම්මෙ අයුත්තො.

රාගස්ස පහීනත්තාති අරහත්තමග්ගෙන රාගකිලෙසස්ස පහීනභාවෙන. අස්මිමානො පහීනො හොතිති අස්මිති උන්නතිමානො සමුච්ඡෙදවසෙන පහීනො හොති.

තීණි කුහනවත්ථුහිති තීණි විම්භාපනකාරණානි. පච්චයපට්ඨෙවනසඬ්ඛාතං කුහනවත්ථුතිආදීසු විචරාදීහි නිමන්තිතස්ස තදත්ථිකස්සෙව සතො පාපිච්ඡතං නිස්සාය පටික්ඛිපනෙන තෙ ව ගහපතිකෙ අත්තනි සුප්පතිට්ඨිතපසාදෙ ඤාත්වා පුන තෙසං “අහො අය්‍යො අප්පිච්ඡො, න කිඤ්චි පටිග්ගණ්හිතුං ඉච්ඡති, සුලද්ධං වත නො අස්ස, සචෙ අප්පමත්තකම්පි කිඤ්චි පටිග්ගණ්හෙය්‍යො”ති නානාවිධෙහි උපායෙහි පණිතානි විචරාදීනි උපනෙන්නානං තදනුග්ගකාමතංයෙව අවිකත්වා පටිග්ගහණෙන ව තතො පභුති අපි සකටභාරෙහි උපනාමනහෙතුභූතං විම්භාපනං පච්චයපට්ඨෙවනසඬ්ඛාතං කුහනවත්ථුති වෙදිතඛිබ්බං. පාපිච්ඡස්සෙව පන සතො සම්භාවනාධිප්පායෙන කතෙන ඉරියාපථෙන විම්භාපනං ඉරියාපට්ඨසඬ්ඛාතං කුහනවත්ථුති වෙදිතඛිබ්බං. පාපිච්ඡස්සෙව පන සතො උත්තරිමනුස්සධම්මාධිගමපරිදීපනවාචාය තථා තථා විම්භාපනං සාමන්තප්ප්පනසඬ්ඛාතං කුහනවත්ථුති වෙදිතඛිබ්බං.

කතමං පච්චයපට්ඨෙවනසඬ්ඛාතන්ති එත්ථ පච්චයපට්ඨෙවනන්ති එවං සඬ්ඛාතං පච්චයපට්ඨෙවනසඬ්ඛාතං. නිමන්තෙන්ති ඉධ ගහපතිකා “හික්ඛං ගණ්හථා”ති හික්ඛු නිමන්තෙන්ති. අයමෙව වා පායො. “නිමන්තෙති”ති වා “වදන්ති”ති වා කෙච්චි පදන්ති. තාදිසෙ නිමන්තාපෙන්නි. නිමන්තෙන්තිති පාඨස්ස සම්භවො දට්ඨඛිබ්බො. විචරං පච්චක්ඛාතීති විචරං පටික්ඛිපති. එතං සාරුප්පං, යං සමණොති යං විචරධාරණං සමණො කරොති, එතං සාරුප්පං අනුච්ඡවිකං. පාපණිකා වා නන්තකානීති ආපණද්වාරෙ පතිකානි අත්තවිරහිතානි පිලොතිකානි. උච්චිතිත්වාති සංකඩ්ඪිත්වා. උඤ්ජාවරියායාති හික්ඛාවරණෙන. පිණ්ඩියාලොපෙනාති පිණ්ඩං කත්වා ලද්ධආලොපෙන. පුතිමුත්තෙන වාති ගොමුත්තෙන වා. ඔසධං කරෙය්‍යාති හෙසජ්ජකිච්චං.

කරෙය්‍ය. තදුපාදායාති තතො පට්ඨාය. ධුතවාදොති ධුතගුණවාදී. භියොසා භියොසා නිමන්තෙන්තීති උපරුපරි නිමන්තෙන්ති. සම්මුඛිභාවාති සම්මුඛිභාවෙන, විජ්ජමානතායාති අත්ථො. පසවතීති පටිලහති. සද්ධාය සම්මුඛිභාවෙන සක්කා කාතුන්ති “සද්ධාය සම්මුඛිභාවා”තිආදිමාහ. දෙය්‍යධම්මා සුලභා දක්ඛිණෙය්‍යා ව, සද්ධා පන දුල්ලභා. පුටුප්පනස්ස හි සද්ධා අථාවරා, පදවාරෙ පදවාරෙ නානා හොති. තෙනෙවස්ස මහාමොග්ගල්ලානසදිසොපි අග්ගසාවකො පාටිභොගො භවිතුං අසක්කොන්තො ආහ “ද්විත්තං ඛො නෙසං ආවුසො ධම්මානං පාටිභොගො භොගානඤ්ච ජීවිතස්ස ව, සද්ධාය පන ත්වං පාටිභොගො”ති.

එවං තුම්හෙ පුඤ්ඤෙන පරිබාහිරා භවිස්සථාති එත්ථ පුඤ්ඤෙනාති නිස්සක්කත්ථෙ කරණවචනං. පුඤ්ඤතො පරිහීනා පරම්මුඛා භවිස්සථ. භාකුටිකාති මුඛානං පධානපුරිමට්ඨිතභාවදස්සනෙන භාකුටිකරණං, මුඛසඬකොචොති චුත්තං හොති. භාකුටිකරණං සීලමස්සාති භාකුටිකො, භාකුටිකස්ස භාවො භාකුටියං. කුහනාති විම්භාපනා. කුහස්ස ආයනා කුභායනා. කුහිතස්ස භාවො කුහිතත්තං.

පාපිච්ඡොති අසන්තගුණදීපනකාමො. ඉච්ඡාපකතොති ඉච්ඡාය අපකතො, උපද්ද්දතොති අත්ථො. සම්භාවනාධිජ්ජායොති බහුමානජ්ඣාසයො. ගමනං සණ්ඨපෙනීති අභික්කමාදිගමනං අභිසඬබ්බරොති, පාසාදිකභාවං කරොතීති චුත්තං හොති. ඉතරෙසුපි එසෙව නයො. පණ්ඩාය ගච්ඡතීති පත්ථනං යපෙත්වා ගච්ඡති. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. සමාහිතො විය ගච්ඡතීති උපචාරජ්ජත්තො විය ගච්ඡති. සෙසෙසුපි එසෙව නයො.

ආපාටකජ්ඣාසීව හොතීති සම්මුඛා ආගතානං මනුස්සානං ඝානං සමාපජ්ජත්තො විය සන්තභාවං දස්සෙති. ඉරියාපට්ඨස්සාති චතුර්‍රියාපට්ඨස්ස. ආයපනාති ආදිට්ඨපනා, ආදරෙන වා යපනා. යපනාති යපනාකාරො. සණ්ඨපනාති අභිසඬබ්බරණං, පාසාදිකභාවකරණන්ති චුත්තං හොති. අරියධම්මසන්තිස්සිතන්ති ලොකුත්තරධම්මපට්ඨද්ධං. කුඤ්චිකන්ති අවාපුරණං. මිත්තාති සිනෙහවත්තො. සන්දිට්ඨාති දිට්ඨමත්තා. සම්භත්තාති දල්භමිත්තා. උද්දණ්ඨෙති එකො පතිස්සයවිසෙසො.

කොරජිකකොරජිකොති සඬකොචසඬකොචකො, අතිසඬකොචකොති චුත්තං හොති. “කොරචකකොරචකො”ති වා පායො. භාකුටිකභාකුටිකොති අතිවිය මුඛසඬකොචනසීලො. කුහකකුහකොති අතිවිය විම්භාපකො. උපකලපකොති අතිවිය සල්ලාපකො. මුඛසම්භාවිකොති අත්තනො මුඛවසෙන අඤ්ඤෙහි සහ සම්භාවිකො, අප්පිතවිත්තොති එකෙ. සන්තානන්ති

කිලෙසසන්තතාය සන්තානං. සමාපත්තීන්ති සමාපජ්ජිතබ්බානං. ගම්භීරන්ති නින්තපතිට්ඨානං. ගුල්හන්ති දස්සෙතං දුක්ඛං. නිපුණන්ති සුමුමං. පටිච්ඡන්තන්ති පදත්ථෙන දුප්පටිච්ඡ්ඤාධිප්පායං. ලොකුත්තරන්ති ධම්මදීපකං. සුඤ්ඤතාපටිසඤ්ඤාත්තන්ති නිබ්බානපටිසඤ්ඤාත්තං. අථ වා ලොකුත්තරසුඤ්ඤතාපටිසඤ්ඤාත්තන්ති ලොකුත්තරධම්මභූතනිබ්බානපටිසඤ්ඤාත්තං.

කායිකං පාගබ්භියන්ති කායෙ භවං කායිකං. වාවසිකචෙතසිකෙසුපි ඵසෙව නයො. අවිත්තීකාරකතොති බහුමානකිරියරහිතො. අනුපාහනානං වඩ්ඤාමන්තානන්ති උපාහනවිරහිතානං වඩ්ඤාමන්තානං සමීපෙ, අනාදරෙ වා සාමීවචනං. සඋපාහනොති උපාහනාරුල්භො හුත්වා වඩ්ඤාමති. නීවෙ වඩ්ඤාමෙ වඩ්ඤාමන්තානන්ති අකතපරිච්ඡේදාය භූමියා වඩ්ඤාමන්තෙ පරිච්ඡේදං කත්වා වාලුකං ආකිරිත්වා ආලම්බනං යොජෙත්වා කතවඩ්ඤාමෙ නීවෙපි වඩ්ඤාමෙ වඩ්ඤාමන්තෙ. උච්චෙ වඩ්ඤාමෙ වඩ්ඤාමතීති ඉට්ඨකචයනසම්පන්නෙ වෙදිකාපරික්ඛිත්තෙ උච්චෙ වඩ්ඤාමෙ වඩ්ඤාමති. සචෙ පාකාරපරික්ඛිත්තො භොති ද්වාරකොට්ඨකයුත්තො, පබ්බතන්තරවනන්තරභූමන්තරස්ස වා සුප්පටිච්ඡන්තො, තාදිසෙ වඩ්ඤාමෙ වඩ්ඤාමිතං වට්ටති, අප්පටිච්ඡන්තෙපි උපචාරං මුඤ්චිත්වා වට්ටති. සට්ඨයන්තොපි තිට්ඨතීති අතිසමීපෙ තිට්ඨති. පුරතොපි තිට්ඨතීති පුරත්ථිමතොපි තිට්ඨති. ධීතකොපි භණ්ණතීති බාණුකො විය අනොනම්ත්වා භණ්ණති. බාහාවික්ඛෙපකොති බාහුං බිපිත්වා බිපිත්වා භණ්ණති.

අනුපබ්ජ්ජාති සබ්බෙසං නිසින්නට්ඨානං පවිසිත්වා. නචෙපි භික්ඛු ආසනෙන පටිබාහතීති අත්තනො පත්තාසනෙ අනිසිදිත්වා පුරෙ වා පච්ඡා වා පවිසන්තො ආසනෙන පටිබාහති නාම.

අනාපුච්ඡමිපි කට්ඨං පක්ඛිපතීති අනාපුච්ඡිත්වා අනපලොකෙත්වා අග්ගිමිහි දාරුං බිපති. ද්වාරං පිදහතීති ජන්තාසරෙ පිදහති.

ඔතරතීති උදකතිත්ථං පවිසති. න්භායතීති සරීරං සිනෙහෙති. උත්තරතීති උදකතිත්ථතො තීරං උග්ගච්ඡති.

වොක්කම්මාපීති අතික්කම්මිත්වාපි. ඔවරකානීති ගබ්භෙ පතිට්ඨිතසයනසරානි.

ගුල්හානීති පටිච්ඡන්තානි. පටිච්ඡන්තානීති අඤ්ඤෙහි පටිච්ඡාදිතානි.

අනජ්ඣට්ඨො වාති ථෙරෙහි “ධම්මං භණ්ණාහී”ති අනාණත්තො අනායාචිතො ව.

පාපධම්මොති ලාමකධම්මො. අසුචිසඬ්ඛසරසමාවාරොති අඤ්ඤෙහි “අයං දුස්සිලො”ති සඬ්ඛකාය සරිතබ්බො ආචාරො සංයොගො එතස්සාති අසුචිසඬ්ඛසරසමාවාරො. සඬ්ඛසරසමාවාරොති සකාරං සංයොගං කත්වාපි පටන්ති. පටිච්ඡන්තකම්මන්තොති පටිච්ඡාදිතකායවච්ඡිකම්මන්තො. අස්සමණොති න සමණො. සමණපටිඤ්ඤොති “අහං සමණො”ති පටිඡානන්තො. අබ්බමචාරීති සෙට්ඨවරියා විරහිතො. බ්බමචාරිපටිඤ්ඤොති චුත්තපටිපක්ඛො. අන්තොපුතීති අබ්භන්තරෙ කුසලධම්මවිරහිතත්තා අන්තොපුතිභාවමාපන්තො. අවස්සුතොති රාගෙන තිත්තො. කසම්බුජාතොති සඬ්ඛාරසභාවො. ආචාරගොචරසම්පන්නොති එත්ථ භික්ඛු සගාරවො සප්පතිස්සො හිරොත්තප්පසම්පන්නො සුනිවත්ථො සුපාරුතො පාසාදිකෙන අභික්කන්තෙන පටික්කන්තෙන ආලොකිතෙන විලොකිතෙන සම්ඤ්ජිතෙන පසාරිතෙන ඔක්ඛිත්තවක්ඛු ඉරියාපට්ඨසම්පන්නො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරො භොජනෙ මත්තඤ්ඤා ඡාගරියමනුයුත්තො සතිසම්පජ්ඤෙතො සමන්තාගතො අප්පිච්ඡො සන්තුට්ඨො ආරද්ධවීරියො ආභිසමාවාරිකෙසු සක්කච්චකාරී ගරුචිත්තීකාරබහුලො විහරති, අයං වුච්චති ආචාරො. එවං තාව ආචාරො වෙදිතබ්බො.

ගොචරො පන තිව්ධො උපනිස්සයගොචරො ආරක්ඛගොචරො උපනිබන්ධගොචරොති. තත්ථ කතමො උපනිස්සයගොචරො? දසකථාවත්ථුගුණසමන්තාගතො කල්‍යාණමිත්තො, යං නිස්සාය අස්සුතං සුණාති, සුතං පරියොදාපෙති, කඬ්ඛං විතරති, දිට්ඨිං උජුං කරොති, චිත්තං පසාදෙති; යස්ස වා පන අනුසික්ඛමානො සද්ධාය වඩ්ඪති, සීලෙන, සුතෙන, වාගෙන, පඤ්ඤාය වඩ්ඪති. අයං වුච්චති උපනිස්සයගොචරො.

කතමො ආරක්ඛගොචරො? ඉධ භික්ඛු අන්තරසරං පටිට්ඨො වීථිං පටිපන්නො ඔක්ඛිත්තවක්ඛු යුගමත්තදස්සාවී සුසංවුතො ගච්ඡති, න භත්ථිං ඔලොකෙන්නො, න අස්සං, න රථං, න පත්තිං, න ඉත්ථිං, න පුරිසං ඔලොකෙන්නො, න උද්ධං උල්ලොකෙන්නො, න අධො ඔලොකෙන්නො, න දිසාවිදිසං පෙක්ඛමානො ගච්ඡති. අයං වුච්චති ආරක්ඛගොචරො.

කතමො උපනිබන්ධගොචරො? චත්තාරො සතිපට්ඨානා යත්ථ චිත්තං උපනිබන්ධති. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා – “කො ව, භික්ඛවෙ, භික්ඛුතො ගොචරො සකො පෙත්තිකො විසයො? යදිදං චත්තාරො සතිපට්ඨානා”ති (සං. නි. 5.372), අයං වුච්චති උපනිබන්ධගොචරොති. ඉති ඉමිනා ව ආචාරෙන ඉමිනා ව ගොචරෙන උපෙතො...පෙ.... සමන්තාගතො. තෙනපි වුච්චති ආචාරගොචරසම්පන්නොති.

අණුමත්තෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සාවීති අණුප්පමාණෙසු අසඤ්චිච්ච ආපන්නසෙඛියඅකුසලචිත්තූප්පාදාදිහෙදෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සනසීලො. සමාදාය සික්ඛති සික්ඛාපදෙසුති යංකිඤ්චි සික්ඛාපදෙසු සික්ඛිතබ්බං, තං සබ්බං සම්මා ආදාය සික්ඛති. එත්ථ ව “පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතො”ති එත්තාවතා ව පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය පාතිමොක්ඛසංවරසීලං දස්සිතං. “ආචාරගොචරසම්පන්නො”තිආදි පන සබ්බං යථාපටිපන්නස්ස තං සීලං සම්පජ්ජති, තං පටිපත්තිං දස්සෙතුං වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

88. සාතියෙසු අනස්සාවීති සාතවත්ථුසු කාමගුණෙසු තණ්හාසන්ථවවිරහිතො. සණ්භොති සණ්භෙහි කායකම්මාදීහි සමන්තාගතො. පටිභානවාති පරියත්තිපරිපුච්ඡාධිගමපටිභානෙහි සමන්තාගතො. න සද්ධොති සාමං අධිගතධම්මං න කස්සචි සද්දහති. න විරජ්ජතීති බයා රාගස්ස විරත්තන්තා ඉදාති න විරජ්ජති.

යෙසං එසාති යෙසං පුග්ගලානං සාතවත්ථුසු කාමගුණෙසු ඉච්ඡා තණ්හා. අප්පහීනාති සන්ථවසම්පයුත්තා තණ්හා අරහත්තමග්ගෙන අප්පහීනා. තෙසං චක්ඛුතො රූපතණ්හා සවතීති එතෙසං චක්ඛුද්වාරතො පවත්තප්පනවීථිසම්පයුත්තා රූපාරම්මණා තණ්හා උප්පජ්ජති. ආසවතීති ඕකාසතො යාව භවග්ගා ධම්මතො යාව ගොත්‍රභූ සවති. සන්දතීති නදීසොතං විය අධොමුඛං සන්දති. පවත්තතීති පුනප්පුනං උප්පත්තිවසෙන පවත්තති. සෙසද්වාරෙසුපි එසෙව නයො. සුක්කපක්ඛෙ වුත්තවිපරියායෙන තණ්හා අරහත්තමග්ගෙන සුප්පහීනා. තෙසං චක්ඛුතො රූපතණ්හා න සවති.

සණ්භෙන කායකම්මෙන සමන්තාගතොති අඵරුසෙන මුදුනා කායකම්මෙන සමඤ්චිභූතො එකීභූතො. වච්ඤ්චිකම්මාදීසුපි එසෙව නයො. සණ්භෙහි සතිපට්ඨානෙහීතිආදීසු සතිපට්ඨානාදයො ලොකියලොකුත්තරමිස්සකා.

පරියාපුණනඅත්ථාදිපරිපුච්ඡාලොකියලොකුත්තරධම්මාධිගමවසෙන සල්ලක්ඛණවිභාවනවචන්ථානකරණසමත්ථා තිස්සො පටිභානප්පහෙදසඬ්ඛාතා පඤ්ඤා යස්ස අත්ථි, සො පටිභානවා. තස්ස පරියත්තිං නිස්සාය පටිභායතීති තස්ස පුග්ගලස්ස පරියාපුණනං අල්ලිසිත්වා ඤාණං ජායති ඤාණං අහිමුඛං හොති. චත්තාරො සතිපට්ඨානාති සත්තතිංස බොධිපක්ඛියධම්මා ලොකියලොකුත්තරමිස්සකවසෙන වුත්තා. මග්ගඵලාති නිබ්බත්තිතලොකුත්තරවසෙන. චතස්සො පටිසම්භිදායො ඡ ව අහිඤ්ඤායො විමොක්ඛන්තිකවසෙන වුත්තාති ඤාතබ්බා.

තත්ථ චතස්සො පටිසම්භිදායොති චත්තාරො ඤාණප්පහෙදාති අත්ථො. ඉද්ධිවිධාදිආසවක්ඛයපරියොසානානි අධිකානි ඡ ඤාණානි. තස්සාති පරස්ස, අත්ථො පටිභායතීති සම්බන්ධො. අත්ථොති සඬබ්බෙපතො හෙතුඵලං. තඤ්ඤි යස්මා හෙතුඅනුසාරෙන අරියති අධිගමීයති පාපුණීයති, තස්මා අත්ථොති වුව්චති. පහෙදතො පන යංකිඤ්චි පච්චයුජ්ජන්තං නිබ්බානං භාසිතත්ථො විපාකො කිරියාති ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා අත්ථොති වෙදිතබ්බා, තං අත්ථං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස සො අත්ථො පහෙදතො ඤාතො පාකටො හොති. ධම්මොති සඬබ්බෙපතො පච්චයො. සො හි යස්මා තං තං විදහති පචත්තෙති වෙච පාපෙති ච, තස්මා ධම්මොති වුව්චති. පහෙදතො පන යො කොචි ඵලනිබ්බත්තකො හෙතු අරියමග්ගො භාසිතං කුසලං අකුසලන්ති ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා ධම්මොති වෙදිතබ්බා, තං ධම්මං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස සො ධම්මො පහෙදතො ඤාතො පාකටො හොති, තස්මිං අත්ථෙ ච ධම්මෙ ච යා සභාවනිරුත්ති අබ්බාහිවාරී වොහාරො, තස්ස අභිලාපෙ භාසනෙ උදීරණෙ තං ලපිතං භාසිතං උදීරිතං සභාවනිරුත්තිසද්දං ආරම්මණං කත්වා පච්චවෙක්ඛන්තස්ස සා නිරුත්ති ඤාතා පාකටා හොති.

එත්ථ අත්ථෙ ඤාතෙ අත්ථො පටිභායතීති ඉදානි තස්ස සද්දං ආහරිත්වා චුත්තප්පහෙදෙ අත්ථෙ පාකටීභූතෙ චුත්තප්පහෙදො අත්ථො තස්ස පුග්ගලස්ස පටිභායති ඤාණාහිමුඛො හොති. ධම්මෙ ඤාතෙ ධම්මො පටිභායතීති චුත්තප්පහෙදෙ ධම්මෙ පාකටීභූතෙ චුත්තප්පහෙදො ධම්මො පටිභායති. නිරුත්තියා ඤාතාය නිරුත්ති පටිභායතීති චුත්තප්පහෙදාය නිරුත්තියා පාකටාය චුත්තප්පහෙදා නිරුත්ති පටිභායති. ඉමෙසු තිසු ඤාණෙසු ඤාණන්ති අත්ථධම්මනිරුත්තිසු ඉමෙසු තිසු සබ්බත්ථකඤාණමාරම්මණං කත්වා පච්චවෙක්ඛන්තස්ස තෙසු තිසු ඤාණෙසු පහෙදගතං ඤාණං, යථාචුත්තෙසු වා තෙසු තිසු ඤාණෙසු ගොචරකිව්වාදිවසෙන විත්ථාරගතං ඤාණං පටිභානපටිසම්භිදා. ඉමාය පටිභානපටිසම්භිදායාති ඉමාය චුත්තප්පකාරාය යථාචුත්තවිත්ථාරපඤ්ඤාය උපෙතො හොති. සො වුව්චති පටිභානවාති නිගමෙත්තො ආහ. යස්ස පරියත්ති නත්ථීති පරියත්ති නාම බුද්ධවචනං. තඤ්ඤි උග්ගණ්හන්තස්ස පටිසම්භිදා විසදා හොත්ති. යස්ස පුග්ගලස්ස ඵවරූපා පරියත්ති නත්ථී. පරිපුච්ඡා නත්ථීති පරිපුච්ඡා නාම පාළිඅට්ඨකථාදීසු ගණ්ඨිපදඅත්ථපදවිනිච්ඡයකථා. උග්ගහිතපාළිආදීසු හි අත්ථං කථෙත්තස්ස පටිසම්භිදා විසදා හොත්ති. අධිගමො නත්ථීති අධිගමො නාම අරහත්තප්පත්ති. අරහත්තඤ්ඤි පත්තස්ස පටිසම්භිදා විසදා හොත්ති. යස්ස චුත්තප්පකාරා තිවිධා සම්පත්ති නත්ථී. කිං තස්ස පටිභාසිස්සතීති කෙන කාරණෙන තස්ස පුග්ගලස්ස පහෙදගතං ඤාණං උපට්ඨහිස්සති.

සාමන්ති සයමෙව. සයං අභිඤ්ඤාතන්ති සයමෙව තෙන ඤාණෙන අවගමිතං. අත්තපච්චක්ඛං ධම්මන්ති අත්තනා පටිච්ඡික්ඛිතං පච්චවෙක්ඛිතං ධම්මං. න කස්සචි සද්දහතීති අත්තපච්චක්ඛනයා පරෙසං න සද්දහති, සද්ධාය න ගච්ඡති. අවිජ්ජාපච්චයා සඬබ්බාරාතිආදිකං ද්වාදසපදිකපච්චයාකාරදස්සනවසෙන වුත්තං. අවිජ්ජානිරොධාතිආදයො සංසාරනිවත්තිං සන්ධාය වුත්තා. ඉදං දුක්ඛන්තිආදි සච්චදස්සනවසෙන. ඉමෙ ආසවාතිආදයො අපරෙන පරියායෙන කිලෙසවසෙන පච්චයදස්සනවසෙන. ඉමෙ ධම්මා අභිඤ්ඤායාතිආදයො අභිඤ්ඤායාපරිඤ්ඤායාපහාතබ්බහාවෙනබ්බසච්ඡිකාතබ්බධම්මානං දස්සනවසෙන. ඡන්තං එස්සායතනානන්තිආදයො එස්සායතනානං උප්පත්තිඤ්ඤා අත්ථඬගමඤ්ඤා අස්සාදඤ්ඤා උපද්දවඤ්ඤා නිස්සරණඤ්ඤා දස්සනවසෙන. පඤ්චන්තං උපාදානක්ඛන්ධානං පඤ්චවිසතිවිධෙන උදයඤ්ඤා වයඤ්ඤා, තෙසු ඡන්දරාගවසෙන අස්සාදඤ්ඤා, තෙසං විපරිණාමං ආදීනවඤ්ඤා, නිස්සරණසඬබ්බාතං නිබ්බානඤ්ඤා. චතුන්තං මහාභූතානං අවිජ්ජාදිසමුදයඤ්ඤා, අවිජ්ජාදිනිරොධෙ අත්ථඬගමඤ්ඤා එවමාදිදස්සනවසෙන වුත්තා. එතෙ ධම්මා තත්ථ තත්ථ වුත්තනයෙන වෙදිතබ්බා.

අමනොගධන්ති නත්ථි එතස්ස මරණසඬබ්බාතං මතන්ති අමතං. කිලෙසවිසපටිපක්ඛන්තා අගදන්තිපි අමතං. තස්මිං නින්තනය අමනොගධං. අමතපරායනන්ති වුත්තප්පකාරං අමතං පරං අයනං ගති පතිට්ඨා අස්සාති අමතපරායනං. අමතපරියොසානන්ති තං අමතං සංසාරස්ස නිට්ඨාභූතන්තා පරියොසානමස්සාති අමතපරියොසානං.

89. ලාභකමායා න සික්ඛතීති ලාභපත්ථනය සුත්තන්තාදීනි න සික්ඛති. අවිරුද්ධො ව තණ්හාය, රසෙසු නානුගිජ්ඣතීති විරොධාභාවෙන ව අවිරුද්ධො භුත්වා තණ්හාය මූලරසාදීසු ගෙධං නාපජ්ජති.

කෙන නු බොති ලාභපත්ථනය කාරණවින්නෙන පිහස්ස පරියෙසනෙ නිපාතො. ලාභාහිනිබ්බත්තියාති චතුන්තං පච්චයානං විසෙසෙන උප්පත්තියා. ලාභං පරිපාචෙන්නොති පච්චයෙ පරිපාචයන්තො.

අත්තදමත්ථායාති විපස්සනාසම්පයුත්තාය පඤ්ඤාය අත්තතො දමනත්ථාය. අත්තසමත්ථායාති සමාධිසම්පයුත්තාය පඤ්ඤාය අත්තතො සමාධානත්ථාය. අත්තපරිනිබ්බාපනත්ථායාති දුට්ඨෙනාපි ඤාණෙන අත්තතො අනුපාදාපරිනිබ්බානත්ථාය. වුත්තඤ්ඤෙන “අනුපාදාපරිනිබ්බානත්ථං බො ආවුසො භගවති බ්‍රහ්මවරියං වුස්සතී”ති (ම. නි. 1.259). අප්පිච්ඡඤ්ඤා නිස්සායාති එත්ථ පච්චයඅප්පිච්ඡො අධිගමඅප්පිච්ඡො පරියත්තිඅප්පිච්ඡො

ධුතඨගඅප්පිවිණොති චත්තාරො අප්පිවිණ, තෙසං නානත්ථං හෙට්ඨා විත්ථාරිතං එව, තං අප්පිවිණං අල්ලිසිත්වා. සන්තුට්ඨිඤ්ඤොවාති චතුසු පච්චයෙසු ච තිව්ධං සන්තොසං අල්ලිසිත්වා, එතෙසං විහාගො හෙට්ඨා විත්ථාරිතොයෙව. සල්ලෙඛඤ්ඤොවාති කිලෙසලෙඛනං. ඉදමත්ථිතඤ්ඤොවාති ඉමෙහි කුසලධම්මෙහි අත්ථි ඉදමත්ථි, තස්ස භාවො ඉදමත්ථිතා, තං ඉදමත්ථිතංයෙව නිස්සාය අල්ලිසිත්වා.

රසොති නිද්දෙසස්ස උද්දෙසපදං. මූලරසොති යංකිඤ්චි මූලං පටිච්ච නිබ්බත්තරසො. බන්ධරසාදීසුපි එසෙව නයො. අම්බිලන්ති තක්කම්බිලාදි. මධුරන්ති එකන්තතො ගොසප්පිආදි. මධු පන කසාවයුත්තං විරනික්ඛිත්තං කසාවං හොති, එාණිතං බාරියුත්තං විරනික්ඛිත්තං බාරියං හොති. සප්පි පන විරනික්ඛිත්තං වණ්ණගන්ධෙ ජහන්තම්පි රසං න ජහති තදෙව එකන්තමධුරං. තිත්තකන්ති නිම්බපණ්ණාදි. කටුකන්ති සිඬගිවෙරමරිවාදි. ලොණිකන්ති සාමුද්දිකලොණාදි. බාරිකන්ති වාතිඬගණකළිරාදි. ලම්බිකන්ති බෙරාමලකකපිට්ඨසාලවාදි. කසාවන්ති හරිතකාදි. ඉමෙ සබ්බෙපි රසා වත්ථුවසෙන වුත්තා. තංතංවත්ථුකො පනෙත්ථ රසො ච අම්බිලාදීති නාමෙහි වුත්තොති වෙදිතබ්බො. සාදුති ඉට්ඨරසො. අසාදුති අනිට්ඨරසො. ඉමිනා පද්ද්වයෙන සබ්බොපි රසො පරියාදිත්තො. සීතන්ති සීතරසො. උණ්හන්ති උණ්හරසො. එවමයං මූලරසාදිනා හෙදෙන භිත්තොපි රසො ලක්ඛණාදීහි අභිත්තොයෙව. සබ්බොපි හෙස ජිව්හාපටිහනනලක්ඛණො, ජිව්හාවිඤ්ඤාණස්ස විසයභාවරසො, තස්සෙව ගොවරපච්චුපට්ඨානො. තෙ ජිව්හග්ගෙන රසග්ගානීති එතෙ සමණුබ්බාහ්මණො පසාදජිව්හග්ගෙන උත්තමරසානි. පරියෙසන්තාති ගවෙසමානා. ආභිණ්ඩන්තීති තත්ථ තත්ථ විවරන්ති. තෙ අම්බිලං ලභිත්වා අනම්බිලං පරියෙසන්තීති තක්කාදිඅම්බිලං ලද්ධා අනම්බිලං ගවෙසන්ති. එවං සබ්බං පරිවත්තෙත්වා පරිවත්තෙත්වා යොජිතං.

පටිසඬ්ඛා යොනියො ආහාරං ආහාරෙතීති පටිසඬ්ඛානපඤ්ඤාය ජානිත්වා උපායෙන ආහාරං ආහාරෙති. ඉදානි උපායං දස්සෙතුං “නෙව දවායා”තිආදි වුත්තං.

තත්ථ නෙව දවායාති දවත්ථාය න ආහාරෙති. තත්ථ නටලඬ්ඝකාදයො දවත්ථාය ආහාරෙත්ති නාම. යඤ්චි හොජනං භුත්තස්ස නච්චගීතකබ්බසිලොකසඬ්ඛානො දවො අතිරෙකතරෙන පටිභාති, තං හොජනං අධම්මෙන විසමෙන පරියෙසිත්වා තෙ ආහාරෙත්ති. අයං පන භික්ඛු න එවමාහාරෙති.

න මදායාති මානමදපුරිසමදානං වඩ්ඪනත්ථාය න ආභාරෙති. තත්ථ රාජරාජමහාමත්තා මදත්ථාය ආභාරෙත්ති නාම. තෙ හි අත්තනො මානමදපුරිසමදානං වඩ්ඪනත්ථාය පිණ්ඩරසභොජනාදීනි පණ්ණිකභොජනානි භුඤ්ජන්ති. අයං පන භික්ඛු එවං නාභාරෙති.

න මණ්ඩනායාති සරීරමණ්ඩනත්ථාය න ආභාරෙති. තත්ථ රුපුපථිවිනියො මාතුගාමා අන්තෙපුරිකාදයො ව සප්පිඨාණිකාදීනි පිචන්ති, සිනිද්ධමුදුමද්දවභොජනං ආභාරෙත්ති. එවං නො අඬිගලට්ඨි සුසණ්ඨිතා භවිස්සති, සරීරෙ ඡවිවණ්ණො පසන්තො භවිස්සති. අයං පන භික්ඛු එවං න ආභාරෙති.

න විභූසනායාති සරීරෙ මංසවිභූසනත්ථාය න ආභාරෙති. තත්ථ නිබ්බද්ධමල්ලමුට්ඨිකමල්ලවෙට්ඨකාදයො සුසිනිද්ධෙහි මච්ඡමංසාදීනි සරීරං පිණෙත්ති “එවං නො මංසං උස්සදං භවිස්සති පහාරසහනත්ථායා”ති. අයං පන භික්ඛු එවං සරීරෙ මංසවිභූසනත්ථාය න ආභාරෙති.

යාවදෙවාති ආභාරාහරණපයොජනස්ස පරිච්ඡෙදනියමදස්සනං. ඉමස්ස කායස්ස ධීනියාති ඉමස්ස චතුමහාභූතිකස්ස කරජකායස්ස ධ්වජනත්ථාය ආභාරෙති, ඉදමස්ස ආභාරාහරණෙ පයොජනත්ති අත්ථො. යාපනායාති ජීවිතින්ද්‍රියයාපනත්ථාය ආභාරෙති. විහිංසුපරතියාති විහිංසා නාම අභුත්තපච්චයා උප්පජ්ජනකබුද්දා, තස්සා උපරතියා වූපසමනත්ථාය ආභාරෙති. බ්‍රහ්මවරියානුග්ගහායාති බ්‍රහ්මවරියං නාම තිස්සො සික්ඛා සකලසාසනං, තස්ස අනුග්ගණ්හත්ථාය ආභාරෙති.

ඉතීති උපායනිදස්සනං, ඉමිනා උපායෙනාති අත්ථො. පුරාණඤ්ච වෙදනං පටිහඬ්ඛාමීති පුරාණවෙදනං නාම අභුත්තපච්චයා උප්පජ්ජනකවෙදනා, තං පටිහනිස්සාමීති ආභාරෙති. නවඤ්ච වෙදනං න උප්පාදෙස්සාමීති නවවෙදනා නාම අතිභුත්තපච්චයෙන උප්පජ්ජනකවෙදනා, න තං උප්පාදෙස්සාමීති ආභාරෙති. අථ වා නවවෙදනා නාම භුත්තපච්චයා න උප්පජ්ජනකවෙදනා, තස්සා අනුප්පන්නාය අනුප්පජ්ජනත්ථමෙව ආභාරෙති.

යාත්‍රා ව මෙ භවිස්සතීති යාපනා ව මෙ භවිස්සති. අනවජ්ජනා වාති එත්ථ අත්ථි සාවජ්ජං, අත්ථි අනවජ්ජං. තත්ථ අධම්මිකපරියෙසනා අධම්මිකපටිග්ගහණං අධම්මෙන පරිභොගොති ඉදං සාවජ්ජං නාම. ධම්මෙන පන පරියෙසිත්වා ධම්මෙන පටිග්ගහෙත්වා පච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජනං අනවජ්ජං නාම. එකච්චො අනවජ්ජෙයෙව සාවජ්ජං කරොති, “උද්ධං මෙ”ති කත්වා පමාණාතික්කන්තං භුඤ්ජති, තං ජීරාපෙතුං අසක්කොන්තො උද්ධංචිරෙවනඅධොචිරෙවනාදීනි කිලමති, සකලවිහාරෙ භික්ඛු තස්ස

සරීරපටිජග්ගනභෙසජ්ජපරියෙසනාදීසු උස්සුක්කං ආපජ්ජන්ති, “කිං ඉද්”න්ති චුත්තෙ “අසුකස්ස නාම උදරං උද්ධුමාත”න්තිආදීං වදන්ති. “එස නිව්වකාලමිපි එවං පකතිකොයෙව, අත්තනො කුච්ඡිජ්ජමාණං නාම න ජානාති”ති නින්දන්ති ගරහන්ති. අයං අනවජ්ජෙයෙව සාවජ්ජං කරොති නාම. එවං අකත්වා “අනවජ්ජතා ව මෙ භවිස්සති”ති ආභාරෙති.

එාසුචිභාරො වාති එත්ථාපි අත්ථි එාසුචිභාරො, අත්ථි න එාසුචිභාරො. තත්ථ ආහරහත්ථකො අලංසාටකො තත්ත්වට්ටකො කාකමාසකො භුත්තවමීතකොති ඉමෙසං පඤ්චන්තං බ්‍රාහ්මණානං භොජනං න එාසුචිභාරො නාම. එතෙසු හි ආහරහත්ථකො නාම බහුං භුඤ්ජිත්වා අත්තනො ධම්මතාය උට්ඨාතුං අසක්කොන්තො “ආහර හත්ථ”න්ති වදති. අලංසාටකො නාම අච්චුද්ධුමාතකුච්ඡිතාය උට්ඨිතොපි සාටකං නිවාසෙතුං න සක්කොති. තත්ත්වට්ටකො නාම උට්ඨාතුං අසක්කොන්තො තත්ත්ව පරිවට්ටති. කාකමාසකො නාම යථා කාකෙහි ආමසිතුං සක්කොති, එවං යාව මුඛද්වාරා ආභාරෙති. භුත්තවමීතකො නාම මුඛෙන සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තො තත්ථෙව වමති. එවං අකත්වා “එාසුචිභාරො ව මෙ භවිස්සති”ති ආභාරෙති. එාසුචිභාරො නාම චතුහි පඤ්චහි ආලොපෙති ඌනුදරතා. එත්තකඤ්චි භුඤ්ජිත්වා පාතීයං පිවතො චත්තාරො ඉරියාපථා සුඛෙන පචත්තන්ති. තස්මා ධම්මසෙනාපති එවමාහ –

“චත්තාරො පඤ්ච ආලොපෙ, අභුත්වා උදකං පිවෙ;
අලං එාසුචිභාරාය, පහිතත්තස්ස හික්ඛුනො”ති. (ථෙරගා. 983; මි. ප. 6.5.10);

ඉමස්මිං පන යානෙ අඬිගාති සමොධානෙතබ්බාති. නෙව දවායාති හි එකං අඬිගං, න මදායාති එකං, න මණ්ඩනායාති එකං, න විභූසනායාති එකං, යාවදෙව ඉමස්ස කායස්ස ධීතියා යාපනායාති එකං, විහිංසුපරතියා බ්‍රහ්මචරියානුග්ගහායාති එකං, ඉති පුරාණඤ්ච වෙදනං පටිහඬිබාමි නවඤ්ච වෙදනං න උජ්ජාදෙස්සාමීති එකං, යාත්‍රා ව මෙ භවිස්සතීති එකං අඬිගං, අනවජ්ජතා ව එාසුචිභාරො වාති අයමෙත්ථ භොජනානිසංසො.

මහාසිවත්ථෙරො පනාහ – “හෙට්ඨා චත්තාරි අඬිගාති පටික්ඛෙපො නාම, උපරි පන අට්ඨඬිගාති සමොධානෙතබ්බාති”ති. තත්ථ යාවදෙව ඉමස්ස කායස්ස ධීතියාති එකං අඬිගං, යාපනායාති එකං, විහිංසුපරතියාති එකං, බ්‍රහ්මචරියානුග්ගහායාති එකං, ඉති පුරාණඤ්ච වෙදනං පටිහඬිබාමීති එකං, නවඤ්ච වෙදනං න උජ්ජාදෙස්සාමීති එකං, යාත්‍රා ව මෙ භවිස්සතීති එකං, අනවජ්ජතා වාති එකං, එාසුචිභාරො පන භොජනානිසංසොති. එවං අට්ඨඬිගසමන්තාගතං ආහාරං ආභාරෙති.

90. උපෙක්ඛකොති ඡළඬිගුපෙක්ඛාය සමන්තාගතො. සතොති කායානුපස්සනාදිසතියුත්තො.

උපෙක්ඛකොති ඡළඬිගුපෙක්ඛාය සමන්තාගතොති එත්ථ ඡළඬිගුපෙක්ඛාධම්මො නාම කොති? ඤාණාදයො. “ඤාණ”න්ති වුත්තෙ කිරියතො චත්තාරි ඤාණසම්පයුත්තාති ලබ්භන්ති, “සත්තවිභාරො”ති වුත්තෙ අට්ඨ මහාවිත්තාති ලබ්භන්ති, “රජ්ජනදුස්සනං නත්ථි”ති වුත්තෙ දස විත්තාති ලබ්භන්ති. සොමනස්සං ආසෙවනවසෙන ලබ්භති. චක්ඛුනා රූපං දිස්වාති කාරණවසෙන චක්ඛුති ලද්ධවොභාරෙන රූපදස්සනසමත්ථෙන චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන රූපං දිස්වා. පොරාණා පනාහු – චක්ඛු රූපං න පස්සති අවිත්තකත්තා, විත්තම්පි න පස්සති අචක්ඛුකත්තා. ද්වාරාරම්මණසඬ්ඝට්ටනෙන පන පසාදවත්ථුකෙන විත්තෙන පස්සති. ඊදිසෙසු පන යානෙසු “ධනුනා විජ්ඣති”තිආදියු විස සසම්භාරකථා නාම භොති. තස්මා චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන රූපං දිස්වාති අයමෙවෙත්ථ අත්ථො.

නෙව සුමනො භොතීති ලොභුප්පත්තිවසෙන ඡන්දරාගුප්පත්තිවසෙන සොමනස්සො න භොති. න දුම්මනොති පටිසුප්පත්තිවසෙන දුට්ඨවිත්තො න භොති. උපෙක්ඛකොති උපපත්තිතො ඉක්ඛකො භොති, අපක්ඛපතිතො හුත්වා ඉරියාපථං පවත්තෙති. සතො සම්පජානොති සතිමා ඤාණසම්පත්තො. මනාපං නාහිගිජ්ඣති මනවඬ්ඝනකං ඉට්ඨාරම්මණං නාහිගිජ්ඣති න පත්ථෙති. නාහිභංසතීති න තුස්සති. න රාගං ජනෙතීති තත්ථ තත්ථ රඤ්ජනං න උප්පාදෙති. තස්ස ධීතොව කායො භොතීති තස්ස ඛිණාසවස්ස චක්ඛාදිකායො කම්පාරහිතත්තා ධීතො නිව්චලො භොති. අමනාපන්ති අනිට්ඨාරම්මණං. න මඬ්ඣ භොතීති දොමනස්සිතො න භොති. අප්පතිට්ඨිතවිත්තොති කොධවසෙන ධීතමනො න භොති. අලීනමනසොති අලීනවිත්තො. අබ්‍යාපන්නවෙතසොති බ්‍යාපාරහිතවිත්තො.

රජ්ජනියෙ න රජ්ජනීති රජ්ජනියස්මි. වත්ථුස්මි. න රාගං උප්පාදෙති. දුස්සනියෙ න දුස්සනීති දොසුප්පාදෙ වත්ථුස්මි. න දොසං උප්පාදෙති. මොහනියෙ න මුය්හනීති මොහනියස්මි. වත්ථුස්මි. න මොහං උප්පාදෙති. කොපනියෙ න කුප්පනීති කොධනියස්මි. වත්ථුස්මි. න චලති. මදනියෙ න මජ්ජනීති මදනියස්මි. වත්ථුස්මි. න සංසිදති. කිලෙසනියෙ න කිලිස්සනීති උපතපනියස්මි. වත්ථුස්මි. න උපතප්පති. දිට්ඨෙ දිට්ඨමත්තොති රූපාරම්මණෙ චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන දිට්ඨෙ දිට්ඨමත්තො. සුතෙ සුතමත්තොති සද්දායතනෙ සොතවිඤ්ඤාණෙන සුතෙ සුතමත්තො. මුතෙ මුතමත්තොති ඝානජිවිභාකායවිඤ්ඤාණෙන පාපුණ්ත්වා ගහිතෙ ගහිතමත්තො. විඤ්ඤාතෙ විඤ්ඤාතමත්තොති මනොවිඤ්ඤාණෙන ඤාතෙ ඤාතමත්තො. දිට්ඨෙ න

ලිම්පනීති චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන දිට්ඨෙ රූපාරම්මණෙ තණ්හාදිට්ඨිලෙපෙන න ලිම්පනි. දිට්ඨෙ අනුපයොති රූපාරම්මණෙ නිත්තණ්හො හොති. අනපායොති අපදුට්ඨවිත්තො.

සංවිජ්ජනීති ලබ්භති. පස්සනීති ඔලොකෙති. ඡන්දරාගොති සිනෙහො. රූපාරාමන්ති රූපං ආරාමං අස්සාති රූපාරාමං. රූපෙ රතන්ති රූපරතං. රූපෙ සන්තුට්ඨීති රූපසම්මුදිතං.

දන්තං නයන්ති සමීතින්ති උය්‍යානකීළාමණ්ඩලාදීසු මහාජනමජ්ඣං ගච්ඡන්තා දන්තමෙව ගොණජාතිං වා අස්සජාතිං වා යානෙ යොජෙත්වා නයන්ති. රාජාති තථාරූපානෙව යානාති ගච්ඡන්තො රාජාපි දන්තමෙව අභිරුහති. මනුස්සෙසුති මනුස්සෙසුපි චතුභි අරියමග්ගෙහි දන්තො නිබ්බිසෙවනොව සෙට්ඨො. යොතිවාක්‍යන්ති යො ඵවරූපං අතික්කමචචනං පුනස්පුනං වුවචමානමපි තිතික්ඛති න පටිජ්චන්දති න විහඤ්ඤති, ඵවරූපො දන්තො සෙට්ඨොති අත්ථො.

අස්සතරාති වළවාය ගද්‍රහෙන ජාතා. ආජානීයාති යං අස්සදම්මසාරථී කාරණං කාරෙති, තස්ස බිජ්ජං ජානනසමත්ථා. සින්ධවාති සින්ධවරට්ඨෙ ජාතා අස්සා. මහානාගාති කුඤ්ජරසඬ්ඛාතා මහාහත්ථිනො. අත්තදන්තොති එතෙ අස්සතරා වා ආජානීයා වා සින්ධවා වා කුඤ්ජරා වා වරා දන්තා, න අදන්තා. යො පන චතුමග්ගසඬ්ඛාතෙන අත්තදන්තෙන දන්තතාය අත්තදන්තො නිබ්බිසෙවනො, අයං තතොපි වරං, සබ්බෙහිපි එතෙහි උත්තරිතරොති අත්ථො.

න හි එතෙහි යානෙහීති යාති එතාති හත්ථියානාදියානාති, න හි එතෙහි යානෙහි කොචි පුග්ගලො සුපිනන්තෙනපි අගතපුබ්බත්තා “අගත”න්ති සඬ්ඛාතං නිබ්බානදිසං, තං යානං ගච්ඡෙය්‍ය. යථා පුබ්බභාගෙ ඉන්ද්‍රියදමෙන දන්තෙන අපරභාගෙ අරියමග්ගභාවනාය සුදන්තෙන දන්තො නිබ්බිසෙවනො සප්පඤ්ඤො පුග්ගලො තං අගතපුබ්බං දිසං ගච්ඡති, දන්තභූමිං පාපුණාති. තස්මා අත්තදමනමෙව වරන්ති අත්ථො.

විධාසු න විකම්පන්තීති සෙය්‍යස්ස සෙය්‍යාහමස්මීතිආදීසු මානවිධාසු න චලන්ති නස්පවෙධන්ති. විජ්ජමුත්තා පුනබ්භවාති පුනබ්භවපටිසන්ධියා පුනස්පුනං උප්පත්තිතො සුට්ඨු මුත්තා මුඤ්චිත්වා යීතා. දන්තභූමිමනුජ්ජත්තාති එකන්තදමනං අරහත්තඵලභූමිං පාපුණිත්වා යීතා. තෙ ලොකෙ විජිතාවිනොති තෙ අරහන්තො සත්තලොකෙ විජිතවිජයා විජිතවන්තො නාම හොන්ති.

යස්මා ච භාවිතින්ද්‍රියො නිබ්භයො නිබ්බිකාරො දන්තො හොති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්තො “යස්සින්ද්‍රියානී”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො — යස්ස

චක්ඛාදීනි ඡළින්ද්‍රියානි ගොවරභාවනාය අනිච්චාදිතිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා වාසනාභාවනාය සතිසම්පජ්ඣඤාගන්ධං ගාභාපෙත්වා භාවිතානි, තානි ච බො අප්ඤාන්තගොවරභාවනාය, එවං පන බහිද්ධා ච සබ්බලොකෙති යත්ථ යත්ථ ඉන්ද්‍රියානං වෙකල්ලතා වෙකල්ලතො වා සම්භවො, තත්ථ නාහිජ්ඣාදිවසෙන භාවිතානීති එවං නිබ්බිජ්ඣා ඤාත්වා පටිච්ඡික්ඛිත්වා ඉමං පරඤ්ච ලොකං සකසන්තතිත්ථලොකං පරසන්තතිත්ථලොකඤ්ච දන්තමරණං මරිතුකාමො කාලං කඬ්ඛති, ජීවිතක්ඛයකාලං ආගමෙති පතිමානෙනි, න භායති මරණස්ස. යථාහ -

“මරණෙ මෙ භයං නත්ථි, නිකන්ති නත්ථි ජීවිතෙ”. (ථෙරගා. 20);

“නාහිකඬ්ඛාමි මරණං, නාහිකඬ්ඛාමි ජීවිතං;
කාලඤ්ච පතිමානෙමි, නිබ්බිසං භතකො යථා”ති. (ථෙරගා. 606, 654, 1002; මි. ප. 2.2.4 ථොකං විසදිසං);

භාවිතො ස දන්තොති එවං භාවිතින්ද්‍රියො සො දන්තො.

91. නිස්සයතානි තණ්හාදිට්ඨිනිස්සයා. ඤාත්වා ධම්මන්ති අනිච්චාදීහි ආකාරෙහි ධම්මං ජානිත්වා. අනිස්සිතොති එවං තෙහි නිස්සයෙහි අනිස්සිතො. තෙන අඤ්ඤත්‍ර ධම්මඤ්ඤාණා නත්ථි නිස්සයානං අභාවොති දීපෙති. භවාය විභවාය වානි සස්සතාය උච්ඡේදාය වා. ඉමිස්සා ගාථාය නිද්දෙසො උත්තානො.

92. තං බුමි උපසන්තොති තං එවරූපං එකෙකගාථාය චුත්තං උපසන්තොති කථෙමි. අතරි සො විසත්තිකන්ති සො ඉමං විසතාදිභාවෙන විසත්තිකාසඬ්ඛාතං මහාතණ්හං අතරි.

අත්තනො දිට්ඨියා රාගො අභිජ්ඣාකායගන්ථොති සයං ගහිතදිට්ඨියා රඤ්ජනසඬ්ඛාතො රාගො අභිජ්ඣාකායගන්ථො. පරවාදෙසු ආසානො අප්පච්චයොති පරෙසං වාදපටිවාදෙසු කොපො ච අතුට්ඨාකාරො ච ඛ්‍යාපාදො කායගන්ථො. අත්තනො සීලං වා චතං වානි සයං ගහිතමෙට්ඨනවිරතිසඬ්ඛාතං සීලං වා ගොචතාදිචතං වා. සීලබ්බතං වානි තදුභයං වා. පරාමාසොති ඉමිනා සුද්ධිතිආදිවසෙන පරතො ආමසති. අත්තනො දිට්ඨි ඉදංසච්චාහිනිවෙසො කායගන්ථොති සයං ගහිතදිට්ඨිං. “ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්ති (උදා. 54; ම. නි. 3.27, 301) අයොනියො අභිනිවෙසො ඉදංසච්චාහිනිවෙසො කායගන්ථො. ගන්ථා තස්ස න විජ්ජන්තීති තස්ස බිණ්ණසචස්ස ද්වෙ දිට්ඨිගන්ථා සොතාපත්තිමග්ගෙන න සන්ති. ඛ්‍යාපාදො කායගන්ථො අනාගාමිමග්ගෙන. අභිජ්ඣාකායගන්ථො අරහත්තමග්ගෙන.

93. ඉදානි තමෙව උපසන්නං පසංසන්නො ආහ “න තස්ස පුත්තා”ති එවමාදි. තත්ථ පුත්තා අනුජාදයො චත්තාරො. එත්ථ ච පුත්තපරිග්ගහාදයො පුත්තාදිනාමෙන වුත්තාති වෙදිතබ්බා. තෙ හිස්ස න විජ්ජන්ති, තෙසං චා අභාවෙන පුත්තාදයො න විජ්ජන්ති. අත්තාති “අත්තා අත්ථි”ති ගහිතා සස්සතදිට්ඨිං නත්ථි. නිරත්තාති “උච්ඡිජ්ජති”ති ගහිතා උච්ඡෙදදිට්ඨි.

නත්ථිති ගහෙතබ්බං නත්ථි. මුඤ්චිතබ්බං නත්ථිති මොචෙතබ්බං නත්ථි. යස්ස නත්ථි ගහිතන්ති යස්ස පුග්ගලස්ස තණ්හාදිට්ඨිවසෙන ගහිතං න විජ්ජති. තස්ස නත්ථි මුඤ්චිතබ්බන්ති තස්ස පුග්ගලස්ස මුඤ්චිතබ්බං න විජ්ජති. ගාහමුඤ්චනසමතික්කන්තොති ගහණඤ්ච මොචනඤ්ච විතිවත්තො. වුද්ධිපරිහානිවිතිවත්තොති වුඩ්ඪිඤ්ච හානිඤ්ච අතික්කන්තො.

94. යෙන නං වජ්ජුං පුට්ඨජ්ජනා, අටො සමණබ්‍රාහ්මණාති යෙන තං රාගාදිනා වජ්ජෙන පුට්ඨජ්ජනා සබ්බෙපි දෙවමනුස්සා ඉතොච බහිද්ධා සමණබ්‍රාහ්මණා ච රත්තොති චා දුට්ඨොති චා වදෙය්‍යුං. තං තස්ස අපුරක්ඛන්ති තං රාගාදිවජ්ජං තස්ස අරහතො අපුරක්ඛන්. තස්මා චාදෙසු නෙජතීති තංකාරණා නින්දාවචනෙසු න කම්පති.

නෙජතීති නිද්දෙසස්ස උද්දෙසපදං. න ඉඤ්ජතීති චලනං න කරොති. න චලතීති න තත්ථ නමති. න වෙධතීති කම්පෙතුං අසක්කුණෙය්‍යායාය න එන්දති. නජ්ජවෙධතීති න කම්පති. න සම්පවෙධතීති න පරිචත්තති.

95. න උස්සෙසු වදතෙති විසිට්ඨෙසු අත්තානං අත්තොකත්ථා “අහං විසිට්ඨො”ති අතිමානවසෙන න වදති. එස නයො ඉතරෙසු ද්විසු. කජ්ජං නෙති අකජ්ජියොති සො එවරුපො දුට්ඨමපි කජ්ජං න එති. කස්මා? යස්මා අකජ්ජියො, පහීනකජ්ජොති වුත්තං හොති. ඉම්ස්සාපි ගාථාය නිද්දෙසො උත්තානොච.

96. සකන්ති මය්හන්ති පරිග්ගහිතං. අසතා ච න සොචතීති අවිජ්ජමානාදිනා අසතා ච න සොචති. ධම්මෙසු ච න ගච්ඡතීති සබ්බධම්මෙසු ඡන්දාදිවසෙන න ගච්ඡති. ස වෙ සන්තොති වුවචතීති සො එවරුපො නරුත්තමො “සන්තො”ති වුවචති. ඉම්ස්සාපි ගාථාය නිද්දෙසො උත්තානොච. අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ කොට්ඨකසහස්සදෙවතානං අරහත්තජ්ජත්ති අහොසි, සොතාපන්නාදීනං ගණනා නත්ථිති.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකාය මහානිද්දෙසට්ඨකථාය

පුරාහෙදසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. කලහවිවාදසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

97. එකාදසමෙ කලහවිවාදසුත්තනිද්දෙසෙ කුතොපහුතා කලහා විවාදාති කලහො ච තස්ස පුබ්බභාගො විවාදො වාති ඉමෙ කුතො ජාතා. පරිදෙවසොකා සහමච්ඡරා වාති පරිදෙවසොකා ච සහමච්ඡරා ච කුතො පහුතා. මානාතිමානා සහපෙසුණා වාති මානා ච අතිමානා ච පෙසුණා ච කුතො පහුතා. තෙති තෙ සබ්බෙපි අට්ඨ කිලෙසධම්මා. තදිඨ්ඨ ඛ්‍යාතීති තං මයා පුච්ඡිතමත්ථං බුහි, යාචාමි තං අහන්ති. යාවනත්ථො හි ඉඨ්ඨාති නිපාතො.

එකෙන ආකාරෙනාති එකෙන කාරණෙන. අපරෙන ආකාරෙනාති අපරෙන කාරණෙන. ආගාරිකා දණ්ඩපසුතාති ගහපතිනො විභෙසමානා. පබ්බජිතා ආපත්තිං ආපජ්ජන්තාති අනගාරිකා සත්තස්ස ආපත්තික්ඛන්ධෙසු අඤ්ඤතරං ආපජ්ජමානා.

කුතොපහුතාති කුතොභූතා. කුතොජාතාති කුතො පටිලද්ධභාවා. කුතොසඤ්ජාතාති උපසග්ගෙන පදං වඩ්ඪිතං. කුතොනිබ්බන්තාති කුතො නිබ්බන්තලක්ඛණං පත්තා. උපසග්ගෙන පදං වඩ්ඪෙත්ථා “කුතොඅභිනිබ්බන්තා”ති වුත්තං. කුතොපාකුභූතාති කුතොපාකට්ඨාතා. කිං නිදානාතිආදීසු අත්තනො ඵලං නිදෙතීති නිදානං. එතස්මා ඵලං සමුදෙතීති සමුදයො. එතස්මා ඵලං ජායතීති ජාති. එතස්මා ඵලං පහවතීති පහවො. මූලං පුච්ඡතීති කලහස්ස කාරණං පුච්ඡති. කාරණඤ්ච පතිට්ඨට්ඨෙන මූලං. අත්තනො ඵලනිජ්ඣාදනත්ථං හිනොති පවත්තතීති හෙතු. “හන්ද නං ගණ්හවා”ති දස්සෙත්තං විය අත්තනො ඵලං නිදෙතීති නිදානං. එතස්මා ඵලං සම්භවතීති සම්භවො. පහවති ඵලං එතස්මාති පහවො. සමුට්ඨාති එත්ථ ඵලං, එතෙන වා සමුට්ඨාතීති සමුට්ඨානං. අත්තනො ඵලං ආහරතීති ආහාරො. අපටික්ඛිපිතබ්බට්ඨෙන අත්තනො ඵලං ආරමෙතීති ආරම්මණං. එතං පටිච්ච අපටික්ඛිපිත්ථා ඵලං එති පවත්තතීති පච්චයො. එතස්මා ඵලං සමුදෙතීති සමුදයොති එවමෙතෙසං පදානං වචනත්ථො වෙදිතබ්බො. තං සන්ධාය “කලහස්ස ච විවාදස්ස ච මූලං පුච්ඡති”තිආදිනා නයෙන දෙසනා වුත්තා.

98. පියජ්ජහුතාති පියවත්ථුතො ජාතා. මච්ඡෙරයුත්තා කලහා විවාදාති ඉමිනා කලහවිවාදාදීනං න කෙවලං පියවත්ථුමෙව, මච්ඡරියම්පි පච්චයං දස්සෙති. කලහවිවාදසීයෙන චෙත්ථ සබ්බෙපි තෙ ධම්මා වුත්තාති වෙදිතබ්බො. යථා ච එතෙසං මච්ඡරියං, තථා පෙසුණානඤ්ච විවාදං. තෙනාහ “විවාදජාතෙසු ච පෙසුණානි”ති. ඉම්ස්සා ගාථාය නිද්දෙසො උත්තානත්ථොයෙව.

99. පියා සු ලොකස්මිං කුතොනිදානා, යෙ වාපි ලොහා විවරන්ති ලොකෙති “පියජ්ජහුතා කලහා”ති යෙ එත්ථ වුත්තා, තෙ පියා ලොකස්මිං කුතොනිදානා,

න කෙවලඤ්ච පියා, යෙ වාපි ඛත්තියාදයො ලොකෙ විවරන්ති ලොහහෙතු ලොහෙනාහිභූතා විවරන්ති, තෙසං සො ලොහො ච කුතොනිදානොති ද්වෙ අත්ථෙ එකාය පුච්ඡාය පුච්ඡති. කුතොනිදානාති චෙත්ථ කිංනිදානා කිංහෙතුකාති පච්චත්තවචනස්ස තොආදෙසො වෙදිතඛිබ්බො, සමාසෙ වස්ස ලොපාභාවො. අථ වා නිදානාති ජාතා, උප්පන්නාති අත්ථො. තස්මා කුතො ජාතා කුතො උප්පන්නාති වුත්තං හොති. ආසා ච නිට්ඨා වාති ආසා ච තස්සා ආසාය සම්ද්ධි ච. යෙ සම්පරායාය නරස්ස හොන්තිති යෙ නරස්ස සම්පරායාය හොන්ති, පරායනා හොන්තිති වුත්තං හොති. එකා එවායම්පි පුච්ඡා.

දීපා හොන්තිති පතිට්ඨා භවන්ති. සරණා හොන්තිති දුක්ඛනාසනා හොන්ති. නිට්ඨාපරායනා හොන්තිති සම්ද්ධිපරායනා හොන්ති.

100. ඡන්දානිදානානීති කාමච්ඡන්දාදිඡන්දානිදානානි. යෙ වාපි ලොහා විවරන්තිති යෙ වාපි ඛත්තියාදයො ලොහා විවරන්ති, තෙසං ලොහොපි ඡන්දානිදානොති ද්වෙපි අත්ථෙ එකතො විස්සජ්ජෙති. ඉතොනිදානාති ඡන්දානිදානා එවාති වුත්තං හොති. “ඉතොනිදානා”ති හි ඡන්දං සන්ධායාහ. ඡන්දානිදානා හි ලොහාදයො. “ඉතොනිදානා”ති සද්දසිද්ධි චෙත්ථ “කුතොනිදානා”ති එත්ථ වුත්තනෙයෙන වෙදිතඛිබ්බො. ආසාය සම්ද්ධි වුවචති නිට්ඨාති අජ්ඣාසයනිබ්බන්තිපටිලාහො කථියති.

101. විනිව්ඡයාති තණ්හාදිට්ඨිවිනිව්ඡයා. යෙ වාපි ධම්මා සමණෙන වුත්තාති යෙ ච අඤ්ඤෙපි කොධාදිහි සම්පයුත්තා, තථාරූපා වා අකුසලා ධම්මා බුද්ධසමණෙන වුත්තා, තෙ කුතොපහුතාති.

අඤ්ඤජාතිකාති අඤ්ඤසභාවා. අඤ්ඤවිහිතකාති අඤ්ඤනාකාරෙන ධීතා. සම්මතපාපෙතාති නිබ්බාපිතපාපෙන. බාහිතපාපධම්මෙතාති පහිනලාමකධම්මෙන. හින්තකිලෙසමූලෙනාති කිලෙසමූලාති හින්දිත්වා ධීතෙන. සබ්බාකුසලමූලබන්ධනා පමුත්තෙනාති ද්වාදසඅකුසලබන්ධනං මොචෙත්වා ධීතෙන. වුත්තාති කථිතා. පවුත්තාති පකාරෙන කථිතා.

102. තමුපනිස්සාය පහොති ඡන්දොති තං සුබදුක්ඛවෙදනං තදුභයවත්ථුසඛිබ්බාතං සාතාසාතං උපනිස්සාය සංයොගවියොගපත්ථනාවසෙන ඡන්දො පහොති. එත්තාවතා “ඡන්දො නු ලොකස්මිං කුතොනිදානො”ති අයං පඤ්ඤො විස්සජ්ජිතො හොති. රූපෙසු දිස්වා විභවං භවඤ්චාති රූපෙසු වයඤ්ච උප්පාදඤ්ච දිස්වා. විනිව්ඡයං කුඛ්බති ඡන්තු ලොකෙති අපායාදිකෙ ලොකෙ අයං ඡන්තු හොගාධිගමත්ථං තණ්හාවිනිව්ඡයං “අත්තා මෙ උප්පන්නො”තිආදිනා නෙයෙන දිට්ඨිවිනිව්ඡයඤ්ච කුරුතෙ. එත්තාවතා “විනිව්ඡයා වාපි කුතොපහුතා”ති අයං පඤ්ඤො විස්සජ්ජිතො හොති.

සාතාසාතං නිස්සායාති මධුරඤ්ච අමධුරඤ්ච උපනිස්සයං කත්වා. ඉට්ඨානිට්ඨන්ති ඉට්ඨාරම්මණඤ්ච අනිට්ඨාරම්මණඤ්ච.

සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානානුයොගන්ති එත්ථ සුරාති පිට්ඨසුරා පුවසුරා ඔදනසුරා කිණ්ණපක්ඛිත්තා සම්භාරසංයුත්තාති පඤ්ච සුරා. මෙරයන්ති පුප්ඵාසවො ඵලාසවො මධ්වාසවො ගුළාසවො සම්භාරසංයුත්තොති පඤ්ච ආසවා. තං සබ්බම්පි මදකරණවසෙන මජ්ජං. පමාදට්ඨානන්ති පමාදකාරණං, යාය චෙතනාය තං මජ්ජං පිවති, තස්සෙනං අධිවචනං. අනුයොගන්ති තං සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානානුයොගං අනුආයොගං පුනස්පුනං කරණං. යස්මා ච පන තං අනුයුත්තස්ස මෙ උප්පන්නා චෙව හොගා පරිභායන්ති, අනුප්පන්නා ච නුප්පජ්ජන්ති, තස්මා “මෙ හොගා පරික්ඛයං ඛිණ්ණාවං ගච්ඡන්ති” ති ජානාති. එවං සබ්බත්ථං. විකාලවිසිඛාවරියානුයොගන්ති අවෙලාය විසිඛාසු වරියානුයුත්තං. සමජ්ජාහිවරණන්ති නච්චාදිදස්සනවසෙන සමජ්ජාහිගමනං. ආලසානුයොගන්ති කායාලසියතාය යුත්තජ්ජයුත්තං. අපායමුඛානි න සෙවතීති හොගානං විනාසද්වාරානි න සෙවති.

කසියා වාති කසිකම්මෙන වා. වණ්ණජ්ජාය වාති ධම්මිකවණ්ණජ්ජකම්මෙන වා. ගොරක්ඛෙන වාති ගොපාලකම්මෙන වා. ඉස්සත්ථෙන වාති ධනුසිප්පෙන වා. රාජපොරිසෙන වාති රාජසෙවකකම්මෙන වා. සිප්පඤ්ඤතරෙන වාති කුම්භකාරාදිසිප්පානං අඤ්ඤතරෙන වා. පට්ටජ්ජතීති පයොගං කරොති. චක්ඛුස්මිං උප්පන්නෙ ජානාතීති සසම්භාරචක්ඛුස්මිං උප්පන්නෙ ජානාති. “අත්තා මෙ උප්පන්නො” ති දිට්ඨිං ගණ්හාති. චක්ඛුස්මිං අත්තරහිතෙති තස්මිං විනට්ඨෙය. අත්තා මෙ අත්තරහිතොති “මම අත්තා විනට්ඨෙය” ති දිට්ඨිං ගණ්හාති. විගතො මෙ අත්තාති විනික්කන්තො මම අත්තා. සොතස්මීන්තිආදීසුපි එසෙව නයො.

103. එතෙපි ධම්මා ද්වයමෙව සන්තෙති එතෙ කොධාදයො ධම්මා සාතාසාතද්වයෙ සන්තෙ එව හොන්ති උප්පජ්ජන්ති. එත්තාවතා තතියපඤ්ඤොපි විස්සජ්ජිතො හොති. ඉදානි යො එවං විස්සජ්ජිතෙසු එතෙසු පඤ්ඤෙසු කථංකථී භවෙය්‍ය, තස්ස කථංකථාපහානුපායං දස්සෙන්නො ආහ “කථංකථී ඤාණපථාය සික්ඛෙ” ති, ඤාණදස්සනඤාණාධිගමනත්ථං තිස්සො සික්ඛා සික්ඛෙය්‍යාති චුත්තං හොති. කිංකාරණා? ඤත්වා පචුත්තා සමණෙන ධම්මා. බුද්ධසමණෙන හි ඤත්වා ධම්මා චුත්තා, නත්ථී තස්ස ධම්මෙසු අඤ්ඤාණං, අත්තතො පන ඤාණානුභාවෙන තෙ අජානන්තො න ජානෙය්‍ය, න දෙසනාදොසෙන. තස්මා කථංකථී ඤාණපථාය සික්ඛෙ, ඤත්වා පචුත්තා සමණෙන ධම්මාති.

පක්ඛෙපබන්ධනෙන වා බද්ධොති නාගරිකබන්ධෙන බද්ධො. පරික්ඛෙපබන්ධනෙන වානි වතිපරික්ඛෙපබන්ධනෙන වා. ගාමබන්ධනෙනාතිආදීසු තස්මා තස්මා යානතො නික්ඛමිතුං. අලහන්තො ගාමබන්ධනාදීහි බද්ධො නාම හොති. තස්ස බන්ධනස්ස මොක්ඛත්ථායාති එතස්ස චුත්තප්පකාරස්ස බන්ධනස්ස මොචනත්ථං.

ඤාණමිපි ඤාණපටොති පුරෙ උප්පන්නං ඤාණං අපරාපරුප්පන්නස්ස ඤාණමිපි ඤාණස්ස සඤ්චරණමග්ගොති ඤාණමිපි ඤාණපටො. ඤාණස්ස ආරම්මණමිපි ඤාණපටොති ඤාණස්ස පච්චයොපි තං ආලම්බිත්වා උප්පජ්ජනතො ඤාණපටො. ඤාණසහභූතොපි ධම්මා ඤාණපටොති ඤාණෙන සහුප්පන්නා අවසෙසා විත්තචෙතසිකා ධම්මාපි ඤාණපටො. ඉදානි උපමාය සාධෙන්නො “යථා අරියමග්ගො අරියපටො”තිආදිමාහ.

කථංකථී පුග්ගලොති විචිකිච්ඡාවන්තො පුග්ගලො. සකඬ්ඛොති සද්ධෙල්භකො. සවිලෙඛොති විත්තරාජිවන්තො. සද්ධෙල්භකොති කඬ්ඛාවන්තො. සවිචිකිච්ඡොති සන්දෙහවන්තො. ඤාණාධිගමායාති ඤාණපටිලාභත්ථාය. ඤාණචූසනායාති ඤාණපටිවිජ්ඣානත්ථාය. අථ වා ඤාණවින්දනත්ථාය. ඤාණසව්ජිකිරියායාති ඤාණස්ස පච්චක්ඛකරණත්ථාය. සනිදානාහන්ති අහං සනිදානං සපච්චයං කත්වා ධම්මදෙසනං කරොමි. සප්පාටිහාරියන්ති නියානිකං කත්වා. නො අප්පාටිහාරියන්ති අනියානිකං අකත්වා ධම්මදෙසනං කරොමි.

104. සාතං අසාතඤ්ච කුතොනිදානාති එත්ථ සාතාසාතන්ති සුබදුක්ඛවෙදනා එව අධිප්පෙතා. න භවන්ති හෙතෙති න භවන්ති එතෙ. විභවං භවඤ්චාපි යමෙතමත්ථං, එතං මෙ පබ්බහි යතොනිදානන්ති සාතාසාතානං විභවං භවඤ්ච එතමිපි යං අත්ථං. ලිඬ්ගබ්බත්තයො එත්ථ කතො. ඉදං පන චුත්තං හොති – සාතාසාතානං විභවො භවො වානි යො එස අත්ථො, එතං මෙ පබ්බහි යතොනිදානන්ති. එත්ථ ව සාතාසාතානං විභවභවවත්ථුකා විභවභවදිට්ඨියො එව විභවභවාති අත්ථතො වෙදිතබ්බා. තථා හි ඉමස්ස පඤ්ඤාස්ස විස්සජ්ජනපක්ඛෙ “භවදිට්ඨිපි එස්සනිදානා, විභවදිට්ඨිපි එස්සනිදානා”ති උපරි නිද්දෙසෙ (මහානි. 105) වක්ඛති. ඉමාය ගාථාය නිද්දෙසෙ වත්තබ්බං නත්ථි.

105. ඉතොනිදානන්ති එස්සනිදානං. ඉමායපි වත්තබ්බං නත්ථි.

106. කිස්මිං විභූතෙ න චූසන්ති එස්සාති කිස්මිං විතිවත්තෙ වක්ඛුසම්ඵස්සාදයො පඤ්ච එස්සා න චූසන්ති. ඉමායපි වත්තබ්බං නත්ථි.

107. නාමඤ්ච රූපඤ්ච පටිච්චාති සම්පයුත්තකනාමඤ්ච වත්ථාරම්මණරූපඤ්ච පටිච්ච. රූපෙ විභූතෙ න චූසන්ති එස්සාති රූපෙ විතිවත්තෙ පඤ්ච එස්සා න චූසන්ති.

තිණ්ණං සඬගති එස්සොති වක්ඛුරූපවිඤ්ඤාණානං තිණ්ණන්තං සඬගතියා එස්සො ජායති. වක්ඛු ව රූපා ව රූපස්මිත්ති පසාදවක්ඛුඤ්ච රූපාරම්මණාති ව රූපභාගෙ රූපකොට්ඨාසෙ කත්වා. වක්ඛුසම්ඵස්සං යපෙත්වාති තිණ්ණං සඬගතියා උප්පන්නඑස්සං මුඤ්චිත්වා. සම්පයුත්තකා ධම්මා නාමස්මිත්ති අවසෙසා වෙදනාදයො එස්සෙන සහජාතා ධම්මා නාමභාගෙ. සොතඤ්ච පටිච්චාතිආදීසුපි එසෙව නයො.

වතුභාකාරෙහි රූපං විභූතං භොතීති වතුහි කාරණෙහි රූපං විතිවත්තං භොති. ඤාතවිභූතෙනාති පාකටං කත්වා විතිවත්තෙන. තීරණවිභූතෙනාති අනිච්චාදිතො තීරයිත්වා විතිවත්තෙන. පහානවිභූතෙනාති ඡන්දරාගපහානතො විතිවත්තෙන. සමතික්කමවිභූතෙනාති වතුන්තං අරූපසමාපත්තිනං පටිලාභවසෙන විතිවත්තෙන.

108. කථං සමෙතස්සාති කථං පටිපන්නස්ස. විභොති රූපන්ති රූපං විභවති, න භවෙය්‍ය වා. සුඛං දුඛඤ්චාති ඉට්ඨානිට්ඨරූපමෙව පුච්ඡති.

ජානෙය්‍යාමාති ජානිස්සාම. ආජානෙය්‍යාමාති විසෙසෙන ජානිස්සාම. විජානෙය්‍යාමාති අනෙකවිධෙන ජානිස්සාම. පටිවිජානෙය්‍යාමාති සම්මා ජානිස්සාම. පටිවිජ්ඣෙය්‍යාමාති විත්තෙන බුජ්ඣස්සාම.

109. න සඤ්ඤසඤ්ඤීති යථා සමෙතස්ස විභොති රූපං, සො පකතිසඤ්ඤාය සඤ්ඤීපි න භොති. න විසඤ්ඤසඤ්ඤීති විසඤ්ඤායපි විරූපාය සඤ්ඤාය විසඤ්ඤී න භොති උම්මත්තකො වා ඛිත්තවිත්තො වා. නොපි අසඤ්ඤීති සඤ්ඤාවිරහිතොපි න භොති නිරොධසමාපන්නො වා අසඤ්ඤසත්තො වා. න විභූතසඤ්ඤීති “සබ්බසො රූපසඤ්ඤාන”න්තිආදිනා (විභ. 508) නයෙන සමතික්කන්තසඤ්ඤීපි න භොති අරූපජ්ඣානලාභී. එවං සමෙතස්ස විභොති රූපන්ති එතස්මිං සඤ්ඤසඤ්ඤීනාදිභාවෙ අට්ඨත්වා යදෙනං චුත්තං “සො එවං සමාහිතෙ විත්තෙ...පෙ.... ආකාසානඤ්චායතනසමාපත්තිපටිලාභත්ථාය විත්තං අභිනීභරතී”ති, එවං සමෙතස්ස අරූපමග්ගසමඬගිතො විභොති රූපං. සඤ්ඤානිදානා හි පපඤ්චසඬබ්බාති එවං පටිපන්නස්සාපි ව යා සඤ්ඤා, තංනිදානා තණ්හාදිට්ඨිපපඤ්චාස්ස අප්පහීනාව භොන්තිති දස්සෙති.

අසඤ්ඤිනො චුච්චන්ති නිරොධසමාපන්නාති සඤ්ඤාවෙදනා නිරොධෙන්වා නිරොධසමාපන්නා සඤ්ඤාභාවෙන අසඤ්ඤිනොති කථීයන්ති. අසඤ්ඤසත්තාති සබ්බෙන සබ්බං සඤ්ඤාභාවෙන අසඤ්ඤභවෙ නිබ්බන්තා.

සො ඵචං සමාහිතෙ චිත්තෙති තත්ථ සොති සො භික්ඛු. ඵචන්ති චතුත්ථජ්ඣානක්කමනිදස්සනමෙතං, ඉමිනා කමෙන චතුත්ථජ්ඣානං පටිලභිත්වාති චුත්තං හොති. සමාහිතෙති ඉමිනා චතුත්ථජ්ඣානසමාධිනා සමාහිතෙ. පරිසුද්ධෙතිආදීසු පන උපෙක්ඛාසනිපාරිසුද්ධිභාවෙන පරිසුද්ධෙ. පරිසුද්ධත්තායෙව පරියොදානෙ, පහස්සරෙති චුත්තං හොති. සුඛාදීනං පච්චයානං ඝාතෙන විහතරාගාදිඅඛිගණත්තා අනඛිගණත්තා ඵච ච විගතූපක්කිලෙසෙ. අඛිගණෙන හි චිත්තං උපක්කිලිස්සති. සුභාවිතත්තා මුදුහුතෙ, වසිභාවජ්ජත්තෙති චුත්තං හොති. වසෙ වත්තමානඤ්ඤි චිත්තං මුදුති චුච්චති. මුදුත්තායෙව ච කම්මනියෙ, කම්මක්ඛමෙ කම්මයොග්ගෙති චුත්තං හොති. මුදු හි චිත්තං කම්මනියං හොති සුද්ධන්තම්ච සුවණ්ණං. තදුහයම්පි ච සුභාවිතත්තායෙව. යථාහ “නාහං, භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං ඵකධම්මම්පි සමනුපස්සාමි, යං ඵචං භාවිතං කම්මනියං හොති යථයිදං, භික්ඛවෙ, චිත්ත”න්ති (අ. නි. 1.22).

ඵතෙසු හි පරිසුද්ධභාවාදීසු යිතත්තා යිතෙ. යිතත්තායෙව ආනෙඤ්ජජ්ජත්තෙ අවලෙ නිරිඤ්ජනෙති චුත්තං හොති. මුදුකම්මඤ්ඤභාවෙන වා අත්තනො වසෙ යිතත්තා යිතෙ. සද්ධාදීහි පරිග්ගහිතත්තා ආනෙඤ්ජජ්ජත්තෙ. සද්ධාපරිග්ගහිතඤ්ඤි චිත්තං අස්සද්ධියෙන න ඉඤ්ජති, වීරියපරිග්ගහිතං කොසජ්ජෙන න ඉඤ්ජති, සතිපරිග්ගහිතං පමාදෙන න ඉඤ්ජති, සමාධිපරිග්ගහිතං උද්ධච්චෙන න ඉඤ්ජති, පඤ්ඤාපරිග්ගහිතං අවිජ්ජාය න ඉඤ්ජති, ඔභාසගතං කිලෙසන්ධකාරෙන න ඉඤ්ජති. ඉමෙහි ඡහි ධම්මෙහි පරිග්ගහිතුං ආනෙඤ්ජජ්ජත්තං හොති. ඵචං අට්ඨඛිගසමන්තාගතං චිත්තං අභිනීභාරක්ඛමං හොති ආකාසානඤ්චායතනසමාපත්තිපටිලාභත්ථාය.

අපරො නයො – චතුත්ථජ්ඣානසමාධිනා සමාහිතෙ. නිවරණදුර්භාවෙන පරිසුද්ධෙ. විතක්කාදිසමතික්කමෙන පරියොදානෙ. ඥානපටිලාභපච්චනිකානං පාපකානං ඉච්ඡාවචරානඤ්ච අභාවෙන අනඛිගණෙ. ඉච්ඡාවචරානන්ති ඉච්ඡාය අවචරානං, ඉච්ඡාවසෙන ඔතිණ්ණානං පවත්තානං නානජ්ජකාරානං කොපඅජ්ජච්චයානන්ති අත්ථො. අභිජ්ඣාදීනං චිත්තූපක්කිලෙසානං විගමෙන විගතූපක්කිලෙසෙ. උහයම්පි චෙතං අඛිගණසුත්තවත්ථසුත්තානුසාරෙනෙව (ම. නි. 1.57 ආදයො, 70 ආදයො) වෙදිතබ්බං. වසිජ්ජත්තියා මුදුහුතෙ. ඉද්ධිපාදභාවුපගමනෙන කම්මනියෙ. භාවනාපාරිපුරියා පණිතභාවුපගමෙන යිතෙ ආනෙඤ්ජජ්ජත්තෙ, යථා ආනෙඤ්ජභාවං ආනෙඤ්ජජ්ජත්තං හොති,

එවං යිතෙනි අත්ථො. එවමිපි අට්ඨකථාසමන්තාගමෙන චිත්තං අභිනිහාරක්ඛමං හොති ආකාසානඤ්චායතනසමාපත්තිපටිලාභත්ථාය පාදකං පදට්ඨානභූතං.

ආරුප්පමග්ගසමඛිගීති අරුපසමාපත්තියා ගමනමග්ගෙන අපරිභීතො. පපඤ්චායෙව පපඤ්චසඛිබාති තණ්හාදිපපඤ්චායෙව පපඤ්චසඛිබා.

110. එත්තාවතග්ගං නු වදන්ති හෙකෙ, යක්ඛස්ස සුද්ධිං ඉධ පණ්ඩිතාසෙ. උදාහු අඤ්ඤමිපි වදන්ති එත්තොති එත්තාවතා නු ඉධ පණ්ඩිතා සමණුක්ඛාග්ගමණා අග්ගං සුද්ධිං සත්තස්ස වදන්ති, උදාහු අඤ්ඤමිපි එත්තො අරුපසමාපත්තියො අධිකඤ්ච වදන්තීති පුච්ඡති.

එත්තො අරුපසමාපත්තියොති එතස්මා අරුපසමාපත්තියො.

111. එත්තාවතග්ගමිපි වදන්ති හෙකෙති එකෙ සස්සතවාදා සමණුක්ඛාග්ගමණා පණ්ඩිතමානිතො එත්තාවතාපි අග්ගං සුද්ධිං වදන්ති. තෙසං පනෙකෙ සමයං වදන්තීති තෙසඤ්ඤෙව එකෙ උච්ඡේදවාදා සමයං උච්ඡේදං වදන්ති. අනුපාදිසෙසෙ කුසලාවදානාති අනුපාදිසෙසෙ කුසලවාදා සමානා.

භවතජ්ජිකාති භවතො භිකා. විභවං අභිනන්දන්තීති උච්ඡේදං පටිච්ච කුස්සන්ති. තෙ සත්තස්ස සමන්ති තෙ උච්ඡේදවාදිතො පුග්ගලස්ස සමං අනුප්පත්තිං වදන්ති. උපසමන්ති අතීත සමං. චූපසමන්ති සත්තං. නිරොධන්ති අනුප්පාදං. පටිපස්සද්ධිත්ති අපුනුප්පත්තිං.

112. එතෙ ච ඤත්වා උපනිස්සිතාති එතෙ ච දිට්ඨිගතිකෙ සස්සතුවච්ඡේදදිට්ඨියො නිස්සිතාති ඤත්වා. ඤත්වා මුනී නිස්සයෙ සො විමංසිති නිස්සයෙ ච ඤත්වා සො විමංසි පණ්ඩිතො බුද්ධමුනි. ඤත්වා විමුක්තොති දුක්ඛානිච්චාදිතො ධම්මෙ ඤත්වා විමුක්තො. භවාභවාය න සමෙතීති පුනප්පුනං උපපත්තියා න සමාගච්ඡති. අපරාමසන්ති අපරාමසන්තො. පරාමාසං නාපජ්ජන්තොති අත්ථො.

සද්ධම්මජ්ජපජ්ජොතිකාය මහානිද්දෙසට්ඨකථාය

කලහවිවාදසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. චූළබ්‍යුහසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

ද්වාදසමෙ චූළබ්‍යුහසුත්තනිද්දෙසෙ සකං සකං දිට්ඨිපරිබ්බසානාති ඉදම්පි තස්මිංයෙව මහාසමයෙ “සබ්බෙවිමෙ දිට්ඨිගතිකා ‘සාධුරුපාමිහා’ති භණන්ති, කිං නු බො සාධුරුපාව ඉමෙ අත්තනො එව දිට්ඨියා පතිට්ඨන්ති, උදාහු අඤ්ඤම්පි දිට්ඨිං ගණන්ති”ති උප්පන්නචිත්තානං එකච්චානං දෙවතානං තමත්ථං පකාසෙතුං පුරිමනයෙනෙව නිමිත්තබුද්ධෙන අත්තානං පුච්ඡාපෙත්වා වුත්තං.

113. තත්ථ ආදිතො ද්වෙපි ගාථා පුච්ඡාගාථායෙව. තාසු සකං සකං දිට්ඨිපරිබ්බසානාති අත්තනො අත්තනො දිට්ඨියා වසමානා. විග්ගස්භ නානා කුසලා වදන්තීති තං දිට්ඨිං බලවග්ගාහං ගහෙත්වා “තත්ථ කුසලාමිහා”ති පටිජානමානා පුටු පුටු වදන්ති, එකං න වදන්ති. යො එවං ජානාති ස වෙදි ධම්මං, ඉදං පටික්කොසමකෙවලී සොති තඤ්ච දිට්ඨිං සන්ධාය යො එවං ජානාති, සො ධම්මං වෙදිසි. ඉදං පන පටික්කොසන්තො භීතො හොතීති ව වදන්ති.

නානා වදන්තීති නානාකාරණං භණන්ති. විවිධං වදන්තීති නානාවිධං භණන්ති. අඤ්ඤාඤ්ඤං වදන්තීති එකං අවත්වා අඤ්ඤං අඤ්ඤං ගහෙත්වා වදන්ති. අකෙවලී සොති යො අකුසලො අයං. අසමත්තොති න පරිපුරො. අපරිපුණ්ණොති න සම්පුණ්ණො.

114. බාලොති භීතො. අක්කුසලොති අවිද්වා.

115. ඉදානි තිස්සො විස්සජ්ජනගාථා හොන්තීති. තා පුරිමඨිසේන වුත්තමත්ථං පච්ඡිමඨිසේන පටිබ්‍යුහිත්වා යීතා. තෙන බ්‍යුහෙන උත්තරසුත්තනො ව අප්පකත්තා ඉදං සුත්තං “චූළබ්‍යුහ”න්ති නාමං ලභී. තත්ථ පයමගාථායං තාව පරස්ස වෙ ධම්මන්ති පරස්ස දිට්ඨිං. සබ්බෙවිමෙ බාලාති එවං සන්තෙ සබ්බෙව ඉමෙ බාලා හොන්තීති අධිප්පායො. කිංකාරණා? සබ්බෙවිමෙ දිට්ඨිපරිබ්බසානාති.

116. සන්දිට්ඨියා වෙව න විවදාතා, සංසුද්ධපඤ්ඤා කුසලා මුතීමාති සකාය දිට්ඨියා අනවිවදාතා අවොදාතා සංකිලිට්ඨාව සමානා සංසුද්ධපඤ්ඤා ව කුසලා ව මුතීමන්තො ව තෙ හොන්ති වෙ. අථ වා “සන්දිට්ඨියා වෙ වදාතා”ති පායො, තස්සත්ථො – සකාය පන දිට්ඨියා වොදාතා සංසුද්ධපඤ්ඤා කුසලා මුතීමන්තො හොන්ති වෙ, න තෙසං කොච්ඡි එවං සන්තෙ තෙසං එකොපි නිහීනපඤ්ඤා න හොති, කිංකාරණා? දිට්ඨි භී තෙසම්පි තථා සමත්තා, යථා ඉතරෙසන්ති.

117. න වාහමෙතන්ති ගාථාය සඬ්ඛෙපත්ථො – යං තෙ මිට්ඨ ද්වෙ ද්වෙ ජනා අඤ්ඤමඤ්ඤං “බාලො”ති ආහු, අහං එතං තථියන්ති තච්ඡන්ති නෙව බ්‍රුමි. කිංකාරණා? යස්මා සබ්බෙව තෙ සකං සකං දිට්ඨිං “ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්ති අකංසු, තෙන ච කාරණෙන පරං “බාලො”ති දහන්ති. එත්ථ ච තථියං, තථෙවන්ති (සු. නි. අට්ඨ. 2.889) ද්වෙපි පාඨා.

තච්ඡන්ති අතුච්ඡං. තථන්ති අවිපරිතං, භූතන්ති සන්තං. යාථාවන්ති සංවිජ්ජමානං. අවිපරිතන්ති න විසඬ්ඛෙතං.

118. යමාහුති පුච්ඡාගාථාය “යං දිට්ඨිසච්චං තථිය”න්ති එකෙ ආහු.

119. එකඤ්ඤි සච්චන්ති විස්සජ්ජනගාථාය එකං සච්චං නිරොධො මග්ගො වා. යස්මිං පජා නො විවදෙ පජානන්ති යමිහි සච්චෙ පජානන්තො පජා නො විවදෙය්‍යුං. සයං ථුනන්තිති අත්තනා වදන්ති.

120. කස්මා නුති පුච්ඡාගාථාය පවාදියාසෙති වාදිනො. උදාහු තෙ තක්කමනුස්සරන්තිති තෙ වාදිනො උදාහු අත්තනො තක්කමත්තං අනුගච්ඡන්ති.

තක්කපරියාහතන්ති විතක්කෙන සමන්තතො ආහතං. වීමංසානුවරිතන්ති අත්තනො උපට්ඨිතපඤ්ඤාය විවරිතං. සයංපටිභානන්ති අත්තනො පටිභානං.

121. න හෙවාති විස්සජ්ජනගාථාය අඤ්ඤත්‍ර සඤ්ඤාය නිච්චානීති යංපෙත්වා සඤ්ඤාමත්තෙන නිච්චන්ති ගහිතග්ගහණානි. තක්කඤ්ච දිට්ඨිසු පකප්පයිත්වාති අත්තනො නිච්චසඬ්ඛකප්පමත්තං දිට්ඨිසු ජනෙත්වා.

යස්මා පන දිට්ඨිසු විතක්කං ජනෙත්තා දිට්ඨියො සඤ්ජනෙත්ති, තස්මා වුත්තං “දිට්ඨිගතානි ජනෙත්ති සඤ්ජනෙත්ති”තිආදි. ජනෙත්තිති උපරුපරි දිට්ඨිං උප්පාදෙත්තා ජනෙත්ති. සඤ්ජනෙත්තිතිආදීනි උපසග්ගවසෙන පදං වඩ්ඪෙත්වා වුත්තානි. මය්හං සච්චන්ති මම වචනං තච්ඡං.

122. ඉදානි එවං නානාසච්චෙසු අසන්තෙසු තක්කමත්තං අනුස්සරන්තානං දිට්ඨිගතිකානං විජ්ජපට්ඨන්ති. දස්සෙතුං “දිට්ඨෙය්‍ය සුතෙ”තිආදිකා ගාථායො අභාසි. තත්ථ දිට්ඨෙති දිට්ඨං, දිට්ඨසුද්ධිත්ති අධිජ්ජායො. එස නයො සුතාදීසු. එතෙ ච නිස්සාය විමානදස්සිති එතෙ දිට්ඨිධම්මෙ නිස්සයිත්වා සුද්ධිභාවසඬ්ඛාතං විමානං අසම්මානං පස්සන්තොපි. විනිච්ඡයෙ යත්වා පහස්සමානො, බාලො පරො අක්කුසලොති වාහානි එවං විමානදස්සිති තස්මිං.

දිට්ඨිවිනිච්ඡයෙ යත්වා තුට්ඨිජාතො භාසජාතො හුත්වා පරො “භීතො ච අවිද්වා චා”ති එවං වදති යෙව.

න සම්මානෙකීතිපි විමානදස්සීති න බහුමානං කරොතීති එවමිපි විමානදස්සී න බහුමානදස්සී. දොමනස්සං ජනෙතීති පයමං දිට්ඨිනිස්සයං අල්ලීයිත්වා දොමනස්සං පත්වා පච්ඡා දිට්ඨිවිනිච්ඡයෙ යිතකාලෙ සොමනස්සං උප්පාදෙතීති අත්ථො.

විනිච්ඡයදිට්ඨියා යත්වාති සන්නිට්ඨානං කත්වා ගහිතදිට්ඨියා යත්වා.

123. එවං සන්නෙ යෙනෙවාති ගාථා. තත්ථ සයමත්තනාති සයමෙව අත්තානං. විමානෙකීති ගරහති. තදෙව පාචාති තදෙව වචනං දිට්ඨිං වදති, තං චා පුග්ගලං.

124. අනිසාරදිට්ඨියාති ගාථායත්ථො – සො එවං තාය ලක්ඛණාතිසාරිනියා අනිසාරදිට්ඨියා සමත්තො පරිපුණ්ණො උද්ධුමාතො, තෙන ච දිට්ඨිමානෙන මත්තො “පරිපුණ්ණො අහං කෙවලී”ති එවං පරිපුණ්ණමානී. සයමෙව අත්තානං මනසා “අහං පණ්ඩිතො”ති අභිසිඤ්චති. කිංකාරණා? දිට්ඨි භි සා තස්ස තථා සමත්තාති.

සබ්බා තා දිට්ඨියො ලක්ඛණාතික්කන්තාති තා සබ්බා ද්වාසට්ඨිදිට්ඨියො ලක්ඛණං අතීතා අනිසරත්තීති අතික්කන්තා. අනොමොති අනුනො.

125. පරස්ස වෙති ගාථාය සම්බන්ධො අත්ථො ච – කිඤ්ච භියෙයා? යො සො විනිච්ඡයෙ යත්වා පහස්සමානො “බාලො පරො අක්කුසලො”ති වාහ, තස්ස පරස්ස වෙ භි වචසා සො තෙන වුච්චමානො නිභීතො හොති, තුමො සභා හොති නිභීතපඤ්ඤො, සොපි තෙනෙව සහ නිභීතපඤ්ඤො හොති. සොපි භි තං “බාලො”ති වදති. අථ තස්ස වචනං අප්පමාණං, සො පන සයමෙව වෙදගු ච යීරො ච හොති. එවං සන්නෙ න කොචි බාලො සමණෙසු අත්ථී. සබ්බෙපි භි තෙ අත්තනො ඉච්ඡාය පණ්ඩිතා.

වාචායාති කථනෙන. වචනෙනාති භාසිතෙන. නින්දිතකාරණාති ගරහහෙතුනා. ගරහිතකාරණාති අවඤ්ඤාතහෙතුනා. උපවදිතකාරණාති උපවාදහෙතුනා.

126. අඤ්ඤං ඉතොති ගාථාය සම්බන්ධො අත්ථො ච – “අථ වෙ සයං වෙදගු හොති යීරො. න කොචි බාලො සමණෙසු අත්ථී”ති එවඤ්චි වුත්තෙපි සියා කස්සචි “කස්මා”ති. තත්ථ වුච්චතෙ – යස්මා අඤ්ඤං ඉතො යාහිවදන්ති

ධම්මං, අපරද්ධා සුද්ධිමකෙවලී තෙ. එවම්පි තිත්ථාං පුට්ඨො වදන්ති, යෙ ඉතො අඤ්ඤං දිට්ඨිං අභිවදන්ති, තෙ අපරද්ධා විරද්ධා සුද්ධිමග්ගං, අකෙවලීනො ච තෙති එවං පුට්ඨතිත්ථියා යස්මා වදන්තිති වුත්තං හොති. කස්මා පනෙවං වදන්තිති වෙ? සන්දිට්ඨිරාගෙන හි තෙහිරත්තා, යස්මා සකෙන දිට්ඨිරාගෙන තෙ අහිරත්තාති වුත්තං හොති.

තෙ සුද්ධිමග්ගන්ති තෙ අඤ්ඤතිත්ථියා අකිලිට්ඨමග්ගං. විසුද්ධිමග්ගන්ති නිද්දොසමග්ගං. පරිසුද්ධිමග්ගන්ති සුක්කමග්ගං. වොදානමග්ගන්ති පණ්ඩරමග්ගං. පරියොදානමග්ගන්ති පභාවන්තමග්ගං. විරද්ධාති වුත්තවිධිනා මග්ගෙන විරජ්ඣිත්වා යීතා. අපරද්ධාති අපරජ්ඣිත්වා යීතා. බලිතාති පරිහිතා. ගලිතාති තතො හට්ඨා. අඤ්ඤායාති අඤ්ඤාණෙන. අපරද්ධාති පරාජයමාපන්නා. අථ චා “ඤායාපරද්ධා”තිපි පාඨො. ඤායෙන මග්ගෙන විරද්ධාති අත්ථො.

127. එවං අහිරත්තා ච – ඉධෙව සුද්ධිත්ති ගාථා. තත්ථ සකායනෙති සකමග්ගෙ. දළ්භං වදානාති දළ්භවාදා.

ථීරවාදාති සන්තිට්ඨානවාදා. බලිකවාදාති බලවන්තවාදා. අවට්ඨිතවාදාති පතිට්ඨිත්වා කථිතවාදා.

128. යෙ එවඤ්ච දළ්භවාදා, තෙසු යො කොපි තිත්ථියො සකායනෙ වාපි දළ්භං වදානො කමෙත්ථ බාලොති පරං දහෙය්‍ය, සඬ්ඛෙපතො තත්ථ සස්සතුච්ඡෙදසඬ්ඛානෙ විත්ථාරතො නත්ථිකඉස්සරකාරකනියතිආදිහෙදෙ සකෙ අයනෙ “ඉදමෙව සච්ච”න්ති දළ්භං වදානො කං පරං එත්ථ දිට්ඨිගතෙ “බාලො”ති සහ ධම්මෙන පස්සෙය්‍ය, නනු සබ්බොපි තස්ස මතෙන පණ්ඩිතො එව සුප්පට්පන්නො එව ච. එවං සන්තෙ සයමෙව සො මෙධගමාවහෙය්‍ය, පරං වදං බාලමසුද්ධිධම්මං. සොපි පරං “බාලො ච අසුද්ධිධම්මො ච අය”න්ති වදන්තො අත්තනාව කලහං ආවහෙය්‍ය. කස්මා? යස්මා සබ්බොපි තස්ස මතෙන පණ්ඩිතොයෙව සුප්පට්පන්නොයෙව ච.

129. එවං සබ්බොපි විනිච්ඡයෙ යත්වා සයං පමාය, උද්ධං ස ලොකස්මිං විවාදමෙතීති දිට්ඨියා යත්වා සයඤ්ච සත්ථාරාදිං මිනිත්වා සො හියොයා විවාදමෙතීති. එවං පන විනිච්ඡයෙසු ආදීනවං ඤාත්වා අරියමග්ගෙන හිත්වාන සබ්බාති විනිච්ඡයාති, න මෙධගං කුබ්බති ජන්තු ලොකෙති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

සයං පමායාති අත්තනා මිනිත්වා. පමිනිත්වාති පමාණං කත්වා. “පවිනෙත්වා”තිපි පාඨො, තං න සුන්දරං. උද්ධං වාදෙන සද්ධිත්ති අත්තනො

උපරි කථෙත්තෙන සහ. දෙසනාපරියොසානෙ පුරාහෙදසුත්තෙ (මහානි. 83)
වුත්තසදිසො එව අභිසමයො අහොසීති.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකාය මහානිද්දෙසට්ඨකථාය

වුළඬුහසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

13. මහාබ්‍යුහසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

130. තෙරසමෙ මහාබ්‍යුහසුත්තනිද්දෙසෙ යෙ කෙවීමෙ දිට්ඨිපරිබ්බසානාති ඉදම්පි “කිං නු ඛො ඉමෙ දිට්ඨිපරිබ්බසානා විඤ්ඤානං සන්තිකා නින්දමෙව ලහන්ති, උදාහු පසංසම්පි”ති උප්පන්නචිත්තානං එකච්චානං දෙවතානං තමත්ථං ආවිකාතුං පුරිමනයෙනෙව නිමිමිතබුද්ධෙන අත්තානං පුච්ඡාපෙත්වා වුත්තං. තත්ථ අත්ථානයන්තිති අනු ආනයන්ති පුනථපුනං ආහරන්ති.

නින්දමෙව අත්ථෙත්තිති ගරහමෙව උපගච්ඡන්ති.

131. ඉදානි යස්මා තෙ “ඉදමෙව සච්ච”න්ති වදන්තාපි දිට්ඨිගතිකවාදිනො කදාචි කත්ථචි පසංසම්පි ලහන්ති, යං එතං පසංසාසඬ්ඛාතං වාදඵලං, තං අප්පං, රාගාදීනං සමාය සමත්ථං න හොති, කො පන වාදො දුතියෙ නින්දාඵලෙ, තස්මා එතමත්ථං දස්සෙත්තො ඉමං තාව විස්සජ්ජනගාථං ආහ “අප්පඤ්ඨි එතං න අලං සමාය, දුචෙ විවාදස්ස ඵලානි බුමි”ති. තත්ථ දුචෙ විවාදස්ස ඵලානිති නින්දා ව පසංසා ව ජයපරාජයාදීනි වා තංසභාගානි. එතම්පි දිස්වාති “නින්දා අනිට්ඨා ඵව, පසංසා නාලං සමායා”ති එතම්පි විවාදඵලෙ ආදීනවං දිස්වා. ඛෙමාහිපස්සං අවිවාදභූමිත්ති අවිවාදභූමිං නිබ්බානං ඛෙමන්ති පස්සමානො.

අප්පකන්ති මන්දං. පරිත්තකන්ති ථොකං. ඔමකන්ති හෙට්ඨිමකං. ලාමකන්ති පාපකං. සමායාති රාගාදීනං සමනත්ථාය. උපසමායාති උපරුපරි සමනත්ථාය. වූපසමායාති සන්තිසිද්ධාපනත්ථාය. නිබ්බානායාති අමතමහානිබ්බානත්ථාය. පටිනිස්සග්ගායාති මග්ගෙන කිලෙසානං නිස්සජ්ජනත්ථාය. පටිපස්සද්ධියාති ඵලෙන පටිපස්සද්ධානං අනුප්පජ්ජනත්ථාය නාලං.

132. ඵවඤ්ඨි අවිවාදමානො – යා කාවිමාති ගාථා. තත්ථ සම්මුතියොති දිට්ඨියො. පුපුජ්ජාති පුපුජ්ජනසම්භවා. සො උපයං කිමෙය්‍යාති සො උපගන්තබ්බට්ඨෙයන උපයං රූපාදීසු එකම්පි ධම්මං කිං උපෙය්‍යා, කෙන වා කාරණෙන උපෙය්‍යා. දිට්ඨෙය සුතෙ ඛන්තිමකුබ්බමානොති දිට්ඨසුතසුද්ධිසු පෙමං අකරොත්තො.

පුපුජ්ජනෙහි ජනිතාති පුපුජ්ජනෙහි උප්පාදිතා. සම්මුතියොති දිට්ඨියො. පුපු නානාජනෙහි ජනිතා වාති අනෙකච්චෙහි දිට්ඨිගතිකෙහි උප්පාදිතා වා. නෙතීති න එති. න උපෙතීති සම්පං න එති. න උපගච්ඡතීති නිවත්තති. නාහිනිච්ඡතීති පච්ඡිත්තවා නප්පතිට්ඨති.

133. ඉතො බාහිරා පන – සීලුත්තමාති ගාථා තස්සත්ථො – සීලංයෙව “උත්තම”න්ති මඤ්ඤමානා සීලුත්තමාති එකෙ හොත්තො සංයමමත්තෙන

සුද්ධිං වදන්ති, හත්ථිවතාදිඤ්ච වතං සමාදාය උපට්ඨිතාසෙ. ඉධෙව දිට්ඨියං අස්ස සත්ථුතො සුද්ධිං භවුපනිතා භවජ්ඤාසිතා සමානා වදන්ති, අපි ච තෙ කුසලාවදානා “කුසලා මය”න්ති එවංවාදා.

134. එවං සිලුත්තමෙසු ච තෙසු තථා පටිපත්තො යො කොචි – සචෙ චුතොති ගාථා. තස්සත්ථො – සචෙ තතො සිලවතතො පරච්චින්නදනෙන වා අනභිසම්භුණන්තො වා චුතො හොති, සො තං සිලබ්බතකම්මං පුඤ්ඤාභිසංඛාරාදිකම්මං වා විරාධයිත්වා වෙධති. න කෙවලඤ්ච වෙධති, අපි ච ඛො තං සිලබ්බතසුද්ධිං පජජ්ජති ච විජ්ජලපති ච පත්ථයති ච. කිමිච? සත්ථාව භීතො පවසං සරම්භා, සරම්භා පවසන්තො සත්ථතො භීතො යථා තං සරං වා සත්ථං වා පත්ථයතිති.

පරච්චින්නදාය වාති පරෙන වාරියමානො වා. අනභිසම්භුණන්තො වාති තං පටිපත්තිං අසම්පාදෙන්තො වා.

අඤ්ඤාය අපරද්ධොති නිබ්බානෙන පරිභීතො මග්ගතො වා. තං වා සත්ථං අනුබන්ධතිති තං වා සත්ථං සබ්බත්ථ පච්ඡතො ගච්ඡති.

135. එවං පන සිලුත්තමානං පචෙධනකාරණං අරියසාවකො සිලබ්බතං වාපි පභාය සබ්බන්ති ගාථා. තත්ථ සාවජ්ජානවජ්ජන්ති සබ්බාකුසලං ලොකියකුසලඤ්ච. එතං සුද්ධිං අසුද්ධිත්ති අපත්ථයානොති පඤ්චකාමගුණාදිභෙදං සුද්ධිං අකුසලාදිභෙදං අසුද්ධිඤ්ච අපත්ථයමානො. විරතො චරෙති සුද්ධියා අසුද්ධියා ච විරතො චරෙය්‍ය. සන්ති මනුග්ගභායාති දිට්ඨිං අග්ගභෙත්වා.

කණ්ඨං කණ්ඨවිපාකන්ති අකුසලකම්මං අකුසලවිපාකදායකං. සුක්කං සුක්කවිපාකන්ති ලොකියකුසලං අත්තනා සදිසං සුක්කවිපාකදායකං.

නියාමාවක්කන්තින්ති මග්ගපට්ඨනං. සෙක්ඛාති සත්ත සෙක්ඛා. අග්ගධම්මන්ති උත්තමධම්මං, අරහත්තඵලං.

136. එවං ඉතො බාහිරකෙ සිලුත්තමෙ සංයමෙන විසුද්ධිවාදෙ තෙසඤ්ච විපාකං සිලබ්බතපභායිතො අරහතො ච පටිපත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි අඤ්ඤාපි සුද්ධිවාදෙ බාහිරකෙ දස්සෙත්තො “තමුපනිස්සායා”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – සන්තඤ්ඤෙපි සමණබ්‍රාහ්මණා, තෙ ජගුච්ඡිතං අමරන්තපං වා දිට්ඨසුද්ධිආදිසු වා අඤ්ඤතරඤ්ඤතරං උපනිස්සායඅකිරියදිට්ඨියා වා උද්ධංසරා හුත්වා භවාභවෙසු අවිතතණ්භා සුද්ධි’මනුත්ථුනන්ති වදන්ති කථෙන්නීති.

තපොඡ්ගුව්ඡවාදාති කායපිළිනාදිතපෙන පාපහිරියනවාදා.
තපොඡ්ගුව්ඡසාරාති තෙනෙව තපෙන හිරියනසාරවත්තො. උද්ධංසරාවාදාති
සංසාරෙන සුද්ධං කථයන්තා.

137. එවං තෙසං අවිතතණ්හානං සුද්ධං අනුත්ථුනන්තානං යොපි
සුද්ධිප්පත්තමෙව අත්තානං මඤ්ඤෙය්‍ය, තස්සාපි අවිතතණ්හත්තා භවාභවෙසු
තං තං වත්ථුං පත්ථයමානස්ස හි ජප්පිතාති පුනප්පුනං භොන්තිසෙවාති
අධිප්පායො. තණ්හා හි ආසෙවිතා තණ්හං වඨ්ඨයතෙව, න කෙවලඤ්ච
ජප්පිතාති, පවෙධිතං වාපි පකප්පිතෙසු, තණ්හාදිට්ඨිහි වස්ස පකප්පිතෙසු
වත්ථුසු පවෙධිතමිපි භොතිති වුත්තං භොති. භවාභවෙසු පන විතතණ්හත්තා
ආයතිං චුතුපපාතො ඉධ යස්ස නත්ථි, ස කෙන වෙධෙය්‍ය කුභිං ව ජප්පෙති
අයමෙතිස්සා ගාථාය සම්බන්ධො.

ආගමනන්ති පුන ආගමනං. ගමනන්ති ඉතො අඤ්ඤත්ථ ගමනං.
ගමනාගමනන්ති ඉතො ගන්ත්වා පුන නිවත්තනං. කාලන්ති මරණං. ගතීති
ගමනවසෙන ගතියා ගන්තබ්බං.

138. යමාහු ධම්මන්ති පුච්ඡාගාථා.

139. ඉදාති යස්මා එකොපි එත්ථ වාදො සච්චො නත්ථි, කෙවලං
දිට්ඨිමත්තකෙන හි තෙ වදන්ති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්තො “සකං හී”ති
ඉමං තාව විස්සජ්ජනගාථමාහ. තත්ථ සම්මුතින්ති දිට්ඨිං. අනොමන්ති අනුනං.

140. එවමෙතෙසු සකං ධම්මං පරිපුණ්ණං බුච්ඡන්තෙසු අඤ්ඤස්ස ධම්මං
පන හීනන්ති වදන්තෙසු යස්ස කස්සචි – පරස්ස චෙ වම්භයිතෙන හීනොති
ගාථා. තස්සත්ථො – යදි පරස්ස නින්දිතකාරණා හීනො භවෙය්‍ය, න කොචි
ධම්මෙසු විසෙසි අග්ගො භවෙය්‍ය. කිංකාරණා? පුථු හි අඤ්ඤස්ස වදන්ති
ධම්මං නිහීනතො සබ්බෙව තෙ සම්භි දළ්භං වදානාසකධම්මෙ දළ්භවාදා එව.

වම්භයිතකාරණාති ධංසිතකාරණා. ගරහිතකාරණාති ලාමකකතකාරණා.
උපවදිතකාරණාති අක්කොසිතකාරණා. සකායනන්ති සකමග්ගං.

141. කිඤ්ච හිංයො – සද්ධම්මපුජාති ගාථා. තස්සත්ථො – තෙ ව තිත්ථියා
යථා පසංසන්ති සකායනාති, සද්ධම්මපුජාපි නෙසං තට්ඨෙව වත්තති. තෙ හි
අතිවිය සත්ථාරාදීති සත්තරොන්ති. තත්ථ යදි තෙ පමාණා සිද්ධං, එවං සන්තෙ
සබ්බෙව වාදා තථියා භවෙය්‍ය. කිංකාරණා? සුද්ධි හි නෙසං පච්චත්තමෙව. න
සා අඤ්ඤත්ථ සිජ්ඣති, නාපි පරමත්ථතො. අත්තති දිට්ඨිගාභමත්තමෙව හි තං
තෙසං පරපච්චයනෙය්‍යබුද්ධිනං. පච්චත්තමෙවාති පාටෙක්කමෙව.

142. යො පන විපරිතතො බාහිතපාපත්තා බ්‍රාහ්මණො, තස්ස න බ්‍රාහ්මණස්ස පරනෙය්‍යමත්ථිති ගාථා. තස්සත්ථො – බ්‍රාහ්මණස්ස හි “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චා”තිආදිනා නයෙන සුද්ධියත්තා පරෙන නෙතබ්බං ඤාණං නත්ථි. දිට්ඨිධම්මෙසු “ඉදමෙව සච්ච”න්ති නිව්ඡිනිත්වා සුමග්ගහීතම්පි නත්ථි. තංකාරණා සො දිට්ඨිකලහානි අතික්කන්තො, න හි සො සෙට්ඨතො පස්සති ධම්මමඤ්ඤං අඤ්ඤත්‍ර සතිපට්ඨානාදීහි.

න පරනෙය්‍යොති පරෙන නෙතබ්බො ජානාපෙතබ්බො න හොති. න පරපත්තියො න පරපච්චයොති පරෙසං පච්චෙනබ්බො න හොති. න පරපට්ඨිකාදිගුති පරෙසං පට්ඨිකාදිගුමනො න හොති.

143. ජානාමිති ගාථාය සම්බන්ධො අත්ථො ච – එවං තාව පරමත්ථබ්‍රාහ්මණො න හි සෙට්ඨතො පස්සති ධම්මමඤ්ඤං, අඤ්ඤෙ පන තිත්ථියා පරචිත්තඤාණාදීහි ජානන්තාපි පස්සන්තාපි “ජානාමි පස්සාමි තථෙව එත”න්ති එවං වදන්තාපි ච දිට්ඨියා සුද්ධිං පච්චෙන්ති. කස්මා? යස්මා තෙසු එකොපි අදක්ඛි වෙ අද්දස වෙපි තෙන පරචිත්තඤාණාදිනා යථාභූතමත්ථං, කිඤ්චි තුමස්ස තෙන තස්ස තෙන දස්සනෙන කිං කතං, කිං දුක්ඛපරිඤ්ඤා සාධිතා, උදාහු සමුදයජ්ජහානාදීනං අඤ්ඤතරං, යතො සබ්බථාපි අතික්කමිත්වා අරියමග්ගං තෙ තිත්ථියා අඤ්ඤෙනෙව වදන්ති සුද්ධිං, අතික්කමිත්වා චා තෙ තිත්ථියෙ බුද්ධාදයො අඤ්ඤෙනෙව වදන්ති සුද්ධින්ති.

144. පස්සං නරොති ගාථාය සම්බන්ධො අත්ථො ච – කිඤ්ච හියෙය්‍යා? ය්වායං පරචිත්තඤාණාදීහි අද්දක්ඛි, සො පස්සං නරො දක්ඛති නාමරූපං, න තතො පරං, දිස්වාන චා ඤස්සති තානිමෙව නාමරූපානි නිච්චතො සුඛතො චා, න අඤ්ඤථා; සො එවං පස්සන්තො කාමං බහුං පස්සතු අජ්ජකං චා නාමරූපං නිච්චතො සුඛතො ච අථස්ස එවරූපෙන දස්සනෙන න හි තෙන සුද්ධිං කුසලා වදන්ති.

145. නිවිස්සවාදීති ගාථාය සම්බන්ධො අත්ථො ච – තෙන ච දස්සනෙන සුද්ධියා අසතියාපි යො “ජානාමි පස්සාමි තථෙව එත”න්ති එවං නිවිස්සවාදී, එතං චා දස්සනං පට්ච්ච දිට්ඨියා සුද්ධිං පච්චෙන්තො “ඉදමෙව සච්ච”න්ති එවං නිවිස්සවාදී, සො සුඛබ්බිතයො න හොති තං තථා පකප්පිතං අභිසඬ්ඛතං දිට්ඨිං පුරක්ඛරානො. සො හි යං සත්ථාරාදිං නිස්සිතො, තත්ථෙව සුභං වදානො සුද්ධිං වදො, “පරිසුද්ධිවාදො පරිසුද්ධිදස්සනො චා අහ”න්ති අත්තානං මඤ්ඤමානො තත්ථ තථද්දසා සො, තත්ථ සකාය දිට්ඨියා අවිපරිතමෙව සො අද්දස. යථා සා දිට්ඨි පචත්තති, තථෙව තං අද්දස, න අඤ්ඤථා පස්සිතුං ඉච්ඡති අධිජ්ජායො.

නිවිස්සවාදීති පතිට්ඨහිත්වා කට්ඨන්තො. දුබ්බිනියොති විනෙතුං දුක්ඛො. දුප්පඤ්ඤාපයොති ඤාපෙතුං විත්තෙන ලබ්භාපෙතුං දුක්ඛො. දුන්නිජ්ඣාපයොති විත්තෙන විමංසිත්වා ගහණත්ථං පුනස්පුනං නිජ්ඣාපයිතුං දුක්ඛො. දුප්පෙක්ඛාපයොති ඉක්ඛාපයිතුං දුක්ඛො. දුප්පසාදයොති විත්තෙ පසාදං උප්පාදෙතුං දුක්ඛො.

අප්පස්සිති ඤාණෙන පටිවෙධං පාපුණි. පටිවිජ්ඣිති විත්තෙන අවබෝධං පාපුණි.

146. එවං පකප්පිතං දිට්ඨිං පුරක්ඛරානෙසු තිත්ථියෙසු – න බ්‍රාහ්මණො කප්පමුපෙති සඬබ්බාති ගාථා. තත්ථ සඬබ්බාති සඬබ්බාය, ජානිත්වාති අත්ථො. නපි ඤාණබන්ධුති සමාපත්තිඤාණාදිනා අකතතණ්හාදිට්ඨිබන්ධු. තත්ථ විග්ගහො – නාපි අස්ස ඤාණෙන කතො බන්ධු අත්ථිති නපි ඤාණබන්ධු. සම්මුති යොති දිට්ඨිසම්මුතියො. පුපුප්ජාති පුපුප්ජනසම්භවා. උග්ගහණන්ති මඤ්ඤෙති උග්ගහණන්ති අඤ්ඤෙ, අඤ්ඤෙ තා සම්මුතියො උග්ගණ්හන්තීති වුත්තං හොති.

උපෙක්ඛතීති උපපත්තිතො අපක්ඛපතිතො හුත්වා පස්සති.

147. කිඤ්ච භියො – විස්සජ්ජ ගන්ථානීති ගාථා. තත්ථ අනුග්ගහොති උග්ගහණවිරහිතො, සොපි නාස්ස උග්ගහොති අනුග්ගහො. න චා උග්ගණ්හාතීති අනුග්ගහො.

ගන්ථෙ චොස්සජ්ජිත්වාති අභිජ්ඣාදිකෙ ගන්ථෙ චජිත්වා. විස්සජ්ජාති පුන අනාදියනවසෙන ජහිත්වා. ගධිකෙති සට්ඨෙ. ගන්ථිකෙති සුත්තෙන සඬගහිතෙ විය ගන්ථිකෙ. බන්ධෙති සුට්ඨු බන්ධෙ. විබන්ධෙති විවිධා බන්ධෙ. පලිබුද්ධෙති සමන්තතො බන්ධනෙන බන්ධෙ. බන්ධනෙති කිලෙසබන්ධනෙ. ථොට්ඨිත්වාති පජ්ථොට්ඨත්වා. සච්චං විස්සජ්ජං කරොන්තීති විසඬබරිත්වා අපරිභොගං කරොන්ති. විකොපෙන්නීති වුණ්ණවිවුණ්ණං කරොන්ති.

148. කිඤ්ච භියො – සො එවරූපො – පුබ්බාසවෙති ගාථා. තත්ථ පුබ්බාසවෙති අතීතරූපාදීති ආරබ්භ උප්පජ්ජනධම්මකිලෙසෙ. නවෙති පච්චුප්පන්තරූපාදීති ආරබ්භ උප්පජ්ජනධම්මෙ. න ඡන්දගුති ඡන්දාදිවසෙන න ගච්ඡති. අනත්තගරහීති කතාකතවසෙන අත්තානං අගරහන්තො.

149. එවං අනත්තගරහී ච – ස සබ්බධම්මෙසුති ගාථා. තත්ථ සබ්බධම්මෙසුති ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිධම්මෙසු “යං කිඤ්චි දිට්ඨං චා”ති එවංපහෙදෙසු. පන්තභාරොති පතිතභාරො. න කප්පෙතීති න කප්පියො,

දුට්ඨමපි කප්පං න කරොතීති අත්ථො. නුපරතොති පුපුජ්ජනකලායාණකසෙක්ඛා විය උපරතිසමඬ්භිපි නො හොති. න පත්ථියොති නිත්තණ්ණො. තණ්හා හි පත්ථයතීති පත්ථියා, නාස්ස පත්ථියාති න පත්ථියො. ඉතො පරඤ්ච හෙට්ඨා ච තත්ථ තත්ථ චුත්තනයත්තා උත්තානත්ථමෙව. එවං අරහත්තනිකූටෙනෙව දෙසනං නිට්ඨාපෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ පුරාහෙදසුත්තෙ (මහානි. 83) චුත්තසදියො එව අභිසමයො අහොසිති.

සද්ධම්මප්පජ්ජොතිකාය මහානිද්දෙසට්ඨකථාය

මහාබ්බුහසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

14. තුවටකසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

150. වුද්දසමෙ තුවටකසුත්තනිද්දෙසෙ පුච්ඡාමි තත්ති ඉදම්පි තස්මිංයෙව මහාසමයෙ “කා නු බො අරහත්තප්පත්තියා පටිපත්ති”ති උප්පන්නවිත්තානං එකච්චානං දෙවතානං තමත්ථං පකාසෙතුං පුරිමනයෙනෙව නිමිමිතබුද්ධෙන අත්තානං පුච්ඡාපෙත්වා වුත්තං.

තත්ථ ආදිපුච්ඡාගාමාය තාව පුච්ඡාමිති එත්ථ අදිට්ඨජොතනාදිවසෙන පුච්ඡා විහජිතා. ආදිච්චබන්ධුති ආදිච්චස්ස ගොත්තබන්ධු. විවෙකං සන්තිපදඤ්චාති විවෙකඤ්ච සන්තිපදඤ්ච. කථං දිස්වාති කෙන කාරණෙන දිස්වා, කථං පවත්තදස්සනො හුත්වාති වුත්තං හොති.

තිස්සො පුච්ඡාති ගණනපරිච්ඡෙදො. අදිට්ඨජොතනාති යං න දිට්ඨං න පටිච්චිදං, තස්ස පාකටකරණත්ථාය පුච්ඡා. දිට්ඨසංසන්දනාති යං ඤාණවක්ඛුනා දිට්ඨං, තස්ස සටනත්ථාය. විමතිච්ඡෙදනාති යා කඬ්ඛා, තස්සාවිඡෙදනත්ථං. පකතියා ලක්ඛණං අඤ්ඤාතන්ති ධම්මානං තථලක්ඛණං පකතියා න ඤාතං. අදිට්ඨන්ති න දිට්ඨං. “න නිට්ඨ”න්තිපි පාඨො. අතුලිතන්ති තුලාය තුලිතං විය න තුලිතං. අතීරිතන්ති තීරණාය න තීරිතං. අවිභූතන්ති න පාකටං. අවිභාවිතන්ති පඤ්ඤාය න වඩ්ඪිතං. තස්ස ඤාණායාති තස්ස ධම්මස්ස ලක්ඛණජානනත්ථාය. දස්සනායාති දස්සනත්ථාය. තුලනායාති තුලනත්ථාය. තීරණායාති තීරණත්ථාය. විභාවනායාති විභාගකරණත්ථාය. අඤ්ඤෙහි පණ්ඩිතෙහිති අඤ්ඤෙහි බුද්ධිසම්පන්නෙහි. සංසයපක්ඛන්දොති සන්දෙහං පටිට්ඨො.

මනුස්සපුච්ඡාති මනුස්සානං පුච්ඡා. අමනුස්සපුච්ඡාති නාගසුපණ්ණාදීනං පුච්ඡා. ගහට්ඨාති අවසෙසගහට්ඨා. පබ්බජිතාති ලිඬිගවසෙන වුත්තා. නාගාති සුඵස්සාදයො නාගා. සුපණ්ණාති සුපණ්ණසංයුත්තවසෙන (සං. නි. 3.392 ආදයො). යක්ඛාති යක්ඛසංයුත්තවසෙන (සං. නි. 10.235 ආදයො) ව වෙදිතබ්බා. අසුරාති පහාරාදාදයො. ගන්ධබ්බාති පඤ්චසිඛගන්ධබ්බපුත්තාදයො. මහාරාජානොති චත්තාරො මහාරාජානො. අහිනින්ද්‍රියන්ති සණ්ඨානවසෙන අවිකලින්ද්‍රියං. සො නිමිමිතොති සො භගවතා නිමිමිතො බුද්ධො.

වොදානත්ථපුච්ඡාති විසෙසධම්මපුච්ඡා. අතීතපුච්ඡාති අතීතෙ ධම්මෙ ආරබ්භ පුච්ඡා. අනාගතාදිසුපි එසෙව නයො. කුසලපුච්ඡාති අනවජ්ජධම්මපුච්ඡා. අකුසලපුච්ඡාති සාවජ්ජධම්මපුච්ඡා. අබ්‍යාකතපුච්ඡාති තද්වයවිපරිතධම්මපුච්ඡා.

අප්ඤ්ඤාසම් තන්ති තං ආණාපෙම්. කථයස්සු මෙති මය්හං කථෙහි. ගොත්තඤ්ඤාතකොති ගොත්තෙන ඤාතකො. ගොත්තඤ්ඤාති ගොත්තප්ඤ්ඤාතිකො. එකෙනාකාරෙනාති එකෙන කොට්ඨාසෙන.

සන්තිපදන්ති සන්තිසඤ්ඤාතං නිබ්බානපදං. යෙ ධම්මා සන්තාධිගමායාති යෙ සතිපට්ඨානාදයො ධම්මා නිබ්බානපට්ඨානත්ථාය. සන්තිච්ඡිසනායාති ඤාණඵස්සෙන නිබ්බානච්ඡිසනත්ථාය. සච්ඡිකිරියායාති පච්චක්ඛකරණත්ථාය. මහන්තං සීලක්ඛන්ධන්ති මහන්තං සීලරාසිං. සමාධික්ඛන්ධාදිසුපි එසෙව නයො. සීලක්ඛන්ධාදයො ලොකියලොකුත්තරා, විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනං ලොකියමෙව.

තමොකායස්ස පදාලනන්ති අවිජ්ජාරාසිස්ස විද්ධංසනං. විපල්ලාසස්ස හෙදනන්ති චතුර්ධිවිපල්ලාසස්ස හෙදනං. තණ්හාසල්ලස්ස අභිබ්බහනන්ති තණ්හාකණ්ටකස්ස ලුඤ්චනං. අභිසඤ්ඤාතස්ස චූපසමන්ති පුඤ්ඤාදිඅභිසඤ්ඤාතස්ස නිබ්බාපනං. භාරස්ස නික්ඛෙපනන්ති පඤ්චක්ඛන්ධභාරස්ස ය්පනං. සංසාරවට්ටස්ස උපච්ඡෙදනන්ති සංසාරපචත්තස්ස ඡෙදනං. සන්තාපස්ස නිබ්බාපනන්ති කිලෙසසන්තාපස්ස නිබ්බුති. පරිලාභස්ස පටිපස්සද්ධිත්ති කිලෙසදරථස්ස සන්තිසීදනං. දෙවදෙවොති දෙවනං අතිදෙවො.

151. අථ භගවා යස්මා යථා පස්සන්තො කිලෙසෙ උපරුන්ධති, තථා දිස්වා තථා පචත්තදස්සන්තො භුත්වා පරිනිබ්බාති, තස්මා තමත්ථං ආවිකරොන්තො නානප්පකාරෙන තං දෙවපරිසං කිලෙසප්පහානෙ නියොජෙන්නො “මූලං පපඤ්චසඤ්ඤායා”ති ආරහිත්වා පඤ්ච ගාථා අභාසී.

තත්ථ ආදිගාථාය තාව සඤ්ඤාතත්ථො – පපඤ්චසඤ්ඤාති පපඤ්චාති සඤ්ඤාතත්තා පපඤ්චා එව පපඤ්චසඤ්ඤා. තස්සා අවිජ්ජාදයො කිලෙසා මූලං, තං පපඤ්චසඤ්ඤාය මූලං අස්මීති පචත්තමානඤ්ච සබ්බං මන්තාය උපරුන්ධෙ. යා කාවි අප්ඤ්ඤාතං තණ්හා උප්පජ්ජෙය්සුං. තාසං විනයාය පහානාය සදා සන්තො සික්ඛෙ උපට්ඨිතස්සති භුත්වා සික්ඛෙය්සාති.

අප්ඤ්ඤාතසමුට්ඨානා වාති චිත්තෙ උප්පන්නා වා. පුරෙහත්තන්ති දිවාහත්තන්තො පුරෙකාලං. අච්චන්තසංයොගත්තෙ උපයොගවචනං, අත්ථන්තො පන භූමිමමෙව පුරෙහත්තෙති, එස නයො පච්ඡාහත්තාදිසු. පච්ඡාහත්තන්ති දිවාහත්තන්තො පච්ඡාකාලං. පූරිමං යාමන්ති රත්තියා පට්ඨකොට්ඨාසං. මජ්ඣමං යාමන්ති රත්තියා දුතියකොට්ඨාසං. පච්ඡිමං යාමන්ති රත්තියා තතියකොට්ඨාසං. කාලෙති කාලපක්ඛෙ. පුණ්හෙති සුක්කපක්ඛෙ. වස්සෙති

වත්තාරො වස්සානමාසෙ. හෙමන්තෙති වත්තාරො හෙමන්තමාසෙ. ගිම්හෙති වත්තාරො ගිම්හානමාසෙ. පුරිමෙ වයොඛන්ධෙති පඨමෙ වයොකොට්ඨාසෙ, පඨමවයෙති අත්ථො. තීසු ව වයෙසු වස්සසත්තායුකස්ස පුරිසස්ස එකෙකස්මිං වයෙ වතුමාසාධිකානි තෙත්තිංස වස්සානි හොන්ති.

152. එවං පඨමගාථාය තාව තීහි සික්ඛාහි යුත්තං දෙසනං අරහත්තනිකුටෙන දෙසෙත්වා පුන මානප්පහානවසෙන දෙසෙතුං “යං කිඤ්චි”ති ගාථමාහ. තත්ථ යං කිඤ්චි ධම්මමහිජඤ්ඤා අප්ඤ්ඤාත්තන්ති යං කිඤ්චි උච්චාකුලීනතාදිකං අත්තනො ගුණං ජානෙය්‍ය. අථ වාපි ඛනිද්ධාති අථ වා ඛනිද්ධාපි ආවරියුපජ්ඣායානං වා ගුණං ජානෙය්‍ය. න තෙන ථාමං කුබ්බෙථාති තෙන ගුණෙන මානං න කරෙය්‍ය.

සත්තානන්ති සත්තගුණවත්තානං. සත්තානන්ති නිබ්බූතසත්තානං. න චුත්තාති න කථිතා. නප්පචුත්තාති න විස්සජ්ජිතා.

153. ඉදානිස්ස අකරණවිධිං දස්සෙන්නො “සෙය්‍යො න තෙනා”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො — තෙන ව මානෙන “සෙය්‍යොහ”න්ති වා “නිවොහ”න්ති වා “සරික්ඛොහ”න්ති වාපි න මඤ්ඤෙය්‍ය. තෙහි ව උච්චාකුලීනතාදිහි ගුණෙහි පුට්ඨො අනෙකරූපෙහි “අහං උච්චා කුලා පබ්බජිතො”තිආදිනා නයෙන අත්තානං විකප්පෙන්නො න තිට්ඨෙය්‍යාති.

154. එවං මානප්පහානවසෙනපි දෙසෙත්වා ඉදානි සබ්බකිලෙසුපසමවසෙන දෙසෙතුං “අප්ඤ්ඤාත්තමෙවා”ති ගාථමාහ. තත්ථ අප්ඤ්ඤාත්තමෙවුපසමෙති අත්තනි එව රාගාදිසබ්බකිලෙසෙ උපසමෙය්‍ය. න අඤ්ඤාතො භික්ඛු සන්තිමෙසෙය්‍යාති යපෙත්වා ව සතිපට්ඨානාදීනි අඤ්ඤාන උපායෙන සන්තිං න පරියෙසෙය්‍ය. කුතො නිරත්තා වාති නිරත්තා කුතොයෙව.

න එසෙය්‍යාති සීලබ්බතාදීහි න මග්ගෙය්‍ය. න ගවෙසෙය්‍යාති න ඔලොකෙය්‍ය. න පරියෙසෙය්‍යාති පුනප්පුනං න ඉක්ඛෙය්‍ය.

155. ඉදානි අප්ඤ්ඤාත්තං උපසන්තස්ස ඛිණ්ණාසවස්ස තාදිභාවං දස්සෙන්නො “මජ්ඣෙ යථා”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො — යථා මහාසමුද්දස්ස උපරිහෙට්ඨිමහාගානං වෙමජ්ඣසඬ්ඛාතෙ චතුරයාජනසහස්සජ්ජමාණෙ මජ්ඣෙ පබ්බතන්තරෙ ධීතස්ස වා මජ්ඣෙ සමුද්දස්ස උභි නො ජායති, ධීතොව සො හොති අවිකම්පමානො, එවං අනෙජා ඛිණ්ණාසවො ලාභාදීසු ධීතො අස්ස අවිකම්පමානො, සො තාදිසො රාගාදිඋස්සදං භික්ඛු න කරෙය්‍ය කුහිඤ්චිති.

උබ්බෙධෙනාති හෙට්ඨාභාගෙන. ගම්භීරොති උදකපිට්ඨිතො පට්ඨාය වතුරාසිනියොජනසහස්සාති ගම්භීරො. “උබ්බෙධො”තිපි පාඨො, තං න සුන්දරං. හෙට්ඨාති අන්තොඋදකං. උපරීති උද්ධංඋදකං. මජ්ඣෙකාති වෙමජ්ඣෙකා. න කම්පනීති ධීතට්ඨානතො න වලති. න විකම්පනීති ඉතො විතො ව න වලති. න වලනීති නිච්චලං හොති. න වෙධනීති න ඵන්දනී. නජ්ජවෙධනීති න පරිවත්තනී. න සම්පවෙධනීති න පරිබ්භමනී. අනෙරිතොති න ඵරිතො. අසට්ඨිතොති අක්ඛොහො. අවලිතොති න කම්පිතො. අලුළිතොති න කලලිභූතො. තත්ත්ව උම් නො ජායනීති තස්මිං යානෙ වීථි න උප්පජ්ජති.

සත්තන්තං පබ්බතානං අන්තරිකාසුති යුගන්ධරාදීනං සත්තන්තං පබ්බතානං අන්තරන්තරා. සීදන්තරාති අන්තමයො සිම්බලිතුලම්පි තෙසු පතිතපතිතං සීදනීති සීදා, පබ්බතන්තරෙ ජාතත්තා අන්තරා. “අන්තරසීදා”තිපි පාඨො.

156. ඉදානි ඵලං අරහත්තනිකුටෙන දෙසිතං ධම්මදෙසනං අබ්භානුමොදෙන්තො තස්ස ව අරහත්තස්ස ආදිපට්පදං පුච්ඡන්තො නිම්මිතබුද්ධො “අකිත්තයි”ති ගාථමාහ. තත්ථ අකිත්තයිති ආචික්ඛි. විචට්ඨක්ඛුති විචට්ඨෙහි අනාවරණෙහි පඤ්චහි චක්ඛුහි සමන්තාගතො. සක්ඛිධම්මන්ති සකායත්තං සයං අභිඤ්ඤාතං අත්තපච්චක්ඛධම්මං. පරිස්සයවිනයන්ති පරිස්සයවිනයනං. පටිපදං වදෙහීති ඉදානි පටිපත්තිං වදෙහි. හද්දන්තෙති හද්දං තච අත්ථුති හගවත්තං ආලපන්තො ආහ. අථ වා හද්දං සුන්දරං තච පටිපදං වදෙහීතිපි චුත්තං හොති. පාතිමොක්ඛං අථ වාපි සමාධිත්ති තමෙව පටිපදං භින්නිත්වා පුච්ඡති. පටිපදන්ති ඵතෙන වා මග්ගං පුච්ඡති. ඉතරෙහි සීලං සමාධිඤ්ච පුච්ඡති.

මංසචක්ඛුනාපිති සසම්භාරිකමංසචක්ඛුනාපි. දිබ්බචක්ඛුනාපිති දිබ්බසදිසත්තා දිබ්බං. දෙවානඤ්ඤි සුචරිතකම්මනිබ්බත්තං පිත්තසෙම්භරුහිරාදීහි අපලිබුද්ධං උපක්කිලෙසවිනිමුත්තතාය දුරෙපි ආරම්මණසම්පට්ච්ඡනසමත්ථං දිබ්බං පසාදචක්ඛු හොති. ඉදඤ්චාපි විරියභාවනාබලනිබ්බත්තං ඤාණචක්ඛු තාදිසමෙවාති දිබ්බසදිසත්තා දිබ්බං. දිබ්බවිහාරවසෙන පටිලද්ධත්තා, අත්තනා ව දිබ්බවිහාරසන්නිස්සිතත්තාපි දිබ්බං. ආලොකපරිග්ගහෙන මහාජුතිකත්තාපි දිබ්බං. තිරොකුට්ඨාදිගතරූපදස්සනෙන මහාගතිකත්තාපි දිබ්බං. තං සබ්බං සද්දසත්ථානුසාරෙන වෙදිතබ්බං. දස්සනට්ඨෙන චක්ඛු, චක්ඛුකිච්චකරණෙන චක්ඛුමිවානිපි චක්ඛු, දිබ්බඤ්ච තං චක්ඛු වානි දිබ්බචක්ඛු. තෙන දිබ්බචක්ඛුනාපි විචට්ඨක්ඛු. ඉදානි පඤ්චවිධං චක්ඛුං විත්ථාරෙන කථෙතුං. “කථං හගවා මංසචක්ඛුනාපි විචට්ඨක්ඛු”තිආදිමාහ. මංසචක්ඛුම්හි හගවතො පඤ්චවණ්ණා

සංවිජ්ජන්තීති එත්ථ සසම්භාරාදිකවක්ඛුමහි බුද්ධස්ස භගවතො පඤ්ච කොට්ඨාසා පච්චෙකං පච්චෙකං උපලබ්භන්ති.

නීලො ව වණ්ණොති උමාපුප්ඵවණ්ණො. පීතකො ව වණ්ණොති කණ්කාරපුප්ඵවණ්ණො. ලොහිතකො ව වණ්ණොති ඉන්ද්‍රගොපකවණ්ණො. කණ්භො ව වණ්ණොති අඤ්ජනවණ්ණො. ඔදාතො ව වණ්ණොති ඔසධිතාරකවණ්ණො. යත්ථ ව අක්ඛිලොමානි පතිට්ඨිතානීති යස්මිං යානෙ අක්ඛිලොමානි පතිට්ඨන්තීවා උට්ඨිතානි. තං නීලං හොති සුනීලන්ති එත්ථ නීලන්ති සබ්බසඬ්ඛාහකවසෙන චුත්තං. සුනීලන්ති අන්තරවිරහිතං සුට්ඨු නීලං. පාසාදිකන්ති පසාදජනකං. දස්සනෙයාන්ති දස්සනීයං. උමාපුප්ඵසමානන්ති දකසිතලපුප්ඵසදිසං. තස්ස පරතොති තස්ස සමන්තා බාහිරපස්සෙ. පීතකන්ති සබ්බසඬ්ඛාහකං. සුපීතකන්ති අන්තරවිරහිතං සුට්ඨු පීතකං. උභයතො ව අක්ඛිකුටානීති ද්වෙ ව අක්ඛිකොට්ඨො. ලොහිතකානීති සබ්බසඬ්ඛාහකවසෙන චුත්තං. සුලොහිතකානීති අපඤ්ඤායමානවිවරානි සුට්ඨු ලොහිතකානි. මජ්ඣිකානි අක්ඛිතං මජ්ඣිමට්ඨානං අඤ්ජනසදිසං කණ්භං. සුකණ්භන්ති අන්තරවිරහිතං සුට්ඨු කණ්භං. අලුබන්ති පාසාදිකං. සිනිද්ධන්ති පණිතං. හද්දාරිට්ඨකසමානන්ති අපනීතතවහද්දාරිට්ඨකඵලසදිසං. “අද්දාරිට්ඨකසමාන”න්තිපි පාළි, තස්සා තිත්තකාකසදිසන්ති අත්ථො. ඔදාතන්ති සබ්බසඬ්ඛාහකවසෙන චුත්තං. සුඔදාතන්ති අන්තරවිරහිතං රජතමණ්ඩලසදිසං සුට්ඨු ඔදාතං. සෙනං පණ්ඩරන්ති ද්විතීපි අතිඔදාතං දස්සෙති. පාකතිකෙන මංසවක්ඛුනානි පකතිමංසවක්ඛුනා. අත්තභාවපරියාපන්නෙනානි අත්තභාවසන්නිස්සිතෙන. පුරිමසුචරිතකම්මාහිනිබ්බත්තෙනානි පුරිමෙසු තත්ථ තත්ථුප්පන්නෙසු අත්තභාවෙසු කායසුචරිතාදිකම්මිනා උප්පාදිතෙන. සමන්තා යොජනං පස්සතීති සමන්තතො චතුරාචුතප්පමාණෙ යොජනෙ තිරොකුට්ටාදිගතං රූපං ආවරණවිරහිතං පකතිමංසවක්ඛුනා දක්ඛති.

දිවා වෙව රත්තිඤ්ඤාති දිවසභාගෙ ව රත්තිභාගෙ ව. චතුරඬ්ඛසමන්තාගතොති චතුරී අඬ්ඛෙහි සමන්තාගතො පරිපුණ්ණඅන්ධකාරො ආලොකවිරහිතො. සුරියො වා අත්ථඬ්ඛතොති සුරභාවං ජනයන්තො උට්ඨිතො සුරියො විගතො. කාළපක්ඛො ව උපොසථොති කාළපක්ඛෙ වාතුද්දසීඋපොසථදිවසො ව. තිබ්බො ව වනසණ්ඨොති ගහතො ව රුක්ඛරාසි. මහා ව කාළමෙසො අබ්භුට්ඨිතොති මහන්තො කාළමෙසො අබ්භපටලො ව උට්ඨිතො හොති. කුට්ටො වානි ඉට්ඨිකාවයො වා. කවාටං වානි ද්වාරවාතපානාදිකවාටං වා. පාකාරො වානි මත්තිකාදිපාකාරො වා. පබ්බතො වානි පංසුපබ්බතාදිපබ්බතො වා. ගච්ඡං වානි තරුණගච්ඡාදිගච්ඡං වා. ලතා වානි කරවින්දාදි ලතා වා. ආවරණං රූපානං දස්සනායානි රූපාරම්මණානං

දස්සනත්ථාය පටිසෙධං නත්ථි. එකඤ්චෙ තිලඵලං නිමිත්තං කත්වාති සචෙ එකං තිලබ්ඪං සඤ්ඤාණං කත්වා. තිලවාහෙ පක්ඛිපෙය්‍යාති ද්වෙ සකථෙ තිලරාසිමිහි බිපෙය්‍ය. කෙච් පන “වාහො නාම කුම්භාතිරෙකද්වෙසකට්”න්ති වදන්ති. තඤ්ඤෙව තිලඵලං උද්ධරෙය්‍යාති තංනිමිත්තකතං තිලබ්ඪංයෙව උද්ධරිත්වා ගණ්භෙය්‍ය.

දිබ්බෙන චක්ඛුනාති ඉදං චුත්තත්ථමෙව. විසුද්ධෙනාති චුතුපපාතදස්සනෙන දිට්ඨිවිසුද්ධිහෙතුත්තා විසුද්ධෙන. යො හි චුතිමත්තමෙව පස්සති න උපපාතං, සො උච්ඡෙදදිට්ඨිං ගණ්භාති. යො උපපාතමෙව පස්සති න චුතිං, සො නවසත්තපාතුභාවසස්සතදිට්ඨිං ගණ්භාති. යො පන තදුභයං පස්සති, සො යස්මා දුට්ඨමපි තං දිට්ඨිගතං අතිවත්තති, තස්මාස්ස තං දස්සනං දිට්ඨිවිසුද්ධිහෙතු හොති, උභයඤ්චෙතං බුද්ධපුත්තා පස්සන්ති. තෙන චුත්තං – “චුතුපපාතදස්සනෙන දිට්ඨිවිසුද්ධිහෙතුත්තා විසුද්ධ”න්ති. මනුස්සුපචාරං අතික්කම්ත්වා රූපදස්සනෙන අතික්කන්තමානුසකං, මානුසකං වා මංසචක්ඛුං අතික්කන්තත්තා අතික්කන්තමානුසකන්ති වෙදිතබ්බං.

තෙන දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන සත්තෙ පස්සතිති මනුස්සමංසචක්ඛුනා විය සත්තෙ ඔලොකෙති. වචමානෙ උපපජ්ජමානෙති එත්ථ චුතික්ඛණෙ උපපත්තික්ඛණෙ වා දිබ්බචක්ඛුනා දට්ඨුං න සක්කා. යෙ පන ආසන්නචුතිකා ඉදාති වචස්සන්ති, තෙ වචමානා. යෙ ච ගහිතපටිසන්ධිකා සම්පතීනිබ්බත්තාව, තෙ උපපජ්ජමානාති අධිජ්ජෙතා. තෙ එවරූපෙ වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ ච පස්සතිති දස්සෙති. භීතෙති මොහනිස්සන්දයුත්තත්තා භීතෙ. තබ්බිපරිතෙ පණිතෙ. සුවණ්ණෙති අදොසනිස්සන්දයුත්තත්තා ඉට්ඨකන්තමනාපවණ්ණයුත්තෙ. තබ්බිපරිතෙ දුබ්බණ්ණෙ, අභිරූපෙ විරූපෙති අත්ථො. සුගතෙති සුගතිගතෙ, අලොහනිස්සන්දයුත්තත්තා වා අඬිසෙ මහද්ධතෙ. දුග්ගතෙති දුග්ගතිගතෙ, ලොහනිස්සන්දයුත්තත්තා වා දලිද්දෙ අජ්ජන්තපානෙ. යථාකම්මුපගෙති යං යං කම්මං උපචිතං, තෙන තෙන උපගතෙ. තත්ථ පුරිමෙහි “වචමානෙ”තිආදීහි දිබ්බචක්ඛුකිච්චං චුත්තං. ඉමිනා පන පදෙන යථාකම්මුපගඤ්ඤාණකිච්චං.

තස්ස ච ඤාණස්ස අයමුජ්ජන්තික්කමො – ඉධ භික්ඛු හෙට්ඨානිරයාහිමුඛං ආලොකං වඩ්ඪෙත්වා තෙරගිකෙ සත්තෙ පස්සති මහාදුක්ඛං අනුභවමානෙ, තං දස්සනං දිබ්බචක්ඛුකිච්චමෙව. සො එවං මනසි කරොති “කිං නු ඛො කම්මං කත්වා ඉමෙ සත්තා එතං දුක්ඛං අනුභවන්ති”ති, අථස්ස “ඉදං නාම කත්වා”ති තං කම්මාරම්මණං ඤාණං උජ්ජජ්ජති. තථා උපරිදෙවලොකාහිමුඛං ආලොකං වඩ්ඪෙත්වා නන්දනවන මිස්සකවන චාරුසකවනාදීසු සත්තෙ පස්සති මහාසම්පත්තිං අනුභවමානෙ. තම්පි දස්සනං දිබ්බචක්ඛුකිච්චමෙව. සො එවං මනසි කරොති “කිං නු ඛො කම්මං කත්වා ඉමෙ සත්තා එතං සම්පත්තිං

අනුභවන්ති”ති. අට්ඨස්ස “ඉදං නාම කත්වා”ති තං කම්මාරම්මණං ඤාණමුප්පජ්ජති. ඉදං යථාකම්මුපගඤාණං නාම. ඉමස්ස විසුං පරිකම්මං නාම නත්ථි. යථා ච ඉමස්ස, එවං අනාගතංසඤාණස්සාපි. දිබ්බවක්ඛුපාදකානෙව හි ඉමානි දිබ්බවක්ඛුනා සහෙව ඉජ්ඣන්ති.

ඉමෙ වත භොන්තොතිආදීසු ඉමෙති දිබ්බවක්ඛුනා දිට්ඨානං නිදස්සනවචනං. වතාති අනුසොචනත්ථෙ නිපාතො. භොන්තොති භවන්තො. දුට්ඨු වරිතං, දුට්ඨුං වා වරිතං කිලෙසපුත්තිකත්තාති දුච්චරිතං; කායෙන දුච්චරිතං, කායතො වා උප්පන්නං දුච්චරිතන්ති කායදුච්චරිතං. ඉතරෙසුපි එසෙව නයො. සමන්තාගතාති සමඬ්භිභුතා.

අරියානං උපවාදකාති බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබුද්ධසාවකානං අරියානං අත්තමසො ගිහිසොතාපන්නානම්පි අනත්ථකාමා භුත්වා අත්තිමචත්ථුනා වා ගුණපරිධංසනෙන වා උපවාදකා, අක්කොසකා ගරහකාති චුත්තං භොති. තත්ථ “නත්ථි ඉමෙසං සමණධම්මො, අස්සමණා එතෙ”ති වදන්තො අත්තිමචත්ථුනා උපවදති. “නත්ථි ඉමෙසං ඤානං වා විමොක්ඛො වා මග්ගො වා එලං වා”තිආදීනි වදන්තො ගුණපරිධංසනෙන උපවදන්ති වෙදිතබ්බො. සො ච ඤානං වා උපවදෙය්‍ය අඤානං වා, උභයථාපි අරියුපවාදොව භොති; අතිභාරියං කම්මං, අනන්තරියකම්මසදිසං, සග්ගාවරණං මග්ගාවරණඤ්ච, සතෙකිච්ඡං පන භොති. තස්මා යො අරියං උපවදති, තෙන ගන්ත්වා සචෙ අත්තනා වුඬ්ඨතරො භොති, උක්කුට්ඨං නිසීදිත්වා “අහං ආයස්මන්තං ඉදඤ්චිදඤ්ච අවචං, තං මෙ බමාහි”ති බමාපෙතබ්බො. සචෙ පන නවකතරො භොති, වන්දිත්වා උක්කුට්ඨං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා “අහං, භන්තෙ, තුම්හෙ ඉදඤ්චිදඤ්ච අවචං, තං මෙ බමා”ති බමාපෙතබ්බො. සචෙ සො නක්ඛමති, දිසාපක්කන්තො වා භොති, සයං වා ගන්ත්වා සද්ධිවිහාරිකො වා පෙසෙත්වා බමාපෙතබ්බො. සචෙ නාපි ගන්තුං න පෙසෙතුං සක්කා භොති, යෙ තස්මිං විහාරෙ භික්ඛු වසන්ති, තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා සචෙ නවකතරා භොන්ති, උක්කුට්ඨං නිසීදිත්වා සචෙ වුඬ්ඨතරා, වුඬ්ඨෙ චුත්තතයෙනෙව පටිපජ්ජිත්වා “අහං, භන්තෙ, අසුකං නාම ආයස්මන්තං ඉදඤ්චිදඤ්ච අවචං, තං බමතු මෙ සො ආයස්මා”ති වත්වා බමාපෙතබ්බො. සම්මුතා අබමන්තෙපි එතදෙව කාතබ්බං. සචෙ එකචාරිකභික්ඛු භොති, නෙව තස්ස වසනට්ඨානං න ගතට්ඨානං පඤ්ඤායති, එකස්ස පණ්ඩිතස්ස භික්ඛුනො සන්තිකං ගන්ත්වා “අහං, භන්තෙ, අසුකං නාම ආයස්මන්තං ඉදඤ්චිදඤ්ච අවචං, තං මෙ අනුස්සරතො අනුස්සරතො විජ්ජට්ඨාරො භොති, කිං කරොමි”ති වත්තබ්බං. සො වක්ඛති “තුම්හෙ මා වින්තයිත්ථ, ථෙරො තුම්හාකං බමති, විත්තං වුපසමෙථා”ති. තෙනපි අරියස්ස ගතදිසාහිමුබ්බො අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා “බමථා”ති වත්තබ්බං. යදි සො පරිනිබ්බුතො භොති, පරිනිබ්බුතමඤ්චට්ඨානං

ගන්ත්වා යාව සිව්ථිකං ගන්ත්වාපි බමාපෙතබ්බො. එවං කතෙ නෙව සග්ගාවරණං න මග්ගාවරණං හොති, පාකතිකමෙව හොතීති.

මිච්ඡාදිට්ඨිකානි විපරිතදස්සනා. මිච්ඡාදිට්ඨිකම්මසමාදානානි
මිච්ඡාදිට්ඨිවසෙන සමාදින්නනානාවිධකම්මා, යෙ ච මිච්ඡාදිට්ඨිමුලකෙසු කායකම්මාදීසු අඤ්ඤාපි සමාදපෙන්නි. එත්ථ ච වට්ඨිච්චරිතග්ගහණෙනෙව අරියුපවාදෙ, මනොදුච්චරිතග්ගහණෙන ච මිච්ඡාදිට්ඨියා සභිගහිතායපි ඉමෙසං ද්විත්තං පුනචචනං මහාසාවජ්ජභාවදස්සනත්ථන්ති වෙදිතබ්බං. මහාසාවජ්ජො හි අරියුපවාදො ආනන්තරියසදිසො. චුත්තම්පි චෙතං -

“සෙය්‍යාපාපි, සාරිපුත්ත, හික්ඛු සීලසම්පන්නො සමාධිසම්පන්නො පඤ්ඤාසම්පන්නො දිට්ඨෙව ධම්මෙ අඤ්ඤං ආරාධෙය්‍ය, එවංසම්පදම්ඨං, සාරිපුත්ත, වදාමි. තං වාවං අජ්ජභාය තං චිත්තං අජ්ජභාය තං දිට්ඨිං අජ්ජපට්ඨිස්සජ්ජිත්වා යථාහතං නික්ඛිත්තො එවං නිරයෙ”ති (ම. නි. 1.149).

මිච්ඡාදිට්ඨිතො ච මහාසාවජ්ජතරං නාම අඤ්ඤං නත්ථි. යථාහ -

“නාහං, හික්ඛෙව, අඤ්ඤං එකධම්මම්පි සමනුපස්සාමි, යං එවංමහාසාවජ්ජං යථයිදං, හික්ඛෙව, මිච්ඡාදිට්ඨි. මිච්ඡාදිට්ඨිපරමානි හික්ඛෙව, මහාසාවජ්ජානී”ති (අ. නි. 1.310).

කායස්ස හෙදානි උපාදින්නක්ඛන්ධපරිච්චාගා. පරං මරණානි
තදනන්තරාහිනිබ්බත්තක්ඛන්ධග්ගහණෙ. අථ වා කායස්ස හෙදානි ජීවිතින්ද්‍රියස්සුපච්ඡෙදා. පරං මරණානි චුතිචිත්තතො උද්ධං. අපායන්ති එවමාදි සබ්බං නිරයවෙචචනමෙව. නිරයො හි සග්ගමොක්ඛහෙතුභූතා පුඤ්ඤසම්මතා අයා අපෙතත්තා, සුඛානං වා ආයස්ස අභාවා අපායො. දුක්ඛස්ස ගති පටිසරණන්ති දුග්ගති, දොසබ්භුලතාය වා දුට්ඨෙත කම්මුතා නිබ්බත්තා ගතීති දුග්ගති. විවසා නිපතන්ති තත්ථ දුක්කටකාරිනොති විනිපාතො, විනස්සන්තා වා එත්ථ නිපතන්ති සම්භිජ්ජමානභිග්ගපච්චභිගානිපි විනිපාතො. නත්ථි එත්ථ අස්සාදසඤ්ඤිතො අයොති නිරයො.

අථ වා අපායග්ගහණෙන තිරච්ඡානායොනිං දීපෙති, තිරච්ඡානායොනි හි අපායො සුගතිතො අපෙතත්තා. න දුග්ගති, මහෙසක්ඛානං නාගරාජාදීනං සම්භවතො. දුග්ගතිග්ගහණෙන පෙත්තිවිසයං දීපෙති, සො හි අපායො වෙච දුග්ගති ච සුඛතො අපෙතත්තා දුක්ඛස්ස ච ගතිභූතත්තා, න තු විනිපාතො, අසුරකායසදිසං අවිනිපතිතත්තා. විනිපාතග්ගහණෙන අසුරකායං දීපෙති. සො හි යථාචුත්තෙන අත්ථෙත අපායො වෙච දුග්ගති ච සබ්බසමුස්සයෙහි ච

විනිපතිත්තතා විනිපාතොති වුවිච්ඡි. නිරයග්ගහණෙන අවිච්ඡාදිඅනෙකප්පකාරං නිරයමෙව දීපෙතීති. උපපන්නාති උපගතා, තත්ථ අභිනිබ්බත්තාති අධිප්පායො. චුත්තවිපරියායෙන සුක්කපක්ඛො වෙදිතබ්බො. අයං පන විසෙසො – තත්ථ සුගතිග්ගහණෙන මනුස්සගතිපි සඬගස්හති. සග්ගග්ගහණෙන දෙවගතියෙව. තත්ථ සුන්දරා ගතීති සුගති. රූපාදීහි විසයෙහි සුට්ඨු අග්ගොති සග්ගො. සො සබ්බොපි ලුප්පනපලුප්පනට්ඨෙන ලොකොති අයං වචනත්ථො. ඉති දිබ්බෙන චක්ඛුනාතිආදි සබ්බං නිගමනවචනං.

එවං දිබ්බෙන චක්ඛුනා පස්සතීති අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපත්ථො – දිබ්බචක්ඛුඤාණං පරිත්තපච්චුප්පන්නඅප්ඤ්ඤාත්තබ්බිද්ධාරම්මණවසෙන චතුසු ආරම්මණෙසු පවත්තති. යථාකම්මුපගඤාණං පරිත්තමහග්ගතාතිතඅප්ඤ්ඤාත්තබ්බිද්ධාරම්මණවසෙන පඤ්චසු ආරම්මණෙසු පවත්තති. අනාගතංසඤාණං පරිත්තමහග්ගතඅප්පමාණමග්ගඅනාගතඅප්ඤ්ඤාත්තබ්බිද්ධානවත්තබ්බාරම්මණ වසෙන අට්ඨසු ආරම්මණෙසු පවත්තතීති.

ආකඬ්ඛමානො ච භගවාති භගවා ඉච්ඡමානො. එකම්පි ලොකධාතුං පස්සෙය්‍යාති එකං චක්කවාලං ඔලොකෙය්‍ය. සහස්සම්පි චූළනිකන්ති එත්ථ යාවතා චන්දිමසූරියා පරිහරන්ති, දිසා භාන්ති විරොචමානා, තාව සහස්සධා ලොකො, එසා සහස්සචූළනිකා නාම. චූළනිකන්ති බුද්දකං. ද්විසහස්සම්පි මජ්ඣම්මිකං ලොකධාතුන්ති එත්ථ සහස්සචක්කවාලානං සහස්සභාගෙන ගණෙත්වා දසසතසහස්සචක්කවාලපරිමාණා ද්විසහස්සි මජ්ඣම්මිකා ලොකධාතු නාම. එත්තකෙන බුද්ධානං ජාතික්ඛෙත්තං නාම දස්සිතං. බොධිසත්තානඤ්ඤි පච්ඡිමහවෙ දෙවලොකතො චචිත්වා මාතුකුච්ඡියං පටිසන්ධිග්ගහණදිවසෙ ච මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමනදිවසෙ ච මහාහිනික්ඛමනදිවසෙ ච සම්බොධිධම්මචක්කපවත්තනආයුසඬබ්බාරොස්සප්පනපරිනිබ්බානදිවසෙසු ච එත්තකං යානං කම්පති.

තිසහස්සම්පි. මහාසහස්සම්පි ලොකධාතුන්ති සහස්සිතො පට්ඨාය තතියාති තිසහස්සි, පඨමසහස්සිං සහස්සධා කත්වා ගණිතං මජ්ඣම්මිකං සහස්සධා කත්වා ගණිතත්තා මහන්තෙහි සහස්සෙහි ගණිතාති මහාසහස්සි. එත්තාවතා කොට්ඨසතසහස්සචක්කවාලපරිමාණො ලොකො දස්සිතො භොති. ගණකපුත්තතිස්සත්ථෙරො පන එවමාහ – “න හි තිසහස්සිමහාසහස්සිලොකධාතුයා එතං පරිමාණං. ඉදඤ්ඤි ආචරියානං සප්ඤ්ඤායමුලකං වාචාය පරිහීනට්ඨානං, දසකොට්ඨසතසහස්සචක්කවාලපරිමාණං පන යානං තිසහස්සිමහාසහස්සිලොකධාතු නාමා”ති. එත්තාවතා හි භගවතො

ආණාක්ඛේත්තං නාම දස්සිතං. එතස්මිඤ්ඤි අන්තරෙ ආධානාටියපරිත්ත- (දී. නි. 3.275 ආදයො) ඉසිගිලිපරිත්ත- (ම. නි. 3.133 ආදයො) ධජග්ගපරිත්ත- (සං. නි. 1.249) බොජ්ඣංගපරිත්තන්ධපරිත්ත- (අ. නි. 4.67) මොරපරිත්ත- (ඡා. 1.2.17-18) මේත්තපරිත්ත- (බු. පා. 9.1 ආදයො; සු. නි. 143 ආදයො) රතනපරිත්තානං (බු. පා. 6.1 ආදයො; සු. නි. 224 ආදයො) ආණා ඵරති.

යාවතකං වා පන ආකඨ්ඨෙය්‍යාති යත්තකං වා ඉච්ඡෙය්‍ය. ඉමිනා විසයක්ඛේත්තං දස්සිතං. බුද්ධානඤ්ඤි විසයක්ඛේත්තස්ස පමාණපරිච්ඡේදො නාම නත්ථි, නත්ථිකභාවෙ චස්ස ඉමං උපමං ආහරන්ති - කොට්ඨකසහස්සචක්කවාළමිති යාව බ්‍රහ්මලොකා සාසපෙති පුරත්ථවා සචෙ කොචි පුරත්ථිමාය දිසාය එකචක්කවාළෙ එකං සාසපං පක්ඛිපන්තො ආගච්ඡෙය්‍ය, සබ්බෙපි තෙ සාසපා පරික්ඛයං ගච්ඡෙය්‍යුං. න ත්වෙව පුරත්ථිමාය දිසාය චක්කවාළාති. දක්ඛිණාදිසුපි එසෙව නයො. තත්ථ බුද්ධානං අවිසයො නාම නත්ථි. තාවතකං පස්සෙය්‍යාති තත්තකං ඔලොකෙය්‍ය. එවං පරිසුද්ධං භගවතො දිබ්බචක්ඛුති දිබ්බචක්ඛුකථං නිට්ඨාපෙසි.

කථං භගවා පඤ්ඤාචක්ඛුනාපි විචට්ඨක්ඛුති කෙනප්පකාරෙන පඤ්ඤාචක්ඛුනා අපිහිතචක්ඛු? මහාපඤ්ඤො පුපුපඤ්ඤොතිආදිකං තත්ථ අතිරොචති යදිදං පඤ්ඤායාති පරියොසානං භෙට්ඨා වුත්තත්ථමෙව.

බුද්ධචක්ඛුනාති ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤාණෙන ච ආසයානුසයඤාණෙන ච. ඉමෙසං ද්විත්තං ඤාණානං බුද්ධචක්ඛුති නාමං, සබ්බඤ්ඤාඤාණස්ස සමන්තචක්ඛුති, තිණ්ණං මග්ගඤාණානං ධම්මචක්ඛුති. ලොකං වොලොකෙන්තො අද්දස සත්තෙති සත්තෙ අද්දක්ඛි. අප්පරජක්ඛේතිආදිසු යෙසං වුත්තනයෙනෙව පඤ්ඤාචක්ඛුමිති රාගාදිරජං අප්පං, තෙ අප්පරජක්ඛා. යෙසං තං මහන්තං, තෙ මහාරජක්ඛා. යෙසං සද්ධාදීනි ඉන්ද්‍රියානි තික්ඛානි, තෙ තික්ඛිත්තදියා. යෙසං තානි මුදුනි, තෙ මුදිත්තදියා. යෙසං තෙයෙව සද්ධාදයො ආකාරා සුන්දරා, තෙ ස්වාකාරා. යෙ කථිතකාරණං සල්ලක්ඛේති, සුබ්බෙන සක්කා භොන්ති විඤ්ඤාපෙතුං තෙ සුවිඤ්ඤාපයා. යෙ පරලොකඤ්චෙව චජ්ජඤ්ච භයතො පස්සන්ති, තෙ පරලොකචජ්ජභයදස්සාවිතො නාම.

උප්පලිනියන්ති උප්පලවතෙ. ඉතරෙසුපි එසෙව නයො. අන්තොනිමුග්ගපොසිනීති යානි අන්තොනිමුග්ගානෙව පොසියන්ති. උදකං අච්චුග්ගමිම තිට්ඨන්තීති උදකං අතික්කමිත්ථා තිට්ඨන්ති. තත්ථ යානි යානි අච්චුග්ගමිම ධීතානි, තානි තානි සුරියරස්මිසම්ඵස්සං ආගමයමානානි ධීතානි අජ්ජ පුප්ඵනකානි. යානි සමොදකං ධීතානි, තානි ස්වෙ පුප්ඵනකානි. යානි උදකා අනුග්ගතානි අන්තොනිමුග්ගපොසිනි, තානි තතියදිවසෙව පුප්ඵනකානි. උදකා පන අනුග්ගතානි අඤ්ඤානිපි සරොගඋප්පලානි නාම අත්ථි, යානි නෙව

පුප්ඵස්සන්ති, මච්ඡකච්ඡපහක්ඛානොව භවිස්සන්ති, තානි පාළිං නාරුළ්භානි, ආහරිත්වා පන දීපෙනබ්බානීති දීපිතානි.

යථෙව හි තානි චතුබ්බිධපුප්ඵානි, එවමෙව උග්ගච්ඡිකඤ්ඤා විපඤ්චිතඤ්ඤා නෙය්‍යො පදපරමොති චත්තාරො පුග්ගලා. යස්ස පුග්ගලස්ස උදාහට්ඨෙලාය ධම්මාභිසමයො හොති, අයං වුව්චති පුග්ගලො උග්ගච්ඡිකඤ්ඤා. යස්ස පුග්ගලස්ස සංඛිත්තෙන භාසිතස්ස විත්ථාරෙන අත්ථෙ විභජ්‍යමානො ධම්මාභිසමයො හොති, අයං වුව්චති පුග්ගලො විපඤ්චිතඤ්ඤා. යස්ස පුග්ගලස්ස උද්දෙසනො පරිපුච්ඡනො යොනියො මනසිකරොතො කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවනො භජනො පරිපුච්ඡනො ධම්මාභිසමයො හොති, අයං වුව්චති පුග්ගලො නෙය්‍යො. යස්ස පුග්ගලස්ස බහුමිපි සුණතො බහුමිපි භණතො බහුමිපි ධාරයතො බහුමිපි වාචනො න තාය ජාතියා ධම්මාභිසමයො හොති, අයං වුව්චති පුග්ගලො පදපරමො. තත්ථ භගවා උප්පලවනාදිසදිසං දසසහස්සිලොකධාතුං ඔලොකෙන්තො අප්ප පුප්ඵනකානි උග්ගච්ඡිකඤ්ඤා, ස්වෙ පුප්ඵනකානි විපඤ්චිතඤ්ඤානි එවං සබ්බාකාරතො ව අද්දස. තත්ථ තිණ්ණං පුග්ගලානං ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ භගවතො ධම්මදෙසනා අත්ථං සාධෙති, පදපරමානං අනාගතත්ථාය වාසනා හොති.

රාගවරිතොතිආදීසු රජ්ජනවසෙන ආරම්මණෙ වරණං එතස්ස අත්ථිති රාගවරිතො. දුස්සනවසෙන ආරම්මණෙ වරණං එතස්ස අත්ථිති දොසවරිතො. මුය්භනවසෙන ආරම්මණෙ වරණං එතස්ස අත්ථිති මොහවරිතො. විතක්කනවසෙන උභනවසෙන ආරම්මණෙ වරණං එතස්ස අත්ථිති විතක්කවරිතො. ඔකප්පනසද්ධාවසෙන ආරම්මණෙ වරණං එතස්ස අත්ථිති සද්ධාවරිතො. ඤාණමෙව වරණං, ඤාණෙන වා වරණං, ඤාණස්ස වා වරණං, ඤාණතො වා වරණං එතස්ස අත්ථිති ඤාණවරිතො. රාගවරිතස්සාති රාගුස්සදස්ස රාගබ්‍රලස්ස. පරතොපි එසෙව නයො.

අසුභකථං කථෙතීති උද්ධුමාතකාදිදසවිධං අසුභපටිසංයුත්තකථං ආචික්ඛති. වුත්තඤ්ඤෙතං - “අසුභා භාවෙනබ්බා රාගස්ස පභානායා”ති (අ. නි. 9.1). මෙත්තාභාවනං ආචික්ඛතීති මෙත්තාභාවනං විත්තසිනෙහනං කථෙති. වුත්තඤ්ඤෙතං - “මෙත්තා භාවෙනබ්බා ඛ්‍යාපාදස්ස පභානායා”ති. උද්දෙසෙති සජ්ඣායනෙ. පරිපුච්ඡායාති අට්ඨකථාය. කාලෙන ධම්මස්සවනෙති යුත්තප්පත්තකාලෙ උත්තරි පරියත්තිධම්මස්සවනෙ. ධම්මසාකච්ඡායාති අඤ්ඤෙති සද්ධිං සාකච්ඡාය. ගරුසංවාසෙති ගරුතං පරිපුච්ඡනෙ. නිවෙසෙතීති ආවරියානං සන්තිකෙ පතිට්ඨාපෙති. ආනාපානස්සතිං ආචික්ඛතීති ආනාපානස්සතිසම්පයුත්තකම්මට්ඨානං කථෙති. වුත්තඤ්ඤෙතං - “ආනාපානස්සති භාවෙනබ්බා විතක්කපච්ඡෙදායා”ති (අ. නි.

9.1). පසාදනීයං නිමිත්තං ආචික්ඛතීති වුළුවෙදල්ල- (ම. නි. 1.460 ආදයො) මහාවෙදල්ලා- (ම. නි. 1.449 ආදයො) දිපසාදජනකං සුත්තං කථෙති. බුද්ධසුබ්බාධිත්ති බුද්ධස්ස භගවතො බුද්ධත්තපට්ඨෙධං. ධම්මසුධම්මතන්ති නාවට්ඨලොකුත්තරධම්මස්ස ස්වාක්ඛාතනං. සඤ්ඤාසුච්චපත්තින්ති අට්ඨවිධඅරියසඤ්ඤාස්ස සුච්චපත්තනාදිසුච්චපත්තින්ති. සීලානි ච අත්තනොති අත්තනො සත්තකසීලානි ච. ආචික්ඛති විපස්සනානිමිත්තන්ති උදයබ්බයාදිපට්ඨසංයුත්තං කථෙති. අනිච්චාකාරන්ති හුත්වා අභාවාකාරං. දුක්ඛාකාරන්ති උදයබ්බයපට්ඨිලනාකාරං. අනත්තාකාරන්ති අවසවත්තනාකාරං.

සෙලෙ යථා පබ්බතමුද්ධනිට්ඨිතොති සෙලමයෙ එකග්ගතො පබ්බතමුද්ධනි ධිතොව, න හි තත්ථ ධිතස්ස දස්සනත්ථං අභිමුඛෙ ගීවුක්ඛිපනපසාරණාදිකිච්චං අත්ථි. තථුපමන්ති තප්පට්ඨාගං සෙලපබ්බතූපමං. අයං පනෙත්ථ සඤ්ඤාපත්ථො - යථා සෙලපබ්බතමුද්ධන්ති ධිතොව චක්ඛුනා පුරිසො සමන්තතො ජනනං පස්සෙය්‍ය. සුමෙධ සුන්දරපඤ්ඤා සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන සමන්තචක්ඛු භගවා ධම්මමයං පඤ්ඤාමයං පාසාදමාරුහ්භ සයං අපෙතසොකො සොකාවතිණ්ණං ජාතිජරාභිභූතඤ්ච ජනනං අවෙක්ඛස්සු උපධාරයතු උපපරික්ඛතු.

අයං පනෙත්ථ අධිජ්ජායො - යථා හි පබ්බතපාදසාමන්තා මහන්තං ඛේත්තං කත්වා තත්ථ කෙදාරපාළීසු කුටියො කත්වා රත්තිං අග්ගිං ජාලෙය්‍ය, චතුරඤ්ඤාසමන්තාගතඤ්ච අන්ධකාරං අස්ස, අථ තස්ස පබ්බතස්ස මත්ථකෙ යත්වා චක්ඛුමතො පුරිසස්ස භූමිං ඔලොකයතො නෙව ඛේත්තං න කෙදාරපාළීයො න කුටියො න තත්ථ සයිතමනුස්සා පඤ්ඤායෙය්‍යං, කුටිකාසු පන අග්ගිජාලමත්තමෙව පඤ්ඤායෙය්‍ය. එවං ධම්මපාසාදං ආරුහ්භ සත්තකායං ඔලොකයතො තථාගතස්ස යෙ තෙ අකතකල්‍යාණා සත්තා, තෙ එකච්චාරෙ දක්ඛිණජාණුපස්සෙ නිසින්නාපි බුද්ධචක්ඛුස්ස ආපාථං නාගච්ඡන්ති, රත්තිං බිත්තසරා විය භොන්ති. යෙ පන කතකල්‍යාණා වෙනෙය්‍යපුග්ගලා, තෙ එවස්ස දුරෙපි ධිතා ආපාථං ගච්ඡන්ති, තෙ එව අග්ගි විය හිමචන්තපබ්බතො විය ච. චුත්තමපි වෙතං -

“දුරෙ සන්තො පකාසෙන්ති, හිමචන්තොව පබ්බතො;
අසන්තෙත්ථ න දිස්සන්ති, රත්තිං බිත්තා යථා සරා”ති. (ධ. ප. 304;
නෙත්ති. 11);

සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණන්ති එත්ථ පඤ්චනෙය්‍යපථජ්ජහෙදං සබ්බං අඤ්ඤාසිති සබ්බඤ්ඤා. සඤ්ඤාසඤ්ඤාදිහෙදා සබ්බධම්මා හි සඤ්ඤාසරා විකාරො ලක්ඛණං නිබ්බානං පඤ්ඤාත්තිති පඤ්ඤෙව නෙය්‍යපථා භොන්ති.

සබ්බඤ්ඤාස්ස භාවො සබ්බඤ්ඤාතා, සබ්බඤ්ඤාතා එව ඤාණං “සබ්බඤ්ඤාතාඤාණ”න්ති වත්තබ්බෙ “සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණ”න්ති චුත්තං. සබ්බඤ්ඤාති ව කමසබ්බඤ්ඤා සකිංසබ්බඤ්ඤා සත්තසබ්බඤ්ඤා සත්තිසබ්බඤ්ඤා ඤාතසබ්බඤ්ඤාති පඤ්චවිධා සබ්බඤ්ඤානො සිද්ධං. තෙසු කමෙන සබ්බජානනකාලාසම්භවතො කමසබ්බඤ්ඤාතා න භොති, සකිංසබ්බාරම්මණග්ගහණාභාවතො සකිංසබ්බඤ්ඤාතා න භොති, වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදීනං යථාරම්මණචිත්තසම්භවතො භවභිගචිත්තවිරොධතො යුත්තිඅභාවතො ව සත්තසබ්බඤ්ඤාතා න භොති, පරිසෙසතො සබ්බජානනසමත්ථතාය සත්තිසබ්බඤ්ඤාතා වා සියා, විදිතසබ්බධම්මත්තා ඤාතසබ්බඤ්ඤාතා වා, සත්තිසබ්බඤ්ඤානො සබ්බජානනත්තං නත්ථිති තම්පි න යුජ්ජති, “න තස්ස අදිට්ඨමිධන්ථි කිඤ්චි...පෙ.... සමන්තවක්ඛු”ති චුත්තත්තා ඤාතසබ්බඤ්ඤාතා එව යුජ්ජති. එවඤ්චි සති කිච්චතො අසම්මොහතො කාරණසිද්ධිතො ආවජ්ජනපට්ඨද්ධතො සබ්බඤ්ඤාතමෙව භොතීති. තෙන ඤාණෙනාති තෙන සබ්බජානනඤාණෙන.

පුන අපරෙන පරියායෙන සබ්බඤ්ඤාභාවසාධනත්ථං “න තස්සා”ති ගාථමාහ. තත්ථ න තස්ස අදිට්ඨමිධන්ථි කිඤ්චිති තස්ස තථාගතස්ස ඉධ ඉමස්මිං තෙධාතුකෙ ලොකෙ ඉමස්මිං පච්චුප්පන්තකාලෙ වා පඤ්ඤාවක්ඛුතා අදිට්ඨං නාම කිඤ්චි අප්පමත්තකම්පි න අත්ථි න සංවිජ්ජති. අත්ථිති ඉදං වත්තමානකාලිකං ආබ්‍යාතපදං, ඉමිනා පච්චුප්පන්තකාලිකස්ස සබ්බධම්මස්ස ඤාතභාවං දස්සෙති. ගාථාබන්ධසුඛත්ථං පනෙත්ථ ද-කාරො පයුත්තො. අපො අච්ඤ්ඤාතන්ති එත්ථ අපොති වචනොපාදානෙ නිපාතො. අච්ඤ්ඤාතන්ති අතීතකාලිකං අච්ඤ්ඤාතං නාම කිඤ්චි ධම්මජාතං නාභොසීති පාඨසෙසො. අබ්‍යයභූතස්ස අත්ථි-සද්දස්ස ගහණෙ පාඨසෙසං විනාපි යුජ්ජතියෙව. ඉමිනා අතීතකාලිකස්ස සබ්බධම්මස්ස ඤාතභාවං දස්සෙති. අජානිතබ්බන්ති අනාගතකාලිකං අජානිතබ්බං නාම ධම්මජාතං න භවිස්සති නත්ථිති. ඉමිනා අනාගතකාලිකස්ස සබ්බධම්මස්ස ඤාතභාවං දස්සෙති. ජානනකිරියාවිසෙසමත්තමෙව වා එත්ථ අ-කාරො. සබ්බං අභිඤ්ඤාසි යදත්ථි නෙය්‍යන්ති එත්ථ යං තෙකාලිකං වා කාලවිනිමුත්තං වා නෙය්‍යං ජානිතබ්බං කිඤ්චි ධම්මජාතං අත්ථි, තං සබ්බං තථාගතො අභිඤ්ඤාසි අධිකෙන සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන ජානි පටිච්ඡිකි, එත්ථ අත්ථි-සද්දෙන තෙකාලිකස්ස කාලවිමුත්තස්ස ව ගහණා අත්ථි-සද්දො අබ්‍යයභූතොයෙව දට්ඨබ්බො. තථාගතො තෙන සමන්තවක්ඛුති කාලවසෙන ඕකාසවසෙන ව නිජ්ජදෙසත්තා සමත්තා සබ්බතො පවත්තං ඤාණවක්ඛු අස්සාති සමන්තවක්ඛු, තෙන යථාචුත්තෙන කාරණෙන තථාගතො සමන්තවක්ඛු සබ්බඤ්ඤාති චුත්තං භොති. ඉමිස්සා ගාථාය පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං සාධිතං.

න ඉතිහිතිහන්ති “එවං කිර ආසි, එවං කිර ආසි”ති න හොති. න ඉතිකිරායාති “එවං කිර එත”න්ති න හොති. න පරම්පරායාති පරම්පරකථායාපි න හොති. න පිටකසම්පදායාති අම්භාකං පිටකතන්තියා සද්ධිං සමෙතීති න හොති. න තක්කහෙතුති තක්කග්ගාහෙනපි න හොති. න ආකාරපරිච්ඡිකක්කෙනාති “සුන්දරමිදං කාරණ”න්ති එවං කාරණපරිච්ඡිකක්කෙනපි න හොති. න දිට්ඨිනිජ්ඣානක්ඛන්තියාති අම්භාකං නිජ්ඣායිත්වා ඛමිත්වා ගහිතදිට්ඨියා සද්ධිං සමෙතීතිපි න හොති.

අට්ඨ වාපි සමාධිත්ති එත්ථ සමාධිත්ති කුසලචිත්තෙකග්ගතා සමාධි. කෙනට්ඨෙත සමාධිති? සමාධානට්ඨෙත. කිමිදං සමාධානං නාම? එකාරම්මණෙ චිත්තචෙතසිකානං සමං සම්මා ච ආධානං, යපනන්ති චුත්තං හොති. තස්මා යස්ස ධම්මස්ස ආනුභාවෙන එකාරම්මණෙ චිත්තචෙතසිකා සමං සම්මා ච අවික්ඛිජ්ජමානා අවිජ්ජකිණ්ණා ච හුත්වා තිට්ඨන්ති, ඉදං සමාධානන්ති වෙදිතඛිඛං. තස්ස ඛො පන සමාධිස්ස –

“ලක්ඛණං තු අවික්ඛෙපො, වික්ඛෙපද්ධංසනං රසො;
අකම්පනමුපට්ඨානං, පදට්ඨානං සුඛං පන”. (පටි. ම. අට්ඨ. 1.1.3);

සමාධි අනාවිලඤ්චලභාවෙන ආරම්මණෙ තිට්ඨතීති යීති. පරතො පදද්වයං උපසග්ගවසෙන වඩ්ඪිතං. අපි ච සම්පයුත්තධම්මෙ ආරම්මණමිහි සම්පිණ්ඩෙත්වා තිට්ඨතීති සණ්ඨිති. ආරම්මණං ඔගාහෙත්වා අනුපවිසිත්වා තිට්ඨතීති අවට්ඨිති. කුසලපක්ඛස්මිඤ්ඤි චත්තාරොච ධම්මා ආරම්මණං ඔගාහන්ති සද්ධා සති සමාධි පඤ්ඤාති. තෙනෙව සද්ධා “ඔකජ්ජනා”ති චුත්තා, සති “අපිලාපනතා”ති, සමාධි “අවට්ඨිති”ති, පඤ්ඤා “පරියොගාහනා”ති. අකුසලපක්ඛෙ පන තයො ධම්මා ආරම්මණං ඔගාහන්ති තණ්හා දිට්ඨි අවිජ්ජාති. තෙනෙවෙන “ඔසා”ති චුත්තා. චිත්තෙකග්ගතා පනෙත්ථ න බලවතී හොති. යථා හි රජුට්ඨානට්ඨානෙ උදකෙන සිඤ්චිත්වා සම්මට්ඨෙය ටොකමෙව කාලං රජො සන්තිසිද්ධි, සුක්ඛන්තෙ සුක්ඛන්තෙ පුන පකතිභාවෙනෙව චුට්ඨාති, එවමෙව අකුසලපක්ඛෙ චිත්තෙකග්ගතා න බලවතී හොති.

උද්ධච්චවිචිකිච්ඡාවසෙන පවත්තස්ස විසාභාරස්ස පටිපක්ඛතො අවිසාභාරො. උද්ධච්චවිචිකිච්ඡාවසෙනෙව ගච්ජන්තං චිත්තං වික්ඛිපති නාම. අයං පන තථාච්ඛො වික්ඛෙපො න හොතීති අවික්ඛෙපො. උද්ධච්චවිචිකිච්ඡාවසෙනෙව චිත්තං විසාහටං නාම හොති, ඉතො චිතො ච හරීයති, අයං පන එවං අවිසාහටමානසස්ස භාවොති අවිසාහටමානසතා. සමථොති තිවිධො සමථො චිත්තසමථො අධිකරණසමථො සබ්බසම්ඛාරසමථොති. තත්ථ අට්ඨසු සමාපත්තිසු චිත්තෙකග්ගතා

චිත්තසමථො නාම. තඤ්ඤි ආගම්ම චිත්තවලනං චිත්තවිජ්ජන්දිතං සම්මති වූපසම්මති, තස්මා සො “චිත්තසමථො”ති වුච්චති. සම්මුඛාවිනායාදිසත්තවිධො සමථො අධිකරණසමථො නාම. තඤ්ඤි ආගම්ම තානි තානි අධිකරණානි සම්මන්ති වූපසම්මන්ති, තස්මා සො “අධිකරණසමථො”ති වුච්චති. යස්මා පන සබ්බෙ සඬ්ඛාරා නිබ්බානං ආගම්ම සම්මන්ති වූපසම්මන්ති වූපසම්මන්ති, තස්මා තං “සබ්බසඬ්ඛාරසමථො”ති වුච්චති. ඉමස්මිං අත්ථෙ චිත්තසමථො අධිජ්ජෙතො. සමාධිලක්ඛණෙ ඉන්ද්‍රියං කාරෙතීති සමාධිත්ථියං. උද්ධච්චෙ න කම්පතීති සමාධිබලං. සම්මාසමාධීති යාථාවසමාධි නියානානිකසමාධි.

157. අට්ඨස්ස භගවා යස්මා ඉන්ද්‍රියසංවරො සීලස්ස රක්ඛා, යස්මා වා ඉමිනානුක්කමෙන දෙසියමානා අයං දෙසනා තාසං දෙවතානං සජ්ජායා, තස්මා ඉන්ද්‍රියසංවරතො පභූති පටිපදං දස්සෙන්නො “චක්ඛුහී”තිආදි ආරද්ධො. තත්ථ චක්ඛුහී නෙව ලොලස්සාති අදිට්ඨදක්ඛිතබ්බාදිවසෙන චක්ඛුහී ලොලො නෙව අස්ස. ගාමකථාය ආවරයෙ සොතන්ති තිරච්ඡානකථාය සොතං ආවරෙය්‍ය.

චක්ඛුලොලියෙනාති චක්ඛුද්වාරෙ උජ්ජන්තලොලවසෙන චක්ඛුලොලියෙන. අදිට්ඨං දක්ඛිතබ්බන්ති අදිට්ඨපුබ්බං රූපාරම්මණං පස්සිතුං යුත්තං. දිට්ඨං සමතික්කම්මිතබ්බන්ති දිට්ඨපුබ්බරූපාරම්මණං අතික්කම්මිතුං යුත්තං. ආරාමෙන ආරාමන්ති පුජ්චාරාමාදිආරාමෙන ඵලාරාමාදිං වා පුජ්චාරාමාදිං වා. දීඝවාරිකන්ති දීඝවරණං. අනවට්ඨිතවාරිකන්ති අසන්තිට්ඨානවරණං. අනුයුත්තො හොති රූපදස්සනායාති රූපාරම්මණදස්සනත්ථාය පුනස්පුනං යුත්තො හොති.

අන්තර්‍යරං පටිට්ඨොති උම්මාරබ්භන්තරං පටිට්ඨො. වීථිං පටිපන්නොති අන්තරවීථිං ඔතිණ්ණො. සරමුඛානි ඔලොකෙන්නොති සරද්වාරානි අවලොකෙන්නො. උද්ධං උල්ලොකෙන්නොති උපරිදිසං උද්ධංමුඛො හුත්වා විලොකෙන්නො.

චක්ඛුනා රූපං දිස්වාති කාරණවසෙන චක්ඛුති ලද්ධවොහාරෙන රූපදස්සනසමත්ථෙන චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන රූපං දිස්වා. පොරාණා පනාහු – “චක්ඛු රූපං න පස්සති අචිත්තකත්තා, චිත්තං න පස්සති අචක්ඛුකත්තා. ද්වාරාරම්මණසඬ්ඝට්ඨෙ පන පසාදවත්ථුකෙන චිත්තෙන පස්සති. ඊදිසී පනෙසා ‘ධනුනා විජ්ඣති’තිආදීසු විය සසම්භාරකථා නාම හොති. තස්මා චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන රූපං දිස්වාති අයමෙත්ථ අත්ථො”ති. නිමිත්තග්ගාහීති ඉත්ථිපුරිසනිමිත්තං වා සුභනිමිත්තාදිකං වා කිලෙසවත්ථුභූතං නිමිත්තං ඡන්දරාගවසෙන ගණ්හාති, දිට්ඨමත්තෙයෙව න සණ්ඨාති. අනුඛ්‍යාඤ්ජනග්ගාහීති කිලෙසානං අනුඅනුඛ්‍යාඤ්ජනතො පාකට්ඨාවකරණතො

අනුබ්‍යඤ්ජනන්ති ලද්ධවොහාරං
 හත්ථපාදසිතහසිතකට්ඨකආලොකිතවිලොකිතාදිහෙදං ආකාරං ගණ්හානි.
 යත්වාධිකරණමෙනන්තිආදිමහි යංකාරණා යස්ස චක්ඛන්ද්‍රියාසංවරස්ස හෙතු
 එතං පුග්ගලං සතිකවාටෙන චක්ඛන්ද්‍රියං අසංවුතං අපිහිතචක්ඛද්වාරං හුත්වා
 විහරන්තං එතෙ අභිජ්ඣාදයො ධම්මා අත්වාස්සවෙය්‍යං අනුප්පබන්ධෙය්‍යං
 අජ්ඣාත්ථරෙය්‍යං. තස්ස සංවරාය න පටිපජ්ජති තස්ස චක්ඛන්ද්‍රියස්ස
 සතිකවාටෙන පිදහනත්ථාය න පටිපජ්ජති. එවංභූතොයෙව ච න රක්ඛති
 චක්ඛන්ද්‍රියං. න චක්ඛන්ද්‍රියෙ සංවරං ආපජ්ජතිති පි වුවිති. තත්ථ කිඤ්චාපි
 චක්ඛන්ද්‍රියෙ සංවරො වා අසංවරො වා නත්ථි. න හි චක්ඛපසාදං නිස්සාය සති
 වා මුට්ඨස්සච්චං වා උප්පජ්ජති. අපිච යදා රූපාරම්මණං චක්ඛස්ස ආපාථං
 ආගච්ඡති, තදා හවඬගෙ ද්වික්ඛන්තුං උප්පජ්ජන්තා නිරුද්ධෙ කිරියාමනොධාතු
 ආවජ්ජනකිච්චං සාධයමානා උප්පජ්ජන්තා නිරුජ්ඣති, තතො චක්ඛවිඤ්ඤාණං
 දස්සනකිච්චං, තතො මනොධාතු සම්පට්ඨිතකිච්චං, තතො
 විපාකාහෙතුකමනොවිඤ්ඤාණධාතු සන්තීරණකිච්චං, තතො
 කිරියාහෙතුකමනොවිඤ්ඤාණධාතු වොට්ඨබ්බනකිච්චං සාධයමානා
 උප්පජ්ජන්තා නිරුජ්ඣති, තදනන්තරං ජවනං ජවති.

තත්‍රාපි නෙව භවඬගසමයෙ න ආවජ්ජනාදීනං අඤ්ඤතරසමයෙ සංවරො
 වා අසංවරො වා අත්ථි. ජවනක්ඛණෙ පන සවෙ දුස්සිලාං වා මුට්ඨස්සච්චං වා
 අඤ්ඤාණං වා අක්ඛන්ති වා කොසජ්ජං වා උප්පජ්ජති, අසංවරො හොති. එවං
 හොත්තො පන සො “චක්ඛන්ද්‍රියෙ අසංවරො”ති වුවිති. කස්මා? යස්මා
 තස්මිං අසංවරෙ සති ද්වාරම්පි අගුත්තං හොති, භවඬගම්පි ආවජ්ජනාදීනිපි
 වීථිචිත්තානි. යථා කිං? යථා නගරෙ චතුසු ද්වාරෙසු අසංවුතෙසු කිඤ්චාපි
 අන්තොසරද්වාරකොට්ඨකගබ්භාදයො සංවුතා, තථාපි අන්තොනගරෙ සබ්බං
 හණ්ඩං අරක්ඛිතං අගොපිතමෙව හොති. නගරද්වාරෙන හි පවිසිත්වා වොරා
 යදිච්ඡන්ති තං කරෙය්‍යං, එවමෙව ජවතො දුස්සිලාදීසු උප්පන්නෙසු තස්මිං
 අසංවරෙ සති ද්වාරම්පි අගුත්තං හොති භවඬගම්පි ආවජ්ජනාදීනිපි වීථිචිත්තානි.

සද්ධාදෙය්‍යානීති කම්මඤ්ච ඵලඤ්ච ඉධලොකඤ්ච පරලොකඤ්ච
 සද්දහිත්වා දින්නානි. “අයං මෙ ඤාතීති වා, මිත්තොති වා, ඉදං වා
 පටිකරිස්සති, ඉදං වානෙන කතපුබ්බ”න්ති වා එවං න දින්නානීති අත්ථො. එවං
 දින්නානි හි න සද්ධාදෙය්‍යානි නාම හොන්ති. භොජනානීති ච
 දෙසනාසීසමත්තමෙතං, අත්ථතො පන සද්ධාදෙය්‍යානි භොජනානි භුඤ්ජිත්වා
 වීචරානි පාරුපිත්වා සෙනාසනානි සෙවමානා ගිලානපච්චයහෙසජ්ජං
 පරිභුඤ්ජමානානි සබ්බමෙතං වුත්තමෙව හොති.

සෙය්‍යථීදන්ති නිපාතො. තස්සත්ථො, කතමො හොති. නච්චං නාම
 යංකිඤ්චි නච්චං, තං මග්ගං ගච්ඡන්තෙනාපි ගීවං පසාරෙත්වා දට්ඨුං න වට්ටති.

ගීතන්ති යංකිඤ්චි ගීතං. වාදිතන්ති යංකිඤ්චි වාදිතං. පෙක්ඛන්ති නටසමජ්ජං. අක්ඛානන්ති භාරතරාමායනාදිකං. යස්මිං යානෙ කථියති, තත්ථ ගන්තුමිපි න වට්ටති. පාණිස්සරන්ති කංසතාලං, “පාණිතාළ”න්තිපි වදන්ති. වෙනාළන්ති සනතාලං, “මන්තෙන මතසරීරුට්ඨාපන”න්තිපි එකෙ. කුම්භචූෂන්ති චතුරස්සඅම්බණකතාලං, “කුම්භසද්ද”න්තිපි එකෙ. සොහනකන්ති නටානං අබ්භොක්කිරණං; සොහනකරං වා, පටිභානවිත්තන්ති චුත්තං හොති. චණ්ඩාලන්ති අයොගුළකීළා, “චණ්ඩාලානං සාණධොවනකීළා”තිපි වදන්ති. වංසන්ති වෙණුං උස්සාපෙත්වා කීළනං.

ධොවනන්ති අට්ඨධොවනං, එකච්චෙසු කිර ජනපදෙසු කාලඬකතෙ ඤාතකෙ න ක්කාපෙන්නි, නිබණ්ණත්වා යපෙන්නි. අථ තෙසං පුත්තිභූතං කායං ඤත්වා නීහරිත්වා අට්ඨිනි ධොවිත්වා ගන්ධෙහි මක්ඛෙන්වා යපෙන්නි. තෙ නක්ඛත්තකාලෙ එකස්මිං යානෙ අට්ඨිනි යපෙත්වා එකස්මිං යානෙ සුරාදීනි යපෙත්වා රොදන්තා පරිදෙවන්තා සුරං පිවන්ති. චුත්තමිපි වෙතං “අත්ථි භික්ඛවෙ දක්ඛිණෙසු ජනපදෙසු ධොවනං නාම, තත්ථ හොති අන්තමිපි පානමිපි ඛජ්ජමිපි භොජ්ජමිපි ලෙයාමිපි පෙයාමිපි නච්චමිපි ගීතමිපි වාදිතමිපි. අත්ථෙකං භික්ඛවෙ ධොවනං, නෙතං නත්ථිති වදාමි”ති (අ. නි. 10.107). එකච්චෙ පන “ඉන්ද්‍රජාලෙන අට්ඨධොවනං ධොවන”න්ති වදන්ති. හත්ථියුද්ධාදීසු භික්ඛුනො නෙව හත්ථිආදීහි සද්ධිං යුජ්ඣන්තුං, න තෙ යුජ්ඣාපෙතුං, න යුජ්ඣන්තෙ දට්ඨං වට්ටති. නිබ්බුද්ධන්ති මල්ලයුද්ධං. උයොධිකන්ති යත්ථ සම්පහාරො දියාති. බලගන්ති බලගණනට්ඨානං. සෙනාබ්‍යුහන්ති සෙනානිවෙසො, සකටබ්‍යුහාදිවසෙන සෙනාය නිවෙසනං. අනීකදස්සනන්ති “තයො හත්ථි පච්ඡිමං හත්ථානීක”න්තිආදිනා (පාවි. 324) නයෙන චුත්තස්ස අනීකස්ස දස්සනං.

න නිමිත්තග්ගාහී හොතීති ජන්දරාගවසෙන චුත්තජපකාරං නිමිත්තං න ගණ්හාති. එවං සෙසපදානිපි චුත්තපට්ඨකතයෙන වෙදිතබ්බාති. යථා ච හෙට්ඨා ජවනෙ දුස්සිලාදීසු උජ්ජන්තෙසු තස්මිං අසංවරෙ සති ද්වාරමිපි අගුත්තං හොති, හවඬගමිපි ආවජ්ජනාදීනිපි වීථිවිත්තානීති චුත්තං, එවමධ තස්මිං සීලාදීසු උජ්ජන්තෙසු ද්වාරමිපි ගුත්තං හොති, හවඬගමිපි ආවජ්ජනාදීනිපි වීථිවිත්තානී. යථා කිං? යථා නගරද්වාරෙසු සංචුතෙසු කිඤ්චාපි අන්තොසරාදයො අසංචුතා හොන්ති, තථාපි අන්තොනගරෙ සබ්බං හණ්ඩං සුරක්ඛිතං සුගොපිතමෙව හොති, නගරද්වාරෙසු පිහිතෙසු වොරානං පවෙසො නත්ථි. එවමෙව ජවනෙ සීලාදීසු උජ්ජන්තෙසු ද්වාරමිපි ගුත්තං හොති, හවඬගමිපි ආවජ්ජනාදීනිපි වීථිවිත්තානී. තස්මා ජවනක්ඛණෙ උජ්ජජ්ජමානොපි “චක්ඛුන්ද්‍රියෙ සංවරො”ති චුත්තො. ඉතො පරං හෙට්ඨා ච උපරි ව චුත්තපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

විසුකදස්සනාති පටාණිදස්සනතො. ගාමකථාති ගාමවාසීනං කථා. බාත්තිංසාති ද්වත්තිංස. අනියායානිකත්තා සග්ගමොක්ඛමග්ගානං තිරච්ඡානභූතා කථාති තිරච්ඡානකථා. තත්ථ රාජානං ආරබ්භ “මහාසම්මතො මන්ධාතා ධම්මාසොකො ඵලං මහානුභාවො”ති ආදිනා නයෙන පවත්තා කථා රාජකථා. ඵස නයො චොරකථාදීසු. තෙසු “අසුකො රාජා අභිරුපො දස්සනීයො”ති ආදිනා නයෙන ගෙහස්සිතකථාව තිරච්ඡානකථා හොති. “සොපි නාම ඵලං මහානුභාවො ඛයං ගතො”ති ඵලං පවත්තා පන කම්මට්ඨානභාවෙ තිට්ඨති. වොරෙසුපි “මූලදෙවො ඵලං මහානුභාවො, මෙඝමාලො ඵලං මහානුභාවො”ති තෙසං කම්මං පටිච්ච “අහො සුරා”ති ගෙහස්සිතකථාව තිරච්ඡානකථා. යුද්ධෙපි භාරතයුද්ධාදීසු “අසුකෙන අසුකො ඵලං මාරිතො ඵලං විද්ධො”ති කාමස්සාදවසෙනෙව කථා තිරච්ඡානකථා. “තෙපි නාම ඛයං ගතා”ති ඵලං පවත්තා පන සබ්බත්ථ කම්මට්ඨානමෙව හොති.

අපි ව අන්තාදීසු “ඵලං වණ්ණවත්තං ගන්ධවත්තං රසවත්තං ඵස්සසම්පන්නං බාදිමිහ භුඤ්ජිමිහ පිට්ඨිහ පරිභුඤ්ජිමිහ”ති කාමස්සාදවසෙන කථෙතුං න වට්ටති, සාත්ථකං පන කත්වා “පුබ්බෙ ඵලං වණ්ණාදිසම්පන්නං අන්තං පානං වත්ථං සයනං මාලං ගන්ධං සීලවත්තානං අදම්භ, චෙතියපුෂං අකරිමිහ”ති කථෙතුං වට්ටති. ඤාතිකථාදීසු පන “අම්භාකං ඤාතකා සුරා සමත්ථා”ති වා, “පුබ්බෙ මයං ඵලං විචිත්රෙහි යානෙහි විවරිමිහ”ති වා අස්සාදවසෙන වත්තුං න වට්ටති, සාත්ථකං පන කත්වා “තෙපි නො ඤාතකා ඛයං ගතා”ති වා, “පුබ්බෙ මයං ඵලරූපා උපාහනා සඬ්ඝස්ස අදම්භ”ති වා කථෙතුං වට්ටති. ගාමකථාපි සුනිවිට්ඨදුන්නිවිට්ඨසුනික්ඛදුබ්බික්ඛාදිවසෙන “අසුකගාමවාසීනො සුරා සමත්ථා”ති වා ඵලං අස්සාදවසෙන වත්තුං න වට්ටති, සාත්ථකං පන කත්වා “සද්ධා පසන්නා”ති වා, “ඛයවයං ගතා”ති වා වත්තුං වට්ටති.

නිගමනගරජනපදකථාසුපි ඵසෙව නයො. ඉත්ථිකථාපි වණ්ණසණ්ඨානාදීනි පටිච්ච අස්සාදවසෙන න වට්ටති, “සද්ධා පසන්නා, ඛයවයං ගතා”ති ඵලමෙව වට්ටති. සුරකථාපි “නන්දිමිත්තො නාම යොධො සුරො අහොසි”ති අස්සාදවසෙන න වට්ටති. “සද්ධො අහොසි, ඛයවයං ගතො”ති ඵලමෙව වට්ටති. විසිබාකථාපි “අසුකා විසිබා සුනිවිට්ඨා දුන්නිවිට්ඨා සුරා සමත්ථා”ති අස්සාදවසෙන න වට්ටති. “සද්ධා පසන්නා, ඛයවයං ගතා”ඉවචෙව වට්ටති.

කුම්භට්ඨානකථාති උදකට්ඨානකථා, “උදකතිත්ථකථා”තිපි වූච්චති, කුම්භදාසිකථා වා. සාපි “පාසාදිකා, නච්චිතුං ගායිතුං ඡෙකා”ති අස්සාදවසෙන න වට්ටති, “සද්ධා පසන්නා”ති ආදිනා නයෙන වට්ටති. පුබ්බපෙතකථාති අතීතඤාතිකථා. තත්ථ වත්තමානඤාතිකථාසදිසොව විනිච්ඡයො.

නානත්තකථානි පුරිමපච්ඡිමකථානි විමුත්තා අවසෙසා නානාසභාවා නිරත්ථකකථා. ලොකක්ඛායිකානි “අයං ලොකො කෙන නිමිමිතො? අසුකෙන නාම නිමිමිතො. කාකො සෙතො අට්ඨිනං සෙනත්තා, බලාකා රත්තා ලොහිතස්ස රත්තත්තා”ති එවමාදිකා ලොකායතවිතණ්ඩසල්ලාපකථා.

සමුද්දක්ඛායිකා නාම කස්මා සමුද්දො සාගරො? සාගරදෙවෙන ඛතත්තා සාගරො, “බතො මෙ”ති හත්ථමුද්දාය සයං නිවෙදිතත්තා සමුද්දොති එවමාදිකා නිරත්ථකා සමුද්දක්ඛානකථා. භවොති වුද්ධි. අභවොති භානි. ඉති භවො ඉති අභවොති යං වා තං වා නිරත්ථකකාරණං චත්වා පචත්තිතකථා ඉතිභවාභවකථා.

ආවරෙය්‍යානි ආවරණං කරෙය්‍ය. නිවාරෙය්‍යානි ආරම්මණතො වාරෙය්‍ය. සංවරෙය්‍යානි සම්මා නිස්සෙසං කත්වා වාරෙය්‍ය. රක්ඛෙය්‍යානි රක්ඛං කරෙය්‍ය. ගොපෙය්‍යානි සංගොපෙය්‍ය. පිදහෙය්‍යානි පිදහනං කරෙය්‍ය. පච්ඡන්දෙය්‍යානි සොනං ඡින්නෙය්‍ය.

තෙන තෙන න තුස්සන්තීති තෙන තෙන අමිබ්බාදිනා රසෙන න සන්තොසං ආපජ්ජන්ති. අපරාපරං පරියෙසන්තීති උපරූපරි ගවෙසන්ති.

158. එස්සෙනානි රොගඑස්සෙන. භවඤ්ච නාභිජජ්ජෙය්‍යානි තස්ස එස්සස්ස විනොදනත්ථාය කාමභවාදිභවඤ්ච න පත්ථෙය්‍ය. හෙරවෙසු ච න සම්පවෙධෙය්‍යානි තස්ස එස්සස්ස පච්චයභූතෙසු සීහඛ්‍යග්ඝාදීසු හෙරවෙසු ච න සම්පවෙධෙය්‍ය, අවසෙසෙසු වා සානිත්ථියමනිත්ථියවිසයෙසු න සම්පවෙධෙය්‍ය. එවං පරිපුරො ඉන්ද්‍රියසංවරො ච වුත්තො හොති. පුරිමෙහි වා ඉන්ද්‍රියසංවරං දස්සෙත්වා ඉමිනා “අරඤ්ඤෙ වසතා හෙරවං දිස්වා වා සුත්වා වා නජ්ජවෙධිතබ්බ”න්ති දස්සෙති.

එකෙනාකාරෙනානි එකෙන කාරණෙන. භයම්පි හෙරවම්පි තඤ්ඤෙවානි භයන්ති ච හෙරවන්ති ච බුද්දකම්පි මහන්තම්පි උත්තාසනිමිත්තමෙව. තමෙවත්ථං දස්සෙතුං “වුත්තං හෙන”න්තිආදිමාහ. භයන්ති තජ්ජච්චයා උජ්ජන්තභයං. භයානකන්ති ආකාරනිද්දෙසො. ඡම්භිතත්තන්ති භයවසෙන ගත්තවලනං. ලොමභංසොති ලොමානං භංසනං උද්ධග්ගභාවො. ඉමිනා පද්ද්වයෙන කිච්චතො භයං දස්සෙත්වා පුන “වෙතසො උබ්බෙගො උත්තාසො”ති සභාවතො දස්සෙති. උබ්බෙග්ගොති භීරුකො, උත්තාසොති විත්තක්ඛොහො. ඡාතිභයන්ති ඡාතිං පටිච්ච උජ්ජන්තභයං. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. රාජතො උජ්ජන්තභයං රාජභයං. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. අත්තානුවාදභයන්ති පාපකම්මිතො අත්තානං අනුවදන්තස්ස උජ්ජජ්ජනකභයං. පරානුවාදභයන්ති පරස්ස අනුවාදතො උජ්ජජ්ජනකභයං.

දණ්ඩහයන්ති ආගාරිකස්ස රඤ්ඤා පවත්තිතදණ්ඩං, අනාගාරිකස්ස විනයදණ්ඩං පටිච්ච උප්පජ්ජනකහයං. දුග්ගතිහයන්ති චත්තාරො අපායෙ පටිච්ච උප්පජ්ජනකහයං. ඌභීහයන්ති මහාසමුද්දෙ උදකං ඔරොහන්තස්ස පවත්තහයං. මහාසමුද්දෙ කිර මහින්දවීචි නාම සට්ඨි යොජනානි උග්ගච්ඡති, තරඬගවීචි නාම පණ්ණාස යොජනානි, රොහණවීචි නාම චත්තාලීස යොජනානි උග්ගච්ඡති. එවරූපා ඌභීයො පටිච්ච පවත්තං ඌභීහයං. කුම්භීලතො පවත්තං හයං කුම්භීලහයං. උදකාවට්ටතො හයං ආවට්ටහයං. සුසුකා වුව්චති චණ්ඩමච්ඡො, තතො හයං සුසුකාහයං. ආජීවිකහයන්ති ජීවිතවුත්තිතො හයං ආජීවිකහයං. අසිලොකහයන්ති ගරහතො හයං.

159. ලද්ධා න සන්තිධිං කයිරාති එතෙසං අන්තාදීනං යංකිඤ්චි ධම්මෙන ලහිත්වා ‘අරඤ්ඤෙ ච සෙනාසනෙ වසතා දුල්ලහ’න්ති වින්තෙත්වා සන්තිධිං න කරෙය්‍ය.

ඔදනොති සාලි වීහි යවො ගොධුමො කඬගු වරකො කුදුසකොති සත්තන්තං ධඤ්ඤානං ධඤ්ඤානුලොමානඤ්ච තණ්ඩුලෙහි නිබ්බත්තො. කුම්මාසොති යවෙහි නිබ්බත්තො. සත්තුති සාලිආදීහි කතසත්තු. මච්ඡො දකසම්මහවො. මංසං පාකට්මෙව. අම්බපානන්ති ආමෙහි වා පක්කෙහි වා අම්බෙහි කතපානං. තත්ථ ආමෙහි කරොන්තෙන අම්බතරුණානි හින්දිත්වා උදකෙ පක්ඛිපිත්වා ආතපෙ ආදිච්චපාකෙන පවිත්වා පරිස්සාවෙන්වා තදහු පටිග්ගහිතෙහි මධුසක්කරකප්පුරාදීහි යොජෙත්වා කාතබ්බං. ජම්බුපානන්ති ජම්බුඵලෙහි කතපානං. වොචපානන්ති අට්ඨිකෙහි කදලිඵලෙහි කතපානං. මොචපානන්ති අනට්ඨිකෙහි කදලිඵලෙහි කතපානං. මධුකපානන්ති මධුකානං ජාතිරසෙන කතපානං. තං පන උදකසම්භින්නං වට්ටති, සුද්ධං න වට්ටති. මුද්දිකපානන්ති මුද්දිකා උදකෙ මද්දිත්වා අම්බපානං විය කතපානං. සාලුකපානන්ති රත්තුප්පලනීලුප්පලාදීනං සාලුකෙ මද්දිත්වා කතපානං. ඵාරුසකපානන්ති ඵාරුසකෙහි අම්බපානං විය කතපානං. කොසම්බපානන්ති කොසම්බඵලෙහි කතපානං. කොලපානන්ති කොලඵලෙහි කතපානං. බදරපානන්ති මහාකොලඵලෙහි අම්බපානං විය කතපානං. ඉමානි එකාදස පානානි, තානිපි ආදිච්චපාකානි වට්ටන්ති.

සතපානන්ති සප්පිපානං. තෙලපානන්ති තිලතෙලාදීනං පානං. පයොපානන්ති බීරපානං. යාගුපානන්ති සීතලාදියාගුපානං. රසපානන්ති සාකාදිරසපානං. පිට්ඨබජ්ජකන්ති සත්තන්තං තාව ධඤ්ඤානං ධඤ්ඤානුලොමානං අපරණ්ණානඤ්ච පිට්ඨං පනසපිට්ඨං ලබුප්පිට්ඨං අම්බාටකපිට්ඨං සාලපිට්ඨං බීරවල්ලිපිට්ඨඤ්චාති එවමාදීනං පිට්ඨෙහි කතං පිට්ඨබජ්ජකං. පූවබජ්ජකම්පි එතෙහියෙව කතං. මූලබජ්ජකන්ති මූලකමූලං

බාරකමුලං වුවුවුලුලන්ති එවමාදි. තවඛජ්ජකන්ති උච්ඡුතවාදයො. පත්තඛජ්ජකන්ති නිම්බපණ්ණකුට්ඨපණ්ණපටොලපණ්ණසුලසපණ්ණාදයො. පුප්ඵඛජ්ජකන්ති මුලකපුප්ඵබාරකපුප්ඵසෙනවරණසිග්ගුඋප්පලපදුමකාදයො. එලඛජ්ජකන්ති

පනසලබුජතාලනාලිකෙරඅම්බාටකතින්තිණිකමාතුලුඬිගකපිට්ඨඵලඅලාබ්බකම් හණ්ඩපුස්ස- එලතිම්බරුසකතිලවාතිඬිගණුවොවමොවමධුකාදීනං. එලානං ඛජ්ජකං.

න කුහනායාති න විම්භාපනාය. න ලපනායාති පච්චයත්ථං න ලපනාය. විහාරං ආගතෙ මනුස්සෙ දිස්වා “කිමත්ථාය හොත්තො ආගතා”ති හික්ඛු නිමන්තෙතුන්ති. “යදි එවං ගච්ඡං, අහං පච්ඡතො ගහෙත්වා ආගච්ඡාමි”ති එවං න ලපනාය. අථ වා අත්තානං උපනෙත්වා “අහං තිස්සො, මයි රාජා පසන්තො, මයි අසුකො රාජා අසුකො ව රාජමහාමත්තො පසන්තො”ති එවං න ලපනාය. න නෙමිත්තිකතායාති යෙන කෙනචි පරෙසං පච්චයදානසඤ්ඤාජනකෙන කායචිකම්මෙන න නෙමිත්තිකතාය. න නිජ්ජෙසිකතායාති යා පරෙසං අක්කොසනාදිකිරියා යස්මා චෙළ්පෙසිකා විය අබ්භඩ්ගං පරස්ස ගුණං නිජ්ජෙසෙති නිපුඤ්ජති, යස්මා වා ගන්ධජාතං නිපිසිත්වා ගන්ධමග්ගනා විය පරගුණෙ නිපිසිත්වා විචුණ්ණෙත්වා එසා ලාභමග්ගනා හොති, තස්මා “නිජ්ජෙසිකතා”ති වුවචති. න එවරුපාය නිජ්ජෙසිකතාය. න ලාභෙන ලාභං නිජ්ජිසනතායාති එත්ථ නිජ්ජිසනතාති මග්ගනා, අඤ්ඤතො ලද්ධඤ්ඤි අඤ්ඤත්ථ හරණවසෙන ලාභෙන ලාභමග්ගනා නාම හොති. න එවරුපාය ලාභෙන ලාභමග්ගනාය.

න දාරුදානෙනාති න පච්චයහෙතුකෙන දාරුදානෙන විහාරෙ උට්ඨිතඤ්ඤි අරඤ්ඤතො වා ආහරිත්වා රක්ඛිතගොපිතදාරුං “එවං මෙ පච්චයං දස්සන්ති”ති උපට්ඨාකානං දාතුං න වට්ටති. එවඤ්ඤි ජීවිකං කප්පෙන්නො අනෙසනාය මිච්ඡාජීවෙන ජීවති, සො දිට්ඨෙව ධම්මෙ ගරහං පාපුණාති, සම්පරායෙ ව අපායපරිපූරකො හොති. අත්තතො පුග්ගලිකං දාරුං කුසලඬිගහත්ථාය දදන්තො කුලදුසකදුක්කටං ආපජ්ජති, පරපුග්ගලිකං ථෙය්‍යාවිත්තෙන දදන්තො හණ්ඩග්ගෙසෙන කාරෙතබ්බො. සඬ්ඝිකෙපි එසෙව නයො. සථෙ පන තං ඉස්සරතාය දෙනි, ගරුහණ්ඩවිස්සජ්ජනං ආපජ්ජති. කතරං පන දාරු ගරුහණ්ඩං හොති, කතරං න හොතීති? යං තාව අරොපිමං සයංජාතං, තං සඬ්ඝෙන පරිවිජින්නට්ඨානෙයෙව ගරුහණ්ඩං, තතො පරං න ගරුහණ්ඩං. රොපිමට්ඨානෙ ව සබ්බෙන සබ්බං ගරුහණ්ඩං, පමාණතො සුවිදණ්ඩකප්පමාණං ගරුහණ්ඩං.

න චෙළදානෙනාතිආදීසුපි න චෙළදානෙනාති න පච්චයහෙතුකෙන චෙළදානෙනාතිආදි සබ්බං න දාරුදානෙනාති එත්ථ චුත්තනායෙනෙව

වෙදිතබ්බං. වෙළු පන පමාණතො තෙලනාළිප්පමාණො ගරුහණ්ඩං, න තතො හෙට්ඨා. මනුස්සා විහාරං ගන්ත්වා වෙළු යාවන්ති, භික්ඛු “සඬ්ඨිකො”ති දාතුං න විසහන්ති, මනුස්සා පුනස්පුනං යාවන්ති වා තප්පෙන්නි වා, තදා භික්ඛුහි “දණ්ඩකම්මං කත්වා ගණ්හවා”ති වත්තුං වට්ටති, වෙළුදානං නාම න හොති. සචෙ තෙ දණ්ඩකම්මත්ථාය වාසිථරසුආදීනි වා බාදනීයං වා භොජනීයං වා දෙන්ති, ගහෙතුං න වට්ටති.

විනයට්ඨකථායං පන “දඩ්ඬගෙහා මනුස්සා ගණ්හිත්වා ගච්ඡන්තා න වාරෙතබ්බා”ති වුත්තං. සචෙ සඬ්ඨිසස්ස වෙළුගුම්බෙ වෙළුදුසිකා උප්පජ්ජති, තං අකොට්ඨාපෙන්නානං වෙළු නස්සති. “කිං කාතබ්බ”න්ති භික්ඛවාරෙ මනුස්සානං ආවික්ඛිතබ්බං. සචෙ කොට්ටෙතුං න ඉච්ඡන්ති, “සමං භාගං ලභිස්සවා”ති වත්තබ්බා. න ඉච්ඡන්තියෙව, “ද්වෙ කොට්ඨාසෙ ලභිස්සවා”ති වත්තබ්බා. එවම්පි අනිච්ඡන්තෙසු නට්ඨෙත අත්ථො නත්ථී, “තුම්භාකං බණ්ණ සති දණ්ඩකම්මං කරිස්සථ, කොට්ටෙත්වා ගණ්හවා”ති වත්තබ්බා, වෙළුදානං නාම න හොති. වෙළුගුම්බෙ අග්ගිම්හි උට්ඨිතෙපි උදකෙන වුස්භමානවෙළුසුපි එසෙව නයො.

පත්තදානෙ ගරුහණ්ඩනය අයං විනිච්ඡයො – පත්තම්පි හි යත්ථ වික්කායති, ගන්ධකාරාදයො ගන්ධපලිවෙයනාදීනං අත්ථාය ගණ්හන්ති, තාදිසෙ දුල්ලභට්ඨානෙයෙව ගරුහණ්ඩං හොති. එස තාව කිංසුකපත්තකණ්ණපිළන්ධනතාලපත්තාදීසු විනිච්ඡයො. තාලපණ්ණම්පි ඉමස්මිංයෙව යානෙ කථෙතබ්බං – තාලපණ්ණම්පි හි සයංජානෙ තාලවනෙ සඬ්ඨෙත පරිවිජින්නට්ඨානෙයෙව ගරුහණ්ඩං, න තතො පරං, රොපිමතාලෙසු සබ්බම්පි ගරුහණ්ඩං, තස්ස පමාණං හෙට්ඨිමකොට්ඨා අට්ඨකිගුලප්පමාණොපි රිත්තපොත්ථකො. තිණම්පි එත්ථෙව පක්ඛිපිත්වා කථෙතබ්බං. යත්ථ පන තිණං නත්ථී, තත්ථ තාලනාළිකෙරපණ්ණාදීහිපි ඡාදෙන්ති. තස්මා තානිපි තිණෙනෙව සඬ්ඨගහිතානි. ඉති මුඤ්ඤප්පලාලාදීසු යංකිඤ්ඤි මුට්ඨිප්පමාණං තිණං. නාළිකෙරපණ්ණාදීසු ව එකපණ්ණම්පි සඬ්ඨිසස්ස දින්නං වා තත්ථ ඡාතං වා බහිආරාමෙ සඬ්ඨිසස්ස තිණවත්ථුම්හි ඡාතතිණං වා රක්ඛිතගොපිතං වා ගරුහණ්ඩං හොති. තං පන සඬ්ඨිකම්මෙ ව වෙතියකම්මෙ ව කතෙ අතිරෙකං පුග්ගලිකකම්මෙ දාතුං වට්ටති. හෙට්ඨා වුත්තදාරුවෙළුසුපි එසෙව නයො.

පුප්ඵදානෙ “එත්තකෙසු රුක්ඛෙසු පුප්ඵානි විස්සජ්ජිත්වා යාගුහත්තත්ථාය උපනෙන්නු, එත්තකෙසු සෙනාසනපටිසඬ්ඨරණෙ උපනෙන්නු”ති එවං නියමිතට්ඨානෙයෙව පුප්ඵානි ගරුහණ්ඩානි හොන්ති. යදි සාමණෙරා පුප්ඵානි ඔව්නිත්වා රාසිං කරොන්ති, පඤ්චඩ්ගසමන්තාගතො පුප්ඵභාජකො භික්ඛු භික්ඛුසඬ්ඨං ගණ්හත්වා කොට්ඨාසෙ කරොති. සො සම්පත්තපරිසාය සඬ්ඨිසං අනාපුච්ඡිත්වා දාතුං ලභති. අසම්මතෙන පන ආපුච්ඡිත්වා දාතබ්බං. භික්ඛුනො

පන කස්ස පුජ්ථානි දාතුං ලබ්භති, කස්ස න ලබ්භති? මාතෘපිතුනං ගෙහං හරිත්වාපි ගෙහතො පක්කොසාපෙත්වාපි “චත්ථපුජං කරොථා”ති දාතුං ලබ්භති, පිළුන්ධනත්ථාය න ලබ්භති. සෙසඤ්ඤාතීනං පන හරිත්වා න දාතබ්බං, පක්කොසාපෙත්වා පුජනත්ථාය දාතබ්බං. සෙසජනස්ස පුජනට්ඨානං සම්පත්තස්ස අපච්චාසීසන්තෙන දාතබ්බං, පුජ්ථදානං නාම න හොති.

විහාරෙ බහුනි පුජ්ථානි පුජ්ථන්ති, භික්ඛුනා පිණ්ඩාය වරන්තෙන මනුස්සෙ දිස්වා “විහාරෙ බහුනි පුජ්ථානි පුජෙථා”ති වත්තබ්බං, වචනමත්තෙ දොසො නත්ථි, “මනුස්සා බාදනීයභොජනීයං ආදාය ආගමිස්සන්ති”ති විත්තෙන පන න වත්තබ්බං. සථෙ වදති, බාදනීයභොජනීයං න පරිභුඤ්ජිතබ්බං. මනුස්සා අත්තතො ධම්මතාය “විහාරෙ පුජ්ථානි අත්ථි”ති පුච්ඡිත්වා “අසුකදිවසෙ විහාරං ආගමිස්සාම, සාමණෙරානං පුජ්ථානි ඔව්නිතුං මා දෙථා”ති වදන්ති. භික්ඛු සාමණෙරානං කථෙතුං පමුට්ඨො, සාමණෙරෙහි පුජ්ථානි ඔව්නානි, මනුස්සා භික්ඛුං උපසඬ්ඨකමිත්වා මයං තුම්භාකං අසුකදිවසෙ ඵලං ආරොවයිම්භ “සාමණෙරානං පුජ්ථානි ඔව්නිතුං මා දෙථා”ති, කස්මා න වාරයිත්ථාති? “සති මෙ පමුට්ඨා, පුජ්ථානි ඔව්නිතමත්තානෙව, න තාව පුජා කතා”ති වත්තබ්බං, “ගණ්හථ පුජෙථා”ති න වත්තබ්බං. සථෙ වදති, ආමිසං න පරිභුඤ්ජිතබ්බං. අපරො භික්ඛු සාමණෙරානං ආචික්ඛති “අසුකගාමවාසීනො ‘පුජ්ථානි මා ඔව්නිත්ථා’ති ආහංසු”ති මනුස්සාපි ආමිසං ආහරිත්වා දානං දත්වා වදන්ති “අම්භාකං මනුස්සා න බහුකා, සාමණෙරෙ අම්භෙහි සහ පුජ්ථානි ඔව්නිතුං ආණාපෙථා”ති. “සාමණෙරෙහි භික්ඛා ලද්ධා. යෙ භික්ඛාවාරං න ගච්ඡන්ති, තෙ සයමෙව ජානිස්සන්ති උපාසකා”ති වත්තබ්බං. එත්තකං නයං ලභිත්වා සාමණෙරෙ පුත්තෙ වා භාතිකෙ වා කත්වා පුජ්ථානි ඔව්නාපෙතුං දොසො නත්ථි, පුජ්ථදානං නාම න හොති.

ඵලදානෙ ඵලමිපි පුජ්ථං විය නියමිතමෙව ගරුහණ්ඩං හොති. විහාරෙ බහුකස්මිං ඵලාඵලෙ සති අථාසුකමනුස්සා ආගන්ත්වා යාවන්ති, භික්ඛු “සඬ්ඨික”න්ති දාතුං න උස්සහන්ති, මනුස්සා විජ්ජට්ඨාරිනො අක්කොසන්ති පරිභාසන්ති, තත්ථ කිං කාතබ්බන්ති? ඵලෙහි වා රුක්ඛෙහි වා පරිච්ඡින්නදිත්වා කථිකා කාතබ්බා “අසුකෙ ව රුක්ඛෙ අසුකෙ ව රුක්ඛෙ එත්තකානි ඵලානි ගණ්හන්තා, එත්තකෙසු වා රුක්ඛෙසු ඵලානි ගණ්හන්තා න වාරෙතබ්බා”ති. වොරා වා ඉස්සරා වා බලක්කාරෙන ගණ්හන්තා න වාරෙතබ්බා. කුද්ධා හි තෙ සකලවිහාරමිපි නාසෙය්‍යං, ආදීනවො පන කථෙතබ්බොති.

සිනානදානෙ සිනානවුණ්ණානි කොට්ටිතානි න ගරුහණ්ඩානි, අකොට්ටිතො රුක්ඛෙ ධීතොව රුක්ඛතවො ගරුහණ්ඩං, වුණ්ණං පන අගිලානස්ස රජනනිපක්කං වට්ටති. ගිලානස්ස යංකිඤ්චි වුණ්ණං දාතුං වට්ටතියෙව.

න චුණ්ණදානෙනාති චුත්තනයෙන සිරිසචුණ්ණාදීනං දානෙන. මත්තිකාදානෙමත්තිකා හි යත්ථ දුල්ලහා හොති, තත්ථෙව ගරුහණ්ඩං. සාපි හෙට්ඨිමකොට්ඨා තිංසපලගුළපිණ්ඩප්පමාණාව, තතො හෙට්ඨා න ගරුහණ්ඩන්ති.

දන්තකට්ඨදානෙ දන්තකට්ඨං අච්ඡින්නකමෙව ගරුහණ්ඩං. යෙසං සාමණෙරානං සඬ්ඝතො දන්තකට්ඨවාරො පාපුණාති, තෙ අත්තනො ආචරියුපජ්ඣායානං පාටියෙක්කං දාතුං න ලහන්ති. යෙහි පන “එත්තකාති දන්තකට්ඨාති ආහරිතබ්බාති”ති පරිච්ඡින්නදිත්වා වාරා ගහිතා, තෙ අතිරෙකාති ආචරියුපජ්ඣායානං දාතුං ලහන්ති. එකෙන හික්ඛුනා දන්තකට්ඨමාලකතො බහුනි දන්තකට්ඨාති න ගහෙතබ්බාති, දෙවසිකං එකෙකමෙව ගහෙතබ්බං. පාටියෙක්කං වසන්තෙනාපි හික්ඛුසඬ්ඝං ගණයිත්වා යත්තකාති අත්තනො පාපුණන්ති, තත්තකානෙව ගහෙත්වා ගන්තබ්බං. අන්තරා ආගන්තුකෙසු වා ආගතෙසු දිසං වා පක්කමන්තෙසු ආහරිත්වා ගහිතට්ඨානෙයෙව යපෙතබ්බාති. න මුබ්බාදකදානෙනාති න මුබ්බොවනඋදකදානෙන.

න වාටුකමයතායාතිආදීසු වාටුකමයතා වුව්චති අත්තානං දාසං විය නීවට්ඨානෙ යපෙත්වා පරස්ස බලිතව්වනම්පි සණ්ඨපෙත්වා පියකාමතාය පග්ගය්භව්වනං. න මුග්ගසුප්පයතායාති න මුග්ගසුපසමානතාය. මුග්ගසුපසමානතාති සච්චාලිකෙන ජීවිකං කප්පනතාය එතං අධිව්වනං. යථා හි මුග්ගසුපෙ පච්චන්තෙ බහු මුග්ගා පාකං ගච්ඡන්ති ටොකා න ගච්ඡන්ති, එවමෙව සච්චාලිකෙන ජීවිකකප්පකෙ පුග්ගලෙ බහු අලිකං හොති, අප්පකං සච්චං. යථා වා මුග්ගසුපස්ස අපවිසනට්ඨානං නාම නත්ථී, එවමෙව සච්චාලිකචුත්තිනො පුග්ගලස්ස අප්පතිට්ඨානං නාම නත්ථී. සිඬ්ඝාටකං විය ඉච්ඡිතිච්ඡිතට්ඨානස්ස පතිට්ඨාති. තෙනස්ස සා මුසාවාදිතා “මුග්ගසුප්පතා”ති චුත්තා. න පාරිභටියතායාති න පරිභටකම්මහාවෙන. පරිභටස්ස හි කම්මං පාරිභට්ඨං, තස්ස භාවො පාරිභට්ඨතා, අලඬ්ඝකාරකරණාදිහි දාරකකීළාපනස්සෙතං අධිව්වනං. න පීයමද්දිකතායාති න සහසා සරං පවිසිත්වා පීයකෙ නිසිදනකතාය.

න වත්ථුච්ඡිජායාතිආදීසු වත්ථුච්ඡිජා නාම ගාමනිගමනගරාදීනං සුනිවිට්ඨදුන්නිවිට්ඨජානනසත්ථං. තිරච්ඡානච්ඡිජා නාම අනිය්‍යානිකත්තා සග්ගමොක්ඛමග්ගානං තිරච්ඡානභූතා අඬ්ගසත්ථනිමිත්තාදිකා අවසෙසච්ඡිජා. අඬ්ගච්ඡිජා නාම ඉත්ථිපුරිසානං සුභගදුබ්භගලක්ඛණජානනං. නක්ඛත්තච්ඡිජා නාම නක්ඛත්තානං යොගජානනසත්ථං.

න දුතගමනෙනාති න දුතෙය්‍යං කත්වා ගමනෙන. න පහිණගමනෙනාති න ගිහිනං සාසනං ගහෙත්වා සරා සරං පහිතස්ස ගමනෙන. න

ජඩ්ඝපෙසනියෙනාති ගාමන්තරදෙසන්තරාදීසු තෙසං තෙසං ගිහීනං සාසනපටිසාසනං හරණෙන. ඉදඤ්භි ජඩ්ඝපෙසනියං නාම අත්තනො මාතාපිතුනං, යෙ වාස්ස මාතාපිතරො උපට්ඨහන්ති, තෙසං සාසනං ගහෙත්වා කත්ථවි ගමනවසෙන වට්ටති. වෙනියස්ස වා සඩ්ඝස්ස වා අත්තනො වා කම්මං කරොන්තානං වඩ්ඪකීනම්පි සාසනං හරිතුං වට්ටති. මනුස්සා “දානං දස්සාම, පූජං කරිස්සාම, භික්ඛුසඩ්ඝස්ස ආචික්ඛවා”ති ව වදන්ති; “අසුකත්ථෙරස්ස නාම දෙවා”ති පිණ්ඩපාතං වා හෙසජ්ජං වා වීචරං වා දෙන්නි, “විහාරෙ පූජං කරොවා”ති මාලාගන්ධවිලෙපනාදීනි වා ධජපටාකාදීනි වා නියයාතෙන්නි. සබ්බං හරිතුං වට්ටති, ජඩ්ඝපෙසනියං නාම න හොති. සෙසසාසනං ගහෙත්වා ගච්ඡන්තස්ස පදවාලෙ පදවාලෙ දොසො.

න වෙජ්ජකම්මෙනාති න වෙජ්ජෙන හුත්වා කායතිකිච්ඡනාදිහෙසජ්ජකරණෙන. හෙසජ්ජං පන පඤ්චන්තං සහධම්මිකානං කාතබ්බං භික්ඛුස්ස භික්ඛුනියා සික්ඛමානාය සාමණෙරස්ස සාමණෙරියා. සම්පිලසද්ධාපඤ්ඤානඤ්භි එතෙසං තීසු සික්ඛාසු යුත්තානං හෙසජ්ජං අකාතුං න ලබ්භති. මාතාපිතුනං තදුපට්ඨාකානං අත්තනො වෙය්‍යාවච්චකරස්ස පණ්ඩුපලාසස්සාති එතෙසං පඤ්චන්තම්පි කාතුං වට්ටති. ජෙට්ඨහාතු, කනිට්ඨහාතු, ජෙට්ඨහගිනියා, කනිට්ඨහගිනියා, චූළමාතුයා, මහාමාතුයා, චූළපිතුනො, මහාපිතුනො, පිතුච්ඡාය, මාතුච්ඡායාති එතෙසං පන දසන්තම්පි කරොන්තෙන තෙසංයෙව සන්තකං හෙසජ්ජං ගහෙත්වා කෙවලං යොජෙත්වා දාතබ්බං. සචෙ නජ්ජහොති, අත්තනො සන්තකං තාවකාලිකං දාතබ්බං. එතෙසං පුත්තපරම්පරා යාව සත්තමා කුලපරිවට්ටා, තාව චත්තාරො පච්චයෙ ආහරාපෙන්නස්ස අකතවිඤ්ඤත්ති වා, හෙසජ්ජං කරොන්තස්ස වෙජ්ජකම්මං වා, කුලදුසකාපත්ති වා න හොති.

න පිණ්ඩපටිපිණ්ඩකෙනාති එත්ථ පිණ්ඩපාතො කස්ස දාතබ්බො, කස්ස න දාතබ්බො? මාතාපිතුනං තදුපට්ඨාකානං වෙය්‍යාවච්චකරස්ස පණ්ඩුපලාසස්ස සම්පත්තස්ස දාමරිකවොරස්ස ඉස්සරස්සාපි දාතබ්බො. එතෙසං දත්වා පච්ඡා ලද්ධම්පි පිණ්ඩපටිපිණ්ඩං නාම න හොති. න දානානුජ්ජදානෙනාති අත්තනො දින්තකානං න පුන දානෙන. ධම්මෙනාති ධම්මෙන උජ්ජන්තං. සමෙනාති කායසුචරිතාදිනා. ලද්ධාති කායෙන ලද්ධා. ලභිත්වාති විත්තෙන පාපුණිත්වා. අධිගන්ත්වාති සම්පාපුණිත්වා. වින්දිත්වාති ඤාණෙන වින්දිත්වා. පටිලභිත්වාති පුනජ්ජුතං ලභිත්වා.

අත්තසන්නිධිත්ති එත්ථ දුට්ඨා අත්තකථා විනයවසෙන ව සල්ලෙඛවසෙන ව. විනයවසෙන තාව යංකිඤ්චි අත්තං අජ්ජ පටිග්ගහිතං අපරජ්ජු සන්නිධිකාරකං හොති, තස්ස පරිභොගෙ පාවිත්තියං. අත්තනා ලද්ධං

පන සාමණෙරානං දත්වා තෙහි ලද්ධං යපාපෙත්වා දුතියදිවසෙ භුඤ්ජිතුං වට්ටති, සල්ලෙබ්බො පන න භොති.

පානසන්නිධිමිහි පිසෙව නයො. එත්ථ පානං නාම අම්බපානාදීනි අට්ඨ පානානි, යානි චෙ තෙසං අනුලොමානි.

වත්ථසන්නිධිත්තිආදිමහි අනධිට්ඨිතාවිකප්පිතං සන්නිධි ච භොති සල්ලෙබ්බස්ථ කොපෙති. අයං පරියාය කථාව, නිප්පරියායතො පන තිච්චරසන්තුට්ඨෙත භවිතබ්බං, චතුත්ථං ලහිත්වා අඤ්ඤස්ස දාතබ්බං. සචෙ යස්ස කස්සපි දාතුං න සක්කොති, යස්ස පන දාතුකාමො භොති, සො උද්දෙසත්ථාය වා පරිපුච්ඡත්ථාය වා ගතො, ආගතමත්තෙ දාතබ්බං, අදාතුං න වට්ටති. චීවරෙ පන අප්පභොන්තෙ සතියා පච්චාසාය අනුඤ්ඤාතකාලං යපෙතුං වට්ටති. සුචිසුත්තචීවරකාරකානං අලාභෙන තතො පරමිපි විනයකම්මං කත්වා යපෙතුං වට්ටති. “ඉමස්මිං ජිණ්ණෙ පුන ඊදිසං කුතො ලහිස්සාමි”ති පන යපෙතුං න වට්ටති, සන්නිධි ච භොති, සල්ලෙබ්බස්ථ විකොපෙති.

යානසන්නිධිමිහි යානං නාම වය්භං රථො සකටං සන්දමානිකා සිව්කා පාටඬිකීති නෙතං පබ්බජිතස්ස යානං. උපාහනා පන පබ්බජිතස්ස යානංයෙව. එකහික්ඛුස්ස හි එකො අරඤ්ඤත්ථාය, එකා ධොතපාදකත්ථායානි උක්කංසතො ද්වෙ උපාහනසඬ්ඨසාටා වට්ටන්ති, තතියං ලහිත්වා අඤ්ඤස්ස දාතබ්බො, “ඉමස්මිං ජිණ්ණෙ අඤ්ඤං කුතො ලහිස්සාමි”ති හි යපෙතුං න වට්ටති, සන්නිධි ච භොති, සල්ලෙබ්බස්ථ විකොපෙති.

සයනසන්නිධිමිහි සයනන්ති මඤ්චො. එකස්ස හික්ඛුනො එකො ගබ්භෙ එකො දිවාට්ඨානෙති උක්කංසතො ද්වෙ මඤ්චා වට්ටන්ති, තතො උත්තරි ලහිත්වා අඤ්ඤස්ස හික්ඛුනො වා ගණස්ස වා දාතබ්බො, අදාතුං න වට්ටති, සන්නිධි චෙව භොති, සල්ලෙබ්බස්ථ කොපෙති.

ගන්ධසන්නිධිමිහි හික්ඛුනො කණ්ඩුකච්ඡුප්පිදොසාදිආබාධෙ සති ගන්ධො වට්ටති. තෙන ගන්ධෙන තස්මිං රොගෙ වූපසන්තෙ අඤ්ඤෙසං වා ආබාධිකානං දාතබ්බො. ද්වාරෙ පඤ්චඬ්ඨගුලසරඬුපනාදීසු වා උපනෙතබ්බො. “පුන රොගෙ සති හවිස්සති”ති යපෙතුං න වට්ටති, ගන්ධසන්නිධි ච භොති, සල්ලෙබ්බස්ථ කොපෙති.

ආමිසන්නි අන්තාදිවුත්තාවසෙසංව දට්ඨබ්බං. සෙය්‍යාපීදං — ඉධෙකච්චො හික්ඛු “තථාරූපෙ කාලෙ උපකාරාය හවිස්සන්ති”ති තිලතණ්ඩුලමුග්ගමාසනාලිකෙරලොණමච්ඡමංසවල්ලුරසප්පිතෙලගුළු-භාජනාදීනි ආහරාපෙත්වා යපෙති. සො වස්සකාලෙ කාලස්සෙව සාමණෙරෙහි

යාගුං පවාපෙත්වා භුඤ්ජීත්වා “සාමණෙර උදකකද්දමෙ දුක්ඛං ගාමං පවිසිතුං, ගච්ඡ අසුකකුලං ගන්ත්වා මය්හං විහාරෙ නිසින්නභාවං ආරොචෙහී, අසුකකුලතො දධිආදීනි ආහරා”ති පෙසෙති. භික්ඛුහි “කිං, හන්තෙ, ගාමං පවිසං”ති චුත්තෙහි “දුප්පචෙසො ආචුසො ඉදානි ගාමො”ති වදති. තෙ “හොතු, හන්තෙ, අච්ඡට තුම්හෙ, මයං භික්ඛං පරියෙසින්වා ආහරිස්සාමා”ති ගච්ඡන්ති. අට්ඨ සාමණෙරොපි දධිආදීනි ආහරිත්වා හත්තඤ්ච බ්‍යඤ්ජනඤ්ච සම්පාදෙත්වා උපනෙති, තං භුඤ්ජන්තස්සෙව උපට්ඨාකා හත්තං පහිණන්ති, තතොපි මනාපං මනාපං භුඤ්ජති. අට්ඨ භික්ඛු පිණ්ඩපාතං ගහෙත්වා ආගච්ඡන්ති, තතොපි මනාපං මනාපං ගීවායාමකං භුඤ්ජතියෙව. එවං චතුමාසමිති විනිනාමෙති. අයං චුච්චති භික්ඛු “මුණ්ඩකුටුම්භිකජීවිකං ජීවති, න සමණජීවික”න්ති. එවරුපො ආමිසසන්නිධි නාම හොති.

භික්ඛුනො පන වසනට්ඨානෙ එකා තණ්ඩුලනාළි එකො ගුලපිණ්ඩො චතුභාගමත්තං සප්පිති එත්තකං නිධෙතුං වට්ටති අකාලෙ සම්පත්තවොරාතං අත්ථාය. තෙ හි එත්තකමිති ආමිසපටිසන්ථාරං අලහන්තා ජීවිතාපි වොරොපෙය්‍යුං, තස්මා සචෙපි එත්තකං නත්ථී, ආහරාපෙත්වාපි යපෙතුං වට්ටති. අථාසුකකාලෙ ච යදෙත්ථ කප්පියං, තං අත්තනාපි පරිභුඤ්ජීතුං වට්ටති. කප්පියකුටියං පන බහුං යපෙන්තස්සාපි සන්නිධි නාම නත්ථී.

160. ක්‍යාපි න පාදලොලස්සාති ක්‍යානාහිරතො ච න ච පාදලොලො අස්ස. විරමෙ කුක්කුච්චා නප්පමජ්ජෙය්‍යාති හත්ථකුක්කුච්චාදිකුක්කුච්චං විනොදෙය්‍ය, සක්කච්චකාරිතාය චෙත්ථ නප්පමජ්ජෙය්‍ය.

එකත්තමනුයුත්තොති එකිභාවං අනුයුත්තො. පරමත්ථගරුකොති උත්තමත්ථගරුකො. “සකත්ථගරුකො”ති වා පාඨො.

පටිසල්ලානාරාමොති ආරමණං ආරාමො, තතො තතො ආරම්මණතො පටිසංහරිත්වා එකිභාවෙ පටිසල්ලානෙ ආරාමො යස්ස සො පටිසල්ලානාරාමො. අස්සාති භවෙය්‍ය. තස්මිං රතොති පටිසල්ලානරතො. එතෙහි සීලෙසු පරිපූරකාරිතං දස්සෙති. තං කිස්ස හෙතු? සීලවිපන්තස්ස එකග්ගතාපි න සම්පජ්ජති. අජ්ඣන්තං චෙතොසම්ථමනුයුත්තොති අත්තනො විත්තසමථෙ යුත්තො. එත්ථ හි අජ්ඣන්තන්ති වා අත්තනොති වා එතං එකත්ථං, බ්‍යඤ්ජනමෙව නාතං. භුම්මත්ථෙ පනෙතං උපයොගවචනං. අනුති ඉමිනා උපසග්ගෙන යොගෙ සිද්ධං.

අනිරාකතජ්ඣානොති බහි අනිහතජ්ඣානො අවිනාසිතජ්ඣානො වා. නීහරණවිනාසත්ථඤ්චි ඉදං නිරාකරණං නාම. “ථම්හං නිරංකත්වා නිවාතචුත්ති”තිආදීසු (සු. නි. 328) වස්ස පයොගො දට්ඨබ්බො. විපස්සනාය

සමන්තාගතොති සත්තවිධාය අනුපස්සනාය යුත්තො. සත්තවිධා අනුපස්සනා නාම අනිච්චානුපස්සනා දුක්ඛානුපස්සනා අනත්තානුපස්සනා නිබ්බිදානුපස්සනා විරාගානුපස්සනා නිරොධානුපස්සනා පටිනිස්සග්ගානුපස්සනාති. තා විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.741 ආදයො, 849 ආදයො) විත්ථාරිතා. ඛ්‍යුහෙතා සුඤ්ඤාගාරානන්ති වච්චෙතා සුඤ්ඤාගාරානං. එත්ථ ව සමථවිපස්සනාවසෙන කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා රත්තින්දිවං සුඤ්ඤාගාරං පවිසිත්වා නිසීදමානො භික්ඛු “ඛ්‍යුහෙතා සුඤ්ඤාගාරාන”න්ති වෙදිතබ්බො. එකභූමකාදිහෙදෙ පාසාදෙ කුරුමානොපි සුඤ්ඤාගාරානං ඛ්‍යුහෙතාති දට්ඨබ්බො.

සක්කච්චකාරීතිආදීසු දානාදීනං කුසලධම්මානං භාවනාය පුග්ගලස්ස වා දෙය්‍යධම්මස්ස වා සක්කච්චකාරීතාවසෙන සක්කච්චකාරී. අස්සාති භවෙය්‍ය. සත්තභාවො සාතච්චං, සාතච්චකාරීතාවසෙන සාතච්චකාරී. නිරන්තරකාරීතාය අට්ඨිතකාරී. යථා නාම කකණ්ටකො ථොකං ගන්ත්වා ථොකං තිට්ඨති, න නිරන්තරං ගච්ඡති, එවමෙව යො පුග්ගලො එකදිවසං දානං දත්වා පූජං වා කත්වා ධම්මං වා සුත්වා සමණධම්මං වා කත්වා පුන විරස්සං කරොති, තං න නිරන්තරං පවත්තෙති. සො “අසාතච්චකාරී, ධීතකාරී”ති වුච්චති. යො පන එවං න හොති, සො අට්ඨිතකාරී. අනොලීනචුත්තිකොති නිරන්තරකරණසංඛ්‍යාතස්ස විජ්ජාරස්ස අත්ථිතාය න ඔලීනචුත්තිකො. අනික්ඛිත්තච්ඡන්දොති කුසලකිරියාය විරියච්ඡන්දස්ස අනික්ඛිත්තභාවෙන අනික්ඛිත්තච්ඡන්දො. අනික්ඛිත්තධුරොති විරියධුරස්ස අනොරොපකො, අනොසක්කිතමානසොති අත්ථො.

අප්පට්ඨානීති අනිවත්තනං. අධිට්ඨානන්ති කුසලකරණෙ පතිට්ඨාභාවො. අනුයොගොති අනුයුඤ්ජනං. අප්පමාදොති සතියා අවිජ්ජවාසො.

161. තන්දිං මායං හස්සං බ්බිඛන්ති ආලසියඤ්ච මායඤ්ච හස්සඤ්ච කායිකං වාචසිකං බ්බිඛඤ්ච. සවිභූසන්ති සද්ධිං විභූසාය.

රත්තින්දිවං ජකොට්ඨාසං කරිත්වාති පුරිමයාමමජ්ඣිමයාමපච්ඡිමයාමවසෙන රත්තිං තයො තථා දිවාති ඡබ්බිධං කොට්ඨාසං කත්වා. පඤ්චකොට්ඨාසං පටිජග්ගෙය්‍යාති රත්තිං මජ්ඣිමයාමං විස්සජ්ජෙත්වා අවසෙසපඤ්චකොට්ඨාසෙසු න නිද්දං ඔක්කමෙය්‍ය. එකකොට්ඨාසං නිපජ්ජෙය්‍යාති එකං මජ්ඣිමයාමකොට්ඨාසං සතො සම්පජානො නිපජ්ජිත්වා නිද්දං ඔක්කමෙය්‍ය.

ඉධ භික්ඛු දිවසම්පි පුබ්බණ්හෙ මජ්ඣන්හෙ සායන්හෙති තයොපි දිවසකොට්ඨාසා ගහිතා. වච්ඤාමෙන නිසජ්ජායාති සකලං දිවසං ඉමිනා ඉරියාපට්ඨවයෙනෙව විහරන්තො විත්තස්ස ආවරණතො ආවරණියෙහි

ධම්මෙහි පඤ්චහි නිවරණෙහි සබ්බාකුසලධම්මෙහි වා. විත්තං පරිසොධෙය්‍යාති තෙහි ධම්මෙහි විත්තං විසොධෙය්‍යා. යානං පනෙත්ථ කිඤ්චාපි න ගහිතං, චඬ්ඤාමනිසප්පාසන්තිස්සිතං පන කත්වා ගහෙතබ්බමෙව. පයමං යාමන්ති සකලස්මිම්පි පයමයාමෙ.

සෙය්‍යන්ති එත්ථ කාමභොගීසෙය්‍යා පෙතසෙය්‍යා සීහසෙය්‍යා තථාගතසෙය්‍යාති චතස්සො සෙය්‍යා. තත්ථ “යෙභුයොන, හික්ඛවෙ, කාමභොගී වාමෙන පස්සෙන සෙන්ති”ති (අ. නි. 1.4246) අයං කාමභොගීසෙය්‍යා. තෙසු හි යෙභුයොන දක්ඛිණපස්සෙන සයානො නාම නත්ථි. “යෙභුයොන, හික්ඛවෙ, පෙනා උත්තානා සෙන්ති”ති (අ. නි. 4.246) අයං පෙතසෙය්‍යා. අප්පමංසලොභිතත්තා හි අට්ඨිසඬ්ඝාට්ඨට්ඨිතා එකෙන පස්සෙන සයිතුං න සක්කොන්ති, උත්තානාව සෙන්ති. “සීහො, හික්ඛවෙ, මීගරාජා දක්ඛිණෙන පස්සෙන සෙය්‍යං කප්පෙති...පෙ.... අත්තමනො භොති”ති (අ. නි. 4.246) අයං සීහසෙය්‍යා. තෙජ්ජස්සදත්තා හි සීහො මීගරාජා ද්වෙ පුරිමපාදෙ එකස්මිං පච්ඡිමපාදෙ එකස්මිං යානෙ යපෙත්වා නඬ්ඨට්ඨං අන්තරසත්ථිම්පි පක්ඛිපිත්වා පුරිමපාදපච්ඡිමපාදනඬ්ඨට්ඨානං ධීතොකාසං සල්ලක්ඛෙත්වා ද්විත්තං පුරිමපාදානං මත්ථකෙ සීසං යපෙත්වා සයති. දිවසම්පි සයිත්වා පඬුජ්ඣමානො න උත්තස්තො පඬුජ්ඣති, සීසං පන උක්ඛිපිත්වා පුරිමපාදාදීනං ධීතොකාසං සල්ලක්ඛෙති. සවෙ කිඤ්චි යානං විජහිත්වා ධීතං භොති, “නයිදං තුය්හං ජාතියා, න සුරභාවස්ස අනුරූප”න්ති අනත්තමනො හුත්වා තත්ථෙව සයති, න ගොවරාය පක්කමති. අවිජහිත්වා ධීතෙ පන “තුය්හං ජාතියා ච සුරභාවස්ස ච අනුරූපමිද්”න්ති හට්ඨතුට්ඨො උට්ඨාය සීහවිජම්භිතං විජම්භිත්වා කෙසරභාරං විධුනිත්වා තික්ඛත්තුං සීහනාදං නදිත්වා ගොවරාය පක්කමති. චතුත්ථජ්ඣානසෙය්‍යා පන තථාගතසෙය්‍යාති චුච්චති. තාසු ඉධ සීහසෙය්‍යා ආගතා. අයඤ්ඤි තෙජ්ජස්සදුරියාපථත්තා උත්තමසෙය්‍යා නාම.

පාදෙ පාදන්ති දක්ඛිණපාදෙ වාමපාදං. අච්චාධායාති අතිආධාය ඊසකං අතික්කම්ම යපෙත්වා. ගොප්ඵකෙන හි ගොප්ඵකෙ, ජාණුනා වා ජාණුම්භි සඬ්ඝට්ඨියමානෙ අභිණ්භං වෙදනා උප්පජ්ජති, විත්තං එකග්ගං න භොති, සෙය්‍යා අඵාසු භොති. යථා පන න සඬ්ඝට්ඨෙති, එවං අතික්කම්ම යපිතෙ වෙදනා නුප්පජ්ජති, විත්තං එකග්ගං භොති, සෙය්‍යා ඵාසු භොති. තෙන චුත්තං — “පාදෙ පාදං අච්චාධාය”ති. සතො සම්පජානොති සතියා වෙච සම්පජානපඤ්ඤාය ච සමන්තාගතො හුත්වා. ඉමිනා සුපරිග්ගාහකං සතිසම්පජඤ්ඤං කමීතං. උට්ඨානසඤ්ඤං මනසිකරිත්වාති “අසුකවෙලාය නාම උට්ඨානස්සාමි”ති එවං උට්ඨානවෙලාපරිච්ඡෙදකං උට්ඨානසඤ්ඤං

චිත්තෙ යපෙත්වා. එවං කත්වා නිපන්නො හි යථාපරිච්ඡින්නකාලෙයෙව උට්ඨාති.

වීරියන්ද්‍රියනිද්දෙසෙ චෙතසිකොති ඉදං වීරියස්ස නියමතො චෙතසිකභාවදීපනත්ථං වුත්තං, ඉදංඤ්භි වීරියං “යදපි, හික්ඛවෙ, කායිකං වීරියං, තදපි වීරියසම්බොජ්ඣාසිගො, යදපි චෙතසිකං වීරියං, තදපි වීරියසම්බොජ්ඣාසිගොති. ඉතිහිදං උද්දෙසං ගච්ඡති”ති එවමාදීසු සුත්තෙසු (සං. නි. 5.233) වඩ්ඤාමාදීනි කරොන්තස්ස උප්පජ්ජනතාය කායිකන්ති වුවචමානම්පි කායවිඤ්ඤාණං විය කායිකං නාම නත්ථි, චෙතසිකමෙව පනෙතන්ති දීපෙතුං “චෙතසිකො”ති වුත්තං. වීරියාරම්භොති වීරියසඬ්ඛාතො ආරම්භො. අයඤ්භි ආරම්භසද්දො කම්මෙ ආපත්තියං කිරියායං වීරියෙ හිංසායං විකොපනෙති අනෙකෙසු අත්ථෙසු ආගතො.

“යං කිඤ්චි දුක්ඛං සම්භොති, සබ්බං ආරම්භපච්චයා;
ආරම්භානං නිරොධෙන, නත්ථි දුක්ඛස්ස සම්භවො”ති. (සු. නි. 749) –

එත්ථ හි කම්මං ආරම්භොති ආගතං. “ආරම්භති ච විජ්ජපිසාරි ච භොති”ති (අ. නි. 5.142; පු. ප. 191) එත්ථ ආපත්ති. “මහායඤ්ඤා මහාරම්භා, න තෙ භොත්ති මහජ්ඣලා”ති (අ. නි. 4.39; සං. නි. 1.120) එත්ථ යුජුස්සාපනාදිකිරියා. “ආරම්භථ නික්කමථ, යුඤ්ජථ බුද්ධසාසනෙ”ති (සං. නි. 1.185; කථා. 333; තෙත්ති. 29; පෙටකො. 38; මි. ප. 5.1.4) එත්ථ වීරියං. “සමණං ගොතමං උද්දිස්ස පාණං ආරම්භන්ති”ති (ම. නි. 2.51) එත්ථ හිංසා. “බ්‍රිජගාමභූතගාමසමාරම්භා පටිවිරතො භොති”ති (දී. නි. 1.10; ම. නි. 1.293) එත්ථ ඡෙදනභඤ්ජනාදිකං විකොපනං. ඉධ පන වීරියමෙව අධිජ්ජෙතං. තෙනාහ “වීරියාරම්භොති වීරියසඬ්ඛාතො ආරම්භො”ති. වීරියඤ්භි ආරම්භනවසෙන ආරම්භොති වුවචති. ඉදමස්ස සභාවපදං. කොසජ්ජතො නික්ඛමනවසෙන නික්කමො. පරං පරං යානං අක්කමනවසෙන පරක්කමො. උග්ගන්ත්වා යමනවසෙන උය්‍යාමො. වායමනවසෙන වායාමො. උස්සහනවසෙන උස්සාහො. අධිමත්තූස්සහනවසෙන උස්සොළ්භී. ථීරභාවට්ඨෙන ථාමො. චිත්තචෙතසිකානං ධාරණවසෙන අවිච්ඡෙදතො වා පවත්තනවසෙන කුසලසන්තානං ධාරෙතීති ධිති.

අපරො නයො – නික්කමො චෙසො කාමානං පනුදනාය. පරක්කමො චෙසො ඛන්ධනච්ඡෙදාය. උය්‍යාමො චෙසො ඔසස්ස නිත්ථරණාය. වායාමො චෙසො පාරං ගමනට්ඨෙන. උස්සාහො චෙසො පුබ්බධිගමට්ඨෙන. උස්සොළ්භී චෙසො අධිමත්තට්ඨෙන. ථාමො චෙසො පලිසුග්ගාපනතාය. ධිති චෙසො අට්ඨිතකාරිතායාති.

“කාමං තථො ච න්හාරු ච, අට්ඨි ච අවසිස්සතු”ති (අ. නි. 2.5) එවං පවත්තිකාලෙ අසිටීලපරක්කමවසෙන අසිටීලපරක්කමතා, ටීරපරක්කමො දල්හපරක්කමොති අත්ථො. යස්මා පනෙනං වීරියං කුසලකම්මකරණට්ඨානෙ ඡන්දං න නික්ඛිපති, ධුරං න නික්ඛිපති, න ඔතාරෙති න විස්සජ්ජෙති, අනොසක්කිතමානසතං ආවහති, තස්මා “අනික්ඛිත්තව්ජන්දතා අනික්ඛිත්තධුරතා”ති චුත්තං. යථා පන තජ්ජාතිකෙ උදකසම්භින්නට්ඨානෙ ධුරවාහගොණං “ගණ්හථා”ති වදන්ති, සො ජාණනා භූමිං උජ්ජිලෙත්වාපි ධුරං වහති, භූමියං පතිතුං න දෙති, එවමෙව වීරියං කුසලකම්මකරණට්ඨානෙ ධුරං න නික්ඛිපති පග්ගණ්හාති, තස්මා “ධුරසම්පග්ගාහො”ති චුත්තං. පග්ගහලක්ඛණෙ ඉන්ද්‍රියං කාරෙතීති වීරියන්ද්‍රියං. කොසජ්ජෙ න කම්පතීති වීරියබලං. යාථාවනියානිකකුසලවායාමතාය සම්මාවායාමො.

තන්දීති ජාතිආලසියං. තන්දියනාති තන්දියනාකාරො. තන්දීමනකතාති තන්දියා අභිභූතවිත්තතා. අලසස්ස භාවො ආලසාං, ආලසායනාකාරො ආලසායනා. ආලසායයිතස්ස භාවො ආලසායයිතත්තං. ඉති සබ්බෙහි ඉමෙහි පදෙහි කිලෙසවසෙන කායාලසියං කථිතං.

වඤ්චනිකා වරියාති වඤ්චනිකා කිරියා. මා මං ජඤ්ඤාති වාචං භාසතීති ජානංයෙව පණ්ණත්තිං විනික්කමන්තො භික්ඛු භාරියං කරොති, අම්භාකං පන විනික්කමට්ඨානං නාම නත්ථිති උපසන්නො විය භාසති. කායෙන පරක්කමතීති “මයා කතං ඉදං පාපකම්මං මා කෙවි ජානිංසු”ති කායෙන වත්තං කරොති. විජ්ජමානදොසපටිච්ඡාදනතො වක්ඛුමොහනමායා වියාති මායා, මායාවිතො භාවො මායාවිතා. කත්වා පාපං පුන පටිච්ඡාදනතො අති අස්සරති එතාය සත්තොති අවිචසරා. කායවාචාකිරියාහි අඤ්ඤථා දස්සනතො වඤ්චෙතීති වඤ්චනා. එතාය සත්තා නිකරොන්තීති නිකති, මිච්ඡා කරොන්තීති අත්ථො. “නාහං එවං කරොමි”ති පාපානං නික්ඛිපනතො නිකිරණා. “නාහං එවං කරොමි”ති පරිවජ්ජනතො පරිහරණා. කායාදීහි සංවරණතො ගූහනා. සබ්බතො භාගෙන ගූහනා පරිගූහනා. තිණපණ්ණෙහි විය ගූථං කායවචිකම්මෙහි පාපං ඡාදියතීති ඡාදනා. සබ්බතො භාගෙන ඡාදනා පරිවිඡාදනා. න උත්තානං කත්වා දස්සෙතීති අනුත්තානීකම්මං. න පාකටං කත්වා දස්සෙතීති අනාවිකම්මං. සුට්ඨ ඡාදනා වොච්ඡාදනා. කතපාපපටිච්ඡාදනවසෙන පුනපි පාපස්ස කරණතො පාපකිරියා. අයං චූච්චතීති අයං කතපටිච්ඡාදනලක්ඛණා මායා නාම චූච්චති. යාය සමන්තාගතො පුග්ගලො හස්මාපටිච්ඡන්තො විය අඛිගාරො, උදකපටිච්ඡන්තො විය බාණු, පිලොතිකාය පලිවෙයීතං විය ච සත්ථං හොති. අතිවෙලං දන්තවිදංසකං හසතීති පමාණානික්කත්තං දන්තං විවරිත්වා පරෙසං දස්සෙත්වා හාසං සොමනස්සං උජ්ජාදෙත්වා හසති.

කායිකා ව බිඬ්ඛාති කායෙන පවත්නා කීලා. එසෙව නයො වාචසිකායපි. හත්ථිහි කීලන්ති හත්ථිහි කීලිතත්ථාය පුරතො ධාවනආධාවනපිට්ඨනිසිදනාදිකීට්ඨාය කීලන්ති. එසෙව නයො අස්සරෙපසුපි. අට්ඨපදෙපි කීලන්ති එකෙකාය පන්තියා අට්ඨ අට්ඨ පදානි අස්සාති අට්ඨපදං, තස්මිං අට්ඨපදෙ. දසපදෙපි එසෙව නයො. ආකාසෙපිති අට්ඨපදදසපදෙසු විය ආකාසෙයෙව කීලන්ති. පරිහාරපට්ඨෙති භූමියං නානාපට්ඨණ්ඩලං කත්වා තත්ථ පරිහරිතබ්බපථං පරිහරන්තා කීලන්ති. සන්තිකායපි කීලන්ති සන්තිකකීලාය කීලන්ති, එකජ්ඣං යපිතා සාරියො වා පාසාණසක්ඛරායො වා අවාලෙන්තා නබෙනෙව අපනෙන්ති ව උපනෙන්ති ව. සචෙ තත්ථ කාවි වලති, පරාජයො භොතිති.

බලිකායාති පුත්තඵලකෙ පාසකකීලාය කීලන්ති. සට්ඨකායාති සට්ඨකා වුව්චති දීසදණ්ඩකෙන රස්සදණ්ඩකං පහරණකීලා, තාය කීලන්ති. සලාකහත්ථෙතාති ලාබාය වා මඤ්ජට්ඨියා වා පිට්ඨොදකෙන වා සලාකහත්ථං තෙමෙත්වා “කිං භොතු”ති භූමියං වා භිත්තියං වා තං පහරිත්වා හත්ථිඅස්සාදිරූපානි දස්සෙන්තා කීලන්ති. අක්ඛෙන්තාති ගුලෙන. පඬකචීරෙනාති පඬකචීරං වුව්චති පණ්ණනාලිකා, තං ධමන්තා කීලන්ති. වඬකකෙනාති ගාමදාරකානං කීලනකෙන බුද්දකනඬගලෙන. මොක්ඛචිකායාති සම්පරිවත්තකකීලාය, ආකාසෙ වා දණ්ඩං ගහෙන්වා භූමියං වා සීසං යපෙත්වා හෙට්ඨපරියභාවෙන පරිවත්තන්තා කීලන්ති වුත්තං භොති. විඬගුලකෙනාති විඬගුලකං වුව්චති තාලපණ්ණාදීහි කතං වාතජ්ජහාරෙන පරිබ්භමනවක්කං, තෙන කීලන්ති. පත්තාලීහකෙනාති පත්තාලීහකං වුව්චති පණ්ණනාලි, තාය වාලිකාදීනි මිනන්තා කීලන්ති. රථකෙනාති බුද්දකරථෙන. ධනුකෙනාති බුද්දකධනුනා. අක්ඛරිකායාති අක්ඛරිකා වුව්චති ආකාසෙ වා පිට්ඨියං වා අක්ඛරජානනකීලා, තාය කීලන්ති. මනෙසිකායාති මනෙසිකා වුව්චති මනසා චිත්තිතජානනකීලා, තාය කීලන්ති. යථාවජ්ජෙනාති යථාවජ්ජං වුව්චති කාණකුණ්ඩුජ්ජාදීනං යං යං වජ්ජං, තං තං පයොජෙත්වා දස්සනකීලා, තාය කීලන්ති. මුඛහෙරිකන්ති මුඛසද්දෙන හෙරි විය වාදනං. මුඛාලම්බරන්ති මුඛානුලිත්තහෙරිසද්දකරණං. මුඛචිණ්ඩිමකන්ති මුඛෙන පහතහෙරිසද්දකරණං. මුඛවලිමකන්ති ඔට්ඨමංසං ජිම්භං කත්වා සද්දකරණං. “මුඛතලික”න්තිපි පායො, මුඛං පරිවත්තෙන්වා ධමනං. මුඛහෙරුලකන්ති මුඛෙන හෙරිවාදනං. නාටකන්ති අභිනයං දස්සෙන්වා උග්ගණ්ණාපනං. “නට්ටක”න්තිපි පායො. ලාපන්ති උක්කුට්ඨිතකරණං. ගීතන්ති ගායනං. දවකම්මන්ති හස්සකීලාකරණං. අයං වාචසිකා බිඬ්ඛාති අයං කීලා වාචාය ජාතා වච්ච්චායෙර උජ්ජන්තා.

කෙසා ව මස්සු වාතිආදීසු කෙසානං කත්තරිකාය යානාතිරිත්තාති අකත්වා කත්තරිකාය ඡෙදනං මස්සුනං දායිකං යපෙත්වා කජ්ජාසනඤ්ච

එකතොවණ්ඨිකාදිමාලා ව මූලගන්ධාදිගන්ධා ව ඡවිකරණවිලෙපනා ව. ගීවාදීසු පිළන්ධනආහරණා ව සීසෙ පටිමුඤ්චනපසාධනපිළන්ධනා ව සරීරනිවාසනවිච්ඡවත්ථා ව සංවෙල්ලියබන්ධනපසාධනඤ්ච. “පරාසන” න්තිපි පායො. සීසවෙය්නපටසඬිබාතවෙය්නඤ්ච.

උච්ඡාදනාදීසු මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තදාරකානං සරීරගන්ධො ද්වාදසමත්තවස්සකාලෙ නස්සති, තෙසං සරීරගන්ධහරණත්ථාය ගන්ධවුණ්ණාදීහි උච්ඡාදෙන්ති, එවරූපං උච්ඡාදනං න වට්ටති. පුඤ්ඤවත්තෙ පන දාරකෙ උරුසු නිපජ්ජාපෙත්වා තෙලෙන මක්ඛෙන්වා හත්ථපාදඋරුනාහිආදීනං සණ්ඨානසම්පාදනත්ථං පරිමද්දන්ති, එවරූපං පරිමද්දනං න වට්ටති.

න්භාපනන්ති තෙසංයෙව දාරකානං ගන්ධාදීහි න්භාපනං. සම්බාහනන්ති මහාමල්ලානං විය හත්ථපාදෙ මුග්ගරාදීහි පහරිත්වා බාහුවඩ්ඪනං. ආදාසන්ති යංකිඤ්ච ආදාසං පරිහරිතුං න වට්ටති. අඤ්ජනං අලඬිකාරඤ්ජනමෙව. මාලාති බද්ධමාලා වා අබද්ධමාලා වා. විලෙපනන්ති යංකිඤ්ච ඡවිරාගකරණං. මුඛවුණ්ණකං මුඛලෙපනන්ති මුඛෙ කාළපිළකාදීනං හරණත්ථාය මත්තිකාකක්කං දෙන්ති. තෙන ලොහිතෙ වලිතෙ සාසපකක්කං දෙන්ති, තෙන දොසෙ බාදිතෙ තිලකක්කං දෙන්ති, තෙන ලොහිතෙ සන්තිසින්තො හලිද්දිකක්කං දෙන්ති, තෙන ඡවිවණ්ණෙ ආරුල්භෙ මුඛවුණ්ණකෙන මුඛං වුණ්ණෙන්ති, තං සබ්බං න වට්ටති.

හත්ථබන්ධාදීසු හත්ථෙව විච්ඡිසඬිබකපාලාදීහි බන්ධිත්වා විවරන්ති, තං වා අඤ්ඤං වා සබ්බමපි හත්ථාහරණං න වට්ටති. අපරෙ සිඛං බන්ධිත්වා විවරන්ති, සුවණ්ණවීරකමුත්තාවලිආදීහි ව තං පරික්ඛිපන්ති, තං සබ්බං න වට්ටති. අපරෙ චතුහත්ථදණ්ඩං වා අඤ්ඤං වා පන අලඬිකතදණ්ඩකං ගහෙන්වා විවරන්ති, තථා ඉත්ථිපුරිසරූපාදිවිචිත්තං හෙසජ්ජනාලිකං සුපරික්ඛිත්තං වාමපස්සෙ ඔලග්ගෙන්ති, අපරෙ අනෙකච්ඡිකොසං අතිතිබ්බිණං අසිං, පඤ්චවණ්ණසුත්තසිබ්බිතං මකරදන්තකාදිවිචිත්තං ඡන්තං, සුවණ්ණරජනාදිවිචිත්තා මොරපිඤ්ජාදිපරික්ඛිත්තා උපාහනා, කෙච්ච රතනමත්තායාමං චතුරඬිගුලවිත්ථං කෙසන්තපරිච්ඡෙදං දස්සෙන්වා මෙසමුබ්බෙ විජ්ජුලතං විය නලාටෙ උණ්භිසපට්ටං බන්ධිත්වා වුළාමණිං ධාරෙන්ති, වාමරවාලබ්ඡනිං ධාරෙන්ති, තං සබ්බං න වට්ටති.

ඉමස්ස වා පුතිකායස්සාති ඉමස්ස වාතුමහාභූතමයස්ස කුණපසරීරස්ස. කෙළනාති කීළාපනා. පරිකෙළනාති සබ්බතො භාගෙන කීළාපනා. ගෙධිතතාති අභිකඬිඛිතතා. ගෙධිතත්තන්ති ගිද්ධභාවො අභිකඬිඛිතභාවො. වපලකාති අලඬිකාරකරණං. වාපලාන්ති වපලභාවං.

සවිභ්‍රසන්තිආදීසු විභ්‍රසාය සහ සවිභ්‍රසං. ඡවිරාගකරණසංඛ්‍යාතෙන පරිවාරෙන සහ සපරිවාරං. පරිභණ්ඩෙන සහ සපරිභණ්ඩං. පරික්ඛාරෙන සහ සපරික්ඛාරං.

162. ආට්ඨිකණ්ණන්ති ආට්ඨිකණ්ණිකමන්තප්පයොගං. සුපිනන්ති සුපිනසත්ථං. ලක්ඛණන්ති මණ්ණිලක්ඛණාදිං. නො විදහෙති නප්පයොපෙය්‍යා. විරුක්ඛ්වාති මිගාදීනං වට්ටෙත්වා වස්සිතං.

ආට්ඨිකණ්ණිකාති පරුපසාතමන්තජානනකා. ආට්ඨිකණ්ණං පයොපෙන්නීති ආට්ඨිකණ්ණිකා කිර සත්තාහං අලොණකං භුඤ්ජිත්වා දබ්බෙ අත්ථරිත්වා පථවියං සයමානා තපං වරිත්වා සත්තමෙ දිවසෙ සුසානභූමිං සජ්ජෙත්වා සත්තමෙ පදෙ යත්වා හත්ථං වට්ටෙත්වා වට්ටෙත්වා මුඛෙන විජ්ජං පරිජජ්ජන්ති, අථ තෙසං කම්මං සමිජ්ඣති. එවරුපං සන්ධාය “ආට්ඨිකණ්ණං පයොපෙන්නී”ති ආහ. තත්ථ පයොපෙන්නීති යුත්තප්පයුත්තා භොන්ති. නගරෙ වා රුද්ධෙති නගරෙ සමන්තතො රුන්ධිත්වා ආවරිත්වා ගහිතෙ. සඬගාමෙ වා පවිච්ඡපට්ඨිතෙති රණෙ උපගන්ත්වා යීතෙ. පච්චත්ථිකෙසු පච්චාමිත්තෙසුති පටාණිභූතෙසු වෙරිසු. ඊතිං උප්පාදෙන්ති සරිරවලනං කම්පනං, තස්ස උප්පාදනං කරොන්ති. උපද්දවන්ති කායපිලනං කරොන්ති. රොගන්ති ඛ්‍යාධිං. පජ්ජරකන්ති ජරං. සුලන්ති උද්ධුමාතකං. විසුචිකන්ති විජ්ඣනං. පක්ඛන්දිකන්ති ලොභිතපක්ඛන්දිකං. කරොන්තිති උප්පාදෙන්ති.

සුපිනපායකාති සුපිනඛ්‍යාකරණකා. ආදිසන්තිති ඛ්‍යාකරොන්ති. යො පුබ්බණ්ණසමයං සුපිනං පස්සන්තිආදීසු අවිචන්තසංයොගෙ උපයොගවචනං, පුබ්බණ්ණසමයෙති අත්ථො. එවං විපාකො භොතීති ඉට්ඨානිට්ඨවසෙන එවරුපො විපාකො භොති. අවකුජ්ජ නිපන්නොති අධොමුඛො හුත්වා නිපන්නො පස්සති. එවං සුපිනපායකා සුපිනං ආදිසන්ති.

තඤ්ච පන සුපිනං පස්සන්තො චතුහි කාරණෙහි පස්සති ධාතුක්ඛොභතො වා අනුභූතපුබ්බතො වා දෙවතොපසංභාරතො වා පුබ්බනිමිත්තතො වාති. තත්ථ පින්තාදීනං ඛොභකරණපච්චයයොගෙන බුහිතධාතුකො ධාතුක්ඛොභතො සුපිනං පස්සති, පස්සන්තො ච නානාවිධං සුපිනං පස්සති. අනුභූතපුබ්බතො පස්සන්තො පුබ්බෙ අනුභූතපුබ්බං ආරම්මණං පස්සති. දෙවතොපසංභාරතො පස්සන්තො දෙවතානං ආනුභාවෙන ආරම්මණාති පස්සති. පුබ්බනිමිත්තතො පස්සන්තො පුඤ්ඤාපුඤ්ඤවසෙන උප්පජ්ජිතුකාමස්ස අත්ථස්ස වා අනත්ථස්ස වා පුබ්බනිමිත්තභූතං සුපිනං පස්සති. තත්ථ යං ධාතුක්ඛොභතො අනුභූතපුබ්බතො ච සුපිනං පස්සති, න තං සච්චං භොති. යං දෙවතොපසංභාරතො පස්සති, තං සච්චං වා භොති අලිකං වා. කුද්ධා හි දෙවතා

උපායෙන විනාසෙතුකාමා විපරිතමපි කත්වා දස්සෙන්නි. යං පන පුබ්බනිමිත්තතො පස්සති, තං එකන්තසච්චමෙව හොති. එතෙසං චතුත්තං මූලකාරණානං සංසග්ගහෙදතොපි සුපිනහෙදො හොතියෙව. තඤ්ච පනෙනං චතුබ්බිධං සුපිනං සෙක්ඛපුපුජ්ජනාව පස්සන්නි අප්පහීනවිපල්ලාසත්තා. අසෙක්ඛා න පස්සන්නි පහීනවිපල්ලාසත්තා.

කිං පනෙනං පස්සන්නො සුත්තො පස්සති, උදාහු පටිබුද්ධො, උදාහු නෙව සුත්තො න පටිබුද්ධොති? කිඤ්චෙත්ථ – යදි තාව සුත්තො පස්සති, අභිධම්මවිරොධො ආපජ්ජති. භවඬගචිත්තෙන හි සුපති, තං රූපනිමිත්තාදිආරම්මණං රාගාදිසම්පයුත්තං වා න හොති, සුපිනං පස්සන්නස්ස ච ඊදිසානි විත්තානි උප්පජ්ජන්නි. අථ පටිබුද්ධො පස්සති, විනයවිරොධො ආපජ්ජති. යඤ්චි පටිබුද්ධො පස්සති, තං සබ්බොහාරිකචිත්තෙන පස්සති, සබ්බොහාරිකචිත්තෙන ච කතෙ චිතික්කමෙ අනාපත්ති නාම නත්ථි, සුපිනං පස්සන්නෙන පන කතෙ චිතික්කමෙ එකන්තං අනාපත්ති එව. අථ නෙව සුත්තො න පටිබුද්ධො පස්සති, කො නාම පස්සති. එවඤ්ච සති සුපිනස්ස අභාවොව ආපජ්ජති, න අභාවො. කස්මා? යස්මා කපිනිද්දාපරෙතො පස්සති. චුත්තඤ්ඤෙනං – “මජ්ඣපගතො, මහාරාජ, කපිනිද්දාපරෙතො සුපිනං පස්සති”ති (මි. ප. 5.3.5).

කපිනිද්දාපරෙතොති මක්කටනිද්දාය යුත්තො. යථා හි මක්කටස්ස නිද්දා ලහුපරිවත්තා හොති, එවං යා නිද්දා පුනස්පුනං කුසලාදිචිත්තවොකිණ්ණත්තා ලහුවිපරිවත්තා. යස්සා පවත්තියං පුනස්පුනං භවඬගතො උත්තරණං හොති, තාය යුත්තො සුපිනං පස්සති. තෙනායං සුපිනො කුසලොපි හොති අකුසලොපි අඛ්‍යාකතොපි. තත්ථ සුපිනන්තෙ චෙතියවන්දනධම්මස්සවනධම්මදෙසනාදීනි කරොන්තස්ස කුසලො, පාණානිපානාදීනි කරොන්තස්ස අකුසලො, ද්විහි අන්තෙහි මුත්තො ආවජ්ජනතදාරම්මණක්ඛණෙ අඛ්‍යාකතොති චෙදිතබ්බො. ස්වායං දුබ්බලචත්ථුකත්තා චෙතනාය පටිසන්ධිං ආකඩ්ඪිතුං අසමත්ථො, පවත්තෙ පන අඤ්ඤෙහි කුසලාකුසලෙහි උපත්ථම්හිතො විපාකං දෙති.

මණ්ඩලක්ඛණාදීසු එවරූපො මණි පසත්ථො, එවරූපො අපසත්ථො, සාමිනො ආරොග්‍යඉස්සරියාදීනං හෙතු හොති, න හොතීති එවං චණ්ණසණ්ඨානාදිවසෙන මණිආදීනං ලක්ඛණං ආදිසන්නීති අත්ථො. තත්ථ ආවුධලක්ඛණන්ති යිපෙත්වා අසිආදීනි අවසෙසං ආවුධං. ඉත්ථිලක්ඛණාදීනිපි යමහි කුලෙ ඉත්ථිපුරිසාදයො වසන්නි, තස්ස වුද්ධිහානිවසෙනෙව චෙදිතබ්බානි. අප්පලක්ඛණාදීසු පන “එවරූපානං අපාදීනං මංසං බාදිතබ්බං, එවරූපානං න බාදිතබ්බං”න්ති අයමපි විසෙසො චෙදිතබ්බො.

අපි චෙත්ථ ගොධාය ලක්ඛණෙ විත්තකම්මපිළන්ධනාදීසුපි “එවරුපාය ගොධාය සති ඉදං නාම හොති”ති අයම්පි විසෙසො වෙදිතබ්බො. කණ්ණිකාලක්ඛණං පිළන්ධනකණ්ණිකායපි ගෙහකණ්ණිකායපි වසෙන වෙදිතබ්බං. කච්ඡපලක්ඛණම්පි ගොධලක්ඛණසදිසමෙව. මීගලක්ඛණං සබ්බසඬගාහිකං සබ්බවතුප්පදානං ලක්ඛණවසෙන චුත්තං. එවං ලක්ඛණපාඨකා ලක්ඛණං ආදිසන්තීති එවං ලක්ඛණසත්ථවාචකා ලක්ඛණං ආදිසන්ති කථෙන්නී.

නක්ඛත්තානීති කත්තිකාදීති අට්ඨවීසති නක්ඛත්තානී. ඉමිනා නක්ඛත්තෙන සරප්පවෙසො කාතබ්බොති ගෙහප්පවෙසමඬගලං කාතබ්බං. මකුටං බන්ධිතබ්බන්ති පසාධනමඬගලං කාතබ්බං. වාරෙය්‍යන්ති “ඉමස්ස දාරකස්ස අසුකකුලතො අසුකනක්ඛත්තෙන දාරිකං ආනෙථා”ති ආවාහකරණඤ්ච “ඉමං දාරිකං අසුකස්ස නාම දාරකස්ස අසුකනක්ඛත්තෙන දෙථ, එවං එතෙසං චුඩ්ඪී හවිස්සතී”ති විවාහකරණඤ්ච වත්වා වාරෙය්‍යසඬබාතං ආවාහවිවාහමඬගලං කාතබ්බන්ති ආදිසන්ති. බීජනීහාරොති බීජානං වජ්ජන්ථාය බහි නිහරණං. “නිහරො”තිපි පාළි. මීගවාක්කන්ති ඉදං සබ්බසඬගාහිකනාමං, සබ්බසකුණවතුප්පදානං රුතඤ්ඤාණවසෙනෙව චුත්තං. මීගවාක්කපාඨකාති සකුන්තවතුප්පදානං සද්දබ්‍යාකරණකා. මීගවාක්කං ආදිසන්තීති තෙසං සද්දං සුත්වා බ්‍යාකරොන්ති. රුතන්ති සද්දං. “රුද්”න්ති වා පාළි. වස්සිතන්ති වාවං. ගබ්හකරණීයාති විනස්සමානස්ස ගබ්හස්ස පුන අවිනාසාය ඔසධදානෙන ගබ්හසණ්ඨානාකාරකා. ගබ්හො හි වාතෙන පාණකෙහි කම්මුනා වාති තීහි කාරණෙහි විනස්සති. තත්ථ වාතෙන විනස්සන්තෙ වාතවිනාසනං සීතලං හෙසජ්ජං දෙති. පාණකෙහි විනස්සන්තෙ පාණකානං පටිකම්මං කරොති. කම්මුනා විනස්සන්තෙ පන බුද්ධාපි පටිබාහිතුං න සක්කොන්ති. තස්මා න තං ඉධ ගහිතං. සාලාකියන්ති සලාකවෙජ්ජකම්මං. සල්ලකත්තියන්ති සල්ලකත්තවෙජ්ජකම්මං. කායතිකිච්ඡන්ති මූලගෙසජ්ජාදීති යොජෙත්වා කායතිකිච්ඡවෙජ්ජකම්මං. භූතියන්ති භූතවෙජ්ජකම්මං. කොමාරහච්චන්ති කොමාරකවෙජ්ජකම්මං. කුහාති විම්භාපකා. ථද්ධාති දාරුක්ඛන්ධං විය ථද්ධසරීරා. ලපාති පච්චයපට්ඨද්ධවචනකා. සිඬගිති මණ්ඩනපකතිකා. උන්නළාති උග්ගතමානනළා. අසමාහිතාති උපචාරප්පනාසමාධිවිරහිතා.

න ගණ්හෙය්‍යාතිආදීසු උද්දෙසග්ගෙහණවසෙන න ගණ්හෙය්‍ය. සජ්ඣායවසෙන න උග්ගණ්හෙය්‍ය. විත්තෙ යපනවසෙන න ධාරෙය්‍ය. සමීපං කත්වා යපනවසෙන න උපධාරෙය්‍ය. උපපරික්ඛාවසෙන න උපලක්ඛෙය්‍ය. අඤ්ඤාසං වාචනවසෙන නප්පයොජෙය්‍ය.

163. පෙසුණියන්ති පෙසුඤ්ඤං. සෙසනිද්දෙසො ච වුත්තත්ථොයෙව.

164. කයවික්කයෙති පඤ්චහි සහධම්මිකෙහි සද්ධිං වඤ්චනාවසෙන වා උදයපත්ථනාවසෙන වා න තිට්ඨෙය්‍ය. උපවාදං භික්ඛු න කරෙය්‍යාති උපවාදකරෙ කිලෙසෙ අනිබ්බත්තෙන්තො අත්තනි පරෙහි සමණබ්‍රාහ්මණෙහි උපවාදං න ජනෙය්‍ය. ගාමෙ ච නාභිසජ්ජෙය්‍යාති ගාමෙ ච ගිහිසංසග්ගාදීහි නාභිසජ්ජෙය්‍ය. ලාභකම්‍යා ජනං න ලපයෙය්‍යාති ලාභකාමතාය ජනං න ලපයෙය්‍ය.

යෙ කයවික්කයා විනයෙ පටික්ඛිත්තාති යෙ දානපටිග්ගහණවසෙන කයවික්කයසික්ඛාපදෙ (පාරා. 593 ආදයො) න වට්ටනීති පටික්ඛිත්තා, ඉධාධිජ්ජෙතං කයවික්කයං දස්සෙතුං “පඤ්චන්තං සද්ධිං පත්තං වා වීචරං වා”තිආදිමාහ. තත්ථ පඤ්චන්තං සද්ධිත්ති පඤ්චහි සහධම්මිකෙහි සහ. පඤ්ච සහධම්මිකා නාම භික්ඛුහික්ඛුනීසික්ඛමානසාමණෙරසාමණෙරියො. වඤ්චනියං වාති පටිරූපකං දස්සෙත්වා වඤ්චනියං වා. උදයං වා පත්ථයන්තොති වුඩ්ඪිං පත්ථෙත්තො වා. පරිවත්තෙතීති පරිවත්තනං කරොති.

ඉද්ධිමන්තොති ඉජ්ඣනපභාවවන්තො. දිබ්බවක්ඛුකාති දිබ්බසදිසඤාණවක්ඛුකා. අථ වා දිබ්බවිහාරසන්නිස්සයෙන ලද්ධඤාණවක්ඛුකා. පරචිත්තවිදුනොති අත්තනො චිත්තෙන පරෙසං චිත්තජානනකා. තෙ දුරතොපි පස්සන්තීති එකයොජනතොපි යොජනසතතොපි යොජනසහස්සතොපි යොජනසතසහස්සතොපි වක්කවාළතොපි ද්වෙතීණිවත්තාරිපඤ්චදසවිසතිවත්තාලිසසහස්සතොපි තතො අතිරෙකතොපි වක්කවාළතො පස්සන්ති දක්ඛන්ති. ආසන්නාපි න දිස්සන්තීති සමීපෙ ධීතාපි නිසින්නාපි න පඤ්ඤායන්ති. වෙනසාපි චිත්තං පජානන්තීති අත්තනො චිත්තෙනාපි පරෙසං චිත්තං පජානන්ති. දෙවතාපි බො සන්ති ඉද්ධිමන්තිතියොති දෙවතාපි එවං සංවිජ්ජන්ති ඉජ්ඣනපභාවවන්තිතියො. පරචිත්තවිදුනියොති පරෙසං චිත්තං ජානන්තියො. ඔළාරිකෙහි වා කිලෙසෙහිති කායදුච්චරිතාදිකෙහි වා උපතාපෙහි. මජ්ඣිමෙහි වාති කාමචිතක්කාදිකෙහි වා. සුඛමෙහි වාති ඤාතිචිතක්කාදිකෙහි වා. කායදුච්චරිතාදියො කම්මපථවසෙන, කාමචිතක්කාදියො වට්ටමුලකකිලෙසවසෙන වෙදිතබ්බා.

ඤාතිචිතක්කාදිසු “මය්‍හං ඤාතයො සුබජීවිනො සම්පත්තියුත්තා”ති එවං පඤ්චකාමගුණසන්නිස්සිතෙන ගෙහසන්නිස්සිතපෙමෙන ඤාතකෙ ආරබ්භ උප්පන්නචිතක්කො ඤාතිචිතක්කො. “මය්‍හං ඤාතයො බයං ගතා වයං ගතා සද්ධා පසන්නා”ති එවං පවත්තො පන ඤාතිචිතක්කො නාම න භොති.

“අම්භාකං ජනපදො සුභික්ඛො සම්පන්නසස්සො”ති තුවට්ඨමානසස්ස ගෙහස්සිතපෙමවසෙන උප්පන්නවිතක්කො ජනපදවිතක්කො. “අම්භාකං ජනපදෙ මනුස්සා සද්ධා පසන්නා ඛයං ගතා වයං ගතා”ති එවං පවත්තො පන ජනපදවිතක්කො නාම න භොති.

අමරත්තාය විතක්කො, අමරො වා විතක්කොති අමරවිතක්කො. තත්ථ උක්කුට්ඨකප්පධානාදීහි දුක්ඛෙ නිජ්ඣණ්ණෙ සම්පරායෙ අත්තා සුඛී භොති. අමරොති දුක්කරකාරිකං කරොන්තස්ස තාය දුක්කරකාරිකාය පටිසංයුත්තො විතක්කො අමරත්තාය විතක්කො නාම. දිට්ඨිගතිකො පන “සස්සතං වදෙසී”තිආදීනි පුට්ඨො “එවන්තිපි මෙ නො, තථාතිපි මෙ නො, අඤ්ඤාථාතිපි මෙ නො, නොතිපි මෙ නො, නො නොතිපි මෙ නො”ති වික්ඛෙපං ආපජ්ජති, තස්ස සො දිට්ඨිගතපටිසංයුත්තො විතක්කො, යථා අමරො නාම මච්ඡො උදකෙ ගහෙත්වා මාරෙතුං න සක්කා, ඉතො චිතො ව ධාවති ගාහං න ගච්ඡති, එවමෙව එකස්මිං පක්ඛෙ අසණ්ඨහනතො න මරතීති අමරො නාම භොති, තං දුට්ඨමපි එකතො කත්වා “අමරවිතක්කො”ති චුත්තං.

පරානුද්දයතාපටිසඤ්ඤාත්තොති අනුද්දයතාපටිරූපකෙන ගෙහස්සිතපෙමෙන පටිසංයුත්තො. උපට්ඨාකෙසු නන්දකෙසු සොචන්තෙසු ව තෙහි සද්ධිං දිගුණං නන්දති දිගුණං සොචති, තෙසු සුඛිතෙසු දිගුණං සුඛිතො භොති, දුක්ඛිතෙසු දිගුණං දුක්ඛිතො භොති. උප්පන්නෙසු කිච්චකරණියෙසු අත්තනා වොයොගං ආපජ්ජති. තාති තාති කිච්චාති සාධෙත්තො පඤ්ඤත්තිං වීතික්කමති, සල්ලෙඛං කොපෙති. යො තස්මිං සංසට්ඨවිහාරෙ තස්මිං වා වොයොගාපජ්ජනෙ ගෙහස්සිතො විතක්කො, අයං පරානුද්දයතාපටිසඤ්ඤාත්තො විතක්කො නාම.

ලාභසක්කාරසිලොකපටිසඤ්ඤාත්තොති චීවරාදිලාභෙන වෙව සක්කාරෙන ව කිත්තිසද්දෙන ව සද්ධිං ආරම්මණකරණවසෙන පටිසඤ්ඤාත්තො. අනවඤ්ඤත්තිපටිසඤ්ඤාත්තොති “අභො වත මං පරෙ න අවජානෙය්‍යං, න සොධෙත්වා විසොධෙත්වා කථෙය්‍ය”න්ති එවං අනවඤ්ඤාතභාවපත්ථනාය සද්ධිං උප්පජ්ජනකවිතක්කො. සො තස්මිං “මා මං පරෙ අවජානිංසු”ති උප්පන්නෙ විතක්කෙ පඤ්චකාමගුණසඬ්ඛාතගෙහනිස්සිතො හුත්වා උප්පන්නවිතක්කො අනවඤ්ඤත්තිපටිසඤ්ඤාත්තො විතක්කො.

තත්‍ර තත්‍ර සජ්ජතීති තෙසු තෙසු ආරම්මණෙසු ලග්ගති. තත්‍ර තත්‍ර ගණ්භාතීති චුත්තජ්ජකාරං ආරම්මණං පටිසති. ඛජ්ඣතීති තෙහි තෙහි ආරම්මණෙහි සද්ධිං ඛජ්ඣති එකිභවති. අනයඛ්‍යසන්නති තත්ථ තත්ථ අවඩ්ඪීං විනාසං. ආපජ්ජතීති පාපුණාති.

ආමිසවක්ඛකස්සාති වීවරාදිආමිසලොලස්ස. ලොකධම්මගරුකස්සාති ලොකුත්තරධම්මං මුඤ්චිත්වා රූපාදිලොකධම්මමෙව ගරුං කත්වා වරන්තස්ස. ආලපනාති විහාරං ආගතමනුස්සෙ දිස්වා “කිමත්ථාය භොන්තො ආගතා, කිං භික්ඛු නිමන්තෙතුං, යදි එවං ගච්ඡං, අහං පච්ඡන්තො භික්ඛු ගභෙත්වා ආගච්ඡාමී”ති එවං ආදිතොව ලපනා. අථ වා අත්තානං උපනෙත්වා “අහං තිස්සො, මයි රාජා පසන්තො, මයි අසුකො ව අසුකො ව රාජමහාමත්තො පසන්තො”ති එවං අත්තූපනායිකා ලපනාති ආලපනා. ලපනාති පුට්ඨස්ස සතො වුත්තජ්ජකාරමෙව ලපනං.

සල්ලපනාති ගහපතිකානං උක්කණ්ඨනෙ භිතස්ස ඔකාසං දත්වා සුට්ඨු ලපනා. උල්ලපනාති “මහාකුටුම්භිකො මහානාචිකො මහාදානපති”ති එවං උද්ධං කත්වා ලපනා. සමුල්ලපනාති සබ්බතො භාගෙන උද්ධං කත්වා ලපනා. උන්තහනාති “උපාසකා පුබ්බෙ ඊදිසෙ කාලෙ නවදානං දෙට්ඨ, ඉදානි කිං න දෙට්ඨා”ති එවං යාව “දස්සාම හන්තෙ, ඔකාසං න ලභාමා”තිආදීනි වදන්ති, තාව උද්ධං උද්ධං නහනා, වෙදිනාති වුත්තං හොති. අථ වා උච්ඡුහත්ථං දිස්වා “කුතො ආහතං උපාසකා”ති පුච්ඡති. උච්ඡුඛෙත්තතො හන්තෙති. කිං තත්ථ උච්ඡු මධුරන්ති. බාදිත්වා හන්තෙ ජානිතබ්බන්ති. න උපාසකා “භික්ඛුස්ස උච්ඡුං දෙට්ඨා”ති වත්තුං වට්ටතිති යා එවරූපා නිබ්බේදෙන්තස්සපි නිවේදනකකථා, සා උන්තහනා. සබ්බතො භාගෙන පුනජ්ජනං උන්තහනා සමුන්තහනා. උක්කාවනාති “එතං කුලං මංයෙව ජානාති, සචෙ එත්ථ දෙය්‍යධම්මො උප්පජ්ජති, මය්‍හංයෙව දෙති”ති එවං උක්ඛිපිත්වා කාවනා උක්කාවනා, උද්දීපනාති වුත්තං හොති. සබ්බතො භාගෙන පන පුනජ්ජනං උක්කාවනා සමුක්කාවනා. අනුප්පියභාණිකාති පච්චයවසෙන පුනජ්ජනං පියවචනහණනා. සණ්ඨවාචකාති මුදුවචනනා. සබ්බලවාචකාති මන්දපමාණයුත්තවචනනා සිථිලවචනනා වා. සිථිලවාචකාති අල්ලියවචනනා. අඵරුසවාචකාති මධුරවචනනා.

පුරාණං මාතෘපෙත්තිකන්ති පුරෙ උප්පන්තං මාතෘපිතුනං සන්තකං. අන්තර්භිතන්ති පටිච්ඡන්තං තිරොභූතං. ඤායාමීති පාකටො හොමි. අසුකස්ස කුලුපකොති අසුකස්ස අමච්චස්ස කුලපයිරූපාසකො. අසුකායාති අසුකාය උපාසිකාය. මං උප්කිත්වාති මං විස්සජ්ජිත්වා.

165. පයුත්තන්ති වීවරාදිහි සම්පයුත්තං, තදත්ථං වා පයොජිතං. ඉමිස්සා ගාථාය නිද්දෙසො සබ්බො හෙට්ඨා වුත්තනයොව.

166. මොසවජ්ජෙ න නියොයාති මුසාවාදෙ න නියොයං. ජීවිතෙනාති ජීවිකාය.

සයොති අසන්තගුණදීපනතො න සම්මා භාසිතා. සබ්බතො භාගෙන සයො පරිසයො. යං තත්ථාති යං තස්මිං පුග්ගලෙ. සයන්ති අසන්තගුණදීපනං කෙරාටියං. සයනාති සයාකාරො. සායෙය්‍යන්ති සයභාවො. කක්කරතාති පදුමනාලස්ස විය අපරාමසනක්ඛමො ඵරුසභාවො. කක්කරියන්තිපි තස්සෙව වෙච්චනං. පරික්ඛත්තතා පාරික්ඛත්තියන්ති පදද්වයෙන නිබ්ණිත්වා යපිතං විය දළ්භකෙරාටියං වුත්තං. කෙච්චි පන “කක්කරතාති සම්භාවයිත්වා වචනං. කක්කරියන්ති සම්භාවයිත්වා වචනභාවො. පරික්ඛත්තතාති අලඬිකරණාකාරො. පාරික්ඛත්තියන්ති අලඬිකරණභාවො”ති අත්ථං වණ්ණයන්ති. ඉදං වුවච්චිති ඉදං අත්තතො අවිජ්ජමානගුණජපකාසනලක්ඛණං සායෙය්‍යං නාම වුවච්චිති. යෙන සමන්තාගතස්ස පුග්ගලස්ස කුච්ඡිං වා පිට්ඨිං වා ජානිතුං න සක්කා.

“වාමෙන සුකරො භොති, දක්ඛිණෙන අජාමිගො;
සරෙන නෙලකො භොති, විසාණෙන ජරග්ගවො”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 2.296; විභ. අට්ඨ. 894) –

ඵචං වුත්තයක්ඛසුකරසදිසො භොති. අතිමඤ්ඤතිති අතික්කමිත්වා මඤ්ඤති.

කිං පනායං බහුලාඡ්චොති අයං පන පුග්ගලො කො නාම බහුලාඡ්චකො. සබ්බං සංභක්ඛෙති ලද්ධං සබ්බං බාදති. අජ්ජපුඤ්ඤොති මන්දපුඤ්ඤො. අජ්ජෙසක්ඛොති පරිවාරවිරහිතො. පඤ්ඤාසම්පන්නොති සම්පන්නපඤ්ඤො පරිපුණ්ණපඤ්ඤො. පඤ්භං විස්සජ්ජෙති පඤ්භං කට්ඨෙති බ්‍යාකරොති.

167. සුත්වා රුසිතො බහුං වාචං, සමණානං වා පුටුජනානන්ති රුසිතො සට්ඨිතො පරෙහි තෙසං සමණානං වා ඛත්තියාදිහෙදානං වා අඤ්ඤෙසං පුටුජනානං බහුමිපි අනිට්ඨං වාචං සුත්වා. න පට්ඨජාති න පට්ඨදෙය්‍ය. කිං කාරණා? න හි සන්නො පට්ඨෙහිං කරොන්ති.

කක්ඛලෙනාති දාරුණෙන. සන්නොති නිබ්බුතකිලෙසා. පට්ඨෙහින්ති පට්ඨත්තුං. පට්ඨල්ලන්ති පට්ඨෙයාධං. පට්ඨකණ්ටකන්ති පට්ඨෙරිං. පට්ඨක්ඛන්ති කිලෙසපට්ඨක්ඛං, කිලෙසවසෙන සඬිගං න කරොන්තිති අත්ථො.

168. ඵතඤ්ච ධම්මමඤ්ඤායාති සබ්බමෙනං යථාචුත්තං ධම්මං ඤත්වා. විචිනන්ති විචිනන්තො. සන්තීති නිබ්බුතිං ඤත්වාති නිබ්බුතිං රාගාදීනං සන්තීති ඤත්වා.

සමඤ්චාති කායසුචරිතාදිං. විසමඤ්චාති කායදුච්චරිතාදිං. පඨඤ්චාති දසකුසලකම්මපථං. විපඨඤ්චාති දසඅකුසලකම්මපථං. සාවජ්ජඤ්චාති

අකුසලඤ්ච.

අනවජ්ජඤ්චාති

කුසලඤ්ච.

භීතපණ්ණිකකණ්හසුක්කච්ඤ්ඤගරහිතච්ඤ්ඤපසත්ථන්ති

ඉදම්පි

කුසලාකුසලමෙව. තත්ථ කායසුවරිතාදි සමකරණතො සමං. කායදුවරිතාදි විසමකරණතො විසමං. දසකුසලකම්මපථා සුගතිගමනපථත්තා පථං. දසඅකුසලකම්මපථා සුගතිගමනපටිපක්ඛත්තා අපායගමනපථත්තා විපථං. අකුසලං සදොසත්තා සාවජ්ජං. කුසලං නිද්දොසත්තා අනවජ්ජං. තථා මොහෙන වා දොසමොහෙන වා ලොභමොහෙන වා සම්පයුත්තත්තා භීතං. අලොභඅදොසඅමොහසම්පයුත්තත්තා පණ්ණිකං. කණ්හවිපාකත්තා කණ්හං. සුක්කච්චාකත්තා සුක්කං. බුද්ධාදීහි ච්ඤ්ඤහි ගරහිතත්තා ච්ඤ්ඤගරහිතං. තෙහි එව ථොමිතත්තා ච්ඤ්ඤපසත්ථන්ති ඤාතඛිං.

169. කිං කාරණා නජ්ජමජ්ජෙය්‍ය ඉති චෙ - අභිභූ භි සොති ගාථා. තත්ථ අභිභූති රූපාදීනං අභිභවිතා. අනභිභූතොති තෙහි අනභිභූතො. සක්ඛිධම්මමනිතිහමද්දසීති පච්චක්ඛමෙව අනිතිහං ධම්මං අද්දක්ඛි. සදා නමස්ස'මනුසික්ඛෙති සදා නමස්සන්තො තිස්සො සික්ඛායො සික්ඛෙය්‍ය.

කෙහිවි කිලෙසෙහිති කෙහිවි රාගාදිඋපතාපකරෙහි කිලෙසෙහි. අභිභොසි නෙති තෙ කිලෙසෙ අභිභවි. සෙසං සඛිඛත්ථ පාකටමෙව.

කෙවලං පන එත්ථ “චක්ඛුහි නෙව ලොලො”තිආදීහි ඉන්ද්‍රියසංවරො, “අන්තානමථො පානාන”න්තිආදීහි සන්තිධිපටික්ඛෙපමුඛෙන පච්චයපටිසෙවනසීලං, මෙථුනමොසවජ්ජපෙසුණියාදීහි පාතිමොක්ඛසංවරසීලං, “ආථඛිඛණං සුපිනං ලක්ඛණ”න්තිආදීහි ආජීවපාරිසුද්ධිසීලං, “ඤ්ඤා න පාදලොලස්සා”ති ඉමිනා සමාධි, “විචිනං හික්ඛු”ති ඉමිනා පඤ්ඤා, “සදා සතො සික්ඛෙ”ති ඉමිනා පුන සඛිඛෙපතො තිස්සොපි සික්ඛා, “අථ ආසනෙසු සයනෙසු, අජ්ජසද්දෙසු හික්ඛු විහරෙය්‍ය, නිද්දං න ඛහුලීකරෙය්‍යා”තිආදීහි සීලසමාධිපඤ්ඤානං උපකාරානුපකාරසඛිගණ්හනවිනොදනානි චුත්තානීති. එවං භගවා නිම්මිතස්ස පරිපුණ්ණපටිපදං වත්වා අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසී, දෙසනාපරියොසානෙ පුරාහෙදසුත්තෙ (මහානි. 83 ආදයො) චුත්තසදිසොයෙවාහිසමයො අභොසීති.

සද්ධම්මජ්ජෙය්‍යනිකාය මහානිද්දෙසට්ඨකථාය

තුවටකසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

15. අත්තදණ්ඩසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

170. පන්නරසමෙ අත්තදණ්ඩසුත්තනිද්දෙසෙ අත්තදණ්ඩා භයං ඡාතන්ති පටිමගාථාය අත්ථො – යං ලොකස්ස දිට්ඨධම්මිකං වා සම්පරායිකං වා භයං ඡාතං, තං සබ්බං අත්තදණ්ඩා භයං ඡාතං අත්තනො දුච්චරිතකාරණා ඡාතං, එවං සන්නෙපි ජනං පස්සථ මෙධගං, ඉමං සාකියාදිජනං පස්සථ අඤ්ඤමඤ්ඤං මෙධගං හිංසකං බාධකන්ති. එවං තං පටිච්චරුද්ධං විජ්ජපිපන්නං ජනං පරිභාසිත්වා අත්තනො සම්මා පටිපත්තිදස්සනෙන තස්ස සංවෙගං ජනෙතුං ආහ “සංවෙගං කිත්තයිස්සාමි, යථා සංවිජිතං මයා”ති. පුබ්බෙ බොධිසත්තෙනෙව සතාති අධිජ්ජායො.

තයොති ගණනපරිච්ඡේදො. දණ්ඩාති දුච්චරිතා. කායදණ්ඩොති කායදුච්චරිතං. වච්ඨදණ්ඩාදීසුපි එසෙව නයො. තිවිධං කායදුච්චරිතන්ති පාණාතිපාතාදිකායනො පවත්තං දුට්ඨං වරිතං, කිලෙසපුත්තිකත්තා වා දුට්ඨ වරිතන්ති ලද්ධනාමං තිවිධං දුච්චරිතං කායදුච්චරිතං. චතුබ්බිධන්ති මුසාවාදාදිචතුබ්බිධං. තිවිධන්ති අභිජ්ඣාදිතිවිධං. දිට්ඨධම්මිකන්ති දිට්ඨෙව ධම්මෙ ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ පටිසංවෙදනීයං. සම්පරායිකන්ති අනාගතෙ අත්තභාවෙ පටිසංවෙදනීයං. ආගුචාරීති පාපකාරී අපරාධකාරී. තමෙනං රාජා පරිභාසතීති පාපකාරිං රාජා පරිභාසති, භයං උජ්ජාදෙති. දුක්ඛං දොමනස්සං පටිසංවෙදෙතීති කායිකං දුක්ඛං චෙතසිකං දොමනස්සං වින්දති. එතං භයං දුක්ඛං දොමනස්සන්ති එවරූපං භයඤ්ච දුක්ඛඤ්ච දොමනස්සඤ්ච. කුතො තස්සාති තස්ස වොරස්ස කුතො උජ්ජන්නං. අත්තදණ්ඩතො ඡාතන්ති අත්තනා කතදුච්චරිතතො උජ්ජන්නං.

අත්තමසොති හෙට්ඨිමතො. සවචනීයම්පි කරොති “න තෙ ලබ්භා ඉතො පක්කම්තු”න්ති ඉතො ඉමම්භා ගාමාදිනා ගන්තුං න ලබ්භා. න සක්කා බහි නික්ඛම්තුන්ති පලිබොධං සඬගං කරොති. ධනජානිපච්චයාපීති ධනපරිභානිකාරණාපි. රාජා තස්ස විවිධා කම්මකාරණා කාරාපෙති. කසාහිපි තාලෙතීති කසාදණ්ඩකෙහි පොථෙති. චෙත්තෙහිපි තාලෙතීති සකණ්ටකචෙත්තලතාහි පොථෙති. අඬ්ඬදණ්ඩකෙහිතිආදයො හෙට්ඨා චුත්තනායායෙව. සුනබෙහිපි බාදාපෙතීති කතිපයානි දිවසානි ආහාරෙ අදත්වා ඡාතසුනබෙහි බාදාපෙති. තෙ මුහුත්තෙන අට්ඨිකසඬ්ඛලිකමෙව කරොති. සුලෙ උත්තාසෙතීති සුලං ආරොපෙති. රාජා ඉමෙසං චතුන්නං දණ්ඩානං ඉස්සරොති ඉමාසං චතුන්නං ආණානං කාතුං රාජා සමත්ථො.

සකෙන කම්මෙනාති සයංකතෙන කම්මෙන. තමෙනං නිරයපාලාති එත්ථ එකච්චෙ ථෙරා “නිරයපාලා නාම නත්ථි, යන්තරූපං විය කම්මමෙව කාරණං කාරෙතී”ති වදන්ති. තෙසං තං “අත්ථි නිරයෙසු නිරයපාලාති, ආමන්තා. අත්ථි

එ කාරණිකා''තිආදිනා නයෙන අභිධම්මෙ (කථා. 866 ආදයො) පටිසෙධිතමෙව. යථා හි මනුස්සලොකෙ කම්මකාරණකාරකා අත්ථි, එවමෙව නිරයෙසු නිරයපාලා අත්ථිති. තත්තං අයොබ්බන්ති තිගාවුතං අත්තභාවං සම්පජ්ජලිතාය ලොභපථවියා උත්තානකං නිපජ්ජාපෙත්වා දක්ඛිණහත්ථෙ තාලප්පමාණං අයසුලං පවෙසෙන්නි, තථා වාමහත්ථාදීසු. යථා ච උත්තානකං නිපජ්ජාපෙත්වා එවං උරෙනපි වාමපස්සෙනපි දක්ඛිණපස්සෙනපි නිපජ්ජාපෙත්වා තං කම්මකාරණං කරොන්නියෙව.

සංවෙසෙත්වාති ජලිතාය ලොභපථවියා තිගාවුතං අත්තභාවං නිපජ්ජාපෙත්වා. කුයාරිහීති මහතිහි ගෙහච්ඡාදනස්ස එකපක්ඛමත්තාහි කුයාරිහි තච්ඡෙන්නි, ලොහිතං නදී හුත්වා සන්දති, ලොභපථවිතො ජාලා උට්ඨහිත්වා තච්ඡිතට්ඨානං ගණ්හාති, මහාදුක්ඛං උප්පජ්ජති, තච්ඡන්තා පන සුත්තාහතං කරිත්වා දාරු විය අට්ඨංසමපි ඡළංසමපි කරොන්නි. වාසීහීති මහාසුප්පමාණාහි වාසීහි. රථෙ යොජෙත්වාති සද්ධිං යුගයොත්තඋපක්ඛරවක්කකුබ්බරපාජනෙහි සබ්බතො පජ්ජලිතෙ රථෙ යොජෙත්වා. මහත්තන්ති මහාකූටාගාරප්පමාණං. ආරොපෙන්නීති සම්පජ්ජලිතෙහි අයමුග්ගරෙහි පොථෙන්නා ආරොපෙන්නි. සකිම්පි උද්ධන්ති සුපක්කුත්ථිතාය උක්ඛලියා පක්ඛිත්තතණ්ඩුලං විය උද්ධං අධො තිරියඤ්ච ගච්ඡති. මහානිරයෙති අවිච්ඡිමහානිරයමිති.

චතුක්කණ්ණොති චතුරස්සමඤ්ජුසාසදිසො. විහත්තොති චතුද්වාරවසෙන විහත්තො. භාගසො මිතොති ද්වාරවිථිනං වසෙන භාගෙ යපෙත්වා යපෙත්වා විහත්තො. පරියන්තොති පරික්ඛිත්තො. අයසාති උපරි නවයොජනිකෙන අයපත්තෙන ඡාදිතො. සමන්තා යොජනසතං ඵරිත්වා තිට්ඨතීති එවං ඵරිත්වා තිට්ඨති, යථා සමන්තා යොජනසතෙ යත්වා ඔලොකෙන්තස්ස අක්ඛිති යමකගොළකා විය නික්ඛමන්ති. කදරියාතපනාති සබ්බෙපි තෙ උස්සදෙහි සද්ධිං අට්ඨ මහානිරයා කදරියා නිව්චං තපන්නීති කදරියාතපනා. බලවදුක්ඛතාය ඝොරා. කප්පට්ඨිකානං අවිච්ඡිනං අත්ථිතාය අවිච්ඡිමන්තො. ආසාදෙතුං සට්ඨෙතුං දුක්කරතාය දුරාසදා. දිට්ඨමත්තා වා සුතමත්තා වා ලොමාති හංසෙන්නීති ලොමහංසනරූපා. භීසනතාය භීස්මා. භයජනනතාය පටිභයා. සුබාහාවෙන දුබ්බා.

පුරත්ථිමාය භික්ඛියාතිආදිගාථානං එවං අවිච්ඡිනිරයොති පරියන්තං කත්වා අයං සඬ්ඛෙපත්ථො - අග්ගිජාලානං වා පන සත්තානං වා තෙසං දුක්ඛස්ස වා විච්ඡි අන්තරං නත්ථි එත්ථාති අවිච්ඡි. තත්තං හි පුරත්ථිමාදීහි භික්ඛිහි ජාලාරාසි උට්ඨහිත්වා පාපකම්මිතො පුග්ගලෙ ක්කාපෙන්නො පච්ඡිමාදීසු භික්ඛිසු පටිභඤ්ඤති පහරති, තා ච භික්ඛියො විනිවිජ්ඣිත්වා පරතො යොජනසතං

ගණ්භාති, හෙට්ඨා උට්ඨිතා උපරි පටිභඤ්ඤති, උපරි උට්ඨිතා හෙට්ඨා පටිභඤ්ඤති. එවං තාවෙන්ථ ජාලානං විචි නාම නත්ථි. තස්ස පන අත්තො යොජනසතට්ඨානං ඛිරවල්ලිපිට්ඨස්ස පූරිතනාළි විය සත්තෙහි නිරන්තරං පූරිතං චතුහි ඉරියාපටෙහි පච්චන්තානං සත්තානං පමාණං නත්ථි, න ච අඤ්ඤමඤ්ඤං බ්‍යාබාධෙන්ති, සකසකට්ඨානෙයෙව පච්චන්ති. එවමෙන්ථ සත්තානං විචි නාම නත්ථි. යථා පන ජිව්හග්ගෙ ඡ මධුබින්දුනි සත්තමස්ස තම්බලොහබින්දුනො අනුදහනබලවතාය අබ්බොහාරිකානි හොන්ති, තථා තත්ථ අනුදහනබලවතාය සෙසා ඡ අකුසලවිපාකුපෙක්ඛා අබ්බොහාරිකා හොන්ති, දුක්ඛමෙව නිරන්තරං පඤ්ඤායති. එවමෙන්ථ දුක්ඛස්ස විචි නාම නත්ථි. නිරස්සාදට්ඨෙන නිරයො.

තත්ථ සත්තා මහාලුද්දාති තස්මිං නිබ්බත්තා සත්තා මහන්තා ලුද්දා. මහාක්ඛිබ්බසකාරිනොති මහන්තදාරුණකම්මකාරිනො. අච්චන්තපාපකම්මන්තාති එකංසෙන පාපකම්මිනො. පච්චන්ති න ච මියාරෙති ඡන්තං ජාලානමන්තරෙ පච්චන්ති, න ච මියාන්ති. ජාතවෙදසමො කායොති තෙසං සරීරං අග්ගිසදිසං. තෙසං නිරයවාසිනන්ති තෙසං පාපකම්මානං නිරයවාසිනං. පස්ස කම්මානං දළ්භත්තන්ති පාපකම්මානං ථීරභාවං ඔලොකෙහි. න භස්මා හොති නපි මසීති ඡාරිකාපි න හොති අඬිගාරොපි. පූරත්ථිමෙනාති යදා තං ද්වාරං අපාරුතං හොති, අථ තදභිමුඛා ධාවන්ති, තෙසං තත්ථ ඡවිආදීනි ක්ඛායන්ති. ද්වාරසමීපං පත්තානඤ්ච තෙසං තං පිටියති, පච්ඡිමං අපාරුතං විය බායති. එස නයො සබ්බත්ථ. අභිනික්ඛමිතාසා තෙති නිරයා නික්ඛමිතුං ආසා එතෙසන්ති නික්ඛමිතාසා. මොක්ඛගවෙසිනොති මුඤ්චනුපායං එසන්තා ගවෙසන්තාපි. න තෙ තතො නික්ඛමිතුං, ලහන්ති කම්මපච්චයාති තෙ සත්තා නිරයතො නික්ඛමනද්වාරං පාපකම්මපච්චයා නාධිගච්ඡන්ති. තෙසඤ්ච පාපකම්මන්තං, අවිපක්කං කතං බහුන්ති තෙසඤ්ච සත්තානං ලාමකං දාරුණකම්මං අවිපාකං බහුවිධං නානාජපකාරං අදින්නවිපාකං කතං උපවිතං අත්ථි.

සංවෙගන්ති විනිලනං. උබ්බෙගන්ති ධීතට්ඨානතො ගමනං. උත්‍රාසන්ති උබ්බෙජනං අසන්නිට්ඨානං. භයන්ති චිත්තුත්‍රාසනං. පිළනන්ති සට්ඨනං. සට්ඨනන්ති පිළාකරණං. උපද්දවන්ති ඊති. උපසග්ගන්ති රුන්ධනං.

171. ඉදානි යථානෙන සංවිජිතං, තං පකාරං දස්සෙන්තො “එන්දමාන”න්තිආදිමාහ. තත්ථ එන්දමානන්ති තණ්හාදිට්ඨිහි කම්පමානං. අප්පොදකෙති අප්පෙ උදකෙ. අඤ්ඤමඤ්ඤෙහි බ්‍යාරුද්ධෙ දිස්වාති නානාසත්තෙ ච අඤ්ඤමඤ්ඤෙහි සද්ධිං විරුද්ධෙ දිස්වා. මං භයමාවිසීති මං භයං පටිට්ඨං.

කිලෙසචන්දනාය චන්දමානන්ති රාගාදිකිලෙසවලනාය වලමානං.
පයොගොති කායවච්චිමනොපයොගො.

විරුද්ධාති විරොධමාපන්නා. පටිවිරුද්ධාති පටිමුඛං හුත්වා විරොධමාපන්නා, සුට්ඨු විරුද්ධා වා. ආහතාති කොධෙන ආහතා පහතා. පච්චාහතාති පටිමල්ලා හුත්වා ආහතා. ආසාතිතාති සට්ඨිතා. පච්චාසාතිතාති විසෙසෙන සට්ඨිතා. පාණ්ණිපි උපක්කමන්තිති හත්ථෙහිපි පහරන්ති.

172. සමන්තමසාරො ලොකොති නිරයං ආදිං කත්වා සමන්තතො ලොකො අසාරො නිව්චසාරාදිරහිතො. දිසා සබ්බා සමෙරිතාති සබ්බා දිසා අනිව්චතාය කම්පිතා. ඉච්ඡං භවනමත්තනොති අත්තනො තාණං ඉච්ඡන්තො. නාද්දසාසිං අනොසිතන්ති කිඤ්චි යානං ජරාදිහි අනප්ඤ්ඤාචුට්ඨං නාද්දක්ඛිත්ති.

අසාරොති න සාරො, සාරවිරහිතො වා. නිස්සාරොති සබ්බෙන සබ්බං සාරවිරහිතො. සාරාපගතොති සාරතො අපගතො. නිව්චසාරසාරෙන වාති සත්තසාරසබ්බාතෙන සාරෙන වා. උපරිපද්ද්වයෙපි එසෙව නයො. යෙ පුරත්ථිමාය දිසාය සබ්බාරාති යෙ පුරත්ථිමාය දිසාය පච්චයෙහි සබ්ගම්ම සමාගම්ම කතා සබ්බාරා. තෙපි ඵරිතාති තෙපි සබ්බාරා කම්පිතා. සමෙරිතාති සම්මා කම්පිතා. වලිතාති වලනං ගතා. සට්ඨිතාති උදයබ්බයෙන පිළිතා. අනිව්චතායාති හුත්වා අභාවතාය. ජාතියා අනුගතාති නිබ්බත්තියා අනුපට්ඨා. ජරාය අනුසට්ඨාති පරිපක්කතාය අනුපත්ථං. ඛ්‍යාධිතා අභිභූතාති වාතුවිසමෙන උප්පන්නඛ්‍යාධිතා අප්ඤ්ඤාත්ථං. මරණෙන අබ්භාහතාති මච්චුනා අභිආහතා පහතා. අතාණාති රක්ඛවිරහිතා. අලෙණාති ලෙණවිරහිතා. අසරණාති තත්ථි එතෙසං සරණන්ති අසරණා. අසරණිභූතාති සයං සරණකිව්චං න කරොන්තිති අසරණිභූතා.

අත්තනො භවනන්ති නිද්දෙසපදස්ස උද්දෙසපදං. තාණන්ති පාලනං. ලෙණන්ති ලෙණට්ඨානං. සරණන්ති දුක්ඛනාසනං. ගතින්ති පතිට්ඨං. පරායනන්ති පරං අයනං. අප්ඤ්ඤාසිතංයෙව අද්දසන්ති ජරාදිහි මද්දිතංයෙව අද්දක්ඛිං. සබ්බං යොබ්බඤ්ඤන්ති යොබ්බනභාවො යොබ්බඤ්ඤං, සචෙතනානං සබ්බං යොබ්බඤ්ඤං. ජරාය ඔසිතන්ති පරිපාකාය ජරාය අවසිතං මද්දිතං. එවං සබ්බත්ථං.

173. ඔසානෙ ත්වෙව ඛ්‍යාරුද්ධෙ, දිස්වා මෙ අරතී අහුති යොබ්බඤ්ඤාදීනං ඔසානෙයෙව අත්තගමකෙ එව විනාසකෙ එව ජරාදිහි ඛ්‍යාරුද්ධෙ ආහතචිත්තෙ සත්තෙ දිස්වා අරතී මෙ අහොසි. අපෙත්ථ සල්ලන්ති අථ එතෙසු සත්තෙසු රාගාදිසල්ලං. හදයස්සිතන්ති විත්තනිස්සිතං.

යොබ්බඤ්ඤං ජරා ඔසාපෙතීති ජරා අත්ථඨගමෙති විනාසෙති. එවං සබ්බත්ථ.

174. “කථං ආනුභාවං සල්ල”න්ති චෙ? යෙන සල්ලෙන ඔතිණ්ණොති ගාථා. තත්ථ දිසා සබ්බා විධාවතීති සබ්බා දුච්චරිතදිසාපි පුරත්ථිමාදිදිසාපි විදිසාපි ධාවති. තමෙව සල්ලමබ්බුය්හ, න ධාවති න සීදතීති තමෙව සල්ලං උද්ධරිත්වා තා ච දිසා න ධාවති, චතුරොසෙ ච න සීදති.

අඤ්ඤාණන්තිආදීසු ඤාණදස්සනපටිපක්ඛතො අඤ්ඤාණං අදස්සනං. අභිමුඛො හුත්වා ධම්මෙන න සමෙති න සමාගච්ඡතීති අනභිසමයො. අනුරූපතො ධම්මෙ බුජ්ඣතීති අනුබොධො. තප්පටිපක්ඛතාය අනනුබොධො. අනිච්චාදීහි සද්ධිං යොජෙත්වා න බුජ්ඣතීති අසම්බොධො. අසන්තං අසමඤ්ච බුජ්ඣතීතිපි අසම්බොධො. චතුසච්චධම්මං න පටිවිජ්ඣතීති අප්පට්ඨෙධො. රූපාදීසු එකධම්මමිති අනිච්චාදිසාමඤ්ඤතො න සඨගණ්හාතීති අසඨගාහණා. තමෙව ධම්මං න පරියොගාහතීති අපරියොගාහණා. න සමං පෙක්ඛතීති අසමපෙක්ඛනා. ධම්මානං සභාවං පති න අපෙක්ඛතීති අපච්චවෙක්ඛණා.

කුසලාකුසලකම්මෙසු විපරීතවුත්තියා සභාවගහණාභාවෙන වා එකමිති කම්මං එතස්ස පච්චක්ඛං නත්ථි, සයං වා කස්සචි ධම්මස්ස පච්චක්ඛකරණං නාම න භොතීති අපච්චක්ඛකම්මං. යං එතස්මිං අනුප්පජ්ජමානෙ විත්තසන්තානං මෙජ්ඣං භවෙය්‍ය සුචි වොදානං, තං දුට්ඨං මෙජ්ඣං ඉමිනාති දුම්මෙජ්ඣං. බාලානං භාවො බාලස්‍ය. මුය්හතීති මොහො. බලවතරො මොහො පමොහො. සමන්තතො මුය්හතීති සම්මොහො. විජ්ජාය පටිපක්ඛභාවතො න විජ්ජාති අවිජ්ජා. ඔසයොගත්ථො වුත්තොයෙව. ථාමගතට්ඨෙන අනුසෙතීති අනුසයො. විත්තං පරිසුට්ඨාති අභිභවතීති පරිසුට්ඨානං. භිතග්ගහණාභාවෙන භිතාභිමුඛං ගන්තුං න සක්කොති අඤ්ඤදත්ථු ලඬගතියෙවාති ලඬගී, බඤ්ජතීති අත්ථො. දුරුග්ගාටනට්ඨෙන වා ලඬගී. යථා හි මහාපලිසසඬබ්බානා ලඬගී දුරුග්ගාටා භොති, එවමයමිති ලඬගී වියාති ලඬගී. සෙසං උත්තානත්ථමෙව.

යා එවරූපා කඬබාති එත්ථ කඬබනවසෙන කඬබා. කඬබං ආනයතීති කඬබායනා. පුරිමකඬබා හි උත්තරකඬබං ආනයති නාම. ආකාරවසෙන වා එතං වුත්තං. කඬබාසමඬගිවිත්තං කඬබාය ආයිතත්තා කඬබායිතං නාම. තස්ස භාවො කඬබායිතත්තං. විමතීති විගතා මති විමති. විචිකිච්ඡාති විගතා විකිච්ඡා විචිකිච්ඡා, සභාවං වා විචිනන්තො කිච්ඡති කිලමති එතායාති විචිකිච්ඡා. සා සංසයලක්ඛණා, කම්පනරසා, අනිච්ඡයපච්චුපට්ඨානා, අනෙකංසග්ගාහපච්චුපට්ඨානා වා, අයොනිසොමනසිකාරපදට්ඨානා, පටිපත්තියා අත්තරායකරාති දට්ඨබ්බා.

කම්පනටියෙන ද්විධා ඵලයතීති ද්වෙළ්භකං. පටිපත්තිනිවාරණෙන ද්විධාපථො වියාති ද්වෙධාපථො. “නිව්චං වා ඉදං අනිව්චං වා” තිආදිපචත්තියා එකස්මිං ආකාරෙ සණ්ඨාතුං අසමත්ථතාය සමන්තතො සෙතීති සංසයො. එකංසං ගහෙතුං අසමත්ථතාය න එකංසග්ගාහොති අනෙකංසග්ගාහො. නිව්චෙත්තුං අසක්කොන්ති ආරම්මණතො ඔසක්කතීති ආසප්පනා. ඔගාහිතුං අසක්කොන්ති පරිසමන්තතො සප්පතීති පරිසප්පනා. පරියොගාහිතුං අසමත්ථතාය අපරියොගාහණා. නිව්චයවසෙන ආරම්මණෙ පචත්තිතුං අසමත්ථතාය ඡම්භිතත්තං චිත්තස්ස, ටද්ධභාවොති අත්ථො. විචිකිච්ඡා හි උප්පජ්ජිත්වා චිත්තං ටද්ධං කරොති, යස්මා පන සා උප්පජ්ජමානා ආරම්මණං ගහෙත්වා මනං විලිඛන්ති විය, තස්මා මනොවිලෙඛොති චුත්තා.

විද්ධොති සල්ලෙන ලද්ධප්පහාරො. චුටියොති සට්ටිතො. පරෙතොති පිළිතො. ධාවතීති පුරතො ගච්ඡති. විධාවතීති අනෙකවිධෙන ගච්ඡති. සන්ධාවතීති වෙගෙන ධාවති. සංසරතීති ඉතො ටිතො ව වරති.

අවෙලකොති නිව්චොලො, නග්ගොති අත්ථො. මුත්තාචාරොති විසට්ඨාචාරො, උච්චාරකම්මාදිසු ලොකියකුලපුත්තාචාරෙන විරහිතො ධීතකොච උච්චාරං කරොති, පස්සාවං කරොති, බාදති භුඤ්ජති. හත්ථාපලෙඛනොති හත්ථෙ පිණ්ඩම්හි ධීතෙ ජිව්හාය හත්ථං අපලිඛති, උච්චාරං වා කත්වා හත්ථම්භියෙව දණ්ඩකසඤ්ඤී හුත්වා හත්ථෙන අපලිඛති. තෙ කිර දණ්ඩකං “සත්තො” ති පඤ්ඤපෙන්නී. භික්ඛාගහණත්ථං “එහි හදන්තෙ” ති චුත්තො න එතීති න එහිහදන්තිකො. තෙන හි “තිට්ඨ හදන්තෙ” ති චුත්තොපි න තිට්ඨතීති න තිට්ඨහදන්තිකො. තද්දහයම්පි කිර සො “එතස්ස වචනං කතං හවිස්සතී” ති න කරොති.

අභිහටන්ති පුරෙතරං ගහෙත්වා ආහටං භික්ඛං. උද්දිස්සකතන්ති “ඉදං තුම්භෙ උද්දිස්ස කත” ති එවං ආරොචිතං භික්ඛං. න නිමන්තනන්ති “අසුකං නාම කුලං වා වීථිං වා ගාමං වා පවිසෙය්‍යාථා” ති එවං නිමන්තිතභික්ඛම්පි න සාදියති න ගණ්හාති. න කුම්භිමුඛාති කුම්භිතො උද්ධරිත්වා දියාමානං භික්ඛං න ගණ්හාති. න කළොපිමුඛාති කළොපිති උක්ඛලි වා පච්ඡි වා, තතොපි න ගණ්හාති. කස්මා? කුම්භිකළොපියො මං නිස්සාය කට්ඨජුනා පහාරං ලහන්තීති. න ඵලකමන්තරන්ති උම්මාරං අන්තරං කරිත්වා දියාමානං න ගණ්හාති. කස්මා? අයං මං නිස්සාය අන්තරකරණං ලහතීති. දණ්ඩමුසලෙසුපි එසෙව නයො.

න ද්විත්තන්ති ද්විසු භුඤ්ජමානෙසු එකස්මිං උට්ඨාය දෙන්තෙ න ගණ්හාති. කස්මා? කඛළන්තරායො හොතීති. න ගඛ්භිනියාතිආදිසු පන

“ගබ්හිනියා කුච්ඡියං දාරකො කිලමති” ති, පායන්තියා දාරකස්ස ධීරන්තරායො හොති” ති, “පුරිසන්තරගතාය රතිඅත්තරායො හොති” ති න ගණ්හාති. න සංකිත්තීසුති සංකිත්තෙන්වා කතහත්තෙසු. දුබ්හික්ඛසමයෙ කිර අවෙලකසාවකා අවෙලකානමත්ථාය තතො තතො තණ්ඩුලාදීනි සමාදපෙත්වා හත්තං පවන්ති, උක්කට්ඨො අවෙලකො තතොපි න පටිග්ගණ්හාති. න යත්ථ සාති යත්ථ සුනාමො “පිණ්ඩං ලහිස්සාමී” ති උපට්ඨිතො හොති, තත්ථ තස්ස අදත්වා ආහං න ගණ්හාති. කස්මා? එතස්ස පිණ්ඩන්තරායො හොති. සණ්ඩසණ්ඩවාරිනී සමුහසමුහවාරිනී. සචෙ හි අවෙලකං දිස්වා “ඉමස්ස හික්ඛං දස්සාමා” ති මනුස්සා හත්තගෙහං පටිසන්ති, තෙසු ච පටිසන්තෙසු කළොපිමුඛාදීසු නිලීනා මක්ඛිකා උප්පතිත්වා සණ්ඩසණ්ඩා වරන්ති. තතො ආහං හික්ඛං න ගණ්හාති. කස්මා? මං නිස්සාය මක්ඛිකානං ගොවරන්තරායො ජාතොති. ථූසොදකන්ති සබ්බසස්සසම්භාරෙහි කතං සොචිරකං. එත්ථ ච සුරාපානමෙව සාවජ්ජං, අයං පන සබ්බෙසුපි සාවජ්ජසඤ්ඤී.

එකාගාරිකොති යො එකස්මිංයෙව ගෙහෙ හික්ඛං ලහිත්වා නිවත්තති. එකාලොපිකොති යො එකෙනෙව ආලොපෙන යාපෙති. ද්වාගාරිකාදීසුපි එසෙව නයො. එකිස්සාපි දත්තියාති එකාය දත්තියා. දත්ති නාම එකා බුද්දකපාති හොති, යත්ථ අග්ගහික්ඛං පක්ඛිපිත්වා යපෙත්ති. එකාහිකන්ති එකදිවසන්තරිකං. අඩ්ඨමාසිකන්ති අඩ්ඨමාසන්තරිකං. පරියායහත්තහොජනන්ති වාරහත්තහොජනං, එකාහවාරෙන ද්විහවාරෙන සත්තාහවාරෙන අඩ්ඨමාසවාරෙනාති එවං දිවසවාරෙන ආහතං හත්තහොජනං.

සාකහක්ඛොතිආදීනි වුත්තත්ථානෙව. උබ්භට්ඨකොති උද්ධං ධීතකො. උක්කුට්ඨකප්පධානමනුයුත්තොති උක්කුට්ඨකං වීරියං අනුයුත්තො. ගච්ඡන්තොපි උක්කුට්ඨකොව හුත්වා උප්පතිත්වා උප්පතිත්වා ගච්ඡති. කණ්ටකාපස්සයිකොති අයකණ්ටකෙ වා පකතිකණ්ටකෙ වා භූමියං කොට්ටෙන්වා තත්ථ වම්මං අත්ථරිත්වා යානවඬිකමාදීනි කරොති. සෙය්‍යන්ති සයන්තොපි තත්ථෙව සෙය්‍යං කප්පෙති. එලකසෙය්‍යන්ති රුක්ඛඑලකෙ සෙය්‍යං. ථණ්ඩිලසෙය්‍යන්ති ථණ්ඩිලෙ උච්චෙ භූමිට්ඨානෙ සෙය්‍යං. එකපස්සයිකොති එකපස්සෙනෙව සයති. රජොජල්ලධරොති සරීරං තෙලෙන මක්ඛෙන්වා රජුට්ඨානට්ඨානෙ තිට්ඨති, අපස්ස සරීරෙ රජොජල්ලං ලග්ගති, තං ධාරෙති. යථාසන්ථතිකොති ලද්ධං ආසනං අකොපෙත්වා යදෙව ලහති, තත්ථෙව නිසිදනසිලො. චෙකට්ඨකොති විකට්ඨාදනසිලො, විකට්ඨන්ති ගූථං වුව්චති. අපානකොති පටික්ඛිත්තසීතදකපානො. සායං තතියං අස්සාති සායතනියකං. පාතො මජ්ඣන්තිකෙ සායන්ති දිවසස්ස තික්ඛන්තුං “පාපං පවාහෙස්සාමී” ති උදකොරොහනානුයොගං අනුයුත්තො විහරති.

තෙ සල්ලෙ අභිසඬ්ඛරොතිති තෙ රාගාදිසත්තසල්ලෙ අභිනිබ්බත්තෙනි. අභිසඬ්ඛරොත්තොති අභිනිබ්බත්තෙන්තො. සල්ලාභිසඬ්ඛාරවසෙනාති සල්ලාභිනිබ්බත්තාපනකාරණා. පුරත්ථිමං දිසං ධාවතීති පුරිමං දිසං ගච්ඡති. තෙ සල්ලාභිසඬ්ඛාරා අප්පභීනාති එතෙ රාගාදිසල්ලා පයොගා නප්පභීනා. සල්ලාභිසඬ්ඛාරානං අප්පභීනත්තාති සල්ලපයොගානං අප්පභීනභාවෙන. ගතියා ධාවතීති ගතියං ධාවති. ගතියා ගතින්ති ගතිතො ගතිං.

න සීදතීති න නිමුජ්ජති. න සංසීදතීති න සමන්තතො මුජ්ජති. න ඔසීදතීති න ඔසක්කති. න අවසීදතීති න පච්චොසක්කති. න අවගච්ඡතීති න හෙට්ඨා ගච්ඡති.

175. එවං මහානුභාවෙන සල්ලෙන ඔතිණ්ණෙසු ව සත්තෙසු – තත්ථ සික්ඛානුගීයන්ති, යාති ලොකෙ ගධිතානීති ගාථා. තස්සත්ථො – යෙ ලොකෙ පඤ්ච කාමගුණා පටිලාභාය ගිජ්ඣන්තිති කත්වා “ගධිතානී”ති වුච්චන්ති, විරකාලසෙවිතත්තා වා “ගධිතානී”ති වුච්චන්ති. තත්ථ තං නිමිත්තං හත්ථිසික්ඛාදිකා අනෙකා සික්ඛා කථීයන්ති, උග්ගය්හන්ති වා. පස්සථ යාව සමත්ථො වායං ලොකො, යතො පණ්ඩිතො කුලපුත්තො තෙසු වා ගධිතෙසු තාසු වා සික්ඛාසු අධිමුත්තො න සියා, අඤ්ඤදත්ථු අනිච්චාදිදස්සනෙන නිබ්බිජ්ඣ සබ්බසො කාමෙ. අත්තතො නිබ්බානමෙව සික්ඛෙති.

පටිච්ඡක්ඛිත්වාති ඤාණෙන නික්ඛමෙත්වා වා නිබ්බිජ්ඣත්වා වා.

176. ඉදානි යථා නිබ්බානාය සික්ඛිතබ්බං, තං දස්සෙන්තො “සච්චො සියා”තිආදිමාහ. තත්ථ සච්චොති වාචාසච්චෙන ඤාණසච්චෙන මග්ගසච්චෙන ව සමන්තාගතො. රිත්තපෙසුණොති පභීනපෙසුණො. චෙච්චිජ්ජන්ති මච්ඡරියං.

177. නිද්දං තන්දිං සහෙ ථීනන්ති පච්ලාසිකඤ්ච කායාලසියඤ්ච විත්තාලසියඤ්චාති ඉමෙ තයො ධම්මෙ අභිභවෙය්‍ය. නිබ්බානමානසොති නිබ්බානනින්තවිත්තො.

කායස්ස අකල්‍යාතාති ඛන්ධත්තයසඬ්ඛාතස්ස නාමකායස්ස ගිලානභාවො. ගිලානො හි අකල්ලකොති වුච්චති. විනයෙපි (පාරා. 151) වුත්තං – “නාහං, හන්තෙ, අකල්ලකො”ති. අකම්මඤ්ඤාති කායගෙලඤ්ඤසඬ්ඛාතො අකම්මඤ්ඤාතාකාරො. මෙසො විය ආකාසං කායං ඔනාය්හතීති ඔනාහො. සබ්බතො භාගෙන ඔනාහො පරියොනාහො. අඛන්තරෙ සමොරුන්ධතීති අන්තොසමොරොධො. මෙධතීති මීද්ධං, අකම්මඤ්ඤභාවෙන විහිංසතීති අත්ථො. සුපන්ති තෙනාති සුප්පං. අක්ඛිදලාදීනං පච්ලභාවං කරොතීති පච්ලාසිකා. සුප්පනා සුප්පිතත්තන්ති ආකාරභාවනිද්දෙසා. ඔලීයනාති

ඔලියනාකාරො. දුතියං උපසග්ගවසෙන වඩ්ඪිතං. ලීනන්ති අවිජ්ජාරිකතාය පටිකුට්ඨං. ඉතරෙ ද්වෙ ආකාරභාවනිද්දෙසා. ථීනන්ති සජ්ජිපිණ්ඩො විය අවිජ්ජාරිකතාය සනභාවෙන ඨිතං. ථීයනාති ආකාරනිද්දෙසො. ථිසිතස්ස භාවො ථිසිතත්තං, අවිජ්ජාරවසෙන ථද්ධතාති අත්ථො.

සබ්බසඬ්ඛාරධාතුයාති නිබ්බානනින්තමානසො සබ්බතෙභුමිකසඬ්ඛාරධාතුයා. චිත්තං පටිවාපෙත්වාති චිත්තං නිවත්තාපෙත්වා. එතං සන්තන්ති එතං නිබ්බානං. කිලෙසසන්තතාය සන්තං. අතප්පකට්ඨෙන පණිතං.

න පණ්ඩිතා උපධිසුඛස්ස හෙතුති දබ්බජාතිකා කාමසුඛස්ස කාරණා දානාති න දෙන්ති. කාමඤ්ච තෙ උපධිපරික්ඛයායාති එකංසෙන තෙ පණ්ඩිතා කාමක්ඛයාය කාමක්ඛෙපනත්ථං දානාති දෙන්ති. අපුනඛිභවායාති නිබ්බානත්ථාය. ඤානාති භාවෙන්තීති පට්ඨමජ්ඣානාදීති වඩ්ඪෙත්ති. පුනඛිභවායාති පුනඛිභවකාරණා. තෙ පණ්ඩිතා නිබ්බානං අභිමුඛං හුත්වා දානං දදන්ති.

178. සාහසාති රත්තස්ස රාගවරිතාදිහෙදා සාහසාකාරණා. නිද්දෙසො උත්තානත්ථොයෙව.

179. පුරාණං නාභිනන්දෙය්‍යාති අතීතං රූපාදිං නාභිනන්දෙය්‍ය. නවෙති පටිච්ඡේපන්තෙ. භීයමානෙති විතස්සමානෙ. ආකාසං න සිතො සියාති තණ්හානිස්සිතො න භවෙය්‍ය. තණ්හා හි රූපාදීනං ආකාසනතො “ආකාසො”ති වුච්චති.

වෙමානෙති අභවමානෙ. විගච්ඡමානෙති අපගච්ඡමානෙ.

“ආකාසනී”ති “ආකස්සනී”ති ව දුට්ඨො පායො.

180. කිං කාරණා ආකාසං න සිතො සියාති වෙ? ගෙධං බුමීති ගාථා. තස්සත්ථො – අහඤ්චි ඉමං ආකාසසඬ්ඛාතං තණ්හං රූපාදීසු ගිජ්ඣනතො ගෙධං බුමි “ගෙධො”ති වදාමි. කිඤ්ච භියෙය්‍යා – අවහනනට්ඨෙන “ඔසො”ති ව ආජවනට්ඨෙන “ආජව”න්ති ව “ඉදං මය්හං, ඉදං මය්හ”න්ති ජප්පකාරණතො “ජප්පන”න්ති ව දුම්මුඤ්චනට්ඨෙන “ආරම්මණ”න්ති ව කම්පකරණට්ඨෙන “කම්පන”න්ති ව බුමි, එසාව ලොකස්ස පලිබොධට්ඨෙන දුරතික්කමනීයට්ඨෙන ව “කාමපඬිකො දුරච්චයො”ති.

ආජවන්ති ආපටිසන්ධිතො ජවති ධාවතීති ආජවං, වට්ටමුලතාය පුනඛහවෙ පටිසන්ධිදානතණ්හායෙනං අධිවචනං. ජප්පනන්ති පත්ථනා, තණ්හායෙනං අධිවචනං. ආරම්මණමපි වුවචති තණ්හාති රූපාදීසු ආරම්මණෙසු උප්පන්නතණ්හා මුච්චිතුං අසක්කුණෙය්‍යට්ඨෙන ආරම්මණාති කථියති. කාමපඤ්ඤාති ඔසිදනට්ඨෙන කලලං. කද්දමොති සඤ්චිතට්ඨෙන කද්දමො. තාපනට්ඨෙන කිලෙසො. නියාසං විය ලග්ගාපනට්ඨෙන පලිපො. රුන්ධිත්වා ධාරණට්ඨෙන පලිරොධො. එවමෙනං ගෙධාදිපරියායං ආකාසං අනිස්සිතො.

181. සච්චා අවොක්කමන්ති ගාථා. තස්සත්ථො – පුබ්බෙ වුත්තා තිව්ධාපි සච්චා අවොක්කමං මොනෙය්‍යපත්තියා මුනීති සඤ්චං ගතො නිබ්බානථලෙ තිට්ඨති බ්‍රාහ්මණො, ස වෙච්චරූපො සබ්බානි ආයතනානි නිස්සජ්ජිත්වා “සන්තො”ති වුවචති. නිද්දෙසෙ වත්තබ්බං නත්ථි.

182. කිඤ්ච භියො – ස වෙ විද්චාති ගාථා. තත්ථ ඤත්වා ධම්මන්ති අනිච්චාදිනයෙන සඤ්චතඨම්මං අඤ්ඤාය. සම්මා සො ලොකෙ ඉරියානොති අසම්මාඉරියනකරානං කිලෙසානං පහානා සම්මා සො ලොකෙ ඉරියමානො.

183. එවං අපිහෙන්නො ච – යොධ කාමෙති ගාථා. තත්ථ සඤ්චන්ති සත්තවිධං සඤ්චං යො අච්චතරි. නාජ්ඤෙතිති න අභිජ්ඣායති.

184. තස්මා තුම්හෙසුපි යො ච්චරූපො හොතුං ඉච්ඡති, තං වදාමි – යං පුබ්බෙති ගාථා. තත්ථ යං පුබ්බෙති අතීතෙ සඤ්චාරෙ ආරබ්භ උප්පජ්ජනධම්මං කිලෙසජාතං අතීතං කම්මඤ්ච. පච්ඡා තෙ මාහු කිඤ්චනන්ති අනාගතෙපි සඤ්චාරෙ ආරබ්භ උප්පජ්ජනධම්මං රාගාදිකිඤ්චනං මා අහු. මජ්ඣෙ වෙ නො ගහෙස්සසිති පච්චුප්පන්නරූපාදිධම්මෙපි න ගහෙස්සසි වෙ. එවං උපසන්නො චරිස්සසි.

අබ්ඡං කරොහීති මග්ගඤ්ඤාණෙන න බ්ඡං කරොහි. රාගකිඤ්චනන්ති රාගඵන්දනං. දොසකිඤ්චනාදීසුපි එසෙව නයො.

185. එවං අරහත්තප්පත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි අරහතො ථුතිවසෙන ඉතො පරා ගාථායො අහාසි. තත්ථ සබ්බසොති ගාථාය මමාසිතන්ති මමත්තකරණං. “මම ඉද”න්ති ගහිතං වා වත්ථු. අසතා ච න සොචතීති අවිජ්ජමානකාරණා අසන්නකාරණා න සොචති. න ජියතීති ජාතිං නාධිගච්ඡති.

අහු වත මෙති මය්හං අහොසි වත. තං වත මෙ නත්ථිති යං අතීතෙ අහොසි, තං මය්හං ඉදානි න සන්නි. සියා වත මෙති යං මය්හං භවිස්සති, තං වතාහං න ලහාමීති ඉදානි අහං එකංසෙන න පාපුණාමි.

186. කිඤ්ච භියොං - යස්ස නත්ථිති ගාථා. තත්ථ කිඤ්චනන්ති කිඤ්ච රූපාදිධම්මජාතං.

අභිසංඛතන්ති කම්මෙන සංඛරිතං. අභිසංඤ්චෙතයිතන්ති චිත්තෙන රාසිකතං. අවිජ්ජාය ත්වෙවාති අවිජ්ජාය තු ඵල. අසෙසවිරාගනිරොධාති විරාගසංඛාතෙන මග්ගෙන නිරවසෙසනිරොධා.

සුඤ්ඤතො ලොකං අවෙක්ඛස්සුති අවසවත්තිසල්ලක්ඛණවසෙන වා තුව්ඡසංඛාරසමනුපස්සනවසෙන වාති ද්විභාකාරෙහි සුඤ්ඤතො ලොකං පස්ස. අත්තානුදිට්ඨිං උභවිවාති සක්කායදිට්ඨිං උද්ධරිත්වා. ඵලං මච්චුතරො සියාති ඵලං මරණස්ස තරණො භවෙය්‍ය. ඵලං ලොකං අවෙක්ඛන්තන්ති ඵලං ඛන්ධලොකං පස්සන්තං. මච්චුරාජා න පස්සතීති මරණරාජා න ඔලොකෙති න දක්ඛති.

නාඤ්ඤං පත්ථයතෙ කිඤ්චිති අඤ්ඤං අප්පමත්තකම්පි න පත්ථයති න පිහයති. අඤ්ඤත්‍ර අප්පට්ඨසන්ධියාති නිබ්බානං යපෙත්වා. “අඤ්ඤත්‍රප්පට්ඨසන්ධියා”ති එකපදං කත්වාපි පඨන්ති.

187. කිඤ්ච භියොං - අනිට්ඨරිති ගාථා. තත්ථ අනිට්ඨරිති අනිස්සුකී. “අනිට්ඨරි”තිපි කෙච්චි පඨන්ති. සංඛිධං සමොති සංඛිධත්ථ සමො, උපෙක්ඛකොති අධිජ්ජායො. කිං චුත්තං හොති? යො සො “නත්ථි මෙ”ති න සොවති, තමහං අවිකම්පිතං පුග්ගලං පුට්ඨො සමානො අනිට්ඨරි අනනුගිද්ධො, අනෙජො සංඛිධං සමොති ඉමං තස්මිං පුග්ගලෙ චතුබ්බිධං ආනිසංසං බුමිති.

නිට්ඨරියොති ඉස්සුකී. නිට්ඨරහාවො නිට්ඨරියං, තං නිස්සාය එත්තකම්පි නත්ථිති ඛෙළපාතන්ති අත්ථො. නිට්ඨරියකම්මන්ති නිට්ඨරියකරණං. ගහට්ඨො වා හි ගහට්ඨං භික්ඛු වා භික්ඛුං නිස්සාය වසන්තො අප්පමත්තකෙනෙව කුප්පිත්වා තං නිස්සාය එත්තකම්පි නත්ථිති ඛෙළං පාතෙත්වා පාදෙන මද්දන්තො විය නිට්ඨරියං නාම කරොති. තස්ස තං කම්මං “නිට්ඨරියකම්ම”න්ති චුච්චති. ඉස්සාති සභාවනිද්දෙසො. තතො පරා ද්වෙ ආකාරභාවනිද්දෙසා. ඉතරත්තයං පරියායවචනං. ලක්ඛණාදිතො පනෙසා පරසම්පත්තීතං උසුයනලක්ඛණා ඉස්සා; තත්ථ ව අනභිරිතිරසා; තතො විමුඛභාවපච්චුපට්ඨානා; පරසම්පත්තිපදට්ඨානා.

ලාභෙහි න ඉඤ්ජතීති පච්චයලාභෙ න චලති. අලාභෙහි පච්චයානං අලාභෙහි.

188. කිඤ්ච භියොං - අනෙජස්සාති ගාථා. තත්ථ නිසඬ්ඛනීති පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරාදීසු යො කොච්ඡි සඬ්ඛාරො. සො භි යස්මා නිසඬ්ඛරියති, නිසඬ්ඛරොති වා, තස්මා “නිසඬ්ඛනී”ති වුච්චති. විශාරම්භාති විවිධා පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරාදිකා ආරම්භා. ඛෙමං පස්සති සඬ්ඛධීති සඬ්ඛත්ථ අභයමෙව පස්සති.

ආරම්භාති කම්මානං පට්ඨාරම්භා. විශාරම්භාති උපරුපරි විවිධආරම්භනවසෙන විරියාරම්භා. තීසු භවෙසු පටිසන්ධිජනකකම්මානං එතං අධිවචනං. තස්මා විශාරම්භා ආරතො.

189. එවං පස්සන්තො න සමෙසුති ගාථා. තත්ථ න වදන්තෙති “සදිසොභමස්මී”තිආදිනා මානවසෙන සමෙසුපි අත්තානං න වදති ඔමෙසුපි උස්සෙසුපි. නාදෙති න නිරස්සතීති රූපාදීසු කඤ්චි ධම්මං න ගණ්භාති න නිස්සජ්ජති. සෙසං සඬ්ඛත්ථ තත්ථ තත්ථ වුත්තනයත්තා පාකට්ඨෙව. එවං අරහත්තනිකූටෙනෙව දෙසනං නිට්ඨාපෙසීති.

සද්ධම්මජ්ජපජ්ජොතිකාය මහානිද්දෙසට්ඨකථාය

අත්තදණ්ඩසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

16. සාරිපුත්තසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා

190. සොළසමෙ න මෙ දිට්ඨොති සාරිපුත්තසුත්තනිද්දෙසො. තත්ථ ඉතො පුබ්බෙති ඉතො සඬ්ඛස්සනගරෙ ඔතරණතො පුබ්බෙ. වග්ගුවදොති සුන්දරවදො. තුසිතා ගණිමාගතොති තුසිතකායා වචිත්වා මාතුකුච්ඡිං ආගතත්තා තුසිතා ආගතො. ගණාවරියත්තා ගණි. සන්තුට්ඨට්ඨොති වා තුසිතසඬ්ඛාතා දෙවලොකා ගණිං ආගතො, තුසිතානං වා අරහත්තානං ගණිං ආගතොති.

ඉමිනා වක්ඛුනාති ඉමිනා අත්තභාවපරියාපන්නෙන පකතිමංසවක්ඛුනා. ඉමිනා අත්තභාවෙනාති ඉමිනා පච්ඡිමෙන අත්තභාවෙන. තාවතිංසභවනොති තාවතිංසදෙවලොකෙ. පාරිච්ඡත්තකමුලෙති කොවිලාරරුක්ඛස්ස හෙට්ඨා. පණ්ඩුකම්බලසිලායන්ති රත්තකම්බලසදිසපාසාණපිට්ඨො. වස්සං වුට්ඨොති වුට්ඨවස්සො. දෙවගණපරිවුතොති දෙවසඬ්ඛෙසෙන පරිවාරිතො. ඔතිණ්ණොති අවතිණ්ණො. ඉමං දස්සනං පුබ්බෙති අඤ්ඤත්ත ඉමමහා දස්සනා පුබ්බෙ. න දිට්ඨොති අඤ්ඤදා න දිට්ඨපුබ්බො.

බත්තියස්ස වාති බත්තියස්ස වදන්තස්ස න සුතො. බ්‍රාහ්මණාදීසුපි එසෙව නයො.

මධුරවදොතිආදීසු බ්‍යඤ්ජනසම්පන්නං මධුරං වදනීති මධුරවදො. පෙමජනකං පෙමාරහං වදනීති පෙමනීයවදො. හදයඬ්ඛමචිත්තෙ යපනායොග්‍යං වදනීති හදයඬ්ඛමවදො. කරවිකසකුණසද්දො විය මධුරසොසො අස්සාති කරවිකරුතමඤ්ජුසොසො. විස්සට්ඨො වාති අපලිබුද්ධො තත්ථ තත්ථ අපක්ඛලනො. විඤ්ඤෙය්‍යො වාති සුවිජානෙය්‍යො ව. මඤ්ජු වාති මධුරො ව. සවනීයො වාති කණ්ණසුබ්බො ව. බිත්දු වාති සනො ව. අවිසාරී වාති න පත්ථටො ව. ගම්භීරො වාති න උත්තානො ව. නින්නාදි වාති සොසවන්තො ව. අස්සාති අස්ස සත්ථුතො. බහිද්ධා පරිසායාති පරිසතො බහි. න නිච්ඡරතීති න නික්ඛමති. කිංකාරණා? එවරුපො මධුරසද්දො නික්කාරණා මා විනස්සතුති. බ්‍රාහ්මස්සරොති අඤ්ඤෙ ඡින්නස්සරාපි භින්නස්සරාපි කාකස්සරාපි හොන්ති, අයං පන මහාබ්‍රහ්මිනො සරසදිසෙන සරෙන සමන්තාගතො. මහාබ්‍රහ්මිනො හි පිත්තසෙම්භෙහි අපලිබුද්ධත්තා සරො විසුද්ධො හොති, හගවතාපි කතකම්මං වත්ථුං සොධෙති, වත්ථුතො සුද්ධත්තා නාහිතො පට්ඨාය සමුට්ඨහන්තො සරො විසුද්ධො අට්ඨඬ්ඛසමන්තාගතාව සමුට්ඨාති. කරවිකො විය හණතීති කරවිකභාණි, මත්තකරවිකරුතමඤ්ජුසොසොති අත්ථො.

තාරෙතීති අබ්බමන්තට්ඨානං අතික්කාමෙති. උත්තාරෙතීති බ්‍රහ්මන්තභූමිං උපනෙන්නො තාරෙති. නිත්තාරෙතීති අබ්බමන්තට්ඨානතො නික්ඛාමෙන්නො තාරෙති. පතාරෙතීති පරිග්ගහෙත්වා තාරෙති, හත්ථෙන පරිග්ගහෙත්වා විය

තාරෙතීති අත්ථො. සබ්බමිපෙතං තාරණුත්තාරණාදිබ්බමන්තට්ඨානෙ
 ධ්වනමෙවාති ආහ - “බ්බමන්තභූමිං සම්පාපෙති”ති. සත්තෙති
 වෙනෙය්‍යසත්තෙ. මහාගහනතාය මහානත්ථතාය දුන්නිත්තරියතාය ච
 ජාතියෙව කන්තාරො ජාතිකන්තාරො, තං ජාතිකන්තාරං.

ගණස්ස සුස්සුසතීති ගණො අස්ස වචනං සුස්සුසති සුණාති උපලක්ඛෙති.
 සොතං ඔදහතීති සොතුකාමතාය සොතං අවදහති පතිට්ඨාපෙති. අඤ්ඤා චිත්තං
 උපට්ඨාපෙතීති ඤාතුකාමං චිත්තං පණ්දහති. ගණං අකුසලා වුට්ඨාපෙත්වාති
 ජනසමූහං අකොසල්ලසම්භූතා අකුසලා උට්ඨාපෙත්වා. කුසලෙ පතිට්ඨාපෙතීති
 කොසල්ලසම්භූතෙ කුසලෙ ධ්වපෙති. සඬ්ඝීති රාසිවසෙන සඬ්ඝො අස්ස අත්ථිති
 සඬ්ඝී. පරිසවසෙන ගණො අස්ස අත්ථිති ගණී. ගණස්ස ආවරියොති
 ගණාවරියො.

191. දුතියගාථාය සදෙවකස්ස ලොකස්ස, යථා දිස්සතීති සදෙවකස්ස
 ලොකස්ස විය මනුස්සානම්පි දිස්සති. යථා වා දිස්සතීති තච්ඡතො අවිපරිතතො
 දිස්සති. චක්ඛුමාති උත්තමචක්ඛුමා. එකොති පබ්බජ්ජාසඬ්ඛාතාදීහි එකො.
 රතීන්ති නෙක්ඛම්මරතිආදිං.

පතිරූපකොති සුවණ්ණපතිරූපකො කුණ්ඩලො. මත්තිකාකුණ්ඩලොවාති
 මත්තිකාය කතකුණ්ඩලො විය. ලොහඬ්ඪමාසොව සුවණ්ණජන්තොති
 සුවණ්ණෙන පටිච්ඡන්තො ලොහමාසකො විය. පරිවාරජන්තාති පරිවාරෙන
 ඡාදිතා. අන්තො අසුද්ධාති අඛණන්තරතො රාගාදීහි අපරිසුද්ධා. ඛහි
 සොහමානාති විවරාදීහි ඛහිරතො සුන්දරා.

අකප්පිතඉරියාපථා වාති අසප්පිතඉරියාපථා. පණ්ඩිසම්පන්නාති
 පරිපුණ්ණපත්ථනා.

විසුද්ධසද්දොති පරිසුද්ධකිත්තිසද්දො, යථාභූතථුතිසොසොති අත්ථො.
 ගතකිත්තිසද්දසිලොකොති කිත්තිසද්දඤ්ච සිලොකඤ්ච ගහෙත්වා
 වරණසිලො. කත්ථ විසුද්ධසද්දොති වෙ? “නාගහවනෙ ච සුපණ්ණහවනෙ
 වා”තිආදිනා නයෙන විත්ථාරෙත්වා වුත්තට්ඨානෙ. තතො ච හීයොයාති තතො
 වුත්තප්පකාරතො ච වෙනෙය්‍යවසෙන අතිරෙකතරොපි දිස්සති.

සබ්බං රාගතමන්ති සකලං රාගන්ධකාරං. දොසතමාදීසුපි එසෙව නයො.
 අන්ධකරණන්ති පඤ්ඤාලොකනිවාරණකරණං. අචක්ඛකරණන්ති
 පඤ්ඤාවක්ඛුතො අකරණං. අඤ්ඤාණකරණන්ති ඤාණෙන අජානනකරණං.
 පඤ්ඤානිරොධිකන්ති පඤ්ඤානායනනාසකං. විසාතපක්ඛිකන්ති

පිළාකොට්ඨාසිකං. අනිබ්බානසංවත්තනිකන්ති අපච්චයඅමතනිබ්බානත්ථාය න සංවත්තනිකං.

සබ්බං තං තෙන බොධිඤාණෙන බුද්ධිං තං සකලං තෙන චතුමග්ගඤාණවසෙන බුද්ධිං. පට්ඨමග්ගවසෙන ඡාති අනුබුද්ධිං. දුතියමග්ගවසෙන පුන අඤ්ඤාසි පටිච්ඡිකිං. තතියමග්ගවසෙන පටිවේධං පාපුණි සම්බුද්ධිං. චතුත්ථමග්ගවසෙන නිස්සෙසපටිවේධෙන සම්මාබුද්ධිං. අධිගච්ඡි එස්සෙසි සච්ඡාකාසිති එතං තයං ඵලවසෙන යොජෙතබ්බං. පට්ඨදුතියවසෙන පටිලභි. තතියවසෙන ඤාණඵස්සෙන ඵුසි. චතුත්ථවසෙන පච්චක්ඛං අකාසි. අථ වා එකෙකඵලස්ස තයොපි ලබ්භන්ති ඵව.

නෙක්ඛම්මරතින්ති පබ්බජ්ජාදීනි නිස්සාය උප්පන්නරතිං. විවේකරතින්ති කායවිවේකාදිමිති උප්පන්නරතිං. උපසමරතින්ති කිලෙසවූපසමෙ රතිං. සම්බොධිරතින්ති මග්ගං පච්චවේක්ඛන්තස්ස උප්පන්නරතිං.

192. තතියගාථාය බහුනම්ඨ බද්ධානන්ති ඉධ බහුනං බත්තියාදීනං සිස්සානං. සිස්සා හි ආචරියපටිබද්ධවුත්තිත්තා “බද්ධා”ති වුච්චන්ති. අත්ථි පඤ්භෙන ආගමන්ති අත්ථිකො පඤ්භෙන ආගතොමිති, අත්ථිකානං වා පඤ්භෙන ආගමනං, පඤ්භෙන අත්ථි ආගමනං වාති.

බුද්ධොති පදස්ස අභාවෙපි තං බුද්ධන්ති පදෙ යො සො බුද්ධො, තං නිද්දිසිතුකාමෙන “බුද්ධො”ති වුත්තං. සයම්භූති උපදෙසං විනා සයමෙව භූතො. අනාචරියකොති සයම්භූපදස්ස අත්ථවිචරණං. යො හි ආචරියං විනා සච්චාති පටිච්ඡිකිති, සො සයම්භූ නාම හොතිති. පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසුතිආදි අනාචරියකභාවස්ස අත්ථප්පකාසනං. අනනුස්සුතෙසුති ආචරියතො අනනුස්සුතෙසු. සාමන්ති සයමෙව. අභිසම්බුද්ධිති භූසං සම්මා පටිච්ඡිකි. තත්ථ ව සබ්බඤ්ඤානං පාපුණිති තෙසු ව සච්චෙසු සබ්බඤ්ඤාභාවං පාපුණි. යථා සච්චාති පටිච්ඡිකිත්තා සබ්බඤ්ඤානො හොන්ති, තථා සච්චානං පටිච්ඡිකිත්තා ඵවං වුත්තං. “සබ්බඤ්ඤානං පත්තො”තිපි පායො. බලෙසු ව වසිභාවන්ති දසසු ව තථාගතබලෙසු ඉස්සරභාවං පාපුණි. යො සො ඵවං භූතො, සො බුද්ධොති වුත්තං. හොති. තත්ථ සබ්බධම්මෙසු අප්පටිහතඤාණනිමිත්තානුත්තරවිමොක්ඛාධිගමපරිභාවිතබන්ධසන්තානං. උපාදාය පණ්ණත්තිකො, සබ්බඤ්ඤාතපදට්ඨානං වා සච්චාහිසම්බොධිමුපාදාය පණ්ණත්තිකො සත්තවිසෙසො බුද්ධො. එත්තාවතා අත්ථතො බුද්ධවිභාවතා කතා හොති.

ඉදානි බාඤ්ජනතො විභාවෙන්තො “බුද්ධොති කෙනට්ඨෙන බුද්ධො”තිආදිමාහ. තත්ථ යථා ලොකෙ අවගන්තා “අවගතො”ති වුච්චති,

එවං බුද්ධිකා සච්චානීති බුද්ධො. යථා පණ්ණසොසා වාතා “පණ්ණසුසා”ති
 වුවුවන්ති, එවං බොධෙනා පජායාති බුද්ධො. සබ්බඤ්ඤාතාය බුද්ධොති
 සබ්බධම්මබුද්ධිකාසමත්ථාය බුද්ධියා බුද්ධොති වුත්තං හොති.
 සබ්බදස්සාවිතාය බුද්ධොති සබ්බධම්මානං ඤාණවක්ඛුනා දිට්ඨත්තා බුද්ධොති
 වුත්තං හොති. අනඤ්ඤනෙය්‍යතාය බුද්ධොති අඤ්ඤෙන අබොධනීයතො
 සයමෙව බුද්ධත්තා බුද්ධොති වුත්තං හොති. විසවිතාය බුද්ධොති
 නානාගුණවිකසනතො පදුමමිව විකසනට්ඨෙන බුද්ධොති වුත්තං හොති.
 බිණ්ණසවසඬ්ඛානෙන බුද්ධොති ආදීනි ඡහි පරියායෙහි
 චිත්තසඬ්ඛකොචකරධම්මජ්ජහානෙන නිද්දාය විබුද්ධො පුරිසො විය
 සබ්බකිලෙසනිද්දාය විබුද්ධත්තා බුද්ධොති වුත්තං හොති. සඬ්ඛා සඬ්ඛාතන්ති
 අත්ථතො එකත්තා සඬ්ඛානෙනාති වචනස්ස කොට්ඨාසෙනාති අත්ථො.
 තණ්හාලෙපදිට්ඨිලෙපාභාවෙන නිරුපලෙපසඬ්ඛානෙන සවාසනානං
 සබ්බකිලෙසානං පහීනත්තා එකත්තවචනෙන විසෙසෙත්වා වුත්තං.
 එකත්තනික්කිලෙසොති රාගදොසමොභාවසෙසෙහි සබ්බකිලෙසෙහි
 නික්කිලෙසො.

එකායනමග්ගං ගතොති බුද්ධොති ගමනත්ථානං ධාතුනං බුද්ධිකාත්ථත්තා
 බුද්ධිකාත්ථාපි ධාතුයො ගමනත්ථා හොත්තෙව, තස්මා එකායනමග්ගං
 ගතත්තා බුද්ධොති වුත්තං හොති. එකායනමග්ගො චෙත්ථ –

“මග්ගො පත්ථො පථො පජ්ජො, අඤ්ජසං වටුමායනං;
 නාවා උත්තරසෙතු ව, කුල්ලො ව හිසි සඬ්ඛමො”ති. (වුළුති.
 පාරායනත්ථුතිගාථානිද්දෙස 101) –

මග්ගස්ස බහුසු නාමෙසු අයනනාමෙන වුත්තමග්ගනාමෙන වුත්තො. තස්මා
 එකමග්ගභූතො මග්ගො, න ද්වෙධාපථභූතොති අත්ථො. අථ වා එකෙන
 අයිතබ්බො මග්ගොති එකායනමග්ගො. එකෙනාති ගණසඬ්ගණිකං පභාය
 පවිචිත්තෙන. අයිතබ්බොති පටිපජ්ජිතබ්බො, අයන්ති වා එතෙනාති අයනො,
 සංසාරතො නිබ්බානං ගච්ඡන්තීති අත්ථො. එකෙසං අයනොති එකායනො.
 එකෙසන්ති සෙට්ඨානං. සබ්බසත්තසෙට්ඨා ව සම්මාසම්බුද්ධා, තස්මා එකෙසං
 මග්ගභූතො සම්මාසම්බුද්ධානං අයනභූතො මග්ගොති වුත්තං හොති. අයනීති
 වා අයනො, ගච්ඡති පවත්තනීති අත්ථො. එකස්මිං අයනො මග්ගොති
 එකායනමග්ගො. එකස්මිංයෙව බුද්ධසාසනෙ පවත්තමානො මග්ගො, න
 අඤ්ඤත්ථාති වුත්තං හොති. අපි ව එකං අයනීති එකායනො. පුබ්බභාගෙ
 නානාමුඛභාවනානායජ්ජවත්තොපි අපරභාගෙ එකං නිබ්බානමෙව ගච්ඡන්තීති
 වුත්තං හොති, තස්මා එකායනමග්ගොති එකනිබ්බානගමනමග්ගොති අත්ථො.

එකො අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධොති න පරෙහි බුද්ධත්තා බුද්ධො, කිත්තු සයමෙව අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධත්තා බුද්ධොති වුත්තං හොති. අබුද්ධිවිහතත්තා බුද්ධිපටිලාභත්තා බුද්ධොති බුද්ධි බුද්ධං බොධොති පරියායවචනමෙතං. තත්ථ යථා “නිලරත්තගුණයොගා නිලො පටො, රත්තො පටො”ති වුච්චති, එවං බුද්ධගුණයොගා “බුද්ධො”ති ඥාපෙතුං වුත්තං.

තතො පරං බුද්ධොති නෙතං නාමන්තිආදි “අත්ථමනුගතා අයං පඤ්ඤත්ති”ති ඥාපනත්ථං වුත්තං. තත්ථ මිත්තා සභායා. අමච්චා භච්චා. ඤාතී පිතුපක්ඛිකා. සාලොහිතා මාතුපක්ඛිකා. සමණා පබ්බජ්ජපගතා. බ්‍රාහ්මණා හොවාදිනො, සමිතපාපබාහිතපාපා වා. දෙවතා සක්කාදයො බ්‍රහ්මානො ව. විමොක්ඛන්තිකන්ති විමොක්ඛො අරහත්තමග්ගො, විමොක්ඛස්ස අත්තො අරහත්තඵලං, තස්මිං විමොක්ඛන්තෙ භවං විමොක්ඛන්තිකං නාමං. සබ්බඤ්ඤාභාවො හි අරහත්තමග්ගෙන සිජ්ඣති, අරහත්තඵලොදයෙ සිද්ධං හොති. තස්මා සබ්බඤ්ඤාභාවො විමොක්ඛන්තෙ භවො හොති. තං නෙමිත්තිකම්පි නාමං විමොක්ඛන්තෙ භවං නාම හොති. තෙන වුත්තං – “විමොක්ඛන්තිකමෙතං බුද්ධානං භගවත්තාන”න්ති. බොධියා මූලෙ සභ සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස පටිලාභාති මහාබොධිරුක්ඛමූලෙ යථාවුත්තක්ඛණෙ සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස පටිලාභෙන සභ. සච්ඡිකා පඤ්ඤත්තිති අරහත්තඵලසච්ඡිකිරියාය සබ්බධම්මසච්ඡිකිරියාය වා ජාතා පඤ්ඤත්ති. යදිදං බුද්ධොති පඤ්ඤත්ති. අයං බ්‍යඤ්ජනතො බුද්ධවිභාවනා. ඉතො පරං වහස්සෙතං භාරන්ති පරියොසානං තත්ථ තත්ථ වුත්තනයත්තා යථාපාළිමෙව නියායාති.

193. චතුත්ථගාථාය විජිගුව්ඡතොති ජාතිආදීහි අට්ටියතො. රිත්තමාසනන්ති විචිත්තං මඤ්චපියං. පබ්බතානං ගුහාසු වාති පබ්බතගුහාසු වා රිත්තමාසනං භජතොති සම්බන්ධිතබ්බං.

ජාතියා විජිගුව්ඡතොති ජාතිං විජිගුව්ඡතො. ජරාය. බ්‍යාධිනාතිආදීසුපි එසෙව නයො. භජතොති එවමාදීසු භජතොති භජන්තස්ස. සෙවතොති සෙවන්තස්ස. නිසෙවතොති සම්මා සෙවන්තස්ස. සංසෙවතොති පුනප්පුනං සෙවන්තස්ස. පටිසෙවතොති උපගන්ත්වා සෙවන්තස්ස. පබ්බතපබ්භාරාති පබ්බතකුව්ඡියො.

194. පඤ්චමගාථාය උච්චාවචෙසුති භීතපණීතෙසු. සයනෙසුති විභාරාදීසු සෙනාසනෙසු. කීවන්තො තත්ථ හෙරවාති කිත්තකා තත්ථ භයකාරණා. “කුවන්තො”තිපි පායො, කුජන්තොති වස්ස අත්ථො.

කුවන්නොති සද්දායන්තො. කුපන්නොති අබ්‍යන්තසද්දං කරොන්තො. නදන්නොති උක්කුට්ඨිං කරොන්තො. සද්දං කරොන්නොති වාවං භාසන්තො. කතීති පුච්ඡා. කිත්තකාති පමාණපුච්ඡා. කීවතකාති පරිච්ඡෙදපුච්ඡා. කීවබ්‍රහ්මකාති පමාණපරිච්ඡෙදපුච්ඡා. තෙ හෙරවාති එතෙ භයජනනුපද්දවා භයාරම්මණා. කීවබ්‍රහ්මකාති පුච්ඡිතෙ ආරම්මණෙ දස්සෙතුං “සීභා බ්‍යග්ඝා දීපි”තිආදීහි විස්සජ්ජෙති.

195. ඡට්ඨගාථාය කති පරිස්සයාති කිත්තකා උපද්දවා. අගතං දිසන්ති නිබ්බානං. තඤ්ඤි අගතපුබ්බත්තා අගතං, නිද්දිසිතබ්බතො දිසා වාති. තෙන වුත්තං – “අගතං දිස”න්ති. අමතං දිස”න්තිපි පාඨො. අභිසම්භවෙති අභිසම්භවෙය්‍යා. පන්තම්භීති පරියන්තෙ.

අගතපුබ්බා සා දිසාති යා දිසා සුපිනන්තෙනපි න ගතපුබ්බා. න සා දිසා ගතපුබ්බාති එසා දිසා වුත්තනයෙන න ගතපුබ්බා. ඉමිනා දීඝෙන අද්ධනාති අනෙන දීඝකාලෙන.

සමතිත්තිකන්ති අන්තොමුඛවට්ටිලෙඛං පාපෙත්වා සමහරිතං. අනවසෙකන්ති අනවසිඤ්චනකං අපරිසිඤ්චනකං කත්වා. තෙලපත්තන්ති පක්ඛිත්තතෙලං තෙලපත්තං. පරිහරෙය්‍යාති හරෙය්‍ය ආදාය ගච්ඡෙය්‍යා. එවං සචිත්තමනුරක්ඛෙති තං තෙලහරිතං පත්තං විය අත්තනො චිත්තං කායගතාය සතියා ගොචරෙ වෙච සම්පයුත්තසතියා වාති උභින්නං අත්තරෙ පක්ඛිපිත්වා යථා මුහුත්තම්පි බහිද්ධා ගොචරෙ න වික්ඛිපති, තථා පණ්ඩිතො යොගාවචරො රක්ඛෙය්‍යා ගොපයෙය්‍යා. කිංකාරණා? එතස්ස හි –

“දුන්නිග්ගහස්ස ලහුනො, යත්ථකාමනිපාතිනො;
චිත්තස්ස දමටො සාධු, චිත්තං දන්තං සුඛාවහං”. (ධ. ප. 35);

තස්මා –

“සුදුද්දසං සුනිපුණං, යත්ථකාමනිපාතිනං;
චිත්තං රක්ඛෙථ මෙධාවී, චිත්තං ගුත්තං සුඛාවහං”. (ධ. ප. 36);

ඉදඤ්ඤි –

“දුරභිගමං එකවරං, අසරීරං ගුහාසයං;
යෙ චිත්තං සංයමෙස්සන්ති, මොක්ඛන්ති මාරබන්ධනා”. (ධ. ප. 37);

ඉතරස්ස පන –

“අනවට්ඨිතචිත්තස්ස, සද්ධම්මං අවිජානතො;
පරිප්ඵලවපසාදස්ස, පඤ්ඤා න පරිපුරති”. (ධ. ප. 38);

ථීරකම්මට්ඨානසභායස්ස පන –

“අනවස්සුතචිත්තස්ස, අනත්වාහතචෙතසො;
පුඤ්ඤපාපපහීනස්ස, නත්ථි ජාගරතො භයං”. (ධ. ප. 39);

තස්මා එතං –

“එන්දනං වපලං චිත්තං, දුරක්ඛං දුන්නිවාරයං;
උජුං කරොති මෙධාවී, උසුකාරොව තෙජනං”. (ධ. ප. 33);

එවං උජුං කරොත්තො සචිත්තමනුරක්ඛෙ.

පත්ථයානො දිසං අගතපුබ්බන්ති ඉමස්මිං කායගතාසතිකම්මට්ඨානෙ
කම්මං ආරහිත්වා අනමතග්ගෙ සංසාරෙ අගතපුබ්බං දිසං පත්ථෙත්තො
චුත්තනයෙන සකං චිත්තං රක්ඛෙය්‍යාති අත්ථො. කා පනෙසා දිසා නාම –

“මාතෘපිතා දිසා පුබ්බා, ආචරියා දක්ඛිණා දිසා;
පුත්තදාරා දිසා පච්ඡා, මිත්තාමච්චා ව උත්තරා.

“දාසකම්මකරා හෙට්ඨා, උද්ධං සමණබ්‍රාහ්මණා;
එතා දිසා නමස්සෙය්‍ය, අලමත්තො කුලෙ ගිහී”ති. (දී. නි. 3.273) –

එත්ථ තාව මාතෘපිතාදයො “දිසා”ති චුත්තා.

“දිසා චතස්සො විදිසා චතස්සො, උද්ධං අධො දස දිසා ඉමායො;
කතමං දිසං තිට්ඨති නාගරාජා, යමද්දසා සුපිනෙ ඡබ්බිසාණ”න්ති. (ජා.
1.16.104) –

එත්ථ පුරත්ථිමාදිහෙදා දිසාව “දිසා”ති චුත්තා.

“අගාරිතො අන්තදපානවත්ථදා, අවිභායිකා තම්පි දිසං වදන්ති;
එසා දිසා පරමා සෙතකෙතු, යං පත්වා දුක්ඛී සුඛිතො භවන්ති”ති . (ජා.
1.6.9) –

එත්ථ නිබ්බානං “දිස”න්ති චුත්තං. ඉධාපි තදෙව අධිප්පෙනං. තණ්හක්ඛයං
විරාගන්තිආදීහි දිස්සති අපදිස්සති තස්මා “දිසා”ති චුච්චති. අනමතග්ගෙ පන
සංසාරෙ කෙනවි බාලපුපුඡ්ඡනෙන සුපිනෙනපි අගතපුබ්බතාය “අගතපුබ්බා

දිසා නාමා”ති වුච්චති. තං පත්ථයන්තෙන කායගතාසනියා යොගො කරණියොති. වජ්ජොතිආදිසු එත්ථ මග්ගප්පාදතො සමීපං වජ්ජො. ධීතික්ඛණෙ ගච්ඡතො. එලොදයතො අතික්කමතො.

අන්තෙති අන්තමිති යිතෙ. පන්තෙති වනගහනගමිතීරෙ යිතෙ. පරියන්තෙති දුරභාවෙන පරියන්තෙ යිතෙ. සෙලන්තෙති පබ්බතානං අන්තෙ. වනන්තෙති වනසථානං අන්තෙ. නදන්තෙති නදීනං අන්තෙ. උදකන්තෙති උදකානං පරියන්තෙ. යත්ථ න කසියති න වජියතීති යස්මිං කසනඤ්ච වපනඤ්ච න කරියති. ජනන්තං අතික්කමිත්වා යිතෙ. මනුස්සානං අනුපවාලෙති කසනවපනවසෙන මනුස්සෙහි අනුපවරිතබ්බෙ සෙනාසනෙ.

196. සත්තමගාථාය ක්‍යාස්ස බ්‍යප්පථයො අස්සුති කිදිසාති තස්ස වචනාති අස්සු.

මුසාවාදං පභායාති එත්ථ මුසාති විසංවාදනපුරෙක්ඛාරස්ස අත්ථහඤ්ජනකො වචීපයොගො කායපයොගො වා. විසංවාදනාධිප්පායෙන පනස්ස පරවිසංවාදකකායවචීපයොගසමුට්ඨාපිකා චෙතනා මුසාවාදො. අපරො නයො – මුසාති අභූතං අතච්ඡං වත්ථු, වාදොති තස්ස භූතතො තච්ඡතො විඤ්ඤාපනං. ලක්ඛණතො පන අතථං වත්ථුං තථතො පරං විඤ්ඤාපෙතුකාමස්ස තථාවිඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපිකා චෙතනා මුසාවාදො. සො යමත්ථං හඤ්ජති, තස්ස අප්පතාය අප්පසාවජ්ජො, මහන්තතාය මහාසාවජ්ජො. අපි ව ගහට්ඨානං අත්තතො සත්තකං අදාතුකාමතාය “නත්ථී”තිආදිනයප්පවත්තො අප්පසාවජ්ජො, සක්ඛිනා හුත්වා අත්ථහඤ්ජනත්ථං වුත්තො මහාසාවජ්ජො. පබ්බජිතානං අප්පකම්පි තෙලං වා සප්පිං වා ලහිත්වා හසාධිප්පායෙන “අජ්ජ ගාමෙ තෙලං නදී මඤ්ඤෙ සන්දතී”ති පුරණකථානයෙන පවත්තො අප්පසාවජ්ජො, අදිට්ඨංයෙව පන දිට්ඨන්තිආදිනා නයෙන වදන්තානං මහාසාවජ්ජො.

තස්ස වත්තාරො සම්භාරා භොන්ති – අතථං වත්ථු විසංවාදනචිත්තං තජ්ජො වායාමො පරස්ස තදත්ථචිජානනන්ති. එකො පයොගො සාහත්ථීකොව. සො ව කායෙන වා කායපට්ඨෙද්ධෙන වා වාචාය වා පරවිසංවාදකකිරියාකරණෙ දට්ඨබ්බො. තාය චෙ කිරියාය පරො තමත්ථං ජානාති, අයං කිරියසමුට්ඨාපිකා චෙතනාක්ඛණෙයෙව මුසාවාදකම්මුතා බජ්ඣති.

සච්චං වදතීති සච්චවාදී. සච්චෙන සච්චං සන්දහති සට්ඨෙති සච්චසන්ධො, න අන්තරන්තරා මුසා වදතීති අත්ථො. යො හි පුරිසො කදාචි මුසා වදති, කදාචි සච්චං, තස්ස මුසාවාදෙන අන්තරිකතාය සච්චං සච්චෙන න සට්ඨෙති, තස්මා න

සො සච්චසන්ධො. අයං පන න තාදිසො, ජීවිතහෙතුපි මුසා අවත්වා සච්චෙන සච්චං සන්දහති යෙවාති සච්චසන්ධො.

ථෙතොති ථීරො, ථීරකථොති අත්ථො. එකො පුග්ගලො හලිද්දිරාගො විය පුසරාසිමිහි නිබ්බානාණ්ඤා විය අස්සපිට්ඨෙ යපිතකුම්භණ්ඩමිව ව න ථීරකථො හොති. එකො පාසාණලොඛො විය ඉන්ද්‍රිඛිලො විය ව ථීරකථො හොති, අසිනා සීසං ඡින්දන්තෙපි ද්වෙකථා න කථෙති. අයං වුච්චති ථෙතො.

පච්චයිකොති පත්තියායිතබ්බො, සද්ධායිතබ්බකොති අත්ථො. එකච්චො හි පුග්ගලො න පච්චයිකො හොති, “ඉදං කෙන වුත්තං, අසුකෙනා”ති වුත්තෙ “මා තස්ස වචනං සද්දහථා”ති වත්තබ්බතං ආපජ්ජති. එකො පච්චයිකො හොති, “ඉදං කෙන වුත්තං, අසුකෙනා”ති වුත්තෙ “යදි තෙන වුත්තං, ඉදමෙව පමාණං, ඉදානි උපපරික්ඛිතබ්බං නත්ථී, එවමෙව ඉද්”න්ති වත්තබ්බතං ආපජ්ජති, අයං වුච්චති පච්චයිකො. අවිසංවාදකො ලොකස්සාති තාය සච්චවාදිතාය ලොකං න විසංවාදෙතීති අත්ථො.

පිසුණං වාචං පභායාතිආදීසු යාය වාචාය යස්ස තං වාචං භාසති, තස්ස හදයෙ අත්තනො පියභාවං පරස්ස ව සුඤ්ඤභාවං කරොති, සා පිසුණවාචා. යාය පන අත්තනාමපි පරමපි ඵරුසං කරොති, යා වාචා සයමිපි ඵරුසා, නෙව කණ්ණසුඛා න හදයඬගමා, අයං ඵරුසවාචා. යෙන සමථං පලපති නිරත්ථකං, සො සමථජ්ජලාපො. තෙසං මූලභූතාපි චෙතනා පිසුණවාචාදිනාමමෙව ලහති, සා එව ඉධ අධිජ්ජෙතාති.

තත්ථ සංකිලිට්ඨවිත්තස්ස පරෙසං වා හෙදාය අත්තනො පියකම්මානාය වා කායචචිපයොගසමුට්ඨාපිකා චෙතනා පිසුණවාචා. සා යස්ස හෙදං කරොති, තස්ස අප්පගුණතාය අප්පසාවජ්ජා, මහාගුණතාය මහාසාවජ්ජා.

තස්සා වත්තාරො සමහාරා හොන්ති – භින්දිතබ්බො පරො, “ඉති ඉමෙ නානා හවිස්සන්ති විනා හවිස්සන්ති”ති හෙදපුරෙක්ඛාරතා වා, “ඉති අහං පියො හවිස්සාමි විස්සාසිකො”ති පියකම්මානා වා, තජ්ජො වායාමො, තස්ස තදත්ථවිජානනන්ති.

ඉමෙසං හෙදායාති යෙසං ඉතොති වුත්තානං සන්තිකෙ සුතං, තෙසං හෙදාය. භින්තානං වා සන්ධාතාති ද්වින්තං මිත්තානං වා සමානුපජ්ඣායකාදීනං වා කෙනවිදෙව කාරණෙන භින්තානං එකමෙකං උපසඬකමිත්වා “තුම්භාකං ඊදිසෙ කුලෙ ජාතානං එවං බහුස්සුතානං ඉදං න යුත්ත”න්තිආදීනි වත්වා සන්ධානං කත්තා. අනුප්පදාතාති සන්ධානානුප්පදාතා, ද්වෙ ජනෙ සමග්ගෙ දිස්වා “තුම්භාකං එවරුපෙ කුලෙ ජාතානං එවරුපෙහි

ගුණෙහි සමන්තාගතානං අනුවඡවිකමෙන”න්තිආදීනි වත්වා දළ්භිකම්මං කත්තාති අත්ථො.

සමග්ගො ආරාමො අස්සාති සමග්ගාරාමො, යත්ථ සමග්ගා නත්ථී, තත්ථ වසිතුම්පි න ඉච්ඡතීති අත්ථො. “සමග්ගාරාමො”තිපි පාළි, අයමෙවත්ථො. සමග්ගරතොති සමග්ගෙසු රතො, තෙ පභාය අඤ්ඤත්‍ර ගන්තුම්පි න ඉච්ඡතීති අත්ථො. සමග්ගෙ දිස්වාපි සුත්වාපි නන්දතීති සමග්ගනන්දී. සමග්ගකරණිං වාවං භාසිතාති යා වාවා සත්තෙ සමග්ගෙයෙව කරොති, තං සාමග්ගිගුණපරිදීපකමෙව වාවං භාසති, න ඉතරන්ති.

පරස්ස මම්මච්ඡෙදකකායවච්ඡයොගසමුට්ඨාපිකා එකන්තඵරුසචෙතනා ඵරුසවාචා. මම්මච්ඡෙදකොපි පයොගො චිත්තසණ්භතාය ඵරුසවාචා න භොති. මාතාපිතරො හි කදාචි පුත්තකෙ එවම්පි වදන්ති “වොරා වො බණ්ඩාබණ්ඩිකං කරොන්තු”ති, උප්පලපත්තම්පි ව නෙසං උපරි පතන්තං න ඉච්ඡන්ති. ආවරියුපජ්ඣායා ව කදාචි නිස්සිතකෙ එවං වදන්ති “කිං ඉමෙ අහිරිකා අනොත්තජ්ජිනො වරන්ති, නිද්ධමථ නෙ”ති. අථ ව නෙසං ආගමාධිගමසම්පත්තිං ඉච්ඡන්ති. යථා ව චිත්තසණ්භතාය ඵරුසවාචා න භොති, එවං වචනසණ්භතාය අඵරුසවාචාපි න භොති. න හි මාරාපෙතුකාමස්ස “ඉමං සුඛං සයාපෙථා”ති වචනං අඵරුසවාචා භොති, චිත්තඵරුසතාය පනෙසා ඵරුසවාචාව, සා යං සන්ධාය පවත්තිතා. තස්ස අප්පගුණතාය අප්පසාවජ්ජා, මහාගුණතාය මහාසාවජ්ජා. තස්සා තයො සම්භාරා – අක්කොසිතබ්බො පරො කුපිතචිත්තං අක්කොසනාති.

නෙලාති ඵලං වුව්චති දොසො, නාස්සා ඵලන්ති නෙලා, නිද්දොසාති අත්ථො. “නෙලඬිගො සෙනපච්ඡාදො”ති (උදා. 65; පෙටකො. 25) එත්ථ චුත්තනෙලං විය. කණ්ණසුඛාති බ්‍යඤ්ජනමධුරතාය කණ්ණානං සුඛා, සුවිච්ඡිකුන්තං විය කණ්ණසුලං න ජනෙති. අත්ථමධුරතාය සකලසරීරෙ කොපං අජනෙත්වා පෙමං ජනෙතීති පෙමනියා. හදයං ගච්ඡති අපටිභඤ්ඤමානා සුබෙන චිත්තං පවිසතීති හදයඬිගමා. ගුණපරිපුණ්ණතාය පුරෙ භවාති පොරී. පුරෙ සංවද්ධනාරී විය සුකුමාරාතිපි පොරී. පුරස්ස එසාතිපි පොරී, නගරවාසීනං කථාති අත්ථො. නගරවාසීනො හි යුත්තකථා භොන්ති, පිතිමත්තං පිතාති භාතිමත්තං භාතාති වදන්ති. ඵචරුපි කථා බහුතො ජනස්ස කන්තා භොතීති බහුජනකන්තා. කන්තභාවෙනෙව බහුතො ජනස්ස මනාපා චිත්තවුඩ්ඪිකරාති බහුජනමනාපා.

අනත්ථවිඤ්ඤාපිකා	කායවච්ඡයොගසමුට්ඨාපිකා	අකුසලචෙතනා
සම්ඵජ්ජලාපො.	සො ආසෙවනමන්දතාය	අප්පසාවජ්ජො,

ආසෙවනමහන්තතාය මහාසාවජ්ජො. තස්ස ද්වෙ සම්භාරා —
භාරතයුද්ධසිතාහරණාදිනිරතථකකථා පුරෙක්ඛාරතා, තථාරුපිකථාකථනඤ්ච.

කාලෙන වදනීති කාලවාදී, වත්තබ්බයුත්තකාලං සල්ලක්ඛෙත්වා වදනීති අත්ථො. භූතං තච්ඡං සභාවමෙව වදනීති භූතවාදී. දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකත්ථසන්නිස්සිතමෙව කත්වා වදනීති අත්ථවාදී. නවලොකුත්තරධම්මසන්නිස්සිතං කත්වා වදනීති ධම්මවාදී. සංවරචනයපහානචනයසන්නිස්සිතං කත්වා වදනීති චිනයවාදී. නිධානං වුවචනි යපනොකාසො, නිධානමස්සා අත්ථිති නිධානවතී, හදයෙ නිධානබ්බයුත්තං වාවං භාසිතාති අත්ථො. කාලෙනාති එවරුපිං භාසමානොපි ච “අහං නිධානවතීං වාවං භාසිස්සාමී”ති න අකාලෙන භාසති, යුත්තකාලං පන අපෙක්ඛිත්වාච භාසතිති අත්ථො. සාපදෙසන්ති සඋපමං, සකාරණන්ති අත්ථො. පරියන්තවතින්ති පරිච්ඡෙදං දස්සෙත්වා යථාස්සා පරිච්ඡෙදො පඤ්ඤායති, එවං භාසතිති අත්ථො. අත්ථසංහිතන්ති අනෙකෙහි නයෙහි විභජන්තෙන පරියාදාතුං අසක්කුණෙය්‍යතාය අත්ථසම්පන්නං. යං වා සො අත්ථවාදී අත්ථං වදනී, තෙන අත්ථෙත සහිතත්තා අත්ථසංහිතං වාවං භාසති, න අඤ්ඤං නික්ඛිපිත්වා අඤ්ඤං භාසතිති වුත්තං හොති.

චතුහි වච්ඡුවරිතෙහිති “මුසාවාදං පභායා”තිආදිනා නයෙන වුත්තෙහි චතුහි වාචාහි යුත්තෙහි සුට්ඨු වරිතෙහි. සමන්තාගතොති අපරිහීනො. චතුදොසාපගතං වාවං භාසතිති අජ්ජියාදීහි චතුහි දොසෙහි අපගතං පරිහීනං වාවං භාසති.

අත්ථි අගොචරොති කිඤ්චාපි ථෙරො සමණාචාරං සමණගොචරං කථෙතුකාමො “අත්ථි අගොචරො, අත්ථි ගොචරො”ති පදං උද්ධරි, යථා පන මග්ගකුසලො පුරිසො මග්ගං ආචික්ඛන්තො “වාමං මුඤ්ච, දක්ඛිණං ගණ්හා”ති පයමං මුඤ්චිතබ්බං සහයමග්ගං උජ්ජමග්ගං ආචික්ඛති, පච්ඡා ගහෙතබ්බං බෙමමග්ගං උජුමග්ගං, එවමෙව මග්ගකුසලපුරිසසදිසො ධම්මසෙනාපති පයමං පහාතබ්බං බුද්ධපටිකුට්ඨං අගොචරං ආචික්ඛිත්වා පච්ඡා ගොචරං ආචික්ඛිතුකාමො “කතමො අගොචරො”තිආදිමාහ. පුරිසෙන හි ආචික්ඛිතමග්ගො සම්පජ්ජෙය්‍ය වා න වා, තථාගතෙන ආචික්ඛිතමග්ගො අපණ්ණකො ඉන්ද්‍රවිස්සට්ඨං වජිරං විය අවිරජ්ඣනකො නිබ්බානනගරංයෙව සමොසරති. තෙන වුත්තං — “පුරිසො මග්ගකුසලොති බො තිස්ස තථාගතස්සෙතං අධිවචනං අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා”ති (සං. නි. 3.84).

යස්මා වා සසීසං න්භානෙන පහිනසෙදමලජල්ලිකස්ස පුරිසස්ස මාලාගන්ධවිලෙපනාදිවිභූසනවිධානං විය පහිනපාපධම්මස්ස කල්‍යාණධම්මසමායොගො සම්පන්නරූපො හොති, තස්මා සෙදමලජල්ලිකං විය පහාතබ්බං පයමං අගොචරං ආචික්ඛිත්වා පහිනසෙදමලජල්ලිකස්ස

මාලාගන්ධවිලෙපනාදිවිභූසනවිධානං විය පච්ඡා ගොවරං ආවික්ඛිතුකාමොපි “කතමො අගොවරො”ති ආදිමාහ.

තත්ථ ගොවරොති පිණ්ඩපාතාදීනං අත්ථාය උපසංඝිකමිතුං යුත්තට්ඨානං. අයුත්තට්ඨානං අගොවරො. වෙසියා ගොවරො අස්සාති වෙසියාගොවරො, මිත්තසන්ථව්වසෙන උපසංඝිකමිතබ්බට්ඨානන්ති අත්ථො. තත්ථ වෙසියා නාම රුප්පජීවිනියො යෙන කෙනවිදෙව සුලභජ්ඣාචාරතා මිත්තසන්ථවසිනෙහවසෙන උපසංඝිකමන්තො වෙසියාගොවරො නාම හොති. තස්මා එවං උපසංඝිකමිතුං න වට්ටති. කිංකාරණා? ආරක්ඛවිපත්තිතො. එවං උපසංඝිකමන්තස්ස හි විරරක්ඛිතගොපිතොපි සමණධම්මො කතිපාහෙනෙව නස්සති. සචෙපි න නස්සති, ගරහං ලහති. දක්ඛිණාවසෙන පන උපසංඝිකමන්තෙන සතිං උපට්ඨපෙත්වා උපසංඝිකමිතබ්බං.

විධවා වුවුවන්ති මතපතිකා වා පවුට්ඨපතිකා වා. ථුල්ලකුමාරියොති මහල්ලිකා අනිබ්බිද්ධකුමාරියො. පණ්ඩකාති ලොකාමිසනිස්සිතකථාබහුලා උස්සන්තකිලෙසා අවුපසන්තපරිලාහා නපුංසකා. තෙසං සබ්බෙසමිපි උපසංඝිකමනෙ ආදීනවො වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. භික්ඛුනීසුපි එසෙව නයො. අපි ව භික්ඛු නාම උස්සන්තබ්බමවරියා හොන්ති, තථා භික්ඛුනියො. තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං සන්ථව්වසෙන කතිපාහෙනෙව රක්ඛිතගොපිතසමණධම්මං නාසෙන්ති. ගිලානපුච්ඡකෙන පන ගන්තුං වට්ටති. භික්ඛුනා පුජ්ථාති ලහිත්වා පුජනත්ථායපි ඔවාදදානත්ථායපි ගන්තුං වට්ටතියෙව.

පානාගාරන්ති සුරාපානසරං, තං බ්‍රහ්මවරියන්තරායකරෙහි සුරාසොණ්ඩෙහි අවිචිත්තං හොති. තත්ථ තෙහි සද්ධිං සහසොණ්ඩවසෙන උපසංඝිකමිතුං න වට්ටති, බ්‍රහ්මවරියන්තරායො හොති. සංසට්ඨො විහරති රාජුභීතිආදීසු රාජානොති අභිසිත්තා වා හොන්තු අනභිසිත්තා වා, යෙ රජ්ජමනුසාසන්ති. රාජමහාමත්තාති රාජුනං ඉස්සරියසදිසාය මහතියා ඉස්සරියමත්තාය සමන්තාගතා. තිත්ථියාති විපරිතදස්සනා බාහිරපරිබ්බාජකා. තිත්ථියසාවකාති හත්තිවසෙන තෙසං පච්චයදායකා, එතෙහි සද්ධිං සංසග්ගජාතො හොතීති අත්ථො.

අනනුලොමිකෙන සංසග්ගෙනාති අනනුලොමිකසංසග්ගො නාම තිස්සන්තං සික්ඛානං අනනුලොමො පච්චනීකසංසග්ගො. යෙන බ්‍රහ්මවරියන්තරායං පඤ්ඤත්තිචිතික්කමං සල්ලෙඛපරිහානිඤ්ච පාපුණාති. සෙය්‍යාථිදං? රාජරාජමහාමත්තෙහි සද්ධිං සහසොකිතා සහනන්දිතා සමසුබ්දුක්ඛතා උජ්ජන්තෙසු කිච්චකරණියෙසු අත්තනා යොගං ආපජ්ජනතා තිත්ථියතිත්ථියසාවකෙහි සද්ධිං එකච්ඡන්දරුචිසමාචාරතා එකච්ඡන්දරුචිසමාචාරභාවාවහො වා සිනෙහබ්බමානසන්ථවො. තත්ථ

රාජරාජමහාමත්තෙහි සද්ධිං සංසග්ගො බ්‍රහ්මචරියන්තරායකරො, ඉතරෙහි තිත්ථියසාවකෙහි තෙසං ලද්ධිග්ගහණං. තෙසං පන වාදං භින්දිත්වා අත්තනො ලද්ධිං ගණ්හාපෙතුං සමත්ථෙන උපසඬ්ඛමිතුං වට්ටති.

ඉදානි අපරෙතපි පරියායෙන අගොචරං දස්සෙතුං “යානි වා පන තානි කුලානී”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ අස්සද්ධානීති බුද්ධාදීසු සද්ධාවිරහිතානි. තානි “බුද්ධො සබ්බඤ්ඤා, ධම්මො නියායානිකො, සඬ්ඝො සුඡ්පපිපන්නො”ති න සද්දහන්ති. අප්පසන්නානීති චිත්තං පසන්නං අනාවලං කාතුං න සක්කොන්ති. අක්කොසකපරිභාසකානීති අක්කොසකානි වෙව පරිභාසකානි ව. “වොරොසි, බාලොසි, මුල්ලොසි, ඔට්ඨොසි, ගොණොසි, ගද්දොසි, ආපායිකොසි, තොරයිකොසි, තිරච්ඡානගතොසි, නත්ථි තුය්හං සුගති, දුග්ගතියෙව තුය්හං පාටිකඬ්ඛා”ති එවං දසහි අක්කොසවත්ථුහි අක්කොසන්ති. “හොතු, ඉදානි තං පහරිස්සාම, ඛන්ධිස්සාම, වධිස්සාමා”ති එවං භයදස්සනෙන පරිභාසන්ති වාති අත්ථො.

අනත්ථකාමානීති අත්ථං න ඉච්ඡන්ති, අනත්ථමෙව ඉච්ඡන්ති. අහිතකාමානීති අහිතමෙව ඉච්ඡන්ති, හිතං න ඉච්ඡන්ති. අභාසුකාමානීති භාසුකං න ඉච්ඡන්ති, අභාසුකමෙව ඉච්ඡන්ති. අයොගක්ඛෙමකාමානීති චතුහි යොගෙහි ඛෙමං නිබ්භයං න ඉච්ඡන්ති, සභයමෙව ඉච්ඡන්ති. භික්ඛුනන්ති එත්ථ සාමණෙරාපි සඬ්ගහං ගච්ඡන්ති. භික්ඛුනීනන්ති එත්ථ සික්ඛමානාසාමණෙරියොපි. සබ්බෙසමිපි හි භගවත්තං උද්දිස්ස පබ්බජිතානාඤ්චෙව සරණගතානාඤ්ච චතුත්තමිපි පරිසානං තානි අනත්ථකාමානියෙව. තථාරූපානි කුලානීති එවරූපානි ඛත්තියකුලාදීනි කුලානි. සෙවතීති නිස්සාය ජීවති. භජතීති උපසඬ්ඛමති. පයිරූපාසතීති පුනප්පුනං උපසඬ්ඛමති. අයං වුච්චතීති අයං වෙසියාදිගොචරස්ස වෙසියාදිකො රාජාදිසංසට්ඨස්ස රාජාදිකො අස්සද්ධකුලාදිසෙවකස්ස අස්සද්ධකුලාදිකො වාති තිස්සකාරොපි අයුත්තගොචරො “අගොචරො”ති වෙදිතබ්බො.

තස්ස ඉමිනාපි පරියායෙන අගොචරතා වෙදිතබ්බො – වෙසියාදිකො තාව පඤ්චකාමගුණනිස්සයනො අගොචරො වෙදිතබ්බො. යථාහ – “කො ව, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අගොචරො පරවිසයො, යදිදං පඤ්ච කාමගුණා”ති. රාජාදිකො ක්කානානුයොගස්ස අනුපනිස්සයනො ලාභසක්කාරාසනිවක්කනිස්ථාදනතො දිට්ඨිවිපත්තිහෙතුතො ව, අස්සද්ධකුලාදිකො සද්ධාභානිචිත්තපදොසාවහනතො අගොචරො.

අන්තරසරප්පවෙසාදිකො ව චක්ඛුනා රූපං දිස්වා නිමිත්තග්ගාභාදිකො ව සද්ධාදෙය්‍යානි භොජනානි භුඤ්ජිත්වා විසුකදස්සනානුයොගො ව පඤ්ච

කාමගුණා වාති චතුබ්බිධොපි පන කිලෙසුප්පත්තිවසෙන අගොචරොති වෙදිතබ්බො.

මා භික්ඛවෙ අගොචරෙ වරථාති වරිතුං අයුත්තට්ඨානෙ මා වරථං. පරවිසයෙති සත්තුච්ඡයෙ. අගොචරෙ භික්ඛවෙ වරතන්ති අයුත්තට්ඨානෙ වරන්තානං. “වර”න්තිපි පායො. ලච්ඡතීති ලභිස්සති පස්සිස්සති. මාරොති දෙවපුත්තමාරොපි මච්චුමාරොපි. ඔතාරන්ති රන්ධං ඡිද්දං විවරං.

ගොචරනිද්දෙසෙ න වෙසියාගොචරො නොතීතිආදීනි චුත්තපටිපක්ඛවසෙන වෙදිතබ්බානි. අයං පන විසෙසො – චන්තාරො සතිපට්ඨානා ගොචරොති වරිතුං යුත්තට්ඨානවසෙන චතුසතිපට්ඨානා ගොචරො. සකෙති අත්තනො සන්තකෙ. පෙත්තිකෙ විසයෙති පිතිතො ආගතවිසයෙ.

ආරද්ධවීරියස්සාති සම්මාලපට්ඨිතචතුසම්මප්පධානවීරියවන්තස්ස. ථාමගතස්සාති බලප්පත්තස්ස. දුල්භපරක්කමස්සාති ථීරවීරියස්ස. යස්සත්ථාය පෙසිතොති යෙන අරහත්තත්ථාය අත්තභාවො පරිච්චත්තො. අත්තත්ථෙ වාති අත්තනො අත්ථෙ අරහත්තථලෙ ව. ඤායෙ වාති අරියෙ අට්ඨඨිගිකෙ මග්ගෙ ව. ලක්ඛණෙ වාති අනිච්චාදිලක්ඛණපටිච්චෙධෙ ව. කාරණෙ වාති හෙතුමිහි ව. යානායානෙ වාති යානෙ ව අට්ඨානෙ ව, කාරණාකාරණෙ වාති අත්ථො. ඉදානි විත්ථාරෙත්වා දස්සෙතුං “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චා”තිආදිමාහ.

197. අට්ඨමගාථාය එකොදි නිපකොති එකග්ගවිත්තො පණ්ඩිතො.

ජාතරූපස්ස ඔළාරිකමිපි මලං ධමතීති සුවණ්ණස්ස ථූලං ජල්ලං අග්ගිසංයොගෙන නිහරති. සන්ධමතීති සම්මා නිහරති. නිද්ධමතීති අපුනහවප්පත්තිකං කත්වා නිහරති. “ඤාපෙති”ති කෙච්චි වදන්ති. මජ්ඣිමකමිපිති තතො සුඛුමතරමිපි. සුඛුමකමිපිති අතිසුඛුමතරමිපි. එවමෙවාති ඔපම්මසම්පටිපාදනං. අත්තනො ඔළාරිකෙපි කිලෙසෙ ධමතීති කායදූව්චරිතාදිකෙ ථූලකිලෙසෙ වීරියාතපෙන නිහරති. මජ්ඣිමකෙපි කිලෙසෙති කාමචිතක්කාදිකෙ ඔළාරිකසුඛුමානං මජ්ඣිමකෙපි. සුඛුමකෙපිති ඤාතිචිතක්කාදිකෙ අතිසණ්භකෙපි කිලෙසෙ. සම්මාදිට්ඨියා මිච්ඡාදිට්ඨියං ධමතීති සහ විපස්සනාය මග්ගසම්පයුත්තාය සම්මාදිට්ඨියා විපරිතසඬ්ඛාතං මිච්ඡාදිට්ඨියං නිහරති. සම්මාසඬ්ඛාතප්පාදිසුපි එසෙව නයො.

198. එවං ආයස්මතා සාරිපුත්තෙන තීහි ගාථාහි භගවන්තං ථොමෙත්වා පඤ්චහි ගාථාහි පඤ්චසතානං සිස්සානමත්ථාය ව සෙනාසනගොචරසීලවතාදීනි පුච්ඡිතො තමත්ථං පකාසෙතුං “විජිගුච්ඡමානස්සා”තිආදිනා නයෙන

විස්සජ්ජනමාරද්ධං. තත්ථ පට්ඨගාථාය තාවත්ථො – ජාතිආදීහි ජිගුච්ඡමානස්ස රිත්තාසනං සයනං සෙවනො වෙ සම්බොධිකාමස්ස සාරිපුත්ත හික්ඛුනො යදිදං ඵාසු යො ඵාසුචිහාරො යථානුධම්මං යො ච අනුධම්මො, තං තෙ පවක්ඛම් යථා පජානං යථා පජානන්තො වදෙය්‍ය, ඵචං වදාමිති. යං ඵාසුචිහාරන්ති යං සුඛවිහාරං.

අසජ්ජායරූපදස්සනෙනාති ඉත්ථීරූපාදිසමණාසජ්ජායරූපදස්සනෙන. තං බොධිං බුද්ධිකාමස්සාති තං චතුමග්ගඤ්ඤාණසංඛාරං බොධිං බුද්ධිකාමස්ස ඉච්ඡන්තස්ස. අනුබුද්ධිකාමස්සාති අනුරූපාය පටිපත්තියා බුද්ධිකාමස්ස. පටිච්ඡේදකාමස්සාති අහිමුඛෙ කත්වා නිබ්බේදකාමස්ස. සම්බුද්ධිකාමස්සාති පහිනකිලෙසෙ අපච්චාගමනවසෙන සම්මා බුද්ධිකාමස්ස ඉච්ඡන්තස්ස. අධිගන්තුකාමස්සාති පාපුණ්ණිකාමස්ස. සච්ඡිකාමස්සාති පටිලාභසච්ඡිකිරියාය පත්තුකාමස්ස. අථ චා බුද්ධිකාමස්සාති සොතාපත්තිමග්ගඤ්ඤාණං ඤාතුකාමස්ස. අනුබුද්ධිකාමස්සාති සකදාගාමිමග්ගඤ්ඤාණං පුන ඤාතුකාමස්ස. පටිච්ඡේදකාමස්සාති අනාගාමිමග්ගඤ්ඤාණං පටිච්චෙධවසෙන ඤාතුකාමස්ස. සම්බුද්ධිකාමස්සාති අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණං සම්මා ඤාතුකාමස්ස. අධිගන්තුකාමස්සාති චතුබ්බිධම්පි අධිගන්තුකාමස්ස. එස්සිකාමස්සාති ඤාණචූසනාය චූසිකාමස්ස. සච්ඡිකාමස්සාති පච්චචෙක්ඛණාය පච්චක්ඛං කත්තුකාමස්ස.

චතුත්තං මග්ගානං පුබ්බභාගෙ විපස්සනාති චතුත්තං අරියමග්ගානං පුරිමකොට්ඨාසෙ උප්පන්නඋදයබ්බයාදිවිපස්සනාඤ්ඤානි.

199. දුතියගාථාය සපරියන්තවාරිති සීලාදීසු චතුසු පරියන්තෙසු වරමානො. ඩංසාධිපාතානන්ති පිඨිගලමක්ඛිකානඤ්ච සෙසමක්ඛිකානඤ්ච. තෙ හි තතො තතො අධිපතිත්වා බාදන්ති, තස්මා “අධිපාතා”ති වුච්චන්ති. මනුස්සඵස්සානන්ති චොරාදිඵස්සානං.

චත්තාරො පරියන්තාති චත්තාරො මරියාදා පරිච්ඡේදා. අන්තොපුතිභාවං පච්චචෙක්ඛමානොති අඛිහන්තරෙ කුච්ඡිතභාවං සීලවිරහිතභාවං ඔලොකයමානො. අන්තො සීලසංවරපරියන්තෙ වරතීති සීලසංවරපරිච්ඡේදඛිහන්තරෙ වරති විවරති. මරියාදං න භින්දතීති සීලමරියාදං සීලපරිච්ඡේදං න කොපෙති.

ආදිත්තපරියායං පච්චචෙක්ඛමානොති ආදිත්තදෙසනං (මහාව. 54; සං. ති. 3.61; 4.28) ඔලොකෙන්නො. අක්ඛිහඤ්ජනවණපටිච්ඡාදනපුත්තමංසුපමං පච්චචෙක්ඛමානොති සාකටිකස්ස අක්ඛිහඤ්ජනඋපමඤ්ච, කුට්ඨබ්බාධිතො වණානං පටිච්ඡාදනතෙලපිලොතිකඋපමඤ්ච, කත්තාරපටිපන්නානං

ජායම්පතිකානං පුත්තමංසබ්බදනඋපමඤ්ච (සං. නි. 2.63; මි. ප. 6.1.2) ඔලොකෙන්තො. හද්දෙකරත්තවිහාරං පච්චචෙක්ඛමානොති –

“අතීතං නාන්වාගමෙය්‍ය, නප්පට්ඨකඬ්ඛෙ අනාගතං;
තං චෙ ‘හද්දෙකරත්තො’ති, සන්තො ආචික්ඛතෙ මුනී”ති. (ම. නි. 3.280; නෙත්ති. 103) –

එවං චුත්තං හද්දෙකරත්තවිහාරං ඔලොකෙන්තො. තා උප්පතිත්වා උප්පතිත්වා බ්බදන්තීති නිප්පතිත්වා නිප්පතිත්වා බ්බදන්ති.

200. තතියගාථාය පරධම්මිකා නාම සත්තසහධම්මිකචජ්ජා සබ්බෙපි තෙ බාහිරකා. කුසලානුච්ඡිති කුසලධම්මෙ අන්වෙසමානො.

සත්ත	සහධම්මිකෙ	යපෙත්වාති
හික්ඛුහික්ඛුනීසික්ඛමානාසාමණෙරසාමණෙරීඋපාසකඋපාසිකායො		
චජ්ජෙත්වා. අථාපරානිපි අත්ථි අභිසම්භොතබ්බානීති අපරානිපි මද්දිතබ්බානි		
අත්ථි සංවිජ්ජන්ති.		

201. චතුත්ථගාථාය ආතඬ්ඛචස්සෙතාති රොගචස්සෙන. සීතං අචුණ්හන්ති සීතඤ්ච උණ්හඤ්ච. සො තෙහි චුට්ඨො බහුධාති සො තෙහි ආතඬ්ඛාදීහි අනෙකෙහි ආකාරෙහි චුට්ඨො සමානො. අනොකොති අභිසම්බාරවිඤ්ඤාණාදීනං අනොකාසභුතො. අබ්හන්තරධාතුපකොපවසෙන වාති සරීරබ්හන්තරෙ ආපොධාතුක්ඛොභවසෙන වා අඤ්ඤාධාතුක්ඛොභවසෙන වා. උණ්හන්ති සරීරබ්හන්තරෙ තෙජොධාතුක්ඛොභවසෙන උණ්හං භවති. අභිසම්බාරසහගතවිඤ්ඤාණස්සාති කුසලාකුසලචෙතනාසම්පයුත්තවිත්තස්ස. ඔකාසං න කරොතීති අවකාසං පතිට්ඨං න කරොති. අවත්ථිතසමාදානොති ඔතරිත්වා ගාහකො.

202. එවං “හික්ඛුතො විජ්ගුවිජතො”තිආදීහි තීහි ගාථාහි පුට්ඨමත්ථං විස්සජ්ජෙත්වා ඉදානි “කායාස්ස බ්‍යප්පට්ඨො”තිආදීනා නයෙන පුට්ඨං විස්සජ්ජෙන්තො “ටෙය්‍යං න කාරො”තිආදිමාහ. තත්ථ එස්සෙති චුසෙය්‍ය. යදාවලත්තං මනසො විජ්ඤ්ඤාති යං විත්තස්ස ආවලත්තං විජානෙය්‍ය, තං සබ්බං “කණ්හස්ස පක්ඛො”ති විනොදෙය්‍ය.

අදින්නාදානං පභායාති එත්ථ අදින්නස්ස ආදානං අදින්නාදානං, පරසංහරණං, ටෙය්‍යං වොරිකාති චුත්තං භොති. තත්ථ අදින්නන්ති පරපරිග්ගහිතං, යත්ථ පරො යථාකාමකාරිතං ආපජ්ජෙන්තො අදුණ්ඩාරභො අනුපචජ්ජො ච භොති; තස්මිං පරපරිග්ගහිතෙ පරපරිග්ගහිතසඤ්ඤිතො

තදාදායකඋපක්කමසමුට්ඨාපිකා ථෙය්‍යවෙනනා අදින්නාදානං. තං භීනෙ පරස්ස සන්නකෙ අප්පසාවජ්ජං, පණිනෙ මහාසාවජ්ජං. කස්මා? චත්ථපණිනතාය. චත්ථසමත්තෙ සති ගුණාධිකානං සන්නකෙ චත්ථස්මිං මහාසාවජ්ජං, තං තං ගුණාධිකං උපාදාය තතො තතො භීනගුණස්ස සන්නකෙ චත්ථස්මිං අප්පසාවජ්ජං.

තස්ස පඤ්ච සම්භාරා හොන්ති - පරපරිග්ගහිතං, පරපරිග්ගහිතසඤ්ඤිතා, ථෙය්‍යවිත්තං, උපක්කමො, තෙන හරණන්ති. පහායාති ඉමං අදින්නාදානවෙනනාසඬ්ඛානං දුස්සීලාං පජහිත්වා. පටිච්චරතොති පහිනකාලතො පට්ඨාය තතො දුස්සීලාතො ඔරතො විරතොව. දින්නමෙව ආදියතිති දින්නාදායී. විත්තෙනපි දින්නමෙව පටිකඬ්ඛතිති දින්නපාටිකඬ්ඛී. ථෙතෙතීති ථෙතො, න ථෙතෙන අථෙතෙන. අථෙතත්තායෙව සුචිභුතෙන. අත්තනාති අත්තභාවෙන, අථෙතං සුචිභුතං අත්තභාවං කත්වා විහරතීති චුත්තං හොති. ඉතො පරං චුත්තනයමෙව.

මෙත්තායනවසෙන මෙත්ති. මෙත්තාකාරො මෙත්තායනා. මෙත්තාය අයිතස්ස මෙත්තාසමඬ්ඛිතො විත්තස්ස භාවො මෙත්තායිතත්තං. අනුදයතිති අනුදයා, රක්ඛතීති අත්ථො. අනුදයාකාරො අනුදයනා. අනුදයිතස්ස භාවො අනුදයිතත්තං. හිතස්ස එසනවසෙන හිතෙසිකා. අනුකම්පනවසෙන අනුකම්පා. සබ්බෙහිපි ඉමෙහි පදෙහි උපචාරජ්ජනාජ්ජත්තාව මෙත්තා චුත්තා. විපුලෙනාති එත්ථ ඵරණවසෙන විපුලතා දට්ඨබ්බා. භූමිවසෙන පන තං මහග්ගතං. පගුණවසෙන අප්පමාණං. සත්තාරම්මණවසෙන ච අප්පමාණං. බ්‍යාපාදපච්චත්ථිකජ්ජහානෙන අථෙරං. දොමනස්සජ්ජහානතො අබ්‍යාපජ්ජං, නිද්දුක්ඛන්ති චුත්තං හොති.

ආච්චන්ති අප්පසන්නං. ලුළිතන්ති කලලං. ඵරිතන්ති අසන්නිට්ඨානං. සට්ඨිතන්ති ආරම්මණෙන සට්ඨනමාපාදිතං. චලිතන්ති කම්පමානං. භන්තන්ති විබ්භන්තං. අවුපසන්නන්ති අනිබ්බුතං.

යො සො මාරොති එවමාදීසු මහාජනං අනත්ථෙ නියොජෙත්වා මාරෙතීති මාරො. කණ්භකම්මත්තා කණ්ණො. කාමාවචරිස්සරත්තා අධිපති. මරණං පාපනතො අන්තගු. මුඤ්චිතුං අප්පදානට්ඨෙත නමුචි. මාරස්ස බලිසන්නි මාරබලිසං. වට්ඨසන්නිස්සිතට්ඨෙත මාරස්ස ආමිසන්නි මාරාමිසං. වසවත්තනට්ඨෙත මාරස්ස විසයොති මාරවිසයො. ගොචරට්ඨෙත මාරස්ස නිවාසොති මාරනිවාසො. කාමචාරං වරට්ඨෙත මාරස්ස ගොචරොති මාරගොචරො. දුජ්ජමුඤ්චනට්ඨෙත මාරස්ස බන්ධනන්ති මාරබන්ධනං. දුක්ඛුද්දයොති දුක්ඛබන්ධනො.

203. මූලමිපි තෙසං පලිබඤ්ඤා නිට්ඨෙති තෙසං කොධාතිමානානං යං අවිජ්ජාදිකං මූලං, තමිපි පලිබ්ඤ්ඤා නිට්ඨෙය්‍ය. අද්ධා භවත්තො අභිසම්භවෙය්‍යාති එතං පියාපියං අභිභවත්තො එකංසෙනෙව අභිභවෙය්‍ය, න තත්ථ සිථිලං පරක්කමෙය්‍යාති අධිජ්ජායො.

අවිජ්ජා මූලන්තිආදයො අවිජ්ජා කොධස්ස උපනිස්සයසහජාතාදිවසෙන මූලං භොති. අනුපායමනසිකාරො ව අස්මිමානො ව ඉමෙ ද්වෙ උපනිස්සයවසෙනෙව. අභිරිකඅනොත්තජපඋද්ධච්චා ඉමෙ තයො උපනිස්සයසහජාතාදිවසෙන මූලාති භොන්ති, තථා අතිමානස්සාපි.

204. පඤ්ඤං පුරක්ඛන්වාති පඤ්ඤං පුබ්බභිගමං කත්වා. කල්‍යාණපීතීති කල්‍යාණපීතියා සමන්තාගතො. චතුරො සහෙථ පරිදෙවධම්මෙති අනන්තරගාථාය වුවිච්චානෙ පරිදෙවනීයධම්මෙ සහෙය්‍ය.

විවයබහුලොති පරිවිමංසනබහුලො. පවිවයබහුලොති විසෙසෙන විමංසනබහුලො. පෙක්ඛායනබහුලොති ඉක්ඛණබහුලො. සමෙක්ඛායනබහුලොති එසනබහුලො. විභූතවිහාරීති පාකටං කත්වා ඤාතවිහාරී.

අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙති එත්ථ තාව අභික්කන්තං වුවිච්චති ගමනං. පටික්කන්තං නිවත්තනං. තදුභයමිපි චතුසු ඉරියාපටෙසු ලබ්භති. ගමනෙ තාව පුරතො කායං අභිභරත්තො අභික්කමති නාම. පටිනිවත්තෙන්තො පටික්කමති නාම. යානෙපි යීතකොව කායං පුරතො ඔනමෙන්තො අභික්කමති නාම. පච්ඡතො අපනාමෙන්තො පටික්කමති නාම. නිසජ්ජායපි නිසින්තකොව ආසනස්ස පුරිමඅභිගාහිමුඛො සංසරන්තො අභික්කමති නාම. පච්ඡිමඅභිගජ්ජදෙසං පච්ඡා සංසරන්තො පටික්කමති නාම. නිසජ්ජායපි එසෙව නයො.

සම්පජානකාරී භොතීති සම්පජඤ්ඤාන සබ්බකිච්චකාරී, සම්පජඤ්ඤාමෙව චා කාරී භොති. සො හි අභික්කන්තාදීසු සම්පජඤ්ඤං කරොතෙව, න තත්ථවි සම්පජඤ්ඤාචරහිතො භොති. ආලෝකිතෙ විලෝකිතෙති එත්ථ පන ආලෝකිතං නාම පුරතො පෙක්ඛනං. විලෝකිතං නාම අනුදිසාපෙක්ඛනං. අඤ්ඤානිපි හෙට්ඨා උපරි පච්ඡතො පෙක්ඛනවසෙන ඔලෝකිතඋල්ලෝකිතඅපලෝකිතාති නාම භොන්ති. තානි ඉධ න ගහිතානි. සාරුජ්ජවසෙන පන ඉමානෙව ද්වෙ ගහිතානි, ඉමිනා චා මුඛෙන සබ්බානි ගහිතානෙවාති.

සම්ඤ්ජිතෙ පසාරිතෙති පබ්බාතං සම්ඤ්ජනපසාරණෙ.
 සඬ්ඝාටිපත්තවීරධාරණෙති එත්ථ සඬ්ඝාටිවීරරාතං නිවාසනපාරුපනවසෙන,
 පත්තස්ස භික්ඛාපටිග්ගහණාදිවසෙන පරිභොගො ධාරණං නාම. අසිතාදීසු
 අසිතෙති පිණ්ඩපාතභොජනෙ. ජිතෙති යාගුආදිපාතෙ. බාසිතෙති
 පිට්ඨබජ්ජකාදිබාදනෙ. භාසිතෙති මධුඵාණිතාදියායනෙ.
 උච්චාරපස්සාවකම්මෙති උච්චාරස්ස ව පස්සාවස්ස ව කරණෙ. ගතාදීසු ගතෙති
 ගමනෙ. යීතෙති යානෙ. නිසින්තෙති නිසජ්ජාය.

සුත්තෙති සයනෙ. ඡාගරිතෙති ඡාගරණෙ. භාසිතෙති කථනෙ. තත්ථ
 උපාදාරුපස්ස සද්දායතනස්ස අප්පචත්තෙ සති භාසිතා නාම න භොති, තස්මිං
 පචත්තත්තෙ භොතීති පරිග්ගාහකො භික්ඛු භාසිතෙ සම්පජානකාරී නාම
 භොති. විමුත්තායතනසීසෙන ධම්මං දෙසෙන්නොපි බාත්තිංසතිරවිජානකථං
 පභාය දසකථාවත්ථුනිස්සිතං කථං කථෙන්නොපි භාසිතෙ සම්පජානකාරී නාම.
 තුණ්හිභාවෙති අකථනෙ. තත්ථ උපාදාරුපස්ස සද්දායතනස්ස පචත්තියං
 තුණ්හිභාවො නාම නත්ථි, අප්පචත්තියං භොතීති පරිග්ගාහකො භික්ඛු
 තුණ්හිභාවෙ සම්පජානකාරී නාම භොති. අට්ඨතිංසආරම්මණෙසු චිත්තරූපියං
 කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා නිසින්තොපි දුතියජ්ඣානං සමාපන්නොපි
 තුණ්හිභාවෙ සම්පජානකාරී නාම. එත්ථ ව එකො ඉරියාපථො ද්වීසු යානෙසු
 ආගතො. සො හෙට්ඨා අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙති එත්ථ භික්ඛාචාරගාමං
 ගච්ඡතො ආගච්ඡතො ව අද්ධානගමනවසෙන කථිතො. ගතෙ යීතෙති එත්ථ
 විහාරෙ වුණ්ණිකපාදුද්ධාරවසෙන කථිතොති වෙදිතබ්බො.
 බුද්ධානුස්සතිවසෙනාතිආදයො හෙට්ඨා තත්ථ තත්ථ පකාසිතා එව.

අරතීති රතිපටික්ඛෙපො. අරතීතාති අරමනාකාරො. අනභිරතීති
 අනභිරතභාවො. අනභිරමනාති අනභිරමනාකාරො. උක්කණ්ඨිතාති
 උක්කණ්ඨනාකාරො. පරිතස්සිතාති උක්කණ්ඨනවසෙනෙව පරිතස්සනා.

205. කිං සු අසිස්සන්ති කිං භුඤ්ජිස්සාමි. කුච වා අසිස්සන්ති කුහිං වා
 අසිස්සාමි. දුක්ඛං වත සෙත්ථ කුචජ්ජ සෙස්සන්ති ඉමං රත්තිං දුක්ඛං සයිං, අජ්ජ
 ආගමනරත්තිං කත්ථ සයිස්සං. එතෙ විතක්කෙති එතෙ පිණ්ඩපාතනිස්සිතෙ
 ද්වෙ, සෙනාසනනිස්සිතෙ ද්වෙති චත්තාරො විතක්කෙ. අනිකෙතචාරීති
 අපලිබ්බාධචාරී නිත්තණ්හචාරී.

එලකෙ වාති වඬිකාදිඑලකපීඨෙ ව. ආගාමීරත්තින්ති ආගමනිරත්තියං.
 ආදෙවනෙයොති විසෙසෙන දෙවනියො. පරිදෙවනෙයොති සමන්තතො
 දෙවනියො.

206. කාලෙති පිණ්ඩපාතකාලෙ පිණ්ඩපාතසඬ්ඛානං අන්තං වා, විවරකාලෙ විවරසඬ්ඛානං වසන්තං වා ලද්ධා ධම්මෙන සමෙනාති අධිජ්ජායො. මත්තං ස ජඤ්ඤාති පරිග්ගහෙ ව පරිභොගෙ ව සො පමාණං ජානෙය්‍ය. ඉධාති සාසනෙ, නිපාතමත්තමෙව වා එතං. තොසනත්ථන්ති සන්තොසත්ථං, එතදත්ථං මත්තං ජානෙය්‍යාති චුත්තං හොති. සො තෙසු ගුත්තොති සො භික්ඛු තෙසු පච්චයෙසු ගුත්තො. යතචාරීති සඤ්ඤතවිහාරො, රක්ඛිතඉරියාපථො රක්ඛිතකායවච්චිමනොද්වාරො චාති චුත්තං හොති. “යතිචාරී”තිපි පායො, එසොයෙවත්ථො. රුසිතොති රොසිතො. සට්ඨිතොති චුත්තං හොති.

ද්විති කාරණෙහි මත්තං ජානෙය්‍යාති ද්විති භාගෙහි පමාණං ජානෙය්‍ය. පටිග්ගහණතො චාති පරෙහි දියාමානග්ගහණකාලතො වා. පරිභොගතො චාති පරිභුඤ්ජනකාලතො වා. ථොකෙපි දියාමානෙති අජ්ජකෙපි දියාමානෙ. කුලානුදයායාති කුලානං අනුදයනාය. කුලානුරක්ඛායාති කුලානං අනුරක්ඛණත්ථාය. පටිග්ගණ්හාතීති ථොකමපි ගණ්හාති. බහුකෙපි දියාමානෙති අනජ්ජකෙපි දියාමානෙ. කායපරිහාරිකං විවරං පටිග්ගණ්හාතීති එත්ථ කායං පරිහරති පොසෙතීති කායපරිහාරිකං. කුච්ඡිපරිහාරිකන්ති කුච්ඡං පරිහරති පොසෙතීති කුච්ඡිපරිහාරිකං. ඉතරීතරපච්චයසන්තොසෙන සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො අට්ඨ පරික්ඛාරා වට්ටන්ති තීණි විවරානි පත්තො දන්තකට්ඨච්ඡෙදනවාසි එකා සුචි කායබන්ධනං පරිස්සාවනන්ති. චුත්තමපි වෙනං —

“තිවිවරඤ්ච පත්තො ව, වාසි සුචි ව බන්ධනං;
පරිස්සාවනෙන අට්ඨෙතෙ, යුත්තයොගස්ස භික්ඛුනො”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.215; ම. නි. අට්ඨ. 1.294; 2.349; අ. නි. අට්ඨ. 2.4.198);

තෙ සබ්බෙ කායපරිහාරිකාපි හොන්ති කුච්ඡිපරිහාරිකාපි. කථං? තිවිවරං තාව නිවාසෙත්වා ව පාරුපිත්වා ව විවරණකාලෙ කායං පරිහරති පොසෙතීති කායපරිහාරිකං හොති. විවරකණ්ණෙන උදකං පරිස්සාවෙත්වා පිවනකාලෙ බාදිතබ්බඵලාඵලග්ගහණකාලෙ ව කුච්ඡං පරිහරති පොසෙතීති කුච්ඡිපරිහාරිකං හොති.

පත්තොපි තෙන උදකං උද්ධරිත්වා න්භානකාලෙ කුට්පරිහණ්ඩකරණකාලෙ ව කායපරිහාරිකො හොති. ආහාරං ගහෙත්වා භුඤ්ජනකාලෙ කුච්ඡිපරිහාරිකො. වාසිපි තාය දන්තකට්ඨච්ඡෙදනකාලෙ මඤ්චපියානං අඬගපාදවිවරකුට්ඨණ්ඩකසජ්ජනකාලෙ ව කායපරිහාරිකා හොති. උච්ඡ්විච්ඡෙදනනාළිකෙරාදිතච්ඡනකාලෙ කුච්ඡිපරිහාරිකා. සුචි විවරසිබ්බනකාලෙ කායපරිහාරිකා හොති. පූචං වා ඵලං වා විජ්ඣිත්වා බාදනකාලෙ කුච්ඡිපරිහාරිකා. කායබන්ධනං බන්ධිත්වා විවරණකාලෙ

කායපරිහාරිකං. උච්ඡුආදීනි බන්ධිත්වා ගහණකාලෙ කුච්ඡිපරිහාරිකං. පරිස්සාවනං තෙන උදකං පරිස්සාවෙත්වා න්හානකාලෙ සෙනාසනපරිහණ්ඩකරණකාලෙ ච කායපරිහාරිකං, පානීයපාණකපරිස්සාවනකාලෙ තෙනෙව තිලතණ්ඩුලපුටුකාදීනි ගහෙත්වා බාදනකාලෙ ච කුච්ඡිපරිහාරිකං.

පටිසඬ්ඛායොනියොති උපායෙන පටෙන පටිසඬ්ඛාය ඤාත්වා, පච්චවෙක්ඛිත්වාති අත්ථො. එත්ථ ච “සීතස්ස පටිසාතායා” තිආදිනා නයෙන චුත්තපච්චවෙක්ඛණමෙව යොනියො පටිසඬ්ඛාති වෙදිතඛිබ්බං. තත්ථ චීවරන්ති අන්තරවාසකාදීසු යංකිඤ්චි. පටිසෙවතීති පරිභුඤ්ජනී නිවාසෙති වා පාරුපතී වා. යාවදෙවාති පයොජනාවධිපරිච්ඡෙදනියමවචනං. එත්තකමෙව හි යොගිතො චීවරපටිසෙවනෙ පයොජනං, යදිදං සීතස්ස පටිසාතායාතිආදි, න ඉතො හියොයා. සීතස්සාති අප්ඤ්ඤාත්තධාතුක්ඛොභවසෙන වා බහිද්ධා උතුපරිණාමනවසෙන වා උප්පන්නස්ස යස්ස කස්සචි සීතස්ස.

පටිසාතායාති පටිහනනත්ථං. යථා සරීරෙ ආබාධං න උප්පාදෙති, එවං තස්ස විනොදනත්ථං. සීතඛිභාහතෙ හි සරීරෙ වික්ඛිත්තචිත්තො යොනියො පදහිතුං න සක්කොති. තස්මා සීතස්ස පටිසාතාය චීවරං සෙවිතඛිබ්බන්ති භගවා අනුඤ්ඤාසි. එස නයො සඛිබ්බත්ථ. කෙවලඤ්ඤෙත්ථ උණ්හස්සාති අග්ගිසන්තාපස්ස, තස්ස වනදාහාදීසු සම්භවො වෙදිතඛිබ්බො. ඩංසමකසවාතාතපසරීපසම්ඵස්සානන්ති එත්ථ පන ඩංසාති ඩංසනමක්ඛිකා. “අන්ධමක්ඛිකා” තිපි චුච්චන්ති. මකසාති මකසා එව. වාතාති සරපඅරජාදිහෙදා. ආතපොති සුරියාතපො. සරීපපාති යෙ කෙචි සරන්තා ගච්ඡන්ති දීඝජාතිකා සප්පාදයො, තෙසං දට්ඨසම්ඵස්සො ච ඵ්ථට්ඨසම්ඵස්සො වාති දුට්ඨො සම්ඵස්සො; සොපි චීවරං පාරුපිත්වා නිසින්තං න බාධති. තස්මා තාදිසෙසු යානෙසු තෙසං පටිසාතත්ථාය පටිසෙවති. යාවදෙවාති පුන එතස්ස වචනං.

නියතපයොජනාවධිපරිච්ඡෙදදස්සනත්ථං. හිරිකොපිනපටිච්ඡාදනත්ථන්ති නියතපයොජනං, ඉතරානි කදාචි භොන්ති. තත්ථ හිරිකොපිනන්ති තං තං සම්බාධට්ඨානං. යස්මිං යස්මිඤ්චි අඬ්ගෙ විවරියමානෙ හිරි කුප්පති විනස්සති, තං තං හිරිං කොපනතො හිරිකොපිනන්ති චුච්චති. තස්ස ච හිරිකොපිනස්ස පටිච්ඡාදනත්ථන්ති හිරිකොපිනපටිච්ඡාදනත්ථං. “හිරිකොපිනං පටිච්ඡාදනත්ථ” න්තිපි පායො.

පිණ්ඩපාතන්ති යංකිඤ්චි ආහාරං. යො හි කොචි ආහාරො හික්ඛුතො පිණ්ඩොලොපන පත්තෙ පතිතත්තා “පිණ්ඩපාතො” ති චුච්චති. පිණ්ඩානං වා පාතො පිණ්ඩපාතො, තත්ථ තත්ථ ලද්ධානං හික්ඛානං සන්තිපාතො, සමුභොති චුත්තං භොති. සෙසං භෙට්ඨා චුත්තතයමෙව.

සෙනාසනන්ති සයනඤ්ච ආසනඤ්ච. යත්ථ යත්ථ හි සෙනි විහාරෙ වා අධිසංයොගාදිමිති වා, තං සෙනං. යත්ථ යත්ථ ආසනි නිසීදති, තං ආසනං, තං එකතො කත්වා “සෙනාසන”න්ති වුච්චති. උතුපරිස්සයවිනොදනපටිසල්ලානාරාමත්ථන්ති පරිසහනට්ඨෙන උතුයෙව උතුපරිස්සයො. උතුපරිස්සයස්ස විනොදනත්ථඤ්ච පටිසල්ලානාරාමත්ථඤ්ච. යො සරිරාබාධවිත්තවික්ඛෙපකරො අසප්පායො උතු සෙනාසනපටිසෙවනෙන විනොදෙනබ්බො හොති, තස්ස විනොදනත්ථං එකීභාවසුඛත්ථඤ්චාති වුත්තං හොති. කාමඤ්ච සීතපටිඝාතාදිනාව උතුපරිස්සයවිනොදනං වුත්තමෙව. යථා පන විවරපටිසෙවනෙ “හිරිකොපිනපටිච්ඡාදනං නියතපයොජනං, ඉතරානි කදාවි කදාවි භවන්ති”ති වුත්තං, එවමිධාපි නියතඋතුපරිස්සයවිනොදනං සන්ධාය ඉදං වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. අථ වා අයං වුත්තප්පකාරො උතු උතුයෙව. පරිස්සයො පන දුට්ඨො පාකට්ඨපරිස්සයො ච පටිච්ඡන්තපරිස්සයො ච. තත්ථ පාකට්ඨපරිස්සයො සීහබ්බාග්ඝාදයො, පටිච්ඡන්තපරිස්සයො රාගදොසාදයො. තෙ යත්ථ අපරිගුත්තියා ච අසප්පායරූපදස්සනාදිනා ච ආබාධං න කරොන්ති, තං සෙනාසනං එවං ජානිත්වා පච්චවෙක්ඛිත්වා පටිසෙවන්තො භික්ඛු පටිසඬ්ඛා යොනියො සෙනාසනං උතුපරිස්සයවිනොදනත්ථං පටිසෙවතිති වෙදිතබ්බො.

ගිලානපච්චයභෙසජ්ජපරික්ඛාරන්ති එත්ථ රොගස්ස පටිඅයනට්ඨෙන පච්චයො, පච්චනීකගමනට්ඨෙනාති අත්ථො. යස්ස කස්සචි සප්පායස්සෙනං අධිවචනං. භිසක්කස්ස කම්මං තෙන අනුඤ්ඤාතත්තාති භෙසජ්ජං. ගිලානපච්චයොව භෙසජ්ජං ගිලානපච්චයභෙසජ්ජං, යං කිඤ්චි ගිලානස්ස සප්පායං භිසක්කකම්මං තෙලමධුථාණිතාදිති වුත්තං හොති. පරික්ඛාරොති පන “සත්තහි නගරපරික්ඛාරෙහි සුපරික්ඛත්තං හොති”තිආදීසු (අ. නි. 7.67) පරිවාරො වුච්චති. “රථො සීලපරික්ඛාරො, ඤානක්ඛො චක්කවීරියො”තිආදීසු (සං. නි. 5.4) අලඬ්ඛාරො. “යෙ ච බො ඉමෙ පබ්බජිතෙන ජීවිතපරික්ඛාරා සමුදානෙතබ්බා”තිආදීසු (ම. නි. 1.191-192) සම්භාරො. ඉධ පන සම්භාරොපි පරිවාරොපි වට්ටති. තඤ්ච ගිලානපච්චයභෙසජ්ජං ජීවිතස්ස පරිවාරොපි හොති, ජීවිතනාසකාබාධුප්පත්තියා අන්තරං අදත්වා රක්ඛණතො සම්භාරොපි. යථාචරං පවත්තති, එවමස්ස කාරණභාවතො; තස්මා “පරික්ඛාරො”ති වුච්චති. එවං ගිලානපච්චයභෙසජ්ජඤ්ච තං පරික්ඛාරො වාති ගිලානපච්චයභෙසජ්ජපරික්ඛාරො, තං ගිලානපච්චයභෙසජ්ජපරික්ඛාරං. ගිලානස්ස යං කිඤ්චි සප්පායං භිසක්කානුඤ්ඤාතං තෙලමධුථාණිතාදිජීවිතපරික්ඛාරන්ති වුත්තං හොති.

උප්පන්නානන්ති ජාතානං භූතානං නිබ්බත්තානං. වෙය්‍යාබාධිකානන්ති එත්ථ බ්‍යාබාධොති ධාතුක්ඛොහො තංසමුට්ඨානා ච කුට්ඨගණ්ඨපීළකාදයො,

බ්‍යාබාධතො උප්පන්නත්තා වෙය්‍යාබාධිකා. වෙදනානන්ති දුක්ඛවෙදනා, අකුසලවිපාකවෙදනා, තාසං වෙය්‍යාබාධිකානං වෙදනානං. අබ්‍යාබජ්ඣපරමතායාති නිද්දුක්ඛපරමතාය. යාව තං දුක්ඛං සබ්බං පහීනං හොති, තාවාති අත්ථො.

සන්තුට්ඨො හොතීති පච්චයසන්නොසෙන සන්තුට්ඨො හොති. ඉතරිතරෙන චීවරෙනාති පුලසුබ්බමලුඛපණ්ණිතරිපිණ්ණානං යෙන කෙනවි. අථ බො යථාලද්ධාදීනං ඉතරිතරෙන යෙන කෙනවි සන්තුට්ඨො හොතීති අත්ථො. චීවරස්මිඤ්ඤි තයො සන්නොසා යථාලාභසන්නොසො යථාබලසන්නොසො යථාසාරුප්පසන්නොසොති. පිණ්ඩපාතාදිසුපි එසෙව නයො.

වණ්ණවාදීති එකො සන්තුට්ඨො හොති, සන්නොසස්ස වණ්ණං න කථෙති, එකො න සන්තුට්ඨො හොති, සන්නොසස්ස වණ්ණං කථෙති, එකො නෙව සන්තුට්ඨො හොති, න සන්නොසස්ස වණ්ණං කථෙති, එකො සන්තුට්ඨො ව හොති, සන්නොසස්ස වණ්ණං කථෙති, තං දස්සෙතුං “ඉතරිතරචීවරසන්තුට්ඨියා ව වණ්ණවාදී”ති චුත්තං. අනෙසනන්ති දුතෙය්‍යපහීනගමනානුයොගප්පහෙදං නානප්පකාරං අනෙසනං. අප්පතිරුපන්ති අයුත්තං. අලද්ධා වාති අලභිත්වා. යථා එකච්චො “කථං නු බො චීවරං ලභිස්සාමි”ති පුඤ්ඤවත්තෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං එකතො හුත්වා කොභඤ්ඤං කරොත්තො උත්තස්සති පරිත්තස්සති, සන්තුට්ඨො භික්ඛු එවං අලද්ධා ව චීවරං න පරිත්තස්සති. ලද්ධා වාති ධම්මෙන සමෙන ලභිත්වා. අගධිකොති විගතලොභවත්තො. අමුච්ඡිකොති අධිමත්තතණ්හාය මුච්ඡං අනාපන්නො. අනාප්ඤාපන්නොති තණ්හාය අනොත්ථට්ඨො අපරියොනද්ධො. ආදීනවදස්සාවිති අනෙසනාපත්තියඤ්ච ගධිතපරිභොගෙ ව ආදීනවං පස්සමානො. නිස්සරණපඤ්ඤොති “යාවදෙව සීතස්ස පටිසාතායා”ති (ම. නි. 1.23) චුත්තං නිස්සරණං එව පජානන්තො. ඉතරිතරචීවරසන්තුට්ඨියාති යෙන කෙනවි චීවරෙන සන්තුට්ඨියා. නෙවත්තානුක්කංසෙතීති “අහං පංසුකුලිකො, මයා උපසම්පදමාලෙයෙව පංසුකුලිකභිගං ගහිතං, කො මයා සදිසො අත්ථි”ති අත්තුක්කංසනං න කරොති. න පරං වම්භෙතීති “ඉමෙ පනඤ්ඤෙ භික්ඛු න පංසුකුලිකා”ති වා “පංසුකුලිකමත්තම්පි එතෙසං නත්ථි”ති වා එවං පරං න වම්භෙති.

යො හි තත්ථ දක්ඛොති යො තස්මිං චීවරසන්නොසෙ වණ්ණවාදී, තාසු වා දක්ඛො ඡෙකො බ්‍යත්තො. අනලසොති සාතච්චකිරියාය ආලසියවිරහිතො. සම්පජානො පටිස්සනොති සම්පජානපඤ්ඤාය වෙව සතියා ව යුත්තො. පොරාණෙති න අධුනුප්පත්තිකෙ. අග්ගඤ්ඤෙති “අග්ගො”ති ජාතිතබ්බෙ. අරියවංසෙ ධීතොති අරියානං වංසෙ පතිට්ඨිතො. අරියවංසොති ව යථා හි

බත්තියවංසො බ්‍රාහ්මණවංසො වෙස්සවංසො සුද්දවංසො සමණවංසො කුලවංසො රාජවංසො, එවං අයම්පි අට්ඨමො අරියවංසො අරියතන්ති අරියපචේණී නාම භොති. සො ඛො පනායං අරියවංසො ඉමෙසං වංසානං මූලගන්ධාදීනං කාළානුසාරිගන්ධාදියො විය අග්ගමක්ඛායති. කෙ පන තෙ අරියා යෙසං එසො වංසොති? අරියා වුවුවන්ති බුද්ධා ච පච්චෙකබුද්ධා ච තථාගතසාවකා ච, එතෙසං අරියානං වංසොති අරියවංසො. ඉතො පුබ්බෙ හි සතසහස්සකප්පාදිකානං චතුත්තං අසඬ්ඛොයායානං මත්ථකෙ තණ්හඬ්ඛකරො මෙඬ්ඛකරො සරණඬ්ඛකරො දීපඬ්ඛකරොති චත්තාරො බුද්ධා උප්පන්නා, තෙ අරියා, තෙසං අරියානං වංසොති අරියවංසො. තෙසං බුද්ධානං පරිනිබ්බානතො අපරහාගෙ එකං අසඬ්ඛොයායං අතික්කමිත්වා කොණ්ඩඤ්ඤො නාම බුද්ධො උප්පන්නො...පෙ.... ඉමස්මිං කප්පෙ කකුසන්ධො කොණාගමනො කස්සපො අම්බාකං හගවා ගොතමොති චත්තාරො බුද්ධා උප්පන්නා, තෙසං අරියානං වංසොති අරියවංසො. අපි ච අතීතානාගතපච්චුප්පන්නානං සබ්බබුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකානං අරියානං වංසොති අරියවංසො, තස්මිං අරියවංසෙ පතිට්ඨිතො.

ඉතරීතරෙන පිණ්ඩපාතෙනාති යෙන කෙනවි පිණ්ඩපාතෙන. සෙනාසනාදීසුපි එසෙව නයො. ආයතනෙසුති චක්ඛාදීසු ආයතනෙසු.

යතොති සඤ්ඤතො. යත්තොති යත්තවා. පටියත්තොති අතිවිය යත්තවා. ගුත්තොති රක්ඛිතො. ගොපිතොති මඤ්ජුසාය විය පටියපිතො. රක්ඛිතොති පටිසාමිතො. සංවුතොති ද්වාරසංවරණෙන පිහිතො. බුංසිතොති ගරහිතො. වම්හිතොති අපසාදිතො. සට්ඨිතොති සට්ඨනමාපාදිතො. ගරහිතොති අවමඤ්ඤිතො. උපවදිතොති අක්කොසිතො.

එරුසෙනාති මම්මවිජේදනවචනෙන. කක්ඛලෙනාති දාරුණෙන. නප්පට්ඨප්පාති පටිප්ඵරිත්වා න කට්ඨයා.

207. කුමානානුයුත්තොති අනුප්පන්නුප්පාදනෙන උප්පන්නසෙවනෙන ච කුමානෙන අනුයුත්තො. උපෙක්ඛමාරබ්භ සමාහිතත්තොති චතුත්ථජ්ඣානුපෙක්ඛං උප්පාදෙත්වා සමාහිතවිත්තො. තක්කාසයං කුක්කුච්චඤ්චුපච්ඡිත්තේති කාමචිතක්කාදිචිතක්කඤ්ච කාමසඤ්ඤාදිකං චිතක්කස්ස ආසයඤ්ච හත්ථකුක්කුච්චාදිකුක්කුච්චඤ්ච උපච්ඡිත්තේදියා.

අනුප්පන්නස්ස වා පයමස්ස කුමානස්ස උප්පාදායාති තස්මිං අත්තහාවෙ අනුප්පන්නස්ස වා උප්පජ්ජිත්වා පරිහිතස්ස වා පයමජ්ඣානස්ස උප්පාදනත්ථං අත්තතො සන්නාතො පටිලාහත්ථං. උප්පන්නං වා පයමං කුමානං

ආසෙවතීතිආදීසු එත්ථ ආදරෙන සෙවති පගුණං කරොති භාවෙති වඩ්ඨෙති බහුලිකරොති පුනස්පුනං කරොති.

උපෙක්ඛාති චතුත්ථජ්ඣානෙ උප්පන්නා තත්ත්වමජ්ඣන්තුවෙක්ඛා. උපෙක්ඛාති සභාවපදං. උපෙක්ඛනාති උපපත්තිතො ඉක්ඛනාකාරො. අජ්ඣුපෙක්ඛනාති අධිකා හුත්වා ඉක්ඛනා. විත්තසමතාති විත්තස්ස සමතා විත්තස්ස උනාතිරිත්තං වජ්ජෙත්වා සමභාවො. විත්තප්පස්සද්ධතාති විත්තස්ස අප්පගබ්භතා, අපද්ධභාවොති අත්ථො. මජ්ඣන්තතා විත්තස්සාති න සත්තස්ස න පොසස්ස, විත්තස්ස මජ්ඣන්තභාවොති අත්ථො. චතුත්ථෙ ඥානෙ උපෙක්ඛං ආරබ්භාති චතුත්ථස්මිං ඥානස්මිං. උප්පන්නං තත්ත්වමජ්ඣන්තුවෙක්ඛං පටිච්ච. එකග්ගවිත්තොති එකාරම්මණෙ පවත්තවිත්තො. අවික්ඛිත්තවිත්තොති උද්ධච්චවිරහිතො න වික්ඛිත්තවිත්තො.

නව විතක්කා චුත්තනායා එව. කාමවිතක්කානං කාමසඤ්ඤාසයොති කාමවිතක්කං විතක්කෙන්තස්ස උප්පන්නා කාමසඤ්ඤා තෙසං විතක්කානං ආසයො වසනොකාසොති කාමසඤ්ඤාසයො. ඛ්‍යාපාදවිතක්කාදීසුපි එසෙව නයො.

208. චූදිතො වච්ඡි සතිමාහිනන්දෙති උපජ්ඣායාදීහි වාචාහි වොදිතො සමානො සතිමා හුත්වා තං වොදනං අහිනන්දෙය්‍ය. වාචං පමුඤ්ඤෙ කුසලන්ති ඤාණසමුට්ඨිතං වාචං පමුඤ්ඤෙය්‍ය. නාතිවෙලන්ති අතිවෙලං පන වාචං කාලවෙලඤ්ච සීලවෙලඤ්ච අතික්කන්තං නප්පමුඤ්ඤෙය්‍ය. ජනවාදධම්මායාති ජනපරිවාදකථාය. න වෙනයෙය්‍යාති වෙනනං න උප්පාදෙය්‍ය.

ඉදං තෙ අප්පත්තන්ති ඉදං තව න පත්තං. අසාරුප්පන්ති තව පයොගං අසාරුප්පං. අසීලට්ඨන්ති තව පයොගං න සීලෙ පතිට්ඨන්ති අසීලට්ඨං, සීලෙ ධීතස්ස පයොගං න භොතීති චුත්තං භොති. කෙවි “අසීලට්ඨ”න්ති පට්ඨන්ති, අමට්ඨවචනන්ති අත්ථං වණ්ණයන්ති.

නිධිනන්ති තත්ථ තත්ථ නිදහිත්වා යපිතානං හිරඤ්ඤසුචණ්ණාදිපුරානං නිධිකුම්භිනං. පවත්තාරන්ති කිච්ඡජීවිකෙ දුග්ගතමනුස්සෙ අනුකම්පං කත්වා “එහි සුඛෙන තෙ ජීවනුපායං දස්සෙස්සාමි”ති නිධිට්ඨානං නෙත්වා හත්ථං පසාරෙත්වා “ඉමං ගහෙත්වා සුඛං ජීවා”ති ආවික්ඛිතාරං විය. වජ්ජදස්සිනන්ති ද්වෙ වජ්ජදස්සිනො “ඉමිනා නං අසාරුප්පෙන වා බලිතෙන වා සඬ්ඝමජ්ඣෙ නිග්ගණ්හිස්සාමි”ති රත්ඨගවෙසකො ව අඤ්ඤාතං ඤාපනත්ථාය ඤාතං අනුග්ගණ්හත්ථාය සීලාදිනා වස්ස චූද්ධිකාමතාය තං තං වජ්ජං ඔලොකනෙන උල්ලපනසභාවසණ්ඨිතො ව. අයං ඉධ අධිප්පෙතො. යථා හි දුග්ගතමනුස්සො “ඉමං ගණ්හාමි”ති තජ්ජෙත්වා පොට්ඨෙත්වාපි නිධිං දස්සෙන්නෙ කොපං න

කරොති, පමුදිතොව හොති, එවමෙව එවරුපෙ පුග්ගලෙ අසාරුජ්ජං වා බලිතං වා දිස්වා ආවික්ඛන්තෙ කොපො න කාතබ්බො, තුට්ඨෙතෙව හවිතබ්බං. “හන්තෙ මහන්තං වො කතං කම්මං, මය්හං ආවරියුපජ්ඣායට්ඨානෙ යත්වා ඔවදන්තෙහි පුනපි මං වදෙය්‍යාථා”ති පචාරෙතබ්බමෙව. නිග්ගස්භවාදීන්ති එකච්චො හි සද්ධිවිහාරිකාදීනං අසාරුජ්ජං වා බලිතං වා දිස්වා “අයං මෙ මුබ්බදකදානාදීහි සක්කච්චං උපට්ඨහති, සචෙ නං වක්ඛාමි, න මං උපට්ඨහිස්සති, එවං මම පරිහානි හවිස්සති”ති වත්තුං අවිසහන්තො න නිග්ගස්භවාදී නාම හොති, සො ඉමස්මිං සාසනෙ කච්චරං ආකිරති. යො පන තථාරුජ්ජං වජ්ජං දිස්වා වජ්ජානුරුජ්ජං තජ්ජෙත්වා පණාමෙත්තො දණ්ඩකම්මං කරොන්තො විහාරා නීහරන්තො සික්ඛාපෙති, අයං නිග්ගස්භවාදී නාම සෙය්‍යාථාපි සම්මාසම්බුද්ධො. චුත්තඤ්ඤෙතං – “නිග්ගස්භ නිග්ගස්භාහං, ආනන්ද, වක්ඛාමි, පචය්හ පචය්හාහං, ආනන්ද, වක්ඛාමි, යො සාරො සො යස්සති”ති (ම. නි. 3.196). මෙධාවිත්ති ධම්මොපපඤ්ඤාය සමන්තාගතං. තාදිසන්ති එවරුජ්ජං පණ්ඩිතං හජෙය්‍ය පරිපාසෙය්‍ය. තාදිසඤ්ඤි ආවරියං හජමානස්ස අන්තෙවාසිකස්ස සෙය්‍යොව හොති, න පාපියො, වුඩ්ඪියෙව හොති, නො පරිහානීති.

ඔවදෙය්‍යාති උජ්ජන්තෙ වත්ථුස්මිං වදන්තො ඔවදති නාම, අනුජ්ජන්තෙ “අයසොපි තෙ සියා”තිආදිවසෙන අනාගතං දස්සෙත්තො අනුසාසති නාම. සම්මුඛා වදන්තොපි ඔවදති නාම, පරම්මුඛා දූතං වා සාසනං වා පෙසෙත්තො අනුසාසති නාම. සකිං වදන්තොපි ඔවදති නාම, පුනජ්ජුතං වදන්තො අනුසාසති නාම. ඔවදන්තො එව වා අනුසාසති නාමාති එවං ඔවදෙය්‍ය අනුසාසෙය්‍ය. අසබ්භාති අකුසලධම්මා නිවාරෙය්‍ය, කුසලධම්මෙ පතිට්ඨපෙය්‍යාති අත්ථො. සතඤ්ඤි සො පියො හොතීති සො එවරුපො පුග්ගලො බුද්ධාදීනං සජ්ජුරිසානං පියො හොති. යෙ පන අදිට්ඨධම්මා අවිතිණ්ණපරලොකා ආමිසවක්ඛුකා ජීවිකත්ථාය පබ්බජිතා, තෙසං අසතං සො ඔවාදකො අනුසාසකො “න ත්වං අම්භාකං උපජ්ඣායො, න ආවරියො, කස්මා අම්භාකං ඔවදසී”ති එවං මුඛසත්තීහි විජ්ඣන්තානං අජ්ජියො හොතීති.

එකකම්මන්ති අපලොකනකම්මාදිකං එකකම්මං. එකුද්දෙසොති නිදානුද්දෙසාදිකො එකුද්දෙසො. සමසික්ඛතාති සමානසික්ඛතා. ආහතචිත්තතන්ති කොධෙන පහතචිත්තභාවං. බ්ලජාතතන්ති ථද්ධභාවං. පඤ්චපි වෙතොබ්ලෙති බුද්ධධම්මසඨසසික්ඛාසබ්බමචාරිසු පඤ්චසුපි චිත්තස්ස ථද්ධභාවෙ.

ඤාණසමුට්ඨිතං වාවන්ති ඤාණසම්පයුත්තචිත්තෙන උජ්ජාදිතං වාක්‍යං. මුඤ්චෙය්‍යාති විස්සජ්ජෙය්‍ය. අත්ථුපසංහිතන්ති අත්ථසහිතං කාරණසහිතං. ධම්මුපසංහිතන්ති ධම්මෙන යුත්තං. කාලාතික්කන්තං වාවං න භාසෙය්‍යාති

කාලාතීතං වාචං න කට්ඨෙය්‍ය තස්ස කාලස්ස අතික්කන්තත්තා. වෙලාතික්කන්තන්ති මරියාදාතීතං වචනං න භණ්ණෙය්‍ය වචනමරියාදස්ස අතික්කන්තත්තා. උභයවසෙන කාලවෙලා.

යො වෙ කාලෙ අසම්පත්තෙති අත්තනො වචනකාලෙ අසම්පත්තෙ. අතිවෙලන්ති වෙලාතික්කන්තං කත්වා අතිරෙකප්පමාණං භාසති. නිභතො සෙතීති නිග්ඝාතීතො සයති. කොකිලායෙව අනුජොති කාකියා පටිජග්ගීතො කොකිලාය අබ්භන්තරෙ ජාතො කොකිලපොතකො විය.

209. අථාපරන්ති අථ ඉදානි ඉතො පරමිපි. පඤ්ච රජානීති රූපරාගාදීනි පඤ්ච රජානි. යෙසං සතීමා විනයාය සික්ඛෙති යෙසං උපට්ඨිතස්සති භුත්වාච විනයනත්ථං තිස්සො සික්ඛා සික්ඛෙය්‍ය. එවං සික්ඛන්තො හි රූපෙසු...පෙ.... එස්සෙසු සහෙථ රාගං, න අඤ්ඤෙති.

රූපරජොති රූපාරම්මණං පටිච්ච උප්පන්නො රාගාදිරජො. සද්දරජාදීසුපි එසෙව නයො.

210. තතො සො තෙසං විනයාය සික්ඛන්තො අනුක්කමෙන - එතෙසු ධම්මෙසුති ගාථා. තත්ථ එතෙසුති රූපාදීසු. කාලෙන සො සම්මා ධම්මං පරිච්ඡිමංසමානොති සො භික්ඛු ය්වායං “උද්ධතෙ චිත්තෙ සමථස්ස කාලො”තිආදිනා (සං. නි. 5.234) නයෙන කාලො චුත්තො, තෙන කාලෙන සබ්බං සබ්බතධම්මං අනිච්චාදිනයෙන පරිච්ඡිමංසමානො. එකොදිභූතො විභතො තමං සොති සො එකග්ගචිත්තො සබ්බං මොභාදිතමං විභතෙය්‍ය, නත්ථි එත්ථ සංසයො.

උද්ධතෙ චිත්තෙති වීරියන්ද්‍රියවසෙන චිත්තෙ අවුපසන්නෙ. බලවචිරියඤ්ඤි මන්දසමාධිං වීරියස්ස උද්ධච්චපක්ඛන්තා උද්ධච්චං අභිභවති. එවං උද්ධතෙ චිත්තෙ. සමථස්ස කාලොති සමාධිස්ස භාවනාය කාලො. සමාහිතෙ චිත්තෙති උපචාරප්පනාහි චිත්තෙ සමාහිතෙ. බලවසමාධි හි මන්දවීරියං සමාධිස්ස කොසප්ප්පක්ඛන්තා කොසප්පං අභිභවති. සමාධි වීරියෙන සඤ්ඤොජිතො කොසප්පෙ පතිතුං න ලහති. වීරියං සමාධිනා සඤ්ඤොජිතං උද්ධච්චෙ පතිතුං න ලහති. තස්මා තද්වහයං සමං කාතබ්බං. උභයසමතාය හි අප්පනා හොති. විපස්සනාය කාලොති එවං සමාහිතෙ අනිච්චාදිවසෙන විවිධාය පස්සනාය කාලො, සමාධිකම්මිකස්ස බලවතීපි සද්ධා වට්ටති. එවං සද්දහන්තො ඔකප්පෙන්නො අප්පනං පාපුණාති. සමාධිපඤ්ඤාසු පන සමාධිකම්මිකස්ස බලවතී එකග්ගතා වට්ටති. එවඤ්ඤි සො අප්පනං පාපුණාති. විපස්සනාකම්මිකස්ස පන පඤ්ඤා බලවතී වට්ටති. එවඤ්ඤි සො ලක්ඛණප්පට්ඨෙධං පාපුණාති. උභින්නං පන සමත්තෙපි අප්පනා හොති එව.

කාලෙ පග්ගණ්හනි චිත්තන්ති යස්මිං සමයෙ අතිසිලීලවිරියතාදීහි ලීනං විත්තං. හොති, තස්මිං සමයෙ ධම්මවිවයවිරියපිනිසම්බොජ්ඣකඛිගසමුට්ඨාපනෙන තං විත්තං පග්ගණ්හනි. නිග්ගණ්හනීති යස්මිං සමයෙ අවිචාරද්ධවිරියතාදීහි උද්ධතං විත්තං හොති, තස්මිං සමයෙ පස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගසමුට්ඨාපනෙන තං විත්තං නිග්ගණ්හනි. සම්පහංසති කාලෙනාති යස්මිං සමයෙ විත්තං පඤ්ඤාපයොගමන්දතාය වා උපසමස්සුඛානං විගමෙන වා නිරස්සාදං හොති, තස්මිං සමයෙ අට්ඨසංවෙගවත්ථුපච්චවෙක්ඛණෙන සංවෙපෙනි. අට්ඨ සංවෙගවත්ථුනි නාම – ජාතිජරාඛ්‍යාධිමරණානි චත්තාරි, අපායදුක්ඛං පඤ්චමං, අතීතෙ වට්ටමුලකං දුක්ඛං අනාගතෙ වට්ටමුලකං දුක්ඛං, පච්චුප්පන්තො ආහාරපරියෙට්ඨිමුලකං දුක්ඛන්ති. රතනත්තයගුණානුස්සරණෙනාස්ස පසාදං ජනෙති. අයං වුච්චති “සම්පහංසති කාලෙනා”ති. කාලෙ විත්තං සමාදහෙති යස්මිං සමයෙ සද්ධාපඤ්ඤානං සමාධිවිරියානඤ්ච සමභාවො, තස්මිං කාලෙ විත්තං සමාදහෙය්‍ය.

අජ්ඣුපෙක්ඛති කාලෙනාති යස්මිං සමයෙ සම්මා පටිපත්තිං ආගම්ම අලීනං අනුද්ධතං අනිරස්සාදං ආරම්මණෙ සමප්පවත්තං සමට්ඨිපිපටිපන්නං විත්තං හොති, තදාස්ස පග්ගහනිග්ගහසම්පහංසනෙසු න ඛ්‍යාපාරං ආපජ්ජති සාරථී විය සමප්පවත්තෙසු අස්සෙසු. අයං වුච්චති “අජ්ඣුපෙක්ඛති කාලෙනා”ති. සො යොගී කාලකොච්ඡොති එසො වුත්තප්පකාරො කම්මට්ඨානයොගෙ නියුත්තො පග්ගහනිග්ගහසම්පහංසනසමාදහනඅජ්ඣුපෙක්ඛනකාලෙසු ඡෙකො ඛ්‍යත්තො. කිම්හි කාලමිහිතිආදිනා පග්ගහාදිකාලං පුච්ඡති.

ඉදානි පග්ගහාදිකාලං විස්සජ්ජෙන්තො “ලීනෙ චිත්තමිහි”තිආදිමාහ. අතිසිලීලවිරියතාදීහි විත්තෙ ලීනභාවං ගතෙ ධම්මවිවයවිරියපිනිසම්බොජ්ඣකඛිගසමුට්ඨාපනෙන පග්ගහො. උද්ධතස්මිං විනිග්ගහොති අවිචාරද්ධවිරියතාදීහි උද්ධතෙ විත්තෙ පස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගසමුට්ඨාපනෙන නිග්ගහො. නිරස්සාදගතං විත්තං, සම්පහංසෙය්‍ය තාවදෙනි පඤ්ඤාපයොගමන්දතාය වා උපසමස්සුඛානං විගමෙන වා අස්සාදවිරහිතං ගතං අට්ඨසංවෙගවත්ථුපච්චවෙක්ඛණෙන වා රතනත්තයගුණානුස්සරණෙන වා තස්මිං ඛණෙ විත්තං සම්පහංසෙය්‍ය.

සම්පහට්ඨං යදා චිත්තන්ති යස්මිං කාලෙ වුත්තනයෙනෙව සම්පහංසිතං විත්තං හොති. අලීනං භවති නුද්ධතන්ති විරියසමාධිහි පඤ්ඤාප්පත්තා ලීනුද්ධවිච්චරහිතඤ්ච හොති. සමට්ඨිමිත්තස්සාති සමට්ඨා ව නිමිත්තඤ්ච සමට්ඨිමිත්තං, තස්ස සමට්ඨිමිත්තස්ස. සො කාලොති යො සො

ලීනුද්ධච්චවිරහිතකාලො චුත්තො, සො කාලො. අජ්ඣත්තං රමයෙ මනොති
කුමානසම්පයුත්තං චිත්තං කසිණාදිගොචරජ්ඣත්තෙ තොසෙය්‍ය
අහිරමාපෙය්‍ය.

එතෙන මෙවුපායෙනාති එතෙන චුත්තඋපායෙන එව. ම-කාරො
පදසන්ධිවසෙන චුත්තො. අජ්ඣුපෙක්ඛෙය්‍ය තාවදෙනි යදා උපචාරජ්ජනාහි තං
චිත්තං සමාහිතං, තදා “සමාහිතං චිත්ත”න්ති ජානිත්වා
පග්ගහනිග්ගහසම්පහංසනෙසු බ්‍යාපාරං අකත්වා තස්මිං බණ්ණ
අජ්ඣුපෙක්ඛනමෙව කරෙය්‍ය.

ඉදාති “කිම්හි කාලම්හි පග්ගාහො”ති පුට්ඨගාථං නිගමෙත්තො “එවං
කාලවිදු ධීරො”තිආදිමාහ. කාලෙන කාලං චිත්තස්ස, නිමිත්තමුපලක්ඛයෙති
කාලානුකාලං සමාධිසම්පයුත්තචිත්තස්ස ආරම්මණං සල්ලක්ඛෙය්‍ය,
උපපරික්ඛෙය්‍යාති අත්ථො. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨමෙව. එවං
අරහත්තනිකූටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසීති.

සද්ධම්මජ්ජපජ්ජොතිකාය මහානිද්දෙසට්ඨකථාය

සාරිපුත්තසුත්තනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අට්ඨකචග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සද්ධම්මජ්ජපජ්ජොතිකා නාම මහානිද්දෙස-අට්ඨකථා නිට්ඨිතා.

සබ්බදාතං ධම්ම දාතං ජිනාති,
සබ්බරසං ධම්ම රසං ජිනාති;
සබ්බරතීං ධම්ම රතීං ජිනාති
තණ්හාක්ඛයො සබ්බදුක්ඛං ජිනාති

(ධම්මපදය තණ්හා වග්ගො)

ධම්මාරාමො ධම්මරතො - ධම්මං ධුත්ථිච්ඡන්දයං;
ධම්මං ධුත්ථස්සරං නික්ඛු - සද්ධම්මා හ පරිනායති.

(ධම්මපදය නික්ඛු වග්ගො)

ධම්මො පතොසො සුගතාප්පසන්ථො,
තරණීච සංසාර මහණ්ණවස්ස;
බ්‍රහ්මාසුරාදීනි අමස්සනීයෙතා,
රසො රසානං පරමො තිලොක්කො.

මහාගඳො මච්චුපරා පතානො,
සබ්බිනිනාසාය විසෙසමන්තො;
සබ්බන්ති දානෙත ච කප්පරුක්ඛො,
චිත්තාමණී අද්දසටොච ධම්මො.

ධම්මං විනා තන්ති ජිනාච මානා,
තමෙව තාණං සරණං පනිට්ඨා;
තස්මා හි තො කිච්චමඤ්ඤප්පනාය,
සුඤ්ඤාච ධාරෙච වරාච ධම්මෙ.

(භස්වාහිනී)

චිරං නිට්ඨතු ලොකස්මිං - සම්මා සම්බුද්ධ සාසානං!

ධර්ම උත්තම පිණිසයි.....